

مکتبہ اشرفیہ کراچی
مکتبہ اشرفیہ کراچی

المکتبہ

فَقَائِدُ فَرْدِیْنِ

افادات

مکتبہ اشرفیہ کراچی
مکتبہ اشرفیہ کراچی

مکتبہ اشرفیہ کراچی
مکتبہ اشرفیہ کراچی

مکتبہ اشرفیہ کراچی

مکتبہ اشرفیہ کراچی
مکتبہ اشرفیہ کراچی

مکتبہ اشرفیہ کراچی

مکتبہ اشرفیہ کراچی

فتاوی دیوبند پاکستان

المعروف به

فتاوی فریدیہ

پنجم جلد

محدث کبیر فقیہ العصر مفتی اعظم عارف باللہ

مولانا مفتی محمد فرید رحمۃ اللہ علیہ
جامعہ دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک

افادات

مفتی محمد وہاب منگلوری

مدرس دارالعلوم صدیقیہ زرہوی

تخریج

وترتیب

دارالترجمہ و کمپوزنگ سنٹر

عبدالغنی پلازہ محلہ جنگی پشاور

ترجمہ

و کمپوزنگ

مولانا حافظ حسین احمد صدیقی نقشبندی

مہتمم دارالعلوم صدیقیہ زرہوی ضلع صوابی

زیر

سرپرستی

مکتبہ رشیدیہ اکوڑہ خٹک

ناشر

ٲول حقوق په حق د ناشر محفوظ دي

د کتاب نوم: فتاوی دیوبند پاکستان المعروف بفتاوی فریدیه (پنجم جلد)
افادات: محدث کبیر فقیه العصر مفتی اعظم عارف بالله مولانا مفتی محمد فرید مجددی زروبوی رحمۃ اللہ علیہ
 شیخ الحدیث و صدر دارالافتاء جامعہ دارالعلوم حقانیہ اکوړه خٲک
ترتیب و تخریج: مولانا مفتی محمد وهاب منگلوری نقشبندی
 دارالافتاء دارالعلوم صدیقیه
معاون: مولانا مفتی عصمت اللہ حقانی
مترجمین: مولانا محمد منظر مردانی فاضل جامعہ امداد العلوم صدر
 برهان الدین صدیقی فاضل جامعہ دارالعلوم کراچی
 ایم اے پشاور یونیورسٲی (فون: ۰۳۴۴-۹۱۲۹۰۲۳)
مصحح: مولانا لطف الرحمن صاحب مدرس و نگران قاسم العلوم شبقدر
کمپوزنگ: دارالترجمہ و کمپوزنگ سنٲر عبدالغنی پلازه محلہ جنگی پشاور
ضماقت: ۲۰۷ صفحات
رومي چاپ: اکتوبر ۲۰۱۱ء شوال ۱۴۳۲ھ
زیر سرپرستی: مولانا حافظ حسین احمد صدیقی نقشبندی
 مهتم دارالعلوم صدیقیه زروبوی ضلع صوابی (پاکستان)

ناشر: مکتبه رشیدیه سردار پلازه اکوړه خٲک نوشهره

رابطه نمبر: ۰۳۴۴-۹۰۸۴۶۹۳

فهرست مضامین

مضمون	صفحه
-------	------

باب المهر

د مهر عدم تقرری یا مهر نه کیخودلو سره په نکاح باندې هیش اثر نه پریوځي	۳۹
حق مهر نه ورکولو یا خرڅولو سره په نکاح باندې څه اثر نه پریوځي	۳۹
په مهر کښې هر قسمه مال متقوم مقرر کولې شی	۴۰
د مهر فاطمی مطلب او مقدار	۴۱
د مهر شرعی مقدار	۴۳
د مهر شرعی د کم نه کم مقدار	۴۴
د مهر شرعی د کم نه کم مقدار اود موجوده کرنسئ حساب سره تفصیل	۴۵
کم نه کم د مهر شرعی په مقدار او زیاتوالی کښې مبالغه ښه نده	۴۶
زیاتوالی د مهر مباح دې لیکن افضل نه دې	۴۸
زیاتوالی د مهر امر مندوب نه دې بلکه کموالی د مهر مندوب دې	۵۰
تکثیر مهر مباح دې خو د ذریعې د محرماتو د جوړیدلو	
د وجهې نه منع کړې شوې دې	۵۱
په مغالات فی المهر کښې د اعتداء مخ نیوي	
د اهل حل و عقد (حکمرانانو) د پاره جائز دې	۵۲
باقاعده مهر مقررولو سره شغار متحقق کیږي نه	۵۳
مهر مقرر کولونه پس مشترکه رضامندی سره دې کښې کمې زیاتې جائز دې	۵۴
د ښځې د مرضی نه بغیر مهر کښې کمې جائزه دې	۵۴
یوځلې مجلس کښې د مهر مقررولونه پس د زیاتوالی د مطالبې حکم	۵۵
د مهر د کمی اختیار جینی ته حاصل دې والدین او جرگې ته نه	۵۶

مضمون	صفحه
-------	------

- په مهر کښې ورکړئ شوی دوکان د ښځې د مرضی یا
 ۵۷ د هېې نه بغيريل کس ته ورکول جائز نه دی
 ۵۷ په حق مهر کښې ورکړې شوی څيز د ښځې ملکیت دی
 ۵۸ د نقد مهر په عوض کښې زمکه وغیره ورکول په اجماع سره جائز دی
 ۵۹ مهر کښې بخشش کول جائز دی او ناجائزې حیلې ناجائز دی
 په مهر کښې د کور د دریمې حصه اخستلو یا د هغې
 ۵۹ په بدله کښې د درې سوو روپو اخستلو مسئله
 ۲۰ د پورتنۍ مسئلې متعلق بل تپوس
 ۲۱ د مهر سره د ماهوارۍ درقم د ورکولو رسم په اصل کښې نفقه ده مهر نه دی
 ۲۲ د غیر متعین یعنی د نامعلومو څیزونو په مهر کښې د اخستلو ورکولو مسئله
 ۲۲ مهر مؤجل وی یا معجل مشروع دی او د بعضو معجل کول سنت دی
 ۲۳ د مهر مؤجل او د معجل د ادا کولو او د اقسامو احکام
 ۲۴ د واده په غوختلو باندې د هلک نه رقم طلب کول حرام خوری ده
 د واده په موقع باندې د جینې د کور د روټی
 خرچه د خاوند نه د وصولولو حکم
 ۲۵ د مهر په حیلې سره د جینې والدین پیسو اخستلو سره حرام خوری کوی
 د والدینو د مهر په نوم پیسې اخستل د ازادې
 ۲۲ ښځې خرڅول او حرام خوری ده
 د جینې په عوض کښې د څه رقم اخستلو حکم
 ۲۷ د واده په موقع باندې د هلک والونه د غوی وغیره
 خوړلو د پاره د غوختلو حکم
 ۲۹ د مهر نه علاوه د هلک والونه د رقم اخستلو تفصیلې مسئله
 ۷۰

مضمون	صفحه
-------	------

- د طلاق نه پس به د مهر اود جهیز سامان ښځې ته واپس کولې شی
 ۷۲ مخکښې د رخصتۍ نه د جینې په وفات کیدلو باندې د مهر مسئله
 ۷۳ پس د رخصتۍ نه د طلاق ورکولو نه پس د ښځې ټول مهر واجب الادا دی
 ۷۳ ناواده کړې مطلقه ښځه د نیم مهر مستحقه ده
 ۷۴ د مال حرام د جهیز مسئله
 ۷۵ جهیز کښې عاریتاً ورکړې شوي سامان یا مال واپس اخستلې شی
 ۷۵ په مهر کښې د مشاع زمکه او کور ورکول جائز دی
 ۷۶

باب فی الاولیاء

- حدیث "لنکاح الا بولی" معنی او مطلب
 ۷۸ په ولایت او وکالت د نکاح کښې عدالت شرط نه دی
 ۷۹ د ولی یا د گواه په وفات سره نکاح باندې څه اثر نه پریوځی
 ۸۰ ښځه د میراث په طور باندې په نکاح کښې د ورکولو حکم
 ۸۱ په نکاح کښې د نابالغه ولی د ایجاب اود قبول حکم
 ۸۲ جبراً د ایجاب او قبول حکم
 ۸۲ عاقله او بالغه باندې جبر نامنظور او پخپله کړې شوې نکاح منظوره
 ۸۳ بالغه جینې چه د نکاح په خبر باندې فوراً انکاری شی نودا نکاح کالعدم ده
 ۸۵ جینې بالغ کیدلو سره د جرگې په مخامخ د واده نه انکار او کړو،
 ایا دا نکاح به کالعدم وی
 ۸۶ د نیا په کور کښې اوسیدونکې بالغه د پلار کړې شوې
 نکاح نه د انکار مسئله
 ۸۷ د ماما د ناباغله خوړځې نکاح تړل اود جینې د ناراضگۍ مسئله
 ۸۷

صفحہ	مضمون
۸۸	د بالغی جینی نہ اجازت اخستل اود جینی پہ کور کنبی د نکاح ترلو مسئلہ
۹۰	د نکاح پہ خبر باندی د بنجی خاموشی او بیا د انکار حکم
۹۰	د نکاح فضولی پہ صورت کنبی علم کیدلو باندی پہ اوچت آواز
۹۱	ژپیدلو سره د نکاح حکم
۹۱	د نکاح پہ اطلاع باندی د جینی رضاء او عدم رضا پیژندل اود نکاح حکم
۹۲	پہ استیذان کنبی د جینی خاموشی اجازت دی
۹۳	د گواهانو پہ مخامخ د جینی نکاح، روستو د جینی انکار
۹۳	اود عدم بلوغت دعویٰ وغیره
۹۳	بغیردولی نہ نکاح ترل اود بنجی پہ دویم خائی کنبی د نکاح کولو مسئلہ
۹۴	د جینی پلار نیکه ته د نکاح اختیار ورکولو نه پس انکار کول؟
۹۵	د سیئ الاختیار پلار د نابالغہ لور د نکاح مسئلہ
۹۵	پلار د بالغی لور نکاح پہ زورنشی کولی
۹۶	د هلك په غیر موجودگی کنبی نکاح او واده کول
۹۶	د پلار اجازت چه نه مبرهن وی نه مسلم نو د نیکه کړې شوی نکاح کالعدم ده
۹۷	د نابالغی حق ولایت د علالتی رور د پاره دی
۹۸	د عاقلی بالغی د کفو سره نکاح نافذ ده اگرچه ولی په دی راضی نه دی
۹۹	د مور ولایت د اخیافی تره نه قوی دی
۱۰۰	د پلار د انکار او ناراضگی د وجهی نه د نیا کړې شوی نکاح کالعدم ده
۱۰۰	د نابالغی جینی د تره د زوی زوی د موجود کیدلو په صورت کنبی
۱۰۰	د مورد نکاح کولو حکم
۱۰۱	د نابالغی خور په غیر کفو کنبی نکاح کول نامنظوردی
۱۰۲	خیار بلوغ او په عدالت کنبی په زبردستی سره غلط بیانی اخستل

صفحہ	مضمون
۱۰۲	د پلار د اجازت نه بغیر د نابالغی نکاح که تره او ترله
۱۰۳	نو هغه به نامنظوره وی
۱۰۳	که پلار نکاح او کره او زوی تصدیق او کړی نو دا نکاح نافذ ده
۱۰۴	د نابالغی نکاح که پلار کړی وی نو هغه قابل د فسخ نه وی
۱۰۵	د عاقلی بالغی جینی په کفو کنبی د خپلی خوښی نکاح کول
۱۰۵	نافذ دی اگر چه پلار ناراضه وی
۱۰۶	د پلار په موجودگی کنبی نیکه ته ولایت نشته
۱۰۷	د پلار په کړې شوی نکاح کنبی جینی ته خیار بلوغ حاصل نه دی
۱۰۷	د ماما کړې شوی نکاح بغیر د اجازت د پلار نه موقوفه ده
۱۰۸	د مدعی عقل ولی شهادت راجح دی
۱۰۸	بغیر د اجازت د بالغی نه نکاح کول باطل دی
۱۰۹	د نابالغی نکاح نیا او کره، پلار ئی تردید او کړو، د نکاح څه حکم دی

باب فی الکفا

۱۱۰	نکاح کنبی د کفایت نه بغیر موافقت مشکل وی
۱۱۱	په کفایت کنبی د کسب او نسب تفصیل
۱۱۲	د پلار په غیر کفو کنبی د نابالغی لورد ورکولو مسئلہ
۱۱۳	په هاشمی او غیر هاشمی کنبی د کفایت مسئلہ
۱۱۴	د سیدی بنجی د غیر سید سړی سره د نکاح مسئلہ
۱۱۴	په قریشی او په سید خاندانونو کنبی د نکاح حکم
۱۱۵	غیر قریشی عالم دین د قریشیه کفو دی
۱۱۵	د سید زادی د غیر سید سره د نکاح مسئلہ

مضمون	صفحه
-------	------

د سید زادی په پخپله کړې شوې نکاح اود مور پلار

کړې نکاح، کومه صحیح ده؟ ۱۱۸

د یو جیني په خپله کړې شوې نکاح او د اولیاء د اعتراض حکم ۱۱۸

د اولیاء د اجازت نه بغیر د سیدي نکاح په غیر کفو کښې کالعدم ده ۱۱۹

په عباسی جیني او اعوان قطب شاهي هلک کښې کفایت نشته ۱۱۹

د لوهار په لور او د مولوی خاندان په هلک کښې د کفایت مسئله ۱۲۱

د ابائی قوم د یو کس د ابائی امام لور سره په نکاح کښې د کفایت مسئله ۱۲۱

د شیخ مطلب او د میاں، ملا، سید، او په صاحب زاده کښې د کفو مسئله ۱۲۲

د بالغې جیني په عدالت کښې بیان کول روستو

خلاف بیانی کول، اوس د بلې نکاح څه حکم دي ۱۲۲

مغوی د مغوئي د کفو کیدلو په صورت کښې د اولیاء فسخ نامنظور ده ۱۲۳

خپل خان اعلی قوم ظاهر کړی روستو پته لگیدلو باندې به نکاح کالعدم وي ۱۲۳

په شیعې اوسنی کښې د کفایت مسئله ۱۲۴

د تفضیلی شیعې سره د سنی العقیده جیني د کفایت اود نکاح حکم ۱۲۵

باب الرضاعة

رضاعت کښې مشاهده ضروري ده تسامع کافی نه دي ۱۲۷

نکاح نه پس د یوې ښځې د رضاعت په دعوی کښې تفصیل ۱۲۸

د نصاب شهادت نه کیدلو په صورت کښې حرمت د نکاح نه ثابتېږي ۱۲۹

پخپله د مرضعي د شهادت حکم او د درمختار د عبارت تفصیل ۱۳۰

په شهادت عدلین سره څه کله مبرهن نه وي رضاعت به ثابت نه وي ۱۳۱

د شک او د ښځې په سینه کښې د پیو نه موجود کیدلو

په صورت کښې حرمت نه ثابت کیږي ۱۳۲

مضمون	صفحه
-------	------

د مرضعي غیر عادلې د خبر کولو او بیا د انکار کولو مسئله ۱۳۳

صرف په سینه باندې خوله ایښودلو سره (کله څه خکلو

کښې شک) وی حرمت رضاعت نه راځي ۱۳۴

رضیع د مرضعي په ټول اولاد باندې حرام کیدل اود هدایه د عبارت مطلب ۱۳۴

د سینې نه پي ویستلو سره خکول هم موجب حرمت دي ۱۳۵

د مرضعي د تصدیق په صورت کښې نکاح جائز نه ده ۱۳۵

خپل زوی گنړلو سره په غلطی سره بل ماشوم ته پي ورکولو

سره هم حرمت ثابتېږي ۱۳۶

د دوو ښو مختلفو یچوته پي ورکولو سره د رضاعت مسئله ۱۳۷

د خوب په حالت کښې د یو بچی راتلل اود پیو خکلو سره د حرمت مسئله ۱۳۸

د چا په بدن کښې د وینې داخلیدلو سره حرمت د رضاعت نه راځي ۱۳۸

د ښځې پي خکلو سره او وینې ورکولو سره حرمت رضاعت نه راځي ۱۳۹

که چرته پي ورکول یقنی طور باندې یاد وي او ښځې خاوند

ته هم د حقیقت یقین وي نو تفریق ضروري دي ۱۴۰

د پیو نه کیدل یقینی وي نو حرمت ثابت کیږي نه ۱۴۱

که پي نه وي نو حرمت رضاعت به ثابت نه وي ۱۴۱

د آئسې ښځې په پیو کیدلو او نه کیدلو کښې د حرمت مسئله ۱۴۲

د دوه نیم کالونه زیات عمر والا که چرته پي او څکی نو حرمت نه ثابتېږي ۱۴۳

د ښځې پي خکلو کښې د حرمت دلیل ۱۴۳

د رضاعت د مودې نه علاوه د ښځې پي خکلو سره نکاح باندې اثر نه پریوزي ۱۴۴

نمسی یا نمسی ته پي ورکول اگرچه ممنوع نه دی مگر

موجب د حرمت رضاعت دي ۱۴۵

صفحه	مضمون
------	-------

- ۱۴۵ د اقرار نه پس د رضاعت نه انکار او کړی نو نکاح به جائزوی
- ۱۴۶ د رضیع او د مرضعی د ټول اولاد په مینځ کښې نکاح حرامه ده
- ۱۴۸ د نیا پي څکلو سره نمسي د ترونو رضاعي رور جوړيږي
اجنبی هلک جینی د اجنبی ښځې پي څکلو سره
- ۱۴۸ په دواړو کښې رضاعت ثابتيږي
- ۱۴۹ د نیا پي څکلو والا په خپلو کښې رضاعي رور خور دی
- ۱۵۰ د رضاعي پلار د دویمې ښځې سره نکاح حرامه ده
- ۱۵۰ رضاعي ترور د محرماتو نه ده
- ۱۵۱ د مزینې په پيو باندې د پاللي شوي هلک د زانی د لور سره د نکاح مسئله
- ۱۵۲ د رضاعي رور د خور سره نکاح جائز ده
- ۱۵۲ د رضاعي رور د خور سره د نکاح مسئله
- ۱۵۳ د رضیع د مرضعی ټول اولاد سره نکاح جائز نه ده
- د اخوت رضاعي باوجود نکاح حرامه او ددې نه منکر کیدل
- ۱۵۴ یا کول حرام بلکه کفر دي
- ۱۵۴ رضاعي خور زې سره نکاح صحیح نه ده
- ۱۵۵ رضاعي ترور سره نکاح صحیح نه ده
- ۱۵۶ د رضاعي خور ئی سره نکاح حرام ده
- د ناسکه نیا پي څکلو سره د حقیقي ماما زادي سره هم
- حرمت رضاعت ثابت کيږي
- ۱۵۷ د مرضعی د دویم خاوند نه پیدا شوي جینی سره د رضیع د نکاح مسئله
- په پيو کښې د اصلی او غیر اصلی تقسیم جاهلانه تقسیم دي
- ۱۵۸ د رضاعي زوی د ښځې سره نکاح جائز نه ده
- ۱۵۹

صفحه	مضمون
------	-------

- ۱۵۹ د رضاعي تره سره نکاح جائز نه ده
- ۱۶۰ رضاعي ترور هم د محرماتو نه ده
- ۱۶۰ په رضاعت کښې د مقدم او مؤخر اولاد حکم يوشان دي
- ۱۶۱ د ميرنی رضاعي وراره سره نکاح جائز نه ده
- ۱۶۲ د بکر د پاره د مرضعی هر اولاد سره نکاح ناجائز ده
- ۱۶۳ د پي ورکونکې والا د ټول اولاد سره د پي څکونکي نکاح نشي کولې
- ۱۶۴ د رضاعي پلار د دویمې ښځې لور سره نکاح حرام ده
- ۱۶۴ د رضاعي خور رور د لاعلمی په بنیاد سر د کړي شوي نکاح حکم
- ۱۶۵ د واده نه پس رضاعت ثابت کیدلو باندې متارکت ضروري دي
- ۱۶۵ د واده نه پس د رضاعت دعوی او د انکار مسئله
- ۱۶۷ د حرمت رضاعت دوجه نه د نکاح، متارکت، مهر، او اولاد وغیره مسائل

باب حرمة المصاهرة

- ۱۶۹ مصاهرت کښې حرمت همیشه د پاره دي تجديد د نکاح نه څه نه جوړيږي
- ۱۶۹ د حرمت مصاهرت د اثبات د پاره د گواهانو نصاب
- په حرمت مصاهرت کښې د شهادت نه کیدلو په صورت کښې
- ۱۷۰ دارو مدار د خاوند په تسليم او تصديق باندې دي
- ۱۷۱ په خوب خیالاتو او غلط تصوراتو سره حرمت مصاهرت نه ثابتيږي
- احتراماً د يوي ښځې سره په لاس ميلاوهلو
- ۱۷۱ باندې حرمت مصاهرت نه راځي
- ۱۷۲ د سخر ښځه او لور په يو نکاح کښې جمع کول جائز دی
- ۱۷۳ د شهوت نه کیدلو په صورت کښې د مس او معانقه سره د مصاهرت مسئله

صفحہ	مضمون
------	-------

- ۱۷۴ پھ مس او معانقہ کنبی د انزال پھ صورت کنبی
 حرمت مصاهرت واقع کیری نه
 د خاوند د نیکه پھ آله تناسل باندی د نظر پریوتلو او خپو
 ۱۷۵ زور کولو سره د مصاهرت مسئلہ
 ۱۷۶ د ښکلولو پھ وخت انزال نه وی شوې نو حرمت مصاهرت ثابت دی
 لمس سره، نو کاری لگولو او ښکلولو سره، غاړه ورکولو وغیره
 ۱۷۷ سره د حرمت مصاهرت او د غیر مذهب د اختیارولو مسئلہ
 ۱۷۸ فرج داخل ته شهوت سره کتل موجب حرمت دی نه چه مطلق نظر د شهوت
 د سړی سړی لره پھ شهوت سره مس کول یا لواطت،
 د حرمت مصاهرت موجب نه دی
 ۱۷۹ د نابالغ هلک سره زنا کول د حرمت مصاهرت موجب نه دی
 پھ غلطی کنبی د خواښی خپو سره لاس لگولو سره
 ۱۸۰ د ښځی د حرمت او د عدم حرمت مسئلہ
 ۱۸۰ د مزنیې د خوړځی سره نکاح جائز ده
 د پلار د زوی د ښځی سره د زنا پھ صورت کنبی
 ۱۸۱ ښځه پھ زوی باندی حرامیری
 ۱۸۲ د ښځی د وریری سره زنا کول د حرمت مصاهرت موجب نه دی
 خواښی سره د زنا کولو د اقرار نه پس انکار قبول نه دی
 ۱۸۲ د خاوند د زوی سره ناجائز تعلقات موجب د حرمت مصاهرت دی
 د مور او لور سره د زنا کولو والا زانی د دغه لور سره نکاح حرامه ده
 ۱۸۴ د خواښی سره پھ جماع کولو باندی حرمت مصاهرت ثابت کیری
 ۱۸۴ کله چه خاوند د پلار سره د زنا تصدیق اونه کری نو حرمت نشته
 ۱۸۵

صفحہ	مضمون
------	-------

- ۱۸۵ د ښځی پھ خپل سخر باندی د زنا دعویٰ او د خاوند انکار
 د غائب خاوند د ښځی د خپل سخر سره د تعلقاتو پھ صورت
 ۱۸۷ کنبی د حرمت مصاهرت د وجه نه د دویمې نکاح د کولو مسئلہ
 ۱۸۸ مشکوک ولد الزنا سره د زانی د لور د نکاح مسئلہ
 د خپلی لور سره د زنا پھ صورت کنبی حرمت مصاهرت واقع
 او ددی سزا رجم دی
 ۱۸۸ د نابالغی لور مس بالشهوت موجب د حرمت نه دی
 ۱۸۹ د زوی د ښځی سره مجامعت موجب حرمت او متارکت دی
 ۱۹۰ د زوی د منکوحی سره د پلار نکاح حرامه ده
 ۱۹۱ د ښځی د رضاعی یا نسبی خور یا د نسبی یا رضاعی لور سره د زنا مسئلہ
 ۱۹۲ د نهو کالو نه کمې جینی سره دست درازی د حرمت مصاهرت موجب نه دی
 ۱۹۳ د خینی سره زنا کولو سره حرمت مصاهرت نه راځی
 د خینی سره زنا حرام قطعی ده لیکن د ښځی پھ نکاح باندی
 ۱۹۳ خه اثر نه پریوزی
 ۱۹۴ د حرمت مصاهرت د وجه نه د حنفی المسلک د پاره
 ۱۹۵ ښځه پریخودل ضروری دی
 د ضرورت پھ وخت مذهب غیر باندی فتویٰ صحیح ده
 لیکن امتیاز مشکل دی
 ۱۹۵ پھ حرمت مصاهرت کنبی د ضرورت د وجه نه د انتقال عن المذهب حکم
 د حرمت مصاهرت او ښځه پشان د باورچی ساتلو وغیره مسئلې
 ۱۹۸ صرف متهم کیدلو سره حرمت مصاهرت نه ثابتیری
 ۲۰۰ د خوم او د خواښی تعلقاتو سره سخر باندی ښځه نه حرامه کیری
 ۲۰۱

باب الحضانة

- ۲۰۳ حق د حضانت او د بچو د نفقي مسئله
- ۲۰۴ د پلار مورته د خرچې او نفقي نه ورکولو په شرط باندې
- ۲۰۶ د زوی د حواله کولو مسئله
- ۲۰۶ د بچی تربیت ناسکه پلار کړې دې، آیا وارثان دواپسې حق لرلې شی؟
- ۲۰۷ د مظلومي مطلقې د خرچې اود بچی د اجرت حضانت مسئله
- ۲۰۸ د مور د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق د حضانت ساقط کیږي
- د پلار او د مور په مینځ کښې د تفریق نه پس د بچی د حضانت
- ۲۰۹ او د ثبوت نسب مسئله
- ۲۱۰ د خلع په صورت کښې د اوږه کالو کیدلو پورې بچی به د مور سره اوسېږي
- ۲۱۱ د غیر محرم سره د واده په صورت کښې د مور حق حضانت ساقطیږي
- ۲۱۲ د نیکه او مور د پاره د حق حضانت او د ولایت مسئله
- ۲۱۲ د نا بالغې لور حضانت نیا د پاره دې
- ۲۱۳ حق حضانت، نفقه، اجرة الرضاع وغیره
- ۲۱۶ د ولد الزنا پرورش د مور ذمه واری ده

باب الولیمة

- ۲۱۷ ولیمه مسنون ده واجب نه ده
- ۲۱۸ د واده نه مخکښې د ولیمې حکم
- ۲۱۹ د جینئ او هلك والو د طرف نه د ولیمې وغیره مسئله
- د دعوت ولیمې نه مخکښې د گانو او ډهول وغیره په صورت کښې
- ۲۲۰ د ولیمې د خوړلو حکم

- ۲۲۱ بغیر د خودنې او ریاء نه خو ورځو پورې ولیمه کول ممنوع نه دی
- ۲۲۱ اعلان د نکاح او واده د پاره هوائی فائرنګ کول

باب حقوق الزوجین

- ۲۲۳ د ښځې خاوند په یو بل باندې حقوق او د کور د اختلافاتو مسئله
- ۲۲۶ د دوو ښځو اود دوی په اولاد کښې د حقوق د تقسیم او د میراث مسئله
- ۲۲۷ ښځه د مستقل ځان ته کور مطالبه کولې شی
- په ښځو کښې د مساوات نه کولو والا او بالغه لور په نکاح کښې
- ۲۲۸ نه ورکولو والا په ظلم کښې مبتلا دی
- د نومسلمې ښځې د پاره د مور پلار کورته تللو اود هغوی سره
- ۲۲۹ د خورد و نوش مسئله
- د ښځې د اجازت نه بغیر څلور میاشتي یا د څلورو میاشتو
- ۲۳۰ نه زیات سفر اختیارولو مسئله
- ۲۳۱ په موجوده دور کښې ښځې لره په سفر باندې د بوتللو مسئله
- ۲۳۲ د نافرمانې ښځې نه بطور تعزیر جدا بستره باندې اوده کیدل جائز دی
- د یوې ښځې سره زیات محبت کول د نورو ښځو په حق تلفی
- کښې شامل نه دې
- ۲۳۳ د بد اخلاقي ناسکه مور او پلار سره د لا تعلقی حکم
- خاوند د پاره خپلې ښځې ته غسل، کفن، دفن ورکول او
- ۲۳۴ په آخرت کښې د خاوند سره د کیدلو مسئله
- ۲۳۶ په ښځې باندې د خوانبې او سخر خدمت لازم نه دې
- ۲۳۶ د مباشرت جائز او ناجائز صورتونه

صفحه	مضمون
۲۳۷	د حاملې ښځې سره صحبت بغير د ضرر نه هروخت جائز دې
۲۳۸	په حالت حمل كښې جماع كول او د ښځې د سينې رودلو حكم
۲۳۹	حالت نفاس كښې جماع حرامه ده
۲۴۰	د ښځې خاوند بغير د مصلحت نه د يوبل خاص اندامونو ته نه كتل افضل دى
۲۴۱	د ښځې سره لواطت كول حرام او د شرم ځايونه خكلول نه ممنوع دى او نه مطلوب
۲۴۳	د جماع په وخت كښې برېښه كيدل او برېښه ول جائز دى البته بهتر نه دى
۲۴۴	د ښځې په خوله كښې ذكر وركول
۲۴۴	د ضرورت په وخت كښې په ښځې باندې د استنماء باليد كولو مسئله
۲۴۵	د ښځې سره لواطت حرام دې او د استحلال په صورت كښې كفردې
۲۴۶	خاوند ښځې لره په وطى فى الدبر باندې د مجبور كولو مسئله
۲۴۷	د شرعى وينزو سره مالك د پاره جماع جائزه ده

كتاب الطلاق

باب شرائط الطلاق

۲۴۸	د طلاق اضافت ښځې طرف ته شرط دې نه چه د نكاح طرف ته
۲۵۰	د طلاق دارومدار په تلفظ باندې دې نه چه شهادت قائم كولو يا ليكلو باندې
۲۵۰	په طلاق وركولو كښې د ښځې موجودگى شرط نه ده
۲۵۰	كه د ښځې طرف ته اضافت او نسبت موجود وي نو طلاق واقع كيږي
۲۵۱	صرف وعدي او د طلاق ارادې سره طلاق نه واقع كيږي
۲۵۲	په زړه كښې د طلاق وئيلو سره طلاق نه كيږي كله پورې چه تلفظ نه وي كړې

صفحه	مضمون
۲۵۳	طلاق وركولو كښې تلفظ هم كافى دى تحرير باندې موقوف نه دې
۲۵۳	كله چه زباني طلاق اوشى نو تحريرى ليكل او دستخط كول ضرورى نه دى
۲۵۴	د ښځې او گواه وغيره نه بغير په تنهائى كښې هم طلاق واقع كيږي
۲۵۵	خفيه طور باندې د طلاق د وقوع مسئله
۲۵۶	د ښځې د بدرنگي او بد صورتى د وجهې نه طلاق وركول ښه نه دى
۲۵۷	ښځې باندې د بدگمانى د وجهې نه د طلاق وركولو حكم پرده نه كولو والا او بغير د خاوند نه گرځيدونكې ښځې ته
۲۵۸	طلاق وركول ضرورى نه دى
	طلاق وركول د خاوند حق دې مور پلار، روڼو، يا جرگې ته
۲۵۹	په دې كښې څه حق او دخل نشته
۲۶۰	د خاوندانو نه بغير د ثالثانو طلاق وركول نامنظور دې
۲۶۱	طلاق نامه باندې د طلاق نيت نه كولو دوجه نه دغلط دستخط كولو مسئله
۲۶۲	مستحل د گناه سره نكاح باطله او ښځه آزاده ده
۲۶۴	كه خاوند مرتد شى نودرې حيضه تيرولونه پس نكاح ختمه او كالعدم شى
	په طلاق رجعى كښې رجوع كونكى ته د مذاق په طور
۲۶۵	طلاق وغيره وئيل جائزه دى
۲۶۵	بغير د سوچ نه او بغير د قصد نه د طلاق الفاظ وئيل
۲۶۶	د حمل په صورت كښې هم طلاق واقع كيږي

باب صريح الطلاق

۲۶۸	په طلاق صريح كښې نيت د بينونت لغوه او نامنظور دې
۲۶۹	د ارتداد زوجين دوجه نه بينونت واقع كيږي نه چه طلاق

مضمون

۲۶۹	د بسخی خاوند په کومه ډرامه کښې د فنکاری په وخت د دریو طلاقو مسئله
۲۷۰	طلاق قطعی طلاق بائن ته وئیلې شی نه چه طلاق ثلاثه ته
۲۷۱	طلاق منجز سره طلاق معلق باطل کیږی
۲۷۲	د طلاق په تعداد کښې د شک د وجهې نه طلاق مغلط واقع کیږی نه
۲۷۲	د طلاقې رجعی د عدت تیریدلونه پس د دوو نورو طلاقو ورکولو مسئله
۲۷۳	رجوع سره د طلاق رجعی اثر ختم او طلاق په خپل حال باقی پاتې کیږی
۲۷۴	په طلاق رجعی کښې عدت کښې دننه درجوع نه کولو
۲۷۴	په صورت کښې د تجدید د نکاح نه بغیر چه چاره نشته
۲۷۵	طلاق رجعی کښې درې حیض تیزیدلونه مخکښې رجوع
۲۷۵	کولې شې د مهر په دې کښې دخل نشته
۲۷۶	په یولفظ (طلاق) وئیلو سره طلاق رجعی واقع کیږی
۲۷۷	په طلاق رجعی کښې د عدت په دوران کښې رجوع نه کولو سره باینه کیږی
۲۷۷	که چرته طلاق ورکول مسلم یا مبرهن وی نو بسخه مطلقه ده
	د گواهانو په مخامخ د دریو طلاقو د اقرار نه پس
۲۷۸	صرف تجدید نکاح باندې اکتفاء جائز نه ده
	دربو طلاقو کښې د تحلیل نه بغیر لاره نشته او
۲۷۹	طلاق رجعی کښې رجوع کافی ده
۲۸۰	په کور کښې موجود درېو بسخو کښې په یو باندې بغیر د تعیین د طلاق صورت
۲۸۱	زمونږ په عرف کښې درې شرطه درې ځله ته وئیلې شی
۲۸۱	درې شرط طلاقو سره بسخه مطلقه مغلطه کیږی
	درې شرطه قائم کولو سره ئې طلاق ورکړل اگر چه په
۲۸۲	مذاق کښې وی طلاق مغلطه دې

مضمون

۲۸۳	د غصې په حالت کښې په ما باندې بسخه په یو ولسو
۲۸۳	شرطونو باندې حرامه ده د وئیلو حکم
۲۸۳	شپږو کلمو وئیلو سره ئې نکاح کړې وه اوس هم دغه
۲۸۴	کلمو وئیلو سره د طلاق ورکولو حکم
۲۸۴	که چرته بسخه واقعی طلاق غواړی نو درې طلاقه دی، ددې حکم
	(ته په ما باندې په درېو طلاقو سره طلاقه ئې) دا الفاظ
۲۸۵	په غلطی سره د خولې نه وتل
۲۸۶	تاته ځما د طرف نه په درې طلاقه، طلاق مغلطه دې
۲۸۷	درې ځله د طلاق لفظ وئیلو سره د طلاقې مغلطه حکم
۲۸۷	لس دولس ځل متواتر د طلاق وئیلو حکم
۲۸۸	د درېو کانړو طلاق سره بسخه مغلطه جوړیږی
۲۸۹	حاملې بسخې ته د طلاق ثلاثه اود مخلص مسئله
۲۹۰	قرآن باندې لاس ایخودلو سره درې ځله او وائی
۲۹۱	ته په ما باندې طلاقه ئې ددې حکم
۲۹۱	ته طلاقه ئې طلاقه ئې طلاقه ئې ددې حکم
۲۹۲	یو دوه درې طلاقه، د درې څلورو څلو وئیلو حکم
۲۹۳	خدای او رسول حاضر او ناظر گنړلو سره طلاق ورکوم، درېو څلو وئیلو حکم
۲۹۴	ځما بسخې ته مسلسل درې طلاقه دی او،، شل زره خلع ده، ددې حکم
۲۹۵	تاته طلاق درکوم ته په ما باندې حرامه ئې وغیره حکم
	بسخې ته مې طلاق ورکړې دې آئنده د پاره ما باندې
۲۹۵	حرامه ده کښې تجدید د نکاح او کړی
۲۹۶	یو، دوه، درې، ځما بسخه،، ځما د مخې خلاصه ده طلاقه ده، ددې حکم

صفحه	مضمون
۲۹۷	د غصی درې قسمونه او په دې کښې د طلاق حکم
۲۹۹	د متعلقه استفتاء سره نصیحت نامه
۳۰۰	د پریڅې ده، د طلاق الفاظ دی
۳۰۱	غیر مدخول بها ته د طلاق ورکولو مسئله
۳۰۲	غیر مدخول بها ته د طلاق ثلاثه ورکولو حکم
۳۰۳	د غیر مدخول بها په صورت کښې د طلاق حکم
۳۰۴	د کوژدنې نه پس اود نکاح نه مخکښې طلاق ورکول کالعدم دی
۳۰۴	تحریری طلاق سره طلاق واقع کیږی
۳۰۵	تحریری طلاق هم واقع کیږی زبانی وئیل ضروری نه دی
	په خپله لیکلو یا په بل چا لیکلو سره طلاق واقع کیږی خواه که
۳۰۶	بنځه ئې اولولی یا نه
۳۰۶	ساده کاغذ باندې طلاق نامې لیکل او ورکولو سره هم طلاق واقع کیږی
	د ویرولو د پاره دهمکښی ورکولو د پاره د طلاق نامې
۳۰۷	د روغ خبرو کولو وغیره حکم
۳۰۸	بنځې ته د طلاق ورکولو په صورت کښې د درېو نوټسو د لیکلو مسئله
۳۰۹	طلاق درې ځله اولیکي او نیت د یو طلاق وی
	د یو طلاق باندې د لیکلو ئې او وئیل لیکلو والادری اولیکل نو
۳۱۰	دا صحیح نه دی
۳۱۱	بغیر د زور او اکراه نه یو طلاق لیکلو سره طلاق رجعی واقع کیږی
۳۱۲	کله چه طلاق نامه باندې دستخط موجود وی نو طلاق به واقع وی
۳۱۳	خاوند په خپله دوه طلاقه ورکړی دی مجستهریت درې لیکلی دی، ددې حکم
۳۱۵	د طلاق ثلاثه نه پس بغیر د تحلیل نه رجعت جائز نه دی

صفحه	مضمون
۳۱۸	طلاق ثلاثه لره په یو حساب کول صحیح نه دی
۳۱۹	په یو وخت د درېو طلاقو وقوع او د حدیث مسلم نه جواب
۳۲۲	په یو مجلس کښې درې طلاقه په اجماع د صحابه هم درې دی
۳۲۳	په یو وخت درې طلاقه په یو جلسه کښې واقع کیدل د آئمه اربعه مذهب دې
۳۲۷	د، انت طالق ثلاثاً، اود عبدالله بن عباس <small>رضی الله عنه</small> دروایت تحقیق
	په جلسه واحده کښې درې طلاقه یو طلاق حسابول
۳۲۹	مخالفت د احادیثو اود آثار صحابه دې
۳۳۱	د طلاق ثلاثه نه پس د نوې نکاح د پاره د ارشاد الطالبین حيله غلطه ده

باب کنایات الطلاق

۳۳۳	د کنایات مختلف الفاظ
۳۳۴	لفظ حرام د کنایاتو نه دې
	مبانه بنځې باندې دوباره نکاح د پاره د زور الفاظ
۳۳۵	ته ځمانه جدائی، وغیره مسائل
۳۳۶	پښتو کښې لفظ (لو) سره د طلاق واقع کیدلو مسئله
۳۳۷	لرې شه، اوڅه، د مور پلار کورته لاره شه، ددې حکم
۳۳۷	داسې بنځې لره نه ساتم، تا پریږدم پریږدم، د الفاظو حکم
۳۳۸	د اووه واره لارې ستا د پاره خالی دی ته تللې شې، الفاظو حکم
۳۴۰	د وهلو نه پس او وائی ما تاته رخصت درکړو، څه وغیره الفاظو حکم
	داسې بنځې ضرورت نشته ځما سلام دې، جهیز
۳۴۱	یوسئ جینئ خلاصه کړئ وغیره الفاظو حکم
۳۴۲	فارغه کړې مې ده، آزاده ده، حرامه ده، الفاظو حکم

مضمون	صفحه
اوزه گنې زه به طلاق درکړم، ددې حکم	۳۴۳
اوزه، (نکل جا) لفظ کنائی دې او روستو د طلاق د خبر کاذبه حکم	۳۴۳
ما ته پریخودلې ئې، کنېې احتمال د صریح او کنایه دې	۳۴۴
په ما خور مور ئې په ما طلاقه ئې او ورزه، حکم	۳۴۶
ما پریخودلې پریخودلې پریخودلې ئې وغیره الفاظو حکم	۳۴۶
خما د کت نه لرې شه په خپل کت کنېې اوده شه، وغیره الفاظو حکم	۳۴۹
ما ته پریښودلې ئې طلاق نامه یوسه، وغیره حکم	۳۴۹
ما خپلې ښځې لره پریښودلې ده، ددې درې خطونه	
مختلفو خلکو ته د لیکلو مسئله	۳۵۱
ښځه ئې نه جوړوم، ته ماته نه ئې پکار، ښځه خما نه آزاده ده،	
الفاظو حکم	۳۵۲
د خاوند ښځې لره د کور نه د ویستلو او د مختلفو الفاظو وئیلو حکم	۳۵۳
خما نه خما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده،	
ددې شرعی حکم	۳۵۴
د کور نه لاره شه خما نه فارغه شه خاوند او کړه وغیره الفاظو حکم	۳۵۵
ښځې ته په ځه، وئیلو سره د طلاق مسئله	۳۵۶
که زما په ښځه باندې څه حق نه وی، دا الفاظ کنایه دی	۳۵۶
ماته ستا ضرورت نشته، الفاظ کنایه دی	۳۵۷
د ما پریخوده، الفاظو حکم	۳۵۸
ښځه زما نه آزاده ده زه دهغې نه آزاد یم، په بائن کنېې مشهور دی	۳۵۹
ته زما هیڅ نه کیږي، زه ذهني طور باندې ددې نه فارغ یم،	
الفاظ کنائی دی	۳۶۰

مضمون	صفحه
ماته ددې حاجت نشته بل ځایې کنېې ددې نکاح او کړه،	
دې سره د طلاق حکم	۳۶۱
څوک ښه سړې او گوره د خپلې لور رسته ورسره او کړه، ددې حکم	۳۶۲
طلاق ورکړه نو ته آزاد ئې، جواب کنېې ئې او وئیل زه آزاد یم،	
دا طلاق بائن دې	۳۶۳

باب تعلیق الطلاق

په تعلیق طلاق کنېې شرط که اصالة پوره کړي یا وكالة حنث واقع کیږي -	۳۶۴
اراده د تعلیق طلاق وه لیکن د غفلت په وجه تنجیزی صادر شو	۳۶۵
په یمین بتعلیق الطلاق کنېې کفار وړکولو سره کار نه جوړیږي	۳۶۶
د طلاق تفویض، عزل وکیل، او په دې کنېې دگواهی وغیره مسئله	۳۶۷
ځوئ خپل پلار ته تفویض طلاق کولې شی او وکیل هم جوړولې شی	۳۶۹
د قسم او طلاق معلق یو صورت	۳۷۰
د طلاق بشرط تعلیق یا بطور تاکید مسئله	۳۷۱
په جرگه کنېې په طلاق ثلاثه باندې د قسم اخستلو مسئله	۳۷۲
که چرته بیع معلق بالطلاق کنېې اقاله او کړي نو دوباره د سره	
نوي بیع کنېې حانث کیدل نه راځي	۳۷۳
په نکاح نامه کنېې د طلاق د تعلیق د شرط د ثبوت مسئله	۳۷۴
خربوزه راوړلو باندې طلاق معلق او وائی، د خټکی راوړلو څه حکم دې؟	
او ددینه د وتلو حيله	۳۷۵
د چا سره د خبرو نه کولو طلاق باندې د قسم په صورت کنېې	
د خبرې تعین د عرف نه کیږي	۳۷۶

- ۳۷۸ کہ چرتہ تہ ناراضہ ئی نو د اطلاق نامہ واخلہ الخ،،
تعلیق د طلاق دی نہ چہ تحقیق د طلاق
تول اهل شهر تہ طلاق معلق اچول اوپہ تول اهل شهر باندی
۳۷۹ د وقوع یا عدم وقوع مسئلہ
۳۸۰ راضی نامہ نہ کولو باندی طلاق وئیل بیا بل چا راضی نامہ وکړه
۳۸۱ د طلاق ثلاثہ د معنی نہ د ناخبرہ سړی د معلق طلاق حکم
۳۸۲ د یمین طلاق باوجود د دروغو گواهی ورکړی،، کښی د طلاق حکم
که چرتہ ښځی ځما د خبری جواب را کړو نو درې
۳۸۳ شرطونو باندی طلاق ده،، ددی حکم
که چرتہ په ما باندی د فلانکی سړی د قرضی رقم ورکول وی نو
۳۸۳ په ما باندی ښځه په دریو شرطونو طلاق ده ددی حکم
خپله خور که فلانی ته واده کړی نو خپله ښځه به مثلثه طلاقه وی،،
۳۸۴ ددی حکم
که فلانی ته د لور رسته ورکړم نو زما ښځه به په ما باندی مطلقه مغلظه وی -- ۳۸۵
،، که چرتہ خپله لور بل ځائی کښی ورکړم نو په ما باندی
خپله ښځه په درې شرطونو طلاق ده،، ددی حکم ۳۸۶
،، که ما دی سره نکاح وکړه نو په دی درې طلاقه دی،، ددی حکم ۳۸۷
که د ښځی په زندگۍ کښی می دویم واده وکړو نو هغه
دویمه ښځه به طلاقه وی،، ددی حکم ۳۸۸
د ښځی په موجودگۍ کښی دویم واده کولو باندی
د طلاق معلق تفصیلی مسئلہ ۳۸۹
،، که چرتہ ځما واده د سنت مطابق نه وی نو ښځه می طلاقه ده،، ددی حکم ۳۹۰

کومی ښځی چه دروازی نه سربهر کړیدی هغی ته درې طلاقه،،

- ۳۹۰ کور کښی دوه ښځی وی ددی مسئلہ
یو هلک ته لور او خور ورکولو باندی ئی د طلاق قسم وکړو بیا
۳۹۱ هغه ددی باوجود وختیده،، ددی حکم
که چرتہ خور ئی فلانی ته په نکاح ورکړه نو طلاق بیا
۳۹۲ هغه جینی په خپله دهغه سره لار له
که چرتہ اته ورځو کښی دننه ستا نه طلاق نامہ وانخلم نو
۳۹۳ ځما ښځه په ما باندی طلاقه ده،، ددی حکم
که گیره می پرې نه خودله مونځ روژه می ونه ساتله نو
۳۹۳ ځما نکاح به باطله اوفسخ وی،، دخلاف ورزی حکم
،، که چرتہ ما فلانی سره خبری وکړی نو ځما ښځه طلاقه ده،، ددی حکم ۳۹۴
،، که دی امام پسې می مونځ وکړو نو ځما ښځه طلاقه ده،، ددی حکم ۳۹۵
ځما د اجازت نه بغیر که چرتہ ته د مورپلار کور ته لار لې نو درې طلاقه دی - ۳۹۶
که په مقررہ موده کښی زه واپس نه شوم نو ځما او د منکوحي
په مینځ کښی به نکاح فسخ وی ۳۹۶
،، که چرتہ فلانی کار می او کړونو ځما ښځه په سلو کانړو سره طلاقه ده،،
طلاق مغلظه ده ۳۹۷
،، که چرتہ ځما ښځه بد چلنه وی نو طلاقه ده،، یا که چرتہ طلاق ور نه کړی نو،،
ددی حکم ۳۹۹
،، که چرتہ ځه پشاور ته سبق ته لانه ږم نو ښځی ته درې طلاق،، ددی حکم ۴۰۰
که چرتہ د زید کور ته لارو نو زر روپی به صدقه کوی او
که چرتہ صدقه ئی ونه کړله نو ښځه ئی طلاقه ده،، ددی حکم ۴۰۰

مضمون

- پلار او وئیلې،، که چرته ته مې د خاوند په حواله کړې نو
 ۴۰۱ ما باندې خپله ښځه یو دوه درې او خور موربه وی،،
 ۴۰۲ که چرته څه د فیصلې نه و او پیدم نو ما باندې
 دې ټول حلال حرام شی،، نه د طلاق حکم
 ۴۰۳ که چرته خور مې ونه لیکله نو ځما ښځه طلاق بائنه ده،، ددې حکم
 ،، که ما په خپل سخرگنې باندې سلام او کړو نو
 ۴۰۴ ځما ښځه به طلاقه وی،، ددې حکم
 ،، که چرته تاسو ټول مې قتل نه کړئ نو ما باندې ښځه طلاقه ده،، ددې حکم ۴۰۴
 ،، ځما کلی ته راغلې تالره مې قتل نه کړو نو ځما ښځه طلاقه ده،،
 ددرې ځلې وئیلو حکم ۴۰۵
 ،، که چرته په حقوق زوجیت اوانان نفقه کښې کوتاهی او کړم
 نو درې طلاقه،، ددې مسئله ۴۰۶
 ،، که چرته دفلان فلان سره راضی نامه وکړم نو په
 ما باندې یو طلاق دوه طلاق درې طلاق الخ،، ۴۰۷
 د طلاق معلق یو صورت ۴۰۸
 دوکانداری نه کولو باندې طلاق معلق کول کله چه
 مراد ئې په شرکت سره دوکانداری وی،، ددې حکم ۴۰۹
 د مشت زنی کولو په وجه باندې طلاق معلق واچوی او
 بیا ئې تفخیز وکړو نو څه حکم دې؟ ۴۱۰
 د مالی جرمانه نه ادا کولو په صورت کښې د طلاق معلق تفصیلی مسئله ۴۱۱
 که چرته افیون او خوری نوښځه به طلاقه وی، بیا
 د افیونو نه جوړه شوې دوا او خوری نو...؟ ۴۱۲

مضمون

- ،، که چرته څه د ځوی کور ته لارم نو ښځه مې طلاقه ده،،
 ۴۱۳ ددې نه مراد د سکونت کوردې
 ۴۱۴ د طلاق معلق یو تفصیلی مسئله او متعدد استفسارات
 ۴۱۶ په دې جواب باندې دوباره استفسار
 ۴۱۸ دریم ځل استفسار
 ۴۱۸ څلورم ځل استفسار
 ،، کومې ښځې سره چه زه نکاح وکړم هغه په ما
 باندې مطلقه ثلاثه ده،، ددې حکم او د فضولی نکاح ۴۱۹
 په عرفی کلما طلاق سره طلاق نه واقع کیږي ۴۲۰
 عوامی طلاق کلما لغوه اوبې اثره دې ۴۲۱
 ،، ځما کلما طلاق دې،، سره صرف یو طلاق رجعی واقع کیږي ۴۲۱
 د طلاق کلما حنث کښې د عمد او نسیان او د حیلي او مخرج حکم ۴۲۲
 په الفاظ د طلاق کلما کښې حیله او د اجازت بالوطی مسئله ۴۲۳
 په طلاق کلما کښې حیله او په مذهب غیر باندې دفتوی حکم ۴۲۵
 د معلق بالشرط طلاق عجیبه صورت او د دویم واده د پاره حیله او چل ۴۲۶
 ،، که ستا ځوی ته مې رشته ورکړله نو په ما باندې
 خپله ښځه طلاقه ده،، نه مخلصي او حیله ۴۲۶
 د مطلقه مغلظه نه دوباره نکاح باندې طلاق معلق نه دویستلو حیله ۴۲۸
 که چرته مادي کس سره ددویمې او دریمې نکاح نه پس
 هم خبرې او کړې نو درې طلاقه،، نه مخلص او حیله ۴۲۹
 درې طلاق تعلیقی نه د بیج کیدلو د پاره د فقهاء ذکر کړي شوې حیله ۴۳۰
 په مقررہ تاریخ باندې رقم داداء کولو د طلاق قسم او کړی بیا
 دچیک په ذریعه بینک وروسته رقم او کړی...؟ ۴۳۱

فصل فی عد الطلاق

والقاء الاحجار وغيرهما

- ۴۳۳ صرف، یودوه درې، وئیلو سره طلاق نه واقع کیږي
- ۴۳۴ کانړی غورځول او دیو دوه درې وئیلو وغیره په باره کښې تفصیلی فتویٰ
- ۴۳۶ یودوه درې په ماطلاقه ده، متعلق استفسار باندې تفصیلی جواب
- یودوه درې ته په ما باندې مور خور او درې کانړی
- ۴۳۸ ئې هم او غور زول، ددې حکم
- ۴۳۹ یودوه درې څلور کانړو سره طلاقه ده، ددې مسئله
- ۴۳۹ یودوه درې تا اوساتم نو مور اوساتم، ددې حکم
- ۴۴۱ زه زما درته اجازت دې یودوه درې، په دې سره طلاق نه واقع کیږي
- ۴۴۲ یودوه درې په ما باندې ښځه طلاقه ده، ددې حکم
- ۴۴۳ صرف درې لکیرې وهل، زه لار شه وئیلو وغیره مسئله
- ۴۴۵ په عد او عدد د طلاق کښې فرق
- ۴۴۶ بې اراده خپلې ښځې ته یکدم د، طلاق طلاق طلاق، وئیلو حکم
- ۴۴۷ ښځې ته صرف، یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه، د وئیلو مسئله
- تاته یو طلاق دوه طلاقه دزې طلاقه دی که چرې
- ۴۴۹ ته می پریخودی نو مور می پریخوده، ددې حکم
- ۴۵۰ دیو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه، د وئیلو حکم
- یودوه درې طلاقه دی، باندې دنظام الفتاوی، اعتراض
- اود مفتی صاحب جواب
- ۴۵۱ صرف په کانړې ویشتلو سره طلاق نه واقع کیږي
- ۴۵۴ دی درې کانړو اغستلو او یو دوه درې وئیلو اود لفظ طلاق نه وئیلو حکم
- ۴۵۵

د ښځې په لاس کښې جدا جدا کانړې ورکړي او اووای

- ۴۵۵ ته زمانه آزاده ئې، ددې حکم
- ته په ما باندې په درې کانړو باندې طلاقه ئې،
- ۴۵۷ کښې د دوو معنوا احتمال دې
- ۴۵۸ په دریو گوتو باندې اشاره او یو ځل د طلاق وئیلو حکم
- ۴۵۹ په یو سوال باندې دوباره استفسار او د دارالعلوم کراچی فتویٰ
- په دولسو ځلو طلاق وئیلو باندې د تاسیس او تاکید مسئله
- ۴۶۰ او د غیر مقلدینو د فتویٰ حکم

فصل فی طلاق المکره والصبی

والمجنون والسكران وغيرهم

- ۴۶۳ په زبردستی د طلاق لیکلویا په بل چا لیکلو کښې د زور او زبردستی نوعیت
- ۴۶۴ د جبر اطلاق لیکلو یا په بل چا د لیکلو مسئله
- ۴۶۵ د نکاح نه وړاندې او روسته په زبردستی طلاق اخستلو مسئله
- ۴۶۶ د مکره طلاق بالکتابت منظور نه دې
- ۴۶۸ طلاق د مکره کښې په مذهب غیر فتویٰ جائز نه ده
- ۴۶۹ نابالغ نه خپله طلاق ورکولې شی اونه څوک وکیل د طلاق جوړولې شی
- ۴۷۰ نابالغ هلک خپلې ښځې یا دده پلار دده ښځې ته طلاق نه شی ورکولې
- ۴۷۱ د طلاق د صحت د پاره د خاوند بالغ کیدل شرط دی په خلاف د ښځې
- ۴۷۱ د بالغ خاوند نابالغې ته قبل الدخول دیو طلاق ورکولو مسئله
- ۴۷۲ د مدهوش او مغلوب العقل د طلاق مسئله
- ۴۷۳ د مدهوش او د پاگل د طلاق مسئله
- ۴۷۴ د عقل د فاسدیدو په وخت کښې د طلاق لیکلو مسئله
- ۴۷۵ د مدهوشی او غضب په حالت کښې د طلاق حکم

صفحہ	مضمون
۴۷۲	د وھلو پہ وجہ سرہ بی ہوشہ شی،، طلاق ورکری،، د وئیلو حکم
۴۷۸	د مسحور (جادو وھلی) کس د طلاق حکم
۴۷۹	پہ وسوسہ او وھم کنبی د مبتلاء سری د طلاق حکم
۴۷۹	دوسو سی پہ صورت کنبی وئیل چہ،، پہ بنخہ باندي
۴۷۹	منحوس الفاط،، ددی حکم
۴۸۱	پہ مرض سرسام کنبی د ورکری طلاق مسئلہ
۴۸۱	پہ مالیخولیا کنبی د مبتلا کس د طلاق حکم
۴۸۳	پہ حالت د خوب کنبی طلاق معتبر نہ دی
۴۸۳	د نشی، غصی او د جبر پہ صورت کنبی د طلاق حکم
۴۸۴	د نشی پہ حالت کنبی طلاق واقع کیبری
۴۸۵	د نشی پہ حالت کنبی،، تہ می پریخی ئی،، د دری خلہ وئیلو حکم
۴۸۷	د نشی پہ حالت کنبی د طلاق او د بنخی د دری طلاقو دعویٰ
۴۸۸	د نشی پہ حالت کنبی د طلاق او عدد کنبی د شک مسئلہ
۴۸۸	بنخی تہ دری طلاق تعلیقی ورکری بیا د نشی پہ حالت کنبی د طلاق اقرار او کرو ددی حکم

باب ما لایقع به الطلاق

۴۹۱	پہ معصیت سرہ پہ نکاح باندي اثر نہ غور خیبری
۴۹۱	د خپلی بنخی تہ طلاق ورکول غوارم،، دانشاء طلاق نہ دی
۴۹۲	بنخہ وھلو او غیر محرم سرہ یواخی پریخودلو باندي طلاق نہ واقع کیبری
۴۹۳	طلاق رجعی کنبی د عدت تیرولو نہ پس طلاق نہ واقع کیبری
۴۹۳	د بنخی د ویرولو د پارہ د طلاق د نوٹس د لیکلو مسئلہ
۴۹۴	د طلاق نامی د لیکلو پہ وخت ارادہ د طلاق بدلؤل
۴۹۵	د بنخی دا وینا چہ تہ زما خاوند نہ ئی موجب د طلاق نہ دی
۴۹۵	د شک پہ صورت کنبی د تعلیق طلاق مسئلہ

صفحہ	مضمون
۴۹۲	پہ شک سرہ طلاق نہ واقع کیبری
۴۹۲	پلار د نابالغہ خوی بنخی تہ طلاق نہ شی ورکولی
۴۹۷	،، پہ ما باندي حلالہ دنیا حرامہ دہ،، وئیلو سرہ د طلاق حکم
۴۹۸	خپلی لور تہ کنزلی کولو باندي پہ نکاح باندي اثر نہ پریوزی
۴۹۸	د الیکشن پہ دوران کنبی د خاوند نوم غلط خودل پہ نکاح باندي اثر نہ غور خیبری
۴۹۹	صرف پہ خیال او تصور کولو سرہ طلاق نہ واقع کیبری
۴۹۹	پہ طلاق کنبی د دروغو دھوکي او د ہزل فرق
۵۰۰	د خر طلاق زویہ،، کنزلی دی طلاق نہ دی
۵۰۱	د مختلف احتمالاتو پہ وجہ باندي د طلاق حکم لگول بی قاعدی امر دی
۵۰۱	د فلانی تقریر کہ می واوریدو نو بنخہ می طلاق،،
۵۰۲	بیا ئی د تیپ ریکارڈ نہ واورى ددی حکم
۵۰۳	،، کہ دا کار ما او کرو نوزہ بہ طلاق یم،، ددی حکم
۵۰۴	د خپلی بنخی پہ خائی د بلی بنخی نوم واخلی طلاق نہ واقع کیبری
۵۰۴	د خپلی بنخی متعلق خوی تہ دا وئیل چہ،، دا حتما بنخہ دہ او کہ ستا،، ددی حکم
۵۰۵	بغیر د اضافت او حکم نہ،، اووہ طلاق،، وئیل لغوہ دی
۵۰۵	،، ای طلاق دی وی کہ ئی اوخورو،، یعنی طلاق دی کہ چری او ئی خوړلو،، ددی حکم
۵۰۶	بنخی تہ د مور سختی کنزلی کولو سرہ طلاق نہ واقع کیبری

باب القضاء ودعوى الطلاق والنکاح

۵۰۸	بنخہ د طلاق ثلاثہ دعویٰ او کری او خاوند منکروی ددی خہ حکم دی؟
۵۰۸	بنخہ د دری طلاقو مدعیہ دہ او خاوند د طلاق رجعی مدعی دی؟
۵۰۹	خاوند طلاق ورکولونہ پس منکرشی او بنخہ قسم خوری پہ طلاق باندي؟

مضمون	صفحه
د خاوند او ښځې د طلاق په تعداد کښې د اختلاف په صورت کښې فیصله	۵۱۰
خاوند د طلاق ورکولو باوجود انکار کوی او ښځه اقرار کوی نو.....؟	۵۱۲
که چرې گواه عادل وی نو د طلاق نه انکار غیر معتبر دي	۵۱۳
په طلاق کښې مختلف او مضطرب شهادت او په الفاظو	
د طلاق کښې د اختلاف حکم	۵۱۳
په طلاق کښې د مدعی مطلقې گواهان منظور اود ناکح منکرنا منظوردې	۵۱۵
په طلاق کښې د پنځو گواهانوپه بیان کښې د اختلاف په صورت کښې حکم	۵۱۶
محکم ته باقاعده د ثبوت راوړلو نه بغیر ښځه مطلقه نه ده	۵۱۷
طلاق مغلظه او په دې باندې د شهادت موجودگي کښې	
د زوجیت دعوی مردود ده	۵۱۸
د وفات نه پس د طلاق د خبر حکم	۵۱۸
د نکاح د ثبوت د پاره د نکاح خوان په ځانې د دویم امام د گواهي حکم	۵۲۰
د خاوند په طلاق باندې مجبوره کولو وجوهات او د حثی مشکل حکم	۵۲۱
خاوند طلاق معلق ورکړی ؤ او وډ کاله پس ښځې	
انکار او کړو اوس څه حکم دي؟	۵۲۲
د خيار بلوغ په وجه باندې د تنسیخ نکاح په صورت کښې	
د صحیح فیصلې صورت	۵۲۳
شرعی نکاح شوي ده خاوند منکر دي په دې	
صورت کښې د عدالتی ډگری حکم	۵۲۴
بلا قاعده عدالتی طلاق قانونی کیدې شی شرعی نه	۵۲۴
د ارتداد او په الفاظ کفریه نه پس بلا طلاق دویم خاوند سره د نکاح مسئله	۵۲۵
د مرتد او کافر کیدو والا نکاح په خپله ختمیږي	۵۲۷

مضمون	صفحه
-------	------

فصل فی تنسیخ النکاح

د موجوده عدالتونو د تنسیخ نکاح فیصلې که چرې

- باقاعده وی نو تسلیمولې به شی گڼی نه ۵۲۹
- په ابتدائی عدالت او وړاندنی عدالت کښې د متضادو
- فیصلو په صورت کښې د تنسیخ نکاح حکم ۵۳۰
- د دروغو گواهیانو سره د تنسیخ نکاح مسئله ۵۳۱
- بې قاعده تنسیخ نکاح شرعاً مسترد او په دې کښې معاونت وغیره حرام دي ۵۳۱
- بلا وجه شرعی د تنسیخ نکاح ډگری وغیره شرعاً قبول نه ده ۵۳۲
- د نابالغه د خيار بلوغ اود ډی سی د طرف نه د طلاق نامې د ورکولو مسئله ۵۳۳
- سره د آبادولو نه خاوند ته د تنسیخ نکاح ډگری ورکول شرعاً کالعدم ده ۵۳۴
- مجبوراً ښځه تنسیخ نکاح په مسلمان جج باندې کولې شی ۵۳۵
- تنسیخ نکاح په ظاهره خلع بالا کراه او حقیقت کښې طلاق بائن دي ۵۳۶
- چرته چه قاضی نه وی هلته د علماء جمعیت
- د ضرورت په وجې سره تنسیخ نکاح کولې شی ۵۳۷
- د باقاعده تحقیق نه پس د قاضی یکطرفه د تنسیخ نکاح فیصله ۵۳۸
- بلا وجه تنسیخ نکاح کول غیر معتبر اود دینی امور و ختمول دی ۵۳۹
- د تعنت فی النفقة په وجه په مذهب غیر باندې فتوی او
- د قضاء علی الغائب حکم ۵۴۰
- د باقاعده آبادی په صورت کښې د طلاق ورکولو
- نه بغیر په تنسیخ نکاح باندې ډگری د کار نه ده ۵۴۲
- مجبوره ښځه اولاً مصالحت ثانیاً خلع او په آخر کښې
- د تنسیخ نکاح مطالبه کولې شی ۵۴۳
- صرف د مهر نه ورکولو په وجه باندې تنسیخ نکاح نه کیږي ۵۴۴

مضمون	صفحه
-------	------

- د خاوند اراده د قتل او نفقه نه ورکولو په صورت ۵۴۴
- کښې د تنسیخ یا د خلع حکم ۵۴۵
- د عجز عن النفقه وغیره په وجه باندې د جرگې فیصله د تنسیخ نکاح حکم ۵۴۷
- بنځه د مجبورۍ په وجه باندې تنسیخ نکاح کولې شی ۵۴۸
- مجبوره بنځه باقاعده د مسلمان جج په ذریعه تنسیخ نکاح کولې شی ۵۴۹
- د غلط تنسیخ نکاح نه پس د دویم واده د وجې نه د طعن او بایکات مسئله ۵۵۰
- په رسم سوره کښې د نابالغو جینکو د ورکولو صورت کښې ۵۵۱
- د حق تنسیخ نکاح او د خیار مسئله ۵۵۲
- د بلوغ نه پس د جج د تنسیخ نکاح مسئله ۵۵۲
- د سیئ الاختیار نیکه او د عدالت د یو طرفه تنسیخ نکاح مسئله ۵۵۴
- د پلار دوکیل کړې د نکاح په وجې سره جینۍ ته ۵۵۴
- د خیار بلوغ او د تنسیخ حق حاصل دې ۵۵۵
- د عاقلې بالغې نکاح کښې د والدینو د عدم موجودگۍ ۵۵۵
- په بناء باندې د عدالت د تنسیخ نکاح مسئله ۵۵۶
- د صغیرې د پلار د فسخ نکاح د اختیار په باره کښې ۵۵۶
- د حيله ناجزه د عبارة وضاحت ۵۵۷
- د والدینو د نابالغو کړې شوې نکاح ناقابل فسخ دې ۵۵۸
- د مهر نه لدا کولو په وجه باندې بنځې ته د تنسیخ نکاح حق حاصل نه دې ۵۵۸
- د نکاح په وخت، په عدالت کښې بلا خلع د فسخ نکاح، شرط لگولو حکم ۵۵۹
- د جنازې د مونځ نه د منکر او د لوفر خاوند نه نکاح فسخ کول ۵۵۹
- د بې غیرته خاوند سره اوسیدل حرام او تختیدل ضروری دې ۵۵۹

فصل فی تفريق زوجة مفقود الخبر والمجنون وغيره

- د مفقود الخبر د بنځې د پاره د تنسیخ نکاح مسئله ۵۶۱
- د مفقود الخبر د بنځې په فسخ نکاح کښې د شرائطو رعایت ضروری دې ۵۶۲

مضمون	صفحه
-------	------

زوج مفقود الخبر کښې قضاء د قاضی یا د علماء جماعت

- ضروری دې په فتویٰ باندې اکتفاء کافی نه ده ۵۶۳
- په افغان جنگ کښې د مفقود مجاهدینو د بنځو د نکاح مسئله ۵۶۲
- په جهاد افغانستان کښې د مفقود الخبر مجاهدینو د بنځو مسئله ۵۶۲
- د سقوط مشرقی پاکستان په وخت د مفقود ازواج د بنځو مسئله ۵۶۷
- د مفقود الخبر بنځې ته د مسلمان حاکم په ذریعه ۵۶۸
- د حکم بالموت حاصلولو فیصله ۵۷۰
- د مفقود الخبر خاوند په باره کښې د مسلمان حاکم د فیصلې حکم ۵۷۱
- د مفقود الخبر په باره کښې ظاهر الروایت او په ۵۷۲
- مذهب د امام مالک باندې د فتویٰ حکم ۵۷۳
- د مفقود الخبر د بنځې د پاره د انتظار مسئله ۵۷۴
- په بل ځای کښې د نکاح نه پس د مفقود الخبر د واپسۍ د صورت مسئله ۵۷۴
- د غائب خاوند واپس راتلل اود بنځې دویم واده اود طلاق اود نکاح مسئله ۵۷۵
- د مفقود او متعنت فی النفقه په وجه باندې د تنسیخ نکاح ۵۷۵
- په صورت کښې د خاوند د واپسۍ مسئله ۵۷۶
- د مفقود الخبر د مرگ په باره کښې د یوکس په خبر باندې د اعتماد مسئله ۵۷۷
- د پخلس کالو نه د ورک شوی خاوند بنځې ته د تنسیخ نکاح حکم ۵۷۹
- د مفقود الخبر لوفر سړی د بنځې د پاره بل ځای کښې د نکاح مسئله ۵۷۹
- د خاوند په لرې وطن کښې د بنځې اوسولو او بیا هلته ۵۷۹
- د تلو نه د انکار وغیره مسئله ۵۸۲
- د دیوانه او عمر قید کس د بنځې د نکاح د تنسیخ مسئله ۵۸۲
- د مجنون منکوحه د خوف زنا او عدم نفقي وغیره ۵۸۴
- په وجه تنسیخ نکاح کولې شی ۵۸۵
- په خاوند باندې د جنون راتلو په وجه باندې د تنسیخ نکاح کولو مسئله ۵۸۵

مضمون	صفحه
د لیونتوب په وجه باندې د تنسیخ نکاح حکم	۵۸۷
د لیونتوب په وجه باندې د امام محمد او امام مالک رحمهما الله	۵۸۸
په نزد فسخ نکاح مسئله	۵۹۰
د محکمه عالیہ قضاء د سوات ریاست متفقہ فیصلہ	۵۹۰
الحکم المحمود فی مسئلة المفقود	۵۹۳
الجواب الاول من دارالافتاء مدرسه امینیہ دہلی	۵۹۳
الجواب الثانی من دارالافتاء دارالعلوم دیوبند	۵۹۵
الجواب الثالث من دارالافتاء دیوبند	۵۹۵
الجواب الرابع	۵۹۵

فصل فی العنین

د هیجرا د پاره واده جائز او نبخې ته د تنسیخ نکاح حق حاصل دې	۲۰۰
د نامرد یعنی د عنین د تنسیخ نکاح مسئله	۲۰۱
(د نامردی) په صورت کښې د یو کال مهلت نه بغير تنسیخ نکاح منظور نه ده	۲۰۳
نامرد که چرې په طلاق یا خلع باندې راضی نه وی نو بڼه	
باقاعده تنسیخ نکاح کولې شی	۲۰۴
د مقطوع الذکر (محبوب) خاوند حکم	۲۰۵
په رسم، سوره، کښې معمر کس ته د ورکړې شوې جینې	
په صورت کښې د عنین مسئله	۲۰۵
د هیجرا سره د نکاح په صورت کښې د تنسیخ نکاح مسئله	۲۰۶
د عقیم کس نه د تنسیخ نکاح مطالبه صحیح نه ده	۲۰۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فتاویٰ دیوبند پاکستان المعروف بفتاویٰ فریدیه (پنجم جلد)

الحمد لله الذي اجري بحكمته مقادير الامور، ودبر السموات والارضين على مرالدهور،
والصلاة والسلام على سيدنا ومولانا محمد عبده ورسوله شفيع العصاة يوم النشور، وعلى آله
واسحابه ما اضاء النهار واطلم الليل، ما بعد!

د الله تعالى ډیر شکر دې چه هغه په خپل ډیر زیات رحمت او خصوصي فضل
و کرم سره زما په شان بې وسه کمزوري بنده د فتاویٰ دیوبند پاکستان المعروف بفتاویٰ
فریدیه د ترتیب او تحقیق او تخریج او تحشیه په علمی خدمت باندې لگولې یم، بنده
فقیر (مرتب) یو ادنی طالب علم دې او د لوستلو او لیکلو لږ ډیر شوق لری، ورنه من آنم
که من دانم، خودا د الله تعالی د خصوصي مهربانی او فضل و کرم کرشمه ده، چه په دې
خدمت کښې ئې کامیابی راکړه او حوصله افزائی ئې راکړې ده.

بعضي دوستان کله کله دا اظهار کوی چه وخت زیات لگی ددوی خواهش دې چه
په کم نه کم وخت کښې فتاویٰ مکمله شی او منظر عام ته راشی، بنده ته هم ددې احساس
شته چه ددوی دا جذبه دې کار لره زر تکمیل ته د رسولو اود محبت په وجه ده، لیکن اهل
علمو ته ښه معلومه ده چه دا کار د خومره محنت غواړی، خومره مشکل اود سکون او
اطمینان تقاضا کوی، ځکه چه په رجسترو کښې د خورو ورو په زرگونو مسئلو د کتاب،
باب اود فصل وار ترتیب، د هر عربی عبارت تخریج او بالخصوص په کومو فتاوو کښې
چه حوالې درج نه دی دهغې دپاره باقاعده حواله جات په تلاش کولو کښې په درجنونو
کتابونه کتل او په بعضي ځایونو کښې د تحقیقی حواشی لیکل وغیره څه آسان کار نه
دې، بالخصوص د حضرت شیخنا المعظم حضرت مفتی اعظم دامت برکاتهم د ذات
بابرکات د فتاویٰ حوالې سره دلائل او براهین او د تفصیل او اعجاز په اعتبار سره د
منفرد او امتیازی شان حامل ده، دغسې ددوی د مخصوص طرز فکر لحاظ هم دې، چه
هغه هم هغسې اهل علمو ته منتقل شی، په دې وجه دا کار پخپله د زیات وخت تقاضا
کوی، او مونږ دې لره د معیاری جوړولو کوشش کوو.

په دې جلد کښې د کتاب النکاح او کتاب الطلاق ابواب او فصول جمع کړي
شوی دی، او چرته چه په یوه مسئله کښې د حضرت صاحب مخصوص طرز فکر او علمی

تحقیق دی ہلتہ مونہ کوشش کری دی چہ دحضرت د نورو تصانیفو مثلاً منهاج السنن او ہدایۃ القاری وغیرہ نہ دا مدلل کری شی چہ ددی پہ تعین او تحقیق کنبی ہیخ شبہ باقی پاتی نہ شی۔

ددی جلد ہرہ یوہ مسئلہ او تحقیق او تحشیہ رئیس دارالافتاء جامعہ حقانیہ سیدی واستادی حضرت مولانا مفتی سیف اللہ حقانی صاحب مدظلہ العالی دیر پہ ژور نظر سرہ کتلی دہ، ددی نہ علاوہ ددی جلد ہم ٲول ابواب او فصول وخت پہ وخت دحضرت مولانا شیخنا المعظم حضرت مفتی اعظم دامت برکاتہم پہ خدمت کنبی پیش کری شول، اود سختی کمزوری او تکلیف او بیماری باوجود ئی او کتل اود خوشحالی اظہار ئی او کرو، او بندہ تہ ئی خصوصی دعا گانی او کری۔

بندہ دہغہ ٲولو دوستانو شکریہ ادا کول ضروری گنری چہ ہغوی د کتابونو مطالعہ کولو او پہ تخریجی امور و کنبی معاونت کری دی بالخصوص مولانا محمد اسحاق حقانی، اود درجہ تخصص فی الفقہ بعضی طلباء کرام مولانا عزیز الرحمن، مولانا پروانت خان، مولانا احسان اللہ، مولانا عبدالحی او مولانا عبدالغفار صاحب، پہ اردو محاورہ او پروف کتلو کنبی مولانا احسان اللہ تانو او نور حضرات، دغسی مولانا حافظ ولی الرحمن صاحب صدیقی پہ کمپوزنگ کنبی د پورہ کوشش او مشقت نہ کار واخستلو، اللہ تعالیٰ دی زمونہ د ٲولو محنتونہ قبول کری اود فلاح دارین ذریعہ دی جوہہ کری۔

پہ آخر کنبی سرپرست اونگران او خپل مہربان استاذ حضرت مولانا مفتی سیف اللہ حقانی مدظلہ العالی اود مولانا خواجہ حافظ حسین احمد صدیقی صاحب زید مجدہم اود خپلو ٲولو استاذانو دامت فیوضہم پہ خدمت عالیہ کنبی ہدیہ د تشکر پیش کول خپلہ فریضہ گنرم، چہ ددوی تعلیم او تربیت، حوصلہ افزائی اود دعا گانو پہ برکت سرہ دا کار سرتہ رسیدلو والا دی، اللہ تعالیٰ دی دی ٲولو بزرگانو، زما مورپلار او حضرت شیخنا المعظم حضرت مفتی صاحب دامت برکاتہم د عاطفت سوری ہمیشہ دپارہ زمونہ پہ سرونو قائم اوساتی..... آمین یارب العالمین۔

طالب دعا

محمد و ہاب منگلوری عفی عنہ (سوات)

مرتب فتاویٰ دیوبند پاکستان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

باب المہر

د مہر عدم تقرری یا مہر نہ کیخودلوسرہ پہ نکاح باندی ہیخ اثر نہ پریوخی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ خما د نکاح پہ وخت کنبی حق مہر شل زرہ روپی لیکل خو بن کری شو، ما پہ ہغی باندی اعتراض او کرو چہ دا زیاتی دی حالانکہ مونہ خبرہ د پنخوزرو کری وہ، ہغوی او وئیل چہ مہر خوک ورکوی او اخلی دا خو محض خود نہ دہ، بیا ما د چا نہ واوریدل چہ د نکاح پہ وخت کنبی داسی وئیلوسرہ نکاح باطلیری شرعی مسئلہ خودلوسرہ پہ مونہ باندی مہربانی او کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: اختر خضری کھاریان ۱۷۷۸ء ۱۹۷۹ء

الجواب: ٲولو فقہائی کرامو لیکلی دی چہ د مہر عدم تقرری او نہ کیخودلو

سرہ نکاح تہ خہ نقصان نہ رسی۔ کما فی الہدایہ (۱) و هو الموفق

حق مہر نہ ورکولو یا خرخولوسرہ پہ نکاح باندی خہ اثر نہ پریوخی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو کس نکاح کولوسرہ حق مہر (او وہ ٲولی سونا) بنخی تہ ورکری، لیکن روستود بنخی پہ رضامندی سرہ ہغہ مہر زیورات ئی خرخ کرل او کاروبار ئی پری شروع کرو، ایا ددی حق مہر پہ خرخولوسرہ پہ نکاح باندی خہ اثر پریوخی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مثل خان خلیل خیبر کالونی تھکال پشاور..... ۱۷۸۴ء ۱۴۰ھ

﴿۱﴾ قال العلامة المرغینانی: ویصح النکاح وان لم یسم فیہ مہرا لان النکاح عقد انضمام

وازدواج لغة فیتتم بالزوجین ثم المہر واجب شرعا ابانہ..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

الجواب: حق مهر نہ ورکولویا واپس اخستلویا خرخولوسره پھ نکاح باندی
هیخ اثر نہ غور خیبری خنگہ چہ دگواہانو یا د نکاح خوان وغیرہ پھ مہر
کیدلوسره پھ نکاح باندی ہیخ اثر نہ پریوخی (۱) وھوالموفق

پہ مهر کنبی ہر قسمہ مال متقوم مقرر کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ پھ لسم نومبر ۱۹۸۱ء
پینور چھاوئی کنبی یو نکاح منعقد شوہ، خلور تولی طلائی د کالو پھ
حساب سرہ مبلغ اتہ زرہ روپی مقرر شوی، پنجم نومبر ۱۹۸۲ء کنبی وادہ
کیدلو والا وو چہ یو سری د مجلس حاضرینو تہ پھ اوچت او از سرہ او وئیل
چہ پومبئی نکاح منعقد شوی نہ دہ حکہ چہ تاسو خلقو پھ مهر کنبی کالی
مقرر کری دی، او پھ مهر کنبی کالی نامنظور وی ددی وجہ نہ نکاح باطلہ دہ،
ایا ددی سری دا خبرہ صحیح دہ او نکاح بہ دوبارہ ترلی شی؟ بینوا توجروا
المستفتی: مستحب گل عباس کلی سردھیری چار سدہ ۱۲۷ محرم ۱۴۰۳ ہ
الجواب: مال متقوم مهر کنبی مقررولی شی، اگرچہ سونا چاندی وی یا
روپی (نوٹ) وی او اگرچہ سونا چاندی د کالو پھ شکل کنبی وی یا پھ بل
شکل کنبی وی (شامی) (۲).....

(بقیہ حاشیہ) لشرف المحل فلا یحتاج الی ذکرہ لصحة النکاح.

(ہدایہ ۲: ۳۴۵ باب المہر)

﴿۱﴾ وفی الہندیۃ: للمرأة ان تہب مالها لزوجها من صدق دخل بها زوجها ولم یدخل.....
ولو وہبت من ورثتہ یجوز ولو وہبت مہرہا بشرط فان وجد الشرط یجوز وان لم یوجد
یعود المہر کما کان ہکذا فی التارخانیۃ.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۱۶ الفصل العاشر فی ہبۃ المہر)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: فضۃ وزن سبۃ مثاقیل کما فی الزکاة مضروبة کانت اولاً ولو
دینا او عرضاً قیمتہ عشرۃ وقت العقد، قال ابن عابدین: وکذا لو منفعۃ کسکنی دارہ
ورکوب دابتہ وزراۃ ارضہ حیث علمت المدۃ..... (بقیہ حاشیہ پھ راروانہ صفحہ)

..... بحر (۱) ہندیہ (۲) وھوالموفق

د مہر فاطمی مطلب او مقدار

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ د مہر فاطمی خہ مطلب
دی او ددی حساب پھ کومہ طریقہ وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحیم صدر تحفظ حقوق دیرہ..... ۳۰ ربیع الاول ۱۴۰۲ ہ
الجواب: ددی اصطلاح خہ پتہ نشتہ، خویا ہم مہر فاطمہ رضی اللہ عنہا د نوروبیہیانو
پہ رنگی دولس نیمی اوقیہ وو، او یو اوقیہ د خلوینبستو درہمو برابر وی،
نو پنخہ سوہ درہمہ شو او لس درہمہ د اوو مثقالو برابر وی نو دودہ سوہ
درہمہ د یوسل خلوینبستو مثقالو برابر شو، او پنخہ سوہ درہمہ د دریوسو
پنخو سو مثقالو برابر شو، یو مثقال خلور نیمی ماسی وی نو تھول
۳۵۰ × ۱۱۲ = ۴۰،۱۵۷۵ ماسی شوی، بیا ددینہ تولی جورپی کری او
دچاندی قیمت معلوم کری نو ہغہ بہ د مہر فاطمی مقدار وی وھوالموفق

کتبہ: رشید احمد حقانی

رواہ ابوداؤد فی باب الصداق (۳) نو تقریباً یوسل یودیرش تولی او دری

(بقیہ حاشیہ) کما فی الہندیۃ قلت ولا بد من کونہا مما یتحق المال المال بمقابلتہا لیخرج

ما یأتی من عدم صحت التسمیۃ فی خدمۃ الزوج الحر لها وتعلیم القرآن.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۳۵۸ باب المہر)

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجیم: ومراد المصنف ان اقلہ عشرۃ او ما یقوم مقامہا بالقیمۃ.

(البحر الرائق ۳: ۲۵۰ باب المہر)

﴿۲﴾ وفی الہندیۃ: المہر انما یصح بکل ما ہو مال متقوم والمنافع تصلح مہراً الخ.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۰۲ الباب السابع فی المہر)

﴿۳﴾ عن ابی العجفاء السملی قال خطبنا عمر فقال الا..... (بقیہ حاشیہ اگلے صفحہ پر)

ماشپی چاندی دی (۱) وهو الموفق

الجواب صحیح... محمد فرید عفی عنه

(بقیه حاشیه) لا تغالوا بصدق النساء فانها لو كانت مکرمه فی الدنيا او تقوی عند الله کان
اولا کم بها النبی ﷺ ما اصدق رسول الله ﷺ امرأة من نسائه ولا اصلقت امرأة من بناته
اکثر من ثنتی عشرة اوقیه. (سنن ابی داؤد ۲۸۷: ۱ باب الصداق)

(۱) شیخ الاسلام مولانا سید حسین احمد مدنی رحمہ اللہ پہ خپلو مکتوباتو کنبی
فرمائی: چہ څنگه دغلط رسمونو د اصلاح کوشش کړې شوې دې ددې (مغالاة فی
الامهار) هم پکار دې، یو سل دوه دیرش تولې سپین زر (پنځه سوه درهم) داسې
مقدار دې چہ عام طور ئې مسلمانان ادا کولې شی، اود دې اراده هم کولې شی، ددې
نه علاوه دا یوه برکتناکه طریقه د جنت دبی بی (رضی اللہ تعالیٰ عنہا) ده، چہ دې سره د فال حسن او
برکات عظیمه موقع حاصلیږي ظاهره ده چہ هر کله په هندوستانی ذهنونو کنبی
دمهر وصول موجود هم نه دی اونه دې لره د بضعی معاوضه گنرلې کیږي بلکه
شرعی رسم گنرلو سره ددې ذکر کول ضروری گنرلې شی، نو ولې نه هغه عدد
وانخستلې شی چہ هغه په ټولو کنبی برکت والا وی نه ډیر کم مقدار دمهر (لس درهم)
دې اونه اعلی ترین (قناطیر مقنطرة) وی، شرافت او عزت به ددې نه زیات څه وی چہ
سیده نساء اهل الجنة اود سرکار کائنات علیه الصلاة والسلام د جسم مبارک د
ټکړې دا مهر دې، فاطمة بضعة منی، مشکوة ۵۶۸ حدیث باندې غور او کړئ. (فتاویٰ
شیخ الاسلام ص ۹۳ د مهر فاطمی باره کنبی د حضرت موقوف)

بهر حال د سیده النساء فاطمة الزهرا (رضی اللہ تعالیٰ عنہا) چہ کوم مهر مقرر شوې وو هغې ته مهر فاطمی
وائی، د عهد رسالت د اوزان مطابق دا دولس نیم اوقیه سپینو زرو باندې شوې وه،
یوه اوقیه د څلوېښتو درهمو برابر، دې حساب سره د دولس نیم اوقیه پنځه سوه درهم
شو، یو اوقیه ۱۰۵ ټولې وی نو دولس نیم اوقیه ۲۵،۱۳۱ ټولو برابر شو یعنی
۱۳۱ ټولې او درې ماشه په منهاج السنن شرح ترمذی کنبی دی.

صداق رسول الله ﷺ ثنتا عشرة اوقیه ونش ای نصف اوقیه، والاوقیه اربعون درهماً
فالمجموع خمس مائة ويحصل منها مائة وواحدة وثلاثون تولجة وثلاث ماهجات وهي

تساوی..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مهر شرعی مقدار

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چہ موجوده دور کنبی د
شرعی حق مهر مقدار څه دې او په هغې کنبی کمی زیاتې کیدلې شی یا نه؟
بینوا توجروا

المستفتی: امان الله ډائریکتر W.S.M پشاور..... ۱۹۷۹ء ۱۷۷۸

الجواب: د حق مهر څه او چت حد نشته، البته دا ضروری ده چہ د لسو روپو
شرعی نه به کم نه وی (۱) چہ پاکستانی وزن سره دوه تولې اووه نیمې ماشې
ثلثمائة وخمسون مثقالاً و ذکر صاحب المواهب ان مهر فاطمة کان اربع مائة مثقال فضة
فلعل المثاقيل كانت مختلفة.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۲۶۸: ۴ باب فی مهر النساء)

دا قول (۱۳۱) ټوله ۳ ماشه، د حضرت مولانا مفتی عزیز الرحمن دیوبندی اود مولانا
مفتی محمد شفیع رحمهم الله هم دې اوس په دې حساب سره چہ پنجابی ټوله
۱۱،۲۲۴ گرام وی نو مهر فاطمی یو کلو ۵۳۱ گرام سپین زر جوړیږي اودا احوط دې.
دمهر فاطمی په باره کنبی دوه اقواله دی لکه څنگه چہ د منهاج السنن
د عبارت نه واضح کیږي لیکن په دې کنبی رومبې مقدار د حدیث او سیرت د
روایاتو نه ثابت دې، اودویم مقدار څلور سوه مثقالو والا یاخو په اختلاف د اوزان
باندې محمول دې یا داچہ دا صرف د تاریخ الخمیس روایت دې لهذا رومبې
مقدار راجح دې، ددې نه علاوه په مهر فاطمی کنبی د موجوده اوزانو په حساب
سره نور اقوال هم شته، د مولانا مفتی محمود الحسن صاحب گنگوهری د تحقیق
مطابق مهر فاطمی څلور سوه مثقاله چہ د یونیم سل ټوله سپین زر برابر دې.
(ماهنامه نظام جولائی ۱۹۲۵ء) دا قول د مولانا سید احمد رضا بجنوری هم
دې. (انوار الباری شرح بخاری ۲۱: ۴)، د بعضې محققینو په نزد مهر فاطمی د ۱۴۰
ټوله سپین زر برابر دې. (نظام الفتاویٰ ۲۰۸: ۲)، او په احسن الفتاویٰ کنبی
مهر فاطمی ۴۸۰ درهم یعنی یو کلو ۲۳۲۹۲ گرام سپین زر لیکلې شوې دې.

زمونږ په نزد هغه وزن ماخوذ به دې کوم چہ په جواب کنبی لیکلې شوې
دې او اکثر علماء هم ددې قائل دی. والله اعلم

(از مرتب)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: المهر اقله عشرة دراهم..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

کیری او فی تولہ د پنحہ ویشٹ روپو پہ نرخ سرہ تقریباً پنحہ شپیتہ روپی
پاکستانی جو پیری (۱) وهو الموفق

د مهر شرعی د کم نہ کم مقدار

سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه مهر شرعی لس درهمه
پاکستانی لحاظ سره خومره جو پیری؟ بینوا توجروا.
المستفتی: حامد انور متعلم حقانیہ..... ۳۱۱۱۲۱۹۸۵

جواب: د مهر شرعی د کم نہ کم مقدار لس روپی شرعی (دوه تولې اوونیمې
ماشې) دی او پنخوس روپی فی تولې حساب سره ۱۳۰ روپی ۲۵ پېسې
جو پیری صرح به الحنفیه (۱) ولحدیث

(بقیه حاشیه) لحدیث البیهقی وغیره لا مهر اقل من عشرة دراهم..... فضة وزن سبعة مثاقیل
كما فی الزکاة..... وتجب العشرة ان سماها او دونها ويجب الاكثر منها ان سمي الاكثر.

(الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

(۱) په فتاویٰ دارالعلوم دیوبند کښې لیکلی دی چه لس درهم سپین زر دوه تولې
اووه نیم ماشې وی. (فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۸: ۲۳۰ احکام مهر) حالانکه د
مولانا مفتی محمد شفیع رحمۃ اللہ علیہ په اوزان شرعیه کښې د مهر کم نه کم مقدار ۳۱.۵
ماشه مطابق ۲۱۸، ۳۰ گرام سپین زر لیکلی شوی دی. داپه دې حساب سره چه یو
درهم درې ماشه ۲۱۵ رتی وی. ددې حساب کولو سره دوه تولې اووه ماشې خلور
رتی راځی. ددې نه علاوه مولانا مفتی رشید احمد لدهیانوی رحمۃ اللہ علیہ په بسط الباع
لتحقیق الصاع، کښې د درهم په وزن کښې دخپل تحقیق په بنا باندې اختلاف
کړې دې، او لس درهم ئې ۰۲۳۴ گرام چاندی گرځولې دی. بهر حال دا کمې
زیاتې دمختلف علاقو ناپ تول د نورو علاقو ناپ تول کښې د اچولو په وجه
ضروری دې. اود بنیاد مختلف کیدو په وجه دا اختلاف راوځی. او دا کمې زیاتې
دومره لږ مقدار کښې وی چه ددې لحاظ نه کیری پس ددې ټولو علماؤ تحقیقات
صحیح او معتبر منلې شی..... (از مرتب)

(۲) قال العلامة الحصکفی: المهر اقله عشرة دراهم..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

ورد بذلک (۱) وهو الموفق

د مهر شرعی د کم نه کم مقدار اود موجوده کرنسی حساب سره تفصیل

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دانگریز حکومت په
وخت کښې شرعی حق مهر ۳۵ روپی لس آنې ووجه کله دشیار سوآنوروپی
شمارلې کیدله اوس غالباً د سن ۷۱، ۷۲ هـ نه د روپی قیمت کم شو لس

(بقیه حاشیه) لحدیث البیهقی وغیره لا مهر اقل من عشرة دراهم..... فضة وزن سبعة مثاقیل
كما فی الزکاة مضروبة کانت اولاً.

(الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

(۱) قال العلامة ابن الهمام: عن جابر رضى الله عنه يقول قال سمعت رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم
يقول: ولا مهر اقل من عشرة، من الحديث الطويل قال الحافظ: انه بهذا الاسناد حسن ولا
اقل منه، وقال فی تخريجہ الشيخ عبد الرزاق غالب المهدی: غریب فهذا الطريق لم يذكر
وابن ابی حاتم فی علله ۱۲۰۸ عند ما سأل اياه عن هذا الحديث وطرقه وتقدم كيف ابطله
ابو حاتم فلو كان عند هذا الاسناد الحسن لذكره، وهذا الحديث يعرف عن جابر من طريق
مبشر بن عبيد كذا رواه غير واحد واليك الخبر، اخرج الدارقطني ۳: ۳۲۵ والبيهقي
۴: ۱۳۳ كلاهما من حديث جابر، لا تنكحوا النساء الا الاكفاء ولا يزوجهن الا الاولياء ولا
مهر دون عشرة دراهم، قال الدارقطني والبيهقي فی اسناده مبشر بن عبيد وهو متروك
واخرجه ابن الجوزي فی الموضوعات ۲: ۲۶۳ وقال: قال ابن عدی: هذا حديث باطل لا
يرويه الا مبشر بن عبيد، قال احمد احاديثه موضوعات كذب، ومعايدل علی ذلك ان ابن
حجر خرج حديث الكفاءة فی الكشف ۱: ۲۶۳ مستوفيا فذكره من جميع طرقه دون كونه
من حديث جابر ثم اذ عن لقول ابی حاتم: هذا الحديث ضعيف من جميع طرقه ولذا قال
الزيلعي: طرقه كلها ضعيفة استوفيناها فی الاسعاف بتخريج الكشف.

(فتح القدير ۳: ۲۸۱ فصل فی الكفاءة)

یولس آنی شوخوپہ اندرون ملک کسبی شپارس آنی ہم حساب چلیگی اوس دا افواہ چلیگی چہ سابقہ ۳۵ روپی اوس آنی دمو جودہ حساب یوسل شپربا یوسل اووروی جو ریگی. حماد ذاتی فہم اوپوہی مطابق کہ دروپی قیمت یولس آنی حساب باندی خیال کرائشی نوموجودہ باقی اووہ پنخوس روپی جو ریگی. خویوسل شپربا یوسل اووروی دہیخ حساب نہ صحیح نہ معلومی تاسوپہ دی قسم باندی غوراو کړی اود تفصیلی حکم نہ مو خبر کړی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نائب صوبیدار شیر محمد راولپنڈی..... ۱۶۱۴۱۹۷۵

جواب: واضحہ دی وی چہ مهر شرعی کم نہ کم لس روپی شرعی دی یعنی دوه تولی اوونیمی ماشی نودینخلس روپی فی تولی حساب سرہ تقریباً پو کم یو کم خلونست روپی کم نہ کم شو (۱) اوپہ مهر کسبی دزیاتوالی خہ حد مقرر نہ دی. کما صر حوابہ (۲). وهو الموفق

کم نہ کم د مهر شرعی پہ مقدار او زیاتوالی کسبی مبالغہ نہ نہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کسبی چہ بعضی خلق پہ مهر کسبی شپربدیرش زرہ روپی اوبعضی خلق شل زرہ روپی مقررولی شی اوپہ اولہ

(۱) قال الشيخ الغنيمي: وقل المهر عشرة دراهم وزن سبعة مثاقيل سواء كانت مضروبة او غير مضروبة او ما قيمته عشرة دراهم يوم العقد.

(اللباب فی شرح الكتاب ۲: ۱۴۹ کتاب النکاح)

(۲) قال العلامة ابی الحسن السفدی: واما المهر فانه لا نهاية لاكثره وفي اقله ثلاثة اقاويل

قال ابو حنيفة واصحابه اقل المهر عشرة دراهم وما يكون دونها فهو مهر البغي الخ.

(النتف فی الفتاوی ص ۱۹۰ باب المهر)

ورخ دواہہ جینی اوہلک پہ یو کمرہ کسبی بندہ وی او تقریباً جینی مجبورہ کړی اوہغہ بنسہ او کړی ایادا مقدار مهر مقررول جائز دی
المستفتی: نامعلوم..... ۱۱۲ محرم ۱۳۹۷ھ

الجواب: بنکارہ دی وی چہ مهر کم از کم لس روپی شرعی (دوہ تولی اووہ نیمہ ماشی چاندی) کیدل پکار دی (۱) ددینہ زیات مقررول مشروع دی البتہ زیاتوالی ممدوح نہ دی، (۲) وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصكفي: اقله عشرة دراهم فضة وزن سبعة مثاقيل قال ابن عابدين: هو ان يكون كل درهم اربعة عشر قيراطاً شربلالية.

(الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

د اوزان شرعیہ (مفتی محمد شفیع رحمہ اللہ) پہ آخر کسبی نقشہ رائج الوقت کسبی د مهر کم از کم مقدار ۱۳,۵ ماشہ سپین زر لیکلی شوی دی. مطابق ۳۰,۲۱۸ گرام سپین زر لیکلی شوی دی. اومولانا مفتی رشید احمد رحمہ اللہ ۳۴,۰۲ گرام سپین زر لیکلی دی.

وقال العلامة عبد الرحمن الجزيري: وقدر بعضهم الدرهم الشرعي باربعة عشر قيراطاً وقدر القيراط باربع قمحات وسط، فيكون الدرهم ۵۶ قمحة، وقدره بعضهم بالخرنوبة، وقال ان الخرنوبة تزن اربع قمحات وهو وزن ۱۶ خرنوبة، فتكون زنة الدرهم ۶۴ قمحة، ولكن التحقيق ان المعير في وزن الدرهم الشرعي ان يكون اربعة عشر قيراطاً كل قيراط يساوي خمس حباب، فتكون زنة الدرهم الشرعي سبعين حبة، فالمراد بالدرهم الصنجة وهي آلة الوزن المعروفة، وهي بالخرنوبة ۱/۲ لان الخرنوبة ۴ قمحات ويساوي الدرهم في زماننا اربعة قروش صاغ تقريباً.

(كتاب الفقه على المذاهب الاربعة ۴: ۹۰ شروط المهر)

(۲) قال الملا علي قاري: (عن عمر بن الخطاب قال لا تغالوا صدقة النساء)..... المغالاة التكثير اي لا تكثروا مهورهن (فانها لو كانت مكرمة في الدنيا وتقوى عند الله لكان اولاكم بها) اي بمغالاة المهور..... فان قلت: نهيه..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

زیاتوالی د مهر مباح دی لیکن افضل نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه قبائل او خصوصاً افغانستان کښې مهر لس دولس لاکه روپۍ ایخودلې کیږي ددې څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی سعید گل حقانی جلال اباد ۱۹۸۷ء ۱۱۲۱

جواب: زیاتوالی په مهر کښې مباح دی لیکن افضل نه دی، لاکر: لاتغالوا بصادق النساء (ابوداؤد شریف: ۲۸۷) (۱) او کوم مباح چه د فساد او گناه ذریعه جوړه شی هغه ممنوع کیږي، کما صرحوا به (۲) تکثیر که دربلاد افغانستان وغیره است ذریعه کثرت زنا و لواطت و استمناء بالید و حرام خوری (والدین منکوحه) وغیره است. پس د حکامو او علماؤ دپاره

(بقیه حاشیه) عن المغالاة مخالف لقوله تعالى، فان آتیتم احداهن قنطاراً فلا تأخذوا منه شیئاً، قلت: النص يدل على الجواز لا على الافضلية والكلام فيها لا فيه، لكن ورد في بعض الروایات انه قال: لا تزيدوا في مهر النساء على اربعین اوقية فمن زاد القیت الزیادة فی بیت المال، فقالت امرأة: ما ذاك لك؟ قال: ولم؟ قالت: لان الله يقول: وآتیتم احداهن قنطاراً، فقال عمر امرأة اصابت ورجل اخطأ.

(مرقاة المفاتیح ۶: ۳۵۹ باب الصداق الفصل الثانی)

(۱) (سنن ابی داؤد ۱: ۲۸۷ کتاب النکاح باب الصداق)

(۲) قال العلامة الحصکفی: لان الجهلة يعتقدونها سنة او واجبة وکل مباح یؤدی الیه فمکروه.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۵۷۷ قبیل باب صلاة المسافر)

وقال العلامة ابراهیم الحلبي: وکل مباح یؤدی الیه فمکروه انتهى.

(غنية المستملی المعروف بالکبیری ۱: ۵۶۹ فصل فی مسائل شتی)

ضروری ده چه ددې مباحو مخ نیوي او کړي (۱) وهو الموفق

(۱) اسلامی شریعت د هر بالغ او بالغې په نکاح کولو اود واده ژوند تیرولو باندې زور ورکړې دي چه هر مسلمان په حلال او طیب طریقې سره نفسانی خواهشات پوره کړي اودا هغه وخت ممکن ده چه په واده او ازدواجی رشته کښې منسلک کیدل په آسانه او سهل طریقې سره وي. چه فقراء هم په آسانی سره فائده حاصله کړي او بالخصوص کله چه په عالم اسلام کښې نن سبا د فقراء اکثریت هم دي په دې وجه اسلام مغالات فی المهور مکروه گرځولي دي اودا خبرئې ورکړې دي چه کله مهر کم وي نو هغه واده مبارک وي. او کم مهر د ښځې مبارکي وي

عن عائشة رضی الله عنها ان النبی ﷺ قال: ان اعظم النکاح برکة، ایسره مؤنة، وقال: یمن المرأة خفة مهرها ویسر نکاحها وحسن خلقها وشؤمها غلاء مهرها وعسر نکاحها وسوء خلقها.

لیکن نن سبا ډیر خلق ددې اسلامی تعلیماتو نه غافل دي اود جاهلیت عادت مغالات فی المهور کښې راگیر شوي دي اود واده نه ډډه کول اختیاروي البته که خاوند ورته ډیر مال ورکوي. او ښه ئې کنگال کړي گویا چه ښځه د تجارت سامان جوړ شوي دي او باقاعده بولي ئې کیږي چه دې سره ډیر مفاسد پیدا شوي دي چه ذمه دار موریلار باقاعده دې خوانانو هلکانو او جینکو ته ضرر او نقصان رسوي. چه ددې په نتیجه کښې ډیر مفاسد او شرونه پیدا کیږي گویا چه حرام ته رسیدو نه حلال ته رسیدل ډیر مشکل او گران جوړ شوی دی

شیخ الاسلام سید حسین احمد مدنی رحمه الله په یو مکتوب کښې لیکلی دی چه د هندوستان په عام رواج کښې مهر نه شی وصولوي که کله ضرورت وي نو د طلاق یا مرگ نه پس جائیداد والو سره کیږي گڼی عام طور باندې عیب دار شمارلې شی آیا دا د ښځو حق تلفی نه ده؟ مهر مثل د ډیرو خاندانونو دومره دي چه د موجوده مسلمان هندوستانی ددې دادا کولو خیال هم نه شی کولې. واقعیت خو څه کوي په کتب فقه کښې دا جزئییه موجود ده چه که په نکاح کښې د زوج اراده د مهر ادا کولو نه وي نو د زوجینو اجتماع به سفاح وي حضرت عمر رضی الله عنہ ولي ددې حق تلفی احساس او کړو اود مغالاة فی الصداق نه ئې ولي منځ او کړه اود جناب رسول الله ﷺ بیبیانې او لورنډه ئې په مثال کښې پیش کړلې لکه څنگه چه د غلطو رسمونو د اصلاح کوشش شوي دي ددې هم کول پکار دي الخ. فتاویٰ شیخ الاسلام ص ۹۲ نکاح و طلاق

په منهاج السنن شرح جامع ترمذی کښې دی فی

(بقیه په راروانه صفحه)

زیاتوالی د مهر امر مندوب نہ دی بلکہ کموالی د مهر مندوب دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کبھی چہ پہ مهر مقرر کولو باندی اسلام خہ پابندی نہ دہ لگولی خولیکن نن صباد مهر مقرر کولو پہ وخت د زلمی جائیداد او مالیت تہ ہیخ غور نہ شی کولی بلکہ دمالدارو خلقو د تقلید دوجہی نہ د مهر قیمت زیات شو حالانکہ د اکثر و ذاتی حیثیت جائیداد منقولہ او غیر منقولہ د درج شوی پینخوزرور و پونہ ہم کم وی دی بارہ کبھی وضاحت او کری ددی دپارہ چہ اکثر عوام ددی روند تقلید نہ نجات حاصل کری؟ بینوا توجروا

المستفتی ممتاز حسین بیروت ایب آباد ۳۰۱۹۱۱۹۶۹

جواب: زیاتوالی د مهر خہ امر مندوب نہ دی بلکہ کموالی د مهر مندوب دی (کما فی الحدیث) (۱) دعوامو دپارہ ددی مندوب پابندی پکار دہ (۲) وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) هذا الحديث دلالة على عدم استحباب الزيادة في المهر، والقرآن يدل على مشروعية الزيادة وابطاحتها دون نديها والاصل ان كل مباح اذا افضى الى مفسدة فيكون حراما، والزيادة المفرطة المعروفة في بعض الديار تذرعت للزنا واللواطه والاغواء والامراض المهلكة والتعيس فيجب على اهل الحل والعقد المنع عن هذه الزيادة سدا لباب الفتنة. (منهاج السنن شرح ترمذی ۲۶۸: ۳ باب مهر النساء) از مرتب

﴿۱﴾ عن عمر بن الخطاب قال: الا لا تغالوا صدقة النساء فانها لو كانت مكرمة في الدنيا وتقوى عند الله لكان اولكم بها نبي الله ﷺ ما علمت رسول الله ﷺ نكح شيئا من نسائه ولا انكح شيئا من بناته على اكثر من اثنتي عشرة اوقية رواه احمد والترمذى وابوداؤد والنسائي وابن ماجه والدارمي.

(مشكوة المصابيح ۲: ۲۹۹ باب الصداق الفصل الثاني)

﴿۲﴾ قال الملا على قارى: فان قلت: نهيه (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

تکثیر مهر مباح دی خو د ذریعہ د محرماتو

د جوړیدلو دوجہی نہ منع کری شوی دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ چہ یوقوم اتفاق او کری چہ دبنخې مهر به ددیرش زره نہ زیات نہ ایبنودلی کیږی دافیسله ددی وجہی نہ او شوه چہ عام خلقو دیر زیات مهر مقرر و لوند دی وجہی نہ خہ خرابیانی پیدا شوې وی اوس بعضی خلق وایی چہ دلفظ قنطار نہ معلومه شوه چہ قوم دکم مهر ایبنودلو فیصله نشی کولی دی بارہ کبھی دشریعت خہ حکم دی؟ بینوا توجروا المستفتی زلفه خان تانک جنوبی وزیرستان ۱۰۱۳۱۴ ۱۹۸۷

جواب: مهر کبھی مبالغه په بنیاد دترمذی حدیث افضل نہ دہ (۱) او په بنیاد دقرآن مباح او مشروع دہ (۲) او قاعده داده چہ مباح ذریعه دمحرماتو جوړه شی هغه حرام کیږی. والمغالاة في هذا العهد من هذا القبيل كما كثار الزنا وغيره وبيع الاحرار وغير ذلك (۳). وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) عن المغالاة مخالف لقوله تعالى: فان آتیتم احداهن قنطارا فلا تأخذوا منه شيئا، قلت: النص يدل على الجواز لا على الافضلية والكلام فيها لا فيه.

(مرقاة المفاتيح ۲: ۳۵۹ باب الصداق الفصل الثاني)

﴿۱﴾ عن عمر بن الخطاب قال الا لا تغالوا صدقة النساء فانها لو كانت مكرمة في الدنيا وتقوى عند الله لكان اولكم بها نبي الله ﷺ ما علمت رسول الله ﷺ نكح شيئا من نسائه ولا انكح شيئا من بناته على اكثر من اثنتي عشرة اوقية رواه احمد والترمذى وابوداؤد والنسائي وابن ماجه والدارمي. (مشكوة المصابيح ۲: ۲۹۹ باب الصداق الفصل الاول)

﴿۲﴾ قال الله تبارك وتعالى: وآتیتم احداهن قنطارا فلا تأخذوا منه شيئا.

(سورة النساء پارہ: ۳ رکوع: ۱۳، آیت: ۲۰)

﴿۳﴾ وفي المنهاج: في هذا الحديث دلالة على عدم استحباب الزيادة في المهر، والقرآن يدل على مشروعية الزيادة وابطاحتها دون نديها، والاصل (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

پہ مغالات فی المهر کنبی د اعتداء مخ نیوی د

اهل حل و عقد (حکمرانانو) د پاره جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې په باره کنبې چه دمهر کثیر حد څه دې زموږ په علاقه کنبې امیر صاحب او وزره روپېی حد مقرر کړې دې او ددې نه زیات مقرر کولو باندې جرمانه اخلي آیا د اجائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد طاهر میرانشاه شمالی وزیرستان ۱۳ شعبان ۱۴۰۳ء

جواب: کله چه قوم په اعتداء کنبې مبتلا شی نو اهل حل و عقد دمخ نیوی اقدامات کولې شی کما اذا تجاوزوا عن الحد فی التسعیر (۱) پس دامیر د اقدام قابل د تعریف دې خصوصاً چه هر کله دیانتاً مهر کنبې حسب حدیث

(بقیه حاشیه) ان کل مباح اذا افضى الى مفسدة فيكون حراماً، والزيادة المفرطة المعروفة في بعض الديار تذرعت للزنا واللواط والاغواء والأمراض المهلكة والتعيس فيجب على اهل الحل والعقد المنع عن هذه الزيادة سد الباب الفتنة.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۲۶۸:۴ باب مهو النساء)

﴿۱﴾ قال الشيخ عبد الرحمن بن نصر الشيزري: ولا يجوز للمحتسب تسعير البضائع على اربابها ولا ان يلزمهم بيعها بسعر معلوم لان السعر غلا على عهد رسول الله ﷺ فقالوا: يا رسول الله، سعر لنا فقال رسول الله ﷺ ان الله هو المسعر واني لأرجوان القى الله وليس احد يطالبني بمظلمة في نفس ولا مال. (رواه ابو داود و الترمذی وابن ماجه واحمد في مسنده) واذا رأى المحتسب احدا قد احتكر الطعام من سائر الاقوات وهو ان يشتري ذلك في وقت الرخاء ويتربص به الغلاء فيزداد ثمنه الزمه بيعه اجباراً لان الاحتكار حرام والمنع من فعل الحرام واجب وقد قال رسول الله ﷺ الجالب مرزوق والمحتكر ملعون..... الاحتكار يقال احتكر وتحكر الطعام جمعه وحبسه عن البيع ليقبل فيغلو سعره..... والمحتكر هو من يجمع السلع انتظاراً لبيعها بسعر غال بحيث يضيق على المواطن شراؤها الخ. (كتاب السياسة ۲: ۱ نهاية الرتبة الباب الثاني في الاسواق)..... (بقیه حاشیه په راز وانه صفحه)

(الا لا تغالوا بصداق النساء) (۱) کم والې دې وهو الموفق

باقاعده مهر مقررولو سره شغار متحقق کیږي نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کنبې چه دلور یا دخور تبادل له څنگه ده؟ چه هر کله دواړو د پاره مهر هم مقرر کړی شوي وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الصمد افغانی پشاور ۱۵۱۴۱۹۸۴

جواب: اگر مهر باقاعده مقرر شده باشد ممنوع و شغار نیست شامی و غیره (۲) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) وقال العلامة محمد بن الحسيني الحنفی: سئل عن متولى الحسبة اذا سعر

البضائع بالقيمة وتعدى بعض السوقية وبيع باكثر من القيمة هل له ان يعزره على ذلك

اجاب اذا تعدى السوقى وبيع باكثر من القيمة يعزر على ذلك من فتاوى ابن نجيم. (فتاوى

انقروية ۱: ۱۵۹ التعزير قبيل كتاب السرقة)

﴿۱﴾ (سنن ابی داؤد ۱: ۲۸۷ باب الصداق)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: وحاصله انه مع ايجاب مهر المثل لم يبق شغار حقيقة وان

سلم فالنهي على معنى الكراهة فيكون الشرع اوجب فيه امرين الكراهة ومهر المثل فالاول

ماخوذ من النهي والثاني من الادلة الدالة على ان ما سمي فيه ما لا يصلح مهراً ينعقد موجبا

لمهر المثل وهذا الثاني دليل على حمل النهي على الكراهة دون الفساد وبهذا التقرير اندفع

ما اورد من ان حملته على الكراهة يقتضى ان الشغار الآن غير منهي عنه لا يجابنا فيه مهر

المثل ووجه الدفع انه اذا حمل النهي على معنى الفساد فكونه غير منهي الآن اى بعد ايجاب

مهر المثل مسلم وان حمل على معنى الكراهة فالنهي باق، فافهم.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۱ مطلب نكاح الشغار)

مهر مقرر كولونه پس مشترکہ رضامندی

سرہ دی کنبی کمی زیاتی جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ پلار دلور دیارہ دخیل طرف نہ دحق مهر پہ طور باندی دنکاح نہ مخکنبی ددووزرور وپوکور اولیکلو، خود اصرف وعدہ دہ بیا دنکاح پہ وخت دخیل دستور مطابق یوسل پنخویشت روپی حق مہراوترولو اوس پہ دی صورت کنبی بہ ہغہ اولئی دووزرور وپووالا مہر صحیح منلی کیری یاہغہ چہ دنکاح پہ وخت مقرر شوے وو؟ بینوا توجروا

المستفتی: احمد دین زرگر کیملیور ۱۹۷۵ء ۲۱۶۱

جواب: کہ چرتہ دادوئم مہر دجانبینو پہ رضا سرہ مقرر شوی وی نوہم دغہ منظور دی گنی مہر سابق بہ منظور وی، لجواز الخط والزیادۃ فی المہر کما صرحوا بہ فلیراجع الی ردالمحتار (۱) وھوالموفق

د بنخی د مرضی نہ بغیر مہر کنبی کمی جائز نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری خیلی بنخی لہ د بدکاری د الزام پہ وجہی سرہ طلاق ورکروا وبنخی ہم پہ بدکاری اقرار اوکرو اوس بنخہ خیل مہر غواری خولیکن خاوند کم مہر ورکوی او بنخہ پورہ مہر غواری، خاوند پہ دی کنبی دوا دہ خرچ او دنور و اخراجاتو ہم مدعی دی اوس

(۱) قال العلامة الحصکفی: وما فرض بتراضیہما بعد العقد او زید علی ما سمي فانها

تلتزمہ بشرط قبولها فی المجلس او قبول ولی الصغیرۃ..... وصح حطها لکلہ او بعضہ، قال ابن عابدین: (بشرط قبولها) افاد انها صحیحۃ ولو بلا شہود او بعد ہبۃ المہر والا براء منہ وھی من جنس المہر او من غیر جنسہ بحر وسواء کانت من الزوج او ولی فقد صرحوا بان الاب والجد لو زوج ابنہ ثم زاد فی المہر صح الخ.

(الدرالمختار مع رادالمختار ۲: ۳۶۵ مطلب فی حط المہر والابراء منہ)

ددی جھگری دخل دیارہ یوہ جرگہ اوشوہ اودوار وبنخہ خاوند جرگی تہ دفیصلی اختیار ورکرو، جرگی والاو مینخہ گری فیصلی باندی خاوند نہ مہر واخستلو خود خاوند دعوی نہ زیات اود بنخی ددعوی نہ کم، اوس شرعی حل ددی مسئلہ خہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: اراکین جرگہ ۱۹۸۴ء ۲۹۱۳

جواب: واضحہ دی وی چہ صورت مسئلہ کنبی خاوند باندی ٲول مہر بنخی تہ ورکول لازم او فرض دی اود بدکاری دعیب پہ وجہ سرہ پہ دی مہر کنبی ددی بنخی د مرضی نہ بغیر کمی کول جائز نہ دی (۱) البتہ کہ دی جرگی طرفینو نہ اختیار اخستلونه پس دامذکورہ فیصلہ کری وی نو طرفینو باندی ددی پابندی شرعاً ضروری دہ (۲) وھوالموفق

یوخلی مجلس کنبی د مہر مقرر ولونہ پس د زیاتوالی د مطالبی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری دخیلی اتوکالو نابالغہ لور نکاح پنخہ سوہ روپو مہر باندی اوکرو، اوس دجینی دبلوغت نہ پس پلاریہ ضد دی چہ زہ دخیلی لور نکاح بہ دوبارہ بعوض مہر مبلغ لس زرہ روپی باندی کوم، پہ امر دمجبوری سرہ خاوند پہ دی راضی شو اود دوبارہ

(۱) وفي الهندية: وان حطت عن مهرها صح الخط كذا في الهداية ولا بد في صحة حطها من الرضا حتى لو كانت مكرهة لم يصح.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۱۳ الفصل السابع فی الزیادۃ فی المہر والخط الخ)

(۲) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: ولا ينفذ حكم المحكم الا في حق الخصمين الذين حكماء دون غيرهما ولكل من المحكمين الرجوع قبل الحكم واذا حكم لزمهما اذا كان موافقاً لاصول الشرع كذا في المجلة.

(معین القضاۃ والمفتیین ۲۴ الباب الحادی عشر فی التحکیم)

نکاح بعوض لس زره روپی او ترلی شوه. اوس دریافت طلب مسئله داده چه دا خاوند خپلې ښځې ته د اول مهر دور کولو مجاز دي یا د لس زره روپی ورکولو؟ بینوا توجروا

المستفتی محمد عمر ثاقب خطیب مسجد ملک پوره مانسهره ۱۹۸۲ء ۲۵۱۲۰
جواب: د ازیاتوالې په ظاهره جائز دي خو په حقیقت کښې رشوت دي او ناجائز دي
كما يدل عليه ما في شرح التنوير على هامش ردالمحتار ۵۰۳: ۲ اخذ اهل المرأة شيئا عند التسليم فللزوج ان يسترده لانه رشوة، وفي ردالمحتار اي بان ابي ان يسلمها اخوها او نحوه حتى يأخذ شيئا وكذا لو ابي ان يزوجهما فللزوج الاسترداد، فافهم ﴿١﴾
فيما قصده ابوها من تجديد العقد. وهو الموفق

د مهر د کمی اختیار جینی ته حاصل دي والدین او جرگې ته نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئله باره کښې چه دیوسری لور د بل سری په کور کښې واده شوه او د هغه بل سری لور دده په کور کښې آباءه شوه یعنی تبادلې بڼې او کره اوس یو هلک دوه کاله پس وائی چه دا جینی ساده ده زه د یته طلاق ورکوم حالانکه د ساده والی ثبوت بڼې د نکاح په وخت و هم خود لې وو اوس بغیر د وجهی نه طلاق باندې مقرر شوي مهر پنځه سوه روپی ورکول لازمی دی یا نه؟ جرگه مهر مقرر کولې شی یا نه؟ ایا یوسری دي جینی ته درې سوه روپی مهر ورکولې شی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی محمد مسکین بلند کوټ یکم مارچ ۱۹۷۵ء

جواب: واضحه دي وی که د ساده جینی عاقله او بالغه وی نو د ټول یاد بعضي مهر معاف کولو اختیار هم دي سره دي نه چه والدین یا جرگې سره او که دا

﴿١﴾ الدر المختار مع ردالمحتار ۳۹۷: ۲ قبيل مطلب في دعوى الاب ان الجهاز عارية

جینی عاقله او بالغه نه وی نو اوس د امهر تمام یا بعضي هیڅوک هم معاف کولې نه شی یعنی نه پخپله او نه نور خلق ﴿١﴾ وهو الموفق

په مهر کښې ورکړی شوي دوکان ښځې د مرض

یاد هبې نه بغیر بل کس ته ورکول جائز نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئله باره کښې چه مسمی رجب د خپل زوی د رشتې د پاره په مهر کښې دوکان ورکړو (نقل کاغذات هم ستاسوپه خدمت کښې ارسال دي) بیا واده و شو خولیکن د نورو خامنود تقسیم په وخت کښې دهغه دوکان هم په تقسیم کښې شامل کړو ددي شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا
المستفتی محمد اقبال تحصیل مری ۱۹۷۹ء ۵۱۸۱

جواب: که چرته رجب د مهر په معاوضه کښې ددي دوکان ورکول مسلم یا مبرهن وی نو ددي نه پس رجب د پاره جائز نه دی چه ددي جینی د مرضي یاد هبې نه بغیر د دوکان چاته ورکړی دادوکان دده د ملکیت نه خارج شوي دي حالانکې درجب ضمانتی کیدل هم صریحاً یا عرفاً ثابت دی.
يدل عليه ما في ردالمحتار ۱۳۳: ۳ في الفیض ولو اعطی ضیعة بمهر امرأة ابنه ولم تقبضها حتى مات الاب فباعها المرأة لم یصح الا اذا ضمن الاب المهر ثم اعطی الضیعة به فحينئذ لا حاجة الى القبض ﴿٢﴾. وهو الموفق

په حق مشرکښې ورکړي شوي ټيز د ښځې ملکیت دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئله باره کښې چه یوسری د زوی د واده په

﴿١﴾ قال العلامة الحصکفی: و صح حطها لکله او بعضه عنه قبل اول ویرتد بالرد كما في البحر، قال ابن عابدين: الحط الاسقاط كما في المغرب وقيد بحطها لان حط ايها غير صحيح لو صغيرة ولو كبيرة توقف على اجازتها ولا بد من رضاها ففي هبة الخلاصة خوفها بضرب حتى وهبت مهرها لم یصح لو قادراً على الضرب الخ.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۳۶۲: ۲ مطلب في حط المهر والابراء منه)

﴿٢﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۸۸: ۲ مطلب في منع الزوجة نفسها لقبض المهر)

وخت هغه ښځې ته څه زمکه حق مهر کښې ورکړه ایاددې سړی د مرگ نه پس په حق مهر کښې ورکړې شوې زمکه په وارثت کښې واپس اخستل اوپه وارثانو تقسیم کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مصطفى خان مانسهره

جواب: حق مهر د ښځې ملکیت دی لهدا په دېکښې به ددې سړی هېڅ حق نه وی (۱) وهو الموفق

د نقد مهر په عوض کښې زمکه وغیره ورکول په اجماع سره جائز دی

څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه دوه نیم کاله مخکښې دمسماة اپا عقد نکاح د مسمی اعا سره په عوض د حق مهر په شپږ زره روپۍ وشوه دمسماة اپا اوکیل دامقرر کړو او مخامخ د نکاح په مجلس کښې د مسماة اع اوکیل قبول کړه بیا امام د خطبه مسنونه وئیلونه پس دعاء خیر او کړه د واده درسم په وخت کښې مسماة اپا زر روپۍ معاف کړې او د څلورو زرو په عوض کښې زمکه او د زرو روپو په عوض کښې ئې یو غوا و وصول کړه اوس درې میاشتي پس خلق پروپیگنده کوی چه تجدید د نکاح ضروری دی ددې مسئلې حقیقت څه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: سخی عمران

الجواب: دمهر په عوض کښې زمکه وغیره اخستل په اجماع سره جائز دی او د

(۱) قال العلامة عبد الغنی الغیمی: ومن سمی مهراً عشرة فما زاد ای فاكثر فعليه المسمى ان دخل او خلا بها خلوة صحيحة او مات عنها او ماتت عنه لانه بالدخول يتحقق تسليم المبدل وبه يتأكد البدل وبالموت ينتهي النكاح والشئ بانتهائه يتأكد ويتقرر بجميع مواجه.

(الباب فی شرح الكتاب ۲: ۱۵۰ کتاب النکاح)

عوض دور کولو په وخت کښې نه تجدید د نکاح ضروری دی اونه خطبه د نکاح وئیل مسنون دی ددې پروپیگنده نه تاسو متاثره نه شئ (۱) وهو الموفق

مهر کښې بخش کول جائز دی او ناجائزې حیلې ناجائزې دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه د افغانستان په بعضي علاقو کښې دا حيله کولې شی چه عاقله بالغه جينئ خپل روريا پلار ته وائی چه ځما مهر پخپلې مرضي سره مقرر کړه اوته ئې واخله دازما د طرف نه ستا دپاره بخشش دي او د يرش څلويښت زره روپۍ اخستلې شی ايا دا طريقه او حيله صحيح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: رياض محمد نورستاني مدرسه احياء العلوم چارسده ۱۹۸۴ء ۳۱۵۱ جواب: دا بخشش او هبه صحيح ده (۲) البته د عقد نکاح په وخت کم مهر مقررولونه معلوميری چه مخکښې دیرمهر نه وو بلکه ثمن یا جبروو وهو الموفق

په مهر کښې د کور د دريمې حصه اخستلو يا د

هغې په بدله کښې د درې سوو روپو اخستلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه يو سړی خپلې ښځې ته

(۱) وفي الهندية: واذا تزوجها على هذا العبد وهو ملك الغير او على هذه الدار وهي ملك الغير فالنكاح جائز والتسمية صحيحة فبعد ذلك ينظر ان اجاز صاحب الدار وصاحب العبد ذلك قلها عين المسمى وان لم يجز المستحق لا يبطل النكاح ولا التسمية حتى لا يجب مهر المثل وانما تجب قيمة المسمى كذا في المحيط.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۰۳ الباب السابع فی المهر الفصل الاول)

(۲) وفي الهندية: للمرأة ان تهب مالها لزوجها من صداق دخل بها زوجها ولم يدخل وليس لاحد من اوليائها اب ولا غيره الاعتراض (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

مهر کنبی د نن نه شو کاله مخکښې د کوردریمه حصه لیکلې وه لیکن بیا فیصله په دې اوشوه که دې کله هم د کورداخستلو مطالبه او کره نودې به د کورپه ځائی درې سوه روپې ورکوی اوس هغه ښځې مطالبه او کره اوهغې ته درې سوه روپې ورکول غواړی مگر هغه وائی چه اوس د کور قیمت زیات دې ماته زیاتې روپې را کره ایاد مطالبه جائز ده؟ بیینوا توجروا

المستفتی: امیرزاده کانگره چارسده..... ۱۵ ربیع الاول ۱۴۰۱

جواب: د اښځه ددې کوردریمې حصه مالکه ده اوس ددې مرضی ده چه دریمې حصه باندې راضی کیږی یانه، لان الامهار من اسباب الملك (۱) وهو الموفق

د پورتنی مسئلې متعلق بل ټپوس

سوال: یو سړی د نن نه شو کاله وړاندې د کوردریمه حصه په مقابل له ددرې سوو روپو یوکنډې ښځې مهر مقرر کره فیصله اوشوه چه دیته ددریمې حصې د کوردرې سوه روپې ورکړی اوس لهذا قیمت زیات دې ددې وجهې نه ښځه زیاتې پسې غواړی شرعی حکم څه دې؟ بیینوا توجروا

المستفتی: امیرزاده کانگره..... ۱۸ رجب ۱۴۰۱

جواب: بشرط صدق وثبوت د اښځه صرف ددرې سوو روپو حقداره ده یعنی که چرته دامعامله معاوضه وی که چرته صرف وعده وه نو د ښځې د مرضی خلاف به قیمت نامنظور وی (۲) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) علیها..... ولو وهبت من ورثته يجوز.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۱۶ الفصل العاشر فی هبة المهر)

۱) قال العلامة ابن نجيم: اسباب التملك المعاوضات المالية والامهار والخلع.....

العاشره يملك الصداق بالعقد فالزوائد لها قبل القبض الخ.

(الاشباه والنظائر ۳۴۰ القول فی الملك)

۲) وفي الهندية: واذا تزوجها على هذا العبد وهو..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مهر سره د ماهوارې درقم د ورکولو رسم په اصل کښې نفقه ده مهر نه دې سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه نن صباد واده په موقع باندې د مهر سره ماهوار هم لیکلې کیږی مثلاً یو اوسل شل روپې مهر او پنځوس د ماهوارې رقم وغیره د قرآن او حدیث په زړه کښې ددې حکم څه دې ماهانه رقم عموماً هغه وخت طلب کیږی کله چه جینی د څه ناچارې دوجهې نه مور کره لاره شی بیا جینی خواه هغلته پنځوس روپې خرج کوی یالس روپې خرج کوی ددې ماهوارې رقم شرعی حکم څه دې؟ بیینوا توجروا

المستفتی: مشتاق احمد..... ۲۴ رجب ۱۳۹۳

جواب: چونکه دارقم بطور نفقه مقرر کړې شوی دې لهذا په ددې په ورکولو اخستلو کښې څه خرج نشته، البته دناشزې دپاره ددې اخستل حرام دی (۱) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) ملک الغير او علی هذه الدار وهی ملک الغير فالنکاح جائز والتسمية صحيحة فبعد ذلك ينظر ان اجاز صاحب الدار وصاحب العبد ذلك فلها عين المسمى وان لم يجرز المستحق لا يبطل النكاح ولا التسمية حتى لا يجب مهر المثل وانما تجب قيمة المسمى كذا في المحيط.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۰۳ الباب السابع فی المهر)

۱) قال العلامة القهستاني: تجب النفقة..... والكسوة..... والسكنى..... على الزوج ولو صغيراً..... بقدر حالهما ای الزوجین وعلیه الفتوى كما فی الهدایة وذكر فی الخزانة انه بقدر حالها فينفق بقدر ما يقدر والباقي دين عليه لكن فی ظاهر الرواية انه بقدر حاله وهو الصحيح فوجب بقدر طاقته..... لا تجب النفقة لناشرة ما دامت علی تلك الحالة..... خرجت من بيته خروجا حقيقيا او حكما بغير حق.

(جامع الرموز ۱: ۵۹۵ فصل فی النفقة)

د غیر متعین یعنی د نامعلوم خیزونویہ مهر کنبی د اختلو وړ کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کنبی چه یوسری دواده نه مخکښې خپلې ښځې ته څه زمکه زیورات یا یو کور په عوض د حق مهر وړ کولو سره منظور کړه او ددې خیزونو ستام یی هم اولیکلو لیکن د زیوراتو او د کور نه علاوه په پخپله ټوله زندگۍ کنبی نور څه ورنکړه ایا د خاوند د وفات نه پس هغه ښځه دمذکوره باقی حق مهر د خاوند د وارثانو (فرزندان او دختران) نه د وصول کولو شرعاً حق لری؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد ایوب مقام ډهکی دی آی خان ۱۹۷۷ء ۱۲۸۸

جواب: که چرته دازمکه متعین کړې شوې وی نو ددې د حق مهر کیدلو او په میراث باندې مقدم کیدلو کنبی هیڅ خفا نشته، او که چرته متعین شوې نه وی نو په درمیانہ زمکه چه (نه ډیره ښه وی او نه ډیره خرابه وی) یاددې قیمت به حق مهر وی او په وراثت باندې به هم مقدم وی.

كما في الهندية: ونوع هو معلوم الجنس مجهول الوصف كما لو تزوجها على عبد او فرس او دابة او ثوب هروى يجب الوسط ان شاء ادى عينه وان شاء ادى قيمته كذا في الظهيرية (۱: ۳۲۹) ﴿۱﴾. وهو الموفق

مهر مؤجل وی یا معجل مشروع دې او د بعضو معجل کول سنت دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه ایا شرعاً دا ضروری ده چه د مهر رقم معجل (یکمشت) د نکاح د رسم په وخت کنبی ادا کول بهتر دی یا څه رقم (عام طور باندې نیم) مؤجل کول هم لازمی دی؟ نیز یاد دې وی چه د مهر مؤجل رقم چه واجب الاداء دې روستو د نکاح نه د هغې په وړ کولو باندې څه غور نه کیږی. بلکه په ژوند کنبی اکثر نظر انداز کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیر محمد نائب صوبیدار راولپنډی ۱۳ ربيع الثاني ۱۳۹۵ء

﴿۱﴾ فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۰۹ الفصل الخامس فی المهر تدخله الجهالة

الجواب: مهر خواه ټول معجل وی یا ټول مؤجل وی یا بعضې معجل وی نو په دې کنبی هیڅ یو صورت غیر مشروع نه دی ﴿۱﴾ البته بعضې لږه معجل کول سنت دی ﴿۲﴾ وهو الموفق

د مهر مؤجل او د معجل د ادا کولو او د اقسامو احکام

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه په نکاح نامه رجسترار کنبی لیکلې شوی وی (الف) مهر مؤجل به په وخت د مطالبې کنبی ادا کوم (ب) یا مثلاً اته سوه روپۍ مهر مقرر شوې وی نو دا شرط درج وی چه سل روپۍ به میاشت په میاشت ادا کوم. سوال دادې چه ایا دا مهر مؤجل دې یا معجل. کله کله مونږه د نکاح رجسترارو ته په دې کنبی قانونی رکاوټ مخې ته راځی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی فقیر حسین خطیب مسجد بابا کرم شاه نوشهره ۱۹۸۷ء ۱۲۱۱۰

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: فتسليم البعض لا یوجب تسليم الباقي لاخذ ما بین تعجيلة من المهر كله او بعضه او اخذ قلم ما یعجل لمثلها عرفاً به یفتی ان لم یؤجل او یعجل كله فكما شرط لان الصريح يفوق الدلالة الا اذا جهل الاجل جهالة فاحشة فيجب حالا غاية الا التاجيل الخ. (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۳۸۹ قبيل مطلب فی السفر بالزوجة)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: حديث التمس ولو خاتما من حديد يجب حملها على انه المعجل وذلك لان العادة عندهم تعجيل بعض المهر قبل الدخول حتى ذهب بعض العلماء الى انه لا يدخل بها حتى يقدم شيئاً لها تمسكاً بمنعه عليه السلام علياً ان يدخل بفاطمة رضي الله عنها حتى يعطيها شيئاً فقال يا رسول الله ليس لي شيء فقال اعطها درعك فاعطاها درعه رواه ابو داود والنسائي ومعلوم ان الصداق كان اربع مائة درهم وهي فضة لكن المختار الجواز قبله لما روت عائشة رضي الله تعالى عنها قالت امرني رسول الله صلى الله عليه وسلم ان ادخل امرأة على زوجها قبل ان يعطيها شيئاً رواه ابو داود.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

جواب: مهر معجل ہفہ مهر تہ و نیلی کیڑی چہ د جماع نہ مخکنی ادا کولی کیڑی، او د مهر مؤجل درې اقسام دی

(۱) چہ د هغی د ادا کولو تاریخ متعین وی مثلاً یکم رمضان

(۲) چہ د هغی د ادا کولو تاریخ قسطوار، وی مثلاً د میاشتی سل روپی

(۳) چہ د هغی د ادا کولو تاریخ مجهول وی مثلاً مستقبل کنبی د ائندہ دپارہ

د مهر معجل حکم ټسکاره دې او د مهر مؤجل حکم دادي چہ حسب

شرط به ادا کولی شی او که چرته د شرط د وقوع نہ مخکنی طلاق یا مرگ

واقع شی نو مزید تاخیر کول جائز نہ دی (ماخوذ از ہندیہ) (۱) وهو الموفق

د واده په غوختلو باندې د هلک نه رقم طلب کول حرام خوری ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چہ شپږ کاله مخکنی دیو

هلک او جینی په مینځ کنبی رشته تړلې شوي وه او س چہ کله هلک والو

شپږ کاله پس رشته طلب کړه ځکه چہ هلک او جینی دواړه ځوانان دی، او د

واده دپارہ ئې او وئیل نود جینی پلار په نفی کنبی جواب ورکولو سره

او وئیل چہ مزید پنځلس سوه روپی را کړه هلک به رشته ملاویزی. حالانکه

ددې نہ مخکنی ئې تقریباً شپږ زره روپی خورلې دی. شریعت محمدی کنبی

ددې سړی څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اکرم کوہالہ مری ۱۹۷۸ء ۳۰۱۸۸

(۱) وفي الهندية: لا خلاف لاحد ان تأجيل المهر الى غاية معلومة نحو شهر او سنة صحيح

وان كان لا الى غاية معلومة فقد اختلف المشايخ فيه قال بعضهم يصح وهو الصحيح وهذا

لان الغاية معلومة في نفسها وهو الطلاق او الموت الا يرى ان تأجيل البعض صحيح وان لم

ينصا على غاية معلومة كذا في المحيط.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۱۸ الفصل الحادی عشر فی التأجيل فی المهر وغيره)

الجواب: دا سړی د جینی پلار، حرام خور او فاسق دې، ناکح دا ټول رقم د ده

نہ واپس اخستلې شی.

كما في شرح التنوير: اخذ اهل المرأة شيئاً عند التسليم فللزوج ان يسترده لانه رشوة،

وفي رد المحتار ۵۰۳: ۲ قوله عند التسليم اي بان ابى ان يسلمها اخوها او نحوه وكلها

لو ابى ان يزوجها فللزوج الاسترداد قائما او هالكا (۱) وهو الموفق

د واده په موقع باندې د جینی د کور د

روټی خرچہ د خاوند نه د وصولولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چہ د یو سړی صبا واده دې

او ټسځې نن د جینی په کور کنبی جمع شی او د هغوی دپارہ خوراک

تیارولې شی او په هغه خوراک چہ کومه خرچہ راځی هغه ټول په ټوله د هلک

والو نه وصولولې شی ددې څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: حبیب خان کراچی نمبر ۸، یکم ربیع الثانی ۱۴۰۳ هـ

جواب: که چرته د هلک نه وصول شده خرچہ په مهر کنبی شمار کړې شی نوڅه

جواز راوتلې شی گنې دا اوهم دغه شان جینی د طرف نه خوراک تیارول

رسوم قبیحه دی. (۲) وهو الموفق

(۱) رد المحتار هامش الدر المختار ۳۹۷: ۲ قبیل مطلب فی دعوی الاب ان الجهاز عارية

(۲) قال العلامة مفتی کفایت الله الدملوی: دا رقم کوم چہ د زوج نه مخکنی د عقد نه یا

روستو د عقد نه دې غرض دپارہ او په دې نوم اخستلې شی چہ په دې به د جنج

خپلوانو عزیزانو ته خوراک ورکولې شی، ناجائز دي، او ددې حکم هغه دې کوم چہ

په دې عبارت کنبی ذکر دې ولو اخذ اهل المرأة شيئاً عند التسليم فللزوج ان يسترده لانه رشوة،

او په دې عبارت کنبی دی، ومن السحت ما ياخذها الصهر من الختن بسبب بنته بطيب نفسه حتى

لو كان يطلبه يرجع الختن به، او معروف خیزونه کدرهم النقش والحمام (شامی کتاب النکاح

۳: ۱۳۰ سید) وغیره چہ کوم حکم په شامی کنبی ذکر دې دا ټول هغه خیزونه دی کوم

چہ د ټسځې په مهر کنبی حسابیږی او په دې وجه دې لره بقدر ما يعجل من المهر د وجوب

تقديم د حکم په ضمن..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مهر په حیلې سره د جینې والدین پيسو اختلوسره حرام خوری کوی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زمونږ په علاقه کښې د ښځو حق مهر دومره زیات دې چه د نادارو او عامو خلکو د پاره د یو پریشانی باعث جوړ شوي دي. او د جینې والدینو هغې لره د امدنې یو مستقل ذریعه جوړه کړې ده. شپيته اوویازره نن صبا کم نه کم مقدار دې، مذکوره رقم کښې صرف د لسو پنځلسوزرو سامان وی باقی والدین او خوری ددې متعلق د شریعت څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد هاشم بلوچستان ۱۹۸۷ء ۹۰۲۱

جواب: د جینې دا پلار حرام خور دې (۱) د دینه بچ کیدل د الله په ویره سره کیدلې شی یا د حکومت او د قوم په حد بندۍ سره، وهو الموفق

د والدینو د مهر په نوم پيسې اختل د

ازادې ښځې خرڅول او حرام خوری ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دلته دا رواج دې چه د (بقیه حاشیه) کښې بیان کړی دی او ددې څیزونو د ښځې د پاره کیدل ظاهر او په دې وجه په مهر کښې حساب کیدل یقیني دی او ددې وجوب علی انما من المهر هغه وخت دی چه عرف بین ثابت وی اور خاوند هم دا تسلیموی گنی داهم غیر لازم دی او مخکښې رقم کوم چه د خوراک ورکولو د پاره اختلې شی ددې په مهر کښې نه حساب کیدل بلکه نه کیدل ظاهر دی ځکه چه دمهر رقم په جنج والو او خپلوانو عزیزانو باندې د خرچ کولو حق د ښځې اولیاؤ ته نشته اود ښځې په کارنه راتلل ددې ښکاره دی

(کفایت المفتی ۵: ۱۱۴ کتاب النکاح)

(۱) قال العلامة الحصکفی: اخذ اهل المرأة شيئا عند التسليم فللزوج ان يسترده لانه رشوة، وقال ابن عابدين: اي بان ابى ان يسلمها اخوها او نحوه حتى يأخذ شيئا وكذا لو ابى ان يزوها فللزوج الاسترداد قائما او هالكا لانه رشوة.

(الدرا المختار مع رد المحتار ۲: ۳۹۷ قبيل مطلب في دعوى الاب ان الجهاز عارية)

لور یا د خورد واده فیصله کولو وخت کښې پلار یا رور د شلو زرو نه واخله تر یولا کهه پورې پیسې اخلی بعضې خلق ددې په شپږمې حصې رقم باندې د جینې د پاره کالی او سامان اخلی، او بعضې په کښې ټول رقم خوری ددې حقیقت څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی محمد خان لکرمندی بنو ۱۹۸۴ء ۲۱۱۱۰۱

جواب: د مهر کم نه کم مقدار دوه نیمې ټولې چاندۍ ده او د زیاتو د پاره څه حد منقول نه دې (۱) البته د حدیث په بناء په مهر کښې زیاتۍ کول بهتر او مستحب نه دی رواه ابوداؤد ۲۸۷ الا لا تغالوا بصدائق النساء فانها لو كانت مكرمة في الدنيا او تقوى عند الله كان اولاً کم هالنبي ﷺ (۲) او په افغانستان او یاغستان کښې چه کوم رواج دې هغه بلا شک و شبه ناجائز دې دا خلق ازادې ښځې لره خرڅوی او پیسې پخپله خوری لکه چه لونړو او خوئیندو ته په وراثت کښې څه نه ورکوی (۳) وهو الموفق

د جینې په عوض کښې د څه رقم اختلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه بعضې خلق د لور خور

(۱) قال العلامة الحصکفی: المهر اقله عشرة دراهم لحديث البيهقي وغيره لا مهر اقل من عشرة دراهم ورواية الاقل تحمل على المعجل فضة وزن سبعة مثاقيل كما في الزكاة..... يجب الاكثر منها ان سمى الاكثر. (الدرا المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۵۷ باب المهر)

(۲) رواه ابوداؤد ۱: ۲۸۷ باب الصداق، والترمذی وصححه، والنسائی، وابن ماجه واحمد والبيهقي، وابن حبان وصححه والحاكم والدارمی ۲: ۱۹۰ بلب کم کانت مهوړ ازواج النبي ﷺ وبناته.

(۳) قال العلامة الحصکفی: اخذ اهل المرأة شيئا عند التسليم فللزوج ان يسترده لانه

رشوة، قال ابن عابدين: اي بان ابى ان يسلمها اخوها او نحوه حتى يأخذ شيئا وكذا لو ابى ان يزوها فللزوج الاسترداد قائما او هالكا لانه رشوة.

(الدرا المختار مع رد المحتار ۲: ۳۹۷ قبيل مطلب في دعوى الاب ان الجهاز عارية)

پہ عوض کنبی پیسی اخلی او هغی لره په خپل ذاتی مصرف کنبی
استعمالوی او بیا د جینی نکاح کولو سره حواله کوی، ایا دا رقم اخستل
جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالستار رضا فقیر والی بهاولنگر ۱۹۸۲ء ۱۰۱/۲۵

جواب: که چرته دا رقم اعزازی طور سره په خوشحالی ورکړی شوی وی نو
ددې اخستل او ورکول جائز دی لحدیث احق ما اکرم علیه الرجل ابتیه او
اخته، (رواه ابو داؤد ۱۹۷) (۱) او که چرته جبری طور باندې اخستلې شوی
وی نو بیا واپس اخستلې شی، فی الدر المختار مع رد المحتار (۳۷۶: ۲) اخذ اهل المرأة
شیئا عند التسليم ای بان ابی ان یسلمها اخوها او نحوه حتی یأخذ شیئا وکذا لو
ابی ان یزوجها فللزواج الاسترداد قائما او هالکا لانه رشوة (۲) او که چرته دا
رقم ددې وجې نه اخستلې شوی وی چه د خاوند د طرف نه مطلوبه معروفه
جهیزو غیره کنبی صرف کړی شی نو په دې کنبی جرج نشته، ویقال له
الدستیمان والتفصیل فی رد المحتار ۳۷۷: ۲ (۳) کنبی حرام دې، لانه رشوة او ثمن
الحر وکلاهما محرمان، وهو الموفق

(۱) (سنن ابی داؤد ۱: ۲۹۰ باب فی الرجل یدخل بامرأته قبل ان ینقدها، کتاب النکاح)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳۹۷: ۲ قبیل مطلب فی دعوی الاب ان الجهاز عاریة)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: وفي البرازية ما يفيد التوفيق حيث قال تزوجها او اعطاها ثلاثة
آلاف دينار الدستیمان وهی بنت موسر ولم یعط لها الاب جهازا فتی الامام جمال الدین
وصاحب المحيط بان له مطالبة الجهاز من الاب علی قدر العرف والعادة او طلب الدستیمان
قال وهذا اختيار الائمة وقال الامام المرغینانی الصحیح انه لا یرجع بشیئ لان المال فی
النکاح غیر مقصود وکان بعض ائمة خوارج یعترض بان الدستیمان هو المهر المعجل کما
ذکر فی الکافی وغیره فهو مقابل (بقیه حاشیه په راروانه صفحہ)

د واده په موقع باندې د هلک والونه د

غوی وغیره خوړلو د پاره د غوڅتلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه بعضې غریزو علاقو
کنبی دارواج دې چه د واده په موقع باندې دهلک درشته دارونه حیوان
یعنی غوی وغیره لازما د ذبحې دپاره راوستلې شی او بیا دواړه کورو الا هغه
په مشترکه طور باندې خوری او ددې حیوان وغیره د نه اخستلو په صورت
کنبی دقوم او دبرادرې خلق دده نه خفه کیږی او دده سره همدردی وغیره
پریرېدی ایا دا جائز دی؟ او داهم وئیلې شی چه ددې غوی په عوض کنبی
دجینی دمهرنه څه څیز دهلک دپاره معاف کولې شی؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبیدالله

جواب: که چرته ددې غوی قیمت دمهرنه جدا کړی شی نو دجینی دباقاعدہ
اجازت نه پس ددې اخستل او خوړل جائز دی (۱) او که چرته دا غوی دمهرنه
علاوه بغیرد خوشحالی نه اخستلې شی نو دا غوی به په رشوت کنبی داخل
وی او حرام به وی او واجب الرد به وی (۲) کما فی الدر المختار علی هامش

(بقیه حاشیه) بنفس المرأة حتی ملک حبس نفسها لاستيفائه فكيف يملك الزوج طلب
الجهاز والشيء لا يقابله عوضان واجاب عنه الفقيه ناقلا عن الاستاذان الدستیمان اذا ادرج
فی العقد فهو المعجل الذی ذکرته وان لم یدرج فيه ولم یعقد علیه فهو کالهبه بشرط العوض
وذلك ما قلناه الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۹۹: ۲ بعید مطلب فی دعوی الاب ان الجهاز عاریة)

(۱) قال العلامة المرغینانی: وان حطت عنه من مهرها صح الحط لان المهر حقها. (هدایه
۳۳۷: ۲ باب المهر)

(۲) عن ابی حرة الرقاشی عن عمه قال قال رسول الله ﷺ الا لا تظلموا الا لا یحل مال
امرئ الا بطیب نفس منه رواه البیهقی فی شعب الايمان والدارقطنی فی المجتبی.
(مشکواة المصابیح ۲۶۱: ۱ باب الغصب والعاریة)

ردالمحتار ۲: ۵۰۳ اخذ اهل المرأة شيئاً عند التسليم فللزواج ان يسترده لانه رشوة (۱) وهو الموفق

د مهرنه علاوه د هلك والونه د رقم اخستلو تفصیلی مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زمونږ په علاقه کښې د ډیر وخت نه دادستور راروان دې چه جینکولره دگډواو چیلوپه شان خرڅولې شی اونکاح په دې شرط باندې کوی چه مثلاً ته څلویښت زره روپې راکړه بیا دهلک والا مجبور اورکوی دې دپاره که چرته نه ورکوي نو دهغې جینئ نکاح نه کوی حالانکه بعضې خلق دجواز دپاره دغه څلویښت زره روپې داجینئ په مهر کښې داخلوی اوبیا هغه دجینئ داجازت یا بغیر داجازت نه هغه په استعمال کښې راوولی اوس سوال دادې چه په دواړو صورتونو کښې دپلار ورور وغیره دپاره دارقم په دې طریقې سره اخستل جائز او حلال دی؟

المستفتی: محمد ممتاز دارالعلوم ربانیہ کراچی نمبر ۴۱..... ۱۹۷۴ء ۳۱۹۱

الجواب: په دواړو صورتونو کښې اخستل ناجائز او حرام دی په اول صورت کښې واضح دی چه دجینئ خاوندله داطمعه اولالچ ورکوی چه دجینئ نکاح ماسره اوشی اوپه طریقه اخستلو ته فقهاء کرامو رشوت وئیلې دې ددې اخستل حرام اونا جائز دی اوداسې حرام دی چه داخستلو نه پس هم دده په ملکیت کښې نه راځی.

قال فی الدر: اخذ اهل المرأة شيئاً عند التسليم فللزواج ان يسترده لانه رشوة، وقال ابن عابدين: تحت (قوله عند التسليم) اي بان الى ان يسلمها اخوها او نحوه حتى يأخذ شيئاً وكذا لو ابى ان يزوجه فللزواج الاسترداد قائماً اوها لكاً لانه رشوة، بزايه (ردالمحتار ۳: ۱۵۶) (۲) وقال فی الدر المختار: الرشوة لا تملك بالقبض

(۱) الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۹۷ قيل مطلب في دعوى الاب ان الجهاز عارية (۲) الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۹۷ قيل مطلب في دعوى الاب ان الجهاز عارية

(الشامية ۲: ۳۲۳) (۱) وقال في الهندية: ولو تزوج امرأة على ان يهب لابيها الف درهم فهذا الف لا يكون مهراً ولا يجبر على ان يهب فلها مهر مثلها وان سلم الف فهو للواهب وله ان يرجع فيها ان شاء (عالمگیریہ ۱: ۳۰۸) (۲).

په دوئم صورت کښې دجینئ په رضاد عدم تیقن په وجهې سره حرام دی بلکه دتیقن دعدم درضاد وجهې نه ددې دپاره چه کله دغه جینئ د خاوند کورته لاره شی اوپه دوو دریو کالو کښې ددې شرم ختم شی نوپلار او مور صاحبه ته دیوزرې ورکولو دپاره هم تیاره نه وی نو دیرش څلویښت زره روپې به څه ورکړی ددې نه معلومه شوه چه دواده په وخت دشرم دوجهې نه اجازت ورکړی دزړه نه راضی نه وی فقهاء کرامو دې پورې لیکلی دی چه دمهر درقم نه پلار دلوردپاره سیوا دهغه خیزونونه چه هغه عادتاد مهر درقم نه اخستلې کیږی دنورو خیزونو اخستل ددې درضانه بغیر جائز نه دی نو دپلار دپاره ذاتی مصرف کښې راوستل څنگه جائز دی لهذاپه دې صورت کښې هم اخستل حرام اونا جائز دی، قال فی الشامية لکن فی الهندية لوقبض بمهر البالغه ضیعة فلم ترض ان جرى التعارف بذلك جازله والا فلا ولو بکرا، (ردالمحتار ۳: ۱۶۱) (۳) خلاصه دا چه په هیڅ طریقه هم په مهر کښې دپلار وغیره دپاره تصرف جائز نه دی ټول مهر دجینئ حق دی اودابه دیته حواله کولې شی، والتفصیل فی الهندية ۱: ۳۱۶ (۲) والشامية.....

(۱) الدر المختار على هامش ردالمحتار ۵: ۳۰۰ فصل في البيع كتاب الحظر والاباحة

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۰۸ الفصل الرابع في الشروط في المهر)

(۳) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۰۱ مطلب لابی الصغیره المطالبة بالمهر)

(۴) وفي الهندية: للمرأة ان تهب مالها لزوجها من صداق دخل بها زوجها ولم يدخل وليس لاحد من اوليائها اب ولا غيره الاعتراض عليها..... وليس للاب ان يهب مهر ابنته عند عامة العلماء كذا في البدائع.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۱۶ الفصل العاشر في هبة المهر)

۳: ۱۱۳ (۱) واللہ اعلم

کتبہ..... احمد عفی عنہ

دارالافتاء دارالعلوم ربانیہ توحید آباد کالونی کراچی

هذا الجواب صحیح

محمد فرید عفی عنہ

(شیخ الحدیث و صدر دارالافتاء جامعہ دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک)

د طلاق نہ پس بہ د مہر اود جہیز سامان بنہی تہ واپس کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دیونادار او شریف سری لور تہ دیوزور و سری زوی بغیر د خہ قصور نہ طلاق ورکرو او تہول زیورات ئی د جینی نہ واخستل اود مور پلار کورتہ ئی واستول او وئیل ئی چہ تہ زما دمور پلار خدمت پہ بنہ طریقے سرہ نہ شی کولی پہ شریعت کنبی ددی مہر د کالو اود جہیز د سامان خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: خان شیر دوبی

جواب: پہ خاوند باندی فرض دی چہ تہول مہر دی بنہی تہ ورکری (۲) او هغه

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وصح حطها) قيد بحطها لان حط ايها غير صحيح لو صغيرة ولو كبيرة توقف على اجازتها ولا بد من رضاها ففي هبة الخلاصة خوفها بضرب حتى وهبت مهرها لم يصح لو قادراً على الضرب الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۶ مطلب في حط المهر والابراء منه)

(۲) قال العلامة الحصكفي: ويتأكد عند وطء او خلوة او موت احدهما..... قال ابن عابدين: وفي البدائع واذا تأكد المهر بما ذكر لا يسقط بعد ذلك وان كانت الفرقة من قبلها لان البدل بعد تأكده لا يحتمل السقوط الا بالابراء كالضمن اذا تأكد بقبض المبيع.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۵۸ باب المهر)

سامان چہ ددی جینی پلار و غیرہ ورکری وی دابہ ہم دی بنہی تہ واپس کولی شی. وذلک لما اجمعوا عليه (۱) وهو الموفق

مخکبی د رخصتی نہ د جینی پہ وفات کیدلو باندی د مہر مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری دیو جینی سرہ نکاح او کرہ د جینی در رخصتی نہ مخکبی مرہ شوه د جینی پلار د تہول مہر مطالبہ کوی ایادامطالبہ صحیح دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمدرسول شاہین مارکیٹ بت خیلہ ۱۲ رمضان ۱۴۰۹ھ
الجواب: پہ دی مہر کنبی نیم د خاوند حق دی (۲) او باقی نیم دو الدینو یاد پلار حق دی (۳) وهو الموفق

پس د رخصتی نہ د طلاق ورکولونہ پس د بنہی تہول مہر واجب الادا دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری خیلہ بنہی یو کال پوری اوساتلہ خہ وخت پس ناراض شو او بنہی ئی دمور پلار پہ کور کنبی پریخودلہ او راغی. چہ هلته هغی دوه نیم کالہ تیر کرل روستو خلقودہ لره پہ

(۱) وفي الهندية: لو جهز ابنته وسلمه اليها ليس له في الاستحسان استردادها منها وعليه الفتوى..... واذا بعث الزوج الى اهل زوجته اشياء عند زفافها منها ديباج فلما زفت اليه اراد ان يسترد من المرأة الديباج ليس له ذلك اذا بعث اليها على جهة التمليك كذا في الفصول العمادية.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۲۷ الفصل السادس عشر فی جهاز البنت)

(۲) قال الله تبارك وتعالى: ولكم نصف ماترك ازواجكم ان لم يكن لهن ولد.

(سورة النساء پاره ۳ ركوع: ۱۳ آیت: ۱۲)

(۳) قال العلامة الكاساني: ومنها الارث من الجانبين جميعا لقوله عز وجل ولكم نصف ما ترك ازواجكم. (بدائع الصنائع ۲: ۳۳۲ فصل ومنها الارث)

مجبور کولو سره د طلاق ترغیب ورکړو او آخرهم درې کاله پس بغیر د څه شرط نه طلاق ورکړو روستو دیو څو کسانو په خبرو باندې دوه میاشتې پس د کالو د واپسې مطالبه او کره حالانکه ددې جینې مهر زر روپې مقرر شوي وو د زیوراتو قیمت شپږ سوه او یاروپیې په مهر کښې ادا کړې وو او درې سوه دیرش روپې د باقی مطالبې دپاره ایښې وې اوس سوال دادې:

(۱) ایاد هلک په ذمه باندې باقی درې سوه دیرش روپې ادا کول واجب دی؟
(۲) د درېو کالو خرچه د هلک په ذمه باندې واجب ده؟ (۳) په رضا او خوشحالی سره د گواهانو په مخکښې د طلاق ورکولو نه پس اوس د زیوراتو چه کومه مطالبه کېږي ایاد اصحیح ده؟

المستفتی: غلام قادر ۱۹۷۴ء ۱۲/۳/۱۶

جواب: (۱) په دې خاوند باندې ټول مهر زر روپې ورکول واجب دی، لوجود الغایة وهو الطلاق کما فی الهندیة (۱: ۳۳۹) پس په صورت مسئله کښې به درې سوه روپې واجب الادا وي (۱) - (۲) په دنیا کښې به په دې نفقه باندې ماخوښه وي، لعدم الرضاء والقضاء کما فی الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۹۰۶ (۲) - (۳) دامطالبه یې قاعدې او غلطه ده

ناواده کړې مطلقه ښځه د نیم مهر مستحقه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې چه یو کس نکاح کړی وی خو تراوسه پورې رخصتی نه ده شوي د څه ناچارې دوجهې نه دې سړی هغه ښځې ته طلاق ورکړو اوس جینې دمهر مطالبه کولې شی یانه؟ بینوا توجروا المستفتی: محمد شیر جهانگیره ۳۱۲/۸۵

(۱) وفی الهندیة: والمهر یتأكد باحد معان ثلاثة الدخول والخلو الصبیحة وموت احد الزوجین سواء کان مسمى او مهر المثل حتی لا یسقط منه شیء بعد ذلک الا بالابراء. (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۰۳ الفصل الثانی فیما یتأكد به المهر والمتعة)

(۲) قال العلامة الحصکفی: والنفقة لا تصیر دینا الا بالقضاء او الرضاء. (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۱۵۷ مطلب لا تصیر النفقة دیناً)

جواب: واضحه دی وی چه منکوحه ناواده کړې ښځه دنیم مهر مستحقه ده، وهو واضح نص علیه فی القرآن (۱) والفقهاء (۲). وهو الموفق

د مال حرام د جهیز مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کښې که چرته پلار د لور دپاره په جهیز کښې سامان ورکړو او دامال حرام وی یعنی په حرامه طریقې سره ئې پیدا کړی وی. ایاد هلک دپاره دامال اخستل حرام دی یا حلال؟ بینوا توجروا المستفتی: نامعلوم ۱۲۰ جمادی الاولی ۱۴۰۲ء

جواب: چه کله یقینې طور باندې حرمت معلوم نه وی نو صرف د شبها تو دوجهې نه دا جهیزو غیره رد کول ضروری نه دی (شرح اشباه والنظائر (۳) وهو الموفق

جهیز کښې عاریتا ورکړې شوې سامان

یا مال واپس اخستلې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین شرع متین دې مسئله باره کښې چه زید دهنده سره (۱) قال الله تبارک وتعالی: وان طلقتموهن من قبل ان تمسوهن وقد فرضتم لهن فريضة فنصف ما فرضتم. (سورة البقرة پاره: ۲ رکوع: ۱۵ آیت: ۲۳۷)

(۲) قال العلامة الحصکفی: ويجب نصفه بطلاق قبل وطء او خلوة فلو کان نکحها علی ما قیمته خمسة کان لها نصفه ودرهمان ونصف.

(الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۶۰ باب المهر)

(۳) قال العلامة ابن نجیم: اذا کان غالب مال المهدی حلالاً فلا بأس بقبول هدیته واکل ماله مالم یتبین انه من حرام وان کان غالب ماله الحرام لا یقبلها ولا یأکل الا اذا قال: انه حلال ورثه او استقرضه.

(الاشباه والنظائر ۱۱۳ القاعدة الثانية: اذا اجتمع الحلال والحرام غلب الحرام)

واده او کرو اودرواج اوعرف مطابق اتیا اویازره روپی عاریتا جهیز ورکرو لیکن خومیاشتی پس هنده دخیل بارسوخ د والدینوپه ویناباندی مور کره کیناسته دهنده مور او پلارهنده دزید سره په استولوباندی تیارنه دی اونه طلاق اخستل غواری اونه هم دزیوراتو او جهیز واپس کولوباندی آماده دی پس ددی عاریتا ورکری شوې جهیز دواپسی څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری خلیل الرحمن کهلا بت ټاون هری پور ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، ۱۴۰۰ء
جواب: که چرته ددی جهیز عاریت کیدل دطرفینوپه نزد تسلیم شده وی یاپه شهادت سره ثابت شده وی نودا خاوند دا جهیز هروخت اخستلی شی، لمافی شرح المجله: ۸۲۵ ص: ۵۸۴ متی طلب المعیر العاریة لزم المستعیر ردها لیه فوراً الخ (۱) وهو الموفق

په مهر کښې د مشاع زهکه او کور ورکول جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دی مسئله باره کښې چه زما مور پلار زما دیو رور رسته کړې وه درخصتی په وخت دجینی پلار زما پلارته ووئیل چه زما لورته نیم کور اولیکه نوهله به ډولې درکوم گنې نه ئې درکوم هغه وخت دمجبوري دو جهې نه زما پلار نیم کور د هغه لورته اولیکو مگر ورسره ورسره ئې وئیل چه لیکل خومې او کرل خودرکوم ئې نه ددی خبرې تقریباً پینځلس کاله او شول تقریباً دوه کاله مخکښې زما پلار صاحب وفات شو اوس که چرته زما بهابی مطالبه او کره چه هغه دنیم کور حقداره ده نو ایاد شریعت په رنرا کښې دا حقداره جوړې دی شی یاد ا به په وراثت کښې تقسیمېږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالغفار اکوړه خټک ۱۹۷۲، ۱۱۳۱ء

جواب: که چرته ستا پلار صاحب دانیم کور په حق مهر کښې شامل کړې وی نو

(۱) (شرح المجله للاتاسی ۳: ۳۲۸ ماده: ۸۲۵ الفصل الثاني في العارية و ضماناتها)

اوس د اتاسو میراثا تقسیمولې نه شی، داصرف ددی جینی حق دی لصحة جعل المشاع مهراً (۱) او که چرته دهې یاد بخشش په طور باندې ورکړې وی نوداتول کورتا سوپه شرعی وارثانو کښې تقسیمولې شی ددی سره دا جینی څه شرعی حق نه لری، لعدم صحة هبة المشاع (۲). وهو الموفق

(۱) وفي الهندية: ولو تزوج على نصيبه من هذه الدار قال ابو حنيفة رحمه الله تعالى لها الخيار ان شاءت اخذت النصيب وان شاءت اخذت مهر مثلها لا يزداد على قيمة الدار وان كان مهر مثلها اكثر وعلى قول صاحبيه لها النصيب من الدار ان كان النصيب يساوي عشرة دراهم. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۱۰ الفصل الخامس في المهر تدخله الجهالة)

(۲) وفي الهندية: ولا تصح (الهبة) في مشاع يقسم ويبقى منتفعا به قبل القسمة وبعدها هكذا في الكافي. (فتاوى عالمگیری ۳: ۳۷۶ الباب الثاني فيما يجوز من الهبة وما لا يجوز)

باب فی الاولیاء

حدیث "لأنکاح الابولی" معنی او مطلب

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دا حنفو مذهب دادے چہ بالغہ پیغلہ بنخہ خپلہ نکاح دولی دمرضی نہ بغیرہم کولی شی حالانکے پہ حدیث کنبی راغلی دی "لأنکاح الابولی" نوددی معنی او مطلب بہ خہ وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد زمان سنہری مسجد روڈ پشاور صدر

الجواب: عاقلہ بالغہ پہ نکاح کنبی خود مختارہ دہ البتہ بہتر دادہ چہ دولی دمرضی نہ بغیر خہ اقدام اونہ کری. دقران او حدیث نہ داهم مستنبطہ دہ. او مخالفین چہ د کوم احادیث نہ تمسک کوی ہغہ پہ نابالغہ او مجنونہ باندي محمول دے یا پہ تغلیظ باندي محمول دے (۱) وھو الموفق

﴿۱﴾ وفي المنهاج: عن أبي موسى قال قال رسول الله ﷺ لا نكاح إلى بولي الخ احتج الجمهور في مسألة اشتراط التولي في النكاح بحديثي الباب، وحجتنا ما رواه مسلم من حديث أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال لا تنكح الأيم حتى تستامرو لا تنكح البكر حتى تستاذن، قالوا: يا رسول الله وكيف أذننا، قال: إن تسكت، وفي النهاية الأيم في الأصل التي لا زوج لها بكرة كانت أو ثيباً مطلقة كانت أو متوفى عنها، وزاد فيه ابن جرير رجلاً أو امرأة، ولنا أيضاً ما رواه مسلم من حديث ابن عباس أن النبي ﷺ قال: الأيم أحق بنفسها من وليها والبكر تستامرو أذننا صماتها، فإن قيل: قد ورد في رواية مسلم عن ابن عباس مرفوعاً الثيب أحق بنفسها من وليها والبكر تستاذن في نفسها وأذننا سكوتها ومفهومه أن البكر ليست أحق بنفسها من وليها، قلنا: (بقية حاشية په راروانه صفحہ)

پہ ولایت او وکالت د نکاح کنبی عدالت شرط نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ زرباز خان خپلے لور لره د اشفاق د خوی سرہ منسوب کری دہ ہم دغہ رنگی اشفاق خان خپلے لور لره د زرباز خان د خوی سرہ منسوب کری دہ، دواړه جینکے او هلکان د بلوغت عمر ته رسیدلی دی، اود خپل خپل منسوبینو په حق کنبی رضا مند هم دی، لیکن اوس بنیادی نکته دا پیدا شوی دہ چہ مسمی زرباز خان باندي د ستمبر د ابتداء ۱۹۷۴ء نه د تعزیر حلالی فتوی صادره شوی دہ او مذکور ددی د اړولو دپاره قسما قسم حربی استعمالوی، لیکن فی الواقع ترخو پورې چہ د تعزیر حلالی تعمیل اونہ کری دغہ سرہ اسلامی برتاؤ نشی کیدلې، اوس حل طلب مسئلہ داده چہ د جملې اول پیش نظر په کوم تجویز باندي عمل او کړی شی چہ د زرباز خان د شراکت نہ بغیر د نکاح رسم ادا کړی شی، او د تعزیر حلالی تعمیل پورې په هغہ باندي خرنګه پابندی اولگولې شی چہ ددی عدم تعمیل د تعزیر حلالی اثر په ناکچینو او منکوچینو باندي رانشی، نیز یاد دے وی چہ د هلکانو او د جینکو په مناسبت کنبی د خہ ایجاب او قبول رسم ادا شوی نہ دی، دا صرف د والدینو انفرادی فیصلہ وه، اوس صرف عدم تعمیل د حلالی باعث د التوادی، اوس هم زرباز خان سرہ د اهلیې نہ په یو رهائش گاه کنبی دی، زرباز خان ته خو خلې د تعزیر حلالی د عمل دپاره فرمائش کړی شوی دے مگر هغہ بدستور

(بقیه حاشیه) العموم اولی من المفهوم بلاخلاف كما صرح به ابن رشد، ولا یبعد ان یقال ان بعض الرواة روى الحديث بمعناه في زعمه، ولنا ايضا ما رواه احمد عن ابن عباس ان جارية بکراتت النبي ﷺ فذكرت ان اباهما زوجها وهي كارهة فخيرها النبي ﷺ ورجاله ثقات، وقال ابن قطن صحيح والجواب عن حديث أبي موسى أولاً أن في سنده اختلاف كما صرح به الترمذی، وعن حديث عائشة انه قد انكره الزهري كما سيأتي تحقيق العلتين، وثانياً انهما محمولان على الصغيرة والمعتوهة والمملوكة والناكحة مع غير الكفو جمعاً بين الروايات المتخالفة او اريد منهما نفى الكمال.

(منهاج السنن شرح جامع السنن للترمذی ۲۵۵:۴ باب لا نكاح الابولی)

منحرف دی، اوس سوال دادی چه دهغه د خوی په نکاح کښې څه صورت اختیار کړی شی، چه نکاح او کړی شی؟ بینوا توجروا

مرسله: شیر محمد قریشی نائب صوبیدار راولپنډی

جواب: واضحه دی وی چه د حلالي نه کولو په وجه سره ولایت او وکالت ته هیڅ نقصان نه رسی لان الولاية والوكالة لا یشرط فیهما العدالة (۱) پس که چرته داسې (زرباز خان) د لور په مرضی سره ایجاب او قبول او کړی نو په دی کښې هیڅ حرج نشته، نیز که چرته دا جینی په خپلې مرضی سره کوم بل سړی لره وکیل جوړ کړی نو په دی کښې هیڅ حرج نشته، د پلار غیر موجودگی یا عدم رضامندی نقصان ده امورو کښې نه دی، لکونما عاقله بالغه (۲) وهو الموفق.

د ولی یا د گواه په وفات سره نکاح باندې څه اثر نه پریوځی

سوال: څه فرمائی علماء دین دی مسئله باره کښې چه هلک او جینی چه هغه نابالغ وی والدینو دوی په مینځ کښې نکاح او ترله دهلک دبالغ کیدلونه مخکښې پلاروفات شوچه هغه دزوی دنکاح ولی وو، بیادهلک له جانبه جینی ته دواده پیغام ورکړې شوپه دی باندې جینی انکار او کړواووئیل چه زما څه نکاح نه ده شوی او دنکاح په وخت زه نابالغه وم، اوس بعضې خلق داهم وائی چه دپلار دوفات په وجهی سره نکاح هم ختمیدلې شی، ددی مسئلې نوعیت څه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوبیدار محمد یوسف واه کینټ ۱۹۸۸ء ۲۷۱۱۲۱

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: الولی هو البالغ العاقل الوارث ولو فاسقاً علی المذهب ما لم یکن متهمکاً. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۱ باب الولی)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: ولا تجبر البالغة البکر علی النکاح لانقطاع الولاية بالبلوغ فان اسأذنها الولی او وکیله او رسوله او زوجها ولیها واخبرها رسوله او فضولی عدل فسکت او ضحکت غیر مستهزئة او تبسمت او بکت بلا صوت فهو اذن.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۳ باب الولی)

جواب: که چرته دا تحریر حقیقت وی نو دانکاح لازم او ناقابل تنسیخ ده د کوم سرپرست یا دگواه په وفات کیدلو سره نکاح ته څه نقصان نه رسیږی (۱) عالمگیری وغیره (۲) وهو الموفق

بنځه د میراث په طور باندې په نکاح کښې د ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دی مسئله باره کښې چه یو سړی وفات شو او دهغه دوه علاتی روڼه ژوندی دی ددی سړی کوژدنه دبی بهاسره شوی وه لیکن هغه دواده نه مخکښې وفات شو، اوس دهغه علاتی روڼ دعوی کوی چه بی بهاماته په میراث کښې د روڼه پاتې شوی ده ددی وجهی نه زه دادخپل ماما زوی ته په نکاح سره ورکوم دازما حق دی ایادا کونده بنځه جبراً یا استحقاقاً دخپل ماما زوی ته ورکولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم ۱۹۷۲ء ۱۶۷۸

الجواب: دی بنځې ته میراث وئیل حرام او دقرآن مخالفت دی، الله تعالی فرمائی:

لا یحل لکم ان ترثوا النساء کرها (الآیة) ﴿۳﴾ وفي الهدایة: ولا یجوز للولی اجبار البکر البالغة علی النکاح (۲: ۲۹۳) ﴿۴﴾ فکیف یجوز لغير الولی، وفي الهندیة (۱: ۳۰۵) لا یجوز نکاح احد علی بالغه صحیحة العقل من اب او سلطان بغير اذنها بکراً کانت او ثیباً ﴿۵﴾. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ولزم النکاح ای بلا توقف علی اجازة احد وبلا ثبوت خیار فی تزویج الاب والجد والمولی. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۰ باب الولی)

﴿۲﴾ فان زوجهما الاب والجد فلا خیار لهما بعد بلوغهما وان زوجهما غیر الاب والجد فکل واحد منهما الخیار اذا بلغ. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

﴿۳﴾ (سورة النساء پاره: ۳ آیت: ۹)

﴿۴﴾ (هدایه ۲: ۳۱۳ باب فی الاولیاء والاكفاء)

﴿۵﴾ (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

پہ نکاح کنبی د نابالغہ ولی د ایجاب اود قبول حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلہ بارہ کنبی چہ دنکاح پہ وخت دولی عمر تقریباً پیخہ کالہ وواوددی نابالغہ ولی پہ جوریدلوباندی مونتر خوشحالہ وواونکاح مواوکړه، ایادا نکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا المستفتی: مولوی علی حیدر گوجرگرھی مردان

الجواب: کہ چرته قبول اوایجاب دے هلک کړي وی نودانکاح نامنظور او کالعدم ده، کافی الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۶: ۴۰۲ وشرعاً البالغ العاقل الوارث وخرج نحو صبی ووصی مطلقاً علی المذهب (۱)، البتہ عاقل ماشوم وکیل جوریدلې شی و هو الموفق

جبراً د ایجاب او قبول حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلہ بارہ کنبی چہ زه عاقله بالغه مسلمانہ بنخه یم زه واده کړي شوي یم مگرداولادنه کیدلوپه وجه سره ماله خاوند طلاق را کړوزه حقیقی رورله را غلم کله چہ عدت تیرشونود هغه خیال بدل شو او زما دتره اود چاچی اود نور و محرمو خلقوپه مدد سره سازش جوړ کړو او زه ئې مجبوره کړم دیوسری سره ئې زمانکاح جبراً رجستره کړه حالانکې مادزړه یاپه ژبې سره اقرار یا قبول اونه کړو نه ئې زمانه پوښتنه اوکړه اونه ئې خه شرعی کلمات اوئیل اوزماگوته جبراً دوو کسانوپه نیولو سره په رجستره باندې اولگوله ددې تمام تشدد باجود ترته پورې زه دروپه کور کنبی یم ددې غیر محرم او خانه بدوش سری سره زمانکاح د ثابت کولو کوشش کوی آخری ساه پورې دده سره نکاح کولو ته تیاره نه یم، په شریعت کنبی ددې خه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: الف. ب. ت. قوم گوجر اولپنډی..... ۱۴ رجب ۱۴۰۳ء

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۱ باب الولی

جواب: کہ چرته تادایجاب او قبول الفاظ جبرایاپه رضا اورغبت سره نه وی وئیلې نوته آزاده ئې دانکاح کالعدم ده اوپه بل خای کنبی نکاح کولې شی

عاقله اوبالغہ باندې جبر نامنظور او پخپله کړې شوې نکاح منظور ده

سوال: خه فرمائی علماء دین دے مسئلہ باره کنبی (الف) مسماة فلانې یوبالغہ او عاقله ده (ب) ددې پلار ددې نکاح یونابالغہ وراړه سره کول غواړی (ج) دنکاح نه مخکې کله چہ مسماة ته علم او شود اوددې نابالغہ سره دنکاح کولونه انکار کوی (د) پلار د خه خاص خطري دو جهې نه دخپلې لور نکاح ددې وراړه سره کولوباندې اصرار کوی (ه) کله چہ دنکاح مجلس منعقد شی نو مسماة دخپل کور ولسره په جهگړې شی هغوی ددې دراضی کولو کوشش کوی خو هغه درضا مندي په خای په جهگړې او انکار کنبی مشغوله شی ددې باجود پلار ئې دکورنه بهر په حجره کنبی نکاح دوراړه سره او ترله (و) په دویمه ورځ پلار لور ته نصیحت اود رضاترغیب ورکوی چہ لورې ماته دخپل کور په تخت باندې کینولې لور په جواب کنبی ورته وائی چہ نزدې ده زه به دا ټول په دې تخت باندې اوژپوم (ر) خو ورځې پس موقعې موندلو سره مسماة دخپل زور آشنا سره او تختیدله (ز) دجینې پلار او نور کور و الا خلق دمغویې دواپس کولو کوشش کوی اود کور و الوپه مینځ کنبی په جهگړه کنبی دمغویې پلار قتل شو (ط) هم په دغه وخت دمغویې پورشته دارمولوی صاحب د حالاتو د جائزې اخستلو دپاره دمغویې دپلار کور ته لاړ و چہ ایاد نکاح په وخت مغویې

(۱) قال العلامة ابن نجيم: (قوله ولا تجبر بکربالغة علی النکاح) ای لا یفد عقد الولی

علیها بغير رضاها..... لانها حرة مخاطبة فلا یكون لغير علیها ولاية والولاية علی الصغیرة

لقصور عقلها وقد کمل بالبلوغ بدلیل توجه الخطاب الح.

(البحر الرائق ۳: ۱۱۰ باب الاولیاء والا کفاء)

رضامندی یا خاموشی ظاهر کرے وہ یا خہ معاملہ وہ؟ (ع) مولوی صاحب چہ کله دکور دہنخونہ دحالاتو پوښتنه او کره کومې چہ دنکاح په وخت دمغويې سره موجودې وې نودوه ښځې چہ هغه دمغويې او مولوی صاحب خاصې رسته دارانې وې هغوی دایبان ورکړو چہ په دې حادثه کښې دمغويې دپلار مرحوم غلطی وه ځکه چہ مغويې په هغه وخت کښې صاف انکار او کړو، او جهگړې ئې کولې، دمغويې پلار خپلو او پردو ډیر پوه کړو خولیکن هغه په خپل مصلحت باندې کلک ولاړو وچہ په څه طریقې سره لور راضی کړم (ک) مغويه دآشناسره دتلونه دوه میاشتې پس عدالت ته په دې نیت سره حاضر شوه، چہ عدالت کښې بیان ورکړم چہ زه دکوم آشناسره تلې ووم هغه زما خاوند دې او پلار زه په صحیح نکاح سره ده له ورکړې ووم لیکن هغه زه دخپل خاوند سره دڅه لالچ دو جهې نه تلوته نه ورکولم، لهدازہ دخپل خاوند سره پخپله خوشحالی سره تلې یم (ل) عدالت کښې دحاضریدونه مخکښې کله چہ دمغويې رسته دارانوته عدالت ته دتللو پته اولیرده، نو هغوی فوراً مغويې له ورغلل او موقعې موندلو سره ئې مغويې له داتحریش ورکړو چہ ستا پلار ستا آشناو الوقول کرې دې لهدا اوس ته داغوا بالجبر او دقتل دعوی په پخپل آشناو دهغه په پلار او دهغه ورور باندې او کره او مغويې ته یې دایقین دهانی ورکړه چہ رسته داران به تاته په دې ناخوښه حرکت باندې هیڅ هم نه وائی پس مغويې درسته دارانود تلقین شده بیان مطابق په خپل آشنا او دهغه ورور او په پلار دقتل او اغوادعوی او کره ددې په وجه باندې آشنا خو مفروړ شو دآشنا پلار ته او ورور ته بامشقتہ سزاملأؤ شوه (ی) دمغويې دواپس کیدلو په وخت دهغې په رسته دارانو کښې یورسته دارمسماه فلان هم وو، چہ دهغه سره وعده کړې شوې وه چہ کله مغويه د آشنانه واپس راشی نو دهغې نکاح به تاسره کوو (م) اوس هغه رسته دار چہ دهغه سره دمغويې دنکاح وعده کړې شوې وه دمغويې رسته دار مجبور کړې

شو چہ حسب وعده مغويه ستا ښځه ده ماته رقم را کره (ن) هغه فلان په جواب کښې وائی چہ بې شکہ ما وعده کړې وه لیکن په دې شرط سره چہ په مغويه کښې به ماسره دنکاح متعلق دڅه شک او شبهي گنجائش نه وی، اوس چونکې زمونږ مولوی صاحب وائی چہ مادمو جوده ښځونه پوښتنه او کره چہ مغويه د عقد نکاح په وخت هم انکاری وه لهدا دمغويې نکاح دوراره سره صحیح نه ده، او په دویمه نکاح کښې ئې شبه ده ددې وجهې نه تاته حلاله نه ده اوس چہ علماء دې ته جائز نه وائی نوزه څنگه دا په خپل تحویل اونکاح کښې راوړم محترم مفتی صاحب بامراد جواب را کره.

المستفتی: مولانا شهید احمد مہتمم مدرسہ عربیہ مدنیہ ملانہ خټک ۱۹۶۹ء ۲۸/۸

الجواب: په صورت مسئلہ کښې دپلار نکاح نامنظوره ده، لما فی الدر المختار وغیرہ لا تجبر البالغة البکر علی النکاح (۱) او کہ چرته دآشناسره نکاح شوي وی نو هغه منظوره ده، فنقد نکاح مکلفه بلار ضاوی (۲) لهدا دآشناسره نکاح باقی کیدلو پورې بل کس دا په نکاح سره نشی اخستلې بشکہ دطلاق یا فسخي نکاح نه پس دیتہ دنکاح ثانی حق حاصل دې، وهو الموفق

بالغه جینی چہ د نکاح په خبر باندې فوراً انکاری شی نو دا نکاح کالعدم ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلہ باره کښې چہ یو سړی خپله عاقله بالغه لور په نکاح ورکولو دپاره مخامخ خلور گواهان ایجاب او قبول او کره، څه وخت پس دې جینی دخپل تره نه زبانی واوریدل چہ ددې پلار د یعقوب سره ددې رسته کړې ده، نودې فوراً انکار او کړو او ووهل ټکول ئې شروع کړل په دې باندې ددې مورد او ووهله هم لیکن جینی صفا او وئیل چہ دارسته ماته منظور نه ده او دا خبر یعنی انکار یعقوب ته هم اور سیدلو، څه وخت پس دا جینی د تا یا زاد ورور رشتې غوښتلو باندې جینی رضامندی ظاهره کړه او حقیقی ورور ددې نکاح او کره او رخصتی هم او شوه اوس جینی هلته خوشحاله او

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۲۴ باب الولی

(۲) شرح التنویر علی هامش الشامیة ۲: ۳۲۲ باب الولی

راضی ده اوس یعقوب پہ عدالت کسبې مقدمه درج کره، دریافت طلب امر دادې چه مخکسبې دایجاب او قبول اعتبار عندالشرع وویانه؟ اودا دویمه نکاح صحیح ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالرشید چهاونی پشاور ۱۳۳ جولای ۱۹۷۵ء

الجواب: بشرط صدق وثبوت دا عقد اول نامنظور او کالعدم دې.
 كما في عالمگیری (۳۰۵: ۱) لا يجوز نکاح احد على بالغة صحيحة العقل من اب او سلطان بغير اذنها بکراً کانت او ثیباً فان فعل ذلك فالنکاح موقوف على اجازتها فان اجازته جاز وان ردت به بطل، کذا في السراج الوهاج (۱). وهو الموفق

جینی بالغ کیدلو سره د جرگې په مخامخ د واده

نه انکار او کړو. ایا دا نکاح به کالعدم وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کسبې چه دوه نابالغ هلک جینی د ولی په اجازت سره په حضور د شاهدینو بالغینو عاقلینو نکاح او شوه بیا د واده نه مخکسبې جینی د بالغ کیدلو سره دعام جرگې په مخامخ دخپلې نکاح دمنسوخ کولورائی ښکاره کره اود واده نه ئې انکار او کړو. ایا ددې عدمې قبولیت په وجهې سره دانکاح فسخه کیدې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسماعیل پی آریس ۱۲۱۴۱۰۱۹۷۵

جواب: که چرته دانکاح دپلاریادنیکه نه علاوه بل ولی عقد کړې وی نو معتبر اعلان دناراضگې په صورت کسبې دانکاح قاضی فسخه کولې شی. کما فی الهندیه (۳۰۴: ۱) ويشترط فيه القضاء بخلاف خيار العتق کذا فی الهدایه (۲) وهو الموفق

(۱) فتاویٰ عالمگیریه ۲۸۷: ۱ الباب الرابع فی الاولیاء

(۲) فتاویٰ عالمگیریه ۲۸۵: ۱ الباب الرابع فی الاولیاء

د نیا په کورکسې اوسیدونکې بالغه د پلارکړې شوې نکاح نه د انکار مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئله باره کسبې چه دنن نه شپاړس کاله مخکسبې چه خاوند خپله ښځه اولورد کورنه او خکلو سره اوئیل چه ماته سره د لورنه ښلې ئې، ددې نه پس دا ښځه سره دلورد مور کورته لاړه او شپاړسو کالو پورې خاوند ددې خیر خبرو انخستلو کله چه پلارته پته اولیگده چه نن شپه ددې نکاح کیدلو واده، نو پلار دخپل طرف نه دما سخوتن دمونځ نه مخکسبې ددې جینی نکاح دبل هلک سره او کره کله چه جینی ته معلومه شوه چه زما پلار زمانکاح دبل هلک سره کړې ده نود فورادخپلې مور او نیا اود یوبل کس سره تهانې ته روانه شوه اورپوت ئې درج کړو اووې وئیل چه ماته دمور او نیا و الانکاح منظوره ده او پلار زما چه کومه نکاح دکوم کس سره کړې ده هغه ماته نامنظوره ده، دشریعت په رنرا کسبې دپلارکړې شوې نکاح صحیح ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالمجید لاهور صوابی ۱۳۱۱۰۱۹۷۴

جواب: کله چه پلار ددې جینی نکاح کوله او هغه جینی بالغه وه، او هغې ته دنکاح خبر رسیدلو سره رپوت درج کولو دپاره روانه شوه او انکار ئې او کړو، نود شریعت په رنرا کسبې دپلارکړې شوې نکاح نامنظوره ده اودې بالغې جینی ته اختیار دې چه کوم ځای غواړی نکاح کولې شی (۱) وهو الموفق

د ماما د نابالغه خورخې نکاح ترل اود جینی د ناراضگې مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کسبې چه دیو جینی نکاح دعدمې

(۱) وفي الهندیه: لا يجوز نکاح احد على بالغة صحيحة العقل من اب او سلطان بغير اذنها

بکراً کانت او ثیباً فان فعل ذلك فالنکاح موقوف على اجازتها فان اجازته جاز وان ردت به

بطل کذا فی السراج الوهاج. (فتاویٰ عالمگیریه ۲۸۷: ۱ الباب الرابع فی الاولیاء)

بلوغ پہ ورخو کنبی مامادیوسری سره او ترله جینی بلوغت در سیدلوسره اعلان او کړو چه ماته دانکاح نامنظوره ده اونه زماماما زما دنکاح حقدار دي، د جینی والدین ژوندی نه دی ددی نکاح شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا المستفتی: عبد الرحمن غریب پور خیر آباد نو شهره ۱۹۷۲ء ۲۰۱۲ء

الجواب: که چرته جینی دبلوغت سره دا اعلان کړی وی نو دمسلمان حاکم په ذریعې سره دانکاح فسخه کیدی شي فی الدر المختار بشرط القضاء للفسخ (هامش ردالمحتار ۴۲۱: ۲) (۱) وفي الهندية ويشترط فيه القضاء (۱: ۳۰۴) (۲) وهو الموفق

د بالغې جینی نه اجازت اخستل اود جینی په کور کنبی د نکاح تر لومړنۍ

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کنبی چه دنکاح په تقریب کنبی مشوره ده کیدله چه دینی رور کوم مقرر کړي شي، ما او وئیل چه کله پلار ولی موجود وی نو دو کالت څه ضرورت دي؟ دویم سری ماته او وئیل چه چونکه د جینی مرضی دگواهانو مخکښې ضروری ده او پلار دي کارلره نشی کولی، ددی وجهې نه غیر محرم عزیز دینی رور جوړولی شي دي وجهې نه ما خاموشی اختیار کړه، لیکن په زړه کنبی مي دامستلې مخ ته راغلې چه د خاوند په کور کنبی نکاح څنگه کولی شي؟ او ایا پلار دلور نکاح نشی ترلې؟ او ددی گواهي څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل محمد باجا صوابی ۱۹ نومبر ۱۹۸۹ء

۱) قال العلامة الحصكفي: ولكن لهما اي لصغير وصغيرة خيار الفسخ بالبلوغ او العلم بالنكاح بعده بشرط القضاء للفسخ.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۳۳۲: ۲ باب الولی)

۲) وفي الهندية: وان زوجها غير الاب والجد فلكل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء اقام على النكاح وان شاء فسخ ويشترط فيه القضاء.

(فتاویٰ عالمگیریه ۲۸۵: ۲ الباب الرابع فی الاولیاء)

جواب: کله چه جینی نابالغه وی نو پلار و غیره ددی جینی دنکاح تر لومړنۍ البته که چرته پلار یا نیکه نکاح او ترله نو په دي صورت کنبی جینی دپاره خيار بلوغ نشته (۱) او کله چه جینی بالغه او پیغله وی نو بغیر ددی دا اجازت نه نکاح ترل کالعدم دی، البته که چرته دا اجازت اخستلو دپاره اجنبی سړي روان شي نو تصریح ضروري ده گنی خاموشی ژړل و غیره څنگه چه عرف وی کافی دي (۲) او دبالغه کیدلو په صورت کنبی بهر حال دامستحب دی چه دوه سړي په دي اجازت باندي گواه جوړشي ضروری نه ده (۳) اود واده نه پس د خاوند په کور کنبی نکاح ترل ناجائز نه دی لیکن مصلحت دادي چه دپلار په کور کنبی باقاعده نکاح او ترلې شي او مهر مقرر کړی شي چه ددیرو مشکلاتو نه خلاصې حاصل شي (۴) وهو الموفق

۱) وفي الهندية: فان زوجها الاب والجد فلا خيار لهما بغد بلوغهما وان زوجها غير الاب والجد فلكل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء اقام على النكاح وان شاء فسخ الخ. (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

۲) قال العلامة عبد الله بن مودود الموصلي: ولا اجبار على البكر البالغة في النكاح والسنة للولي ان يستامر البكر قبل النكاح ويذكر لها الزوج فيقول ان فلانا يخطبك او يذکرک فاذا سکت فقد رضیت، ولو ضحكت فهو اذن ولو بکت ان كان بغير صوت فهو رضا ولو استأذنها غير الولی فلا بد من القول.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۲۱ تا ۱۲۳ فصل فی اعتبار عبارة النساء)

۳) قال العلامة محمد امين الشامي: واعلم انه لا تشترط الشهادة على الوكالة بالنكاح بل على عقد الوكيل وانما ينبغي ان يشهد على الوكالة اذا خيف جحد الموكل اياها فتح.

(فتاویٰ الشامیه هامش الدر المختار ۲: ۳۵۲ مطلب فی الوكيل والفضولی فی النكاح)

۴) قال العلامة الكاساني: لا جواز للنكاح بدون المهر عندنا قال اصحابنا ان المهر شرط جواز نكاح المسلم ويجوز النكاح بدون المهر يجب مهر المثل بنفس العقد عندنا حتى يثبت لها ولاية المطالبة بالتسليم الخ. (البدائع الصنائع ۲: ۵۵۹ فصل ومنها المهر)

د نکاح په خبر باندې د ښځې خاموشی او بیا د انکار حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د ښځې نکاح پلار دیو سړی سره او کړه کله چه ښځې ته د عقد نکاح خبر او رسيدلو نو هغه خاموش پاتې شوه، ددې نه پس په دویمه ورځ دې انکار او کړو او وې وئیل چه زه په دې نکاح راضی نه یم، ایادانکاح صحیح ده یا نه؟ او که چرته ښځه راضی کړی شی نو بیا په سابقه نکاح باندې اکتفاء او کړی شی یا تجدید د نکاح ضروري دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعد الرشید زیارت کا کا صاحب ۲۵۱۳۱۹۶۹

جواب: که چرته د ښځه د خبر رسيدلو په وخت کښې خاموشه پاتې شوې وی او دومره الفاظ ئې هم نه وی وئیلې چه ما خوتا سوته اول نه واضحه کړې وه چه زه د فلانې سره په نکاح کولو باندې راضی نه یم، نو په دې صورت کښې دانکاح صحیح ده.

فی الدر المختار: ولو استأذنها فی معین فردت ثم زوجها منه فسکت صح فی الاصح (قال العلامة الشامي ۴۱۲: ۲) اما لو قالت حين بلغها قد كنت قلت انی لا اريد فلانا ولم تزد على هذا لم یجز النکاح انتهى (۱)، قلت فاذا صح النکاح بالسکوت فلا یبطل بالانکار اللاحق. وهو الموفق

د نکاح فضولی په صورت کښې علم کیدلو

باندې په اوچت آواز ژړیدلو سره د نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو ولی خپله متوله چه هغه بالغه باکره وی بغیر د اجازت نه د متولیه چاته په نکاح کښې ورکړه، د نکاح په خبر ملا ویدلو باندې په اوچت آواز ژړیدل شروع کړل حالانکه دا ژړیدل رسمی نه و بلکه د خاص ناراضگي د وجهې نه وو، اوس واده او شو او

(۱) (الدر المختار مع رد المحتار ۳۲۵: ۲ باب الولی)

د واده په وخت تجدید د نکاح هم اونه شو ایاد ښځه ددې سړی منکوحه ده یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القهار

جواب: که چرته د قرائنونه د معلومه وی چه د ښځه په دې نکاح راضی نه ده نو دا نکاح صحیح نه ده که چرته اشتباه موجود وی نو تجدید د نکاح ښه او بهتر دي.

فی الدر المختار: ولا تجبر البالغة البکر علی النکاح فان استأذنها هو او زوجها فسکت او بکت بلا صوت فهو اذن، فلو بصوت لم یکن اذنا ولا رداً حتی لو رضیت بعده انعقد، (انتهی باختصار و تقدیم و تاخیر) (۱) وفي رد المحتار ۴۱۱: ۲ قال فی الفتح بعد حکایة الروایتین: والمعمول اعتبار قرائن الاحوال فی البکاء والضحک فان تعارضت او اشکل احتیط انتهى فقد ظهر لک ان ما فی المعراج ضعیف لا یعول علیه، انتهى ما فی رد المحتار (۲). وهو الموفق

د نکاح په اطلاع باندې د جیني رضاء او عدم رضا پيژندل اوده نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زموږ په علاقه کښې په کوژدنه او نکاح کښې یو ولی هم دخپلې بالغې متولیه نه د نکاح اجازت نه اخلي بلکه ولی دخپلې مرضي مطابق چاته په نکاح کښې ورکوی که متولیه راضی وی او که نه وی راضی بلکه ولی د متولیه د نکاح پتولو کوشش هم کوی، او درې څلورو میاشتو پورې د یته خبر نه وی؟ روستو چه کله متولې ته د نکاح پته اولیږي نو په اوچت آواز سره په ژړاشی که دې ته د ولی نکاح خوښه وی او که نه وی خوښه، اوس بعضي خلق وائی چه دا ژړیدل په اوچت آواز سره دا د رواج د وجهې نه دی د ناراضگي د وجهې نه ندی او که چرته د ښځې نه دې باره کښې پوښتنه او کړی شی نو هغه وائی چه دا اوچت آواز ژړیدل دوه صورتونه دی اول دا چه د جیني او د خاوند په مینځ کښې د څه فرق وی یعنی جیني کم عمره وی او خاوند زیات عمر و الا یا دا چه جیني صحت منده او ښه بدن والاوی

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳۲۳: ۲ باب الولی)

(۲) (رد المحتار علی شرح التنویر ۳۲۵: ۲ باب الولی)

او هلك كمزوري او گدوي، ياجيني ديواوچت خاندانه نه وي او هلك دبي نومه كورني والاياخه نور قسمه فرق وي نوداپه اوچت آواز ژر پيدل دنكاح د ناخوښي دوجهي نه وي، اودويم صورت دادي كه چرته مذكوره فرقونو كښي خه قسمه فرق نه وي نوبياهم دموريلارد كورد جدي دوجهي نه يوه جيني هم نكاح نه خوښه وي او كله كله دومره په اوچت آواز سره اوژاري چه جيني بي هوشه شي يا بيماره شي ددي قسمه نكاح خه حكم دي؟ بينوا توجروا.

المستفتي: محمد عمر لورالاي ۱۹۷۵ء ۲۱۵۱

جواب: كه چرته دابالغه دباقاعده اطلاع نه پس په واضحو الفاظو كښي انكار او كړي نودانكاح كالعدم ده دواده په وخت دوباره نكاح كول (په اجازت) سره ضروري دي.

كما في الهندية (۱: ۳۰۵) لا يجوز نكاح احد على بالغة صحيحة العقل من اب او سلطان بغير اذنها بكرًا كانت او ثيبًا فان فعل ذلك فالنكاح موقوف على اجازتها فان اجازته جاز وان رده بطل كذا في السراج الوهاج (۱).

او كه چرته صرف په اوچت آواز سره ژاري نوپه قرائتوباندي به دارومدار كولې شي او كه چرته اشتباه واقع وي نوپه احتياط باندي به عمل كولې شي. كما في ردالمحتار ۲: ۲۱۱ قال في الفتح والمعامل اعتبار قرائن الاحوال في البكاء والضحك فان تعارضت اواشكل احتيط انتهى (۲) اي النكاح لا يثبت بالشك. وهو الموفق

په استيزان كښي د جيني خاموشي اجازت دي

سوال: خه فرمائي علماء دين دي مسئلي باره كښي چه يوسړي دخپلي لورنكاح او كړه اولورني خاموشي اختيار كړه، ايا دا نكاح صحيح ده؟ بينوا توجروا
المستفتي: غلام صادق شاه كوت پشاور ۱۲۵ صفر ۱۴۰۲ء

(۱) (فتاوى عالمگيري ۱: ۲۸۷ الباب الرابع في الاولياء)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۲۵ قبيل قوله فهو اذن باب الولي)

الجواب: دانكاح شوي ده، كما في شرح التتوير ۱۰: ۲۴۱ فان استاذها فسكت فهو اذن الخ (۱) وهو الموفق

د گواهانو په مخامخ د جيني نكاح روستو

د جيني انكار اود عدم بلوغت دعوي وغيره

سوال: خه فرمائي علماء دين شرع متين دي مسئلي باره كښي چه جيني دوو گواهانو ته دنكاح اجازت وركړو، جيني خوانه وه، روستو داخلاف په وجه دي انكار او كړو اود دعوي ئي او كړه چه زه دنكاح په وخت نابالغه ووم، ياده دي وي چه دنكاح په وخت دموريلارهم اجازت وو، اوس شرعي مسئله خه ده؟ بينوا توجروا

المستفتي: عبد الوكيل تحصيل هزاره ۱۹۷۲ء ۱۲۱۱

الجواب: دانكاح دخيار بلوغ په وجه فسخه كول دشريعت خلاف دي، حكه كه چرته دابالغه وه، نودبالغي په نكاح كښي خيار بلوغ تصور كيږي نه، اود نابالغي عقد نكاح كه چرته پلاريانيكه كړي وي نوپه هغي كښي خيار بلوغ نشته، كما في الهندية ۴: ۳۰۱ فان زوجها الاب والجهد فلا خيار لها بعد بلوغها (۲) وهو الموفق

بغير دولي نه نكاح ترل اود بخي په دويم خاي كښي د نكاح كولومسئله

سوال: خه فرمائي علماء دين دي مسئلي باره كښي چه مسمي زيد هغه چه غيروي دي دمسماة جميله اختر سره نكاح اوترله حالانكه په نكاح كښي دجميله اختريو وارث هم نه وو، او پخپله جميله اخترته هم دانكاح منظونه وه، ددي وجهي درخصتي نه مخكښي جميله اختر دبل سړي سره نكاح اوترله

(۱) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۴ باب الولي)

(۲) (فتاوى عالمگيري ۱: ۲۸۵ الباب الرابع في الاولياء)

او رخصتی او شوه، اوس مقدمه روانه ده کومه نکاح صحیح ده او کومه نه ده صحیح؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی عبدالحی صاحب ۱۸۱۲، ۱۹۷۴

جواب: که چرته جمیلہ اخترباقاعده په دې سابقه نکاح باندې ناراضگی ظاهره کړې وی. نو داسابقه نکاح نامنظور او کالعدم ده. فی الہندیہ ۱: ۳۰۵ لایجوز نکاح احد بالغہ صحیحۃ العقل من اب او سلطان بغیر اذنها بکرا کانت او ثیبا الخ (۱) قلت فالاجنبی یكون اولی بعدم الصحة: وهو الموفق

د جینې پلارنیکه ته د نکاح اختیار ورکولو نه پس انکار کول.....؟

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپل پلار ته دخپلې لور اختیار ورکړو چه دچا سره دې خوښه وی ددې نکاح او کره، په دې باندې نیکه دخپل نمسی سره ددې نکاح تړل او غوښتل، کله چه دجینې پلار ته معلومه شوه نوهغه انکار او کړو چه دانکاح به نه کوی. اوس نیکه ته چه کوم اختیار ورکړې شوي دې ایا بغیر درضا مندي دجینې دپلار نه دانکاح کیدلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی غلام غوث امام مسجد د هوک فتح کیمپور ۱۹۷۰، ۱۴۱۹

الجواب: چونکه پلار د نیکه په نسبت نزدې ولی دې لهذا د پلار د نه موجودگي په وخت کښې نیکه ته دنکاح حق حاصل نه دې (۲) او دجینې پلار چه کله نیکه د وکالت نه معزول کړو نو د وکالت حق هم ختم شو. لهذا د پلار درضا مندي نه بغیر دچا نکاح کول منظور نه دی. فی الدر المختار: متى شاء ما لم يتعلق به حق الغير (۳) وهو الموفق

(۱) فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء

(۲) قال العلامة الحصکفی: وللولی الابدع التزویج بغیة الاقرب فلو زوج الابدع حال قیام الاقرب توقف علی اجازته، قال ابن عابدين: كذلك فلا یكون سکوته اجازة لنکاح الابدع وان کان حاضراً فی مجلس العقد ما لم یرض صریحاً او دلالة.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۴۱ قبیل فروع باب الولی)

(۳) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۴: ۲۶۳ باب عزل الوکیل)

د سینې الاختیار پلار د نابالغه لور د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دزید او ده ددې ښځې په مینځ کښې تعلقات خراب دی، اوس زید د ښځې د تنگولو د پاره دخپلې نابالغه لور نکاح په غیر قبیلہ کښې کوی، اوس مطلوب دادي چه جینې ته د فسخي نکاح د پاره خیابلوغ به حاصل وی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعد الباقی جان شیرکړ هـ ۱۴۰۱، ۱۴۰۲

جواب: کله چه پلار سینې الاختیار نه وی یعنی ددې نه مخکښې پلار بلې لور لره په غیر مناسب حای کښې نه وی ورکړې نو دانکاح لازم او ناقابل تنسیخ ده. لما فی شرح التتویر: او زوجها بغیر کف ان کان الولی المزوج بنفسه ابا او جد لم یعرف منهما سوء الاختیار مجاناً وفسقا وان عرف لا یصح النکاح (بحذف یسیر) (هامش

ردالمحتار ۲: ۳۱۸) ۱. وهو الموفق

پلار د بالغې لور نکاح په زور نشي کولی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه جینې بالغه ده ددې عقد نکاح ددې پلار او کړو، مگر داپه دې عقد باندې ناراضه ده اونه ئې منی نو ایا د پلار د اجبري نکاح کیدلې شی؟

المستفتی: عبد الرحیم ایبې آباد

جواب: که چرته دا امر چه جینې ددې عقد په وخت بالغه وه، او په دې عقد باندې د ناراضگي اعلان کړې وی که مسلم وی یا مبرهن وی نو دا عقد به نامنظور او کالعدم وی، کما فی الہندیہ (۱: ۳۰۵)، فلیراجع (۲) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۳۰ باب الولی)

(۲) قال العلامة النظام: لا یجوز نکاح احد علی بالغہ صحیحۃ العقل من اب او سلطان

بغیر اذنها بکرا کانت او ثیباً فان فعل ذلك فالنکاح..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د هلك په غير موجودگي كښې نكاح او واده كول

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره كښې چه زمونږ په علاقه نظام پور كښې دارواج دې چه دهلك په غير موجودگي كښې واده كولې شي. دنكاح په وخت دهلك دطرف نه دده پلار درضامندئ اظهار او ايجاب او قبول او كړي، بياچه كله هلك دفارن نه په چهته باندې راشي نو ددو باره نكاح نه بغير خاوند او بنځه په ازدواجي زندگي كښې منسلك شي ايا داصحيح ده؟ بينوا توجروا المستفتي: شاه اليكترک ستورنو شهره ۱۹۷۲ء ۳۱۷۸

الجواب: په صورت مسئله كښې كله چه پلار دخپل زوئ نه اجازت اخستئ وي نو دنكاح بغير د شك او شبهې نه صحيح ده او كه چرته اجازت نه وي اخستلي شوي خوليكن زوئ په خبريدو باندې قولا يا فعلا قبول كړي وي نو بياهم صحيح ده او كه چرته هلك انكار كړي وي نو نكاح نامنظور ده (۱) وهو الموفق

د پلار اجازت چه نه مبرهن وي نه مسلم**نو د نيکه کړې شوی نكاح كالعدم ده**

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره كښې چه يوسړي دخپلې نابالغي لور اختيار خپل زوئ ته وکړو مگر درور په نه موجودگي كښې دجيني نيکه دجيني نكاح ديوهلك سره او كړه. مگر دجيني پلار ددې نكاح دنفاذه منكر

(بقية حاشيه) موقوف على اجازتها فان اجازته جاز وان رده بطل كذا في السراج الوهاج بالغة زوجها ابوها فبلغها الخبر فقالت لا اريد او قالت لا اريد فلانا فالمختار انه يكون ردا في الوجهين. (فتاوى عالمگيري ۱: ۲۸۷، ۲۸۸ الباب الرابع في الاولياء)

(۱) وفي الهندية: رجل زوج رجلا امرأة بغير اذنه فبلغه الخبر فقال نعم ما صنعت او بارك الله لنا فيها او قال احسنت او اصبحت كان اجازة كذا في فتاوى قاضي خان وهو المختار اختاره الشيخ ابوالليث كذا في المحيط رجل زوج امرأة من رجل بغير امرها فبلغها الخبر فقالت باك ليست فهذا اجازة الخ.

(فتاوى عالمگيري ۱: ۲۹۹ الباب السادس في الوكالة بالنكاح)

وو، د پلار د عزت دوجهې نه دنكاح په مجلس كښې موجود وو، دمجبوري نه ئې شركت او كړو، ځكه چه دلعن طعن نه محفوظ شي، اوس جيني بالغه ده خپله گټه او نقصان پيژني، دطرفينو د اختلاف دوجهې نه جيني ددې نكاح منلو نه منكر ده، دنكاح ولي هم منكر دې او نيکه ئې هم مخالف دې، البته داهلك كوروالا گواه پيش كوي چه دنكاح په وخت پلار نيکه ته اجازت وركړې وو هغه دجيني پلار دروغ ژن بولي، په دې صورت كښې دنكاح شوې ده يانه دې شوې؟ بينوا توجروا

المستفتي: مولوی غلام نبی اچهریامانسهره ۱۱۳ شعبان ۱۴۰۲ء
جواب: كه چرته دپلار دطرف نه ددې عقد اجازت نه مبرهن وي او نه مسلم وي نو دا عقد نافذ نه دي.

كما في ردالمحتار ۳: ۸۱ (مطبع مصطفى البابی) والظاهر ان سكوتة (الاقرب) هنا كذلك فلا يكون سكوتة اجازة لنكاح الابعده وان كان حاضرا في مجلس عقد النكاح مالم يرض صريحا او دلالة تامل (۱) وهو الموفق

د نابالغي حق ولايت د علای رور د پاره دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره كښې يوسړي وفات شو او دده نه يو زوئ او درې لوريانې پاتې شوي، او يو بنځه ترينه هم پاتې شوه چه هغه صرف دجينكو مورده، دې بنځې دويم واده هم او كړو اوس دجينكو دنكاح حق ولايت ددې موريا دمور خاوند ته به حاصل وي يا علای رور ته؟ بينوا توجروا المستفتي: يوسف شاه حقاني وزيرستان ۱۱۴ ربيع الاول ۱۴۰۱ء

جواب: كه چرته دا علای رور ددې علای خويندو بدخواه نه وي نو دې علای

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۱ قبيل الفروع باب الولي)

رورته ددی علالتی خویندو هغه چه نابالغه دی. حق ولایت حاصل دی نه چه مور یا د مور خاوندته. والتفصیل فی الدرالمختار (۱) وهو الموفق

د عاقلی بالغی د کفو سره نکاح نافذ ده اگرچه ولی په دی راضی نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دی مسئلې باره کنبې چه دیو عاقلی بالغی بنځي نکاح دیو کس سره اوشوه اود نکاح په فارم باندې دستخط د گواهانو او مولوی صاحب په مخامخ هم موجودوی. اود نکاح په وخت ئې ددوی په مخکښې رضامندی هم ظاهره کړې وی. روستو دمنکوحي دخپلوانوپه نه رضامندی باندې به دا نکاح بحال وی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعید احمد عباسی ۱۹۷۳ء ۲۵۱

الجواب: که چرته دانکاح د کفو سره شوي وی نوبحال به وی. دی لره پلارو غیره فسخ کولې نه شی

وفی الهندية ۱: ۳۰۵ نفذ نکاح حرة مکلفة بلا ولی عند ابی حنیفة وابی یوسف فی ظاهر

الرواية (۲) وبمعناه فی ردالمحتار (۳) والبحر والفتح والخلاصة وغيرها. وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصکفی: الوالی فی النکاح العصبه بنفسه وهو من يتصل بالمیت بلا توسط انثی علی ترتیب الارث والحجب، قال ابن عابدين: وابن الابن کالابن ثم يقدم الاب ثم ابوه ثم الاخ الشقیق ثم لاب.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۳۳۸ مطلب لا یصح تولیة الصغیر شیخاً علی خیرات)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۳) قال العلامة الحصکفی: فنفذ نکاح حرة مکلفة بلا رضا ولی وللولی اذا کان عصبه الاعتراض فی غیر الکف.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

د مور ولایت د اخیا فی تره نه قوی دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دی مسئلې باره کنبې چه د جمیلې واده اکرم سره اوشواو ددوی نه یو هلک خالد پیدا شو. روستواکرم وفات شو. بیاجمیلې د اسلم سره دویم واده اوکړواو یو هلک حامد ترینه پیدا شو. اوس خالد او حامد د مور په رسته کنبې رونه دی. خالد نکاح اوکړه دده یو لور شاهده پیدا شوه. اود حامد زوی شکیل پیدا شو. په دی دوران کنبې دخالد انتقال اوشو. حامد د شاهدي نکاح د پنځو میاشتو په عمر کنبې دخپل زوی شکیل سره اوکړه. د بالغه کیدلونه پس شاهدي نکاح ختمه کړه. ایا شاهده دانکاح ختمولې شی؟ بله دا چه حامد وائی چه شاهده زما وریره ده زه ددی ولی یم. حالانکې مور ئې وائی چه زه زیاته حقداره یم نو د ولایت زیات حق چاته حاصل دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی نعیم شاه کبیر کلي ضلع کرک ۲۲ رمضان ۱۴۰۸ء

الجواب: د مور ولایت د اخیا فی تره نه قوی دی (۱) پس که چرته د عقد نکاح په وخت مور ئې اعتراض کړې وی نو د تره کړې شوې نکاح کالعدم ده (۲) گنی دخیار بلوغ د وجهې نه د فسخې قابله ده (شامعی) (۳). وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصکفی: الوالی فی النکاح العصبه بنفسه وهو من يتصل بالمیت بلا توسط انثی علی ترتیب الارث والحجب فان لم یکن عصبه فالولاية للام.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۷، ۳۳۹ باب الولی)

(۲) قال العلامة الحصکفی: وللولی الابعد التزویج بغیبة الاقرب فلوزوج الابعد حال قیام

الاقرب توقف علی اجازته. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۱ باب الولی)

(۳) قال العلامة الحصکفی: وان کان من کف وبمهر المثل صحیح لکن لهما ای لصغیر وصغيرة خيار الفسخ ولو بعد الدخول بالبلوغ او العلم النکاح بعده.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ باب الولی)

د پلار د انکار او ناراضگی د وجهې نه د نیا کړې شوې نکاح کالعدم ده
 سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه صالحه چه نابالغه وه، ددې نیاد دې عقد نکاح د صالحه د پلار د مشورې نه بغیر د طور و سره او کړه حالانکه په دې وخت یعنی په وخت د ایجاب او قبول په جرگه کښې پلار ئې صفا انکار هم او کړو، اوس بالغه کیدلو باندې صالحې پخپله او د پلار په مشوره باندې د بل سړی هاشم سره عقد نکاح او کړه، اوس طور و دعوی کوی چه دا جینی زما په نکاح کښې ده چه ددې نیاد امله را کړې ده، اوس سوال دادې چه سابقه نکاح صحیح ده که دویمه نکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا
 المستفتی: محمد یونس نواز آباد هزاره ۷۸۹۱۹۷۵

جواب: که چرته پلار په دې سابقه نکاح باندې انکار کړې وی او د ناراضگی اظهار ئې کړې وی نو دا سابقه نکاح به نامنظوره او کالعدم وی.
 كما في الدر المختار: فلو زوج الابد حال قيام الاقرب توقف على اجازته. (هامش ردالمختار ۲: ۳۳۲) ۱. وهو الموفق

د نابالغې جینی د تره د زوی زوی د موجود

کیدلو په صورت کښې د مور د نکاح کولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ایا مور د خپلې نابالغې لور نکاح د تره د ځوئ ځوئ د موجود کیدلو په صورت کښې کولې شی؟ بینوا توجروا
 المستفتی: سلیم الرحمن ټل کوهات.....

جواب: که چرته دې ولی (چه د تره د ځوئ ځوئ دې) (۲) د مور و الا په نکاح

۱. (الدر المختار على هامش ردالمختار ۲: ۳۳۱ باب الولی قبیل باب الکفاءة)

۲. قال العلامة الحصكفی: الوالی فی النکاح العصبه بنفسه..... على ترتيب الارث والحجب..... فان لم يكن عصبه فالولاية للام ثم لام الاب.

(الدر المختار على هامش ردالمختار ۲: ۳۳۷، ۳۳۹ باب الولی)

باندې رضامندی ښکاره کړې نه وی نو دا مخکښنئ نکاح به کالعدم وی او ددې ولی نکاح به معتبره وی. (۱) البته د جینی د پاره به خیار بلوغ ثابت وی (۲) (شامی، بحر، هندیه) وهو الموفق

د نابالغې خور په غیر کفو کښې نکاح کول نامنظور دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید د خپلې وړوکی خور چه دهغې پلار وفات شوې دې او هغه نابالغه ده، د بکر سره نکاح او کړه کله چه جینی بالغه شوه نو دې په دې نکاح باندې اعتراض او کړو او ددې نه ئې په قطعی طور باندې د ناراضگی اظهار او کړو بلکه کله نه چه نکاح شوې ده دهغې وخت نه تراوسه پورې انکار کونکې را روانه ده نیز بکر غیر کفو هم دې ایا دا نکاح صحیح ده او برقراره پاتې کیدلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید فدا حسین شاه کهاریان کینت..... ۸۱۱۲۱۹۷۴

الجواب: بغیر د پلار او نیکه نه کله چه جینی په غیر کفو کښې ورکړې شی نو دا نکاح کالعدم وی پس بشرط صدق او ثبوت دا نکاح د عدمې کفایت په وجهې سره به نامنظوره او کالعدم وی.

لما في الدر المختار: وان كان المزوج غيرهما ای غیر الاب وایه لا یصح النکاح من غیر کفو او بغین فاحش اصلاً، وفي ردالمختار ۲: ۳۲۰ قوله اصلاً ای لا لازماً ولا

موقوفاً على الرضا بعد البلوغ ۳. وهو الموفق

۱. قال العلامة الحصكفی: فلو زوج الابد حال قيام الاقرب توقف على اجازته.

(شرح التنوير على هامش الشامية ۲: ۳۳۱ باب الولی)

۲. وفي الهندية: وان زوجهما غیر الاب والجد فلكل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء

اقام على النکاح وان شاء فسخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ۲: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

۳. (الدر المختار على هامش ردالمختار ۲: ۲۳۱ مطلب هل للعصبه تزويج الصغير امرأة)

خیار بلوغ او په عدالت کښې په زبردستی سره غلط بیانی اخستل

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زینب یو یتیمه جینئ وه دلس کالوپه عمر کښې تره مور او نیا یو ځای شول او دزید سره ئې ددې نکاح او کړه او تر بلوغت پورې ئې رخصتی ایساره کړه کله چه زینب بالغه شوه نو مور ئې زید ته درشتې ور کولونه انکار او کړو بلکه دنکاح دفسخې کولو دپاره ئې په عدالت کښې دعوی دائره کړه. چونکه زینب دزید سره په نکاح کولو باندې خوشحاله او راضی وه خولیکن مور ئې په زبردستی او په جبر کولو سره د زینب نه غلط بیان په عدالت کښې واخستو او عدالت یې کطرفه فیصلې کولو سره زینب ته ددویمې نکاح کولو اجازت ورکړو ایا په دې صورت کښې زینب دبل سړی سره دویمه نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: منظور احمد شاه دیپ گران مانسهره ۱۹۷۲ء ۱۷۸۷۲

جواب: که چرته زینب دبلوغت معلوم کیدلو سره نزد دعدمې رضامندی اظهار کړې نه وی نو نکاح دخیار بلوغ په وجهې سره فسخه کول بې قاعدې او غلط دی. اودانکاح الان کماکان هم دغسې پخپل حال باقی ده ددې دپاره دوئم ځای کښې نکاح کول حرام دی.

فی الدر المختار: بطل خيار البکر بالسکوت لو مختارة عالمة باصل النکاح ولا یتمد الی آخر المجلس، (هامش ردالمحتار ۲: ۲۲۶) ﴿۱﴾. وهو الموفق

د پلار د اجازت نه بغیر د نابالغې نکاح

که تره او ترله نو هغه به نامنظوره وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه درې رونه دی. ارشد، خواجه او انور د ارشد رونه و خواجه او انور مشوره او کړه چه د ارشد د لور د مسماة زینب نکاح دخورائی سره کوو. ارشد د یوتې له تلې وو او دده په عدم موجودگي کښې ئې دده د لور نکاح او کړه. ایا د ارشد د نابالغې لور نکاح دده

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۵ باب الولی)

اجازت نه بغیر کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد اسماعیل تویې صوابي ۲۸ ربیع الثانی ۱۴۰۲ء
الجواب: د پلار د اذن او اجازت نه بغیر به د نابالغې نکاح نامنظور او کالعدم وی
لما فی شرح التنویر علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ وللولی الابد التزویج بغیة الاقرب فلو زوج الابد حال قیام الاقرب توقف علی اجازته مسافة القصر واختار فی الملتقى ما لم ينتظر الکفء ﴿۱﴾. وهو الموفق

که پلار نکاح او کړه او زوی تصدیق او کړی

نو دا نکاح نافذه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپل مشر زوی د اجازت نه بغیر دنکاح وکالت او کړو یعنی قبوله ئې کړه. گوا ده هم موجود وو. روستو پلار زوی لره خبر کړو او هلک د پلار وکالت برقراره او ساتلو. البته ددې گواه نشته. اوس د جینئ پلار انکار او کړو چه دانکاح نه ده شوي. ځکه چه دلته د فضولی شکل متصور دي او روستو د هلک اجازت غیر معتبر دي. واضح او فرمائي چه دانکاح شوي ده یا نه ده شوي؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری امیرالدین خټک ۱۹۷۹ء ۴۱۲۸

الجواب: دانکاح لازمه او نافذه ده دبالغ هلک (جینئ) پلار فضولی وی ﴿۲﴾ اود

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۱ باب الولی)

﴿۲﴾ قال عبد الله بن مودود الموصلي: وينعقد نکاح الفضولی موقوفا کالبيع اذا کان من جانب واحد اما من جانبین او فضولیا من جانب اصيلا من جانب فلا، اما الفضولی من جانب بان يزوج امرأة بغیر امرها رجلا وقبل الرجل او رجلا بغیر امره امرأة فقبلت فانه ينعقد ويتوقف علی اجازة الغائب.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۳۰ فصل فی اعتبار عبارة النساء)

اجازت نہ پس دفضولی تصرف نافذ کیجی، صرح بہ فی البحروردالمختاروالہندیہ
وفتح القدیروسائرکتب الفتاویٰ (۱) وهوالموفق

د نابالغی نکاح کہ پلار کړي وی نو هغه قابل د فسخ نه وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځما رور دخپلې لور د
گواهانو او د مولوی صاحب په مخامخ یو سړی سره نکاح اوتړله، جینی
نابالغ وه، څلور کاله پس د جینی پلار فوت شو، اوس د کور په معاملاتو
کښې د بدلون په وجه د جینی رور خپله خور هغه سړی ته نه ورکوی او پته
ئې په یو بل ځای کښې نکاح کوله، چه هغلته مولوی صاحب د نکاح تړلو نه
انکار او کړو، اووې وئیل چه ددې جینی نکاح مخکښې د یو سړی سره
شوي ده اودا منکوحه ده او گواهان هم موجود دي، اوس سوال دادي چه د
هغه رومبني نکاح په وخت کښې جینی نابالغ وه اوس جینی بالغه شوې ده
ایا هغه په بل ځای کښې نکاح نشی کولې؟ بینوا توجروا

المستفتی: جمعه خان مانسهره ۱۹۷۸ء ۲۲۱۸۸

جواب: د کومې نابالغې نکاح چه پلار کړي وی یعنی پلار ایجاب او قبول
کړي وی نو دا نکاح لازم او ناقابل تنسیخ وی.

کما فی الہندیۃ ۱: ۲۰۳ فان زوجها الاب والجد فلا خيار لهما بعد بلوغهما (۲)،
وفی شرح التنویر: ولزم النکاح ان کان الولی المزوج بنفسه ابا او جداً (بحذف)

(هامش ردالمحتار ۲: ۲۱۷) (۳). وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدین: (ان كانت ابنته حاضرة والا لا) ای ولم تكن حاضرة لا يكون العقد
نافذاً بل موقوفاً علی اجازتها كما فی الحموی لانه لا يكون ادنی حالاً من الفضولی وعقد الفضولی
لیس بیاطل. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۹۸ قبیل فصل فی المحرمات)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۳) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۰ باب الولی)

د عاقلې بالغې جینې په کفو کښې د خپلې خوښې نکاح کول نافذ دی اگر چه پلار ناراضه وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو عاقله بالغه جینی چه
د هغې د بلوغت تصدیق د محکمه صحت نه هم شوي دي، د پلار په ناخبري او
بغیر د مشورې نه او په خپل هوش او حواس سره دخپلې خوښې مساوی القوم
کفو هلک لره دځاوند جوړولو په ارادې سره د مورپلار کور پریخودلو سره په
رضا او رغبت علی الاعلان د دې هلک سره نکاح او کړی او دخپلې خوښې
ځاوند سره په اطمینان سره ژوند تیروول شروع کړی، اوس د قومی تنگ
اوناموس او غیرت په وجه د جینی پلار په عدالت کښې دلور دخپلې خوښې
ځاوند خلاف رپورټ تیار کړي دي جینی هم عدالت کښې حاضره شوه او خپل
بیان ئې لیکلې دي، اوس که چرته پلار ضد کوی او د بل چا سره د رشتې
سازش کوی او په زورزیاتې سره او په قسماقسم حربوسره جیني لره د سابق
بیان نه واپړی او خپله هم خیاله ئې جوړه کړی نو په دې صورت کښې:

(۱) د لور خلاف مرضی د پلار کړی شوي نکاح به شرعاً منعقد وی یا نه؟

(۲) یو اسلامی شرعی ادارې ته ددې مفصل بیان کړی شوي عقد نکاح د
نسخ حق حاصل دي؟

(۳) په عدالت کښې د درج شوی بیان خلاف متناقض بیان چه هغه په زور
زیاتې باندې کړي دي څه اعتبار شته دي؟

(۴) دهغه مخکښې نکاح باوجود دویمه نکاح د بل سړی سره که چرته
او کړی نو ددې به څه حکم وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام نبی شبقدر چارسده ۱۹۷۲ء ۲۰۱۸۸

الجواب: چونکه دا جینی عاقله بالغه ازاده ده، ددې (په کفو) کښې عقد شوي نکاح
لازم او ناقابل تنسیخ ده اگر چه پلار په دې باندې ناراضه وی... فی الہندیہ ۱: ۳۰۵

نفذ نکاح حرة مکلفة بلاولی عندابی حنیفه وای یوسف فی ظاهر الروایه کذا فی التبین (۱)

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

و بمعناه في رد المختار ۲۰۷: ۲ (۱) وهو الموفق

د پلار په موجودگي کښي نيکه ته ولايت نشته

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښي چه يوسړی خپل ورکوټي زوی د خان سره کړواو د کلی دوه معزز سړی هم د خان سره کړه د مشر زوی کړه لاړل هلته ئې دواړه ځامن يو ځای کړل او ورته ئې او و ئيل چه ماد مشر زوی جينئ د کشر زوی هلک ته ورکړه. او د کشر زوی جينئ مې د مشر زوی هلک ته ورکړه. يوهم انکاراونه کړو. البته د مشر زوی ښځې انکار او کړو. ايا دې سره شرعی نکاح کيدلې شی؟ بينوا توجروا

المستفتی: میان محمد هری پور ایبټ آباد ۲۷ ربيع الاول ۱۴۰۳ هـ

الجواب: په ظاهره د انکاح شرعی نه ده. لعدم ولاية الجد عند وجود الاب (۲)

وعند بلوغ المتزوجين (۳) ولعدم وجود القبول المعتبر ظاهرا (۴) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله فنفذ نكاح حرة مكلفة بلا ولي) اراد بالنفاذ الصحة وترتب الاحكام من طلاق وتوارث وغيرهما لا لزوم الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۲۲ باب الولي)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وان زوج الصغير او الصغيرة ابعد الاولياء فان كان الاقرب حاضرا وهو من اهل الولاية توقف نكاح الابعد على اجازته. (فتاوى عالمگیریه ۱: ۲۸۵ الباب الرابع في الاولياء)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: ولا تجبر البالغة البكر (ولا الحر البالغ) على النكاح لانقطاع الولاية بالبلوغ. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۲ باب الولي)

﴿۴﴾ قال العلامة ابن عابدين: اجاب صاحب البداية في امرأة زوجت نفسها بالف من رجل عند الشهود فلم يقل الزوج شيئا لكن اعطها المهر في المجلس انه يكون قبولا وانكره صاحب المحيط وقال الامام ما لم يقل بلسانه قبلت بخلاف البيع لانه ينعقد بالعاطي والنكاح لخطره لا ينعقد حتى يعوق على الشهود الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۸۷ قيل مطلب الزوج بارسال كتاب)

د پلار په کړي شوي نکاح کښي جينئ ته خيار بلوغ حاصل نه دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښي چه يوسړی د خپلې نابالغې لور نکاح د يوسړی سره او کړه. گواهان و غيره ټول موجود وو. ايا اوس د بالغه کيدلو نه پس دې جينئ ته خيار بلوغ حاصل دي؟ بينوا توجروا

المستفتی: قاری امیرالدین هائی سکول نمبر ۱ پشاور صدر ۱۵ ربيع الاول ۱۴۰۴ هـ

جواب: دې جينئ د پاره خيار بلوغ ثابت نه دي ځکه چه پلار ئې نکاح ترلې ده. او کله چه د نابالغې نکاح ولی او ترې نو هغه منعقد کيږي. کما فی الهندیه

۲: ۳۱۶ ويجوز نكاح الصغير والصغيرة اذا زوجهما الولي الخ (۱) وهو الموفق

د ماما کړي شوي نکاح بغير د اجازت د پلار نه موقوفه ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښي چه د يو نابالغې نکاح هغې ماما د اسلم سره او کړه. د جينئ پلار په کلی کښي موجود وو. ليکن دهغه نه ئې اجازت و انخستلو. او هغه تر اوسه پورې په دې نکاح ناراضه دي ايا عند الشرع ماما د نکاح ولی کيدلې شی؟ ايا قاضي د انکاح فسخ کولې شی د بالغه کيدلو سره سم که چرته جينئ انکار او کړي نو د دې څه حل دي؟ بينوا توجروا

المستفتی: عبدالرحمن نظام پور نوشهره ۱۹۷۴، ۱۲۱۷ هـ

جواب: که چرته پلار د خبرداري سره فوراً ناراضگی ظاهره کړي وی او د انکاح ئې منظوره کړي نه وی نو بغير د محتاج کيدلو د قاضي نه د انکاح فسخ او کالعدم ده، فی الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲ فلوزوج قيام الابعد حال الاقرب توقف على اجازته (۲) واضحه دي وی چه د دې په فسخ کښي قضاء او

﴿۱﴾ (هدایه ۲: ۳۱۶ باب فی الاولياء والاكفاء)

﴿۲﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۱ باب الولي)

قاضی ته څه ضرورت نشته د انکاح موقوفه ده نافذ نه ده. وهوالموفق

د مدعی عقل ولی شهادت راجح دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه دولی په عقل او په عته کښې اختلاف وی نو د عته شهادت به راجح وی که د عقل شهادت به راجح وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ملک شاه اوکي مانسهره ۲۱ رمضان ۱۴۰۹ هـ

جواب: دولی دمعتوه کیدلو مطابق د اختلاف په صورت کښې د مدعی د عقل شهادت به ترجیح ورکولې شی

کما فی شرح المجله (۵: ۳۹۳ ماده ۱۷۹) ترجیح بینة العقل علی بینة الجنون، فلو ادعی زید علی عمرو انک بعثتی عقارک هذا بثمان معلوم حال کونک عاقلاً وادعی عمرو ان البیع صدر منه حال الجنون او العته وبرهنا بینة العقل اولی (۱). وهوالموفق

بغیر د اجازت د بالغې نه نکاح کول باطل دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه یو پلار د خپلې بالغې لور نکاح د لور د اجازت نه بغیر اوکړه، جینئ ته چه کله خبر او شونو فورائې انکار اوکړ او ژړل ئې شروع کړل هغه وخت هم تیر شو او هغه رسومات هم تیر شول خو جینئ قبول نه کړل او تراوسه پورې انکار کوی، په شریعت کښې ددې نکاح څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الله تخت بهائي ضلع مردان.....

الجواب: بشرط صدق مستفتی دا نکاح باطله او کالعدم ده. لما فی الهندية ج ۱۳۵۰

(۱) (شرح المجله لخالده الآتاسی ۵: ۳۹۳ ماده ۱۷۹)

لايجوز نکاح احد علی بالغه صحيحة العقل من اب او سلطان بغیر اذنها بکراً کانت او ثیباً فان فعل ذلك فالنکاح موقوف علی اجازتها فان اجازته جاز وان رده بطل کذا فی السراج الوهاج (۱). وهوالموفق

د نابالغې نکاح نیا اوکړه پلار ئې تردید اوکړو. د نکاح څه حکم دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه دیونا بالغې جینئ نکاح نیا اوکړه پلار ئې موجود نه وو، پلار ئې چه راغلو ددې نکاح تردید ئې اوکړو او انکار ئې اوکړو، جینئ د بالغه کیدلونه پس ددې تردید اوکړو، ایادانکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا غریب الله (فاضل دیوبند) صوابی ۱۹۸۲، ۷۸۷

جواب: که چرته د شهادت شرعیه نه دا ثابت شی چه ددې پلار ددې نکاح تردید اوکړو نو د انکاح به کالعدم وی (۲) او که چرته د مجبورئ نه ددې پلار تسلیم کړي وی (۳) نو مسلمان جج به ددې نکاح تنسیخ کوی او د تنسیخ نه پس دا جینئ په بل ځای کښې نکاح کولې شی (۴) وهوالموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۲) وفي الهندية: وان زوج الصغير او الصغيرة ابعد الاولیا فان كان الاقرب حاضراً وهو من اهل الولاية توقف نکاح الا بعد علی اجازته..... وان زوجهما غیر الاب والجد فکل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء اقام علی النکاح وان شاء فسخ. (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله توقف علی اجازته)..... فلم يجعلوا سکوته اجازة والظاهر ان سکوته هنا کذلك فلا یكون سکوته اجازة لنکاح الا بعد وان كان حاضراً فی مجلس العقد ما لم یرض صریحاً او دلالة. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۱ باب الولی)

(۴) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: واذا كان احد المتناکحین قاصراً بان كان صغيراً او معتوها او مرقوقاً او مجنوناً فللولی الاجبار علیه واذا افاق فللها خيار الفسخ فی غیر الاب والجد بشرط القضاء کما فی السعیدیات والهندية. (معین القضاة والمفتیین ۵: الفصل الثالث فی الاولیاء والاكفاء وغیرهما)

باب فی الکفاء

نکاح کنبی د کفاء ت نہ بغیر موافقت مشکل وی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین شرع متین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ دبعضی خلقو خیال دی چہ سید خاندان دغیر سید خاندان سرہ نکاح نہ کیڑی. بعضی خلق پہ دی کنبی عجیبہ دلیلونہ پیش کوی ددی صحیح وضاحت خہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ارباب امداد خان تھکال پشاور.....

الجواب: دالله تعالیٰ پہ نزد کرامت اونزدی والی دارومدار پہ تقویٰ سرہ دی. کما قال الله تعالى: ان اکرم عند الله اتقاکم (الآیہ) ﴿۱﴾ اود کفاء ت نہ بغیر موافقت مشکل شی، ددی وجهی نہ کفاءت معتبر شوی دی ﴿۲﴾ اوتولو فقہاء کرامو واضحہ کرپ دہ چہ دغیر سید سرہ دسیدہ نکاح بغیر داجازت دولی نہ

﴿۱﴾ (سورة الحجرات پارہ: ۲۶، آیت: ۱۳)

﴿۲﴾ وفي المنهاج: واما اعتبار الكفاءة فم شروع بقوله تعالى: والله لا يحب الفساد، ويغلب الفساد عند كون الزوج دينيا عن الزوجة تسبه ويضر بها وتعاربه وبقوله عليه السلام لا تنكحوا النساء الا الاكفاء رواه البيهقي وفي سنده كلام لا كنه حجة بالتضافر والشواهد كما في فتح القدير..... واعلم مدار النجاة والكرامة عند الله على التقوى قال الله تعالى: ان اکرمکم عند الله اتقاکم، دون النسب والمال والصورة كما ورد به الاحاديث، لكن الشرع اعتبر الكفاءة لبقاء النظام والتحرز عن الفساد لان فساد ذات البين ليفضي الى الاثم والعصيان.

(منهاج السنن شرح جامع السنن للترمذی ۲۴۶: ۳ باب فی من ترضون دینہ فزوجوہ)

وقال الامام ولی الله الدهلوی: قال ^{علیہ السلام} اذا..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

ناجائز دی او کالعدم دی ﴿۱﴾ وهو الموفق

پہ کفایت کنبی د کسب او نسب تفصیل

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری د حکومت پہ کاغذ ونو کنبی بافندہ یعنی جولالیکلی شوی دی چہ دخورشتی دقوم بافندہ چہ ہغہ پہ بل کلی کنبی استوگنہ کوی کری دی او خیلہ ہم یودوہ رشتی ئی ہغی تہ ور کرپ دی. بیہام ددوی اودہغوی سلسہ نسب یو خای نہ معلومہری. دزید غورنیکہ دی کلی تہ دبل خای نہ راغلی او آباد شوی دی. خیل کافی جائیداد ئی جوڑ کرپ دی اودریعہ معاش زمینداری ئی اختیار کرپ دہ. ددی کس نہ واخلہ خومرہ چہ ہم تیرشوی دی یاموچوددی نوداپیشہ کول پیڑنی. چونکہ دجد اعلیٰ نہ پس ددوی پہ اولاد کنبی معاشی تنگی پیدا شو. نودوی نوری مزدوری او ملازمتونہ اختیار کرل دمجبوری پہ حالت کنبی ئی وطن پریخودو، خو دباوندگی پیشہ ئی اختیار نہ کرہ. اوس چونکہ داسری دپنخہ ویشتو کالوراهسی امامت کوی اوپہ علمی لحاظ سرہ دفقہ. نظم. حدیث او تفسیر نہ واقف دی. اوس مسائل دادی چہ

﴿۱﴾ داسری یاددہ نوررونرہ چہ ہغہ بی تعلیمہ دی دیو قوم لکہ مشوانی.

(بقیہ حاشیہ) خطب الیکم من ترضون دینہ وخلقہ فزوجوہ ان لا تفعلوہ فتنۃ فی الارض وفساد عریض، اقول لیس فی هذا الحديث ان الكفاءة غير معتبرة كيف وهي مما جبل عليه طوائف الناس وكاد يكون القدح فيها اشد من القتل والناس على مراتبهم والشرائع لا تهمل مثل ذلك، ولذلك قال عمر رضي الله تعالى عنه: لا تمنع النساء الا من اكفائهن الخ.

(حجة الله البالغة ۲: ۲۹۹ من ابواب تلبيير المنزل)

﴿۱﴾ وفي الهندية: المرأة اذا زوجت نفسها من غير كف صح النكاح في ظاهر الرواية عن ابي حنيفة..... ولكن للاولياء حق الاعتراض وروى الحسن عن ابي حنيفة ان النكاح لا ينعقد وبه اخذ كثير من مشائخنا والمختار في زماننا للفتوى رواية الحسن.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۹۲ الباب الخامس فی الکفاء)

مغل، گوجر، یادبل یومعز قوم سرہ بغیر درضادولی یا پہ رضادولی رشتہ اوکری، نودادده دپارہ کفو کیدی شی یانہ؟ کہ چرتہ بغیر درضادولی نہ نکاح اوکری نوولی تہ بہ دفسخی نکاح حق حاصل وی کہ نہ؟

(۲) کہ چرتہ داقوم دبا فندگی پہ حائی خیل خان تہ دبل قوم نوم اولیکی نود شریعت پہ رنرا کنبی جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد رفیق، مولوی سراج الدین براستہ غازی ہری پور ۱۹۷۵ء ۴۲۸

جواب: واضحہ دی وی چہ با فندگی د (جولاپیشہ) د کسب نوم دی دنسب نوم نہ دی لہذا ددی کسب دپریخودلوپہ صورت کنبی پہ داسی قوم باندی بہ د با فندگانو احکامات جاری کیڑی نہ، لیکن دعار د بقاء پہ صورت کنبی د کفایت حکم بہ ہم باقی وی، لقولہم ان الصنعة وان امکن ترکہایبقی عارہا (ردالمحتار ۲: ۴۴۳) لیکن عالم بہ ددی حکم نہ مستثنی وی (کما فی ردالمحتار ۲: ۴۴۴) مختصرہ داچہ ہرکلہ دآمدن دپارہ کسب بدلول جائز دی نو کاغذونو کنبی زمیندارو غیرہ لیکل بہ ہم جائز وی، دابہ پہ نسب بدلولو باندی نشی قیاس کولی، اوتا سو بغیر درضادولی نہ نکاح کولی شی لیکن نور رونرا نہ شی کولی، وهو الموفق

د پلار پہ غیر کفو کنبی د نابالغی لورد ورکولومستلہ

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری خیلہ نابالغہ لورد زید پہ نکاح کنبی ورکری، روستو د ہم قوم نہ کیدلوپہ وجہ کلہ چہ لورد بالغہ شوہ ہلتہ دتلونہ انکار اوکرو، چہ زہ ہیخکلہ ددغسی غیر کفوسری سرہ اوسیدل نہ غوارم، یو کال تیر شو اوس زید او ددہ ملگری دہ تہ وائی چہ

(۱) (ردالمحتار ہامش الدر المختار ۲: ۳۵۰ باب الکفاءة)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: العالم يكون كفوا للعلوية لان شرف الحسب اقوى من شرف النسب وعن هذا قيل ان عائشة افضل من فاطمة لان لعائشة شرف العلم كذا في المحيط.

(ردالمحتار ہامش الدر المختار ۲: ۳۵۰ باب الکفاءة)

خوک تاسرہ دخیلولئی خواہشمند نہ ووتا پہ خیلہ مونرتہ جینی راکری دہ، اوس پہ دی غیر کفو کنبی د واقع شوی نکاح خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد سیاد کوہالہ براستہ مری ۱۹۷۰ء ۲۹۱۴

الجواب: دا نکاح صحیح اولازم دہ.

قال في الهداية: ومن زوج ابنته وهي صغيرة عبداً او زوج ابنة وهو صغيرة فهو جائز

قال وهذا عند أبي حنيفة (۳۰۲) ﴿۱﴾ وبمعناه في الهندية ۱: ۳۱۳ وفيها ايضا

والصحيح قول أبي حنيفة رحمة الله عليه هكذا في المصنعات ﴿۲﴾. وهو الموفق

پہ ہاشمی او غیر ہاشمی کنبی د کفایت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ دہاشمی او غیر

ہاشمی پہ مینخ کنبی کفایت موجود وی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید ارشاد بابوخیل زیدہ صوابی

الجواب: ددوی پہ مینخ کنبی کفایت نشتہ لیکن زمونرتہ علاقہ کنبی چونکہ

﴿۱﴾ (ہدایہ ۱: ۳۰۲ قبیل باب المهر)

﴿۲﴾ وقال العلامة النظام: ولو زوج ولده الصغير من غير كف بان زوج ابنة امة او

ابنته عبداً او زوج بغبن فاحش بان زوج البنت ونقص من مهرها او زوج ابنة وزاد

على مهر امراته جاز وهذا عند أبي حنيفة..... والصحيح قول أبي حنيفة رحمة الله

تعالى كذا في المصنعات واجمعوا على انه لا يجوز ذلك من غير الاب والجد ولا

من القاضي.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۹۳ قبیل الباب السادس فی الوكالة بالنکاح وغیرہا)

رشته داران پلارو غیره عجمی پبستنسره په نکاح کښې عارنه گنړی لهدا که چرته نکاح اوشی نو جائزه او نافذه به وی (۱) وهوالموفق

د سیدی شې د غیر سید سړی سره د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کښې چه ایاد سید قوم ښځه د غیر سید قوم سړی سره نکاح کولې شی، که نه کیږی نو ددې دلیل څه دې په شریعت کښې کفو کیدل فرض دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرشید مانکیال..... ۱۹۷۷، ۱۹۸۰، ۳۰

الجواب: سیده ښځې نکاح د غیر سید سړی سره ناجائز او کالعدم ده کله چه دولی د اجازت نه بغیر شوی وی.

کما فی شرح التنویر: ویفتی فی غیر الکفو بعدم جوازه اصلا وهو المختار للفتوی لفساد الزمان وفی ردالمحتار ۱: ۲۰۹ قوله بعدم جوازه اصلا هذه رواية الحسن عن ابي حنيفة وهذا اذا كان لها ولي لم يرض به قبل العقد فلا يفيد الرضا بعده بحر (۲). وهوالموفق

په قریشی او په سید خاندانونو کښې د نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی عالم دین چه د (۱) قال العلامة الحصکفی: فقریش بعضهم اکفاء بعض وبقية العرب بعضهم اکفاء بعض..... وهذا فی العرب واما فی العجم فتعتبر حرية واسلاما، قال ابن عابدين: واما فی العجم المراد بهم من لم ينتسب الى احدى قبائل العرب ويسمون الموالي والعتقاء كما مر وعامة اهل الامصار والقری فی زماننا منهم سواء تکلموا بالعربية او غيرها الا من كان له منهم نسب معروف کالمنتسبين الى احدى الخلفاء الاربعة او الى الانصار ونحوهم.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۳۵، ۳۳۶ باب الکفاءة)

(۲) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

نسب په لحاظ سره قریشی دې، ایا هغه د سید خاندان د جینی سره نکاح کولې شی؟ کله چه د جینی پلار او نیکه په رشته په ورکولو باندې راضی وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی محمد علی قریشی..... ۱۹۷۵، ۱۹۸۰، ۲۶

الجواب: د ازاد قریشی د سیدی (هاشمی) سره نکاح صحیح ده، خصوصاً چه کله اولیاء معترض نه وی.

کما فی الدر المختار فقریش بعضهم اکفاء بعض، وفی ردالمحتار ۲: ۳۳۸ اشار به الى انه لا تفاضل فيما بينهم من الهاشمی والنوفلی والتمیمی والعدوی وغيرهم (الی ان قال) فلو تزوجت هاشمية قرشيا غير هاشمی لم يرد عقدها الخ (۱). وهوالموفق

غیر قریشی عالم دین د قریشیه کفو دې

سوال: څه فرمائی علمائی دین دې مسئلې باره کښې چه غیر قریشی او قریشیه کفو دې یانه؟ حالانکه غیر قریشی عالم دین هم دې که چرته د اولیاء درضانه بغیر په پخپلو کښې نکاح او کړی، نو اولیاء دې لره فسخ کولې شی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیخ صدیق کهروړ پکاملتان..... ۱۹۵۱، ۱۹۵۲، ۱۴۰

الجواب: غیر قریشی عالم دین د قریشیه کفودې، دې نکاح لره اولیاء فسخ کولې نشی.

لما فی ردالمحتار ۲: ۳۳۳ لکن فی جامع قاضی خان قالوا ان الحسیب یكون كفوا للنسب فالعالم العجمی یكون كفوا للجاهل العربی والعلویة لان شرف العلم فوق شرف النسب (۲). وهوالموفق

د سید زادي د غیر سید سره د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د سید زادي نکاح د

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۳۵ باب الکفاءة)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۰ باب الکفاءة)

غير قوم سره شرعاً جائز نه ده؟ كه چرته نه وى نوپه كوم بنيادباندي؟ بينوا
توجروا

المستفتى: محمد شفيع ١٤١٥١٩٧٧

الجواب: اگرچه داعزاز و اکرام دارو مداریه تقوی باندی دی، نه چه په نسبت
عالیه باندی. لقوله تعالى: ان اکرمکم عند الله اتقاکم (الایه) لیکن په بعضی
اوقاتو کښې د عدم رعایت نه کیدلو په وخت کښې مصالح دنکاح فوت شی.
لهذا په شریعت مقدسه کښې ددی مصالح دنیاوی په وجه باندی دکفاءت
رعایت کړې شوې دي (١) او باوجود ددی د دین درعایت نه منعه کړې شوې نه ده.
قال رسول الله ﷺ: ولا یزوجن الا من الاکفاء (بدائع ٢: ٣١٤) واما امر
النبي ﷺ بنی بیاضه بتزویج ابی طیبة

(١) وفي المنهاج: واما اعتبار الكفاءة فمشرع لقوله تعالى: والله لا يحب الفساد،
ويغلب الفساد عند كون الزوج دينياً عن الزوجة تسبه ويضر بها وتعاربه، وبقوله عليه الصلاة
والسلام: لا تنكحوا النساء الا الاكفاء رواه البيهقي وفي سنده كلام لكنه حجة بالتضافر
والشواهد كما في فتح القدير، وبقوله عليه الصلاة والسلام وانكحوا الاكفاء وانكحوا اليهم
رواه ابن ماجة عن عائشة، وقال الحافظ بن حجر صححه الحاكم واخرجه ابونعيم من
حديث عمر ايضاً وفي اسناده مقال، ويقوى احد الاسنادين بالآخر انتهى وعزاه العلامة
السيوطي في الجامع الصغير الى مستدرک الحاكم وسنن البيهقي وسنن ابن ماجة ثم
صححه، ولقوله عليه الصلاة والسلام ثلاث لا توخر (الى قوله) والايم اذا وجدت له كفواً،
اخرجه الترمذي والحاكم عن علي مرفوعاً، حسنه السيوطي وصححه الحاكم والذهبي كما
في المستدرک ويؤيدنا ما رواه محمد في كتاب الآثار عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه
موقوفاً، واعلم ان مدار النجاة والكرامة عند الله على التقوى، قال الله تبارك وتعالى: ان
اکرمکم عند الله اتقاکم، دون النسب والمال والصورة كما ورد به الاحاديث لكن الشرع
اعتبر الكفاءة لبقاء النظام والتحرز عن الفساد لان فساد ذات البين ليفضي الى الاثم
والعصيان. (منهاج السنن شرح ترمذي ٢٢٦: ٢ باب في من ترضون دينه فزوجوه)

وکذا امره قوما من الانصار بتزويج بلال فمحمول على فضيلة الدين او مخصوص

والمسئلة واضحة (١) . وهو الموفق

(١) قال العلامة الكاساني: قال عامة العلماء ان (الكفاءة) شرط وقال الكرخي ليست
بشرط اصلاً وهو قول مالك وسفيان الثوري والحسن البصري واحتجوا بما روى ان
اباطية خطب الى بنى بياضه فابوا ان يزوجه فقال رسول الله ﷺ انكحوا اباطية ان لا
تفعلوا تكن فتنة في الارض وفساد كبير، وروى ان بلالاً رضى الله عنه خطب الى قوم من
الانصار فابوا ان يزوجه فقال له رسول الله ﷺ قل لهم ان رسول الله ﷺ يأمرکم ان
تزوجوني، امرهم رسول الله ﷺ بالتزويج عند عدم الكفاءة، ولو كانت معتبرة لما امر، لان
التزويج من غير كف غير مأمور به وقال النبي ﷺ ليس لعربي على عجمي فضل الا
بالتقوى، وهذا نص ولان الكفاءة لو كانت معتبرة في الشرع كان اولی الابواب بالاعتبار بها
باب الدماء لانه يحتاط فيه مالا يحتاط في سائر الابواب ومع هذا لم يعتبر حتى يقتل الشريف
بالوضع فهنا اولی ولنا ما روى عن رسول الله ﷺ انه قال لا يزوج النساء الا الاولياء
ولا يزوجن الا من الاكفاء ولا مهر اقل من عشر دراهم، ولان مصالح النكاح تختل عند عدم
الكفاءة لانها لا تحصل الا بالاستفراش والمرأة تستنكف عن استفراش غير الكف وتعير
بذلك ولا حجة لهم في الحديثين لان الامر بالتزويج يحتمل انه كان ندباً لهم الى
الافضل وهو اختيار الدين وترك الكفاءة فيما سواه والاقتصار عليه، وهذا لا يمنع جواز
الامتناع وعندنا الافضل اعتبار الدين والاقتصار عليه ويحتمل انه كان امر ايحاب امرهم
بالتزويج منهما مع عدم الكفاءة تخصيصاً لهم بذلك كما خص اباطية بالتمكين من شرب
دمه ولا شركة في موضع الخصوصية حملنا الحديثين على ما قلنا توفيقاً بين الدلائل.
واما الحديث الثالث فالمراد به احكام الآخرة اذ لا يمكن حمله على احكام الدنيا لظهور
فضل العربي على العجمي في كثير من احكام الدنيا فيحمل على احكام الآخرة الخ.
(بدائع الصنائع ٢: ٢٢٣ بيان كفاءة الزوج)

د سید زادی پہ پخپله کړې شوي نکاح او

د مور پلار کړې نکاح کومه صحيح ده؟

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه سید زادی یو ځای په پخپله نکاح کړې ده، حالانکه ددې مور پلار په بل ځای کښې نکاح کړې ده، اوس کومه نکاح صحيح ده؟ بینوا توجروا
المستفتی: سید عالم خان.....

الجواب: بشرط صدق وثبوت که چرته مخکښې نکاح کښې ایجاب او قبول کړې شوي هم وی بیا هم مخکښې نکاح غیر شرعی ده، او دا دهغه منکوحه نه ده او دویم سره او سیدل دې لره حرام نه دی.

المجيب: عبد الحليم عفی عنه

الجواب صحيح: دبالغې دغیر کفو سره نکاح کول نامنظور او کالعدم دی، کله چه د اولیاء درضا نه بغیر شوی وی (۱) وهو الموفق

..... محمد فرید عفی عنه.....

د یو جینی په خپله کړې شوي نکاح او د اولیاء د اعتراض حکم

سوال: د ذکر شوي مسئلې جواب مطلوب دي، امید دي چه تاسو په رومبني فرصت کښې د ذکر شوي مسئلې متعلق جواز د نکاح یاد عدم جواز فتوی راکولو سره په مونږ مهرباني او کړې؟ بینوا توجروا

المستفتی: اسماعیل خان دربند هزاره..... ۱۵۱۲۱۹۶۹

الجواب: که چرته ددې جینی عصبه اولیاء یعنی دتره ځامن نه وی یا موجود وی لیکن ددې مادری رشتې په نکاح کولو باندې راضی وی نو ددې مادری رشتې والو سره نکاح صحيح ده گنی د عصبه اولیاء عدم رضامندی په وخت نکاح صحيح نه ده. فی الدر المختار: وله ای للولی اذا كان عصبه

(۱) قال العلامة الحصکفی: وللولی اذا كان عصبه الاعتراض فی غیر الکف ویفتی فی غیر

الکف بعدم جوازه اصلاً وهو المختار للفتوی لفساد الزمان.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۳۲۲:۲ باب الولی)

الاعتراض فی غیر الکف ویفتی فی غیر الکف بعدم جوازه اصلاً، وهو المختار للفتوی انتهى مختصراً، وفي ردالمحتار ۳۰۹:۲ وهذا اذا كان لها ولی لم یرض به قبل العقد.....

واما اذا لم یکن لها ولی فهو صحيح نافذ مطلقاً اتفاقاً الخ. (۱) وهو الموفق

د اولیاء د اجازت نه بغیر د سیدي نکاح په غیر کفو کښې کالعدم ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه زمونږ په علاقه کښې بعضې سیده جینکوپه خپلې مرضی سره دغیر سید هلکانو سره نکاح کړې ده، او بعضې اغوا کړې شوي دی ایاد سیده جینکونکاح دغیر سید هلکانو سره جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: پیر سرور شاه گیلانی تهانه پوره ایبت آباد..... ۲۱۱۷۱۹۸۴

الجواب: دبالغې سیدي نکاح دغیر کفو سره کالعدم وی کله چه اولیاء معترض وی: کما فی ردالمحتار ۳۰۹:۲ (۲) والهنديہ ۳۱۱:۱ (۳) وهو الموفق

په عباسی جینی او اعوان قطب شاهی هلک کښې کفایت نشته

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه یوشل کلنه جینی ناواده (۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۳۲۲:۲ باب الولی)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ویفتی فی غیر الکف بعدم جوازه اصلاً) هذا رواية الحسن عن ابی حنیفة وهذا اذا كان لها ولی لم یرض به قبل العقد فلا یفید الرضا بعده بحر واما اذا لم یکن لها ولی فهو صحيح نافذ مطلقاً اتفاقاً لان وجه عدم الصحة علی هذه الرواية دفع الضرر عن الاولیاء اما هی فقد رضیت باسقاط حقها الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۲۳:۲ باب الولی)

(۳) وفي الهنديّة: ثم المرأة اذا زوجت نفسها من غیر كف صح النکاح فی ظاهر الرواية عن ابی حنیفة..... ولكن للاولیاء حق الاعتراض. (فتاویٰ عالمگیریہ ۲۹۲:۱ الباب الخامس فی الکفء)

کری و مورددی رشتہ زیدتہ دور کولو وعدہ کری وہ او جینی ہم زید غو بنستلو چنانچہ جینی اوزید دیوبل سرہ دواہ کولو وعدہ کری وہ. لیکن جینی یو خو رشتہ دارانویہ زوردی لہرہ دخیل ترہ زوی تہ وادہ کرہ درشتی پخیدونہ تر وادہ پوری جینی مسلسل احتجاج کولو. لیکن یوہم نہ اوریدلو. مورئی ہم د رشتہ دارانودہمکیانونہ مجبورہ وہ. چنانچہ دواہ یہ ورخ ہم جینی تہ دماما حوی تمانچہ بنودلو سرہ اووئیل کہ چرتہ تا انکار اوکریادی داسی خبرہ اوکرہ چہ ہغہ زمونہ عزت خلاف وی. نوتہ بہ اووژلی شی. پس نکاح اوشوہ اورخصتی ہم اوشوہ لیکن تراوسہ پوری جینی ہلتہ ناخونہ دہ. او د خیل مرضی اوخونی مطابق زید سرہ تلل غواری اوزیدتہ دیتو پیغاماتوپہ ذریعہ سرہ دتللو خواہشمند دہ. اوس زید دپارہ کوم صورت اختیارول پکار دی او یادہ دی وی چہ جینی عباسیہ دہ اوزیداعوان قطب شاہی دی حالانکہ دجینی رشتہ دارانود زیدپہ قومیت باندي اعتراض کولو سرہ پہ زورہ پہ دویم حائی کنبی نکاح اوکرہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: زید معرفت محمود ہیلت سنتر کوالہ مری ۱۹۲۹ء ۱۱/۱۱/۲۹

جواب: داولیاء دا اعتراض اودناراضگی د وجہی نہ زید سرہ ددی جینی نکاح نامنظورہ دہ.

لان العباسية من العرب، وفي الهندية ۱: ۳۰۹ والموالي وهم غير العرب لا يكونون اكفاء للعرب (وفيها ۳۱۱) وروى الحسن عن ابي حنيفة ان النكاح لا ينعقد وبه اخذ كثير من مشائخنا رحمهم الله تعالى كذا في المحيط والمختار للفتوى في زماننا رواية الحسن وقال الشيخ الامام شمس الائمة السرخسي رواية الحسن اقرب الى الاحتياط كذا في فتاوى قاضي خان انتهى وما في الهندية فالمراد بها مسئلة تزويج المرأة نفسها من غير كفر، فقط ﴿۱﴾. وهو الموفق

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیریہ: ۲۹۰، ۲۹۲ الباب الخامس فی الکفاء)

د لوہار پہ لور او د مولوی خاندان پہ ہلک کنبی د کفایت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ ایاد لوہار د لور دمولوی خاندان دہلک سرہ نکاح کیدلی شی؟ ایادا دواہ دیوبل کفودی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالقہار..... ۱۹۷۲ء ۱۱/۱۱/۵۱

الجواب: دملا دلور د لوہار سرہ نکاح کول او ورکول محل اعتراض دی. او بالعکس محل اعتراض نہ دی.

کما فی شرح التنویر: الکفاءة معتبرة من جانبه ای الرجل لان الشریفة تابی ان تكون فراشا للذنی ولذا لا تعتبر من جانبها لان الزوج مستفرش فلا تغیظہ دناءة الفراش وهذا عند الكل فی الصحيح (ہامش ردالمحتار ۲: ۳۳۵) بحذف یسیر ﴿۱﴾. وهو الموفق

د ابائی قوم د یوکس د ابائی امام لور

سرہ پہ نکاح کنبی د کفایت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ دیو قوم بنیادی ابائی خاندان راروان وی. اوددوی سرہ ددوی ابائی امام او استاد خاندان ہم پشت پہ پشت راروان وی حالانکہ ددی استادانو او پیش امامانو دقوم سلسلہ نسب سادات سرہ ملاویزی، ددی نہ علاوہ حق الاستاد اقدم من حق الوالدین، نو ایاد استاد د خاندان دجینی سرہ ددی ابائی قوم دیوہلک نکاح جائز دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام ربانی ہیدگار دٹرکینت ایبت آباد.....

الجواب: چونکہ پہ ظاہرہ صورت مسئلہ کنبی کفایت موجود دی لہذا ددی

﴿۱﴾ (ردالمحتار ہامش الدر المختار ۲: ۳۳۳ باب الکفاءة)

امام دلور سره په نکاح کولو کښې څه عدمې جواز نه معلومېږي (۱) په شرط ددې چه دکفاءت نور قسمونه معدوم نه وي. وهوالموفق

د شيخ مطلب او د ميان، ملا، سيد، اويه صاحب زاده کښې د کفومستله

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه (۱) دشيخ نه څه مراد دې؟ (۲) ميان، ملا، او صاحب زاده په خپلو کښې دکفوکيدلو په اعتبار سره مساوي دي يانه؟ بينوا توجروا

المستفتي: سعيد المستعان قاضي آباد گدون مردان.....

جواب: (۱) دشيخ نه مراد صديقي اوفاروقي خلق دي. (۲) دا ټول مساوي نه دي ددوي نه بعضې دنورو بعضې کفوکيدلې نشي. وهوالموفق

د بالغي جينې په عدالت کښې بيان کول روستو

خلاف بياني کول. اوس د بلې نکاح څه حکم دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه يو جينې دبالغېدلو سره دکلي يو کس سره واده او کړو، ذکرشوي جينې دکلي پريښودلو سره ددې سړي سره سکهرته لاره، او هلته په عدالت کښې دبيان ورکولو سره دمجستريت په مخکښې ددې کس سره دنکاح کولو اقرار او حلفيه بيان ئې هم ورکړو، ددې نه پس دجينې مور پلار دعوي او کره او ذکرشوي هلک گرفتار شو، او پوليس جينې دمور پلار حواله کړه، ذکرشوي جينې دمور پلار د وينا مطابق دهلک خلاف بيان ورکړو، هلک گرفتار شو، ذکرشوي نکاح دضلع اټک جج دترمذي شريف اود څه نورو حوالونه غلطه ثابت کړه چه دولي نه بغير نکاح نشي کيدلې، خواه جينې بالغه ده ولې نه وي، اوس دجينې مور پلار دانکاح په بل ځای کښې کول غواړي ايا دادويمه نکاح به صحيح وي؟ بينوا توجروا

المستفتي: خالد محمود کامره..... ۱۴ صفر المظفر ۱۴۰۱ هـ

(۱) وفي الهندية: وقالوا الحسيب كف للنسيب حتى ان الفقيه يكون كفا للعلوية ذكره قاضي خان والعتابي في جوامع الفقه وفي الينا بيع والعالم كف للعربية والعلوية الخ. (فتاوى عالمگيريه ۱: ۲۹۰ الباب الخامس في الاكفاء)

جواب: که چرته داهلک کفونه وي نودانکاح کالعدم اونا منظور ده، کما في الهندية ۱: ۳۱۱ وروی الحسن عن ابی حنیفه ان النکاح لا ینعقدوبه اخذ کثیر من مشائخنا کذا في المحيط والمختار في زماننا للفتوى رواية الحسن (۱) او که چرته کفو وي نودعاقلي بالغې نکاح به نافذه اولازم وي نه دې لره پلار ختمولې شي نه دا بالغه، کما في الهندية ۱: ۳۰۵ نفذنکاح حرة مکلفة ولی عندابی حنیفه وابی یوسف رحمهما الله تعالى في ظاهر الرواية کذا في التبيين (۲) وهوالموفق

مغوي د مغوي د کفو کيدلو په صورت کښې د اولياء فسخ نامنظور ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه زیديوه بالغه جينې اغوا کولو سره داولياء اجازت نه بغير دجينې سره طوعا وکره انکاح او کره، ايا دانکاح په شريعت کښې صحيح کيدلې شي؟ بينوا توجروا

المستفتي: مولوی گل سردار..... ۱۹۷۳ ۱۴ ۲۷

جواب: که چرته دامغوي (اغوا کړې شوې) ددې مغوي کفو وي نودانکاح صحيح ده، داولياء دناراضگي دوجه نه ددې فسخ کول (شرعا) نامنظور دي، وفي الهندية ۱: ۳۰۵ نفذنکاح حرة مکلفة بلاولی عندابی حنیفه وابی یوسف رحمهما الله تعالى في ظاهر الرواية، کذا في التبيين (۳) وهوالموفق

خپل ځان اعلى قوم ظاهر کړی روستو پته لکيدلو باندې به نکاح کالعدم وي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه مسمي..... دواده په وخت دهو که راکړه څه ئې دايبته ابادنه پنډې ته راوستم او خپل ځان ئې

(۱) (فتاوى عالمگيريه ۱: ۲۹۲ الباب الخامس في الاكفاء)

(۲) (فتاوى عالمگيريه ۱: ۲۸۷ الباب الرابع في الاولياء)

(۳) (فتاوى عالمگيريه ۱: ۲۸۷ الباب الرابع في الاولياء)

پتھان ظاہر کرو، حالانکہ ہغہ دموچی قوم سرہ تعلق لری اتہ لس ورخی ئی ہم دغہ رنگ خہ پتہ اوساتلم، روستوئی ماسرہ نکاح اوترلہ، دنکاح نہ مخکبئی ئی داهم ظاہر نہ کرہ، چہ وادہ کرې شوی یم، حالانکہ ددہ دوه بچی ہم دی، خہ ددہ سرہ دوه دوه نیم کالہ آبادہ ووم، او روستو خہ دخیلی مور کور تہ راغلم، ایا ددہ ددی دھوکی پہ صورت کبئی اودولی نہ کیدلوپہ صورت کبئی یعنی بغیر داجازت دولی نہ دانکاح صحیح کیدلې شی؟ بینوا توجروا المستفتی بی بی مین بازار ایبت آباد..... ۱۲۸ شعبان ۱۴۰۲ھ

الجواب: د مفتی بہ قول پہ بناء باندې د غیر کفو سرہ نکاح نامنظور او کالعدم وی

لما فی الشامیة (۱) والهندیة ۱: ۲۹۳ وعبارتها ثم المرأة اذا زوجت نفسها من غیر کفو صح النکاح فی ظاہر الروایة عن ابی حنیفة وروی الحسن عن ابی حنیفة ان النکاح لا ینعقد وبہ اخذ کثیر من مشائخنا کذا فی المحيط والمختار فی زماننا للفتویٰ روایة الحسن الخ (۲). وهو الموفق

پہ شیعہ اوسنی کبئی د کفایت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دې مسئلې چہ شیعہ اوسنی مذهب والادیوبل کفو دی، اوددوی پخپلو کبئی نکاح کیدلې شی؟ بینوا توجروا المستفتی: یونس نشرود کراچی ۳..... ۱۹۷۳ء ۵۱۴

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ويفتى في غير الكف بعدم جوازه اصلاً) هذه رواية الحسن عن ابی حنیفة وهذا اذا كان لها ولی لم یرض به قبل العقد فلا يفيد الرضا بعده..... وهو المختار للفتویٰ لفساد الزمان، وقال شمس الائمة وهذا اقرب الى الاحتياط.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۹۲ الباب الخامس فی الکفاء)

جواب: واضحه دې وی چہ پاکستانی شیعہ پہ اکثری طور سرہ دکفر عقیدہ لری، مثلاً داعقیدہ لری چہ حضرت علی رضی اللہ عنہ پیغمبر ویا الہ وو، نیز دصدیق اکبر رضی اللہ عنہ د صحبت نہ انکار کوی، اود صدیقہ قذف کوی، لہذا ددوی سرہ بہ نکاح صحیح نہ وی (۱) او ہغہ شیعہ چہ صرف د تفضیل قائل وی (۲) نوددہ سرہ پہ نکاح کبئی د عدمی کفایت حکم جاری کرې شوی دې (۳) وهو الموفق

د تفضیلی شیعہ سرہ د سنی العقیدہ جینی د کفایت اود نکاح حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کبئی چہ زاهد شیعہ دې لیکن

(۱) قال العلامة ابن عابدين: نعم لا شک فی تکفیر من قذف السيدة عیشة رضی اللہ عنہا او انکر صحبة الصديق او اعتقد الألوهية فی علی او ان جبریل غلط فی الوحی او نحو ذلك من الکفر الصریح المخالف للقرآن. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۳۲۱ مطلب فی حکم سب الشیخین)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: واما المعتزلة فمقتضى الوجه حل منا کحتهم لان الحق عدم تکفیر اهل القبلة وان وقع الزما فی المباحث بخلاف من خالف القواطع المعلومة بالضرورة من الدین..... فانهم ما قالوا ذلك الا لشبهة دليل شرعی علی زعمهم وان اخطوا فيه ولزمهم المحذور علی انهم ليسوا بادنی حالا من اهل الكتاب بل هم مقرون باشراف الكتب..... وبهذا ظهر ان الرافضی ان كان ممن يعتقد الألوهية فی علی او ان جبریل غلط فی الوحی..... فهو کافر لمخالفته القواطع المعلومة من الدین بالضرورة بخلاف ما اذا كان يفضل علیا او يسب الصحابة فانه مبتدع لا کافر.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۱۳ مطلب مهم فی وطی السراى اللاتى یوخذن)

(۳) قال العلامة عبد الله بن مودود الموصلى: قال: (وفی الدین والتقوی) حتی ان بنت الرجل الصالح لو تزوجت فاسقا كان للاولياء الرد لانه من افجر الاشياء وانها تعیر بذلك وقوله علیه الصلاة والسلام: عليك بذات الدین تربت یداک، اشارة الى انه ابلغ فی المقصود. (الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۳۲ فصل الکفافة المعتبرة فی النکاح)

دده عقیده داده چه په قرآن کښې دیرش سپارې دی او بغير دڅه تحریف نه دا صحیح منی، او د پیغمبر ﷺ د ختم النبوت قائل دي، په امهات المؤمنین کښې فرق نه کوی صحابه کرام ټول دده خوښ دي، البته د حضرت علی، حسنین، اوفاطمة الزهرا رضوان الله تعالی اجمعین سره بې حده محبت لری ایادې زاهد سره د کومې سني د یو بندي یا بریلوي جیني واده جائز دي یا نه یا مکروه دي یا مباح؟ بینوا توجروا

المستفتی: امام محمد دینیات تیچر پولیتیکل چهاوني ټانک ۱۹۹۰ء ۳۱۷۱۰
جواب: که چرته دا زاهد تفضیلی شیعه وی (۱) نود سنیه جیني نکاح دده سره نامنظور او کالعدم ده، هر کله چه دا ولیاء داذن نه بغیر شوي وی لعدم الکفائة او باذن اولیاء صحیح دی (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان الرافضي ان كان ممن يعتقد الألوهية في علي او ان جبريل غلط في الوحي..... فهو كافر لمخالفته القواطع المعلومة من الدين بالضرورة بخلاف ما اذا كان يفضل عليا او يسب الصحابة فانه مبتدع لا كافر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۱۴ مطلب مهم في وطئ السراري اللاتي يوخذن)

﴿۲﴾ قال عبد الله الموصلي الحنفي: (قال في الدين والتقوى) حتى ان بنت الرجل الصالح لو تزوجت فاسقا كان للأولياء الرد لانه من افجر الاشياء وانها تعير بذلك وقوله عليه الصلاة والسلام: عليك بذات الدين تربت يداك، اشارة الى انه ابلغ في المقصود.

(الاختيار لتعليق المختار ۲: ۱۳۲ فصل الكفاءة المعتبرة في النكاح)

باب الرضاغة

رضاعت کښې مشاهده ضروري ده تسماع کافی نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلي باره کښې چه مسمی بازیه بچپن کښې دخپلي ترور سره دنیاسیغه رولي وه، اوس باز دخپل رضاعی رور جیني یعنی د نیانمسي عالم جان سره نکاح کړي ده درضاغت خبر صرف دباز ترور چه هغي دباز سره سینه رولي وه ورکړو د ترور بیان دادي چه ځما عمر څومره زیاتېدو مشرانو روڼو او خویندو نه مې هم دا خبره اوریده چه باز او تاپه بچپن کښې درضاغت په موده کښې یو ځای سینه رولي وه، دباز د مامامولوی محمد حسین هم دایان دي چه باز دخپلي نیاسینه د شریعت په موده کښې دننه څکلي ده، ددي نه علاوه یو څو سړي د شبها تو بیان ورکوي، چه معلومه نه ده چه باز دنیاسینه د شریعت په موده کښې دننه څکلي ده او که روستو، مگر رودلي ضرور ده، په دي صورت کښې دباز او د عالم جان هغه چه ددي رضاعی وریري دي په خپلو کښې نکاح کولي شي یا نه؟ او ددي شبها تو څه حکم دي؟
المستفتی: مولوی محمد حسین گجرانواله..... ۱۹۷۵ء ۱۷۱۳۸

جواب: د عدمي اعتراف په صورت کښې د دوو سړو یا یو سړي او دوو ښځو د شهادت نه بغیر د حرمت نکاح حکم نشي ورکولي.

كما في الدر المختار على هامش رد المحتار (۲: ۵۶۸) حجة المال وهي شهادة عدلين او عدل وعدلتين ﴿۱﴾، قلت ولا بد من المشاهدة ولا يكفي ههنا التسماع ﴿۲﴾. وهو الموفق

﴿۱﴾ (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۴۴۸ قبيل كتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانى: يلزم ان يكون..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

نکاح نہ پس د یوی بنھی د رضاعت پہ دعویٰ کنبی تفصیل

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دزید اود زینب عقد نکاح شرعی اوتہا کلی شو، تہول کلی والا خبر شو او پہ خوشحالو کنبی ئی خانو نہ شریک کرل، دوه کالہ تیریدلونه پس یو بنھی او وئیل، چہ مازید اوزینب تہ سینہ ور کرے دہ اوس ددی بنھی پہ وینا او اعتبار سرہ نکاح فسخہ کیدلے شی یا برقرار پاتی کیدلے شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحمن.....

جواب: کہ چرتہ بنھے خاوند دوا رہ یا صرف خاوند ددی بنھی تصدیق او کرے، نو نکاح بہ فاسدہ وی، او کہ چرتہ دوا رہ ددی بنھی تکذیب او کرے، اودا بنھے عادلہ وی، نو احتیاط پہ مفارقت کنبی دے، اونکاح فاسدہ نہ دہ، او کہ چرتہ دابنھے عادلہ نہ دہ، نو بیا خہ حرج نشته.

قال فی ردالمحتار (۵۶۸:۲) فی الہندیۃ: تزوج امرأۃ فقالت امرأۃ ارضعتکما فہو علی

اربعة اوجہ ان صدقاھا فسد النکاح وان کذباھا وھی عدلۃ فالتزہ المفارقة وان صدقھا

الرجل وکذبھا فسد النکاح وان بالعکس لا یفسد، انتهى بحذف یسیر ﴿۱﴾. وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) الشہود قد عاینوا بالذات المشہود بہ وان یشہدوا بذلك الوجہ (المجلہ)

والامور التی یتعذر علی کثیر من الناس مشاہدتها ویبقی احکامها ممر الدہور یجوز الشہادۃ

بہا بالتسامع وھی النسب والنکاح والدخول بالزوجة وولاية القاضي والموت واصل الوقف

بشرط ان تشہر لدى الشاہد شہرة حقیقیۃ کالتواتر او حکمیۃ تكون بشہادۃ عدلین او عدل

وعدلتین (الاصول القضائیہ).

(معین القضاۃ والمفتیین ص ۲۸ الفصل الثانی فی کیفیۃ اداء الشہادۃ)

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۲۸ تنبیہ قبیل کتاب الطلاق)

د نصاب شہادت نہ کیدلو پہ صورت کنبی حرمت د نکاح نہ ثابتیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یو سری دیو بنھی سرہ نکاح کول او غوہنتل لیکن ددی بنھی خور (علاتی) دعویٰ او کرہ، چہ ماددی سری تہ دپیدائش نہ پس دمور ولادت بیماری دوجہ نہ پہ موسم سرما کنبی یرہ سینہ ور کرے وہ، اوددہ دمور دپارہ می روتی تیارولہ، ددی مدعیہ خاوند ہم داوائی، لیکن نورگواہان ددی مدعیہ پہ بیان باندی نہ دی، حالانکہ ناکحہ ددی مور او مشرانے خویندی اوپلار، ذکرشوی بیان خلاف اود مدعیہ دمخالفت اود عناد دعویٰ ددی، د کلی دمشرانوںہ د حالات پوہنتنہ او شہوہ، نو تہولو پہ متفقہ طور سرہ بیان ور کرے، چہ ددی واقعی دراتلونہ مخکنبی مونہ تہ ددی مرضعی خہ خبر نہ وو، ذکرشوی بیانات دلاندی خلوق پہ مخامخ پہ اخستلی شوی دی، (۱) قاضی فیض الرحمن (۲) قاضی فضل ہادی صاحب (۳) قاضی محمد قاسم دوگ درہ (۴) مولانا حبیب محمد فاضل حقانیہ و مولوی فاضل (۵) قاضی زین العابدین

آیاددی سری نکاح ددی بنھی سرہ ذکرشوی بیاناتو پہ لحاظ سرہ صحیح دہ، ددی علاتی خور (مدعیہ) اوددی د خاوند دعویٰ قابل قبول دہ؟ پہ صورت دمتہم کیدلو کنبی خہ جواب دی، حالانکہ دنکاح والا پہ زرونو کنبی خہ خوف او خطرہ پہ وجہ دپہانہا نہ دہ راغلی، چہ ددی پہ خیال کنبی ہغہ عنادیہ دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاضی فیض الرحمن سیاه بدرکنی ریاست دیر ۱۹۷۰ء ۳۸۶

جواب: چونکہ پہ صورت مسئلہ کنبی شہادت نصاب موجود نہ دی، لہذا حرمت دنکاح بہ ثابت کیڑی نہ، بیشک احتیاط پہ اجتناب کنبی دی

فی الدر المختار: الرضاع حجتہ حجة المال وھی شہادۃ عدلین او عدل وعدلتین

﴿۱﴾ (وبمعناہ فی جمیع معتبرات

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۴۲۸ قبیل کتاب الطلاق)

المذهب (۱) والدلیل علی التنزه ما رواه البخاری فقال رسول الله ﷺ: کیف وقد قیل ففارقها عقبه فنکحت زوجاً غیره (۲). وهو الموفق

پخپله د مرضعې د شهادت حکم او د درمختار د عبارت تفصیل

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې ترور سینه اورودله. په دې باندې گواه پخپله مرضعه اوددی خاوند دې. او یو سړې او یوښځه ده. که چرته دمرضعې اوددې د خاوند گواهی شرعاً منظور وی. نو نصاب د شهادت پوره دې. او که چرته منظوره وی. نو په نزد د احنافو په شهادت کښې کمې دې. چونکه درمختار باب الرضاع قبیل کتاب الطلاق ۲۴۴۸ باندې لیکلی دی. او شهادته عدل و عدلتین، او علامه شامی د عدلتین په تشریح کښې لیکلی دی. ولو احدهما المرضعة لا یضر کون شهادتها علی فعل نفسها كشهادة القاسم الوازن والکیال علی رب الدین، بیا په درمختار کښې لیکلی ددې نه پس. وهل يتوقف ثبوته علی دعوی المرأة الظاهر لا لتضمنها علی حرمة الفرج وهی من حقوقه تعالی: نوجناب. ددې نه معلومه شوه چه حرمت د رضاعت دعوی باندې موقوف نه دې. ددې وجه نه لیکې. ولو احدهما المرضعة،

(۱) وفي الهنديه: ولا يقبل فی الرضاع الا شهادة رجلين او رجل وامرأتين عدول كذا فی المحيط..... وان كان المخبر واحد او وقع فی قلبه انه صادق فالأولى ان يتنزه ويأخذ بالثقة وجد الاخبار قبل العقد او بعده ولا يجب علیه ذلك.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۲۷ کتاب الرضاع)

(۲) وعن عقبه بن الحارث انه تزوج بنت ابی اهاب فجاءت امرأة فقالت لقد ارضعتكما، فسأل النبي ﷺ فقال: کیف وقد قیل؟ ففارقها عقبه فنکحت زوجاً غیره، اخرجه البخاری.

لوغ المرام ۳۸۵ قبیل باب النفقات)

څه دخپلې کم علمې نه دا گنړم چه دمرضعې اوددې د خاوند گواهی شرعاً قبوله ده. مگر څه ستاسو په فتوی باندې زیات اعتماد کوم. نو ایاددې مرضعې اود خاوند گواهی منظوره ده یا نه؟ والتوفیق علی الله

المستفتی: محمد هلال خطیب تربیلا ډیم ۱۸۱۹۱۰ ۱۹۷۹

الجواب: تاچه څه گنړلی هغه صحیح دی. دمرضعې شهادت مقبول دې. او صرف په دې باندې اکتفاء کول مردود دی. او کله چه دمرضعې شهادت مقبول دې. حالانکه دا پخپل کار باندې شهادت دې. نو د خاوند شهادت به په طریقه اولی منظور وی.

نوبت: په شهادت کښې د عدالت رعایت ضروری دې (۱) وهو الموفق

په شهادت عدلین سره چه کله مبرهن نه وی رضاعت به ثابت نه وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د بکر دلور د اسماء د زید سره دنکاح کولو پړوگرام شروع وو. د اسماء ماما دا خبره مشهوره کړه. چه اسماء د زید د مور دهندي سینه رولې ده. د زید مور هندي مقامی قاضی ته بیان ورکړو. چه ماسینه نه ده ورکړې. او د ماما ماد ذاتی دشمني دوجه نه دروغ وائی. او د اسماء ماما عدالت ته هم نه پیش کیږي. اوس دنکاح څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محی الدین دهریال مانسنهره.....

الجواب: کله چه ماما عادل دوه سړی یا یو سړې اوددوه ښځو په شهادت سره دا دعوی مبرهن نه کړی تر هغه وخته پورې حرمت د رضاعت نه ثابت کیږي. کما فی الدر المختار وغیره حجتة حجة المال وهی شهادته عدلین او عدل

(۱) وفي الهنديه: ولا يقبل فی الرضاع الا شهادة رجلين او رجل وامرأتين عدول كذا فی المحيط.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۲۷ کتاب الرضاع)

وعدلتین (۱) وهو الموفق

د شک او د بخی په سینه کښې د پیو نه موجود

کیدلو په صورت کښې حرمت نه ثابت کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه عصمت خان په بچین کښې خپلې نیاپه سینه باندې اخستی وو. اوس هغه دخپلې ترور لور سره واده کول غواړی. لیکن د پیو مسئله ددوی په مینځ کښې حائله ده. نیادې لره د ژړا نه دخاموش کولو دپاره په سینه باندې اخستی وو. او هغه ئې نه وو اخستې. اوس معلومه نه ده. چه سینه ئې اخستی ده یا نه؟ او نیایقین سره وائی چه پئ نه دی څکلی. هم دغه شان دهلک مورهم وائی. لیکن بیا هم خلق شک کوی. چه شاید پئ څکلی وی. او هلک لره نیا صرف یو مرتبه په سینه باندې اخستې دې. شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الحليم بشام سوات ۱۹۹۱ء ۷۸۵

الجواب: په صورت مسئله کښې حرمت رضاعت ثابت کیږی نه.

(۱) د شک په صورت کښې (۲) کله چه شپردهنده وائی چه ځمپه سینه کښې پائی نه وو. نو حرمت رضاعت به ثابت کیږی نه (شامی) (۲) هندیه (۳).....

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۲۳۸ قیل کتاب الطلاق

(۲) قال العلامة ابن عابدين: قوله فلو التقم الخ تفريع على التقييد بقوله ان علم وفي القنية امرأة كانت تعط ثديها صبية واشتهر ذلك بينهم ثم تقول لم يكن في ثدي لبن حين القمتها ثديي ولم يعلم ذلك الامن جهتها جاز لانها ان يتزوج بهذه الصبية وفي الفتح لو ادخلت الحلمة في في الصبي وشكت في الارتضاع لا تثبت الحرمة بالشك.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۳۹ باب الرضاع)

(۳) وفي الهندية: المرأة اذا جعلت ثديها في فم الصبي ولا تعرف امص اللبن ام لا ففي القضاء لا تثبت الحرمة بالشك وفي الاحتياط تثبت..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

الاشباه والنظائر (۱) وهو الموفق

د مرضعي غير عادلي د خبر کولو او بيا د انکار کولومستله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دزید او هندي د عقد نکاح لس کاله شوي دي. اوس معلومه شوه چه یو بنځي دوی ته پئ ورکړی دی. لیکن د مرضعي نه علاوه بل گواه نشته. صرف یو بنځه بله هم ورسره ده. لیکن زید د صدق دمخبر نه انکار او کړو. او قسم ئې او کړو چه هنده ځما محرمه نه ده. او هندي هم د دعوي کولو نه انکار او کړو. اوس غرض دادې. چه آیا سابقه نکاح ددې ذکر شوي شبهې دوجه نه فاسده یانه. که چرته نکاح نه وی شوي نو آئنده دپاره نکاح زفاف مجاز ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا جعفر شاه بلند کوت مانسهره ۱۹۷۷ء ۱۷۱۱۰

الجواب: که چرته د امرضعه عادل نه وی. کما هو الظاهر في شر القرون، نوپه

صورت مسئله کښې نه مفارقت واجب دې اونه په دې کښې احتیاط شته.

كما يفهم من الهندية ۱: ۳۷۵ الرضاع يظهر باحد امرين احدهما الاقرار والثاني البينة

كذا في البدائع، ولا يقبل في الرضاع الا شهادة رجلين اور رجل وامرأتين عدول، كذا

في المحيط، وان كان المخبر واحد او وقع في قلبه انه صادق فالاولى ان يتنزه ويأخذ

بالثقة سواء وجد الاخبار قبله او بعده ولا يجب عليه ذلك (۲). وهو الموفق

(بقية حاشيه) دخل في فم الصبي من الثدي مائع لونه اصفر تثبت حرمة الرضاع لانه لبن تغير

لونه. (فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

(۱) قال العلامة ابن نجيم: لو ادخلت المرأة حلمة ثديها في فم الرضيع ولا يدرى ادخل

اللبن في حلقه ام لا لا يحرم النكاح لان في المانع شكاً كذا في الولوالجية.

(الاشباه والنظائر ص ۶۶ القاعدة الثالثة اليقين لا يزول بالشك)

(۲) (فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۷ کتاب الرضاع)

صرف پہ سینہ باندی خولہ اینودلو سرہ (کله چہ

خکلو کنبی شک) وی حرمت رضاع نہ راخی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی کہ چرتہ یونہی کوم ماشوم
لہ سینہ پہ خولہ کنبی ورکری. او فورائی جدا کری. او پی پہ خولہ کنبی دنہ
لارنشی. نوایا پہ دے سرہ رضاعت ثابت کیری؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوفی اسماعیل وزیر ستانی ۱۴۰۱/۵۱۴

الجواب: کله چہ پہ پیو خکلو کنبی شک وی. نو صرف سینہ باندی خولی
اینودلو سرہ حرمت نہ ثابت کیری. لما فی الاشیاء ۵۹ لو ادخلت الحلمة ثديها ولا
يدري ادخل اللبن في حلقه ام لا لا يحرم النكاح (۱) وهو الموفق

رضع مرضعی پہ ٲول اولاد باندی حرام کیدل اود هدايه د عبارت مطلب

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ مسماة خائسته جان دیو
جینی زرین تاجی تہ دخیل وړوکی زوی ملنگ سرہ پی ورکری دی. دخائسته
جان یوبل زوی دے زلمی چہ دملنگ نہ پہ عمر کنبی زیات دے. ایاد زرین
تاجی نکاح دزلمی سرہ جائز ده یانہ؟ نیز د صاحب هدايه دا قول چہ: وکل صیین
اجتمعها علی ثدی امرأة واحدة لم یزلا حدھما ان یتزوج بالآخری الخ: ددے نہ
اجتماعی زمانی مراد ده یا مکانی. یعنی ددے جزئی پہ وجہ سرہ دحلت حکم
کیدے شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ہید ماستر باندہ سیدان براستہ اوگئی مانسہرہ ۱۹۷۵ء ۱۵۱۹

جواب: داجینی زرین تاجہ ددے مرضعی پہ ٲول اولاد باندی حرامہ ده.

یدل علیہ مافی الخلاصة ۲۲۲: ۱ ولو ارضعت امرأة صبیا يحرم علیه من يقدم من اولادها ومن
(۱) (الاشیاء والنظائر ۷۱ القاعدة یقین لا یزول بالشک)

تأخر (۱) ، وفي الدر المختار: لا حل بين الرضعية وولد مرضعتها (هامش ردالمحتار

۵۶۱: ۲) (۲) قلت: وكذا نقول بلبن الفحل فيحرم عليها الولد الثاني لكونه ولد

ابيهما من الرضاع (۳) . فافهم . وهو الموفق

د سینی نہ پی ویستلو سرہ خکول ہم موجب حرمت دے

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دیونہی دسینی نہ پی
ویستلی شو. او بوتل کنبی پی و اچول او یو هلك تہ پی ورکری. ایارضاعت بہ
ثابت وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: تاج ولی جلبئی صوابی یکم ربیع الاول ۱۴۰۱ھ

الجواب: دکومی بنھی دسینی نہ چہ پی ویستل شی او کوم هلك تہ ورکری
شی نو حرمت رضاعت بہ ثابت وی. یدل علیہ مافی شرح التویر: والحق بالمص
الوجور والسعوط (هامش ردالمحتار) ۲: ۵۵۴ (۴) وهو الموفق

د مرضعی د تصدیق پہ صورت کنبی نکاح جائز نہ ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری وائی چہ خما
مور وائی چہ مادفلانی جینی پلار تہ پی ورکری وو. اوخہ داجینی خیل رور

(۱) (خلاصة الفتاوى ۱۲: ۲ قبیل الفصل الخامس فی الکفاء)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۳ باب الرضاع)

(۳) قال العلامة المرغینانی: ولبن الفحل يتعلق به التحريم وهو ان ترضع المرأة صبیه

فتحرم هذه الصبیه علی زوجها وعلی ابائه وابنائه ویصیر الزوج الذی نزل لها منه اللبن ابا
للمرضعة. (هدایہ ۲: ۳۷۰ کتاب الرضاع)

(۴) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۷ باب الرضاع)

دیوارہ پہ نکاح باندی اخستل غواړم په رضاعت کښې دمورنه علاو د بل کوم چشم دیداه گواه نشته. او ځما یقین دې چه ځما مور دروغ نه وائی ایاد شریعت په رنړا کښې دانکاح جائز ده؟ نیز ځما او ددې جینئ دخاندان په خپلو کښې جهگړه ده. که چرته دا جینئ زموږ کور ته راغله نو ټولې جهگړې به ختمې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی ولی محمد بابر فورټ سنډیمن بلوچستان ۱۲۲ ستمبر ۱۹۷۹ء
جواب: کله چه ته ددې مرضعی (مور) تصدیق کوي نو حلت به دکومې نه راځی. قلت: ونظيره التصديق بعد عقد نکاح کما فی ردالمحتار ۲: ۵۶۸ء فلیراجع (۱) وهو الموفق

ذیل زوی گنړلوسره په غلطی سره بل ماشوم

ته پي ورکولو سره هم حرمت ثابت کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زینب په غلطی سره خپلې لور گنړلوسره بلې جینئ ته ئې پي ورکړه. په دې وخت کښې دزینب هوش او حواس دیماری دوجه نه صحیح نه وو. کله چه یو مرتبه ئې پي او څکل. نو هوش او حواس ئې په تیېهک کیدلو باندې محسوس کړل او پي هم صرف یو مرتبه څکلې وو. ایاد زینب دزوی سره ددې جینئ نکاح جائز ده یا نه. او د زینب دولد الولد سره جائز ده یا نه؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبد الکبیر جلال آباد.....

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وفي الهندية تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتكما فهو علي اربعة اوجه ان صدقاها فسد النكاح..... وان كذباها وهي عدلة فالتزوه المفارقة..... وكذا لو شهد غير عدول او امرأتان او رجل وامرأة وان صدقها الرجل وكذبتها فسد النكاح وان بالعكس لا يفسد ولها ان تحلفه ويفرق اذا نكل.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۳۸ قیل کتاب الطلاق)

الجواب: د جزئیاتونه معلومه ده. چه رضاع کښې په علم. جهل. اورضا او اکراه کښې څه فرق نشته. لهذا دزینب پلار ددې رضیعی رضاعی روزدې. او ولد الولد ئې رضاعی وراره دې. او څنگه چه دنسبتی وراره سره نکاح حرامه ده. هم دغه شان درضاعی وراره سره هم نکاح حرامه ده.

قال رسول الله ﷺ: يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۱) وفي الدر المختار: ولا حل بين الرضیعة وولد مرضعتها وولد وللمها لانه ولد الاخ انتهى باختصار يسیر (۲). وهو الموفق

د دوو بنو مختلفو بچوته پي ورکولوسره د رضاعت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دزید دوه ښځې دی. هنده او سایه. هندی یو اجنبی هلک ته سینه ورکړه. او سایې هم یو اجنبی جینئ ته سینه ورکړه. اوس ددې اجنبی جینئ او هلک په مینځ کښې نکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القیوم پیر هاری بتگرام..... ۱۹۸۳ء ۱۱۱۱

جواب: دادلبن الفحل مسئله ده. اوس ددې دواړو په مینځ کښې نکاح ناجائز ده. ځکه چه دادواړه دزید رضاعی بچی دی (۳) وهو الموفق

(۱) (رواه البخاری ۹: ۱۲۱ کتاب النکاح، وراه مسلم باب تحريم الرضاعة ماء الفحل

الحديث: ۱۴۳۷ ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب تحريم بنت الاخ من الرضاع)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۴۳ باب الرضاع)

(۳) قال العلامة المرغيناني: ولبن الفحل يتعلق به التحريم وهو ان ترضع المرأة صبية فتحرم هذه الصبية على زوجها وعلى آباءه وابنائهم ويصير الزوج الذي نزل لها منه اللبن ابا للرضعة.

(هداية ۲: ۳۵۱ کتاب الرضاع)

د خوب په حالت کښې د یو بچی راتلل اود پیو څکلوسره د حرمت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو ښځه اوده وه، چه یو هلک راغلو او په دې حالت کښې ئې ددې نه پئی او څکل، او ښځې ته هم معلومه شوه، ایادي سره حرمت درضاعت ثابت کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مجید علی متعلم حقانیه ۱۳۱۱ء ۱۹۸۶ء

جواب: د اوده شوی (نائی) ښځې نه دپیو څکلوپه صورت کښې حرمت د رضاعت ثابت کیږی.

لما فی شرح التتویر: او میتة ﴿۱﴾، والوجه ظاهر لان النوم ادنی من الموت، ولما فی العالمگیریة ۱: ۳۶۸ وكذا الصغيرة اذا جاءت الى الكبيرة وهی نائمة فاخذت ثديها وارتضعت منها بانثامنه، فافهم ﴿۲﴾. وهو الموفق

د چا په بدن کښې د وینې داخلیدلو سره حرمت د رضاعت نه راځی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د چا په بدن کښې د چا وینې داخلیدلو سره حرمت درضاعت ثابت کیږی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: ریاض الحسن ستاره جرات تحصیل گو جرخان ۱۹۷۶ء ۱۵۱۱ء

الجواب: واضحه دې وی چه د چا په بدن کښې د وینې داخلیدلو سره د حرمت رضاع ثبوت اود عدمې ثبوت متعلق وضاحت ملاؤ نشو، البته دقواعدوپه رتیرا سره دا عمل موجب حرمت نه دې، لان الدم لا يدفع المجاعة ولا تتغذى بها فلا تكون محرمة، قال رسول الله صل الله عليه وسلم انما الرضاعة من

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۴۳۷ باب الرضاع)

﴿۲﴾ (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۴۵ کتاب الرضاع)

.....

المجاعة ﴿۱﴾ نیزواضحه دې وی چه کله ددوه نیمو کالونه پس پئی او څکلې شی نو موجب حرمت نه کیږی ﴿۲﴾ دخول دوینې به څنگه موجب حرمت وی، وهذا هو المختار عند الاکابر وهو الموفق

د ښځې پڼ څکلوسره او وینې ورکولوسره حرمت رضاعت نه راځی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه (۱) خاوند دپاره دښځې سینه په خوله کښې اخستل یا د کومې مجبورې (بطور علاج) دوجه نه دښځې پئی څکل جائز دې یا نه، د حرمت څه حکم دې، (۲) دښځې د بيمارې یا کمزورې په بنیاد باندې که چرته د وینې ضرورت پيښ شی اود خاوند د وینې نه علاوه دبل چا وینه ورسره موافق نه وی په دې صورت کښې دا وینه ورکول جائز دې؟ اود حرمت څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم..... نوشهره ۱۸ شوال ۱۳۸۹ هـ

الجواب: (۱) دوه نیم کاله نه پس د کومې ښځې پئی څکل او ورکول بغير د ضرورت شرعی نه جائز نه دی، البته دې سره حرمت رضاع ثابت کیږی نه، عمدة الرعاية ﴿۳﴾ وهدایة ﴿۴﴾

﴿۱﴾ عن عائشة ان النبي ﷺ دخل عليها وعندها رجل فكانه تغير وجهه كانه كره ذلك فقالت انه اخي فقال انظرن من اخوانك فانما الرضاعة من المجاعة.

(الصحيح البخارى ۲: ۸۶۳ باب من قال لا رضاع بعد حولين)

﴿۲﴾ وفى الهندية: قليل الرضاع وكثيره اذا حصل فى مدة الرضاع تعلق به التحريم..... واذا مضت مدة الرضاع لم يتعلق بالرضاع تحريم كذا فى الهداية.

(فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۴۲ کتاب الرضاع)

﴿۳﴾ قال العلامة عبد الحى اللكنوى: قوله لا بعده اى لا بعد مدة الرضاعة لحديث لا رضاع بعد فصال ولا يتم بعد حلم اخرجه الطبرانى وعبد الرزاق وغيرهما وفى جامع الترمذى مرفوعاً لا يحرم من الرضاع الا ما ففق الا معاء فى الثدي وكان قبل الفطام الخ.

(عمدة الرعاية هامش شرح الوقاية ۲: ۶۴ کتاب الرضاع)

﴿۴﴾ قال العلامة المرغينانى: وهل يباح الارضاع..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

وشامی (۱)، (۲) د ضرورت شرعی پہ وخت نکاح باندی ددی اثر نہ پریوزی او حرمت هم نشته دی. او بغير ضرورت نه په نکاح باندی اثر خونه پریوزی لیکن حرام او موجب گناه ده، ولم یذكره الفقهاء فی محرمات النکاح. وهو الموفق

که چرته پښ ورکول یقینی طور باندی یاد وی اوبخې

خاوند ته هم د حقیقت یقین وی نو تفريق ضروری دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو بښځې خپل زوی دپاره یو جینی خوښه کړه روستودا صورت حال پیدا شو چه دې ښځې ته دا خبره یاده شوه چه هغه جینی کومه چه ما خپل زوی ته په نکاح باندی اخستې ده. دې ته هم کیدی شی مایې ورکړې وی لیکن ددې کار د مدت او دوخت د پریشانی او مصیبت د وجه نه په شک کښې دی. لیکن غالب گمان دپیو ورکولو دې چه دې خپل پي ورکړی دی نوایا په دې صورت کښې حرمت رضاع ثابت کیدلو سره جدائی لازمه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی حاجی علی محمد بیتهنی ټانک ډیره ۱۹۷۴، ۱۵۱۲۱

الجواب: که چرته پي ورکونکی ته یقینی طور باندی خپل پي ورکول یادوی او ددې جینی او هلک په دې خبره باندی یقین وی چه دا ښځه رښتیا وائی نو په دې هلک باندی ددې جینی پریښودل ضروری دی (شامی) (۲) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) بعد المدة قد قیل لا یباح لان اباحتها ضرورية لكونه جزء الاصلی.

(هدایه ۲: ۳۵۱ کتاب الرضاع)

(۱) قال العلامة الحصکفی: وبثبت التحريم فی المدة فقط ولو بعد الفطام..... ولم ییح الارضاع بعد مدته لانه جزء آدمی والانتفاع به لغير ضرورة حرام علی الصحيح.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۸ باب الرضاع)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتكما فهو علی اربعة اوجه ان صلقتها فسد النکاح..... وان کذبها وهی عدلة فالتزوه المفارقة..... وان صلقتها الرجل وکذبتها فسد النکاح..... وان بالعکس لا یفسد. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۸ قبیل کتاب الطلاق)

د پیو نه کیدل یقینی وی نوحرمت ثابت کیدی نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو هلک دخپلې نیا سینی سره خوله اولگوله حال دا چه دې کښې پي نه وو. او نیادده دپلار د طرفه وی. نوایا په ده باندی خپله د ترور لور حرامه ده یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عالمگیر شاه اکبر پوره ۱۲۵ جمادی الثاني ۱۳۹۹ هـ

جواب: که چرته ددې نیایه سینه کښې یقینی طور سره پي معلوم نه وو. نو دې سره حرمت رضاعت نه ثابت کیدی. صرح به فی الاشباه والنظائر ۶۳: ۵۹ (۱) وهو الموفق

که پښ نه وی نوحرمت رضاعت به ثابت نه وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو ماشوم دمور نه د شپږو میاشتو پاتې شو او په دې دوران کښې دچیلې یادغواپه پیو باندی پرورش او شو. کله چه داماشوم په ژړاشی نو دې لره خپله حقیقی نیاسینی

(۲) قال العلامة ابن نجیم: ومنها لو ادخلت المرأة حلمة ثديها فی فم الرضيع ولا یدری أدخل اللبن فی حلقه ام لا یحرم النکاح، (بعد صفحات) فلو کان فی الحرمة شک لم یعتبر ولذا قالوا لو کان فی الحرمة شک لم یعتبر ولذا قالوا لو ادخلت المرأة حلمة ثديها فی فم رضيعه ووقع الشک فی وصول اللبن الی جوفها لم تحرم لان فی المانع شکا کما فی الولو الجیه وفي القنیة: امرأة کانت تعط ثديها صبية واشتهر ذلک فیما بینهم ثم تقول لم یکن فی ثديی لبن حین القمتها ثدی ولا یعلم ذلک الا من جهتها جاز لابنها ان یتزوج بهذه الصبية وفي الخانیة صغیر وصغیرة بینهما شبهة الرضاع ولا یعلم ذلک حقیقة، قالوا: لا یأس بالنکاح بینهما هذا اذا لم یخبر بذلک احد.

(الاشباه والنظائر ۶۲، ۶۶ القاعدة الثالثة یقین لا یزول بالشک)

باندی و اخلی او پرلہ پسې دوه کاله داسلسله جاری وه. دنیا عمر شپيته کاله وو. او د اوولسو کالونه دانیایې اولاده وه. ایا اوس ددې نیا حقیقی نمسئ سره ددې هلک نکاح جائزده؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد شریف پشاور..... ۱۹۷۴ء ۱۰/۱۱/۱۰

جواب: که چرته ددې نیا په سینه کنبې دپیو وجودیقینی نه وو. نو حرمت درضا عت به ثابت نه وی.

وفی القنیة امرأة كانت تعطئ ثديها صبية واشتهر ذلك بينهم ثم تقول لم یکن فی ثدی لبن حین القمتها ثدی ولم یعلم ذلك الا من جهتها جاز لابنها ان یتزوج بهذه الصبیة (ردالمحتار ۲: ۵۵۶) (۱). وهو الموفق

د آنسې بنځې په پیو کیدلو او نه کیدلو کنبې د حرمت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه په کتاب الرضاع کنبې په دې خبره کنبې اختلاف دي. واذنزل للبکرلین فارضعت صبیایتعلق به التحريم لاطلاق النص وهو قوله: وامها تكم اللتي ارضعكم، اوس که چرته یو بنځه وی. او ددې خاوندنه وی او بوډهې شی. او یو ماشومه د سینې سره اولگوي او پي ددې په سینه کنبې پیدا شی. نو دې سره حرمت ثابت کیږي. هم دغه شان که چرته پي نه وی نو حرمت نه راځي ایا د امسائل صحیح دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا غلام محمد طیب کوئټه..... ۲ رمضان المبارک ۱۳۹۹ هـ

جواب: (۱) دامسئله صحیح ده. (۲) دامسئله هم صحیح ده. کما فی

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۹ باب الرضاع)

(۲) قال العلامة الحصکفی: هو مص الثدي وشرعا مص من ثدی آدمیة ولو بکرا او میتة او آیسة والحق بالمص الرجور والسعوط.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۷ باب الرضاع)

ردالمحتار ۲: ۴۵۵) (۱) وهو الموفق

ددوه نیم کالونه زیات عمر والا که چرته پي اوڅکي نو حرمت نه ثابتیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه مسماة کچکول خان هغه چه لاډلا او بداخله وه. د جادوپه طور باندې د علی محمد د مور صرف یو ځل پي او څکل. علی محمد د کچکول نه صرف شپږ میاشتې مشردې. هم دغه رنگ د کچکول خان کویدنه د علی محمد د کشرې خور سره او شوه. اوس د واده خبرې شروع دی نو دا خبره یاده شوه. لیکن د ایاد ول پکار دی. چه کچکول خان دخپلې منگتیرې مور صرف یو ځل پي څکلی دی. د انکاح جائزده؟ بینوا توجروا

المستفتی: فیروز شاه

جواب: که چرته دپیو څکلویه وخت د کچکول عمر د دوه نیم کالونه زیات وو. نو حرمت به نه وی. فی الدر المختار: فی وقت مخصوص هو حولان ونصف عنده و حولان فقط عندهما الخ (۲) او که چرته عمر د دوه نیم کالونه کم وو نو حرمت به ثابت وی. وفيه وثبت به ان قل (۳) وهو الموفق

د بنځې پي څکلو کنبې د حرمت دلیل

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه دسړی دپاره دخپلې

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وفي القنیة امرأة كانت تعطئ ثديها صبية واشتهر ذلك بينهم ثم تقول لم یکن فی ثدی لبن حین القمتها ثدی ولم یعلم ذلك الا من جهتها جاز لابنها ان یتزوج بهذه الصبیة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۹ باب الرضاع)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۷ باب الرضاع)

(۳) (شرح التنویر علی هامش الشامیه ۲: ۳۳۹ باب الرضاع)

نبی پئی خکل ولې حرام دی ددې څه وجه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری رحمت دین متعلم گورنمنته دارالعلوم اسلامیہ چارباغ سوات ۱۹۸۹ء ۲۳۱۹۱
جواب: روستو د مدت رضاع نه دخپلې نبی وغیره پئی خکل حرام دی لیکن موجب د جد او والی او د طلاق نه دی.

کما فی الدر المختار علی هامش رد المحتار ۵۶۹:۲ مص رجل ثدی زوجته لم تحرم (۱) وفی ۵۰۵:۲ ولم یبح الارضاع بعد مدته لانه جزء آدمی والانتفاع به لغير ضرورة حرام علی الصحيح (۲). وهو الموفق

د رضاعت د مودې نه علاوه د نبی پئی خکلوسره نکاح باندې اثر نه پریوزی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه یو سړی دخپلې نبی سره صحبت کولو، نبی ته ئې او وئیل چه ستا په سینه کنبې پئی شته یانه، نبی ورته او وئیل نشته. لهاددې په سینه باندې خوله کیخودله او چه کله ئې د یرشوق د وجه نه اورولې نوددې په رولو سره دهغه په خوله کنبې مالگیری پئی راغلل. دده په خوله کنبې پئی راتللو سره ئې گزار کړل او خوله او ژبه ئې صفا کړه، او پئی ئې تیرنه کړل، او بیایې خوله او بوسره صفا کړه، هلته ئې دیو عالم نه پوښتنه او کړه، او هغه جواب ورکړ وچه ددې سره رضاعت نه ثابت کیږی، تاسو صاحبان د صحیح مسئلې نه مو خبر کړئ؟ بینوا توجروا

المستفتی: کمال الباکستانی حائل سعودیه عربیه ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ هـ

جواب: ددې مولوی صاحب مسئله صحیح ده، که تاسو چرته پئی هم او خکل اولاندې مو تیرهم کړل. نو بیا هم په نکاح باندې څه اثر نه پریوزی. لما فی شرح التویر علی هامش رد المختار..

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۳۹ قیل کتاب الطلاق

(۲) (علیه علی هامش الشامیه ۲: ۳۳۸ باب الرضاع)

۵۶۹:۲، مص رجل ثدی زوجته لم تحرم، انتهى (۱). قلت هذا اذا كان الزوج تجاوز عمره من ثلاثين شهراً (۲). وهو الموفق

نمسی یا نمسی ته پئی ورکول اگر چه ممنوع

نه دی مگر موجب د حرمت رضاعت دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه نیا خپلو نمسولره داو ده کولو دپاره خپل سینه دهغوی په خوله کنبې ورکوی او هغوی پئی خکی ایا دا جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرؤف لوند خور مردان ۱۲۸ رمضان المبارک ۱۴۰۵ هـ

جواب: نمسی وغیره (کله چه دوه نیم کالونه کم وی نودته) سینه ورکول ممنوع نه دی، که چرته د رضاعت په موده کنبې ئې پئی او خکل نو حرمت د رضاعت به ثابت وی (شرح تنویر وغیره) (۳) وهو الموفق

د اقرار نه پس د رضاعت نه انکار او کړی نو نکاح به جائز وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه حیات دخپل زوی وارث

(۱) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۹ کتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة طاهر بن عبد الرشيد: ولا رضاع بعد الفصال ومدة الرضاع عندهما سنتان وعند أبي حنيفة سنتان ونصف والرضاع في هذه المدة محرم فطم الصبي أم لا ولا يثبت الحرمة بعد سنتين ونصف وإن لم يطم.

(خلاصة الفتاوى ۲: ۱۱ الفصل الرابع في الرضاع)

(۳) قال العلامة الحصكفي: ويثبت التحريم في المدة فقط ولو بعد الفطام على المذهب

وعليه الفتوى..... ولم يبح الارضاع بعد مدته لانه جزء آدمی والانتفاع به لغير ضرورة حرام

على الصحيح. (الدر المختار على هامش الشامية ۲: ۳۳۸ باب الرضاع)

دپاره د غلام دلور رسته او غوښتله، د غلام ښځې جواب ورکړو چه ما وارث ته دخپلې لور سره پي ورکړې دي ددې وجه نه دارسته نه شي کيدې، ددې اقرار گواه هم موجود دې څه وخت پس حيات دوباره رسته او غوښته غلام او دده ښځه رستي ورکولو باندې راضي شول، نکاح او شوه، چه کله دکلی خلقو د رضاعت د سابقه د اقرار د وجه نه نکاح باندې اعتراض او کړو نودې ښځې د رضاعت نه انکار کولو سره او وئيل چه اولنې اقرار صرف رستي نه ورکولو دپاره يوبهانه وه، په دې سلسه کښې ئې يوديني عالم ته رجوع او کړه نو د نکاح د جواز فتوی ورکولو سره ئې دادليل ورکړو چه رضاعت د ثبوت گواه نشته حالانکه يوبل عالم دين د جد او الی حکم ورکولو سره او وئيل چه د اقرار د وجه نه يو ځل رضاعت ثابت شوي دي، اوس سوال دادې چه د اقرار رضاعت نه پس دانکار په صورت کښې حرمت رضاعت ثابت کيږي يانه؟ نیز ذکر شوي نکاح برقراره پاتې کيدلې شي يادې لره فسخه کول ضروري دي؟ بينوا توجروا

المستفتی: حافظ حيات محمد ساکن مروال کيمليپور اټک ۷۸۷۸، ۱۹۷۴
جواب: دانکاح جائز ده د فسخې څه ضرورت نشته.

لما فی تنقيح الفتاوی (۳۴: ۱) سئل فی امرأة قالت ارضعت زیداً ثم کذبت نفسها وحلفت بالله العظیم انها لم ترضعه اصلاً وصدقها زید علی ذلک ويرید التزوج بابنتها فهل له ذلک، قال نعم والمسئلة فی التویر الخ ﴿۱﴾. وهو الموفق

د رضیع او د مرضعې د ټول اولاد په مینځ کښې نکاح حرامه ده

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه علی دولی سره دده د مور پي څکلی دي، اوس د علی نکاح دولی دمور دخيتي نه پيدا شوي دولی

﴿۱﴾ (تنقيح الفتاوی الحامدية ۱: ۳۳ باب الرضاع)

خور سره کو، ایا ذکر شوي صورت کښې نکاح جائز ده، ایا د رضیع دپاره د مرضعې ټول اولاد حرام دي. ﴿۱﴾ حالانکه فتاوی دارالعلوم دیوبند جلد ۴ سوال: (۹۲۱)، لاندې په ذکر شوي صورت کښې نکاح حرامه قراره کړې شوي ده، او په دویم جلد کښې اصول بیان کړې شوي دي، چه رضیع دپاره د مرضعې ټول اولاد حرام دي ﴿۲﴾ مفتی اعظم پاکستان مفتی محمد شفیع صاحب سابق مفتی دیوبند حال کراچی او مولانا خیر محمد صاحب خیر المدارس والا ذکر شوي نکاح حرامه قراره کړې ده، لیکن د گوجرانواله یو مفتی صاحب په عبارت کښې،، تحل اخت اخیه رضاعاً ونسباً، بحر الرائق ۲۲۷، شامی ۳: ۵۶۱، فتح التقدير ۳: ۱۱۰ حواله ورکوي چه ذکر شوي نکاح جائز قرار کړې شوي ده، مدلل جواب مع ثبت مهردار الافتاء رحمت او فرمائي؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد عبداللہ لدھیانوی مرکزی دفتر مجلس ختم النبوت ملتان شهر ۱۹۲۹، ۱۲۱۱
الجواب: د علی دپاره دولی مورد مرضعې، ټول اصول او فروع حرام دي، لما فی الهندية ۱: ۳۶۵ يحرم علی الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعاً حتى ان المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا الارضاع او بعده..... فالکل اخوة الرضيع واخواته الخ ﴿۱﴾..

او فقهاء کرامو چه څه ليکلي دي چه تحل اخت اخیه رضاعاً ونسباً، نوددي نه مراد د علای روراخيافي خورده ټولو فقهاء کرامو په دې باندې تصريح کړې ده. قال فی الدر المختار: وتحل اخت اخیه رضاعاً ونسباً بان يكون لایه لایه اخت لام انتهى ما فی الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۵۶۱ ﴿۲﴾. وهکذا فی الهندية ۱: ۳۶۶ ﴿۳﴾.

﴿۱﴾ (فتاوی عالمگیریه ۲: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

﴿۲﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۳۲ باب الرضاع)

﴿۳﴾ (فی الهندية: وتحل اخت اخیه رضاعاً كما تحل نسباً مثل الاخ لا ب اذا كانت له اخت من امه يحل لایه من ابيه ان يتزوجها کذا فی الکافي). (فتاوی عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

وهكذا في الهداية ٣٣١ (١) كتاب الرضاع، وهكذا في البدائع ٣: ٢ (٢). وهو الموفق

د نیا پښ څکلو سره نمسی د ترونو رضاعی رور جوړیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه نیا خپل نمسی ته پئ ورکړل، نوایا واقعی به دانمسی دخپلو ترونو روروی؟ او د تره لوریانې به په ده باندي حلالې نه وی؟ لیکن حقیقت خوددې برعکس دې؟ بینوا توجروا المستفتی: رحمت الله خان اوگي مانسهره..... ٢٢ شوال ١٤٠٢ هـ

جواب: داهلک دتولو ترونو رضاعی رور دې. ددې ترونو لوریانې په ده باندي حرامې دی، داددې هلک رضاعی وریرې دی، قال رسول الله صل الله علیه وآله وسلم: يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (٣) وهو الموفق

اجنبی هلک جینی د اجنبی بخې پښ څکلو

سره په دواړو کښې رضاعت ثابت کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید د فاطمې زوی او

(١) وقال العلامة المرغینانی: ويجوز ان يتزوج الرجل باخت اخيه من الرضاع لانه يجوز ان يتزوج باخت اخيه من النسب وذلك مثل الاخ من الاب اذا كانت له اخت من امه جاز لاخته من ابیه ان يتزوجها.

(هدایه ٢: ٣٣١ کتاب الرضاع)

(٢) (بدائع الصنائع ٣: ٢ کتاب الرضاع)

(٣) (رواه البخاری ٢: ٢٣ باب قوله تعالى وامهاتكم اللائي ارضعنكم كتاب النكاح) (ورواه مسلم ١: ٢٦٤ باب الرضاعة من ماء الفحل ورواه النسائي ٦: ١٠٠ باب تحريم بنت الاخ من الرضاع)

.....

زینب دهندي لورده، دواړو ددریمې مورپې او څکل اوس د فقه حنفی په رنړا کښې دزید او زینب په مینځ کښې عقد نکاح جائز ده یا نه؟ یعنی دارضاعت د صورت محرمه ځینې دې یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا فضل مولی صاحب دلبوری مدرس حقانیه حال مهتم دارالعلوم دلبوری، ١٩٨٩ هـ
الجواب: دزید او زینب په مینځ کښې نکاح حرامه ده، ځکه چه دادواړه رضاعی رور خور دی، قال رسول الله صل الله علیه وآله وسلم: يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (١) وفي الدر المختار: ولا حل بين رضيعي امرأة لكونهما اخوين وان اختلف الزمن (٢) وهو الموفق

د نیا پښ څکلو والا په خپلو کښې رضاعی رور خور دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو ښځه خپلو نمسوته چه هغه هلک او جینی وی پئ ورکړه، ایا ددوی په مینځ کښې به نکاح جائز وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل هادی..... ١٩٧٤، ١٩١٣ هـ

الجواب: چونکه پښ څکلو والا په خپلو کښې رور خور دی، لهذا ددوی په مینځ کښې نکاح جائز نه ده، کما صرحوا به (٣) وهو الموفق

(١) (رواه البخاری ٥١٠٠، ومسلم الرضاع ١١، ١٢، ١٥، وغيرهما انظر تحفة الاشراف ٤: ٢٠١)

(٢) (الدر المختار على هامش رد المحتار ٢: ٢٢٣ باب الرضاع)

(٣) وفي الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعا حتى ان المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا الارضاع او بعده او ارضعت رضيعا او ولد لهذا الرجل من غير هذه المرأة قبل هذا الارضاع او بعده او ارضعت امرأة من لبنه رضيعا فالكل اخوة الرضيع واخواته الخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ١: ٣٣٣ کتاب الرضاع)

رضاعی پلار د دویمې ښځې سره نکاح حرامه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دوه و دونه کړی وی. دواړه ښځې دده سره دی. داو لې ښځې نه ئې شپږ لوریانې او ځامن وو. بیا اولنې ښځه وفات شوه. بیا پلار هم وفات شو او د شپږ بچی ددې کونډې سره پاتې شول. بیادې کونډې مور دیو سړی سره واده او کړو. لیکن دې خاوند ددې شپږو بچو و الامور پئ هم څکلي وو. نو ایاد ښځه ددې سړی سره نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

الجواب: در ضاعی پلار ښځه (غیر مرضعه) حرامه ده. کما فی ردالمحتار ۳: ۳۱ و یحرم من الرضاع اصوله وفروعه... وحالات اصوله وفروعه (۱)

نوب: دا حکم هله دې چه رضاعت مسلم یا مبرهن وی (۲) و هو الموفق

رضاعی ترور د محرماتو نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه مثلاً هندي یو هلک عمرو ته پئ ورکړی دی. اوس د امرضعه (هنده) دخپلې نسبې خور سره. ددې هلک نکاح کول غواړی. ایاداپه رنډا د شریعت کښې جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی عبد الصمد بن شیخ الحدیث

مولانا محمد علی سواتی مدرس حقانیه ۱۸۱۹ء ۱۹۷۲ء

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) و فی الهندیة: الرضاع يظهر باحد امرین احدهما الاقرار والثانی البینه کذا فی البدائع ولا یقبل فی الرضاع الا شهادة رجلین او رجل وامرأتین عدول.

فتاویٰ عالمگیریه ۲: ۳۴۷ کتاب الرضاع

الجواب: د ښځه در ضاعی ترور کیدلوپه وجه د محرماتو نه ده.

لحدیث: یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب (متفق علیه) (۱). ولما فی الهندیة: ۳۶۵: ۱ یحرم علی الرضیع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما (الی ان قالوا) واخو المرصعة خاله واختها خالته (۲). و فی ردالمحتار ۲: ۳۸۳ یعنی یحرم من الرضاع اصوله وفروعه وفروع ابویه وفروعهم وكذا فروع اجداده وجداته (۳). قلت: الخالة فرع الجد الفاسد والجدة الصحيحة. وهو الموفق

د مزنیې په پیو باندي د پالې شوې

هلک د زانی د لور سره د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دیوې ښځې سره زنا او کړه او ولد زنا هم پیدا شو. دې مزنیې ښځې یو هلک ته د زنا پئ ورکړه. اوس د زانی یوه لور ده. نو ایاد دې مزنیې در ضیع او د زانی دلور په مینځ کښې نکاح جائز ده. حالانکه زانی او مزنیه دواړه د زنا او ددې ولد الحرام معترف دی حالانکه ددې ښځې یو خاوند هم نشته؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا رحمن الدین بازار شیرینگل دیر بالا ۱۹۲۹ء ۱۴۱۲هـ

جواب: دامختلف فیه مسئله ده. او محققین د عدم حرمت قائل دی.

قال العلامة الشامي في ردالمحتار ۲: ۵۶۲ وحاصله ان في حرمة الرضیعة بلین الزنا علی الزانی وكذا

(۱) (رواه البخاری ۲: ۷۶۳ کتاب النکاح باب قوله تعالى: وامهاتکم اللاتی ارضعنکم.

ورواه مسلم ۱: ۴۶۷ باب تحريم الرضاعة من ماء الفحل، ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب

تحريم بنت الاخ من الرضاع)

(۲) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۴۳ کتاب الرضاع)

(۳) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

على اصوله وفروعه روايتين كما صرح به القهستاني ايضاً وان الاوجه رواية عدم
الحرمة (۱) وهو الموفق

د رضاعی رور د خور سره نکاح جائز ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه گل رحمن د خیر الاسلام
سره د گل رحمن دمورسینې نه پي رولې دی، ایا د خیر الاسلام د خور نکاح د گل
رحمن سره جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: میان محمد اسلام کا کا خیل

الجواب: په صورت مسئله کښې گل رحمن د خیر الاسلام د خور سره نکاح
کولې شی،

کما فی شرح التنویر: وتحل اخت اخیه رضاعاً یصح اتصاله بالمضاف
..... وبالمضاف الیه کان یكون لاختیه رضاعاً اخت نسباً (۲) وهو الموفق

د رضاعی رور د خور سره د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید او عمر داسې دوه
رضاعی رور نه دی، چه زید د عمر سره د عمر دمورپي څکلی دی، په رنړا د
شریعت کښې از جانب شیرده همه خویش شوندا واز جانب شیر خوار زو جان او
فروع، زید د پاره عمر د هریوې خور سره نکاح ناجائز ده، ایا د عمر د پاره د زید
خور فهمیده یا سیده سره نکاح جائز ده؟

بینوا توجروا

المستفتی: پروفیسر خیر الرحمن چارسده ۱۴ جمادی الاول ۱۳۹۵ هـ

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۶ قبیل کتاب الطلاق)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ باب الرضاع)

الجواب: واضحه دې وی چه فهمیده او سیده د عمر رضاعی خوریانې نه دی
بلکه د رضاعی رور نسبی خوریانې دی. لهذا د عمر د دوی سره نکاح جائز ده.

کما فی الدر المختار: وتحل اخت اخیه رضاعاً یصح اتصاله بالمضاف کان یكون له
اخ نسبی له اخت رضاعیة وبالمضاف الیه کان یكون لاختیه رضاعاً اخت نسباً الخ

(هامش ردالمحتار ۲: ۵۶۱) (۱)، وبمعناه فی جمیع الفتاویٰ (۲) وهو الموفق

د رضیع د مرضعی ټول اولاد سره نکاح جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یوې جینې دیوې ښځې
پي اورول، اوس د دې جینې نکاح د دې ښځې صرف یو زوی سره چه هغه وخت
ئې پي څکل نه کیږي یا د هریو زوی سره به ئې نکاح نه کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: امیر فاضل ضیاء راولپنډی ۱۹۷۵-۱۴۱۰-۲۲

جواب: د دې مرضعی ټول اولاد د دې جینې سره نکاح نشی کولې، کما فی

الخلاصة ۲۴۴: ۱ ولورضعت امرأة صبيًا يحرم عليه من يقدم من اولادومن

تاخر (۳) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ باب الرضاع)

(۲) قال العلامة ابن نجيم: (قوله: وتحل اخت اخیه رضاعاً) یصح اتصاله بكل من

المضاف والمضاف الیه وبهما كما قدمناه فی نظائره فالاول ان یكون له اخ من النسب ولهذا

الاخ اخت رضاعیة والثانی ان یكون له اخ من الرضاع له اخت نسبیة.

(البحر الرائق ۳: ۳۹۶ کتاب الرضاع)

(۳) (خلاصة الفتاویٰ ۲: ۱۲ قبیل الفصل الخامس فی الاكفاء)

د اخوت رضاعی باوجود نکاح حرامہ او ددی

نه منکر کیدل یا کول حرام بلکه کفر دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه هندي خپلې نمسو (هلکانو او جینکو) ته درضاغت په ورځو کښې پي ورکړی دی، ایاددوی په مینځ کښې نکاح کیدلې شی؟ او هغه صلاح کار ددې حرمت ختمولو دپاره هندي ته باوجود پي ورکول باندې دمکمل شهادت نه منکره کوی مجرم دي یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرشید او گئی مانسهره..... ۲۶ ربیع الاول ۱۴۰۱ هـ

الجواب: د اخوت رضاعی دوجه نه ددې نمسو (هلکانو او جینکو) په مینځ کښې نکاح حرامه ده (قرآن) (۱) اود شهادت شرعیه باوجود منکر کیدل یا کول حرام بلکه کفر دی؟ (۲) وهو الموفق

رضاعی خورزی سره نکاح صحیح نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه هندي یوې جینې عمرې (۱) قال الله تبارک وتعالی: حرمت علیکم امهتکم وبناتکم واخواتکم وعمتکم وختکم وبنات الاخ وبنات الاخت وامهتکم التي ارضعنکم واخواتکم من الرضاغة. (سورة النساء پاره: ۴، رکوع: ۱۵، آیت: ۲۳)

(۲) قال الشيخ محمد عمر النسفی: واستحلال المعصية صغيرة كانت او كبيرة كفر اذا ثبت كونها معصية بدليل قطعی..... وعلى هذه الاصول يتفرع ما ذكر في الفتاوى من انه اذا اعتقد الحرام حلالاً فان كانت حرمة لعينه وقد ثبت بدليل قطعی والا فلا بان يكون حرمة لغيره او ثبت بدليل ظنی..... فقال من استحل حراماً وقد علم في دين النبي عليه السلام تحريمه كنكاح ذوی المحارم او شرب الخمر..... من غير ضرورة فكافر وفعل هذه الاشياء بدون الاستحلال فسق.

(شرح العقائد ۱۲۰ بحث استحلال المعصية كفر)

ته دخپل زوی سره پي ورکړل. اوس دهندۀ (مرضعۀ) زوی اود عمرۀ (رضيعي) لور نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ عطاء الرحمن کاملپوری (متعلم حقانيه) ۱۹۷۴ء ۲۳/۲

الجواب: چونکه په رضاعت کښې دمقدم او مؤخر حکم یوشان دي، کما فی خلاصه الفتاوى ۲: ۲۴، ولوارضعت امرأة صبيًا يحرم عليه من يقدم من اولادها ومن تاخر (۱) لهذا داجینې ددې هلکانو رضاعی خور ده. اوددې عمرې لور ددې هلکانو خورزه ده. هغه چه حرام ده. لحديث يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۲) وهى السبع المذكورة فى قوله تعالى: حرمت عليكم (الاية) ومنهائيات لاخت (۳) وهو الموفق

رضاعی ترور سره نکاح صحیح نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د عمریوه ښځه وه ددې نه یوه جینې پیدا شوه او هغه واده کړې شوه اود عمر ښځه مړه شوه، بیا عمر دویم واده او کړو. ددې ښځې نه ئې زید پیدا شو نو د هغه رومبې ښځې لور د زید خور جوړه شوه. بیادې خور زید لره پي ورکړه. چه کله زید هم واده او کړو، نو دده هلک بکړ پیدا شو. اوددې خور ئې جینې پیدا شوه نو ایاد بکړ دپاره دا جینې جائز ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید احمد شاه متعلم حقانيه ۱۹۷۵ء ۲۲/۱۱

(۱) خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس فى الکفاء

(۲) (رواه البخارى فى كتاب الشهادات باب الشهادة على الانساب والرضاع، ورواه مسلم فى كتاب الرضاع باب تحريم الرضاغة من ماء الفحل، ورواه النسائي فى النكاح باب تحريم بنت الاخ من الرضاع من حديث ابن عباس رضى الله عنه)

(۳) قال الله تبارک وتعالی: حرمت علیکم امهتکم وبناتکم واخواتکم وعمتکم وختکم وبنات الاخ وبنات الاخت. (سورة النساء پاره: ۴، رکوع: ۱۵، آیت: ۲۳)

الجواب: چونکہ یہ رضاعت کنبی دمقدم او مؤخر حکم یوشان دی، کما فی الخلاصہ ۱: ۲۴۴ ولوارضعت امرأة صبیاً یحرم علیہ من یقدم اولادہا ومن تاخر (۱) لہذا داجینی ددی ہلک (بکر) دیارہ رضاعی ترورده او محرمہ دہ. لحديث یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب (۲) وفي الدر المختار علی هامش رد المختار ۳۸۳: ۲ وحریم الکمل مما یرحمہ نسباً ومصاهرة رضاعاً (۳) وهو الموفق

د رضاعی خورنی سرہ نکاح حرام دہ

سوال: څہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبی چہ یو هلک دخیلې نیایې ځکلی دی، ددی نیالور چہ ددی هلک ترورده دلور سرہ ددی هلک نکاح جائز دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: نور حبیب شاهین چیل میکر شپقدر ۱۹۷۵ء ۱۱۳۱

جواب: ددی هلک ددی جینی سرہ نکاح حرام دہ.

لقوله عليه السلام: یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب رواه الشيخان (۲).

وفي الدر المختار: حرم علی المتزوج بنت اخیه واخته وبناتها (الی ان قال) وحریم الکمل مما یرحمہ نسباً ومصاهرة رضاعاً الا ما استثنی فی بابہ، (باب المحرمات) (۵).

وهو الموفق

(۱) خلاصه الفتاویٰ ۲: ۱۲ قبیل الفصل الخامس فی الکفاء

(۲) (الصحيح البخاری ۲: ۶۲۳ کتاب النکاح باب قوله تعالى واما هنکم اللاتی ارضعنکم)

(۳) (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۰۲ فصل فی المحرمات)

(۴) (رواه البخاری ۲: ۶۲۳ کتاب النکاح، ومسلم ۱: ۲۶۷ کتاب الرضاع)

(الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۰۱، ۳۰۲ فصل فی المحرمات)

د ناسکه نیا پی ځکلو سرہ د حقیقی ماما زادی

سرہ هم حرمت رضاعت ثابت کیږی

سوال: څہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبی چہ څہ دخیل ماما دلور سرہ واده کول غواړم، لیکن ماته ځما ناسکه نیا هغه چہ ځما د نیکه بنسټ دده خو لیکن نه ځما دمور مورده نه ځما د ماما، هغې ماته پی را کړی دی، نو ای اوس څہ دخیل حقیقی ماما دلور سرہ نکاح کولی شم؟ بینوا توجروا

المستفتی: سردراز خان دیربازاردیر بالا ۱۲۹۰ شعبان ۱۴۰۲ هـ

الجواب: چونکہ دلبن الفحل په قاعده باندې د نیکه ټول اولاد ستاسو رضاعی رونه خویندې دی، لہذا تاسو دخیل سکه ماما دلور سرہ نکاح نشی کولی.

كما فی رضاع الهندية ۱: ۳۲۳ وهذه الحرمة كما تثبت فی جانب الام تثبت فی

جانب الاب وهو الفحل الذي نزل اللبن بوطئه كذا فی الظهيرية، یحرم علی الرضيع

ابواه من الرضاع واصلهما وفروعهما من النسب الخ (۱). وهو الموفق

د مرضعی د دویم خاوند نه پیدا شوی

جینی سرہ د رضیع د نکاح مسئلہ

سوال: څہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبی چہ بنده عهد طفولیت کنبی دیوې بنسټې پی ځکلی دی، ماچہ دکوم خاوند په موجودگي کنبی پی ځکلی وو، هغه وفات شوی دې، ذکر شوی بنسټ بیا د دویم سړی سرہ نکاح او کړه، او ددی دویم خاوند نه ئې یوه جینی پیدا شوه، اوس بنده ددی جینی سرہ کوژدنه او کړه، دکوژدنې نه مخکې بنده ددی مسئلې بارہ کنبی دیو مولوی صاحب

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۲۳ کتاب الرضاع)

نہ پوښتنه او کړه، نو هغه د انکاح صحیح او وئیله، او دلیل ئې دایان کړو، چه چونکه ستاد پيوپه وخت کښې خاوند بدل وو، او اوس د جینئ پلار بدل دې، لیکن ماته تشفی او نه شوه تاسو صاحبان دفتوی په رنر اسره څه فرمائی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نادر خان منیجر حبیب بینک ناوگي باجوړ..... ۱۹۷۷، ۱۹۸۱

الجواب: محترم: په تاسو باندې ددې ښځې (مرضعې) ټولې لوریانې حرامې دي، په دې کښې څه اختلاف نشته.

کما فی خلاصة الفتاوى ۱: ۲۴۲ ولو ارضعت امرأة صبيًا يحرم عليه من ولادها ومن تأخر (۱) وفي الهندية ۱: ۳۶۵ يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصلوهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعا حتى ان المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا الارضاع او بعده (الى ان قال) فالكل اخوة الرضيع واخوانه (۲) وهو الموفق

په پيو کښې د اصلې او غير اصلې تقسيم جاهلانہ تقسيم دي

سوال: څه فرمائی علماء دين دې مسئلې باره کښې چه جی خان اولال زمرود دتره ځامن دی، دې دواړو دخپلې سکې ترورپي څکلی وو، مگر فرق دادې چه لال زمرود د ترور اصلې پي څکلی دی، او جی خان د ترور د خاوند وفات کيدلو نه تقریباً شل کاله پس کوم پي چه راوتلی دی هغه غير اصلې پي څکلی دی نو آیا جی خان دپاره دلال زمرود د کومې لور سره نکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیرولی خان آزاد کشمیر جمنټ بلوچستان ۱۷ رمضان المبارک ۱۴۰۹ هـ

الجواب: په صورت مسئلې کښې په دې سړي جی خان باندې د زمرود ټولې لونړه حرامې دي، د اصلې او غير اصلې تقسيم جاهلانہ تقسيم دي، کما فی رضاع شرح التنوير: ولو بکرا او ميته او آنسة (۳) وهو الموفق

(۱) خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس في الاكفاء

(۲) فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ كتاب الرضاع

(۳) الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۴۳۷ باب الرضاع

د رضاعی زوی د ښځې سره نکاح جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دين دې مسئلې باره کښې چه دوه لونړه دي، د مشر رور ښځې کشر روتې پي ورکړه اچانک په څه حادثه کښې دا کشر رور وفات شو، ایا مشر رور دپاره د کشر رور منکو جې سره نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیر زمان پیرپيائي..... ۱۹۷۳، ۵۷۸

جواب: د رضاعی زوی ښځه د محرماتو نه ده، کما فی الهندية: وامرأة الرضيع حرام على الرجل (هندية: ۱: ۳۶۶) (۱) وهو الموفق

د رضاعی تره سره نکاح جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دين دې مسئلې باره کښې چه د شریف ښځې دخپلې خور لورته پي ورکړه، ایا ددې جینئ او د شریف درورپه مینځ کښې نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: روح الامین پیش امام بابوزی ضلع مردان

جواب: چونکه داسرې ددې جینئ رضاعی تره دي، لهذا ددوی په مینځ کښې نکاح حرامه ده، بدلیل روایة البخاری: لیلج علیک افلح فانه عمک من الرضاعة (۲) وصرح به

(۱) فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ كتاب الرضاع

(۲) وعن عائشة قالت جاء عمي من الرضاعة فاستاذن علي فابيت ان اذن له حتى اسأل رسول الله ﷺ فجاء رسول الله ﷺ فسأله فقال انه عمك فاذني له قالت فقلت له يا رسول الله انما ارضعتني المرأة ولم ير ضعتني الرجل فقال رسول الله ﷺ انه عمك فليلج عليك وذلك بعلمنا ضرب علينا الحجاب، متفق عليه.

(مشكوة المصابيح ۲: ۲۷۳ باب المحرمات)

فی جمع کتب الفروع (۱) وهو الموفق

رضاعی ترور هم د محرماتو نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دوه سکه خویندی دی کشرې خور دمشرې پي څکلی دی. اوس دمشرې خور لورده او کشرې خور هلک دې ددې دواړو نکاح صحیح ده یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی عزیز الرحمن بازار گبی صوابی ۹ ربيع الثاني ۱۴۰۲ هـ
جواب: داجینې ددې هلک رضاعی ترورده چه دمحرماتو نه ده، والمسله من الواضحات لانه يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۲) وهو الموفق

په رضاعت کښې د مقدم او مؤخر اولاد حکم یوشان دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دهندې نومې ښځې دخیتې نه جینکې هلکان موجود وو. نیز یو هلک مشرنا سکه دهغې خاوندنه هم موجود وو. چه دهغه یو هلک پیدا شو او پخپله د ذکر شوي هندې سره هم یوه ماشوم پیدا شو. چه ددې سره هندې پسرپسر ذکر شوؤ ته پي ورکړه. ددې نه رضاعت ثابت شو. ددې نه پس دهندې بل زوی یوه لور پیدا شوه نو په دې صورت کښې په مینځ د ذکر شوي پسرپسر مشر هغه چه هندې ورته پي ورکړی وو. او د لور پسر ثانی عقد نکاح په رنړا د شریعت کښې صحیح ده، نور

(۱) وفي الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصلولهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعا..... واخوال الرجل عمه واخته عمته الخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ۲: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

(۲) (رواه البخاری ۲: ۶۳۷ کتاب النکاح، ورواه مسلم ۱: ۳۶۷ باب تحريم الرضاعة كتاب الرضاع، ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب تحريم بنت الاخ من الرضاع)

وضاحت مسئله داده چه درشتې په اعتبار سره ذکر شوي پسرپسر او د لور پسر ثانی پخپلو کښې د تره رونه خویندې دی مگر ذکر شوي پسرپسر دخپل یو نوی څیگل شوي تره سره دخپلې نیایې او څکل، ددې وجه نه د صورت مسئلې وضاحت طلب دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد وارث..... ۱۹۷۴ء ۵۱۲۸

الجواب: چونکه په رضاعت کښې دمقدم او مؤخر حکم یوشان دې، کما فی الخلاصة الفتاوى ۴: ۲۴۱ و غیرها (۱) لهذا دهندې ټول اولاد ددې ذکر شوي سړي دپاره رونه خویندې رضاعی دی او ددې اولاد ددې ذکر شوي هلک ورپرونه او وریرې دی چه د حدیث: يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۲) او وضاحت د فقهاء کرامو په بنیاد باندې حرام دې (۳) وهو الموفق

د میرنی رضاعی وراره سره نکاح جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید او بکر پلار شریک رونه دی، د پلار نوم ئې خالد حالانکه د زید یو رضاعی رور عمرو دې هغه د زید (۱) قال العلامة طاهر بن عبد الرشيد: ولو ارضعت امرأة صبيا يحرم عليه من يقدم من اولادها ومن تأخر.

(خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس في الاكفاء)

(۲) (رواه البخاری ۲: ۶۳۷ باب قوله تعالى 'وامهاتكم اللتي ارضعنكم، ورواه مسلم ۱: ۳۶۷

باب تحريم الرضاعة من ماء الفحل، ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب تحريم بنت الاخ من الرضاع)

(۳) قال العلامة الحصكفي: ويثبت به وان قل امومية المرضعة للرضيع ويثبت ابوة

زوج مرضعة اذا كان لبنها منه له والا لا كما سيجي فيحرم منه اي بسببه ما يحرم من

النسب رواه الشيخان.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۳۳۹ باب الرضاع)

د مورپی خکلی دی، اوس د عمرویوہ لورده، ایا بکر ددی عمرو د لور سره نکاح کولی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود شاه دارالعلوم فیض الاسلام نسته چار سده ۱۱۷۱۶ ۱۴۰ هـ
جواب: که چرته داپی دخالده وی نودلبن الفحل مسئلې په بنیاد باندې بکر هم د عمرو رضاعی روردي ددی وجه نه دبکر د عمرو د لور سره نکاح حرامه ده، ځکه چه د اجینې دزید او دبکر رضاعی وریره ده، وقال النبي عليه سلام يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب (۱) وهو الموفق

د بکر د پاره د مرضعي هر اولاد سره نکاح ناجائز ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید او بکریو ځای دزید د مورپی خکلی دی، اوس بکر د زید د مشرې خور لور د کوره اغوا کړه، او ددې سره نکاح کول غواړی، ایا د انکاح کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد یونس لنکا کوټي ایبټ آباد..... ۱۹۷۵ء ۳۱۵

جواب: دبکر د پاره ددې مرضعي د (پي څکلو و الانسحي) د هر اولاد سره نکاح کول جائز نه دی کما فی الخلاصه ۱: ۲۴۴ ولوارضعت امرأه صبيًا يحرم عليه من يقدم من اولادها ومن تاخر (۲) وهكذا في سائر كتب الفتاوى (۳) وهو الموفق

(۱) (رواه البخاري ۲: ۷۶۴ باب قوله تعالى وامهاتكم اللائي ارضعنكم، ورواه مسلم

۱: ۲۶۷ باب تحريم الرضاعة من ماء الفحل، ورواه النسائي ۶: ۱۰۰ باب تحريم بنت الاخ

من الرضاع)

(۲) (خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس في الاكفاء)

(۳) وفي الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما..... حتى ان

المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

د پي ورکونکي والا د ټول اولاد سره د پي څکونکي نکاح نشي کولي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه مونږ دوه رونه بهادر خان او بهادر سیديو، ځماد ما مالور لعلی کنور ځماد مورپی خکلی دی، او دې جینې ته دپیو ورکولونه لس ورځې پس مور څه دپيونه وارولم، حالانکه ځمار و ر بهادر خان ځمانه دوه نیم کاله مشر دې، مطلب دادي چه ما او لعلی کنور يو ځای پي څکلی دی، اوس د مشر و ر بهادر خان کوژدنه د لعلی کنور سره اوشوه، دلته علماء کرام وائی چه د انکاح نشي کیدی، تاسو صاحبان دفتوی په رنړا کښې مونږ خبر کړئ؟ بینوا توجروا

المستفتی: بهادر سید چترال..... ۱۹۷۵ء ۲۳۱۴

جواب: ددې مرضعي (پي ورکولو والا) هر اولاد سره ددې جینې نکاح نشي کیدی، از جانب شیرده همه خویش شوند (۱) وفي الخلاصه ۱: ۲۴۴ ولوارضعت امرأه صبيًا يحرم عليه من يقدم من اولادها ومن تاخر (۲) وهكذا في سائر كتب الفتاوى (۳) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) الارضاع او بعده او ارضعت رضيعاً او ولد لهذا الرجل من غير هذه المرأة قبل هذا الارضاع او بعده او ارضعت امرأة من لبنه رضيعاً فالكل اخوة الرضيع واخواته الخ.

(فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

(۱) (شرح الوقاية ۲: ۶۷ کتاب الرضاع)

(۲) (خلاصة الفتاوى ۲: ۱۲ قبيل الفصل الخامس في الاكفاء)

(۳) وفي الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما من النسب

والرضاع جميعاً حتى ان المرضعة لو ولدت من هذا الرجل او غيره قبل هذا الارضاع او

بعده او ارضعت رضيعاً او ولد لهذا الرجل من غير هذه المرأة قبل هذا الارضاع او بعده او

ارضعت امرأة من لبنه رضيعاً فالكل اخوة الرضيع واخواته الخ.

(فتاوى عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

د رضاعی پلار د دویمې ښځې لور سره نکاح حرام ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید دیو ښځې پیئ او څکل په دې کښې ددې ښځې یو لور هم شریکه وه، د اښځه د بکر ښځه ده، د بکر دویمه ښځه زاهده ده، ددې لور زید د پاره په نکاح کښې اخستل جائز دی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: تاج محمد..... ۱۹۷۴، ۱۴۷۰، ۲۰

جواب: د بکر ددې لور سره هم د زید نکاح حرامه ده، و فی الهندیة: یحرم علی الرضیع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما (الی ان قال) او ولد لهذا الرجل من غیره هذا المرأة قبل هذا الارضاع او بعده (۱) وهو الموفق

د رضاعی خور رور د لاعلمی په بنیاد سره د کړې شوې نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه نواز او مقصوده رضاعی رور خور دی، لیکن د لاعلمی په بنیاد سره ددوی پخپلو کښې نکاح او کړې شوه، اوس شرعی حکم څه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حبیب الله جامع مسجد کوه مری

جواب: که چرته دارضاعت مبرهن یا مسلم وی نو تفریق به ضروری وی، اود خاوند متارکت یا د حاکم تنسیخ نه مخکښې د اښځه (مقصوده) دویم ځای کښې نکاح نشي کولې (۲) نیز د اښځه د نفقه یا د عصمت د وجه نه په ذریعه

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۳۳ کتاب الرضاع)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: (قوله الا بتفريق القاضی لتضمنها حق العبد) فلا بد من القضاء ای ان لم توجد المتاركة لما فی النهر الجاصل ان المذهب عندنا كما قال الزیلعی فی اللعان ان النکاح لا یرتفع بحرمة الرضاع والمصاهرة بل یفسد..... و فی الفاسد لابد من تفريق القاضی او المتاركة بالقول فی المدخول بها و فی غیرها یکتفی بالمفارقة بالابدان.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۲۸ قیل کتاب الطلاق)

دمسلمان حاکم تنسیخ د نکاح کولې شی، کما فی الحیله الناجزه (۱) وهو الموفق

د واده نه پس رضاعت ثابت کیدلو باندې متارکت ضروری دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زینب یو هلک ته پیئ ورکړه، بیایې دخپلې لور واده دهغه سره او کړو، د واده په وخت یا د واده نه مخکښې درضاع تذکره اونه شوه بیاد واده نه څو کاله پس ددې تذکره اوشوه څه شرعی شهادت موجود نه دی اوس ددې څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا غلام جلیل صاحب مدرس مدرسه مفتاح العلوم هنگو ۱۹۸۲، ۱۴۱۰، ۷۸
جواب: که چرته ښځه خاوند یا صرف ښځه ددې مرضعی تصدیق کوی نو په دې خاوند ددې ښځې پرېښودل ضروری دی (کما فی ردالمحتار ۲: ۵۶۸) (۲) وهو الموفق

د واده نه پس د رضاعت دعوی او د انکار مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیونا بالغې جینئ پرورش نیا کړې وو، دې نیاد دې واده دخپل یونمسی سره او کړو، جینئ بالغه شوه بلکه بلوغت باندې هم اته لس کاله تیر شول، جینئ په دویم ځای کښې واده کول او غوښتل بسن لاره بهانه ئې جوړه کړه چه دې جینئ دنیا پیئ څکلی هی، سینه ئې څکلی ده، چه هغه ډیره بوډه پې اوزیات عمروالاه، نیا وفات

(۱) (حیله ناجزه ۸۶، ۱۲۹ للشیخ اشرف علی التهانوی)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: تنبيه: فی الهندیة تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتكما فهو علی اربعة اوجه، ان صدقاها فسد النکاح..... وان کذباها وهی عدلة فالتزوه المفارقة..... وكذا لو شهد غیر عدول او امرأتان او رجل وامرأة وان صدقها الرجل وكذبها فسد النکاح..... وان بالعکس لا یفسد ولها ان تحلفه ویفرق اذا نکل.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۲۸ قیل کتاب الطلاق)

شوه بهر حال په بې فکري او مجبوري کښې د جينئ دنکاح د پاسه نکاح دبل هلك سره او ترله، صرف يوه شپه تيره شوه سحر داخوان چه مفرورو و، گرفتار شو او جيل ته لاړ ورومبېي خوان دې لره طلاق نه دې ورکړې اونه ئې طلاق ورکول غوښتل تاسو د فتوى په رنډا کښې او بنائي چه درضاعت د عدم ثبوت په صورت کښې سابقه يعنى اولنې نکاح بحاله قائمه ده يانه؟ ياده دې وى چه تراوسه پورې څه جانبدار شهادت تاحال موجود هم نه دې؟ بينوا توجروا المستفتى: شير محمد اکبر پوره پي نوشهره..... ۱۹۷۲ء ۲۴/۲

جواب: که چرته شهادت شرعى يعنى دوه سړى يا يو سړى دوه ښځې موجود نه وى نو دې سره ددې هلك نکاح ددې جينئ سره په خپل حال باقى ده، په شرط ددې چه دې هلك ددې جينئ دنيا د سينې نه پي څکلو باندې اصرار نه وى کړې اونه د اصرار په وخت (چه مثلاً دائي وئيلې وى چه خبره حقيقت ده دا صحيح ده، څه ددې نه واپس کيږم نه) نکاح کالعدم شوه او ائنده دپاره نکاح حرامه ده.

وفى الهندية: الرضاع يظهر باحد الامرين احدهما الاقرار والثاني البينة ولا يقبل فى الرضاع الاشهادة رجلين او رجل وامرأتين (۱: ۳۷۰) وفيها ايضا ولو تزوج امرأة ثم قال بعد النكاح هي اختي من الرضاعة او ما اشبهه ثم قال او همت ليس الامر كما قلت لا يفرق بينهما استحسانا ولو ثبت على هذا المنطق وقال هو حق كما قلت فرق بينهما ولو جحد بعد ذلك لا ينفعه جحوده ﴿۱﴾ وفى رد المحتار بمعناه (۲: ۵۶۶) ﴿۲﴾. وهو الموفق

﴿۱﴾ (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۰ کتاب الرضاع)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفى: والرضاع حجته حجة المال وهي شهادة عدلين او عدل وعدلتين، وقال العلامة ابن عابدين: وكذا لو شهد غير عدول او امرأتان او رجل وامرأة وان صدقها الرجل وكذبها فسد النكاح..... وان بالعكس لا يفسد ولها ان تحلفه ويفرق اذا نكل.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۷۸ قبيل کتاب الطلاق)

د حرمت رضاعت دوجه نه د نکاح، متارکت، مهر، او اولاد وغيره مسائل

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسائل ذيل باره کښې چه هندي دخپلې لور جميلې سره خپل وراره زید ته پي ورکړى دى او (۱) د جميلې د دويمې خور رضي سره د زید دنکاح جائزه يانه؟ (۲) که چرته جائزه وى او د غفلت دوجهې نه نکاح شوې وى او درې څلور بجې هم پيدا شوې وى نو اوس تفريق واجب دې يانه؟ (۳) که چرته تفريق واجب وى نو دې ښځې (رضي) ته مهر ورکول واجب دى يانه؟ (۴) که چرته د تفريق نه پس رضي غواړي چه دخپلو بچو سره يوځاى د زید په کور او سپرم نود شريعت په رنډا کښې څنگه ده؟ دمهر نه بغير هغه سونا چاندى کالى وغيره چه زید رضي ته ورکړى دى هغه واپس اخستلې شى؟ (۵) د بچو نه چه کوم ژوندى دى په دوي باندې د مور حق دې يا پلار ددوى حقدار دې؟ (۷) ايا په دې بچو باندې د ولد الزنا اطلاق جائز دې يانه؟

تفصيل: هندي د زید درضاعت متعلق پخپله اقرار کړې دې چه زید ما يو ځل د پي ورکولو په غرض باندې غير کښې کښې نولولیکن ماته دا ياد نه دى چه ده پي څکلى دى يانه، د زید منکو چه رضي هم اقرار کوى چه تاته ځما مور پي درکړې دى ماد دې نه اوریدلى دى د زید مور هم اقرار کوى چه ځما په سينه کښې د پيودنشت والى دوجه نه دوه درې ځل هندي زید ته پي ورکړى دى ددې نه علاوه د زید پلار هم وائي چه ځما تروريو ځل هندي ته وئيلى و وچه تا خو زید ته پي ورکړى دى، ايا ديوبل سره رشته دارى نشى کولى؟ بينوا توجروا المستفتى: قارى نور الله دارالعلوم عربييه اسلاميه رستم مردان، یکم فرورى ۱۹۸۴ء

جواب: (۱) بشرط ثبوت رضاع، زید باندې د مرضعي (هنده) ټولې لوريانې حرامې دى ﴿۱﴾

﴿۱﴾ وفى الهندية: يحرم على الرضيع ابواه من الرضاع واصولهما وفروعهما من النسب والرضاع جميعا.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۳ کتاب الرضاع)

باب حرمة المصاهرة

مصاهرت کنبی حرمت همیشه د پاره دی تجدید د نکاح نه څه نه جوړیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه دیوسړی د خپلې ښځې د مور سره مس بالشهوت او شو آیا دا ښځه خاوند باندې بغیر دتفریق دقاضی یا د بعد المتارکت یا بعد انقضاء العدت نه تجدید دنکاح سره ددې خاوند دوباره ښځه جوړیدلې شی یا نه؟ ځکه چه ددې جزئیاتونه معلومیږي چه تجدید د نکاح سره صحت کیدلې شی عبارت دادي، الحرمة المصاهرة لا یرتفع النکاح حتی لا یحل لها التزوج بآخرا لا بعد المتارکة وانقضاء العدة والوطی بها لا یكون زنا (شامی ۲: ۲۸۳) بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد شریف بیسک گدون صوابی... یکم محرم ۱۳۹۷ هـ
جواب: کوم سړې چه دخپلې خوا ښې سره جماع وغیره او کړې نوپه ده باندې خپله ښځه همیشه دپاره حرامیږي، کما فی شرح التنویر: قبل ام امرأة حرمت علیه امرأة مالم یظهرا (۱) فقهاء کرام باب المحرمات کنبې چه کوم محرمات ذکر کوی چه کوم همیشه دپاره حرام وی او کوم عبارت چه تاسو نقل کړې دې په دې کنبې مسطور دې چه نکاح مرتفع کیږي نه څنگه چه ظاهر او لعان سره مرتفع کیږي نه دامرادنه دې چه تجدید دنکاح سره به کار جوړ شی، وهو الموفق

د حرمت مصاهرت د اثبات د پاره د گواهانو نصاب

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه ایاد حرمت مصاهرت د

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۰۶ فصل فی المحرمات

(۲) بشرط ثبوت رضاع متارکت او مفارقت واجب او ضروری دې. (۳) د دخول دوجه نه مهر ورکول ضروری دی (۱) - (۴) په جدا کمره کنبې اوسیدلې شی، (۵) عاریت واپس کیدلې شی نه تملیک (۶) ددواړو حق اولاد باندې موجود دې، (۷) د شبه عقد دوجه نه دا حلالی دې حرامی نه دې (۲) **نوی:** کومه پورې چه پي شکل یقینی نه وی نو حرمت رضاعت ثابت کیدلې نشي (اشباه والنظائر) (۳) وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: تزوج امرأة فقالت امرأة ارضعتكما فهو على اربعة اوجه ان صدقها ففسد النكاح ولا مهر ان لم يدخل وان كذباها وهي عدلة فالتزوه المفارقة والافضل له اعطاء نصف المهر لو لم يدخل والافضل لها ان لا تأخذ شيئا ولو دخل فالافضل دفع كماله والنفقة والسكنى والافضل لها اخذ الاقل من مهر المثل والمسمى لا النفقة والسكنى ويسعه المقام معها وكذا لو شهد غير عدول او امرأتان او رجل وامرأة وان صلقتها الرجل وكذبها ففسد النكاح والمهر بحاله وان بالعكس لا يفسد ولها ان تحلفه ويفرق اذا نكل.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۲۸ تنبيه، قبيل كتاب الطلاق)

(۲) وفي الهندية: رجل مسلم تزوج بمحارمه فجئن باولاد يثبت نسب الاولاد منه عند ابي حنيفة رحمه الله.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۴۰ الباب الخامس عشر فی ثبوت النسب)

(۳) قال العلامة ابن نجيم المصري: لو ادخلت المرأة حلما ثديها في فم الرضيع ولا يدرى ادخل اللبن في حلقه ام لا لا يحرم النكاح لان في المانع شكاً كذا في الولولجية.

(الاشباه والنظائر ۲۶ القاعدة الثالثة اليقين لا يزول بالشك)

اثبات دپارہ دزنایہ شان خلور گواہان ضروری دی یادوہ گواہان کافی دی؟
بینوا توجروا

المستفتی: سید رحیم خان هنگو

الجواب: دزنانه علاوہ دنورو دعاوی اثبات ددو و سړو یاد یو سړی اود دؤو
بنخو گواهی سره کافی ده پس دحرمت مصاهرت داثبات دپارہ هم د دوو
سړو یاد یو سړی او دوو بنخو گواهی کیدلې شی.

وفی الدر المختار: ولغيرها من الحقوق سواء كان الحق مالا او غيره كنكاح وطلاق
وو كالة..... رجلا او رجلا وامرأتان (۵۱۴:۳) ﴿۱﴾. وهو الموفق

په حرمت مصاهرت کښې د شهادت نه کیدلوپه صورت

کښې دارو مدار د خاوند په تسلیم او تصدیق باندې دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو سړی بنخه اوساس
دواړه په یو کټ باندې اوده وواوس ساس لره بنخې گنرلو سره ښکل کړله
اوپه خپو ئې زور ورکړو، اوس ساس په ثبوت او خاوند په انکار او عدمي
ثبوت باندې قسم خوری اوس به دا چاقول معتبروی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ محمد اسلم ساهيوال..... ۲۹ ذی قعدہ ۱۳۹۷ هـ

جواب: په ذکر شوي صورت کښې د باقاعده شهادت نه موجود کیدلوپه وجه د
حرمت دارو مدار د خاوند په تسلیم او تصدیق باندې به وی.

کما فی رد المحتار ۳۸۵:۲ و علی هذا ینبغي ان یقال فی مسه اياها لا تحرم علی ابيه
وابنه الا ان یصدقاه او یغلب علی ظنهما صدقه ﴿۲﴾ وبمعناه فی الهندیة ﴿۳﴾

فلیراجع. وهو الموفق

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۴۱۳:۴ کتاب الشهادات)

﴿۲﴾ (رد المحتار هامش الدر المختار ۳۰۳:۲ فصل فی المحرمات)

﴿۳﴾ (فی الهندیة: رجل قبل امرأة ابيه بشهوة او قبل الاب.....) (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

په خوب خیالاتو او غلط تصوراتو سره حرمت مصاهرت نه ثابتیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه په فقه کښې لیکلې
شوي دی چه زناسره حرمت مصاهرت ثابت کیږي یادو اعی زناسره هم، که
چرته دا خیزونه په خوب یا خیالاتو یا تصوراتو کښې اوشی نو حرمت به ثابت
وی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: جلال احمد مردان..... ۲۹ جون ۱۹۷۵ء

جواب: دا افعال یا تعلقات چه کله په خوب کښې یا په خیال کښې یا په تصور
کښې وی ﴿۱﴾ نو دیو امام په نزد موجب حرمت نشته دي چاهم دي لره په
محرماتو کښې شمار کړي نه دی. وهو الموفق

احتراما د یوې بنخې سره په لاس میلاوهلو باندې حرمت مصاهرت نه راځي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمونږ او د ماما کور
والو په مینځ کښې د ډیر وخت نه داروایت راروان دي چه کله څه یا ځما رور د
ماما کور ته لارشی نو د ماما د بنخې مامی او ترورو غیره چه ځمونږ نه په عمر
کښې زیاتې دی نو مونږ احتراماً او تعظیماً څنگه چه سړی په خپلو کښې په
یو لاس سره مصافحه کوی مونږ هم دوی ته لاس ورمخکښې کړو او هغوی
ځمونږ لاس ښکل کړی، اوس ځما کوژدنه د ماما د لور سره کیدلو ووالاده نوما

(بقیه حاشیه) امرأة ابنه بشهوة وهی مکروهة وانکر الزوج ان یكون بشهوة فالقول قول الزوج
وان صدقه الزوج وقعت الفرقة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۷۶ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

﴿۱﴾ عن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ ان الله تجاوز عن امتي ما

وسوست به صدورهما ما لم تعمل به او تتكلم، متفق عليه.

(مشکواة المصابيح ۱: ۱۹ باب فی الوسوسة الفصل الاول)

اوریدلی دی چه دغیر محرم لاس خپې وغیره خکلول قائم مقام دزنادهې چه کله دې کښې شهوت وی حالانکه څه ددې نه مبرایم نوایا ځمادانکاح صحیح ده؟ نیز امور دقائم مقام زنادر تکاب خواکه هغه عمد او ییایه خولې سره وی یا دهوکی سره وی یا مجبورې سره دغم په حالت کښې وی یا په نشه کښې ددې ټولو څه حکم دې؟ اود قائم مقام زناوضاحت او کړی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ایچ ای طور و مردان..... ۱۹۷۵، ۱۰، ۲۵۱۱

جواب: واضحه دې وی چه ستاسو دپاره ددې مامالور سره په نکاح کولو کښې ممانعت موجود نه دې ځکه چه محرم هغه چوپول او خکلول دی چه هغه په طور د شهوت وی، اوستاسو په معامله کښې دا امور د احترام متحقق دی شهوت نه مسلم دې اونه مبرهن دې، نه متیقن دې اونه مظنون دې، په شک او وهم سره حرمت نه ثابت کیږی اود مطلوبه امرو ضاحت دادې چه مس کول او خکلول کله چه شهوت سره وی او په دې دوران کښې انزال هم اوشی نودابه قائم مقام دجماع نه وی او موجب حرمت نه کیږی. (۱) وهوالموفق

د سخر بنځه او لور په یو نکاح کښې جمع کول جائز دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دسخر دویمه بنځه چه هغه دخپلې بنځې حقیقی مور نه وی بلکه ناسکه مور وی دسخر دوفات نه پس ددې منکوحي په موجودگي کښې ددې ناسکه مور سره نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ محمد نواز سرکی جیکب آباد سنده..... ۱۹۷۲، ۱۰، ۲۰۱۱

جواب: داجمع کول جائز دی، کما فی شرح التنویر: فجاز الجمع بین امرأة و بنت

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: قبل ام امرأته حرمت علیه امرأته مالم يظهر عدم الشهوة ولو على القم كما فهمه فی الذخيرة وفي المس لا تحرم مالم تعلم الشهوة لان الاصل فی التقبيل الشهوة بخلاف المس.

الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸ فصل فی المحرمات

زوجها (۱) وبمعناه فی الهدایه والبحر والفتح وغیره ذلک (۲). وهوالموفق

د شهوت نه کیدلویه صورت کښې د مس اومعائنه سره د مصاهره مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دوه غیر محرمې بنځې په خپلو کښې خوله وهلو باندې راغلي څه هلته موجودوم تماشه مې کوله په دې وخت کښې په ماشهوت غالب شو، څه وخت پس دادوه بنځې په خپلو کښې په وهلو باندې شروع شوې، په دې وخت کښې زه اود دې دوو بنځو نه د یوې زوی دخلاصی دپاره ورغلو په دې وخت کښې ځمپه ذهن کښې څه رانغلل البته ځمپتون ددواړو بنځو سره لگیدلې وو، چه ما په مینځ کښې صلح کوله اوماته داهم معلومه نه ده چه په دغه وخت کښې ځمپه شهوت وو یا نه، دویمه واقعه داده چه ځمپه کور کښې څوک وفات شول، په دې دوو بنځو کښې یوه ځمپه کورته راغله او په اظهار غم کښې ئې ماسره غاړه ملاؤ کړه، یعنی په خپلو کښې مومعائنه او کړه چونکه دادغم موقع وه، ددې وجه نه څه د شهوت نه لرې ووم، اوداماته معلومه نه ده، چه په دغه وخت کښې داپه شهوت کښې وه یا نه، اوس ددې نه یوه جینی ده اودواړو بنځو دپه پي هم ورکړی دی ددې سره ځمانکاح کیدلې شی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: گ، ر، م، کوهات..... ۱۹۲۹، ۱۰، ۲۱۷۸

جواب: چونکه داسرې چه ده مس اومعائنه کړې ده دتحقق شهوت اقرار نه دې کړې، او په ظاهره دعدمې شهوت علامات موجود دی، لهذا داسرې ددې جینی سره نکاح کولې شی چونکه معامله دالله تعالی سره ده. لهذا دپوره اطمینان نه پس دې نکاح اوکړی. فی الدر المختار: قبل ام امرأته...

﴿۲﴾ (الدرا المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۹ فصل فی المحرمات)

﴿۳﴾ وفي الهندية: ويجوز بين امرأة و بنت زوجها فان المرأة لو فرضت ذكراً حلت له

تلك البنت بخلاف العكس الخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۷۷ القسم الرابع المحرمات بالجمع)

حرمت علیہ امر آتہ ما لم يظهر عدم الشهوة او المعانقة كالتقبيل، وقال الشامي:
وفي الفتح والحاصل انه اذا اقر بالنظر وانكر الشهوة صدق بلا خلاف وفي المباشرة لا
يصدق بلا خلاف فيما اعلم وفي التقبيل اختلف فيه قيل لا يصدق لانه لا يكون الا عن
شهوة غالباً فلا يقبل الا ان يظهر خلافه بالانتشار ونحوه وقيل يقبل وقيل بالتفصيل بين
كونه على الرأس والوجه والخد فيصدق او على الفم فلا والارجح هذا، الا ان الخد
يتراءى الحاقه بالفم انتهى باختصار يسير ﴿١﴾، وقلت: قد علمت ان المعانقة
كالتقبيل فافهم. وهو الموفق

پہ مس او معانقہ کنبی د انزال پہ صورت

کنبی حرمت مصاہرت واقع کیری نہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ خہ دما ماسرہ او سیرم او
مامی خما سرہ دخیلو بجو پہ شان محبت کوی، یوہ ورخ مانبام خما ددی سرہ
جگرہ او شوہ خہ ناراض کیدلو سرہ کمری تہ لارم اودہ شوم، خہ وخت پس دا
راغلہ خہ ئی اوچت کریم او پہ تندی او مخ باندی ئی خکل کریم، ماد مورپہ شان
ددی پہ گردن کنبی لاس ورکرو او مامی خہ دخیلی سینی سرہ اولگولم، ماد
محبت دوجہ نہ ددی سینہ خکل کرہ چہ پہ ددی سرہ خما انزال او شو خہ بی حدہ
پریشانہ شوم کومہ غلطہ ارادہ نہ وہ، پہ دویمہ ورخ دما مایہ موجودگی
کنبی مہ مامی او وئیل چہ زوی پرون خمانہ خفہ شوی وو، او بیائی خما تندے
خکل کرو او غارہ ئی را کرہ چہ تہ خو خما زوی ئی، پہ ددی دوران کنبی بیا خما
انزال او شو، پہ دویمہ ورخ مامامی تہ او وئیل چہ تہ ماسرہ مینہ مہ کوه خکہ
چہ معاملہ داسی دہ، ہغہ دیرہ پریشانہ شوہ اوس ماما غواپی چہ خہ ددہ

﴿١﴾ (الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸ فصل فی المحرمات)

دجینی سرہ وادہ کوم ماد یو مولوی صاحب نہ پوئستنه او کرہ نوہغہ او وئیل چہ
دانکاح نشی کیدلی بل مولوی صاحب او وئیل چہ کیدلی شی، پہ مہربانی سرہ
جواب را کرے چہ ددی سرہ حرمت مصاہرت واقع کیری یانہ؟ بینوا توجروا
المستفتی: نامعلوم ۱۵ صفر المظفر ۱۴۰۳ھ

جواب: کہ چرتہ ددی مس او معانقی پہ وخت ستا انزال شوی وی نو حرمت
مصاہرت نہ واقع کیری پہ ددی شرط چہ ہغہ مامی پہ شہوت کنبی
مبتلا شوی نہ وی، کما فی شرح التنویر علی هامش الشامیہ ۳۸۶: ۲ فلوانزل مع
مس او نظر فلا حرمة به یفتی ابن کمال وغیرہ ﴿١﴾ وهو الموفق

د خاوند د نیکہ پہ آلہ تناسل باندی د نظر پریوتلو

او خپو زور کولو سرہ د مصاہرت مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ خما نبخے ماتہ او وئیل
چہ خہ دکوتی پہ چت او ختم چہ ستانیکہ رفع حاجت کولو، خما نظر اچانک
دہغہ پہ عضو تناسل باندی پریوتلو دیری شرمندگی سرہ ئی دا اظہار او کرو
چہ گویا خما خیال دے طرفتہ نہ وو، خما داستفسار نہ معلوم میری چہ آلہ
تناسل پہ انتشار کنبی نہ وو، یعنی شہوت نہ وو، بہر حال خما نبخے شہوت
یا خما دنیکہ د شہوت سرہ متعلق خہ ہیخ تپوس نشم کولی، او پہ شرعی طور
باندی دتپوس خہ طریقہ دہ؟ کہ خہ طریقہ نہ وی نویائی تپوس نہ کوم،
البتہ خما دنیکہ عمر تقریباً اتیا کالہ دے ددی نہ علاوہ خما پہ ذہن کنبی دا
خبرہ دہ، چہ خما نبخہ ددی بوہ انیکہ بعض وخت پہ خپو ہم زور کوی ایامنع
کول پکار دی؟ او پہ صورت مسئلہ کنبی د حرمت خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: نامعلوم وزارت تجارت اسلام آباد ۱۹۷۵ء ۱۰/۱۱/۲۴

الجواب: چونکہ د نظر او دخپو زور کولو پہ صورت کنبی شہوت نہ مسلم دی او نہ

﴿١﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

مبہرہن دے نہ متیقن دے اونه مظنون دے، البتہ موہوم دے او مشکوک دے
لہذا یہ صورت مسئلہ کنبی دحرمت مصاہرت خہ خطرہ نشہ (۱) اود
شہوت متعلق تفتیش کول نہ ممنوع دی او مطلوب دی، لہذا تا سوتفتیش
سرہ دوسو سودروازہ مہ کھلاوہی اودا خپے زور کول حرام دی آئندہ دیارہ ئی
پرے بند کری (۲) وھوالموفق

د بنگولو پہ وخت انزال نہ وی شوی نوحرمت مصاہرت ثابت دے

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری یوہ بنخہ پہ
غیر کنبی اونیولہ او بنگل ئی کرہ او شپہ میاشتی تیریدلو نہ پس مذکورہ
سری ددغی بنخے لور سرہ نکاح او کرلہ، آیا دا نکاح جائز دہ؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبدالودود متعلم دارالعلوم حقانیہ ۱۱ ذی الحجۃ ۱۳۹۷ھ
الجواب: کہ د بنگلونکی اوددے بنخے دواو انزال نہ وی شوی توپہ دے سری
(۱) قال العلامة ابن عابدین: (قوله والعبرة للشهوة عند المس والنظر) قال فی الفتح وقوله
بشهوة فی موضع الحال فیفید اشتراط الشهوة حال المس فلو مس بغیر شهوة ثم اشتهى عن
ذلك المس لا تحرم علیه وكذلك فی النظر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) وفي الهندية: وما حل النظر اليه حل مسه ونظره وغمره من غير حائل ولكن انما يباح
النظر اذا كان يامن على نفسه الشهوة فاما اذا كان يخاف على نفسه الشهوة فلا يحل له النظر
وكذلك المس انما يباح له اذا امن على نفسه وعليها الشهوة واما اذا خاف على نفسه او
عليها الشهوة فلا يحل المس له ولا يحل ان ينظر الى بطنها او الى ظهرها ولا الى جنبها ولا
يمس شيئا من ذلك كذا فی المحيط.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۵: ۳۲۷ الباب الثامن فیما يحل للرجل الخ)

باندي ددغی بنخے تولہ لونرہ حرام دی (۱) وھوالموفق

لمس سرہ نوکاري لگولو او بنگولو سرہ غارہ ورکولو وغيرہ

سرہ دحرمت مصاہرت او د غیر مذهب د اختیارولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین مسائل ذیل بارہ کنبی چہ:

- (۱) غیر محرمی تہ لاس لگولو سرہ حرمت مصاہرت لازم کیڑی؟
- (۲) دلمس بالشهوة خہ تعریف دے داموجب حرمت دے؟
- (۳) مطلق مس سرہ حرمت کیڑی یا خہ قید بغیردشہوت شتہ دے لکہ نوکاري
لگول، غارہ ورکول یا بنگلول؟
- (۴) کہ چرتہ مصافحہ دشہوت سرہ وی نوموجب حرمت دہ؟
- (۵) کہ چرتہ بنخہ پہ نوکونو سرہ اوگروے نوبیاهم حرمت راختی؟

(۲) کہ چرتہ یوحنفی مسلک صرف پہ دے یومسئلہ کنبی پہ مذهب شافعی
باندي عمل او کری نوایاداصحیح دے یا کہ دگناہ مرتکب بہ وی؟ بینوا توجروا
المستفتی: مولانا فضل قادر مدرسہ حبیبہ ترنگزی چارسدہ ۱۲۲ ذی قعدہ ۱۳۸۹ھ

جواب: (۱) لازم کیڑی کلہ چہ شہوت سرہ وی (۲) دمس نہ مراددہ بلا حائل لاس
لگول دی اودداسی حائل سرہ چہ ہغہ دحرارت دوجدان نہ مانع نہ وی
اودشہوت نہ مراددادے چہ آلہ حرکت شروع کری یا حرکت کنبی زیاتوالی
راشی اودغسی دبنخے زپہ حرکت شروع کری یا حرکت زیات شی (۳) مس
کلہ چہ شہوت سرہ وی موجب حرمت دے اگرچہ نوکاري لگول

(۱) قال العلامة الحصکفی: واصل ممسوسته بشهوة..... هذا اذا لم ينزل فلو انزل مع مس
اونظر فلا حرمة به یفتی.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

او غارہ ور کول او بیکلؤل نه وی شوې (۴) لازم به وی (۵) لازم به وی که چرته شهوت سره وی (۱) - (۲) اتباع هوی ده او حرام دې او د خادشې دراتلوننه مخکښې دا مذهب اختیارول اهل دپاره حرام نه دی لیکن اهل چرته دې (۲) وهو الموفق

فرج داخل ته شهوت سره کتل موجب

حرمت دې نه چه مطلق نظر د شهوت

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې ښځې مورته غلط نظر سره او کتل، ایا په دې سړی باندي به خپله ښځه حرامه وی؟ بعض خلقونه مې اوریدلی دی چه فرج داخل ته کتلو سره حرمت واقع کیږي آیا دا صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: حمد الله..... ۱۹۸۲ء ۳۸۸

الجواب: فرج داخل ته د شهوت په نظر سره کتل موجب حرمت مصاهرت دې نه چه مطلق نظر شهوت، کما فی الهندیه ۲۹۱: ۱ والمعتبر النظر الى الفرج الداخل هكذا فی الهدایه (۳) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: واصل ممسوسة بشهوة ولو لشعر على الرأس بحائل لا يمنع الحرارة..... والعبرة للشهوة عند المس والنظر لا بعدهما وحدها فيهما تحرك آله او زيادته به يفتى وفي امرأة ونحو شيخ كبير تحرك قلبه او زيادته الخ.

(الدر المختار على هامش رد المختار ۲: ۳۰۴ فصل في المحرمات)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: العالم الذي يعرف معني النصوص والاخبار وهو من اهل الدراية يجوز له ان يعمل عليها وان كان مخالفا لمذهبه، قلت: لكن هذا في غير موضع الضرورة..... لو افتى مفت بشي من هذه الاقوال في مواضع الضرورة طلبا للتيسير كان حسناً.

(رد المختار هامش الدر المختار ۱: ۵۵ مقدمه)

﴿۳﴾ (فتاوى عالمگیریه ۱: ۲۷۴ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

د سړی سړی لږه په شهوت سره مَس کول یا

لواطت، د حرمت مصاهرت موجب نه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی بل سړی په حالت شهوت کښې مَس کړی یا د دې نه هم مخکښې لارشی د دې نه پس دا سړی ماس د دې دویم سړی دخواهر سره نکاح او کړی، ایا د انکاح به جائز وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود الحسن انصاری شالدره کوټه..... ۱۹۹۱ء ۲۵۱

الجواب: چون مردی مرد دیگر را مس کند یا با ولواطت کند موجب حرمت مصاهرت نیست، و این ماس ولواطت کنند به دختر و همشیره ممسوس و موطوء نکاح کرده می شود، کما فی رد المختار ۳۸۷: ۲ باب المحرمات عن الولوالجية رجل اتى رجلاه ان يتزوج ابنته (۱) وهو الموفق

د نابالغ هلک سره زنا کول د حرمت مصاهرت موجب نه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو ښځې د سخت خواش په وجه باندي دیو نابالغ هلک سره زنا او کړه، اوس دا ښځه دخپلې لور نکاح د دې هلک سره کول غواړي ایا د حرمت مصاهرت د وجه نه د انکاح ناجائز نه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ش، خ بقیاله هزاره..... ۱۹۷۴ء ۱۵۱

جواب: که چرته دا هلک نابالغ وی او مراهق نه وی نو بشرط صدق وثبوت د دې دواړو نکاح جائز ده، کما فی الدر المختار ۳۸۹: ۲ فلو جامع غیر مراهق زوجة ابیه لم تحرم (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۵ فصل في المحرمات)

﴿۲﴾ (الدر المختار على هامش رد المختار ۲: ۳۰۶ فصل في المحرمات)

پہ غلطی کنبی د خوانبی خپو سره لاس لگولو

سره د بنخي د حرمت او د عدم حرمت مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبي چه مثلاً زید د شپې پاسیدو، چه خپله بنځه خپل ځان ته راوولی چه دخپلې مور سره په یو کت باندې په دې کمره کنبي او ده وه، لیکن په ځای د بنځې دده لاس د خوانبي دخپو سره اولگیدو، خوانبي پوهه شوه او خپلې خپې ئې راغونډې کړې، بیا زید په لنگه باندې لاس وهلو، خوانبي مجبوره شوه او خپله لور ئې دده سره اولیگله، ددې واقعي تذکره خوانبي خپل خاوند ته او کړه، تقریباً دوه نیم کاله وخت تیریدولو والادې، چه مور پلار خپله لور کور ته راوسته د خاوند کور ته ئې دهغه سره نه پریږدی حالانکه خاوند هغه کور ته د بوتلو د اصرار کوی، او په هغه شپه چه څه شوې دی دهغې نه انکار کوی، اوس شرعی حکم ددې څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ محمد شفیع ضلع ساهیوال ۱۹۷۷ء ۲۱۸۱

الجواب: تر څو پورې چه شهوت عند المس (د آله تناسل حرکت کول یا په حرکت کنبي زیات والې راتلل) مسلم یا مبرهن نه وی نو تر هغه وخته پورې د حرمت مصاهرت حکم او فتوی نشی ورکولې، کما فی شرح التنویر: وحدها فیهما تحرک آله وریادته به یفتی، وفيه ایضا: وفي المس لا تحرم مالم تعلم الشهوة (باب المحرمات) (۱) وهو الموفق

د مزنیې د خورځي سره نکاح جائز ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبي چه زید څه وخت کنبي د هندي سره زنا بالجماع کړې وه، اوس دده د پاره دهندې خورځي سره عقد نکاح صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا یعقوب جندې دی آی خان ۱۸۸۲ ۱۴۰هـ

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۰۳، ۳۰۴ فصل فی المحرمات

الجواب: چونکه دا خورځه د اصولو او فروع نه نه ده، لهدا دې سره ددې زانی نکاح جائز ده، د حرمت مصاهرت نه حرمت اربعه مراد دی دې سره د مسئلې عنها (خورځه) خارج ده، کما فی رد المختار ۲: ۳۰۳ (طبع مصطفى البابی) اراد بحرمة المصاهرة الحرمات الاربع.... وتقیده بالحرمات الاربع مخرج لما عداها (۱) او هر کله چه دمزنیې د خور سره نکاح جائز ده نو د خورځي سره به ئې ضرور جائز وی، صرح به فی الدر المختار: وطی اخت امرآة لا تحرم علیه امرأته (۲) وهو الموفق

د پلار د زوی د بنخي سره د زنا په صورت

کنبي بنځه په زوی باندې حرامیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین شرع متین دې مسئلې باره کنبي چه یو سړی دخپلې اینگور سره زنا او کړه، لیکن دا اینگور ددې ذکر شوي سړی وریره هم ده، اوس سوال دادې چه دې سره ددې سړی بنځه حرامه کیږي یا نه؟ او دا اینگور دې هلک د پاره جائزه وی یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: ۱. د، ایبت آباد هزاره.....

الجواب: بشرط صدق وثبوت تحریر یا لایه دې زانی باندې خپله بنځه حرامه نه ده، لانه غیر المحرمات الاربع کما فی رد المختار ۴: ۳۸۲ (۱) البته ددې زانی په زوی باندې دده دابنځه حرامه ده. وهو الموفق

(۱) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۳۰۵ فصل فی المحرمات)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: قال فی البحر اراد بحرمة المصاهرة الحرمات الاربع حرمة المرأة على اصول الزاني وفروعه نسبا ورضاعاً وحرمة اصولها وفروعها على الزاني نسبا ورضاعاً كما فی الوطاء الحلال ويحل لاصول الزاني وفروعه اصول المزني بها وفروعها.

(رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

د بنخی د وریری سره زنا کول د حرمت مصاهرت موجب نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې بنخې د وریری سره زنا او کړه، ایادي سره حرمت مصاهرت ثابت کیږي؟ بینوا توجروا المستفتی: لقمان شاه آفریدی

الجواب: حرمت مصاهرت په اصول او فروع کښې ساری شوې دی نه په ماوراء کښې، کما صرحوا به ونظيره مافی شرح التنویر: وفي الخلاصه وطی اخت امرأة لا تحرم علیه امرأة (هامش ردالمختار ۳۸۶: ۲) (۱) وهو الموفق

خوابي سره د زنا کولو د اقرار نه پس انکار قبول نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه دلته د واقعې مخکښې راغلې ده چه یو سړی دخپلې بنخې د مور سره زنا او کړه، بیاد کلی د جرگې په مخامخ ئې اقرار او کړو چه او ماد خپلې خوابي سره زنا کړې ده، لیکن یو څو ورځې پس دي منکر شوایا په دي سړی باندې خپله بنخه په دي صورت کښې حلال کیدلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: اراکین جرگه مرزا اټک ۱۹۷۹، ۱۳۸۰، ۲۰

الجواب: بشرط صدق وثبوت یو مرتبه اقرار کولو سره (د جرگې په مخکښې) اوس دده انکار قابل قبول نه دي په ده باندې بنخه حرامه شوې ده، جرگه دي دده دانکار تصدیق نه کوی، فی الدر المختار ۳۹۰: ۲ وفي الخلاصه: قيل له ما فعلت بام امراتک فقال جامعته ثبت الحرمة ولا یصدق انه کذب ولو هازلاً (۲) وهو الموفق

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمختار ۳۰۵: ۲ فصل فی المحرمات

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمختار ۳۰۸: ۲ فصل فی المحرمات

د خاوند د زوی سره ناجائز تعلقات موجب د حرمت مصاهرت دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه ځمابنخه انتهای ذلیل حرکات کوی ماته دخپل حیض دوینې سره لیکلی شوی تعویذات جادو کړي شوي را کوی دیو سړی او دهغه د زوی سره ئې د شپږو کالونه ناجائز تعلقات قائم کړي دي، اوس ئې ځماد مشر زوی سره هم ناجائز تعلقات قائم کړي دي، دکلی ټول خلق هم ددي خبرونه هم ښه خبر دي، ایادابنخه په ماباندې حرامه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ر، اسلام آباد راولپنډی

الجواب: بشرط صدق مستفتی دابنخه خاوند باندې همیشه دپاره حرامه ده، لان حرمة المصاهرة تثبت بالزنا ایضاً (۱) حکومت وخت باندې ضروری دي چه دتحقیق نه پس دي ته سزا ورکړی گنی عام مسلمانانو باندې ضروری ده چه ددي بنخې سره هر قسمه تعلقات ختم کړي (۲) وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وحرم ایضا بالصهرية اصل مزنيته، قال فی البحر اراد بحرمة المصاهرة الحرمة الاربع حرمة المرأة علی اصول الزانی وفروعه نسبا ورضاعاً وحرمة اصولها وفروعها علی الزانی نسبا ورضاعاً کما فی الوطء الحلال ويحل لاصول الزانی وفروعه اصول المزني وفروعها الخ.

(ردالمختار هامش الدر المختار ۳۰۳: ۲ فصل فی المحرمات)

(۲) قال الملا علی قاری: اجمع العلماء علی ان من خاف من مکالمة احد وصلته ما یفسد علیه دینه او یدخل مضرة فی دنياه یجوز له مجانته وبعده ورب صرم جمیل خیر من مخالطة تؤذیه ان هجرة اهل الاهواء والبدع واجبة علی مر الاوقات مالم یظهر منه التوبة والرجوع الی الحق.

(مرقاة المفاتیح ۸: ۷۹ باب ما ینهی عنه من التهاجر والتقاطع واتباع العورات)

د مور او لور سره د زنا کولو والا زانی د دغه لور سره نکاح حرامه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمايودوست ته دا مسئله مخې ته راغله چه دده دیو ښځې سره ناجائز تعلقات وو، بیایې ددې ښځې دلور سره هم تعلقات قائم کړه، روستود دې ښځې خاوند ته پته اولگیده نور خلق هم خبر شو، ښځې د دنیاوی شرم دپتولور پاره دخپلې لور نکاح ددې سړی سره اوکړه، ایادانکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد نظیف ملاکنډ ایجنسی

الجواب: داجینی په دې سړی باندې حرامه ده، فی الدرالمختار: وحرم ایضا بالصهریه اصل مزنیة وفروعهن مختصرا (۱) ومعناه فی جمیع کتب الفروع (۲) وهوالموفق

د خواښې سره په جماع کولو باندې حرمت مصاهرت ثابت کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې ښځې د مور سره یعنی د خواښې سره جماع اوکړه په قصد سره یا خطا سره، ایاپه دې سړی باندې خپله ښځه حرامه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل اکبر چترالی حقانی ۱۹۷۰، ۱۴۱۴، ۲۹

الجواب: صورت مسئله کښې په دې زانی خپله ښځه حرامه شوې ده، لیکن نکاح پخپل حال باندې باقی ده لهادې سړی باندې ضروری ده چه دانښځه متروکه کړی.

فی الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۸۴: وحرم ایضا بالصهریه اصل مزنیته (الی ان قال) وفروعهن (وقال)....

(۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) وفی الهندیة: فمن زنی بامرأة حرمت علیه امها وان علت وابنتها وان سفلت وكذا تحرم المزنی بها علی آباء الزانی واجدادهم وان علوا وابناءه وان سفلوا کذا فی فتح القدیر.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۷۴ القسم الثاني المحرمات بالصهریه)

بعد اسطر) وبحرمة المصاهرة لا یرتفع النکاح حتی لا یحل لها التزوج بآخر الابد المتاركة وانقضاء العدة،

بلکه تقبیل سره هم دا حرمت راضی، قال فی الدرالمختار: قبل ام امرأة حرمت علیه امرأة (مختصرا) (۱) وهوالموفق

کله چه خاوند د پلار سره د زنا تصدیق اونه کړی نو حرمت نشته

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو شل کلنه جینی ددې پخپل اویاکلن سخر باندې د زنا تهمت اولگولو، چه دهغې څه ثبوت او شهادت نشته دې، نیز معلومه شوې ده چه دخپلې ځانی معاملې دوجه نه دا بهتان لگولې شوې دې، دکوشش باوجود څه شهادت لاس ته رانغلو جرگې والو دخسرنه پوښتنه اوکړه هغه حلفیه بیان ورکولوسره اووئیل چه په ما باندې ددروغو بهتان لگولې شوې دې، دزوی ښځه خودخپلې لورپشان وی حالانکه خاوند هم اووئیل چه ځما پلار گنهگار نه دې، هغه اویاکالوته نزدې دې داڅنگه کیدلې شی، اوس دشریعت څه فیصله ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد عزیز خان کوه مری ۱۹۷۰، ۱۴۱۴

الجواب: چونکه خاوند تصدیق نه دې کړې، لهذا خاوند باندې ښځه نه حرامیږی، لما فی الردالمختار ۳۸۵: ۲: وعلی هذا ینبغی ان یقال فی مسه ایاها لا تحرم علی ابیه وابنه الا ان یصدقه او یغلب علی ظنهما صدقه (۲) وهوالموفق

د ښځې په خپل سخر باندې د زنا دعوی او د خاوند انکار

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دحسیب ښځه چه د

(۱) (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۳، ۳۰۶، ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۰۳ قوله واصل ما سة فصل فی المحرمات)

حسیب دیلا رد زمان گل وریرہ ہم دہ، یوہ ورخ زمان گل اوداجینی دلرگو د کتھکولودپارہ غرہ تہ لاپل، دمازیگریہ وخت واپس راغلل اولرگی ہم خان سرہ راوړل، دما بنام پہ وخت دحسیب بنخہ دناراضگی پہ صورت کنبی مور کرہ لاپہ، درې ورخې پس ئې مورته اووئیل چہ خہ ددہ کورته نخم حکہ چہ زمان گل ماسرہ زناکړې دہ، حالانکہ دخواند حسیب خبرہ دادہ چہ دې ماتہ دومرہ اووئیل چہ ستاپلارماسرہ داسې حرکات شروع کړی دی ددې نہ ظاہرہ شوہ چہ ددہ ارادہ بنہ نہ وہ، نیزپہ آخرہ کنبی ئې خپل خاوندتہ یومرتبہ داهم وئیلی دی چہ ستاپلارماسرہ برائی یعنی زناکړې دہ، اوس سوال دادې چہ ایادیو بنخې محض الزام سرہ ذکرشوی خاوند نکاح بغیر دطلاق ورکولو نہ فسخ کیدلې شی، ذکرشوی خاوند حسیب د طلاق ورکولونہ بغیر داجینی بل سړی سرہ وادہ کولې شی؟ نیز زمان گل چہ پہ چاباندې الزام دې قسم اوچتولودپارہ ہم تیار دې او خاوند حسیب تہ ہم دخپل پلاردبی گناہې اعتراف دې، پہ دې حالاتو کنبی محض دې الزام عائد کولوسرہ نکاح فسخ کړی یانہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: ح، ب، خ، ۵ | ۷ مولانا موسیٰ خان فاضل دیوبند شکر درہ کوہات
جواب: کلہ چہ خاوند ددې بنخې تصدیق اونہ کړی نودہ دپارہ ددې سرہ ہمبستری جائز دہ، او کہ چرتہ بالفرض تصدیق ہم او کړی، نونکاح فسخ کیدلې نشی تاوقتیکہ متارکت اونہ کړی یا حاکم (مسلمان) فسخہ د نکاح او کړی.

یدل علیہ مافی الہندیہ ۱: ۲۹۴ رجل تزوج امرأة على أنها عزراء فلما اراد وقاعها وجدها قد افقت فقال لها من افتضك فقالت ابوك ان صدقها الزوج بانت منه ولا مهر لها وان كذبها فهي امرأته كذا في الظهيرية..... رجل قبل امرأة ابیه او قبل الاب امرأة ابنه بشهوة وهي مكرهه وانكر الزوج ان يكون بشهوة فالقول قول الزوج انتهى مافی

الہندیہ (۱) قلت وجه الدلالة ظاهر لان حرمة المصاهرة لا فرق فيها بين الباکرة

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۷۶ القسم الثانی المحرمات بالصهریہ)

والشبهة وبين الزنا والتقبيل، وفي الدر المختار: وبحرمة المصاهرة لا يرتفع النكاح حتى لا يحل لها الزوج بآخر الابد المتاركة وانقضاء العدة، وفي ردالمحتار ۲: ۳۸۹ وعبارة الحاوی الابد تفريق القاضی او بعد المتاركة (۱). وهو الموفق

د غائب خاوند د بنخې د خپل سخر سرہ د تعلقاتو پہ صورت

کنبی دحرمت مصاهرت دوجه نہ د دویمې نکاح د کولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبی چہ دیو بنخې خاوند ددرې کالوراہسې بی درکہ دې اود خاوند د غائب کیدلونہ درې کالہ پس ذکرشوی بنخہ حاملہ شوہ، کلہ چہ ددې نہ دې بارہ کنبی پوښتنہ او کړې شوہ نوہغہ ددې گناہ مرتکب خپل سخر (والد الزوج) او گرزؤلو، اوس دریافت طلب دادې چہ ایادیو بنخې ددې اقرار نہ ددې نکاح دخپل بی درکہ خاوند سرہ باقی دہ یانہ؟ کہ چرتہ نہ وی نو ایادیو بنخہ دبی درکہ خاوند دراتلونہ بغیر دویم خای کنبی نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: طالب حسین..... ۱۲ مئی ۱۹۷۵ء

جواب: د خاوند دراتلونہ پس کلہ چہ خاوند ددې گناہ تصدیق او کړی او متارکت اختیار کړی نود عدت تیریدلونہ پس (وخت د متارکت نہ) بہ دویم خای کنبی نکاح جائز شی، ماخوذ از عالمگیریہ (۲) شامی، (۳) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

(۲) وفي الہندیہ: رجل قبل امرأة ابیه بشهوة او قبل الاب امرأة ابنه بشهوة وهي مكرهه وانكر الزوج ان يكون بشهوة فالقول قول الزوج وان صدقه الزوج وقعت الفرقة الخ.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۷۶ القسم الثانی المحرمات بالصهریہ)

(۳) قال العلامة الحصکفی: وبحرمة المصاهرة..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

مشکوٰۃ ولد الزنا سرہ د زانی د لور د نکاح مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه فرمان په یوزمانه کښې د جانان په موجودگي د جانان دښځې سره ناجائز تعلقات پیدا کړي وو، تقریباً درې څلور کاله پس د جانان دښځې نه یو هلک پیدا شو چه هغه غالباً د جانان د نطفې نه پیدا شوې وو، او د فرمان د خپلې ښځې سره د فرمان د نطفې نه یوه جینی پیدا شوه او س د دې هلک او د دې جینی نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی نوروز بحرین سوات..... ۱۹۷۵ء ۱۹۱۳

جواب: د دې هلک په ولد زنا کیدلو کښې شک دې له ذاتي نکاح مسئلې ته حرامه نشي وئیلې کیدي.

یدل علیه مافی رد المحتار ۲: ۳۸۱: قوله ولو من زنا: ای بان یزنی الزانی بیکر ویمسکها حتی تلد بنتاً بحر عن الفتح ﴿۱﴾ قلت وقوله علیه الصلاة والسلام: الولد للفراش وللعاهر الحجر ﴿۲﴾، یدل علی مانع آخر، فافهم ﴿۳﴾. وهو الموفق

د خپلې لور سره د زنا په صورت کښې**حرمت مصاهره واقع او د دې سزا رجم دې**

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړي اته میاشتي (بقیه حاشیه) لا یرتفع النکاح حتی لا یحل لها التزوج بآخر الابد المتاركة وانقضاء العدة، وقال ابن عابدين: وعبرة الحاوی الا بعد تفريق القاضی او بعد المتاركة.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

﴿۱﴾ (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۱ فصل فی المحرمات)

﴿۲﴾ عن ابی هريرة يرفعه قال: الولد للفراش وللعاهر الحجر، رواه الستة واحمد في

المسند والبيهقي. (سنن دارمی ۲: ۲۰۳ باب الولد للفراش)

﴿۳﴾ نیز د زانی او مزنیه د فروع په مینځ کښې نکاح جائز ده، شامی. (سيف الله حقاني)

مخکښې دخپلې دیارلس کلنې لور سره د زنا مرتکب شوي، بیا په دې اتو میاشتو کښې دښځې سره د نکاح د ختم کیدلو د شک د وجه نه وي ښځې سره ئې مباشرت نه دي کړي چه دادویمه گناه سرزد نشي، ایا دخپلې ښځې سره دوباره نکاح کیدلې شي؟ او ایا د جینی اوس دده لور ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید عثمان هشتنگری گیت پشاور..... ۱۹۸۸ء ۷۸۶

الجواب: دخپلې لور سره د زنا کولونه پس په ده باندې خپله ښځه همیشه دپاره حرامه شوي ده، او د باقاعده ثبوت نه پس حکومت باندې فرض دی چه په دې سړي باندې حد رجم جاری کړي ﴿۲﴾ بیا هم د جینی د دې زانی باقاعده لور ده. البته داسړي به د مجوسیانو او سکهانو پشان دخپلو محارموتو په تنهائي کښې د تلو راتلونو بندولې شي. وهو الموفق

د نابالغي لور مس بالشهوت موجب د حرمت نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه بهشتی زیور کښې

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: اراد بحرمة المصاهرة الحرمت الاربع حرمة المرأة على اصول الزانی وفروعه نسبا ورضاعا وحرمة اصولها وفروعها على الزانی نسبا ورضاعا كما في الوطاء الحلال. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

﴿۲﴾ قال العلامة الكاساني: واما شرائط جواز اقامتها فمئها ما يعم الحدود كلها ومنها ما يخص البعض دون البعض اما الذي يعم الحدود كلها فهو الامامة وهو ان يكون المقيم للحد هو الامام او من ولاة الامام وهذا عندنا..... وبيان ذلك ان ولاية اقامة الحد انما ثبت للامام لمصلحة العباد وهي صيانة انفسهم واموالهم واعراضهم لان القضاة يمتنعون من التعرض خوفا من اقامة الحد عليهم والمولى لا يساوى الامام في هذا المعنى لان ذلك يقف على الامامة والامام قادر على اقامة لشوكته ومنعته وانقياد الرعية له قهراً وجبراً الخ.

(بدائع الصنائع ۷: ۷۵)

لیکلی شوی دی کہ چرتہ دیوسری لاس دخوانی دجذبی نہ پخپلی لوریا
خوابی باندی پریوزی نویہ ده باندی بنخہ همیشه دیارہ حرامہ شی اوس
ماتہ داواقعہ مخی تہ راغلی ده چه مایوہ شپہ دخپلی بنخی سرہ خواہش
پورہ کول اوغوبنتل، لیکن هغه تیارہ نہ وه هغه پہ خپل کت کنبی پریوتہ
ددی اوخماکت لگیدلی وو، ددی سرہ خماخپلہ لورچه دهغی عمریو کال دوه
کالہ دی دالورخما دکت طرفتہ وه او بنخہ بل طرفتہ، مادخپلی بنخی د
راوستلو دیارہ لاس پہ هغی واچولو، خمالاس پہ لورباندی پریوتو، دالاس
مانخی گنرلو سرہ وهلو خمانخی خمالاس او نیولو او بنکته ئی کرو، پہ دی
بارہ کنبی دشریعت خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ا، ریشاور..... ۱۲۵ جولائی ۱۹۷۹ھ

الجواب: چونکہ ستالورمشتہبہ نہ وه، دنہو کالونہ وه بلکه دیو کال دوو کالو
وه، لہذا ددی سرہ مس بالشہو ضرر رسان او حرام کونکی نہ دی.
کما فی شرح التنویر: هذا اذا كانت حية مشتہة ولو ماضیا اما غیرها یعنی المیتہ
وصغيرة لم تشته فلا تثبت الحرمة بها اصلاً، وفي ردالمحتار ۲: ۳۴ طبع حلبی سیاتی
تعریفها بانها بنت تسع فاکثر (۱). وهو الموفق

د زوی د بنخی سرہ مجامعت موجب حرمت اومتارکت دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چه یوسری دخپل زوی د
بنخی سرہ مجامعت او کرو، ایاددی زوی اودده دبنخی پہ مینخ کنبی جدائی
واقع شوی ده یانہ؟ کہ چرتہ واقع شوی وی نویہ دی صورت کنبی بہ داطلاق
بائن وی یارجعی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: دثبوت شرعی نہ پس دانبخہ پہ خپل خاوند باندی بہ همیشه دیارہ

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۰۵ فصل فی المحرمات)

حرامہ وی اودثبوت نہ پس خاوند باندی ضروری ده چه دانبخہ پریگدی گنی
دانبخہ دمسلمان حاکم پہ ذریعی سرہ طلاق حاصل کولی شی.

فی الهندیة ۱: ۱۱۹: فمن زنی بامرأة حرمت علیہ امها وان علت وابنتها وان سفلت،
وکذا تحرم المزنی بها علی ابناء الزانی واجدادہ وان علوا وابناءه وان سفلوا کذا فی
فتح القدیر (۱) وفي الدر المختار: وبحرمة المصاهرة لا یرتفع النکاح حتی لا یحل
لها التزوج بآخر الابعد المتارکة وانقضاء العدة، وقال العلامة الشامی فی ردالمحتار
۲: ۳۸۹: وعبارة الحاوی الابعد تفريق القاضی او بعد المتارکة، وقد علمت ان النکاح
لا یرتفع بل یفسد، وقد صرحوا فی النکاح الفاسد بان المتارکة لا تتحقق الا بالقول ان
کانت مدخولا بها..... واما غیر المدخول بها فقيل تكون بالقول وبالترك علی قصد
عدم العود اليها، انتهى مختصراً (۲)

اودا متارکت طلاق نہ دی صرح به العلامة الشامی ۲: ۴۸۴ فلیراجع (۳)
وهو الموفق

د زوی د نکوحی سرہ د یلار نکاح حرامہ ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چه یوسری خپل زوی تہ

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۷۴ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

(۲) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: وفرق فی النهر بان المتارکة فی معنى الطلاق فیختص به
الزوج اما الفسخ فرفع العقد فلا یختص به وان کان فی معنى المتارکة ورده الخیر الرملی
بان الطلاق لا یتحقق فی الفاسد فكيف یقال ان المتارکة فی معنى الطلاق فالحق عدم الفرق
ولذا جزم به المقدسی فی شرح نظم الكنز.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۸۲ قیل مطلب التصرفات الفاسدة)

واده او کړولیکن زوی په جماع کولو باندې قدرت نه لری، اوجدائی اوشوه، اوس که چرته دهلک پلارددې جینئ سره نکاح کول او غواړی نو آیا دا جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القدوس مانکیال شریف

جواب: هر کله چه نکاح صحیحه شوی وی اگر که جماع نه وی شوی نو هغه ښځه همیشه دپاره دهلک په پلار پاندې حرامیږی، وحلائل ابناء کم الذین من اصلا بکم الایة (۱) وهکذا فی جمیع کتب الفروع (۲) وهوالموفق

د ښځې د رضاعی یا نسبی خور یا د نسبی یا رضاعی لور سره د زنا مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې کله چه دکوم سړی د ښځې رضاعی خور یا رضاعی لور وی، اودا سړی ددې رضاعی خور یا رضاعی لور سره په خراب نیت سره بې کاره حرکتونه او کړی نوددې بې کاره حرکتو دوجه نه په ده باندې خپله ښځه حرامه کیږی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام محمد ملاکنډ ایجنسی ۱۲ رمضان المبارک ۱۴۰۳ هـ

جواب: د ښځې د خور خواه نسبی وی یا رضاعی سره زنا کولو سره ښځه نه حرامه کیږی (شامی ۳: ۳۴) اود ښځې لور خواه نسبی یا رضاعی سره زنا کولو سره ښځه حرامه کیږی.

(۱) (سورة النساء آیت: ۲۳، رکوع: ۱، پاره: ۳)

(۲) وفی الهندية: والثالثة حلیة الابن وابن الابن وابن البنت وان سفلوا دخل بها الابن ام لا.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۷۴ القسم الثاني المحرمات بالصهرية)

(۳) قال العلامة الحصکفی: وفی الخلاصة وطی اخت امرأته لاتحرم علیه امرأته.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۰۵ فصل فی المحرمات)

(شامی ۳: ۳۲) (۱) وهوالموفق

د نهو کالو نه کمې جینئ سره دست درازی

د حرمت مصاهرت موجب نه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید دباقرې سره کله چه هغه پوره بالغه هم نه وه په اودود دست درازی کوشش او کړواوپرتوغاښ کهلاوهلو نه پس د مجامعت په نیت سره خپل عضو مخصوص ئې ددې مخصوص خائ سره لگولې وویانزدې کړې وو، چه هغه ویخه شوه په دې حرکت باندې هغه ډیر شرمنده شو او پاتې ترینه راغلو، څه وخت پس دزید د لور کویتز د نه نیاد باقرې سره او کړه اوس هغه بالغه ده اوزید دلیت اولعل نه کار اخلی، شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عزیز کتوزی

جواب: که چرته دارادې خرابې په وخت کښې ددې جینئ عمر د نهو کالو نه کم وی نو دا خباثت به د حرمت مصاهرت موجب نه وی، کما فی الدر المختار: هذا اذا كانت حية مشتهاة، وفيه ايضا وبنت سنهادون تسع لیست بمشتهاة به یفتی، نیز د نهو کالو کیدلو په تقدیر باندې که چرته داندام لگولو په وخت انزال شوې وی نو بیابا به هم دغه حکم وی، کما فی الدر المختار: فلوانزل مع مس او نظر فلا حرمة به یفتی (۲) وهوالموفق

د ځینې سره زنا کولو سره حرمت مصاهرت نه راځی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپل سالی سره

(۱) قال العلامة ابن عابدين: اراد بحرمة المصاهرة الحرمت الرابع حرمة المرأة علی اصول الزانی وفروعه نسباً ورضاعاً وحرمة اصولها وفروعها علی الزانی نسباً ورضاعاً کما فی الوطء الحلال. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۰۳ فصل فی المحرمات)

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۰۳، ۳۰۵، ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

ناجائز تعلقات لری اود زناهم مرتکب دے اوس دبعضی خلقو خیال دے بلکہ هغوی په ضد دے چه دواړه یعنی د خور خاوند او خینی دخپلې خپلې نکاح طلاق واقع کیږی د خور خاوند باندې خپله ښځه او په خینی باندې دده خاوند حرام شوی دې، دمستلي حقیقت څه دې؟ بینوا تجروا

المستفتی: داکتر فیاض حسین جهم ۱۹۷۷، ۱۹۸۱، ۱۹۸۹

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دې دواړو باندې دې باقاعده رجم جاری کړې شی لیکن د حرمت مصاهرت حکم اوفتوی ورکول غلط دی، کما فی شرح التتویر: وفي الخلاصة: وطی اخت امرأة لا تحرم علیه امرأته، (هامش ردالمحتار ۱: ۳۸۶) (۱) وهو الموفق

د خینی سره زنا حرام قطعی ده لیکن د ښځې په نکاح باندې څه اثر نه پریوزی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو نوي پیغله جینی د ناجائز تعلقاتو په بنیاد باندې حامله شوه، پینځه شپږ میاشتې پس ددې حاملې نه تپوس او کړې شو چه داخل دچا نه دې جواباً ئې او وئیل چه دا ځما دخور د خاوند دې، حالانکه هغه د اتو میاشتو نه په کراچي کښې دې چشم دید گواه نشته، وارثانو ئې داخل د علاج په ذریعه او غورځولو، د جینی په بیان ددې مورد ویمه لور بال بچه داره خپل کورته راوسته ددې نه ئې پوښتنه او کړه چه تاڅه وکړل، وې وئیل چه په یو کور کښې دوه غواگانې نشی پاتې کیدې، ملزم موجود نه دې معلومه نه ده هغه څه بیان ورکوی په دې صورت کښې شرعاً خاوند او ښځه کښې جدائی کیدلې شی؟ بینوا تجروا

المستفتی: مولوی عزیز الرحمن کوهاله مری ۱۹۷۲، ۱۹۸۱، ۱۹۸۱

الجواب: د ښځې خور سره زنا حرام قطعی ده لیکن په دې سره د ښځې په نکاح څه اثر نه پریوزی. فی عمدة الرعاية: فلوزنی بامرأة لا تحرم علیه اخته ولوزنا باخت زوجته

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۰۵ فصل فی المحرمات)

لا تحرم علیه زوجته، (هامش شرح الوقایه ۲: ۱۲) (۱) وهو الموفق

د حرمت مصاهرت د وجه نه د حنفی المسک

د پاره ښځه پریخودل ضروری دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی د کومې ښځې سره زنا او کړه، ددې احکامې شرعیه نه ناواقفه سړی ددې ښځې دلور سره نکاح او کړه، دې ته علم نه وو چه دانکاح نه کیږی، اوس ددې دخیتې نه درې بچی پیدا شوی دی، تراوسه احکام دین باندې پابندل کیدلو سره مخکښی بد عملونه پیش نظر ساتلو سره خائف شو، د څلورو امامانو د مسک نه مو خبر کړی چه ایاداسړې دې نکاح لره برقرار ساتلې شی؟ او کوم امام د جائز کیدلو فتوی ورکړې ده یا د څلورو وارو په نزد باندې دانکاح باطله ده؟ بینوا تجروا

المستفتی: شهاب الدین چشتیان بهاؤلنگر

الجواب: دشوا فعیو په نزد دانکاح صحیح ده اود احنافو په نزد دانکاح صحیح نه ده. قال فی الهدایه: من زنا بامرأة حرمت علیه امها و بنتها وقال الشافعی الزنا لا یوجب حرمة المصاهرة ۲: ۲۸۹ ﴿۲﴾ وفي البدائع ۲: ۲۶۰: وعند الشافعی لا تثبت الحرمة بالزنا فاولی ان لا تثبت بالمس والنظر بدون الملك الخ ﴿۳﴾

لهذا دې سړی د پاره که چرته حنفی وی ددې ښځې پریخودل ضروری دی، وقال العینی فی شرح الهدایه ۴: ۲۰: وبه قال احمد فی قول، وهو الموفق

د ضرورت په وخت مذهب غیر باندې فتویٰ صحیح ده لیکن امتیاز مشکل دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دیو ښځې سره

﴿۱﴾ (عمدة الرعاية علی هامش شرح الوقایه ۲: ۱۲ بیان المحرمات من النساء)

﴿۲﴾ (هدایه ۲: ۳۲۹ فصل فی بیان المحرمات)

نکاح او کرہ بیانی ددی بشی دمور سرہ زنا او کرہ، فیحرم علیہ امرآة لاجل
الحرمة المصاهرة عندنا ولا یحرم علیہ عند الشافعی لان الحرمة المصاهرة لا یشیت
بالزنی کما قالہ فی موضعہ، اوس زہ پہ ددی طریق سرہ دفتویٰ اخستلو طالب یم
چہ ایامونہ ددی سری تہ مذهب غیر بانندی فتویٰ ورکولی شو حکہ چہ تفریق
مفضی الی النزاع او باعث فساد او فتنہ ددی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا فدا محمد..... ۱۷۱۲۱۰۱۹۷۴

جواب: دضرورت پہ وخت مذهب غیر بانندی فتویٰ ورکول صحیح دی. کما
صرح بہ فی موضعہ (۱) لیکن ضرورت دغیر ضرورت نہ ممتاز کول مشکل
دی، وهو الموفق

پہ حرمت مصاہرت کنبی دضرورت دوجہ نہ داننتقال عن المذهب حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ ہغہ سری خہ حکم ددی

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان الاجماع على منع اطلاق التخيير بان يختار ويتشهى مهما
اراد من الاقوال في اي وقت اراد اما لو عمل بالضعيف في بعض الاوقات لضرورة اقتضت
ذلك فلا يمنع منه وعليه يحمل ما تقدم عن الشرنبلالي من ان مذهب الحنفية المنع بدليل
انهم اجازوا للمسافر والضيف الذي خاف الرية ان يأخذ بقول ابي يوسف بعدم وجوب
الفسل على المحتلم الذي امسك ذكره عند ما احسن بالاحتلام..... مع ان قوله هذا خلاف
الراجح في المذهب لكن اجازوا الاخذ به للضرورة..... وقد ذكر صاحب البحر في الحيض
في بحث الوان الدماء اقوالا ضعيفة ثم قال وفي المعراج عن فخر الاثمة لو افتى مفت بشي
من هذه الاقوال في مواضع الضرورة طلبا لتيسير كان حسنا انتهى، وبه علم ان المضطر له
العمل بذلك لنفسه كما قلنا وان المفتي له الافتاء به للمضطر فما مر من انه ليس له العمل
بالضعيف ولا الافتاء به محمول على غير موضع الضرورة كما علمته من مجموع ما قررناه
والله تعالى اعلم.

(شرح عقود رسم المفتي ۱۰۱ ولا يجوز بالضعيف العمل)

چہ ہغہ پہ مسائل جزئیہ کنبی یا مسائل کلیہ کنبی دیوم مذهب نہ بل مذهب
تہ منتقل کیڑی او پہ خلورو مذهبونو کنبی ددی مسئلہ خہ حکم ددی، چہ
یوسری دیوی یتیمی جینی سرہ نکاح او کرہ چہ دہغی پلارنشتہ جینی
تقریباً اتو کالودہ چہ قابل دخول نہ دہ اود جینی مورہم پہ ددی کور کنبی
اوسیری ددی خاوند ددی جینی دمور سرہ شو کرتہ مباشرت فاحشہ کرپی ددی
او حالانکہ ددی جینی پہ طلاق بانندی قادر نہ ددی حکہ چہ رشتہ داران پہ ددی
واقعاتو بانندی خبر نہ دی او پہ خبر کیدلو بانندی بہ ئی قتل کرپی، نوددی
مسئلہ خہ حکم ددی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی محمد شاہ فیصل مسجد امداد العلوم پشاور صدر ۱۹۸۲ء ۱۵۱۱۰

جواب: (۱) الانتقال من مذهب الى مذهب حرام اذا كان اتباعا للهوى واتباعاً
للرخص كما في مقدمة رد المحتار ﴿۱﴾ نعم جاز الافتاء بمذهب الغير عند الضرورة
كما صرح به العلامة الشامي وغيره ﴿۲﴾.

(۲) لو انزلا عند هذه المباشرة في كل مرة فلا تحرم عليه بنت هذه المرأة

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله ان الحكم الملق باطل بالاجماع وان الرجوع عن
التقليد بعد العمل باطل اتفاقا) المراد بالحكم (الملق) الحكم الوضعي كالصحة مثاله
متوضئ سال من بدنه دم ولمس امرأة ثم صلى فان صحة هذه الصلاة ملققة من مذهب
الشافعي والحنفي والتلفيق باطل فصحته منتفية.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۱: ۵۵ مطلب في حكم التقليد والرجوع عنه مقدمة)

﴿۲﴾ قال العلامة الشامي: العالم الذي يعرف معنى النصوص والاخبار وهو من اهل الدراية
يجوز له ان يعمل عليها وان كان مخالفا لمذهبه، قلت لكن هذا في غير موضع الضرورة.....
لوا فتى مفت بشي من هذه الاقوال في مواضع الضرورة طلبا للتيسير كان حسنا.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۱: ۵۵ مقدمه)

كما في محرمات ردالمحتار وغيره (۱) والا فحرمت عليه منكوته والمخلص من القتل ان يطلق هذه المنكوحه المحرمة احتيالا، ومن تيقن القتل والمقاتلة عند التطلاق ايضا فجاز له العمل بمذهب الامام الشافعي من ان حرمة المصاهرة لا تحصل بالحرام، وبالجملة ان

فرق الضرورة من غير الضرورة امر لا يعلمه الا الله ثم من ابتلى به (۲) وهو الموفق

د حرمت مصاهرت اوبنخه پشان د باورچی ساتلو وغيره مسئلي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه زید په شهوت سره دخپلې بالغې لور سره څو ځله بوس او کنار او کړو، ددې دوجه نه دده بنځه دحرمت مصاهرت دوجه نه په ده باندې حرامه شوه، اوس دشرعي مطابق زیدله څه کول پکاردی، که چرته طلاق ورکړی نو هغه بې چاره بې قصوره ده جرم زید کړې دې دې وجه نه ددې سزا زید ته ورکول پکاردی بنځې ته نه؟

(۱) قال العلامة الحصکفی: هذا اذا لم ينزل فلو انزل مع مس او نظر فلا حرمة به یفتی، قال ابن عابدين: لانه بالانزال تبين انه غير مفض الى الوطء هدايه الخ. (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۰۴ فصل فی المحرمات)

(۲) قال شيخنا محمد فرید مدظله: لا يجوز الحكم والافتاء بالقول المرجوح وبمذهب سائر الاثمة الا في ثلاثة مواضع الاول عند الضرورة دون التشهي والتلهي فانه حرام كما حرم الحكم الملق الخارج للاجماع في عمل واحد كالحكم بصحة وضوء من ترك الترتيب ومسح دون ربع الرأس..... المنع عن المرجوح حتى لنفسه لكون المرجوح صار منسوخاً نعم قيد البيروني بالعامي وذكر عن خزائن الروايات ان العالم الذي يعرف معنى النصوص والاخبار وهو من اهل الدراية يجوز له ان يعمل عليها وان كان مخالفا لمذهبه وقال العلامة الشامي في مقدمة ردالمحتار: هذا في غير موضع الضرورة وبمعناه في شرح عقود رسم المفتي. (البشرى لارباب الفتوى ۳۳ الفصل السادس)

(۱) که چرته بنځه دکور نه اوباسی نو ددې زندگي به څنگه تیر یږي په دې کښې دشریعت څه رهنمائي ده؟ (۲) زید ددخوړی سزانه دبیچ کیدلو دپاره څه اوکړي ډیر ژاړي او شرمنده دې لیکن دگناه اظهار کولو سره ذلیل کیدل هم نه غواړي، نیز شریعت هم دگناه دپتولو حکم ورکړې دې او خاص خبره داده چه هغه په ټول ژوند کښې دچاسره دزنا کولو مرتکب شوي نه دي، صرف دې ځل ئې بدقسمتي سره بوس او کنار او کړو اوس توبه کوي؟ (۳) زید په داسې مرض کښې مبتلا کیدلو سره عنین شوي چه دهغي علاج ناممکن دې اطباء وائي چه اوس دصحت دتلاش کولو په ځای دده دپاره دقبر تیاري پکار ده په داسې حالت کښې ایازید په دې خپل آخري عمر کښې دې بنځې لره دیو اجنبیې باورچی په حیثیت سره ساتلې شی چه ددې په نفقي سره مدد اوکړي اود بنځې اود خاوند خصوصي تعلقات خودرکنار دیو بل نه پرده هم اوکړي ایاپه دې طریقه دې دواړولره په یو کور کښې دژوند تیروولو اجازت شته؟ (۴) د ځوانئ نه دبنځې حالت دادې چه ددې کله جنسي رغبت نه دې شوي دنکاح نه پس چه زید څومره هم وقاع کړې ده په زور ئې کړې ده او اوس خو هغه بوډا شوي دې اوس صرف دبدنامئ نه بیچ کیدو نیز په دې بوډا والی کښې ددویم خاوند بنځې جوړیدلو نه بطور داجنبیې باورچی جوړیدلو سره په شرعي پرده کښې دزید په کور کښې دژوند باقی ورځې پوره کول غواړي آیا په دې طریقې سره به صحیح وي؟ بینوا توجروا المستفتی: عباد الله سکهر سنده

جواب: (۱) په ده باندې ضروري ده چه ددې بنځې سره متارکت اوکړي اود متارکت نه پس کله چه عدت ختم شی نو په بل ځای کښې نکاح کولې شی که چرته داسې جدا کور یا جدا کمره دې بنځې ته ورکړي نو جائز ده (درمختار وردالمحتار) (۱) (۲) دالله تعالی نه دې مغفرت او غواړي او صحیح توبه دې اوباسی.

(۱) قال العلامة الحصکفی: قبل السكران بنته تحرم الام و بحرمة المصاهرة لا يرتفع النکاح حتی لا یحل لها التزوج بآخر الا بعد المتارکة وانقضاء العدة، قال العلامة ابن عابدين: (قوله الا بعد المتارکة) ای وان مضی علیها سنون كما فی البزازیة وعبارة الحاوی الا بعد تفريق القاضي او بعد المتارکة بان..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

(۳) خبیث سری باندی خہ اعتماد نشسته اوپہ ذکر شوې صورت کنبې دنظر اود مس بالشهوت خطرہ موجودده لهذا کم از کم کہ جدا کمرہ ورکړې شی نو خطرہ به کمه شی (۴) دانبخه په دې سری باندې حرامه شوې ده لیکن مطلقه نه ده و متارکت نه پس یعنی دده دوئیلونه پس چه خماستاسره خہ تعلق نشته یا ماته پریخو دې عدت تیریدلونه پس بل خای کنبې نکاح کولې شی او که چرته باپردہ او بلاخلوت په دې کور کنبې سکونت او کړی نو جائزده لیکن دسابقه بې اعتمادې دوجه نه بهتره داده چه په کور کنبې یوه کمره دې دپاره منتخب کړی چه دفتنی خوف پاتې نشی اگر که دواړه بوډاگان دی او اگر که دانبخه دمحارمونه شمار شوې ده، (داتولې مسئلې درمختار او ردالمحتار نه ماخوډدی (۱) و هوالموفق

صرف متهم کیدلو سره حرمت مصاهره نه ثابت کیږي

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه په پلار باندې الزام دې چه هغه دخپلې حقیقی لور سره (هغه چه ناواده کړې وه) زنا کړې ده یوکس هم مخامخ گواه نشته کله چه جینی حامله شوه نو دې پلار لره مجرم او بنودلو اود دوو دریو بنخوپه مخامخ ئې او وئیل چه دا خما پلار په ما باندې ظلم کړې دې مور هم دلور دخبرې تصدیق کړې دې چه داجرم هم دپلار کیدلې شی، (مور ئې حقیقی ده) کله چه دپلار نه پوښتنه او کړې شوه نو هغه خاموشی اختیار کړه او وې وئیل چه دا خه تاسو وایی خه به ددې خه جواب درکړم (۱) ایادی دکلی نه (بقیه حاشیه) المتارکة لا تتحقق الا بالقول الخ.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۰۷ فصل فی المحرمات)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: وسئل شیخ الاسلام عن زوجین افترقا ولكل منهما ستون سنة وبينهما اولاد تتعذر عليهما مفارقتهم فيسكنان في بيتهم ولا يجتمعان في فراش ولا يلتقيان التقاء الأزواج هل لهما ذلك قال نعم واقره المصنف.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۲۷۵ قبیل فصل فی ثبوت النسب)

بهر کړې شی؟ (۲) ایادده نکاح ختمه شوې ده؟ (۳) ایادده دبچودپرورش او مالی بد حالی ته کتلوسره دې په کلی کنبې ایسارول جائز دی؟ بینوا توجروا المستفتی: محمداکرم حمیده واه کینت ۱۳ شعبان ۱۳۹۲ هـ

جواب: السلام علیکم نه پس دې واضحده وې چه په استفته کنبې ذکر شوې سری معصیت نه مسلم دې اونه مبرهن دې پس صرف دمتهم کیدلو دوجه نه ورته خه تعزیرور کول بې قاعدې کار دې البته په کلی واله باندې فرض دی چه ددې سری سره دده لوریانې او خوریانې په یو کور کنبې اوسیدلوته پریښکدی و هوالموفق

د خوم اود خواښي تعلقاتو سره سخر باندې بنخه نه حرامه کیږي

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبې چه خه معذوره سری یم او دکوم سری سره چه مادخپلې لور نکاح کړې ده هغه خما دبنخې یعنی دخپلې خواښي سره ناجائز تعلقات قائم کړی دی ایاپه دې صورت کنبې خما دلور اود دې دخاوند او هم دغسې خما او خما دبنخې په مینخ کنبې نکاح قائمه پاتې کیدلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عطاء گل پشاور

الجواب: بشرط صدق ستالور په خپل خاوند باندې حرامه شوې ده (۱) اوپه تاباندې خپله بنخه نه ده حرامه شوې البته بهتره داده چه استبراء او کړې یعنی دیو حیض راتللو پورې جماع نه منع شی، کذا فی الدر مع الرد

۸۵۶: ۲ (۲) و هوالموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجيم: واراد بحرمة المصاهرة الحرمات الأربع حرمة المرأة على اصول الزانى وفروعه نسبا ورضاعا وحرمة اصولها وفروعها على الزانى نسبا ورضاعا كما فى الوطء الحلال. (البحر الرائق ۳: ۱۰۱ فصل فى المحرمات)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: وفى شرح الوهبانية (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

.....
 (بقیہ حاشیہ) لو زنت المرأة لا یقربها زوجها حتی تحيض لاحتمال علوقها من الزنا فلا یسقی ماؤه زرع غیره فلیحفظ لغرابته. قال العلامة ابن عابدین: امر بحفظه لا لیعتمد بل لیجنب بقربته قوله لغرابته فان المشهور فی المذهب ان ماء الزنا لا حرمة له لقوله صلی اللہ علیہ وسلم لیجوز للمراة ان توطئ الحبل لا یكون زراعا بل ماء مسفوحا ولهذا قالوا لو تزوج حبلی من زنا لا یقربها حتی تضع لئلا یسقی زرع غیره لان به یزداد سمع الولد وبصره حدة فقد ظهر بما قرناه الفرق بین جواز وطء الزوجة اذا رآها تزنی و بین عدم جواز وطء التي تزوجها وهي حبلی من زنا.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۶۶۷ قیل فروع باب العدة)

باب الحضانة

حق حضانت او د بچو د نفقہ مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنسی چہ زید وفات شویوروریوہ بنیخہ دوه لوریانی او یوزوی ئی پریخودل، یوہ جینی داوو کالودویمہ د پینخو کالواؤزوی ئی ددوو کالودی اوس کہ چرتہ دانسیخہ د بچود غیر محرم سرہ وادہ او کپی نوددی بچونفقہ پہ مورباندی دہ یاپہ ترہ باندی، حالانکہ د بچو خہ خپل مال او جائداد نشته، نیز حق حضانت دموردیپارہ دے یاد نانی دیپارہ دے یاد ترہ دیپارہ دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: علی محمد نوشهره صدر ۱۷۱۱۰۱۹۹۰

جواب: (۱) کہ چرتہ ددی بچود دیپارہ خپل مال نه وی نوددوی نفقہ به پہ مور او ترہ باندی واجبه وی پہ مورباندی دریمہ اوپہ ترہ باندی دریو کنسی دوه حصی (هنديہ ۵۸۵: ۱) (۱)

(۲) صورت مسئلہ حق حضانت دنانی دیپارہ دے او کہ چرتہ نانی نه وی نود

﴿۱﴾ وفي الهندية: والنفقة لكل ذي رحم محرم اذا كان صغيرا فقيرا ويجب ذلك على قدر الميراث ويجبر عليه كذا في الهداية وتعتبر اهلية الارث لا حقيقته كذا في النقاية. (فتاوى عالمگیری ۱: ۵۶۶ الفصل الخامس في نفقة ذوی الارحام)

وقال العلامة ابن عابدین: (قوله والمعتبر فيه القرب والجزئية لا الارث) وان كان كل من الصنفين اعني الاصول والحواشي وارثا اعتبر الارث ففي ام واخ عصبی او ابن اخ كذلك او عم كذلك على الام الثلث وعلى العصبه الثلثان بدائع.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۳۸ مطلب ضابط في حصر احكام نفقة الاصول)

دادی دیارہ دی (ہندیہ ۵۶۲: ۱) (۱) او کہ چرتہ دیچو خیر خواہی دمورپہ حضانت کنبی وی اودناسکہ پلار (زوج الام) پہ دی باندی راضی وی نودا حق بہ مورلہ وی (ردالمحتار ۲: ۸۸۰) (۲) وهو الموفق

د پلار مورته د خرچی او نقی نہ ورکولو

پہ شرط باندی د زوی د حوالہ کولومستلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ دیوسری نبخہ بدزبانہ یعنی زبان درازہ اودبچونہ بی پرواہ وہ، دیوہہ کولوبا وجودہم نہ پوہہ کیدلہ ہرکار کنبی ئی د خاوند مقابلہ کولہ، آخر کنبی ئی جادو کول ہم شروع کرل، کلہ چہ پہ خط کنبی د جادو د تعویذ و نوذکر خاوند او کتلونو نبخہ تہ ئی دریم طلاق ہم ورکولوسرہ جدا کرہ، اوس د خاوند سرہ دمطلقہ نہ دری بچی پاتی شو ی دی ددوی عمرو نہ دہلک شیر کالہ، دجینی خلور کالہ دبل ہلک دری

﴿۱﴾ وفي الهندية: وان لم يكن له ام تستحق الحضانة بان كانت غير اهل للحضانة او متزوجة بغير محرم او ماتت فام الام اولى من كل واحدة وان علت فان لم يكن للام ام فام الاب اولى ممن سواها وان علت، كذا في فتح القدير. (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۵۴۱ الباب السادس عشر فی الحضانة)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: قلت الاصول التفصيل وهو ان الحاضنة اذا كانت تاكل وحدها وابنها معها فلها حق لان الاجنبى لا سبيل له عليها ولا على ولدها بخلاف ما اذا كانت فى عيال ذلك الاجنبى او كانت زوجة له وانت علمت ان سقوط الحضانة بذلك لدفع الضرر عن الصغير فينبغى للمفتى ان يكون ذا بصيرة ليراعى الاصلح للولد فانه قد يكون له قريب مبغض له يتمنى موته ويكون زوج امه مشفقا عليه يعز عليه فراقه فيريد قريبه اخذه منها ليؤذيه ويؤذيها اولياء كل من نفقته او نحو ذلك وقد يكون له زوجة تؤذيه اضعاف ما يؤذيه زوج امه الاجنبى وقد يكون له اولاد يخشى على البنت منهم الفتنة لسكنائها معهم فاذا علم المفتى او القاضى شيئا من ذلك لا يحل له نزعها من امه لان مدار امر الحضانة على نفع الولد. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۹۴ باب الحضانة)

کالہ دی، دیلار سرہ دیار آرام اوراحت سرہ اوسیری اوس مطلقہ دیچو مطالبہ کوی دیچوپلار انکاری دی حکہ چہ دانبخہ بد اخلاقہ اوبی پرواہ دہ اوس ہغی دعدالت پہ ذریعہ دیچو داخستلو دہمکی ورکری دہ، پلار ئی ویریدلو سرہ اووئیل کہ چرتہ پہ زبردستی سرہ بچی بوتلل غوار ی نوخہ بہ ہمیشہ دیارہ اولیکم او خرچہ وغیرہ بہ ہم نہ درکوم، مطلقہ نبخہ دا قبولہ کرہ، اوس سوال دادی ایپہ دی لیکلوسرہ بہ پلار مجرم وی یانہ؟ بینوا توجروا المستفتی: محمد حسین راولپنڈی شہر..... ۱۹۸۸ء ۲۱۱۱

جواب: دابچی خواہ موافق ثابت وی یا مخالف ستابچیان دی اوحق حضانت بہر حال ددی مطلقہ دیارہ دی ترخوپوری چہ تہ ددی مطلقہ نا اہلیت ثابت نہ کری ﴿۱﴾ اودبچو نفقہ تاحین بلوغ پہ تاباندی واجب دہ ﴿۲﴾ اوددی مطلقہ (حاضنی) نفقہ ہم تہ تاباندی واجب دہ البتہ دادویم قابل اسقاط دی پہ خلاف داوول ﴿۳﴾ وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفى: (الحضانة) تثبت للام النسبية ولو..... بعد الفرقة الا ان تكون مرتدة..... او فاجرة فجورا يضيع الولد به كزنا وغناء وسرقة ونياحة كما فى البحر.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۲۸۸ باب الحضانة)

﴿۲﴾ قال العلامة المرغنيانى: ونفقة اولاد الصغار على الاب لا يشار كه فيها احد كما لا يشار كه فى نفقة الزوجة لقوله تعالى: وعلى المولود له رزقهن والمولود له هو الاب.

(هداية ۲: ۴۴۷ فصل فى نفقة الاولاد الصغار)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله اذا لم تكن منكوحة ولا معتدة لاييه) هذا قيد فيما اذا كانت الحاضنة اما فلو كانت غيرها فالظاهر استحقاقها اجرة الحضانة بالاولى وقوله لاييه احتراز عما لو كانت فى نكاح او عدة رجل غير الاب فانها تستحق الاجرة عليها لكن اذا كان النكاح محرما للصغير والا فلا حضانة لها كما مر.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۹۱ باب الحضانة)

د بچی تربیت ناسکے پلار کړې دي. آیا وارثان دواپسې حق لرلې شي؟

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه یو سړی د کونډې ښځې سره نکاح او کړه دي ښځې سره د سابقه خاوندنه یوه وړه لور (ددرې څلورو میاشتو) هم وه، ورسره راغله حالانکه د نکاح په وخت ددې تذکره نه ده شوې نه د نفقې څه تذکره وارثانو او کړه، اوس جینې چه کله د شپږو کالو شوه نود جینې وارثان جینې واپس غواړي او دادویم خاوند د جینې نفقه او خرچه غواړي ایا هغوی دا جینې واپس اخستلې شي؟ که چرته اخستلې شي نو هغوی ته به خرچه ورکول هم پریوزی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی غلام قادر ملهو گیدر پور هزاره..... ۱۹۲۹ء ۱۸۸۱ء ۲۰

جواب: (۱) که چرته دا وارثان مفت تربیت کول غواړي او مورد لور په ترکې سره تربیت کوی نو وارثان دي جینې لره واپس اخستلې شي، او که چرته مور دخپل خاوند (زوج ثاني) په مال سره دهغه په خوشحالي سره د بچی تربیت کوی نو واپس ئې نشي اخستلې.

یدل علیه مفهوم ما فی الدر المختار وفي الحاوی تزوجت باجنبي وطلبت تربيته بنفقة والتزمت ابن عمه مجاناً ولا حاضنة له فله ذلك انتهى (۱) والمفهوم معتبر ههنا عندنا ايضاً. (۲) چونکه مور و غیره تبرع کړې دي بغیر د څه مجبورې نه لهذا خرچه نشي

اخستلې (۲) وهو الموفق

(۱) الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۲۹۰ باب الحضانه

(۲) قال العلامة الحصكفي: وفي المنية تزوجت ام صغير توفي ابوه وارادت تربيته بلا نفقة مقدرة واراد وصيه تربيته بها دفع اليها لا اليه، قال ابن عابدين: بلا نفقة اي من مال الصغير الموروث له من ابيه فتح و ظاهره ان المراد نفقة الصبي والظاهر ان اجرة الحضانه كذلك.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۸۹، ۲۹۰ باب الحضانه)

د مظلومي مطلقې د خرچې اود بچي د اجرت حضانت مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه د یو ښځې د نکاح کولونه یو کال پس لور پیدا شوه، سخر گنئی سره دلور نه د کور نه بهر کړله، پینځه میاشتې د مور پلار کړه او سیدله او بیایې مور پلار ته او وئیل چه ما بار بار د خاوند کور ته مه لیږئ، ځما خاوند بې وقوف دي بار بار مي د کور نه او باسی ښځه مجبور ا د مور پلار سره لاړله، د دوو کالونه پس ورته طلاق ملاؤ سو ایا دا ښځه د دوو کالو مخکښې د طلاق نه خپله خرچه او نفقه اود لور خرچه او نفقه اخستلې شي؟ اود طلاق نه پس دلور خرچه څومره وخته پورې او څومره اخستلې شي او څومره وخته پورې به لور د مور نه جدا کولې نشي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد انور شاکر توبه ضلع اټک ۱۱۴ رمضان المبارک ۱۴۰۳ء

الجواب: ددې ښځې خاوند باندې د دوو کالو خرچه (د ښځې اود لور دواړو) واجب ده دا ښځه ناشزه نه ده مظلومه ده (۱) نیز دې خاوند باندې طلاق ورکولونه پس د عدت خرچه واجب ده او عدت تیریدلونه پس دلور خرچه او اجرت حضانت هم په دې خاوند باندې واجب الادا دي (۲) (شامي باب الحضانه والنفقات) وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصكفي: فتجب للزوجة على زوجها..... ولو هي في بيت ابيها اذا لم يطالبها الزوج بالنقلة به يفتى وكذا اذا طالبا ولم تمتنع. (الدر المختار ۲: ۲۰۱ باب النفقة)

قال العلامة ابن عابدين: فالحاصل ان الفرقة اما من قبله او من قبلها فلو من قبله فلها النفقة مطلقا سواء كانت بمعصية او لا طلاقا او فسخا وان كانت من قبلها فان كانت بمعصية فلا نفقة لها ولها السكنى في جميع الصور.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۷۷ قیل مطلب الصغير والمكتسب نفقة الخ)

(۲) قال العلامة محمد امين الشامي: كان من جملتها الاتفاق على حاضنته التي حبست نفسها لاجله عن الزوج ومثلها اجرة ارضاعه فلم تكن..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

د مور د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق د حضانت ساقط کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د خاوند او ښځې په مینځ کښې جدائی راغله او ددوی دوه بچیان دی، مطلقې روستوپه غیر خاندان کښې نکاح او کره په دې صورت کښې د بچو د پرورش حق چاته دې؟ حالانکه د پلار نه علاوه د بچو د صحیح پرورش کولو والا څوک نشته؟ شرعی طور باندې په پلار یا مطلقه کښې څوک ددې بچو د پرورش حق لری؟ بینوا توجروا

المستفتی: نور محمد

الجواب: د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق حضانت ساقط کیږي، لمافی الدر المختار: او متزوجه بغیر محرم الصغیر (۱) و بمعناه فی جمیع کتب الفتاوی (۲)، لهذا دا بچیان به نیکه یا ترورو غیره ته حواله کولې شی، او که چرته په ښځو کښې څوک ملا و نشی نو د پلار په حواله کولې به شی، لمافی الهندیه: و اذا وجب الانتزاع من النساء ولم یکن للصبی امراة من اهله یدفع الی العصبه فیقدم الاب الخ (۳)

(بقیه حاشیه) اجرة خالصة من کل وجه حتی ینافیها الوجوب بل لها شبه الاجرة وشبه النفقة فاذا كانت منکوحه او معتلة لابیہ لم تستحق اجرة لا علی الحضانة ولا علی الارضاع لوجوبها علیها دیانة ولان النفقة ثابتة لها بدونها بخلاف ما بعد انقضاء العدة فانها تستحقها عملا بشبه الاجرة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۱ قبیل مطلب فی لزوم اجرة مسکن الحضانة)

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۸۹ باب الحضانة)

(۲) قال العلامة المرغینانی: اذا وقعت الفرقة بین الزوجین فالام احق بالولد..... فقال علیه

السلام انت احق به مالم تنزوجی. (هدایه ۲: ۳۳۸ باب حضانة الولد ومن احق به)

(۳) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۵۳۲ الباب السادس عشر فی الحضانة)

نوبت: واضحه دې وی که چرته شرعی مستحق په دې باندې راضی وی چه بچیان دې د مور سره او سپړی نو دا څه گناه نه ده (۱). وهو الموفق

د پلار او د مور په مینځ کښې د تفریق نه پس

د بچی د حضانت او د ثبوت نسب مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمادې ای پاس دلور واده دوریرې د زوی سره او کرې شو. لیکن ځما وریره او دهغې زوی ځما دلور تنگول شروع کړل بالاخر په څلورم نومبر ۱۹۸۸ء ما خپله لور د سخر والود کورنه راوستله ددې نه پس معلومه شوه چه د جینې دامیددې چنانچه مایه فیملی کورن کښې د نکاح تنسیخ کولو دعوی او کره او ددې سره مې ددې د حمل ذکر هم او کړو، د مقدمې په دوران کښې معتبرا ونیکو خلقو د صلح د صفائی دپاره هم کوشش او کړوهغه ددې خلقو د بې انصافو د وجه نه څه نتیجه را ونخکله، په دې دوران کښې هلک ته او وئیلې شو چه د ښځې حمل دې مگر هغه اوئیل چه حمل ځما د نطفې نه نه ده او څه لسو بچولره هم په مور باندې قربان کولې شم او قربان کوم، (ددې خبرې گواه هم موجود دې، په اوویشتم جولائی ۱۹۸۹ء هلک پیدا شو او جنورئ ۱۹۹۰ء کښې اچانک دهلک دخپل کولو دپاره ئې نوټس ورکړو او په پینځم مارچ په عدالت کښې ئې دعوی هم دائره کړه اوس هم روانه ده اوس سوال دادې چه ایا فریق ثانی ته شرعا د ماشوم ملاویدې شی؟ نیز د ماشوم به د کوم فریق سره وی ځکه چه

تنسیخ نکاح مخکښې شویده؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، د، ج، راجه اسلام آباد..... ۱۹۹۰ء ۱۵۱۵

(۱) قال ابن عابدين: عن المفتی ابی السعود مسئلة فی رجل طلق زوجته ولها ولد صغير منه واسقطت حقها من الحضانة وحکم بذلك حاکم فهل لها الرجوع یاخذ الولد الجواب نعم لها ذلك فان اقوى الحقیقین فی الحضانة للصغير ولئن اسقطت الزوجة حقها فلا تقدر علی اسقاط حقه ابدا.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۰ باب الحضانة)

د مور د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق د حضانت ساقط کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د خاوند او ښځې په مینځ کښې جدائی راغله او ددوی دوه بچیان دی، مطلقې روستوپه غیر خاندان کښې نکاح او کړه په دې صورت کښې د بچود پرورش حق چاته دي؟ حالانکه دیلار نه علاوه د بچود صحیح پرورش کولو و الا څوک نشته؟ شرعی طور باندې په پلاریا مطلقه کښې څوک ددې بچود پرورش حق لری؟ بینوا توجروا

المستفتی: نور محمد

الجواب: د غیر محرم سره نکاح کولو سره حق حضانت ساقط کیږي، لما فی الدر المختار: او متزوجه بغير محرم الصغير (۱) وبمعناه فی جمیع کتب الفتاوی (۲)، لهذا دا بچیان به نیکه یا ترورو غیره ته حواله کولې شی، او که چرته په ښځو کښې څوک ملاؤنشی نو دیلار په حواله کولې به شی، لما فی الهندیه: واذا وجب الانتزاع من النساء ولم یکن للصبی امراة من اهله یدفع الی العصبه فیقدم الاب (۳)

(بقیه حاشیه) اجرة خالصة من کل وجه حتی ینافیها الوجوب بل لها شبه الاجرة وشبه النفقة فاذا كانت منكوحة او معتلة لابیہ لم تستحق اجرة لا علی الحضانة ولا علی الارضاع لوجوبها علیها دیانة ولان النفقة ثابتة لها بدونها بخلاف ما بعد انقضاء العدة فانها تستحقها عملا بشبه الاجرة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۱ قبیل مطلب فی لزوم اجرة مسکن الحضانة)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۸۹ باب الحضانة

(۲) قال العلامة المرغینانی: اذا وقعت الفرقة بین الزوجین فالام احق بالولد..... فقال علیه

السلام انت احق به مالم تتزوجی. (هدایه ۲: ۳۳۸ باب حضانة الولد ومن احق به)

(۳) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۵۲۲ الباب السادس عشر فی الحضانة)

نوبت: واضحه دې وی که چرته شرعی مستحق په دې باندې راضی وی چه بچیان دې د مور سره او سپړی نو دا څه گناه نه ده (۱) وهو الموفق

د پلار او د مور په مینځ کښې د تفریق نه پس

د بچی د حضانت او د ثبوت نسب مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمادې ای پاس دلور واده دوریرې د زوی سره او کړې شو، لیکن ځما وریره او دهغې زوی ځما دلور تنگول شروع کړل بالاخریه څلورم نومبر ۱۹۸۸ء ماخپله لور د سخر والود کورنه راوستله ددې نه پس معلومه شوه چه د جینی د امید دې چنانچه مایه فیملی کورټ کښې د نکاح تنسیخ کولو دعوی او کړه او ددې سره مې ددې د حمل ذکر هم او کړو، د مقدمې په دوران کښې معتبرا ونیکو خلقو د صلح د صفائی دپاره هم کوشش او کړو هغه ددې خلقو د بې انصافو د وجه نه څه نتیجه را ونخکله، په دې دوران کښې هلک ته او وئیلې شو چه د ښځې حمل دي مگر هغه اوئیل چه حمل ځما د نطفې نه نه ده او څه لسو بچولره هم په مور باندې قربان کولې شم او قربان کوم، (ددې خبرې گواه هم موجود دي، په اوویشتم جولائی ۱۹۸۹ء هلک پیدا شو او جنورئ ۱۹۹۰ء کښې اچانک دهلک دخپل کولو دپاره ئې نوټس ورکړو او په پینځم مارچ په عدالت کښې ئې دعوی هم دائره کړه او س هم روانه ده او س سوال دادې چه ایافریق ثانی ته شرعاً د ماشوم ملاویدې شی؟ نیز د ماشوم به د کوم فریق سره وی ځکه چه تنسیخ نکاح مخکښې شویده؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، د، ج، راجه اسلام آباد..... ۱۹۹۰ء ۱۵۱۵

(۱) قال ابن عابدين: عن المفتی ابی السعود مسئلة فی رجل طلق زوجته ولها ولد صغير منه واسقطت حقها من الحضانة وحکم بذلك حاکم فهل لها الرجوع یاخذ الولد الجواب نعم لها ذلك فان اقوى الحقیقین فی الحضانة للصغير ولئن اسقطت الزوجة حقها فلا تقدر علی اسقاط حقه ابداً.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۰ باب الحضانة)

الجواب: مسئلہ شرعیہ دادہ چہ داهلک ددغہ پلارنہ ثابت النسب دے
لحدیث: الولد للفراش (۱) ولتصریح الفقهاء به (۲) البتہ داهلک به داوؤہ کالو
کیدلو پورے مورسره اوسیری او روستو به اشفق ته حوالہ کولے شی
ردالمحتار باب الحضانه (۳) وهو الموفق

د خلع په صورت کښې د اوؤه کالو کیدلو پورې پچی به د مورسره اوسیری
سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چہ ښځه خاوند په خلع
باندې راضی شول مگر اوس د پچو معامله ده چہ هغه به د مورسره اوسیری یا
د پلارسره، په دې باره کښې شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا
المستفتی: حامد شاه مسجد دلاور خان پشاور

الجواب: مورد دې پچو د پرورش مستحقه ده تردې چہ د ابچی داو و کالوشی د دې
نه پس به د ابچی پلار ته حواله کولې شی، د دې پلار او مورد مرضې نه بغیر دا

﴿۱﴾ عن ابی هريرة رضى الله تعالى عنه قال قال رسول الله ﷺ الولد للفراش وللغاه
الحجر. (سنن ترمذی ۱: ۳۴۹ باب ماجاء ان الولد للفراش)

﴿۲﴾ وفي الهندية: قال اصحابنا لثبوت النسب ثلاث مراتب الاولى النكاح الصحيح
وما هو في معناه من النكاح الفاسد والحكم فيه انه يثبت النسب من غير دعوة ولا
ينتفى بمجرد النفي.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۵۳۶ الباب الخامس عشر فی ثبوت النسب)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله والحاضنة احق بالغلام) حتى يستغنى عن النساء بان
ياكل ويشرب وقدر بسبع وهو قريب من الاول بل عينه وبعد صفحة فيتعين
الافتاء بولاية ضمه لكل من يؤتمن عليه من اقاربه ويقدر على حفظه الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۶۹۵، ۶۹۷ باب الحضانه)

حق ددوی نه څوک نشی اخستلې (ماخوذ از شرح التنوير على هامش ردالمحتار
۸۸۱: ۲) (۱) وهو الموفق

د غیر محرم سره د واده په صورت کښې د مور حق حضانت ساقطیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چہ یو سړی واده او کړو
دهغه نه دوه هلکان او یوه جینئ پیدا شول او هغه وفات شوه، روستوده دویم
واده او کړو د دویمې ښځې نه هم دوه هلکان او یوه جینئ پیدا شوه روستو
داسرې وفات شو او ترکه وغیره تقسیم شول ښځې اتېمې حصې وصول کولونه
پس بل ځانې کښې واده او کړو، اوس ناسکه رور خورچه غټ دی اصرار کوی
چہ د دې نابالغې خور رور پرورش مونږ کوو حالانکه سکه مورنې وائي چہ
ددوی تربیت او پرورش به شرعاً محاق دې بلوغ پورې، دا حق شرعاً چاته
حاصل دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی غلام رسول ۱۹۷۸ء ۱۷۸، ۳۰

جواب: د غیر محرم سره د واده کولو په صورت کښې د مور حق حضانت ساقط
کیږي، کما فی شرح التنوير: او متزوجه بغیر محرم الصغیر، (هامش ردالمحتار
۸۷۳: ۲) (۲) پس د ابچیان به نیا وغیره ښځو ته حواله کولې شی او که

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: والحاضنة اما او غيرها احق بالغلام حتى يستغنى عن النساء
وقدر بسبع وبه يفتى لانه الغالب ولو اختلفا في سنه فان اكل وشرب ولبس واستنجى وحده
دفع اليه ولو جبرا والا لا والام والجلسة احق بها حتى تحيض وغيرهما احق بها حتى
تشتهى وقدر بتسع وبه يفتى، وقال ابن عابدين: ولا يملك احدهما ابطال حق الولد من
كونه عند امه قبل السبع وعند ابيه بعدها.

(الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۶۹۵ باب الحضانه)

﴿۲﴾ (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۶۸۹ باب الحضانه)

چرتہ باقاعدہ نسخہ پیدائے شوی نو ددغہ علالتی رورته به حوالہ کولی شی، کمافی شرح التنویر: ثم العصابات بترتيب الارث الخ (۱)۔ وهو الموفق

د نیکه او مور د پاره د حق حضانت او د ولایت مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه فاطمه دمولا عبد الغنی خورزه او درحمت الله مرحوم لورده، اوس د نیکه او دموریه دې باندې جهگړه ده هریود حضانت دعوی کوی چه اوس داجینی ځماده دجینی عمریولس کاله دې شرعی حکم څه دې، جواب په فارسی یاپشتو کښې را کړئ؟ بینوا توجروا المستفتی: نعمت الله افغانستان..... ۱۹۸۵، ۱۹۹۱، ۲۹۱۹

الجواب: اگر عداوت و بدخواهی مولوی عبد الغنی بای دختر پسر مسماء فاطمه نه تسلیم شده باشد و نه به بینة عادلہ ثابت شده باشد، پس حق ولایت برائے ای جد مسمی مولوی عبد الغنی باشد نه برائے مادر، زیرا چه حق حضانت مادر بر قول مفتی به ختم شده است (۲) وهو الموفق

د نا بالغې لور حضانت نیا د پاره دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یوه ښځه وفات شوی ده یواوو کلن زوی او شپږ کلنه لورئ پاتې شوی دی ددې بچونیا زوی پریخودلو او لورئ په زبردستی سره پخپله قبضه کښې واخستله، حالانکه د بچو پلار (۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۶۹۳ مطلب لو کانت الاخوة او الاعمام غیر ما موبین)

(۲) وفي الهندية: والام والجلدة احق بالجارية حتى تحيض وفي نوادر هشام عن محمد رحمه الله تعالى اذا بلغت حد الشهوة فالاب احق وهذا صحيح..... وبعد ما استغنى الغلام وبلغت الجارية فالعصبة اولى يقدم الاقرب فالاقرب كذا في فتاوى قاضى خان.

(فتاوى عالمگیریه ۱: ۵۳۲ الباب السادس عشر فى الحضانة)

ژوندې دې، ایاد پلار او د تروریانو (د پلار د خور) په موجودگۍ کښې نیاته ددې نابالغې د تربیت حق حاصل کیدلې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی شبیر احمد احمد پور شرقیه..... ۱۲ رمضان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: دمفتی به قول په بنیاد باندې ددې نمسوؤ حق حضانت نهو کالو پورې نیاته حاصل دې دې نه پس به باقاعدہ پلارته حواله کولی شی (۱) وهو الموفق

حق حضانت، نفقه، اجرة الرضاع وغيره

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیوسړی او ښځې نکاح مئی ۱۹۲۸ء کښې او شوه دوو کالو پورې د ښځې خاوند په حیثیت سره او سیدل لیکن خوانې او نندې وغیره ښځه نه خوښوی، مخکښې هم یو مرتبه هغوی دمور پلار کورته اولیرله لیکن روستویار اوسته، بیا کله چه هغه حامله شوه نو اووه میاشتې پس بیادوی مور پلار کره روانه کړه، چه ته هلته لاره شه او سپرېه که چرته هلک پیدا شونو مونږ به دې راوولو او حصاره به دې کړو او که چرته جینی پیدا شوه نو مونږ دې نه حصاروو، دوه میاشتې پس ۱۹۷۰ء کښې مور کره جینی پیدا شوه، او په فروری ۱۹۷۱ء کښې دوی بغیر د څه وجه نه دیونین کونسل په معرفت رجستری کولو سره طلاق اولیرلو، چه درې میاشتې پس وصول شو، د حق مهر کالی (پینځه سوه) روپې هم هغوی واخستل، او جهیز (زر روپې ئې) هم ورنه کړې، مطلقې شپږ میاشتې پس دجینی د خرچې دعوی او کړه، په جولای ۱۹۷۳ء کښې عدالت دیرش روپې

(۱) قال العلامة الحصكفی: والام والجلدة..... احق بها بالصغيرة حتى تحيض..... وغيرهما احق بها حتى تشتهي وقد ر بتسع وبه يفتى، قال ابن عابدين: وبلوغها اما بالحيض او الانزال او السن، قال فى البحر لانها بعد الاستغناء تحتاج الى معرفة آداب النساء والمرأة على ذلك اقدر وبعد البلوغ تحتاج الى التحصين والحفظ والاب فيه اقوى واهدى. (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۶۹۵ باب الحضانة)

دمیاشتی خرچہ مقرر کرے، چہ د جولائی ۱۹۷۳ء نہ ملا ویبری اوس ہغہ سرے
یعنی دجینی پلاردجینی مطالبہ کوی چہ جینی ماتہ را کرئی، حالانکہ ہغہ
دویم وادہ ہم کرے دی دینچی کورو الادجینی مورو غیرہ جینی ورکول نہ
غواپی خکے چہ دجینی پلارنیکہ، نیا، ترور، وغیرہ تہ کلہ چہ دجینی مور
بنہ نہ لگی، نیز دجینی دکیدلودوجہ نہ ددی مورتہ ئی طلاق ورکرو، نودوی
بہ جینی خرنگہ مینی اومحبت سرہ اوساتی اوپرورش بہ اوکری خصوصاً د
ناسکہ موربہ ددی سرہ خہ مینہ وی خکے چہ پلارتمامہ ورخ بہرکارباندی
وی اوجینی بہ دناسکہ موربہ رحم اوکرم باندی، خلاصہ داچہ داجینی ددوی
نہ غواپی چہ دمیاشتی خرچی نہ بیچ شو، اوس سوال دادی چہ:

(۱) مورکومہ پوری جینی دخیل خان سرہ ساتلی شی کلہ چہ نکاح ثانی نہ کوی
(۲) کہ چرتہ دجینی موردغیرسرہ نکاح اوکری نوایا بیہم جینی دخان سرہ
ساتلی شی کہ چرتہ ساتلی شی نوکومہ پوری؟

(۳) کہ چرتہ نکاح دکوم رشتہ دارمثلاً داما، دترور، دترہ وغیرہ سرہ اوکری
شی نویائی ترکومہ پوری دخیل خان سرہ ساتلی شی؟

(۴) ایاجینی نیا، ترور، ماما دخیل خان سرہ ساتلی شی؟
(۵) کلہ چہ مورجینی دخیل خان سرہ ساتلی وی اوخان سرہ ئی ساتل غواپی

اوپلاردجینی مطالبہ کوی (قانون کنبی خوئی نشی اخستلی، نوایاپہ دی
صورت کنبی دجینی دیلارنہ دعدالت مقرر کرے شوی خرچہ اخستل جائزدی
یانہ؟ کہ چرتہ جائزوی نوتر کومہ پوری اخستل جائزدی؟

(۶) کہ چرتہ خرچہ اخستل بند کرے شی نوایا بیہم دجینی پلارجینی لره
اخستلی شی؟

(۷) عدالتی قانون کنبی خوینی بالغہ کیدلوپوری دمورسرہ اوسیدلی شی
پلارئی نشی اخستلی، لیکن دشریعت خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: راجہ غلام احمد..... ۱۹۷۵ء ۲۳/۲

جواب: (۱) دمفتی بہ قول پہ بنیادباندی نہو کالوپوری حق حضانت اوپرورش
دی، ردالمختار ۸۸۲: ۳ (۱)

(۲) د وادہ پہ وجہ بہ دا حق نیاتہ منتقل کیبری نیز د عرف او تجربی نہ معلومہ
دہ چہ دناسکہ مورسرہ اوسیدل ضرر محض دی لہذا دیلارد مطالبہ دشریعت
خلاف دہ (باب الحضانة ۸۸۰: ۲) (۲)

(۳) کہ چرتہ وادہ ددی لورد محرم سرہ شوی وی نوحق حضانت بہ پہ خیل حال
باقی وی (۳)

(۴) نیا او ترور ساتلی شی (۴)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: والام..... احق بها بالصغيرة حتى تحيض..... وغيرهما احق بها
حتى تشتهي وقدر بتسع وبه يفتی.

(الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۲: ۲۹۵ باب الحضانة)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: ثم ای بعد الام بان ماتت او لم تقبل او اسقطت حقها او
تزوجت باجنبي ام الام وان علت عند عدم اهلية القربى.

(الدرالمختار علی هامش ردالمختار ۲: ۲۹۲ باب الحضانة)

﴿۳﴾ وفى الهندية: وانما يبطل حق الحضانة لهؤلاء النسوة بالتزوج اذا تزوجن باجنبي فان
تزوجن بلدى رحم محرم من الصغير كالجدة اذا كان زوجها جد الصغير او الام اذا تزوجت
بعم الصغير لا يبطل حقها كذا فى فتاوى قاضى خان.

(فتاوى عالمگیریہ ۱: ۵۴۱ الباب السادس عشر فى الحضانة)

﴿۴﴾ قال العلامة المرغینانى: فان لم تكن له ام فام الام اولی من ام الاب..... وفى رواية
الخالة اولی من الاخت لاب لقوله عليه السلام الخالة والدة..... ثم الخالات اولی من العمات
الخ.

(هدایة ۲: ۴۳۹ باب حضانة الولد ومن احق به)

(۵) دجینی موردی قسمہ خرچہ اخستلی شی نہو کالوپوری نفقة الولد .
أجرت الرضاة والحضانة (شامی ۲: ۸۷۲) (۱)
(۲) نشی اخستلی (۲)

(۷) پہ ظاہر روایت کنبی دا حق بلوغ پوری دی لیکن پہ مفتی بہ قول کنبی
نہو کالوپوری دی (شامی ۲: ۸۸۲) (۳) وهو الموفق

د ولد الزنا پرورش د مور ذمہ واری دہ

نوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ کومہ لورد حرام حمل
یعنی د زنانه پیدا شوې وی دہغی د پرورش ذمہ وارزانی دی کہ مزنیہ؟ بینوا
توجروا

المستفتی: مولانا عبد الواحد چغرمتی ۲۵۱۳۱۹۷۳

الجواب: د غیر ثابت النسب (ولد حرام) بچی نسبت د مور طرفتہ کیبری، کما فی
الہندیہ ۱۲۷: ۴ اذانی رجل بامرأة فجاءت بولد فادعاه الزانی لم یثبت نسبه منه و
اما المرأة فیثبت نسبه منها (۴) پس ددی بچی حضانت د مور ذمہ داری
دہ، کما فی الدر المختار الحضانة تثبت للام النسیہ ۶۸۸: ۲) (۵) وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: قال فی البحر فعلى هذا يجب على الاب ثلاثة اجرة الرضاع
واجرة الحضانة ونفقة الولد ومثله فی الشرنبلالية.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۹۲ مطلب فی لزوم اجرة مسكن الحضانة)

(۲) قال العلامة الحصكفي: تزوجت ام صغير توفي ابوه وارادت تربيته بلا نفقة مقلدة
واراد وصيه تربيته بها دفع اليها لا اليه ابقاء لماله.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۲۹۰ باب الحضانة)

(۳) (مر حوالته فی شق الاول من هذا الجواب)

(۴) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱۲۷: ۳ کتاب الدعوی الفصل الثامن فی دعوة الولد من الزنا
وما فی حکمہ)

(۵) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۲۸۶ باب الحضانة)

باب الولیمة

ولیمہ مسنون دہ واجب نہ دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ ددعوت ولیمہ حیثیت د
واجب دی یاسنت؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی اکبر خان واری دیر ۳۱۴۱۹۷۹

جواب: ولیمہ زمونہ پہ نزد مسنون دہ

کما فی الہندیہ ۵: ۳۳۳ وولیمة العرس سنة وفيها مثنوبة عظيمة انتهى (۱) واما فی

الحديث اولم ولو بشاة، فهذا الامر للوجوب عند بعض اصحاب الشافعي لظاهر الامر،

وهو للاستحباب عند الجمهور والمعتبر ذوق المجتهد (۲) وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۵: ۳۳۳ الباب الثاني عشر فی الهدایا والضيافات)

(۲) قال العلامة النووي: واما وليمة العرس فقد اختلف اصحابنا فمنهم من قال هي

واجبة ومنهم من قال هي مستحبة.

(المجموع شرح المذهب ۵: ۵۳۸ باب الولیمة والنشر)

وقال فی شرح مسلم: واختلف العلماء فی ولیمة العرس هل هي واجبة ام مستحبة

والاصح عند اصحابنا انها سنة مستحبة ويحملون هذا الامر فی هذا الحديث على الندب

وبه قال مالک وغيره وواجبها داؤد وغيره.

(نوی علی مسلم ۱: ۳۵۸ باب فضیلة اعتاق امة ثم يتزوجها)

وقال الشيخ محمد زكريا: قال الموفق لا خلاف (بقیه حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

.....

د وادہ نہ مخکبني د ولیمي حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې څه بعض خلق وائي څه صحبت نه مخکښې ولیمه جائز نه ده ددې شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا المستفتی: مشتاق احمد پاک فضائیه رسالپور..... ۱۹۷۲ء ۱۹۷۱ء ۲۶۱۹

جواب: ولیمه دنکاح یا واده د صحبت نه پس مسنون ده (۱) او کوم طعام څه ددې نه مخکښې خوړلې شوې وی هغه ولیمه نه ده البته دعوت دې هغه جائز دي څنگه څه د زوال نه پس نوافل کول صحیح دی لیکن اشراق نه دي لیکن د نوافلو نه خارج نه دي (۲) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) بین اهل العلم ان الولیمة سنة فی العرس ولیست واجبة فی قول اکثر اهل العلم. (اوجز المسالك ۳۳۵: ۹ باب ماجاء فی الولیمة)

قال الملا علی قاری: اولم ولو بشاة ای اتخذ ولیمه، قال ابن الملک: تمسک بظاهره من ذهب الی ایجابها والاكثر علی ان الامر للندب.

(مرقاة المفاتیح ۳۶۶: ۲ باب الولیمة)

(۱) قال الملا علی قاری: قیل انها تكون بعد الدخول وقیل عند العقد وقیل عندهما واستحب اصحاب مالک ان تكون سبعة ايام والمختار انه علی قدر حال الزوج.

(مرقاة المفاتیح ۳۶۶: ۲ باب الولیمة الفصل الاول)

(۲) وفي المنهاج: والولیمة قیل تكون بعد البناء وقیل تكون عند العقد كما فی المرقاة وغيره فما يطعم قبل العقد او البناء لا تكون ولیمة وسنة وعبادة بل يكون طعاما محضاً ونظيره ما رواه البخاری ان النبی ﷺ جعل ذبیحة من ضحی قبل الصلاة لحما لا بدعة وحراماً، وبالجمله ان بفوات الوقت فی العبادات الموقته يفوت معنى العبادة دون الحل، كيف وقال رسول الله ﷺ اذا دعا احدكم اخاه فليجبه عرسا كان او غير عرس رواه ابوداؤد. (منهاج السنن شرح ترمذی ۲۵۰: ۳ باب ماجاء فی الولیمة)

د جینی اوهلک والو د طرف نه د ولیمي وغيره مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې د جیني والود طرف نه په واده کښې د روټي ورکولو څه حقیقت دي او دهلک هم دنکاح نه مخکښې روټي ورکوی دا څنگه ده؟ او د غیر محارم د پاره ناوې په ډولې کښې د بوتللو څه مسئله ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالحکیم گندف صوابی..... ۱۲۲ رمضان ۱۴۰۵ هـ

جواب: د جیني والود طرف نه څه کومه روټي ورکولې شی هغه د ثواب او د ولیمي په اراده سره نه ورکولې کیږي لهذا د روټي ورکول بدعت شرعی نه دي صرف یو رواج دي، لکه څنگه څه د قرآن ترجمه په نور وژبو کښې کولې شی او هم دغه رنگ څه کومه روټي او طعام دهلک والود طرف نه د واده او د بیا نه مخکښې ورکولې شی دارسم دي عبادت او ولیمه نه ده ځکه څه دوولیمه د قرباني پشان عبادت موقته دي او کوم څاروي څه د اختر د مونځ نه مخکښې ذبحه کړې شی هغه عبادت نه دي، البته دهغې خوراک جائز دي هم دغه شان داهم، او کوم روټي څه د واده بیا نه پس ورکړي شی هغه عبادت دي څنگه څه ختنه سنت او عبادت دي، نعم بقي فی عصرنا الرسم ورفعت الحقيقة (۱)

تنبيه: لم یکن الذین یحملون هودج امهات المؤمنین من محارمهم وزفت عائشه بالنهار ضحی، وهو الموفق

(۱) وفي المنهاج: الولیمة اسم للطعام فی العرس خاصة كما روى عن ثعلب وغيره وقال بعض الفقهاء انها تقع علی كل طعام لسرور حادث الا ان استعمالها فی طعام العرس اکثر، والولیمة قیل تكون بعد البناء وقیل تكون عند العقد كما فی المرقاة وغيره فما يطعم قبل العقد او البناء لا تكون ولیمة وسنة وعبادة بل يكون طعاما محضاً، ونظيره ما رواه البخاری ان النبی ﷺ جعل ذبیحة من ضحی قبل الصلاة لحما لا بدعة وحراماً، وبالجمله ان بفوات الوقت فی العبادات الموقته يفوت معنى العبادة (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د دعوت ولیمہ نہ مکنی د گانو او دھول

وغیرہ پہ صورت کنبی د ولیمہ د خورلو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ زمونہ دارواج دے کله چہ ناوے دزلمی کورته راوستلے شی نوتماشگیر ډول غبروی ډول غبرولو کنبی ځوانان خلق بهنگرا اچوی او گدیبری اوسندری وائی اوهم دغه شان بنځي جداځای کنبی گدیبری اوسندری وائی دمعامله دناوې دراوستلوپوري کوی ددې نه پس اچانک ډول اوتماشې ختمې شی بیادولیمې په تیاری کنبی ځناورو غیره ذبحه کړی شی اوپه خوراک او طعام کنبی دعوت عام اوکړی شی نو ددې دعوت د خورلو څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الحمید ایس وی لدها جنوبی وزیرستان ۱۹۷۵ء ۱۹۹۱ء

الجواب: چونکه دالهاو لعب وغیره مقام دعوت کنبی نه وی لهذا ددې خوراک به مکروه نه وی، کمایشیرالیه کلامهم دعی الی ولیمه وثمة لعب او غناء الخ (ردالمحتار کتاب الکراهیه) (۱). وهو الموفق

(بقیه حاشیه) دون الحل کیف وقال رسول الله ﷺ اذا دعا احدکم اخاه فليجبه عرسا كان او غير عرس رواه ابو داؤد. ثم هي سنة واجابتها واجب كالسلام، واما اجابة دعوة الختان فلا بأس به عندنا كما في الخلاصة لا ينبغي التخلف عن الدعوة العامة كدعوة العرس والختان، وهو قول مالک والشافعي وقد دعي احمد الى ختان فاجاب واكل كما في المغني الخ. (منهاج السنن شرح ترمذی ۴: ۲۵۰، ۲۵۱ باب ماجاء في الوليمة)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: دعي الى وليمة وثمة لعب او غناء قعد واكل لو المنكر في المنزل فلو على المائدة لا ينبغي ان يقعد بل يخرج معرضا لقوله تعالى: فلا تقعد بعد الذكرى مع القوم الظالمين.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۵: ۲۴۵ كتاب الحظر والاباحة)

بغير د خودني او رياء نه څو ورځو

اپوري ولیمه کول ممنوع نه دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ بعض خلق څو ورځو پوري دعوت ولیمه کوی ایادیو ورځي نه زیاته هم ولیمه کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: احمد محمود لاهور

جواب: جائز ده په دې کنبی ممانعت نشته، کما فی البیهقی وعبدالرزاق وابن ابی شیبہ (۱) عن السلف انهم اولموا الى سبعة ايام وثمانية، لكن هذا اذا كان مامون عن السمعة والرياء (۲) وهو الموفق

اعلان د نکاح او واده د پاره هوائی فائز کول

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دکوژدني او واده په ﴿۱﴾ حدثنا ابو اسامة عن هشام عن حفصه قالت: لما تزوج ابی سيرين دعا اصحاب رسول الله ﷺ سبعة ايام فلما كان يوم الانصار دعاهم ودعا ابی ابن كعب وزيد بن ثابت.

(مصنف ابن ابی شیبہ ۲: ۳۱۳ من كان يقول يطعم في العرس والختان)

وهكذا في (سنن كبرى للبيهقي ۷: ۲۶۱ باب ايام الوليمة) والتفصيل في اعلاء

السنن ۱۱: ۱۳ باب جواز الوليمة الى ايام ان لم يكن فخرا.

﴿۲﴾ وفي المنهاج: عن ابن مسعود قال قال رسول الله ﷺ طعام اول يوم حق وطعام يوم الثاني سنة وطعام يوم الثالث سمعة ومن سمع الله به (ترمذی) قوله ويوم الثالث سمعة يشير الحديث الى كراهة ما يكون فيه سمعة، فما رواه ابن ابی شیبہ والبيهقي وعبد الرزاق عن السلف انهم اولموا الى سبعة ايام وثمانية فمحمول على الامن من السمعة والرياء وحديث الباب محمول على الغالب.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۴: ۲۵۲ باب ماجاء في الوليمة)

دوران کنبی دتوپک اوتمانچی چلولوسره دفاترنگ کولوڅه حکم دی؟ ایاپه
دی طریقې باندې اعلان نکاح جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عطاء الله متعلم حقانیه..... ۱۹۸۳ء ۱۲/۱۱/۲۴

جواب: که چرته داگولی اله دحرب وی اوسامان جنگ وی نود حدیث،
واستبقوا نبلکم، په بنیاد به دارویه ممنوع وی، وهو الموفق

﴿۱﴾ (سنن ابی داؤد ۲: ۳۶۱ باب فی الصفوف کتاب الجهاد)

.....

باب حقوق الزوجین

د ښځې خاوند په یو بل باندې حقوق او د کور د اختلافاتو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسائیلو باره کنبی (۱) دښځې خاوند په مزاج
کنبی حد درجه فرق، اختلافات د فکر او نظر او جهګړو د مسلک د وجه نه ښځه
دومره پریښانه او بیزاره ده چه اوس د صلحې گنجائش نه لری او په جدایی
باندې سخته په ضد ده، که اوس چرته هغه ازدواجی بندهن کنبی وی نو د
خاوند د حقوق دادا کولونه به قاصره وی ددې وجه نه هم چه هر ځل د صلحې نه
پس بیا هم دغه شان شی نتیجتاً سخت ذهنی او اعصابی تکلیف وی ایانښځه
د جدا کیدلو مطالبه کولې شی؟ (۲) ایا خاوند ښځې لره ددې د مرضې نه بغیر
د ملک نه بهر عارضی یا مستقل اوسیدلو باندې مجبوره کولې شی حالانکه
د نکاح په وخت داسې څه شرط نه وی کینښودلې شوې؟ (۳) ایانښځه د خاوند نه
روغی او کپړواخستلونه علاوه دنورو ضروریاتو د پاره د جیب د خرچې په طور
باندې د څه نغدي اخستلو شرعی حقداره ده؟ (۴) عملی زندګۍ کنبی دیو فریق
کیدلو په حیثیت سره ښځه د خاوند د ګټې په معاملاتو کنبی مداخلت کولې
شی او څومره حده پورې؟ (۵) شرعاً د کور کوم کارمار د ښځې په فرائضو کنبی
داخل دی؟ (۶) د خاوند حقوق د ښځې د مورپلار په حقوق باندې مقدم کیدل
خو معلوم دی لیکن د سخرګنې په حق کنبی هم دا حدیث وئیلې شی چه د واده
پس ښځې د پاره د خوانښې اوس سخر حقوق په دې باندې دخپل پلار او مور په
حقوقو باندې مقدم دی ایاداً صحیح ده؟ (۷) که چرته خاوند د ښځې په
پریخودلو باندې راضی نه وی لیکن د ښځې بیزارۍ د حد نه ډیره وی چه دا
پخپله د مورپلار خواه ته ځی د خاوند سره داوسیدلو نه انکار او کړی ددې څه
حکم دی؟ (۸) که چرته د مورپلار په مینځ کنبی داسې خفګان وی چه دهغې په

نتیجہ کنبی مور طلاق اخستلو سرہ یاد طلاق اخستلونه بغیر خائلہ اوسیری نو پلار شرعاً اولاد مورتہ دتللونه یا حسن سلوک کولونه منع کولی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: منشی عبدالغفور شب قدر فورٹ ۱۸۲۱ء ۱۹۷۲

جواب: (۱) واضحہ دی وی کہ چرتہ داسری (خاوند) د ضروریات دین نہ منکر وی مثلاً پیغمبر علیہ سلام د بشریت نہ منکروی یا غیر اللہ د پاره علم کلی یا تسلط غیبی (من حیث العلم والقدرة) منی نوداسری کافر او مرتد دی. (۱) دده بنحہ آزاده ده. قال الله تعالى: لا هن حل لهم ولا هم يحلون لهن (۲) او کہ چرتہ دا سري د کفر درجی تہ نہ وی رسیدلی نود عدم موافقت دوجہی نہ جدا کیدلو مطالبہ بہ ممنوع نہ وی. کما فی حدیث حبیبہ بنت سهل لا انا ولا ثابت بن قیس لزوجها (رواه ابو داود ۳۰۳: ۱) (۳) (۲) موجودہ پرفتن دور کنبی خاوند تہ دا حق حاصل نہ دی چہ بنحہ دخیلی مرضی نہ بغیر سفر باندی بوزی، کما فی الہندیہ ۵۶۶: ۱ اما فی زماننا فلا یملک الزوج ان یسافر بها وان اوفی صداقها کذا

(۱) قال العلامة الحصکفی: والكفر شرعا تکذیبه صلی اللہ علیہ وسلم فی شیئ مما جاء به من الدین ضرورة. (الدر المختار علی هامش رد المختار ۳: ۱۱۱ باب المرتد)

(۲) (سورة الممتحنة پارہ: ۲۸ رکوع: ۲ آیت: ۱۰)

(۳) عن حبیبہ بنت سهل الانصاریہ انها كانت تحت ثابت بن قیس بن شماس وان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم خرج الی الصبح فوجد حبیبہ بنت سهل عند بابہ فی الغلس فقال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم من هذه قالت انا حبیبہ بن سهل قال ما شانک قالت لا انا ولا ثابت بن قیس لزوجها فلما جاء ثابت بن قیس قال له رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم هذه حبیبہ بنت سهل فذكرت ما شاء الله ان تذكر و قالت حبیبہ یا رسول الله کل ما اعطانی عندی فقال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم لثابت بن قیس خذ منها فاخذ منها وجلس فی اهلها.

(سنن ابی داؤد ۳۰۳: ۱ باب فی الخلع کتاب الطلاق)

فی المحيط (۱). (۳) پہ خاوند باندی د ضروری نہ ده چہ بنحی تہ تفکہ اوتلذذ د پاره د جیب خرچہ ورکری، کما فی الرد المختار ۸۹۳: ۲ فکل من الدواء والتفکة لا یلزم (۲) وفی الہندیہ ۵۶۹: ۱ واما ما یقصد بہ التلذذ والانتمتاع فلا یلزم بل هو علی اختیارہ ان شاء ہیأہ لها وان شاء ترکہ (بحذف یسیر) (۳) (۴) بنحی تہ دا حق حاصل نہ دی چہ دخاوند پہ معاملاتو او اموالو کنبی آمرانہ مداخلت او کری البتہ مشیرانہ مداخلت نہ ممنوع نہ ده (۵) د کورد داخل امور و سرانجام کول د بنحی حق او ذمہ واری ده (ماخوذ از رد المختار ۸۹۳: ۲) (۴) (۶) پہ بنحی باندی دخوانبی او سخر احترام ضروری دی باقی دامستلہ چہ ددوی حق والدیو باندی مقدم دی نہ دی صحیح، مزید تفصیل د پاره بہشتی زیور لہ مراجعت کری (۵) (۷) بغیر د اذن شرعی بنحی د پاره دمور پلار پہ کور کنبی اوسیدل ناجائز دی البتہ دہلاکت او ناقابل برداشت و ہلو تہ کولونہ اود ناجائز جماع وغیرہ امور و دوجہی نہ تختیدل جائز دی. (۸) د پلار د پاره دا حق نشتہ چہ اولاد لہ خپلی مورتہ دتللونه اود حسن سلوک نہ منع کری. وهو الموفق

(۱) (فتاوی عالمگیری ۱: ۵۴۵ الباب السابع عشر فی النفقات الفصل الاول)

(۲) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۴۰۵ قبیل مطلب فی اخذ المرأة کفیل بالنفقة)

(۳) (فتاوی عالمگیری ۱: ۵۴۹ الباب السابع عشر فی النفقات الفصل الاول)

(۴) قال العلامة الحصکفی: ولا یجوز لها اخذ الاجرة علی ذلك لوجوبہ علیہا دیانہ ولو شریفة لانه علیہ الصلاة والسلام قسم الاعمال بین علی وفاطمة فجعل اعمال الخارج علی علی رضی اللہ عنہ والداخل علی فاطمة رضی اللہ عنہا مع انها سیدة نساء العالمین بحر. (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۴۰۴ باب النفقة)

(۵) قال الشاہ اشرف علی التہانوی: علاقہ د مصاہرہ یعنی د سخر گئی رشتہ پہ قرآن کنبی اللہ تعالیٰ پہ نسب کنبی ذکر کری ده، ددی نہ معلومہ شوہ چہ دخوانبی او سخر اود اوی اود خور د خاوند او اینگور اود بنحی دمخکنی اولاد او دغسی د خاوند د رومبی اولاد ہم شہ حق وی پہ دی وجہ دی نسبتونو کنبی ہم رعایت، احسان او اخلاق د نورو نہ زیات ساتل پکار دی. (بہشتی زیور ۳۲۲ خلورمہ حصہ د حقوقو بیان)

د دوی بنحو اود دوی په اولاد کښې د حقوق د تقسیم او د میراث مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه (۱) دیوسری دوه بنځې دی خاوند باندې ددوی څه حقوق کیدلې شی کم یازیات یامساوی؟ (۲) آیا د مهر دعوض نه بغیر دې ته دخاوند په جائیداد منقوله کښې او په غیر منقوله کښې څه حصه به میلاویری یانه؟ (۳) دهریو بنځې نه دوه دوه ځامن او یوه لور موجوده ددوی په مینځ به جائیداد په کومه طریقه تقسیم کیږي؟ (۴) په رنډا د شریعت کښې دیوې بنځې اولاد ته زیات اوبلې بنځې اولاد ته کم ورکول پکار دی یامساوی تقسیمول پکار دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: میر محمد خان ۱۵۰۰ کفایت الله دکاندار بازار چترال ۱۹۷۵ء ۱۳۱۵۱۰
جواب: (۱) امور اختیار به مثلاً نغد، لباس، قسم (نوبت) کښې مساوات ضروری دی (شامی) (۱) (۲) دخاوند دمرگ نه پس په دې بنځو باندې به ټوله د میراث اتمه حصه تقسیم کیږي (۲) او اولاد باندې به للذکر مثل حظ الانثیین تقسیم ضروری وی (۳) (۴) په زندگي (حین حیات) کښې د تقسیم په وخت سری او

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: يجب ان يعدل فيه ای فی القسم بالتسوية فی البيتوتة وفی الملبوس والمأکول والصحة لا فی المجامعة کالهبة، قال العلامة ابن عابدين: ففی الخانية ومما يجب علی الأزواج للنساء العدل والتسوية بینهن فیما یملکهن والبيتوتة عندهما للصحة والمؤانسة لا فیما لا یملکهن وهو الحب والجماع.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۳۲ باب القسم)

﴿۲﴾ وفی الهندية: واما الثمن ففرض الزوجة او الزوجات اذا كان للمیت ولد او ولد ابن.

(فتاویٰ عالمگیری ۶: ۲۵۰ الفروض المقررة فی کتاب الله تعالیٰ ستة)

﴿۳﴾ وفی الهندية: واذا اختلط البنون والبنات عصب البنون البنات فیکون للابن مثل حظ الانثیین کذا فی التبيين.

(فتاویٰ عالمگیری ۶: ۳۳۸ الباب الثاني فی ذوی الفروض)

بنځې ته به یو شان حصه ورکولې شی (هندیه) (۱) (۴) په زندگي کښې د اولاد په رضامندی سره فرق کول صحیح دې کله چه هغوی بالغ وی. نیز د حاجت او تدین او د عیال داری دوجه نه هم فرق جائز دې (هندیه) (۲) وهوا الموفق

بنځه د مستقل خان ته کور مطالبه کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه هندي واده او کرو خو لیکن دهندي سکني، نان، اونفقه بسر اوقات په داسې نامناسب ماحول کښې دې چه هلته دزیدرور سره دعیال او اطفال په یو مشترکه صحن والا کور کښې اوسیدوې خوړل ځکل ټول مشترکه دی دزید بنځې ته دزید درور اوبال بیج نه څه داسې دل خراشه تکلیفونه مخې ته راځي چه هغه د برداشت قابل نه دی اوس هندي د خان دپاره د جدا کور مطالبه کړې ده ایادهندي دامطالبه شرعاً صحیح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاضی غلام اصفیاء قریشی سرائی صالح هری پور ۱۹۷۴ء ۲۳۱۸۱۰

﴿۲۰۱﴾ وفی الهندية: ولو وهب رجل شیئا لا ولاده فی الصحة واراد تفضیل البعض علی البعض فی ذلک لا رواية لهذا فی الاصل عن اصحابنا وروی عن ابی حنیفة رحمه الله تعالیٰ انه لا بأس به اذا كان التفضیل لزیادة فضل له فی الدین وان كانا سواء یکره وروی المعلى عن ابی یوسف رحمه الله تعالیٰ انه لا بأس به اذا لم یقصد به الاضرار وان قصد به الاضرار سوى بینهم یعطى الابنة مثل ما یعطى للابن وعلیه الفتویٰ هکذا فی فتاویٰ قاضی خان وهو المختار کذا فی الظهيرية. رجل وهب فی صحته کل المال للولد جاز فی القضاء ویكون آثماً فیما صنع کذا فی فتاویٰ قاضی خان وان کان فی ولده فاسق لا ینبغی ان یعطیه اکثر من قوته کیلا یصیر معیناً له فی المعصية..... ولو کان الولد مشغلاً بالعلم لا بالكسب فلا بأس بان یفضله علی غیره.

(فتاویٰ عالمگیری ۳: ۳۹۱ الباب السادس فی الهبة للصغير)

جواب: یہ خاوند باندی فرض دی چہ بنحیٰ تہ مستقلہ حجرہ (کور) بغیر دشرکت غیرنہ ورکری گنی گنہگار بہ وی

كما في الدر المختار: وكذا تجب لها السكنى في بيت خال عن اهله وبيت منفرد من دار له غلق كفاهها وفي البحر عن الخانية يشترط ان لا يكون في الدار احد من احماء الزوج يوذها بحذف يسير هامش ردالمحتار ۹۱۲:۲ اقره ردالمحتار (۱) وهكذا في نفقة الهندية المشهورة بالعالمگیریة ۵۷۶:۱ (۲). وهو الموفق

یہ بنحو کنبی د مساوات نہ کولو والا او بالغہ نور

یہ نکاح کنبی نہ ورکولو والا یہ ظلم کنبی مبتلا دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ دیوسری دوه بنحیٰ دی دیو بنحیٰ سرہ ئی تعلقات خوشگوار دی اود دویمی سرہ نہ او تلل راتلل ہم یر مشکل سرہ کوی نیز ددی سری لورد شیر کالور اہسی بالغہ دہ ددی ئی ہم خہ نا طہ وغیرہ تراوسہ پوری نہ دہ کر ی اونہ خہ ارادہ لری ددی سری خہ حکم دی اود دہ دامامت خہ مسئلہ دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام محمد نئی آبادی راولپنڈی..... ۱۹۷۵ء ۱۱/۹

جواب: یہ بنحو کنبی عدل او مساوات ضروری دی (۳) او بالغہ لوریہ یوم مناسب

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۷۱۹:۲، ۷۲۰ مطلب فی مسکن الزوجة

(۲) قال العلامة النظام: تجب السكنى لها عليه في بيت خال عن اهله واهلها الا ان تختار ذلك كذا في العيني شرح الكنز..... وامرأة ابت ان تسكن مع ضررتها او مع احمائها كأمه وغيرها فان كان في الدار بيوت وفرغ لها بيتا وجعل لبيتها غلقا على حدة ليس لها ان تطلب من الزوج بيتا آخر فان لم يكن فيها الا بيت واحد فلها ذلك الخ.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۵۵۶:۱ الفصل الثانی فی السكنی، النفقات)

(۳) وفي الهندية: ومما يجب على الأزواج للنساء العدل والتسوية بينهما فيما يملكه والبيتوتة عندها للصحة والمؤانسة لا فيما لا يملك..... (بقيه حاشیه پہ راروانہ صفحہ)

خائی کنبی یہ نکاح کنبی ورکول یواہم امر دی (۱) پس کہ چرتہ داسری یہ دی ظلم او عضل کنبی مبتلاوی یہ دہ پس صال حینوا اقتداء مکروہ دہ (۲). وهو الموفق

د نومسلمی بنحی د پارہ د مور پلار کور تہ

تکلو اود ہغوی سرہ د خورد و نوش مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین شرع متین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری پہ فوج کنبی د ملازمت پہ دوران کنبی یوہ عیسائیرہ بنحہ مسلمانہ کرہ اود ہغی سرہ ئی نکاح او کرہ، دواہ تقریباً خلور کالہ شوی دی پہ دی دوران کنبی دانو مسلمہ بنحہ تقریباً خلور مرتبہ دخیل موریلار اونور ورشتہ دارانو سرہ تقریباً تہ میاشتی سکونت اختیار کرو. ایا شرعاً یوہ مسلمانہ بنحہ د سابقہ رشتہ دارانو سرہ، ہغہ چہ عیسائی مذهب والاوی، خورد و نوش کولی شی او مونہ مسلمانانو خلقوتہ داسی بنحی سرہ تعلق ساتل یعنی خوراک سکا ک کول جائز دی؟ بینوا توجرو

المستفتی: راجہ گل مبارک کھوتہ راولپنڈی..... ۱۹۷۷ء ۱۸/۱۲

(بقیہ حاشیہ) وهو الحب والجماع كذا في فتاوى قاضى خان.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۳۴۰:۱ الباب الحادی عشر فی القسم)

(۱) قال الملا علی قاری: (قال قال رسول الله ﷺ اذا خطب اليكم) ای طلب منکم ان تزوجوه امرأة من اولادکم واقاربکم (من ترضون) ای تستحسنون (دينه وخلقه فزوجوه) ای اياها (ان لا تفعلوه تكن فتنه في الارض وفساد عريض) ای ذو عرض ای کثیر لاتکم ان لم تزوجوها الا من ذی مال اوجاہ ربما یبقی اکثر نسائکم بلا ازواج واکثر رجالکم بلا نساء فیکثر الافتتان بالزنا، وربما یلحق الاولیاء عار فتهيج الفتن والفساد ویترب علیہ قطع النسب وقلة الصلاح والعفة. (مرقاۃ المفاتیح شرح مشکوٰۃ المصابیح ۲۷۱:۲ کتاب النکاح الفصل الثانی)

(۲) قال العلامة ابن نجيم: فالحاصل انه يكره لهؤلاء التقدم ويكره الاقتداء بهم كراهة تنزيه..... وينبغي ان يكون محل كراهة الاقتداء بهم عند وجود غيرهم والا فلا كراهة. (البحر الرائق ۳۴۹:۱ باب الامامة)

جواب: داسې نومسلمه ښځه د مورپلار کور ته تللې شې (۱) البته خور د ونوش کښې محرماتو شرعیه نه اجتناب ضروری دي. نیز د دې نومسلمې ښځې سره تعلقات ساتل او خور د ونوش کول جائز دي وهوالموفق

د ښځې د اجازت نه بغیر څلور میاشتي یا د

څلورو میاشتو نه زیات سفر اختیارولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه مونږ خلق په عربستان کښې د محنت او مزدوري په سلسله کښې مقيم یو د مجبورې دوجه نه څلور کاله پس کور ته راځو حالانکه څه شادی شده یم د دې شرعی حکم څه دي او د عدمي مجبورې په صورت کښې هم شرعی حکم واضح او فرمائی؟ بینوا توجروا المستفتی: بابر حسین ابو ظهبي یوای ای ۱۴۰۱/۷/۲ هـ

الجواب: د ښځې په اجازت سره څلور میاشتي یا د دې نه زیات وخت بهر او سیدل گناه نه ده. بغیر د اجازت نه گناه ده (۲).....

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: ولا يمنعها من الخروج الى الوالدين في كل جمعة ان لم يقدر على اتيانها على ما اختاره في الاختيار ولو ابوها زمنا مثلا فاحتاجها فعلها تعاذه ولو كافرا وان ابى الزوج الخ.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۲۲۷ قيل مطلب في منع النساء من الحمام)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: ويجب ديانة احيانا ولا يبلغ مدة الايلاء الا برضاها ويؤمر المتعبد بصحتها احيانا، قال العلامة ابن عابدين: في الفتح واعلم ان ترك جماعها مطلقا لا يحل له صرح اصحابنا بان جماعها احيانا واجب ديانة لكن لا يدخل تحت القضاء والالزام الا الوطأة الاولى ولم يقدر او فيه مدة ويجب ان لا يبلغ به مدة الايلاء الا برضاها وطيب نفسها به..... ثم قوله وهو اربعة اشهر يفيد ان المراد ايلاء الحرة ويؤيد ذلك ان عمر رضى الله تعالى عنه لما سمع في الليل امرأة تقول: فوالله..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

فرض عين د دې نه مستثنی دي (۱) وهوالموفق

په موجوده دور کښې ښځې لره په سفر باندې د بوتلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه درې کاله مخکښې ديو هلک او جينئ په مينځ کښې نکاح او کړې شوه. په افغانستان باندې دروسی قبضي نه پس دهغه ځائی ديندارو خلقو هجرت او کړو او په پاکستان وغيره ملکونو کښې ئې زندگی تیروله. اوس دا خاوند فی الحال په افغانستان کښې دي او جينئ او د جينئ مورپلار پاکستان ته هجرت او کړو. خاوند د امطالبه کوی چه څه خپله ښځه افغانستان ته راوړم حالانکه جينئ سره د مورپلار د دې وجه نه انکار کوی چه ډیرې ښځې روسيانو افغانستان نه بوتلې دي دپاره

(بقية حاشيه) لو لا الله تخشى عواقبه ☆ لز حرح من هذا السرير جوانبه، فسأل عنها فاذا زوجها في الجهاد فسأل بنته حفصة كم تصبر المرأة عن الرجل فقالت اربعة اشهر فامر امراء الاجناد ان لا يتخلف المتزوج عن اهله اكثر منها، ولو لم يكن في هذه المدة زيادة مضارة بها لما شرع الله تعالى الفراق بالايلاء فيها.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۳۲ باب القسم كتاب النكاح)

﴿۱﴾ وفي المنهاج: قال فقهاءنا في باب القسم بان جماع الزوجة احيانا واجب ديانة ولم يقدر او فيه مدة ويجب ان لا يبلغ به مدة الايلاء الا برضاها وطيب نفسها به فليراجع الى فتح القدير ورد المحتار، وفيه عبرة لمن خرج لطلب العلم او للجهاد او للتبليغ والاصلاح بغير رضا الزوجة لاربعة اشهر او اكثر منها، ولا يأتيها في تلك المدة بما امر به شرعا، لا سيما اذا عد هذه الفعلة قربة ولا سيما اذا امر على قريته وبيته والتزم ما لا يلزمه شرعا من عدم دخول بيته واتخذ ما يلزمه شرعا ظهريا فاعاذا الله تعالى من هذه الجريمة ومن سائر الالتزامات التي اذا ارتكبوها يعدونها قربات واذا فعلها غيرهم يجعلونها بدعات. (منهاج السنن شرح ترمذي ۳: ۳۱۸ باب ما جاء في اللعان)

مونږ واده درکړو مگر په دې شرط باندې چې دا افغانستان ته نشي بوتللي تر هغه پورې چې روس د افغانستان نه اووځي اوس شرعي حکم څه دې آيا دا جينئ د خاوند سره د افغانستان سفر اختيارولې شي؟ بينوا توجروا المستفتی: محمود احاطه مدنيه جامعه حقانيه ۱۹۸۳ء ۱۱۵۱

جواب: موجوده دور کښې خاوند خپله ښځه په مسافرت باندې نشي بوتللي. كما في الهندية ۱: ۵۶۱ قال الشيخ الامام ابو القاسم الصفار، هذا كان في زمانهم اما في زماننا فلا يملك الزوج ان يسافر بها وان اوفى صداقها كذا في المحيط ۱. والله اعلم

د نافرمانې ښځې نه بطور تعزير جدا بستره باندې اوده كيدل جائز دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چې ځمادوه ښځې دې ددوی نه يوه بد اخلاقه بد عادت ته او نافرمانه ده او د دويمې اخلاق او عادت د فرمانبرداري دې ايا څه ددې نافرمانه ښځې نه خواب گاه جدا کولې شم؟ بينوا توجروا

المستفتی: شیرمنارا کلي صوابي ۱۲ رجب ۱۴۰۳ هـ

الجواب: تاسو دې نافرمانې ښځې لره ددې دموقعې په ورځو کښې دا تعزير ورکولې شي چې ددې نه په جدا بستره باندې اوده شي البته دويمې ښځې ته به ددې داموقعه نه ورکوي (۲). وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۴۵ الباب السابع عشر فی النفقات نفقة الزوجة)

(۲) قال الملا جيون الجونفوري: فی قوله تعالى: (واللاتی تخافون نشوزهن) ای اعراضهن (فعضوهن) ای انصحوهن للاطاعة فان لم ينفع النصح (فاهجروهن فی المضاجع) ای فی المراقده فلا تدخلوهن تحت اللحاف او لا تجامعهن او ولوها ظهر کم فی المضجع او المضاجع المبیات ای لا تبایتهن فی المبیات وقيل منعناه اكرهوهن علی الجماع واربطوهن نص به فی الكشف فان لم ينفع الهجران (فاضربوهن) الخ.

(التفسيرات الاحمدية ۲۷۳ بیان آداب صحبة الرجل مع المرأة والعشرة معها)

د یوې ښځې سره زیات محبت کول د نورو

ښځو په حق تلفی کښې شامل نه دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چې یو سړي دې دهغه درې ښځې دی دده دیو ښځې سره قلبی میلان او محبت زیات دي او د نورو ښځو سره دومره محبت نه ساتي، البته په نان نفقه او خرچه وغیره کښې برابرې کوی آيا داسې په دې قلبی میلان او محبت کښې د نورو ښځو حق تلفی نه کوي؟ بينوا توجروا

المستفتی: رحيم گل کوهاله مری ۱۹۷۴ء ۲۵۱۷

جواب: که چرته داسې په نوبت او نان نفقه کښې عادل وی نو په دې اختیاري امورو کښې د عدل د وجه نه ماخوښه دي او په غیر اختیاري امورو مثلاً په محبت او جماع کښې کمی اوزیاتی سره هم ماخوښه دي.

وفي الهندية ۱: ۵۴۴ ومما يجب على الازوج للنساء العدل والتسوية بينهما فيما يملكنه والبيتوتة عندها للصحة والمؤانسة لا فيما لا يملكن وهو الحب والجماع ۱. وهو الموفق

د بد اخلاقي ناسکه مور او پلار سره د لا تعلق حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چې یو سړي څلور ځامن او درې لورياني دی مشر هلک کماي والادي په دې دوران کښې د بچو مور وفات شوې ده او پلار يې دويم واده کړي دي دنوي ښځې نه د سابقه خاوند څلور ځامن او يوه لورده چې هغه ټول واره دي ددې نوي ښځې نه د پلار نور پنځه هلکان پيدا شول ددوی نان او نفقه هم دمخکښې څلور وځمه واري ده دا څلور هلکان ځوانان شول يو په کښې واده او کړو او خرچه هم مخکښې څلورو برداشت کړه دا پينځه بچيان بي نمازه او بد اخلاقه دي ناسکه مور تر تنه پورې دمخکښې څلورو هلکانو انتهایي د بي عزتي مظالم وغیره او کړو، د زنا کارۍ

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۴۰ الباب الحادی عشر فی القسم)

الزامات ئی اولگول، پلار ئی هم تائید کوی، پلار دی خلور خامنوج ته هم استولی دی داخلور هلکان نمازی او حاجیان دی، دانسخه خومرتبه دکورنه تختیدلی ده اود طلاق مطالبه ئی هم خومرتبی کرې ده ټول رونره دیلارنه ناراضه دی دنورفسادنه بچ کیدلودپاره خلورو هلکانو هم دیلار سره تعلق قطعه کرې دی مگرروپی وړکوی، دداسې موراو پلار متعلق ددی لاتعلقی په شریعت کښې څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی محمد جلال گجرانواله ۱۹۸۴، ۲۱۵۱

جواب: داسې ښځه ساتل خلاف مصلحت دی خلاف شریعت نه دی (۱) او په داسې صورت کښې اولاد دیلارو غیره سره لاتعلقی کول خلاف شریعت نه دی (۲) وهوالموفق

خاوند د پاره خپلې ښځې ته غسل کفن، دفن ورکول

او په آخرت کښې د خاوند سره د کیدلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دی مسئلې باره کښې چه دیوسړی ښځه وفات شوه ایادوفات کیدلونه پس خاوند دپاره اجازت دی چه دمیت کت اوچتول اوهم دغه رنگ په قبر کښې ایخودل او کفن او غسل ورکول وغیره، بعض عالمان وائی چه قطعاً اجازت نشته ځکه چه د خاوند او ښځې په مینځ کښې چه کوم نکاحی تعلق قائم ووهغه اوس ختم شوی دی او ښځه اجنبی گرځیدلې ده، حالانکه بعض عالمان وائی چه دا خدمت حرام نه دی، فریق اول وائی چه په جنتونو کښې تفاوت دی او په اهل جنت کښې هم تفاوت دی،

(۱) قال العلامة الحصکفی: وإيقاع الطلاق مباح عند العامة..... وقيل قائله الكمال الاصح حظره ای منعه الا لحاجة كربية وكبر والمذهب الاول كما في البحر وقولهم الاصل فيه الحظر معناه ان الشارع ترك هذا الاصل فاباحه بل يستحب لو مؤذية او تاركة صلاة غاية ومفاده ان لا اثم بمعاشرة من لا تصلى.

(الدرا المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۲۵۰ كتاب الطلاق مقدمه)

(۲) قال الملا على قارى: (قوله ولا تعق والديك) ای لا تخالفنهما او احدهما فيما لم يكن معصية اذ لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق.

(مرقاة المفاتيح شرح مشكوة ۱: ۲۳۵ باب الكبائر الفصل الثالث)

لاجل تفاوت الاعمال لهذا دخپلې خپلې درجې په جنت کښې به اوسېږي، او فریق ثانی وائی چه چونکه داهل جنت په مینځ کښې آمدورفت دی او په دواړو کښې د ملاقات شرف هم دی او ښځه اجنبی هم نه ده په دی کښې کومه مسئله صحیح ده؟ (۲) که چرته خاوند مړ شو او ښځې دویمه نکاح او کره نوپه آخرت کښې به دانسخه داول خاوند سره وی که ددویم خاوند سره؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالحلیم شکرزی منصفی روه کوئته ۱۷ محرم ۱۳۹۲ هـ
جواب: (۱) خاوند د ښځې د غسل اودمس نه منع کرې شوی دی البته دنظر کولو نه نه دی منع کرې شوی، نیز قبر ته دخکته کولوپه حق کښې دغیر محارم نه مقدم کرې شوی دی، فی الدر المختار: ویمنع زوجها من غسلها ومسها لامن النظر اليها على الاصح (۱) باقی ښځه خاوند کله چه دواړه مسلمانان وی نوپه دی کښې کوم ښکته درجې والاوی دی به الله تعالی داوچتې درجې والا رفیق جوړه وی (۲) ښځه به جنت کښې داخری خاوند سره وی، وهو المرجع لان النبي صل الله عليه وسلم تزوج من مات ازواجهن، اوبعض عالمان وائی چه دی ښځوته به اختیار ورکړې شی، والاختلاف مذکور فی مجموعة الفتاوی ۲۵۶: ۳ (۲)، وهوالموفق

(۱) (الدرا المختار على هامش ردالمحتار ۱: ۲۳۳ قبيل مطلب في حديث كل سب ونسب باب صلاة الجنابة)

(۲) قال العلامة عبدالحی اللکهنوی: د بعضې روایاتو نه ثابتیږي چه د قیامت په ورځ به ښځې ته اختیار ورکولې شی چه خپلو هغه خاوندانو کښې کوم چه په دنیا کښې وو یو خاوند کوم سره چه مویه دنیا کښې زیات موافقت (محبت) وو اختیار کړه، په معجم طبرانی کښې د حضرت ام سلمه رضی الله عنها نه روایت دی:

قلت يا رسول الله ﷺ المرأة تزوج الزوجين والثلاثة والاربعة ثم تموت فتدخل الجنة ويدخلون معها من يكون زوجها منهم قال انها تخير فتختار احسنهم خلقا فتقول يا رب ان هذا كان احسنهم خلقا في دار الدنيا فزوجنيه يا ام سلمة ذهب حسن الخلق.....

(بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

پہ بنھی باندی د خوابی او سخر خدمت لازم نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی کہ چرتہ یوہ بنخہ د خاوند د مور پلار نہ تنگہ راغلی وی اوراضی نہ وی نوکہ چرتہ دا خدمت نہ کوی نو آیا شرعاً دا مجرمہ دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: سیدانور معرفت حافظ محمد ایوب صاحب

مانکی ۱۶۱۷۱۹۸۲

جواب: خوابی اگرچہ پہ مثل د مور دہ لروایہ وردت بذلک لیکن دے سرہ دا لازمہ نہ دہ چہ پہ دے باندی بہ دسخریاد خوابی خدمت ضروری وی، وهوالموفق

د مباشرت جائز او ناجائز صورتونہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ د مباشرت صحیح طریقہ خہ دہ؟ تحریری جواب سرہ د شکریہ موقع را کړی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ڈاکٹر..... گلوزی پشاور..... ۲۱۱۱۹۸۴

جواب: د خولی اود دبر نہ اجتناب کوی د حیض اونفاس پہ حالت کنبی ہم دنوم (بقیہ حاشیہ) بخیرالدین والآخرة. اوپہ معجم طبرانی اومسندبزار اومکارم اخلاق د خرائطی کنبی د حضرت انس رضی اللہ عنہ نہ روایت دے:

ان ام حبیبہ قالت یا رسول اللہ ﷺ المرأة تكون لها الزوجان في الدنيا تموت ويموتان منهما فيجتمعون في الجنة لا يهما تكون فقال لا حسنهم خلقا كان عندها في الدنيا،

اود بعضی روایاتونہ معلومیری چہ دغہ بنخہ بہ آخری خاوند تہ ورکولی شی، پہ طبقات ابن سعد کنبی د حضرت ابوالدرداء رضی اللہ عنہ نہ روایت دے سمعت رسول اللہ ﷺ يقول ان المرأة لآخر ازواجها في الآخرة. پہ ظاہر بہ د صورت ہغہ وخت وی کلہ چہ ددی ٓول خاوندان پہ حسن خلق کنبی برابر وی واللہ اعلم

(مجموعۃ الفتاویٰ للکھنوی ۳: ۲۵۶ کتاب المتفرقات)

نہ تر پتونہ پوری داندامونو نہ نفعہ مہ اخلی (۱) باقی ٓول کیفیات جائز دی (۲) وهوالموفق

د حاملی بنھی سرہ صحبت بغیر د ضرر نہ هروخت جائز دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ د حاملی بنھی سرہ خومرہ وختہ پوری صحبت کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: شمس الرحمن..... ۹۱۸۱۹۷۹

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: ویمنع..... قربان ماتحت ازار یعنی ما بین سرہ و رکبہ ولو بلا شہوۃ وحل ما عداہ مطلقاً..... ویکفر مستحلہ کما جزم بہ غیر واحد و کذا مستحل و طء الدبر عند الجمهور. (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۱: ۲۱۳، ۲۱۸ باب الحيض)

﴿۲﴾ قال العلامة ملا جیون: (یسألونک عن المحيض) الآیہ وان كانت تدل ظاهراً علی الاعتزال عن النساء وعدم القرب منهن مطلقاً کما فعله اليهود ولكن معناها علی حسب ما قالوا ان الحيض او موضع الحيض اذی ای نفرة و کراهة فاعتزلوا النساء فی المحيض بحيث لا تستمتعوا بهن فالمحیض مصدر ویقال حاضت محیضاً او المراد به موضع الحيض (قل هو اذی) ولم يقل انهن اذی اشارة الی ان الحيض لا ینجس بدنہا ولكن کنی عن الحيض بالمحیض الذی هو محل الحيض..... (ولا تقربوهن حتی یطهرن) معناه لا تقربوهن مجامعین اولاً تقربوا جماعهن حتی یطهرن عن العذر..... (من حیث امرکم اللہ) یعنی ایتانکم النساء واجب من مکان امرکم اللہ بہ وهو القبل الذی هو موضع الحرث فیحرم ضده..... (ان اللہ یحب التوابین) عن ایتانہن فی حالة الحيض وفي ادبارهن)..... نسائکم حرث لکم فاتوا حرثکم انی شتمتم) وهو بیان وتوضیح لقوله تعالى: (من حیث امرکم اللہ) ای نساء کم موضع الحرث لکم فجامعوهن فی موضع الحرث کیف شتمتم وعلی ای حال شتمتم بارکۃ او مستقبلۃ او مضطجعة او قائمة او قاعدة الخ.

(التفسيرات الاحمدية ۱۰۸، ۱۰۹ بیان حرمة القربان فی حالة الحيض)

جواب: د حاملہ نبی سرہ جماع هروخت جائز ده (۱) البته د ضرر په صورت کښې ناجائز ده

په حالت حمل کښې جماع کول او د نبی د سینه رودلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه (۱) که چرته د چاښځه حامله شی نو تر شپږو میاشتو پورې ددې سره مباشرت نقصان ده نه دې لیکن شپږ میاشتې پس کله چه حمل دروند شی په دې صورت کښې د مباشرت څه حکم دې؟ (۲) د نبی سره د زړه لگې کولو وخت کښې سینه څکل ځله کښې نیولو سره څکل د شریعت په رنډا کښې څه حکم لری؟ نکاح باندي ددې څه اثر پریوزی یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: دلباغ محمد کوهات

الجواب: (۱) په حالت حمل کښې یو وخت هم جماع کول ممنوع نه ده (۳) البته (۱) یدل علیه ما فی الهندية: اذا اقر الزوج ان الحمل منه فالنکاح صحيح بالاتفاق وهو غير ممنوع من وطئها فتستحق النفقة عند الكل کذا فی المحيط.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۳۶ النفقات الفصل الاول فی نفقة الزوجة)

قال الملا علی قاری: (عن نافع عن ابن عمر قال نهی رسول الله ﷺ ان توطأ الحبالی) ای عن مجامعة الحوامل من الاسارى او غیرهن (حتى یضعن ما فی بطونهن) ای اولادهن فان الاستبراء والعدة لا تحصل الا بوضعهن واما ازواجهن فیجوز لهن جماعهن.

(شرح مسند ابی حنیفة ص ۱۹۰ حدیث و طء الحامل)

(۲) قال العلامة الحصکفی: ولو تضررت من كثرة جماعه لم تجز الزیادة علی قدر طاقتها، قال ابن عابدين: فعلم من هذا كله انه لا یحل له و طؤها بما یؤدی الی اضرارها فیقتصر علی ما تطیق منه. (الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۳۲ باب القسم)

(۳) قال العلامة ابن نجیم: اما التزوج الزانی لها (للحاملة) فجائز اتفاقا وتستحق النفقة عند الكل ویحل و طؤها عند الكل كما فی النهاية. (البحر الرائق ۳: ۱۰۶ باب النفقة)

تکلیف رسول ممنوع ده (۱) (۲) د نبی سینه رودل ممنوع نه دی، البته ددوه نیمو کالو والا نه زیات عمرو والا خاوند دپاره د نبی وغیرها پی څکل ممنوع دی او بهر حال نکاح باندي څه اثر نه پریوزی (شامی) (۲). وهوالموفق

حالت نفاس کښې جماع حرامه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دخپلې نبی سره په ورځو د نفاس یعنی د بچی د پیدائش نه لس ورځې پس صحبت او کړو ددې څه کفاره او څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولا داد سکهر سندهه ۱۵۱۱۰۱۹۷۰

الجواب: د صحبت حرام دي کله پورې چه وینه بنده شوي نه وی (۳) توبه کول ضروری دی او صدقه کول مستحب ده (۴). وهوالموفق

(۱) قال العلامة زين الدين ابن نجيم: الذي يحرم على الرجل وطء زوجته مع بقاء النكاح وفيما اذا كانت لا تحتمله لصغر او مرض او سمنة. (الاشباه والنظائر ۳۲۹ احكام غيبوبة الحشفة)

(۲) قال العلامة الحصکفی: هو مص من ثدي آدمية فی وقت مخصوص هو حولان ونصف عنده وحولان عندهما وهو الاصح وبه یفتی كما فی تصحيح القدوري لكن فی الجوهره انه فی الحولين ونصف ولو بعد الفطام محرم وعليه الفتوى، قال العلامة ابن عابدين: ان الكبير لا یسمى رضیعا ذكره ردا علی من سوى فی التحريم بين الكبير والصغير، وقال العلامة الحصکفی: بعده ويثبت التحريم فی المدة فقط ولو بعد الفطام.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۳۷ باب الرضاع)

(۳) قال العلامة الحصکفی: ویمنع وقربان ما تحت ازار یعنی ما بین سرة وركبة ولو بلا شهوة قال ابن عابدين: قوله یمنع ای الحيض وكذا النفاس خزائن.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۲۱۳ باب الحيض)

(۴) قال العلامة ابن نجيم: احكام غيبوبة الحشفة (بقيه حاشیه په راروانه صفحه)

د بنخی خاوند بغیر د مصلحت نہ دیوبل

خاص اندامونو ته نه کتل افضل دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دلته یو سړی تقریر کولو که چرته چا د خپلې بنځې یاد خاوند عورت او کتلونو دې به ضرور پخپله زندگی کښې نابینا کړې لکه څنگه چه د حضرت عائشه رضی اللہ تعالیٰ عنہا قول دې چه مادنبی علیہ السلام عورت نه دې کتلې مهربانی او کړې په صحیح اقوالو سره مفصل او مدلل تشریح او فرمایې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القهار ابا زئی چارسده..... ۱۲۲ شعبان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: بنځه او خاوند دیوبل هر اندام ته کتلې شی البته بغیر د مصلحت نه اندام مخصوصه ته نه کتل افضل دی او د مصلحت شهوت راوړلو د پاره کتل قابل د اعتراض نه دی فتاویٰ عالمگیریه ۳۲۷: ۵ (۱) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) یترب عليها احکام..... والكفارة وجوبا او ندبا فی اول الحيض بدینار وفي آخره بنصف دينار. (الاشباه والنظائر ۳۲۶ احکام غیوبه الحشفة)

وفي المنهاج: اعلم انه لا تجب الكفارة على من وطئ في الحيض عمداً عند ابي حنيفة ومالك والشافعي واحمد في رواية عنه اى لا تكفى الكفارة فيه بل لا بد من التوبة والاستغفار نعم تستحب الكفارة بالتفصيل المذكورة في رواية عبد الكريم عندنا وعند الشافعي توسلا لا جابة التوبة واطفاء لغضب الرب وتاديبا للنفس الامارة.

(منهاج السنن شرح ترمذی ۲۸۷: ۴ باب ماجاء فی الکفارة فی ذلك)

﴿۱﴾ وفي الهندية: اما النظر الى زوجته ومملوكته فهو حلال من قرنهما الى قدمهما عن شهوة وغير شهوة وهذا ظاهر الا ان الاولى ان لا ينظر كل واحد منهما الى عورة صاحبه كذا في الذخيرة..... وكان ابن عمر رضى الله عنهما يقول الاولى ان ينظر الى فرج امراته وقت الوقاع ليكون ابلغ في تحصيل معنى اللذة كذا في التبيين، (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د بنخی سره لواطت کول حرام اود شرم

خاونه خکلول نه ممنوع دی اونه مطلوب

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه په قرآن کښې دی چه بنځې ستاسو فصل دی چه په کومه غواړئ په دې کښې داخل شی، ځما اصل مطلب دادې چه څه خپله بنځه چه ځما په نکاح کښې ده داڅه د روستو طرف نه یعنی د کونې د طرف نه استعمالول غواړم ایا درنښتیا ده چه د کونې کولو سره نکاح ختمیږي؟ نیز څه د خپلې بنځې فرج خکلول غواړم او خپل عضو تناسل دهغې په خوله ورکول غواړم ایا دا جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم..... ۱۹۷۸، ۱۹۸۰

الجواب: د خپلې بنځې سره لواطت کول حرام دی ځکه چه دامحل حرث نه دي او الله تعالیٰ په محل حرث کښې د اتیان اجازت ورکړې دي ﴿۱﴾

قال الله تعالى: نساء کم حرث لکم فاتوا حرثکم انی شتم (الآية) ﴿۱﴾ وقال رسول

الله صلی اللہ علیہ وسلم: ولا تأتوا النساء فی اعجازهن (رواه الترمذی) ﴿۲﴾ وفي رواية من اتى امرأة فی

دبرها فقد كفر بما انزل على محمد ﴿۳﴾

(بقیه حاشیه) قال ابو يوسف رحمه الله سألت ابا حنيفة رحمه الله تعالى عن رجل يمس فرج امراته وهي تمس فرجه لتحرك آلتها هل ترى بذلك بأسا قال لا وارجو ان يعطى الاجر كذا في الخلاصة.

(فتاویٰ عالمگیریه ۵: ۳۲۷، ۳۲۸ الباب الثامن من كتاب الحظر والاباحة)

﴿۱﴾ (سورة البقر) آیت: ۲۲۳ پاره: ۲ رکوع: ۱۲)

﴿۲﴾ (رواه الترمذی ۱: ۱۳۹ کراهية اتیان النساء فی ادبارهن، واخرجه النسائی فی الکبریٰ:

۸۹۸۲ وابن ماجه: ۱۹۲۳، واحمد ۵: ۲۱۵، وابن حبان: ۳۱۹۸، والبيهقي ۷: ۱۹۷)

﴿۳﴾ (رواه الترمذی ۱: ۱۹۰ باب کراهية اتیان الحائض، وابوداؤد: ۳۹۰۳، وابن ماجه:

۶۳۹، والدارمی ۱: ۲۵۹، واحمد ۲: ۳۰۸ وغيرهم)

وقال رسول الله ﷺ: ملعون من أتى امرأته في دبرها (رواه أحمد وأبو داود) ﴿١﴾
ليكن دي جرم سره نکاح نه ختمیږی داد چا مذهب نه دي کله پوري چه حلال
گنډونکي نه وي ﴿٢﴾ او فرج او ذکر خکلول نه ممنوع دي او نه مطلوب دي کله
چه دمنی او مذي وغيره نه خالی وي، البته مکروه دي، کالنظر اليها
بلا ضرورة ﴿٣﴾ وهو الموفق

﴿١﴾ (اخرجه ابو داود: ۲۱۶۲، والنسائي في الكبرى: ۹۰۱۳، وابن ماجه: ۱۹۲۳،
وصحيح ابن حبان: ۳۲۰۳، وابن عدي في الكامل ۶: ۳۱۱ والطبراني في
الاوسط: ۴۷۵۱، والبغوي في التفسير: ۲۴۶)

﴿٢﴾ قال العلامة الحصكفي: ووطؤها (اي الحائض) يكفر مستحله كما جزم به غير واحد
وكذا مستحل وطاء الدبر عند الجمهور..... لانه حرام لغيره، قال العلامة ابن عابدين: اي
حرمة لا لعينه بل لامر راجع الى شئ خارج عنه وهو الايذاء قال في البحر عن الخلاصة من
اعتقد الحرام حلالا او على القلب يكفر اذا كان حراما لعينه وثبتت حرمة بدليل قطعي اما
اذا كان حراما لغيره بدليل قطعي او حراما لعينه باخبار الاحاد لا يكفر اذا اعتقده حلالا ومثله
في شرح العقائد النسفية. (الدرا المختار مع ردالمختار ۱: ۲۱۸ قبيل مطلب في حكم وطاء
المستحاضة ومن بذكره نجاسة)

﴿٣﴾ وفي الهندية: اما النظر الى زوجته ومملوكته فهو حلال من قرنهما الى قدمهما عن شهوة
وغير شهوة وهذا ظاهر الا ان الاولى ان لا ينظر كل واحد منهما الى عورة صاحبه كذا في
الذخيرة..... وكان ابن عمر رضي الله عنهما يقول الاولى ان ينظر الى فرج امرأته وقت
الوقاع ليكون ابلغ في تحصيل معنى اللذة كذا في التبيين، قال ابو يوسف رحمه الله سألت ابا
حنيفة رحمه الله عن رجل يمس فرج امرأته وهي تمس فرجه لتحرك آلتها هل ترى بذلك
بأسا قال لا وارجوا ان يعطى الاجر كذا في الخلاصة. (فتاوى عالمگیری ۵: ۳۲۷ الباب
الثامن فيما يحل للرجل النظر اليه وما لا الخ)..... (بقية حاشيه په زار وانه صفحه)

د جماع په وخت کښې برېښ کيدل او

برېښول جائز دی البته بهتر نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه دخپلې منکوحي سره د
صحبیت په وخت کښې خپل ځان مکمل برېښ کول او ښځه مکمل برېښول
جائز دی یا نه؟ حالانکه دښځې خاوند شرم او حیا یووی؟ بېنوا توجروا
المستفتی: نامعلوم ۱۰۱۵، ۱۹۹۰

الجواب: فقهاء کرامو برېښيدلو او کولوته جائز وئيلي دي، البته دفرج او ذکر
کتلوته ئې بهتر نه دي وئيلي، اگرچه جائز دي، او دچا شهوت چه بغير ددي د
کتلو نه نه راځي نو دهغه دپاره اجازت دي ﴿١﴾. وهو الموفق

(بقية حاشيه) وقال العلامة الشامي: ويجوز ان يستمنى بيد زوجته وخادمتها وسيدكر الشارح
في الحدود عن الجوهره انه يكره ولعل المراد به كراهة التنزيه فلا ينافي قول المعراج يجوز
تأمل. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۱۰۹ مطلب في حكم الاستمناء بالكف)

وفي الهندية: وفي النوازل اذا ادخل الرجل ذكره في فم امرأته قد قيل يكره وقد
قيل بخلافه كذا في الذخيرة. (فتاوى عالمگیری ۵: ۳۷۲ الباب الثلاثون في المتفرقات)

﴿١﴾ قال العلامة الشامي: قال في الهداية: الاولى ان لا ينظر كل واحد منهما الى عورة
صاحبه لقوله عليه السلام اذا أتى احدكم اهله فليستتر ما استطاع ولا يتجرد ان تجرد العير
ولان ذلك يورث النسيان لورود الاثر وكان ابن عمر رضي الله تعالى عنهما يقول ان ينظر
ليكون ابلغ في تحصيل معنى اللذة، لكن في شرحها للعيني ان هذا لم يثبت عن ابن عمر لا
بسند صحيح ولا بسند ضعيف وعن ابي يوسف سألت ابا حنيفة عن الرجل يمس فرج امرأته
وهي تمس فرجه ليتحرك عليها هل ترى بذلك بأسا قال لا وارجوا ان يعظم الاجر ذخيرة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۵: ۲۵۹ فصل في النظر، كتاب الحظر)

د بنخی په خوله کښې ذکر ورکول

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د بنخی د ماهواری په ورځو کښې کله چه خاوند د بنخی سره هم بستری نشی کولی، نو خپل عضو تناسل دهغې په خوله کښې داخلولی شی یانه؟ مونږ کافي استفسارات کړي دی مگر تشفی نه ده شوي؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، الف، کلر کوټ کوهات. ۱۹۸۸ء ۱۷۸۹

الجواب: د بنخی په خوله کښې گندگی او بدبو اچول، (د منی انزال) ایزاء رسانی او ناجائز کار دې (۱) البته نوم کښې یاد خپو او بغل په مینځ کښې شهوت رانی کول د چشم پوشی قابل دې (۲) بهر حال دا اول الذکر اقدام ناجائز دې اگر که ذکر ته پو کړئ و اچوی. وهوالموفق

د ضرورت په وخت کښې په بنخی باندي د استمناء بالید کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې که چرته بنخه د حیض یا نفاس په حالت کښې وی بنخه د جماع قابله نه وی حالانکه د خاوند په فعل حرام کښې د پریوتلو امکان وی یعنی ده ته د جماع ضرورت وی ایاپه دې صورت کښې دې دخپلې بنخی په لاسونو سره استمناء کولی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل زمان طوره ورئ کوهات. ۱۹۸۳ء ۹۱۹۲

﴿۱﴾ وفي الهندية: في النوازل اذا ادخل الرجل ذكره في فم امرأته قد قيل يكره وقد قيل بخلافه كذا في الذخيرة

. (فتاوى عالمگیری ۵: ۳۷۲ الباب الثلاثون في المتفرقات)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وله ان يقبلها ويضاجعها ويستمتع بجميع بدنهما ما خلا ما بين السرة والركبة عند ابی حنیفة و ابی یوسف هکذا فی السراج الوهاج.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۹ الفصل الرابع في احكام الحيض والنفاس)

جواب: ددې عذرونو دوجه نه صورت مذکور جائز دې گڼی مکروه تنزیهی دې، والتفصیل فی ردالمحتار فلیراجع (۱). وهوالموفق

د بنخی سره لواطت حرام دې او د استحلال په صورت کښې کفر دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه څه صاحب اولاده بنخه یم ځما خاوند د منصوبه بندئ یاد شیطان داثر نه آیت نساء کم حرث لکم الخ، په حوالې ورکولو سره لواطت ته مجبوره کړم ځما د فریاد او د آه او بکاه دوجه نه یو ځل خاوند په قرآن باندي لاس کیښودلو سره قسم او کړوچه بیابنه دا قبیح کار نه کوم مگر دا قسم ئې هم مات کړو، څه په مختلفو عوارضو کښې مبتلا شوي یم د خلاف فطرت کار نه کولو په وجه سره دنان او نفقه په سره ئې هم ځما تنگول شروع کړه څه د مور کور ته په تللو باندي مجبوره شوم یو کاله پوري د مور پلار په کور کښې اوسیدم، ماته ئې خرچه وغیره نه را کوله په شریعت کښې ددې کار دوجه نه ځما نکاح فسخه شوي ده یانه؟ او څه څه طریقه اختیار کړم؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ن، د، لاهور. ۱۹۷۵ء ۱۱۱۲

الجواب: د زراعت محل (حرث) مخکښې (فرج) دې نه چه دبر، داخو محل فرث دې لهذا په آیت سره د لواطت کولو د اجازت استدلال غلط دې بهر حال که چرته دې خاوند لواطت ته حلال گڼلې او منلې وی نو د کافر کیدلو دوجه نه دده نکاح ختمه شوي ده، کما فی البحر ۱۷: ۵ وعن الصفار یکفر مستحلها عند الجمهور کذا فی المجتبی (۲) او که چرته حلال ئې نه وی گڼلې نو تا سود مسلمان

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ويجوز ان يستمنى بيد زوجته وخادمتها، وسيدكر الشارح في

الحدود عن الجوهره انه يكره ولعل المراد به كراهة التنزيه فلا ينافي قول المعراج يجوز

تأمل. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۱۰۹ مطلب في حكم الاستمناء بالكف)

﴿۲﴾ (البحر الرائق ۵: ۱۷ باب الوطء الذي يوجب الحد والذي لا يوجب)

حاکم پہ ذریعہ سرہ طلاق (تتسیخ نکاح) حاصلولی شی (۱) فتویٰ دادہ باقی ثبوت دمستفتیہ ذمہ واری دہ و هوالموفق

خاوند بنخی لره په وطی فی الدبر باندې د مجبور کولو مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو خاوند خپلې بنخی لره په وطی فی الدبر سلسله کښې مجبوره کوی دې صورت کښې بنخه څه او کړی آیا د بنخه مورپلاردې جینی لره په خپل کور کښې ساتلي شی، یعنی د خاوند د کورنه ئې بندولی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عالی محمدلکی مروت... یکم ربیع الاول ۱۴۰۲ هـ

جواب: شرعاً په دې بنخی او ددې په اولیاء باندې ضروری دی چه دې خاوند له په دې ارتکاب باندې قدرت ورنکړی د خاوند د کورنه د بندولو نه علاوه نور اقدامات هم جائز دی (۲) و هوالموفق

(۱) په فتاویٰ دارالعلوم دیوبند کښې دی په دې صورت کښې خاوند سخت گنهگار او فاسق شو، په حدیث شریف کښې داسې فعل (لواطت) کونکی باندې لعنت وارد شوې دې لیکن په دې وجه حاکم دوی کښې تفریق نه شی کولی، البته خاوند ته دې تنبیہ او کړې شی چه هغه ددې نه توبه او کړې گنی هغه دې مجبوره کړې شی چه طلاق ورکړی یا دې خلع او کړی او بنخی له په مذکوره حالت کښې خاوند ته ورتلل نه دی پکار، بلکه یادی خاوند توبه او باسی او ددې فعل نه دې منع شی یا دې طلاق ورکړی یا دې خلع او کړی. (فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۲۲۹:۱۰ باب سیزدهم نامرد مجنون وغیره) فقهاؤ په داسې خاوند چه هغه په وطی باندې قادر نه وی اود لواطت عادی وی دا ئې د عنین په حکم کښې گرځولی دې.

قال العبد الرحمن الجزیری: او امکنه ان یأتی زوجته فی دبرها لافی قبلها فممن وجدت فیہ حالة من هذه الاحوال کان عینا بالنسبة لزوجته وکان لها حق طلب الفسخ. (الفقه علی المذاهب الاربعه ۳: ۱۲۵ العیوب التي یفسخ بها النکاح).....

پس معلومه شوه چه د عنین نه دخلاصی کومه طریقه ده هغه دې دده سره هم او کړې شی، چه د شرعی قاضی په ذریعہ یا د مسلمان حاکم او چرته چه دا نه وی نود مسلمان مشر په ذریعہ نجات حاصلولی شی تفصیل دپاره او گورئ! الحيلة الناجرة للتهانوی،..... (از مرتب)

(۲) قال الشيخ عزیز الرحمن دیوبندی: په داسې حالت کښې دې د جینی... بقیه په راروانه صفحه،

د شرعی وینزو سره مالک د پاره جماع جائز ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید وائی چه مسلمان حاکم وخت دخپلو ټولو وینزو سره جماع کولی شی او ددوی سره دنکاح شوې بنخی پشان سلوک کولی شی حالانکه بکروائی چه دهرې بنخی سره بغیر د نکاح نه داسې کارنا جائز دې. شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: نثار احمد الخمس لیبیا..... ۲۰ شوال ۱۴۰۳ هـ

جواب: شرعی وینزي سره مالک خواه که حاکم وی یا غیر حاکم وی جماع کولی شی په شرط ددې چه دا وینزه مسلمانان یا اهل کتاب وی.

لقوله تعالى: الا علی ازواجهم او ما ملکت ایمانهم ﴿۱﴾ لان النکاح بها یدخلها فی الازواج فلا فائدة فی العطف ولان الاستیجار یتحقق فی ملک الغير دون ملک نفسه.

وهوالموفق

(بقیه حاشیه)... مورپلار خپله لور د خاوند کور ته نه لیږی او په نه لیږلو سره به دوی نه گنهگار یږی بلکه څنگه چه کیدې شی د خاوند نه دې طلاق واخلی

(فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۱۰: ۲۵۰ کتاب الطلاق)

﴿۱﴾ (سورة المؤمنون پاره: ۱۸ رکوع: ۱ آیت: ۶)

کتاب الطلاق

باب شرائط الطلاق

د طلاق اضافت بنحی طرف ته شرط دی نه چه د نکاح طرف ته

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې که چرته ناواده کړې سړې دا او وائی چه نکاح ته طلاق یا دنکاح نوم هم وانخلي صرف دنکاح طرفته اشاره او کړې او وائی نو دې سره طلاق واقع کیږي یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد هاشم ټانک ډی آی خان ۱۵ رمضان ۱۴۱۰ هـ

الجواب: صحت طلاق دپاره اضافت الی المنکوحه شرط دي، وهو مفقود ههنا، او علی تقدیر الاضافت یو طلاق واقع کیږي، چه په هغې کښې تجدید دنکاح کافی ده. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: لو قال ان خرجت يقع الطلاق اولا تخرجی الا باذنی فانی حلفت بالطلاق فخرجت لم يقع لتركه الاضافة اليها. قال العلامة ابن عابدين: (قوله لتركه الاضافة) ای المعنوية فانها الشرط والخطاب من الاضافة المعنوية وكذا الاشارة نحو هذه طالق وكذا نحو امرأتی طالق وزینب طالق والمفهوم من تعلیل الشارح تبعاً للبحر عدم الوقوع اصلاً لفقد شرط الاضافة مع انه لو اراد طلاقها تكون الاضافة موجودة ويكون المعنی فانی حلفت بالطلاق منك او بطلاقك ولا يلزم كون الاضافة صريحة فی كلامه لما فی البحر لو قال طالق فقیل له من عنیت فقال امرأتی طلقت امرأته ویؤیده ما فی البحر لو قال امرأه طالق او قال طالق او قال طلقت امرأه ثلاثاً وقال لم اعن امرأتی یصدق الخ.

(الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۳۶۶ مطلب من الصریح الالفاظ المصحفة)

د طلاق دارومدار په تلفظ باندې دې نه چه شهادت قائم کولو یا لیکلو باندې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمونږ په علاقه کښې په طلاق کښې چه گواه او تاریخ اونه لیکلې شی او کانږی وانچولې شی د گواهانو په مخامخ دا طلاق نشی گنډلې ایا په طلاق ورکولو کښې گواه لیکل او کانږی اچول ضروری دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل زمان ۱۹۷۵-۱۱-۲۵

جواب: په طلاق باندې شهادت قائمول اولیکل ضروری امور نه دی د طلاق دارومدار صرف په تلفظ باندې دي ﴿۱﴾ او دا امر چه گواه او فارغ خطی اونه لیکلې شی نو طلاق به نه وی غلط او خلاف شریعت امر دي. لوجود رکن الطلاق، نیز کانږی اچول یو لغوه څیز دي چه په دې باندې د طلاق دارومدار نه دي، لان رکن الطلاق وهو اللفظ وما یقوم مقامه کما فی الدر المختار وغیره فلیراجع ﴿۲﴾. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: هو رفع قید النکاح فی الحال او المال بلفظ مخصوص هو ما اشتمل علی الطلاق، قال العلامة ابن عابدين: ای علی مادة ط ل ق صریحاً مثل انت طالق او کنایة كمطلقة بالتخفيف وكانت ط ل ق وغیرهما الخ.

(الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۳۵۰ کتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة علی معنی الطلاق من صریح او کنایة فخرج الفسوخ علی ما مر واراد للفظ ولو حکماً لیدخل الكتابة المستبينة واشارة الاخرس والاشارة الی العدد بالاصابع فی قوله انت طالق هکذا کما سیأتی وبه ظهر ان من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ینوی الطلاق ولم يذكر لفظاً لا صریحاً ولا کنایة لا يقع علیه کما افتی به الخیر الرملي وغیره.

(رد المختار هامش الدرا المختار ۲: ۳۵۳ کتاب الطلاق)

پہ طلاق ورکولو کسب د بنی موجودگی شرط نہ ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کسبې چه ځمالورته خپل خاوند ددې د موجودگي نه بغير په دانگلیند عدالت کسبې دڅلورو کسانو سره یوځای فیصله دائره کړه او طلاق نامه ئې دانگلیندنه ځمونړکلی ته راواستوله، روسته ځمالورته پته اولریده، ایا په شریعت محمدی کسبې دا طلاق صحیح دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم..... صالح خانہ نوشهره..... ۲۷ء ۱۹۷۵ مئی

جواب: چونکه طلاق ورکولو دپاره د بنی موجودگی شرط نه ده (۱) لهندا صورت مسئلہ کسبې به دانسخه مطلقه وی (۲) اود عدت تیریدلونه پس بل ځای کسبې نکاح کولې شی. وهوالموفق

که د بنی طرف ته اضافت اونسبت موجود وی نو طلاق واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کسبې چه ماتقرببادرې میاشتي مخکسبې پخپلې بنی باندې غصه او کړه او په درمیان کسبې ددرېم فریق دمداخلت سره ځماغصه انتها ته اورسیده نو ماخپلې ترورته او وئیل چه څه خپلې بنی ته طلاق ورکوم او ماشپړ او وځله خپلې خورزې ته او وئیل چه مادي ته طلاق ورکړې دي، براه راست د بنی ته مخامخ مې دانه دی وئیلې

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله ورکنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ على ما مر واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة المستبينة واشارة الاخرس الخ. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۵۳ كتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: كتب الطلاق ان مستبينا على نحو لوح وقع ان نوى وقيل مطلقا ولو على نحو الماء فلا مطلقا ولو كتب على وجه الرسالة والخطاب كان يكتب يا فلانة اذا اتاك كتابي هذا فانت طالق طلقت بوصول الكتاب جوهره.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۴۶۵ قبيل باب الصريح)

چه ماتاته طلاق درکړې دي يادرکوم بلکه هرځل مې ترورته وئیلې دی ددې نه دوه ورځې پس ځما او ځما د بنی راضي نامه او کړې شوه مادامام مسجد نه او پوښتل نو هغه او وئیل چه طلاق نه دي شوي البته کفارده داده چه څلویښتو سړوته روټې ورکړه، بیا د دویم مولوی صاحب نه چه هغه په علم کسبې څه اوچت دي، نه پوښتنه او کړه هغه او وئیل چه بنی په تاباندې طلاقه شوې ده او داپه تاباندې حرامه ده او کومه پورې چه د دویم سړی سره نکاح اونه کړی ترهغه وخته پورې تاباندې حلاله کیدلې نشی اوس تاسو ماته تسلی بخش جواب را کړئ؟ بینوا توجروا

المستفتی: یخدا ان میر..... ۱۹۷۲ء ۱۹۸۱

الجواب: په صورت مسئلہ کسبې بنی طرفته اضافت اونسبت موجود دي یعنی دي ته، لهندا بنی په تاباندې مطلقه مغلظه شوې ده بغير د تحلیل نه څه چاره نشته تحلیل نه مراد دادي چه دانسخه عدت تیریدلونه پس دویم سړی سره نکاح او کړی، اود یوځل هم بستري نه پس داسرې که چرته او غواړی نو طلاق دي ورکړی او کله چه ددغه طلاق عدت هم تیرشی نو مخکسبې خاوند به ددې بنی سره تجدید دنکاح او کړی، فی ردالمحتار: قوله لکنه الاضافة ای المعنوية فانها الشرط ۵۹۰: ۲، وهوالموفق

نوبت: او که چرته خاوند بار بار تاکید او خپلې ارادې سره دغیر واپسې په خیال سره طلاق ورکړی وی نو په دې صورت کسبې زبانی رجوع (عدت کسبې دننه) کافی ده اود عدت نه پس تجدید دنکاح بغير د تحلیل نه کافی دي (۲) وهوالموفق

صرف وعدې او د طلاق ارادې سره طلاق نه واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کسبې چه یو سړی د خپلې بنی د

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۲ قبيل مطلب من الصريح الالفاظ المصحفة)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: كثر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۴۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

بدکاری متعلق اوریدلو سرہ دخلقوپہ مخامخ اووئیل چہ خہ خیلې بنخې تہ طلاق ورکړم. یاد او وائی چہ خہ خیلې بنخې تہ طلاق ورکوم کورطرفتہ دې ارادې سرہ روان شولیکن پہ لارہ کنبې ورته خیال راغلو چہ حقیقت معلومول غواړی کہ چرتہ بنخہ داسې نہ وی نو ارادہ بہ ختمہ کړم نو ایادی اولنی الفاظ سرہ طلاق واقع نہ شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام سرور اعوان..... ۱۹۷۹ء ۵۲۸

الجواب: واضحہ دې وی چہ پہ صورت مذکورہ کنبې صرف وعدہ او ارادہ دہ چہ دې سرہ طلاق واقع کیږی نہ کله پورې چہ پہ دې باندې د بالفعل واقع کیدلو ارادہ نہ وی کړې (۱) و هو الموفق

پہ زړہ کنبې د طلاق و نیلوسرہ طلاق نہ کیږی کله پورې چہ تلفظ نہ وی کړې
سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبې چہ زید بالکل پہ تنہائی کنبې صرف پہ زړہ کنبې او وئیل چہ خما بنخې تہ درې طلاقہ دی وی، د ژبې نہ کوم لفظ پہ پت یا آواز سرہ طلاق ورکولو دپارہ ادا کړې نہ دی او بنخې وغیرہ تہ ہم ددې پتہ نشته، ایادی طلاقہ واقع شول یا نہ؟ بینوا توجروا
 المستفتی: قاری محمد عیسیٰ مدرسہ تعلیم القرآن خانپوال ۱۹۸۸ء ۱۰۳۱۰
جواب: کہ چرتہ دې خاوندنہ تصحیح حروف کړی وی اونہ آواز اوریدلې شوې وی نو پہ دہ باندې بنخہ مطلقہ شوې نہ دہ (شامی) (۲) (۳) و هو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: او انا اطلق نفسی لم يقع لانه وعد جوهره.

(الدرا المختار علی هامش ردالمختار ۵۱۹: ۲ باب تفویض الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية..... وبه ظهران من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ينوى الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا يقع عليه كما افتي به الخير الرملی وغيره وكذا ما يفعله بعض سكان البوادی من امرها بحلق شعرها لا يقع به طلاق وان نواه.

(ردالمختار هامش الدرا المختار ۲: ۲۵۳ مطلب طلاق الدور)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصکفی: وادنى الجهر اسماع..... (بقية حاشية به راروانه صفحہ)

طلاق ورکولو کنبې تلفظ ہم کافی دی تحریر باندې موقوف نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبې چہ یوسړی خیلې بنخې تہ د جرگې پہ مخامخ طلاق ثلاثہ ورکړل، لیکن اوس هغه د تحریر کولونہ انکار کوی اود دې طلاق د لیکلو نہ منحرف شوې دې اوس کہ چرتہ داسړې تحریرې طلاق ورنکړی نو ایادالسانی طلاق واقع شوې دې؟ دبعض شرارت پسند خلقو د زبان بندې دپارہ فتویٰ مطلوب دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعید زمان پانډی..... ۱۹۷۵ء ۱۱۲۸

الجواب: چونکہ د طلاق رکن، لفظ، دې او هغه موجود دې لهذا بشرط صدق وثبوت پہ دې سړی باندې بنخہ مطلقہ مغلطہ شوې دہ تحریر باندې توقف نشته دې (۱) و هو الموفق

کله چہ زبانی طلاق اوشی نو تحریری لیکل او دستخط کول ضروری نہ دی
سوال: خہ فرمائی علماء دین دې مسئلې بارہ کنبې دیوسړی پہ بارہ کنبې مشهوره شوې دہ چہ هغه خیلې بنخې تہ طلاق ورکړې دې د چاپہ وارندې چہ هغه د طلاق الفاظ وئیلی دی اوس هغه جواب نہ ورکوی او یومامائی صرف دا وائی چہ خما خیال دې چہ حرامہ دہ اوبس، گواهی ہم نہ ورکوی روستو یو

(بقیه حاشیه) غیرہ وادنى المخافة اسماع نفسه ويجرى ذلك المذكور فى كل ما يتعلق بنطق كتسمية على ذبيحة ووجوب سجدة تلاوة وعناق وطلاق. (الدرا المختار علی هامش ردالمختار ۱: ۳۹۵ فصل فى القراءة مطلب فى الكلام على الجهر والمخافة)

﴿۱﴾ وفى الهندية: (الطلاق) شرعا فهو رفع قيد النكاح حالا او مآلا بلفظ مخصوص كذا فى البحر الرائق واما ركنه فقوله انت طالق ونحوه كذا فى الكافى..... واما حكمه فوقع الفرقة بانقضاء العدة فى الرجعى وبدونه فى البائن وزوال حل المناكحة متى تم ثلاثا كذا فى محيط السرخسى.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۲۸ كتاب الطلاق الباب الاول)

مجلس برائی تحقیق منعقد شو چه په دې کښې ددې سړې ماما او نور بزرگان دمحلې شریک شو او دا خاوند هم موجود وو، دده ماما او وئیل چه ده پینځه ځله پریځې ده بیا خاموش شو او څه جواب ئې ورنکړ و د طلاق نامې د لیکلو دپاره کاغذات راوړلې شو او په دې باندې خاوند مخکښې دستخط او کړو هم دغه شان دده ماما او وئیل چه مخکښې سامان وصول کړئ طلاق نامه روستو اولیکئ کله چه په مجلس کښې دا خبره اوشوه نو دده ماماده ته او وئیل چه لار شه دمور سره مشوره او کړه، مشوره ئې او کړه واپس راغلو او وې وئیل چه ماته دافیصله منظوره ده او دستخط ئې هم او کړو او دده ماما صحیح گواهی هم نه ورکوی صرف وائی چه ځما په خیال حرامه شوې ده په دې صورت کښې دا ښځه مطلقه شوې ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم..... ۱۷۱۵۱۹۸۳

الجواب: که چرته دې خاوند په تنهایی کښې یا عام مجلس کښې زبانی طلاق ورکړې وی نو په ده باندې ښځه مطلقه شوې ده خواه که په تحریری طلاق نامه باندې دستخط او کړې یا اونکړې (۱) وهوالموفق

د ښځې او گواه وغیره نه بفر په تنهایی کښې هم طلاق واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید دخپلې منکوحي ښځې نه ناراضه وو، یو ځل دې بالکل تن تنها ځانته ناست وو، یو گواه ورسره هم نه وو دې تنگ راغلو او درې کانړې ئې اوچت کړه په دغه رنگې الفاظو سره چه ځما منکوچه فلانې بنت فلانې په ماباندې په دې درې شرطونو باندې طلاقه ده او یو، دوه، درې، وئیلو سره ئې کانړې د طلاق گزار کړل، دا کار وائی بالکل تن تنها اوشوه او آخره پورې ددې حرکت نه نه ښځه خبر شوه او نه څوک

(۱) قال العلامة الحصکفی: هو..... رفع قید النکاح فی الحال او المال بلفظ مخصوص هو ما اشتمل علی الطلاق..... ومحله المنکوحه..... ورکنه لفظ مخصوص خال عن الاستثناء. (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۴۵۱، ۴۵۳ کتاب الطلاق)

بل انسان، حالانکه دواړه ښځه خاوند تر اوسه پورې پشان دښځې خاوند او سپرې ایا د طلاق د تنهایی واقع شوې دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد اللطیف بتل مانسهره..... ۱۵۱۹۱۹۷۴

الجواب: په صورت مسئله کښې په دې سړې باندې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده، لان الشرط دون الحضور والمخاطبة، (۱) وهوالموفق

خفيه طوري باندې د طلاق د وقوع مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو سړې ښځه د پنځو کالو راسي غیر آباده ده، یعنی ښځه کورته راتللو نه پس هر درې ورځې پس تختی دمورپلار کورته ځی خاوند ئې تنگ راتللو سره په خپل کور کښې مخامخ گواهان کیښنول او طلاق نامه اولیکله او حواله ئې کړه ورته حالانکه دښځې کورلرې دې ایا خفيه طلاق واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مشتاق احمد سعودی عرب..... ۱۸ جمادی الثاني ۱۴۰۲ هـ

الجواب: په خپله لیکل او په بل لیکلو سره طلاق واقع کیږي، کما فی شرح التنویر علی هامش رد المختار ۵۸۹: ۲ کتب الطلاق ان مستینا علی نحو لوح وقع ان نوی (۲) او وقوع د طلاق دپاره دښځې موجودگی یا د طلاق نامې وصول کول یا خبردارې شرط نه دې (۳) وهوالموفق

(۱) قال الشيخ المفی عزیر الرحمن الدیوبندی: په دې صورت کښې دده په ښځه باندې طلاق واقع شو ځکه چه د طلاق ورکولو په وخت ښځه مخامخ کیدل او ورسره موجود کیدل ضروری نه دی.

(فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۹: ۴۲ کتاب الطلاق باب اول)

(۲) الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۲۶۵ قبیل باب الصریح مطلب فی الطلاق بالکتابه

(۳) قال العلامة ابن عابدین: المرسومة لا تخلو..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د بنخی د بدرنگی او بد صورتی د وجهی نه طلاق ورکول به نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ماندا دیده جینی سره چه ډیره بدرنگه ده د خورپه بدله کښې واده او کړوسو سرکښې مې ډیر بڼه خلق دی عزتمند خاندان دي ځما خور هغلته ډیره خوشحاله ده آرام سره زندگی تیروی او ځما بڼه څه ډیره قابله شریف النفس مجسمه شرم او حیاء او شرافت دې ما باندې خود ظالم لور ډیره فریفته داخله ده چه ځما په خاندان کښې ددې نه بله بهتره جینی نشته، څه ډیر مفلس یم او معمولی ملازمت مې دې چه دکور نه مې ډیرش میله لرې مسافری کښې زندگی تیریری افسوس صد افسوس چه ځما د دوستانو، رشته دارانو او مولوی صاحبانو د مسئلو او خبرو د وجه نه چه تاته دخدای شکر ادا کول پکاردی وغیره دې سره بالکل ځما د زړه سکون او تشفی اونه شوه، اوس زندگی خرابه تیریری حیران او پریشان یم مایه ټولو طرفونو غریبی په کمزوری صحت، د خور خیال، د مور پلاریه ناراضگی په ټول هر څه باندې سوچ او فکر کړې دې مگر صرف دا خبره ماته یاده راځی چه دا ځما بد قسمتی ده چه څه د حد نه زیات حسن پرست یم ایاد دې حالاتو پیش نظر څه طلاق ورکولې شم؟ بینوا توجروا

المستفتی: چارسده..... ۱۹۷۵ء ۱۱/۲۳

الجواب: محترم المقام: د سلام نه پس واضحه دې وی چه ته د طلاق ورکولو نه (بقیه حاشیه) اما ان ارسل الطلاق بان کتب اما بعد فانت طالق فکما کتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة وان علق طلاقها بمجیی الكتاب بان کتب اذا جاء ک کتابی فانت طالق فجاءها الكتاب فقراته اولم تقرأ يقع الطلاق..... ولو قال للکاتب اکتب طلاق امراتی کان اقرارا بالطلاق وان لم یکتب الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۵ قبیل باب الصریح مطلب الطلاق بالکتابه)

اجتناب او کره الله کریم دې تاد دې نه محفوظ کړی، آمین، که ته حسن پرست ئې یارنگدار چمره پرست ئې لیکن بعض خلاف الطبع امور ته دنورو د طبیعت دپاره برداشت کړه، الله تعالی تاته سترې درکړی دی ددې شکریه دانه ده چه ته به د قیامت په ورځ تمنا کوی چه کاش څه پوندوی دې دپاره چه ددې تکلیف نه محفوظ شوې وې (۱) وهو الموفق

بنخی باندې د بدگمانی د وجهی نه د طلاق ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو سړی معامله ده وائی چه ما خپلې بنخی لره دلری رشته دار سره اولیدله ځما شک شو چه ددې دواړو په مینځ کښې څه گړېشته حالانکه هغه رشته دار د اول نه بد کار دې، ما خپله بڼه هغه سړی سره دخبرو کولو نه په سختی سره منع کړه لیکن هغه منع نه شوه، اوس څه کور هم نشم پریخودی چه د مور پلار خدمت ضروری دې نو گزارش دادې چه څه او کړم، طلاق ورکړم، یادادواړه اووهم؟ یادویم واده کولو سره دې بنخی لره خپل ځان سره برائی نام اوساتم؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعید عمر ریاض سعودی عرب..... ۱۷ رمضان ۱۴۱۰هـ

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: الاصل فيه الحظر لما فيه من كفران نعمة النكاح والاباحة للحاجة الى الخلاص ولحديث ابغض الحلال الى الله تعالى الطلاق..... فان الاصل فيه الحظر بمعنى انه محظور الا لعارض يبيحه وهو معنى قولهم الاصل فيه الحظر والاباحة للحاجة الى الخلاص فاذا كان بلا سبب اصلا لم يكن فيه حاجة الى الخلاص بل يكون حمقا وسفاهة رأى ومجرد كفران النعمة واخلاص الايذاء بها وباهلها واولادها..... ولهذا قال تعالى فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا اي لا تطلبوا الفراق وعليه حديث ابغض الحلال الى الله الطلاق الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۵۱ كتاب الطلاق)

الجواب: داسرې ددې دواړو دقتل مجازنه دې صرف بدگمانی سره قتل حرام دې (۱) پس داسرې دې دسحریه وخت کښې اعوذ بالله من الشیطان الرجیم لاحول ولا قوة الا بالله العلی العظیم سل خله او وائی (۲) امید دې چه په خلو یښتو ورځو کښې داوهم ختم شی که چرته داصرار په وخت یو طلاق بائن ورکړې نو په دې کښې حرج نشته دې (۳) وهو الموفق

پرده نه کولو والا او بغیر د خاوند نه

گرځیدونکې ښځې ته طلاق ورکول ضروری نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د کوم سړی ښځه بغیر د ﴿۱﴾ وفي الهندية: سئل الهندواني رحمه الله تعالى عن رجل وجد مع امرأته رجلا يحل له قتله قال ان كان يعلم انه ينزجر عن الزنا بالصياح والضرب دون السلاح لا يحل الخ.

(فتاویٰ عالمگیری ۲: ۱۶۷ فصل فی التعزیر)

﴿۲﴾ عن ابی هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: يأتي الشيطان أحدكم، فيقول: من خلق كذا؟ من خلق كذا؟ حتى يقول: من خلق ربك؟ فإذا بلغه، فليستعذ بالله ولينته (متفق عليه) قال الملا على قارى: (قوله فليستعذ بالله) طردا للشيطان إشارة الى قوله تعالى الا عبادك منهم المخلصين، وإيماء الى قوله عليه الصلاة والسلام: لا حول ولا قوة الا بالله، فان العبد بحوله وقوته ليس له قوة المغالبة مع الشيطان ومجادلته، فيجب عليه ان يلتجئ الى مولاه ويعتصم بالله من الشيطان الذي اوقعه في هذا الخاطر الذي لا اقبح منه فيقول بلسانه: اعوذ بالله من الشيطان الرجيم ويلوذ بجنانه الى جنبه ان يدفع عنه شره وكيده فانه مع اللطف الالهي لا اضعف منه ولا اذل الخ.

(مرقاة المفاتيح ۱: ۲۴۲ باب في الوسوسة)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: وايقاعه مباح وقيل الاصح حظره اى منعه الا لحاجة كرية، قال ابن عابدين: هي الظن والشك اى ظن الفاحشة.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۴۵۰ كتاب الطلاق)

پردي نورو کورونوته ځی، دخیل خاوندنه بغیر سیل کولو والا او د چکرو عادتې ده په وهلو سره هم منع نه شوه، ایا دې ښځې ته طلاق ورکړی؟ بینوا توجروا المستفتی: عبدالستار عیدک شمالی وزیرستان

الجواب: داسې ښځې ته طلاق ورکول ضروری نه دی (شامی) (۱) وهو الموفق

طلاق ورکول د خاوند حق دې مور پلار، روڼو.

یا جرگې ته په دې کښې څه حق او دخل نشته

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو ښځې په خاندان او ددې د خاوند د خاندان په مینځ کښې څه اختلاف پیدا شو، او دواړه د طلاق متمنی دی لیکن ښځې په جرگه کښې او وئیل که چرته مامره هم کړی نویا هم څه دخیل خاوندنه طلاق نه اخلم او خاوند هم په طلاق ورکولور ضامنده دې نو آیا ددې مور او پلار یاروڼه ایا جرگه دې لره په زبردستی سره طلاقه کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد مسکین بلند کوت یکم مارچ ۱۹۷۵ء

جواب: طلاق ورکول د خاوند حق دې دې که او غواړی طلاق ورکولې شی او که اونه غواړی نو طلاق نشی ورکولې په دې کښې دخاوند یا د ښځې مور پلار روڼو یا جرگې ته څه حق او دخل نشته (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: لا يجب على الزوج تطليق الفاجرة ولا عليها تسريح الفاجر الا اذا خافا ان لا يقيما حدود الله فلا بأس ان يفرقا.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۳۱۸ فصل في المحرمات)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: لا يقع طلاق المولى على امرأة عبده لحديث ابن ماجة الطلاق لمن اخذ بالساق، قال ابن عابدين: رواه عن ابن عباس من طريق فيها ابن لهيعة ورواه الدار قطنى ايضا من غيرها كما فى الفتح ومراده تقوية الحديث لان ابن لهيعة متكلم فيه فقد اختلف المحدثون فى جرحه وتوثيقه.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۴۶۲ قیل مطلب فى طلاق المذهوش)

د خاوندانو نه بفر د ثالثانو طلاق ورکول نامنظور دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دحسن واده دحمیدي سره شوې وو، اودگل خان واده دبی بی خانه سره شوې وو، چه دحسن خورده د واده نه پس صلح اوصفائی سره دې دواړو خپل خپل کورونه آباد کړل روستو حمیدي لره ددې رورگل خان ځما کورته دراستولونه انکار او کړو اوهم دغه شان دحسن خوربی بی خانه ته په آباد کیدلو کښې روکاوتونه واچول یونین کونسل فیصله او کړه چه دواړه ښځې خپلو خپلو کورونو ته لاړې شئ ټولو فیصله منظوره کړه لیکن روستوگل خان انکار او کړو چه نه بوتلل غواړم اونه جینی پریخودل غواړم فیصله دوباره په یونین کونسل کښې پیش کړې شوه یونین کونسل دفیصلې دپاره پیراظهر لره مقرر کړو، پیر صاحب دواړو فریقانو ته دثالث مقرر کولو او وئیل، دواړو فریقانو د خپل خپل طرفنه ثالثان مقرر کړل ثالثانو دصلحې په ځائی دټولونه مخکښې یو تحریری بیان قلمبند کړو چه کوم فریق دثالثانو خبره نه منی دهغه ښځه به په هغه باندې طلاقه وی په دې دوران کښې خطیب مسجد ثالثانو ته او وئیل چه هلکانو نه دپوښتنې کولو سره فیصله او کړی مگر ثالثانو او وئیل چه دهلکانو نه پوښتنه نه کوو او بغیر دپوښتنې کولو نه ئې فیصله او کړه چه ستاسو ددواړو ښځې په تاسو باندې طلاقې دی حالانکه بی بی خانه طلاق اخستل نه غواړی ددې یوه لور هم ده ایاددې ذکر شوې ثالثانو په دې کار سره طلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا المستفتی: فضل حسین بیروت خوردهزاره..... ۱۹۷۴ ۱۰ ۸۱۱

جواب: چونکه ذکر شوې واقعه کښې دې خاوندانو نه پخپله طلاق لیکلې دې اونه ئې په بل لیکلو اونه ئې دمضمون خبریدونه پس دستخط او کړو اونه دوی دطلاق ورکولونیت کړې دې، لهدا په دوی باندې ښځې طلاقې شوی نه دی په دوی باندې دښځو مطلقه کیدل دقاعدي خلاف او نامنظور دی (ماخوذ عالمگیریه ۱)

﴿۱﴾ وفي الهندية: واما تفسير الطلاق شرعا فهو رفع قيد النكاح حالا او مآلا بلفظ مخصوص..... واما ركنه فقوله انت طالق ونحوه الخ.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۲۸ کتاب الطلاق الباب الاول)

وردالمختار (۱) وهو الموفق

طلاق نامه باندې دطلاق نیت نه کولو دوجه نه دغلط دستخط کولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دزید دطرف نه یو فضولی عدالت کښې ستامپ پیپرو اخستلو او منشی نه ئې اولیکلو چه زید خپلې ښځې ته طلاق ثلاثه ورکړې دې، بیاپه دې ستامپ باندې زید دخپل اصلی نوم په ځائی فرضی او غلط نوم سره دستخط او کړو زید وائی چه مادي فضولی ته نه دطلاق څه وئیلی دی اونه مې دطلاق اراده وه لیکن ددې غلط دستخط کولو څه قانونی مجبوریانې وې روستو فضولی ستامپ د مجستریټ په حواله کړو او ور سره زید هم موجود وو مجستریټ دزیدنه څه استفسار اونه کړو بلکه خپل مهر عدالت او دستخط ئې او کړو بیافضولی دغه ستامپ ښځې ته ورکړو، اوس دطلاق شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا نور محمد مهتمم مدرسه اسلامیة بغه مانسهره ۱۹۸۳ ۵ ۱۷

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: قال في الهندية: الكتابة على نوعين مرسومة وغير مرسومة ونعني بالمرسومة ان يكون مصدرا ومعنونا مثل ما يكتب الى الغائب وغير المرسومة ان لا يكون مصدرا ومعنونا وهو على وجهين مستبينة وغير مستبينة فالمستبينة ما يكتب على الصحيفة فالحائط والارض على وجه يمكن فهمه وقراءته وغير المستبينة ما يكتب على الهواء والماء وشئ لا يمكن فهمه وقراءته ففي غير المستبينة لا يقع الطلاق وان نوى وان كانت مستبينة لكنها غير مرسومة ان نوى الطلاق يقع والا لا وان كانت مرسومة يقع الطلاق نوى او لم ينو ثم المرسومة لا تخلو اما ان ارسل الطلاق بان كتب اما بعد فانت طالق فكما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة وان علق طلاقها بمجئ الكتاب بان كتب اذا جاءك كتابي فانت طالق فجاءها الكتاب فقرأتها او لم تقرأ يقع الطلاق.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۳ مطلب في الطلاق بالكتابة)

الجواب: تحريري طلاق بغير قصد او نيت نه نامنظور او كالعدم وى.

يدل عليه ما فى ردالمحتار ٥٤٩: ٢ وفى البحر ان المراد الاكراه على التلفظ بالطلاق فلو اكراه على ان يكتب طلاق امرء ته فكتب لا تطلق لان الكتابة اقيمت مقام العبارة باعتبار الحاجة ولا حاجة هنا كذا فى الخانية (١) انتهى قلت: وجه الدلالة ان حكم

الاكراه والهزل واحد (٢). وهو الموفق

مستحل د گناه سره نکاح باطله اويځه آزاده ده

سوال: څه فرمائى علماء دين دي مسئلي باره کښي چه ديونښځي نکاح ديو مطرب (ډولکي مار) سره او شوه هغه خپلي ښځي لره په گډا او نور و فحش

(١) (ردالمحتار هامش الدر المختار ٢: ٥٤٤ مطلب فى الاكراه على التوكيل بالطلاق الخ)

(٢) يدل عليه ما فى ردالمحتار: (قوله او هازلا) اى يقع قضاء وديانة..... واما ما فى اكراه الخانية لو اكراه على ان يقر بالطلاق فاقر لا يقع كما لو اقر بالطلاق هازلا او كاذبا فقال فى البحر ان مراده لعدم الوقوع فى المشبه به علمه ديانة ثم نقل عن البزازیة والقنية لو اراد به الخبر عن الماضى كذبا لا يقع ديانة وان اشهد قبل ذلك لا يقع قضاء ايضا، ويمكن حمل ما فى الخانية على ما اذا اشهد على انه يقر بالطلاق هازلا ثم لا يخفى ان ما مر عن الخلاصة انما هو فيما لو انشا الطلاق هازلا وما فى الخانية فيما لو اقر به هازلا فلا منافاة بينهما، قال فى التسويج وكما انه يبطل الاقرار بالطلاق والعناق مكرها كذلك يبطل الاقرار بهما هازلا لان الهزل دليل الكذب كالاكراه حتى لو اجاز ذلك لم يجز لان الاجازة انما تلحق سببا منعقد ايتحمل الصحة والبطالان وبالاجازة لا يصير الكذب صدقا وهذا بخلاف انشاء الطلاق والعناق ونحوهما مما لا ييتحمل الفسخ فانه لا اثر فيه للهزل.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ٢: ٥٤٩ قیل مطلب فى تعريف السكران وحكمه)

.....

کارونو باندي مجبوره کړه، داجينئ دخپل موريلار کور ته لاره او خاوندنه ئې سول جج سره دنکاح د تنسيخ کولو دعوى او کړه، ايا دافيصله په شريعت کښي منلې شى؟ بينوا توجروا

المستفتى: حافظ گل رحيم خطيب اده مسجد صوابى... ١١٨١٧١٨ هـ

الجواب: بشرط صدق وثبوت بره مضمون سره د اښځه آزاده ده او په بل ځاى کښي باقاعده نکاح کولې شى ځکه چه استحلال د گناه حسب تصريح متکلمينو او فقهاء کفر دي، (١) قال فى شرح التنوير: ومن يستحل الرقص قالوا بكفره ولا سيما بالدفع يلهو ويتمر، وتمام الكلام فى ردالمحتار ٢٥٩: ٤ كتاب المرتد، او چونکه دارومدار دليل د استحلال دي نه عين اعتقاد حلت حرام، لکونه خفيا، او په صورت مسئوله کښي دليل د استحلال بغير د شک نه موجود دي گناه ذريعه دمعاش جوړول په دي باندي فخر کول وغيره واضح دلائل دي (٣) وهو الموفق

(١) قال الشيخ محي الدين بن بهاء الدين: (قوله ولا نكفر مسلما بذنب من الذنوب وان كانت كبيرة اذا لم يستحلها) واما اذا استحل الذنب وان كانت صغيرة يكون مكذبا للشارع فى النهى فيزول التصديق على قلبه فيكون كافرا نعوذ بالله.

(القول الفصل شرح فقه الاكبر ٣٠٦ ولا نكفر مسلما بذنب الخ)

(٢) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ٣: ٣٣٤ قیل باب البغاة)

(٣) قال العلامة ابن البزازی الكردي: والقرطبي على ان هذا الغناء وضرب القضيب والرقص حرام بالاجماع عند مالك وابي حنيفة والشافعي واجمده فى مواضع من كتابه..... ورايت فتوى شيخ الاسلام سيد جلال الملة والدين الكيلاني رضى الله عنهم ان مستحل هذا الرقص كافر ولما علم ان حرمة بالاجماع لزم ان يكفر مستحله وللشيخ الزمخشري فى كشفه كلمات فيهم يقوم بها عليهم الطامة وصاحب النهاية والامام المحبوبي ايضا اشد من ذلك عزم على ان يأمر بالكفر كفر.

(فتاوى بزازیة على هامش الهندية ٦: ٣٣٩ المتفرقات من آخر الكتاب)

کہ خاوند مرتدشی نو دري حیضہ تیرولونہ پس نکاح ختمہ او کالعدم شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید سنی اہل سنت مسلمان وو خہ وخت پس مرزائی قادیانی جوڑ شو. یہ دی وخت کنبی اولاد ہم او شو ددہ بنخہ ہم ہغہ رنگہ سنی پاتی شوه او خوخلہ دی لہ ربوہ تہ بوتلو سرہ سرہ دمرزائی خلیفہ یہ بیعت کولوباندی مجبورہ کرہ، مگر دی انکار او کپرواوس حالانکہ مرزائی غیر مسلم قرار شوی دی زید تہ د توبی کولو مشورہ ور کرے شوه لیکن دی مرتد کیدلو باندی مصر دی اوس ایاضروری دی چہ زید مسلمانہ بنخہ تہ طلاق ور کرے یا طلاق خود بخود واقع کیڑی؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوفی عبدالکریم رالپنڈی ۱۹۷۴ء ۳۱۱۱

الجواب: دمسلمانہ بنخہ مسلمان خاوند چہ کلہ مرتد شی نود خاوند اصرار یا دري حیضہ تیریدلو نہ پس سابقہ نکاح ختمہ او کالعدم کیڑی. د طلاق یا خلع ضرورت نہ وی، او کلہ چہ خاوند د ابتداء نہ یعنی د عقد نکاح د وخت نہ کافر او مرتد وی نودا نکاح د ابتداء الامر نہ کالعدم وی، اگرچہ خاوند اصرار او ابا کوی یا نہ، دا مسائل یہ شامی (۱) بحر، فتح او عالمگیریہ (۲) کنبی لیکلی شوی دی وهوالموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: والعدة فی حق حرة ولو کتابیة تحت مسلم تحيض لطلاق ولو رجعیاً او فسخ بجميع اسبابه، قال ابن عابدین: (قوله بجميع اسبابه) مثل الانفساخ بخیار البلوغ..... والردة فی بعض الصور.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۶۵۱ قبیل مطلب حکایة شمس الائمة السرخسی باب العدة) ﴿۲﴾ وفي الهندیة: وان اخبرت المرأة ان زوجها قد ارتد لها ان تتزوج باخر بعد انقضاء العدة فی رواية الاستحسان وفي رواية السير ليس لها ان تتزوج قال شمس الائمة السرخسی الاصح رواية الاستحسان کذا فی فتاویٰ قاضی خان فی باب الردة.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۲۰ قبیل الباب الحادی عشر فی القسم باب نکاح الکفار)

یہ طلاق رجعی کنبی رجوع کوتکی تہ د

مزا ق یہ طور طلاق وغیرہ وئیل جائز نہ دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید بنخہ تہ یو طلاق ور کولو نہ پس بیا رجوع کرے وہ، لکہ چہ یہ دین اسلام کنبی جائز دی، کافی مودی نہ دوا رہ آباد دی او خوشحالی سرہ اوسیری (۱)، آیا شرعاً یہ دی کنبی خو خہ نقصان نشته؟ (۲)، کہ یوسری د طنز (توقو) یہ طور وائی چہ زید طلاق ور کرے وو ددہ دیارہ دا بنخہ حلال نہ ده وغیرہ، ددی سری خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد سلیم بقلم خود

الجواب: چونکہ د طلاق رجعی نہ پس رجوع جائز ده، لقوله تعالى: الطلاق مرتن فامساک بمعروف او تسریح باحسان، (سورة البقرة) (۱) لهذا یہ زید باندی خہ گناہ او حرج نشته دی، او یہ ده باندی طنز کولو والا کہ چرتہ جاہل وی نوہغہ لہ دی پوہہ کرے او کہ چرتہ د علم او پوہی باوجود طنز کوی نودہ تہ دینی تعزیر ضروری دی، فی الدرالمختار: وعز کل مرتکب منکر او مؤذی مسلم بغیر حق بقول او فعل (۲) وهوالموفق

بغیر د سوچ نہ او بغیر د قصد نہ د طلاق الفاظ وئیل

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یومور خپلی لور تہ دري غوزان ور کرل، لورور تہ او وئیل چہ صرف دري غوزان؟ دري خو طلاق کیڑی نو مخامخ دلور پلار ناست وونوہغہ بغیر د سوچ او بغیر د قصد نہ او وئیل چہ ستا مور شپرو طلاقو سرہ طلاقہ ده اوس بہ ددی مسئلہ حل خہ وی؟ بینوا توجروا

المستفتی نامعلوم

﴿۱﴾ (سورة البقرة آیت: ۲۲۹ پارہ: ۲ رکوع: ۱۳)

﴿۲﴾ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۱۹۹ فروع باب التعزیر)

جواب: یہ صورت مسئلہ کہ چرتہ خاوند ہازل وی یعنی ددی الفاظ متعلق سبب دطلاق واقع کیدہ معلوم وولیکن ددی سرہ طلاق واقع کول مراد او مقصود نہ وونویہ دہ باندي دانبخہ مطلقہ مغلظہ شوی دہ، (شرح التنویر علی هامش ردالمحتار ۵۸۵: ۲، ۱) او کہ چرتہ داخاوند جاہل وی یعنی ددی الفاظ متعلق سبب دطلاق واقع کیدل معلوم نہ وونویہ دہ باندي بنسخہ مطلقہ شوی نہ دہ.

کما فی فتح القدیر ۳: ۳۵۱، ۳۵۲ باب ایقاع الطلاق، ولا بد من القصد بالخطاب بلفظ الطلاق عالما بمعناه او النسبة الى الغائبة..... والحاصل انه اذا قصد السبب عالما بانه سبب رتب الشرع حکمه علیہ ارادہ اولم یردہ واما اذا لم یقصدہ او لم یدر ما هو فیثبت الحکم علیہ شرعا وهو غیر راض بحکم اللفظ ولا باللفظ فمما ینبوعنه قواعد الشرع ﴿۲﴾. فافهم. وهو الموفق

د حمل یہ صورت کنبی ہم طلاق واقع کیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری خیلہ بنسخی تہ درپ طلاقہ ورکری دی لیکن ہغہ وخت ہغہ بنسخہ حاملہ نہ وہ اودی سری ہم باربار دحمل اقرار کری ددی ایاد حمل یہ صورت کنبی طلاق واقع کیدلی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: امیر خان دربند ہزارہ..... ۱۳۹۱/۲/۲۸ھ

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: بخالف الهازل واللاعب فانه يقع قضاء وديانة لان الشارع جعل هزله به جدا فتح، قال ابن عابدين: (جعل هزله به جدا) لانه تكلم بالسبب قصدا فيلزمه حكمه وان لم يرض به لانه مما لا يحتمل النقص كالعناق والنلر واليمين.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۲۶۱ قبیل مطلب فی طلاق المدهوش).

﴿۲﴾ (فتح القدیر فی شرح الهدایة ۳: ۲۵۱، ۲۵۲ باب ایقاع الطلاق)

جواب: دآنمہ اربعہ یہ نزددا حاملہ بنسخہ مطلقہ مغلظہ شوی دہ ﴿۱﴾ بغیر دحلالی نہ بلہ کومہ چارہ نشتہ ددی. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة المرغینانی: وطلاق الحامل يجوز عقيب الجماع لانه لا يؤدي الى اشتباه وجه العدة وزمان الحبل زمان الرغبة في الوطء لكونه غير معلق او يرغب فيها لمكان ولده منها فلا تقل الرغبة بالجماع.

(هداية على صدر فتح القدیر ۳: ۳۳۷ باب طلاق السنة)

باب صریح الطلاق

پہ طلاق صریح کنبی نیت د بینونت لغوہ او نامنظور دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ خما یو دوست دہنخی سرہ جنگ او کرو، ہنخی ئی وھلہ لیکن خلقو دے پرنی نہ خودلو، دے دروازی نہ بھر ولا وواودوہ خلہ ئی اووئیل چہ خہ تہ پہ ماباندی طلاقہ ئی خہ تہ پہ ماباندی طلاقہ ئی دغہ وخت ددہ نیت دطلاق مغلظہ وو، آیاد اطلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: غنی الرحمن جروہہ نوشہرہ..... ۱۶ رجب ۱۴۰۳ھ

جواب: دابنخہ پہ دے خاوند باندی طلاق رجعی سرہ مطلقہ شو دے (۱) مطلقہ مغلظہ شو نہ دے حکم پہ داسی صریح الفاظو کنبی نیت دبینونت لغوہ او نامنظوروی، کما فی ردالمحتار ۵۹۲: ۲ (۲) وھوالموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان الصريح نوعان صريح رجعي وصريح بائن فالاول ان يكون بحروف الطلاق بعد الدخول حقيقة غير مقرون بعوض ولا بعدد الثلاث لانصا ولا اشارة ولا موصوف بصفة تنبئ عن البينونة او تدل عليها من غير حرف العطف ولا مشبه بعدد او صفة تدل عليها.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۷ مطلب الصريح نوعان رجعي وبائن)

﴿۲﴾ قال العلامة محمد امين: (قوله اولم ينو شيئا) لما مر ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله كما افاده في الفتح وحققه في النهر.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۷ مطلب في قول البحر باب الصريح)

د ارتداد زوجین دوجہ نہ بینونت واقع کیڑی نہ چہ طلاق

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ احد الزوجین مرتد شوی دی نود نکاح خہ حکم دی، طلاق واقع شو دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام سرور اسلام آباد..... ۱۴۰۱/۲/۱۴ھ

جواب: دکلمات کفریہ وئیلوسرہ بینونت واقع کیڑی مگر طلاق نہ واقع کیڑی، ارتداد الزوجین عن الاسلام وقعت الفرقة بغير طلاق في الحال قبل الدخول وبعده (ہندیہ ۱: ۳۶۱) (۱) وھوالموفق

د ہنخی خاوند پہ کومہ ہرامہ کنبی

د فنکاری پہ وخت د دریو طلاقو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ ہنخی خاوند دواریو پہ کومہ ہرامہ کنبی دفنکاری کولوپہ وخت دکوم پارت کولوپہ وخت دفلم دقصری پہ روسرہ دغصی پہ حالت کنبی درے طلاقہ ورکرل نوایادی ہنخی خاوند لہ اصل کنبی ہم طلاق کیڑی یانہ، نیز ددوی اصل نومونہ نوروی لیکن پہ ہرامہ کنبی ئی فرضی نومونہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: گلزار احمد حقانی..... ۱۹۸۷ء/۱۱/۳۱

الجواب: حکایت دطلاق اگرچہ طلاق نہ دے (۲) لیکن بی پردگی تہ جائز ترقی

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۳۹ الباب العاشر فی نکاح الکفار)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله كما افاده في الفتح وحققه في النهر احترازاً عما لو كرر مسائل الطلاق بحضرتها او كتب ناقلاً من كتاب امرأتی طالق مع التلفظ او حکي يمين غيره فانه..... (بقية حاشية په راروانه صفحہ)

گنہ لو والا نکاح باقی پاتی کیدل زیر غورده (۱) وهو الموفق

طلاق قطعی طلاق بائن ته و نیلی شی نه چه طلاق ثلاثه ته

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دنن نه تقریباً پنځه کاله مخکښې د بيمارۍ د وجه نه خپلې ښځې ته په دې الفاظو باندې دستخط کولو سره طلاق ورکړو، چه خه خپلې ښځې ته د کور د ناچارې د وجه نه طلاق ورکوم، طلاق قطعی ورکولو سره فارغ کوم، ښځه ځماد تر ورلوروه او د طلاق وجه صرف ځمابيمارۍ وه چه خه حقوق زوجيت نشم ادا کولې، خلوت ضرور شوی دې غرض دې چه دې سره کوم طلاق واقع کيږي او د حلالي به خه صورت وی؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد اسلم سنجوال کينټ..... ۱۲۹۱، ۱۹۹۰

الجواب: په صورت مسئله کښې تجديد نکاح ضروری دې د حلالي ضرورت (بقیه حاشیه) لا يقع اصلا ما لم يقصد زوجته.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۷ مطلب الصريح يحتاج في وقوعه الى النية)

وفي الهندية: رجل قال لامرأته انت طالق فقال له رجل ما قلت فقال طلقته او قال قلت هي طالق فهي واحدة في القضاء كذا في البدائع.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۵ اذا كرر الطلاق على المرأة المدخول بها)

﴿۱﴾ قال الملا علی قاری: وفي عمدة النسفی: واستحلال المعصية كفر، قال شارحه القونوی كانه اراد والله اعلم، بالمعصية المعصية الثابتة بالنص القطعی..... وقال القاضي عضد الدین فی المواقف: ولا يكفر احد من اهل القبلة الا فيما فيه نفى الصانع القادر العليم او شرك او انكار للنبوة او ما علم مجيئه بالضرورة او المجمع عليه كاستحلال المحرمات.

(شرح فقه الاكبر ۱۲۲ مطلب يجب معرفة المكفرات لاجتنابها)

نشته ځکه چه طلاق قطعی طلاق بائن یا طلاق غیر معلق ته وائی نه چه طلاق ثلاثه ته (۱) وهو الموفق

طلاق منجز سره طلاق معلق باطل کيږي

سوال: خه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه زید منکوحي ته طلاق معلق مثلاً ان دخلت الدار فانت طالق، او وئیل بیا د دخول دارنه مخکښې درې نور طلاقې منجز ورکړل پس منکوحه عدت کښې وه چه دخول دارئې هم او کړونوایا اوس دا طلاق معلق به هم واقع کيږي یا نه؟ که چرته واقع وی نو اوس به نوي عدت تیروی یا تداخل کافی دې؟ بينوا توجروا

المستفتی: فضل معبود جندول معیار..... ۱۹۷۴، ۵۱۲۱

جواب: چونکه طلاق معلق طلاق منجز سره باطل شوي دې لهذا په دي باندې به عدت وغيره نه مرتب کيږي، کما فی الدر المختار: ويطل تنجيز الثلاث للحرة والثنتين للامة تعلیقة للثلاث ومادونها، هامش ردالمحتار ۴: ۶۸۴ (۲). وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: واما الثاني (بائن) فبخلافه وهو ان يكون بحروف الابانة وبحروف الطلاق لكن قبل الدخول حقيقة او بعده لكن مقرونا بعدد الثلاث نصا او اشارة او موصوفا بصفة تنبئ عن البينونة..... واختار في الفتح ان القسم الثاني ليس من الصريح فلا حاجة للاحتراز عنه واستظهر في البحر ما في البدائع معللا بان حد الصريح يشمل الكل قال في النهر للقطع بانه قبل الدخول او على مال ونحو ذلك ليس كناية الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۷ مطلب الصريح نوعان رجعي وبائن)

وقال العلامة الحصكفي: ويقع بقوله انت طالق بائن او البتة، قال ابن عابدين: البتة مصدر بت امره اذا قطع به وجزم نهر.

(الدر المختار مع الشامی ۲: ۳۸۷ بعيد مطلب في قول الامام ايماني كايمان جبريل)

﴿۲﴾ (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۹ باب التعليق)

د طلاق په تعداد کښې د شک د وجهې نه طلاق مغلظ واقع کېږي نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه مایوه نیمه میاشت مخکښې قسم کړې وو ددې څه الفاظ دیادنه وتل یقینې دی یامې صحیح الفاظ وئیلې وی ماته یادنه دی مگر شک دې چه ماددربو طلاقونوم اخستی وو، یایو یادوه، اوس یادنه دی، دا الفاظ څه داسې وو دمثال په طور باندې چه ما باندې ښځه درې طلاقه سره حرام ده یا حرام به وی، حرام به شی، یا حرام وی یا درې طلاق حرام شی پته نشته په دې کښې مې څه رنگه لفظ وئیلې وو، اوس د طلاق څه حکم دې؟ بینوا توجرو

المستفتی: جازو خان لارنس پور کیملیپور ۱۹۷۷ء ۵۸۱

جواب: چونکه ستاد دربو طلاقونوما اخستلو کښې شک دې لهذا په تاباندې ښځه مطلقه مغلظه شوې نه ده البته تاسو احتیاطاً دنکاح تجدید او کړئ.

فی الهندية ۱: ۳۸۷ فی نوادر ابن سماعة عن محمد رحمة الله عليه اذا شك فی انه طلق

واحدة او ثلثا فهي واحدة حتى يستيقن او يكون اكبر ظنه على خلافه (۱). وهو الموفق

د طلاقي رجعي د عدت تیریدلونه پس د دوو نورو طلاقو ورکولو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته زبانی یو طلاق ورکړو، کافی وخت پس هغه دوه نور طلاقونه تحریر او ورکړل هم دغه وخت کښې داسې یو عالم ته لاړو او هغه ته ئې او وئیل چه تقریباً دوه نیم کاله شوې دې چه ما خپلې ښځې ته ذکر شوی ترتیب سره درې طلاقه ورکړل ایادري واره واقع شوې وی یانه؟ نو هغه جواب ورکړو چه درې واره واقع شوې دی اوس بغیر د حلالي څه نور صورت نشی کیدلئ ستاسو صاحبانو څه رائي ده؟ بینوا توجرو

المستفتی: سلطان محمد جامعه فاروقیه کالج روداتک ۱۹۸۸ء ۴۹۱

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۶۳ مطلب اذا شك انه مطلق واحدة او ثلاثا)

جواب: که چرته خاوند د دوه تحریری طلاقونه، د اول طلاق د عدت تیریدلونه پس ورکړی وی نو تجدید دنکاح کافی دې (۱) ورنه باقاعدہ د تحلیل نه بغیر څه چاره نشته دې. وهو الموفق

رجوع سره د طلاق رجعی اثر ختم او طلاق په خپل حال باقی پاتې کېږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته دوه طلاقه ورکړل بیائی عدت کښې دننه رجوع او کړه څلور پنځه کاله پس دې سړی بیا خپلې ښځې ته یو طلاق ورکړو آیا د طلاق په مخکښې دوه طلاقو سره جمع کولې شی نو مغلظه به شی ددې شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجرو

المستفتی: عبد الوهاب مدرسه منهاج العلوم نریاب هنگو ۱۹۸۳ء ۷۸۱

الجواب: رجوع سره د طلاق رجعی اثر ختمیږي د طلاق ذات به په خپل حال باقی پاتې وی نو بس په دې سړی باندې په ظاهره ښځه مطلقه مغلظه شوې ده او بغیر د حلالي نه به ده دپاره حرامه وی، لقوله تعالى: فلا تحل له من بعد حتى تنكح

(۱) ددې وجه داده چه د رومبې طلاق د عدت تیریدونه پس به ښځه د خاوندنه جدا کیدو سره محل د طلاق پاتې نه شو، په دې وجه به د عدت تیریدونه پس ورکړې شوی دوه تحریری طلاقونه لغو متصور کېږي

كما في الشامية: والرجعي لا يزيل الملك الا بعد مضي العدة. (ردالمحتار ۲: ۵۷۶ باب الرجعة) وقال العلامة الكاساني: فلا يصح الطلاق الا في الملك او في علة من علائق الملك وهي عدة الطلاق.

(بدائع الصنائع ۳: ۱۲۶ فصل واما الذي يرجع الى المرأة)

او که د رومبې طلاق د عدت په دوران کښې ئې دا دوه تحریری طلاقونه ورکړي وی نو بیا به ښځه په دې خاوند باندې مطلقه مغلظه وی،

قال العلامة ابن عابدين: عبارة الذخيرة وغيرها طلقها رجعية ثم قال في العدة جعلت هذه التولية بائنة او ثلاثا صح عند ابی حنيفة وهي اخصر من عبارة المصنف واطهر وقيد بقوله في العدة لانه بعدها تصير المرأة اجنبية فلا يمكنه جعل طلاقها ثلاثا او بائنا.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۸ مطلب الصريح يلحق الصريح والبائن) (از مرتب)

زوجاً غیرہ (الآیۃ) (۱)۔ وهو الموفق

پہ طلاق رجعی کنبی عدت کنبی دننہ درجوع نہ کولو

پہ صورت کنبی د تجدید د نکاح نہ بغیر خہ چارہ نشہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ ماخپلی بنخے تہ طلاق رجعی ورکری وو حالانکہ عدت کنبی دننہ مارجوع اونہ کری شوہ او اوس ہم خومیاشتوپوری ددی سرہ ملاؤنہ شوم اونہ مے دلته دیار غیر کنبی دگواہانو پہ مخامخ رجعت اوکرو، اوس کلہ چہ درے حیضہ تیرشول لیکن خہ بنخہ پریخودل نہ غوارم اوپہ راتلونکنبی اپریل کنبی وطن تہ خم ددی سرہ تجدید دنکاح یا طلاق یا دحلالی حکم شرعی خہ دے؟ بینوا توجروا المستفتی: م، ظ، یوای ای ابو ظہبی..... ۱۸ ربیع الثانی ۱۴۰۳ھ

جواب: کہ چرتہ تہ عدت تیریدلونه مخکنبی دے زبانی مراجعت کری وی نودتجدید نکاح ضرورت بہ نہ وو، خواہ کہ دامراجعت دگواہانویا دبنخے پہ حضور کنبی شوی وی یا پہ غیر حضور کنبی (۲) پس پہ دے نوعیت مسئلہ کنبی بغیر دتجدید نکاح نہ بلہ خہ لارہ نشہ البتہ دتحلیل ضرورت نشہ پہ

﴿۱﴾ قال العلامة ملا جيون: قوله تعالى: 'فان طلقها فلا تحل له الآية..... فقال اكثر المفسرين انها متصلة بقوله تعالى: 'الطلاق مرتان، يعني الطلاق الرجعي مرة او مرتان فان طلقها بعدها تطليقة ثالثة فلا تحل له بعد ذلك ابدًا حتى تنكح زوجا اخر غيرہ ثم دخل بها ذلك الزوج.

(التفسيرات الاحمدية ۱۲۷ بحث تمسك المعتزلة وجوابه)

﴿۲﴾ قال العلامة عبد الله الموصلي: الطلاق الرجعي لا يحوم الوطاء وللزوج مراجعتها في العدة بغير رضاها وثبت الرجعة بقوله راجعتك ورجعتك..... وبكل فعل ثبت به حرمة المصاهرة من الجانبين ويستحب ان يشهد على الرجعة الخ.

(الاختيار لتعليق المختار ۱۸۹: ۲ باب الرجعة)

شرط ددی چہ تاسودد دی نہ مخکنبی دوه طلاقہ خہ وخت نہ وی ورکری (۱) وهو الموفق

طلاق رجعی کنبی درے حیض تیریدلونه مخکنبی

رجوع کولی شی د مهر پہ دے کنبی دخل نشہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ زید خپلی بنخے تہ یو طلاق ورکرو اوحق مہرا ونفقہ ئی ہم ددی پہ حوالہ کرہ یوہ میاشت دیارلس ورخے تیریدلونه پس زید رجوع اوکرہ اوس بعض خلق وائی چہ دحق مہر ادا کولو او او یوہ میاشت دیارلس ورخے تیریدلودوجہ نہ طلاق بائن واقع کیری لہذا رجوع نشی کولی صحیح مسئلہ خہ دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ شیرزمان مدرسہ تجوید القرآن سول کوارتیریشاور ۱۲۲ محرم ۱۴۰۳ھ

الجواب: داسری درے حیضہ تیریدلونه مخکنبی رجوع کولی شی (۲) پہ دے کنبی مہرور کولو اونہ ورکولو کنبی خہ دخل نشہ البتہ داضروری دہ چہ دے سری ددی نہ مخکنبی دوه طلاقہ نہ وی ورکری (ماخوذ از شامی) (۳) وبحر الرائق (۴)۔ وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: وينكح مبانته بما دون الثلاث في العدة وبعدها بالاجماع ومنع غيره فيها لاشتباه النسب.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۸۲ مطلب في العقد على المبانة)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وتنقطع الرجعة ان حكم بخروجها من الحيضة الثالثة ان كانت حرة.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۱ الباب السادس في الرجعة وفيما تحل به الخ)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: (الرجعة) هي استدامة الملك القائم بلا عوض ما دامت في العدة اي عدة الدخول حقيقة اذ لا رجعة في عدة الخلوة ابن كمال.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۷۴ باب الرجعة)

﴿۴﴾ قال العلامة ابن نجيم: (قوله هي استدامة الملك القائم في العدة) اي الرجعة ابقاء

النكاح على ما كان مادامت في العدة..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

پہ یولفظ (طلاق) و نیلو سرہ طلاق رجعی واقع کیڑی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ مسمی کالاخلی بنی خہ تہ پہ یولفظ (طلاق) کرے دہ چہ خہ تہ طلاقہ ئی ددی واقعی یوہ میاشت او خہ ور خہ زیاتی تیرشوی دی ددی گواہان موجود دی پہ دے سرہ کوم طلاق واقع کیڑی؟ بینوا توجروا

المستفتی: خادم عبدالباری خطیب مسجد بیروت..... ۱۹۷۵ء ۸۱۲

جواب: کہ چرتہ دے سری ددی حادثی نہ مخکنبی دے بنی تہ دوه طلاقہ نہ وی ور کرے نوداسری پہ عدت کنبی دننه دننه زبانی مراجعت کولی شی او کہ چرتہ عدت تیرشوی وی نو تجدید نکاح بہ کوی دحلالی ضرورت نشته داد طلاق رجعی حکم دے صرح بہ فی جمیع کتب الفتاویٰ والمعتبرات فلاحاجة الى نقل العبارات (۱) وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) لقوله تعالى: فامسكوهن بمعروف لان الامساك استدامة الملك القائم لا اعادة الزائل وقوله تعالى: وبعولتهن احق بردهن يدل على عدم اشتراط رضاها وعلى اشتراط العدة اذ لا يكون بعدها بعلا. (البحر الرائق ۴: ۲۹ باب الرجعة)

﴿۱﴾ قال العلامة الموصلي: الطلاق الرجعي لا يحرم الوطء وهو ان يطلق الحرة واحدة او اثنتين بصريح الطلاق من غير عوض، والدليل عليه قوله تعالى: وبعولتهن احق بردهن، والبعل هنا الزوج..... والانسان انما يملك رد المنكوحه الى الحالة التي كانت عليها قبل الطلاق فلا يكون النكاح زائدا مادامت العدة باقية فيحل الوطء وللزوج مراجعتها في العدة بغير رضاها..... وله ان يتزوج مطلقته المبانة بدون الثلاث في العدة وبعدها لان حل المحلية باق اذ زواله بثالثة ولم توجد وانما لا يجوز لغيره في العدة تحرزا عن اشتباه الانساب وهو معلوم في حقه.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۸۹، ۱۹۳ باب الرجعة)

پہ طلاق رجعی کنبی دعدت پہ دوران**کنبی رجوع نہ کولو سرہ باننہ کیڑی**

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری خیلی بنی تہ د دوی نہ طلاق رجعی لیکلو سرہ راواستولو اودموریلار منع کولودوجه نہ دوه نور طلاقہ ئی راوانستول او وائی چہ نور طلاق نہ راستوم لیکن کہ خمانب خہ خماپہ کور کنبی وی نو کورتہ نہ راحم ددی طلاق اول اوس درے میاشتی پورہ کیدو والادی ایادری میاشتی پورہ کیدلو باندی ددی سری بنی مطلقہ مغلظہ کیڑی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد امین نرتویہ اٹک..... ۱۹۹۱ء ۸۱۱

الجواب: بشرط صدق وثبوت دانبخہ عدت تیریدلونه پس یو طلاق بائن سرہ بہ مطلقہ شمار لی کیڑی چہ پہ هغی کنبی تجدید نکاح کافی دے (۱) وهو الموفق

کہ چرتہ طلاق ورکول مسلم یا مبرهن وی نو بنی مطلقہ دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ ماتہ خما خاوند دخو کسانوپہ مخامخ خوخلہ طلاق را کر و او وائی کہ چرتہ جمیلہ ساتم نوموربه ساتم حالانکہ دطلاق دوه گواہان موجود دی اوس خہ حکم دے؟ بنیواتوجروا

المستفتی: ج، م، ن، مری راولپنڈی..... ۱۱۲ ستمبر ۱۹۷۹ھ

جواب: کہ چرتہ دخاوند دطر قنہ ددی الفاظ وئیل تسلیم شدہ یا پہ شہادت سرہ ثابت شدہ وی نودانبخہ مطلقہ او آزاده شوی دہ، والمسئلة من الواضحات فلا

﴿۱﴾ وفي الهندية: اذا كان الطلاق بائنا دون الثلاث فله ان يتزوجها في العدة وبعد انقضائها وان كان الطلاق ثلاثا لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها. (فتاوى عالمگیری ۱: ۲۷۲ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

العبارات ﴿۱﴾ وهو الموفق

حاجة الى نقل العبارات (۱)، وهو الموفق

د گواہانو پہ مخامخ د دریو طلاقو د اقرار نه

پس صرف تجدید نکاح باندې اکتفاء جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی ځما او ځما د قاری صاحب مخامخ اقرار او کړو چه ما خپله ښځه پریځي ده په درې شرط طلاق باندې اوس بغیر د حلالي د اښځه دده دپاره جلاله کیدلې شی یانه؟ اود اقرار نه پس یو مولوی صاحب ددوی د نکاح تجدید او کړو، ایا صرف تجدید د نکاح به په دې صورت کښې کافی وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا قاری فضل ربی صاحب تاجک حضروا تک ۱۹۸۸، ۱۸۱، ۳۰

جواب: که چرته ددې سړی ښځې ته درې طلاق ورکول تسلیم شده یاد شهادت شرعیه نه ثابت شده وی نو په ده باندې د اښځه مطلقه مغلظه شوې ده (۲) د باقاعده حلالي نه بغیر بله څه لاره نشته دادائمه اربعه مذهب دې اود قرآن او حدیث او آثار نه هم دا ثابت ده پس صرف نکاح باندې اکتفاء کول باطل او کالعدم دی (۳) وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الهندية: وشرط فيها شهادة رجلين او رجل وامرأتين سواء كان الحق مالا او غير مال كالنكاح والطلاق.

(فتاویٰ عالمگیری ۳: ۲۵۱ کتاب الشهادات الباب الاول)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: ونصابها لغيرها في الحقوق سواء كان مالا او غيره كنكاح وطلاق رجلان او رجل وامرأتان.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۴: ۲۱۳ کتاب الشهادات)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث قال في الفتح بعد سوق الاحاديث الدالة عليه وهذا يعارض ما تقدم واما امضاء عمر الثلاث عليهم مع عدم..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

دربو طلاقو کښې د تحلیل نه بغیر لاره نشته

او طلاق رجعی کښې رجوع کافی ده

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یوه میاشت او شوه چه ځما دخپل خاوند سره جهگړه شوې وه، غصه کښې هغه د طلاق او وئیل ماته هم غصه راغله او غلطی هم ځما وه چه ما هم په غصه کښې ورکوټې هلک لره خور له واستولو چه ما او غواړه، ځما اوځي او خور راغلل دوی او وئیل چه د طلاق ئې وئیلوو ویا نه نو ځما خاوند او ما او وئیل چه او وئیلی مووو، په دې باندې ځما خور څه د ځان سره کورته بوتلم او ځما درې ورکوټې بچی ئې پریخودل اولاره، ځما خاوند او وئیل چه ستا بچیان دی دا درې راره ځان سره کړه، بیا خلق په مینځ کښې راغلل ماته ئې او وئیل چه دا ورکوټې ورکوټې بچی دی ددې نه به څه جوړیږي، بهر حال د صلحې په وخت خاوند د ټولو په مخامخ دا او وئیل چه څه په غصه کښې راغلم د طلاق مې او وئیل حقیقه ما طلاق نه دې ورکړې که چرته ما طلاق ورکړی وی نو تحریری طلاق به مې ورکړې وی، ځما یو لور څه دیلار په وئیلو باندې کورته راوستم اوس برای مهربانی مالره زرتزره جواب سره نواز کړئ چه په ماڅومره کفاره ادا کول دی چه کفاره ادا کولو سره د خاوند کورته لاره شم؟ بینوا توجروا

المستفتی: شهاب الدین نو شهره صدر..... ۲۵ شوال ۱۳۸۹ هـ

جواب: که چرته خاوند درې طلاق ورکړی وی نو بغیر د تحلیل نه څه لاره نشته

(بقیه حاشیه) مخالفة الصحابة له وعلمه بانها كانت واحدة فلا يمكن الا وقد اطلنا في الزمان المتأخر على وجود ناسخ او لعلمهم بانتهاء الحكم لذلك لعلمهم باناطته بمعان علموا انتفاءها في الزمن المتأخر وقد ثبت النقل عن اكثرهم صريحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق الا الضلال وعن هذا قلنا لو حكم حاكم بانها واحدة لم ينفذ حكمه لانه لا يسوغ الاجتهاد فيه فهو خلاف لا اختلاف الخ.

((رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۵۵ کتاب الطلاق))

دی دتحلیل تفصیل دمقامی عالمانہ معلوم کریں او کہ چرتہ یو یاد وہ
طلاقہ ئی ورکری وی نوپہ عدت کنبی دننه زبانی رجوع کول کافی دی
او عدت نه پس تجدید دنکاح حکم شرعی دی = (۱) وهو الموفق

په کورکنبی موجود درېو بنځو کنبی په یو باندې بغیر د تعین د طلاق صورت

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه دیوسری درې بنځې دی
داسرې دکورنه بهر تلې وو. کله چه واپس راغلونود دروازې کهولا وهلو دپاره
ئې آواز او کړودننه نه یوه بنځه راغله دروازه ئې کهولاؤ کړه او واپس لاره او
دې سړی اونه کتل چه دا کومه بنځه وه بیا کله چه دا خاوند دننه لار ونوده
او وئیل چه کومې بنځې ماته دروازه کهولاؤ کړې ده هغه په مایه درې طلاقو
طلاقه ده اوس درېو اړه بنځې منکړې دی تردې چه هر یو قسم هم کوی چه
دروازه مانه ده کهولاؤ کړې نیز ددې درېو اړو بنځونه علاوه بله کومه بنځه نه
وه اوس به په کومې بنځې باندې د اطلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد رفیق..... ۱۲ جولائی ۱۹۷۵ء

جواب: که چرتہ دگواندیانو وغیره نه دکوم اجنبی دراتلو احتمال وی نومعامله
به صحیح شی گنی په دې سړی باندې به ټولو بنځو سره جماع وغیره کول
حرام وی اگر چه مطلقه به صرف یوه بغیر د تعین نه وی.

یدل علیه ما فی الهندیة ۱: ۳۸۹ ولو طلق احدى نسائه الاربع ثلاثا ثم اشتبهت وانكرت
كل واحدة ان تكون هي المطلقة لا يقرب واحدة منهن لانه حرمت عليه احداهن ويجوز
ان تكون كل واحدة وقال اصحابنا رحمهم الله تعالى كل ما لا يباح عند الضرورة لا
(۱) وفي الهندية: اذا كان الطلاق باثنا دون الثلاث فله ان يتزوجها في العدة وبعد انقضائها
وان كان الطلاق ثلاثا في الحرية وثنتين في الامه لم تحل حتى تنكح زوجا غيره نكاحا
صحيا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها، كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۴۷۳ فصل فیما تحل به المطلقة وما يتصل به)

يجوز التحری فيه والفروج من هذا الباب (۱) وهو الموفق

زمونږ په عرف کنبی درې شرطه درې ځله ته وئیلې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه دیوسری خپلې بنځې ته په
دې الفاظو سره طلاق ورکړو چه ته په مایه درېو شرطونو باندې طلاقه ئې آیا دی
سره درې طلاقه واقع کیږی حالانکه لفظ شرط لغوه معلومیږی؟ بینوا توجروا
المستفتی: عطاء الرحمن پولیس لائن اټک..... ۱۹۸۸ء ۲۹۱۹

الجواب: زمونږ د علاقې په عرف کنبی درې شرطونه درې ځله ته وئیلې شی
دې ځکه ددې عرف په بنیاد باندې دانځه مطلقه مغلظه شوې ده (۲)
وهو الموفق

درې شرط طلاقو سره بنځه مطلقه مغلظه کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه مسمی شریف خپلې
بنځې ته ددې گواهانوپه مخامخ علی، امین، اوزمان درې شرط طلاق ورکړل
او بنځه مخامخ موجوده وه لیکن دبنځې نوم ئې وانه خستلو دبنځې خاوند په
مینځ کنبی بیا جهگړه شروع شوه په جهگړه کنبی دبل سړی کورته اور سیدل
اوپه دغه ځای کنبی ئې دغصې په حالت کنبی هم دا الفاظ استعمال کړه
ددې شهادت مطابق مسمی شریف دپاره څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مقبول الرحمن..... ۱۹۷۵ء ۲۱۱۸

(۱) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۶۴ قبیل الفصل الثانی فی اضافة الطلاق الى الزمان)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: العرف والعادة ما استقر في النفوس من جهة العقول وتلقته
الطباع السليمة بالقبول..... واعلم ان اعتبار العادة والعرف رجوع اليه في مسائل كثيرة حتى
جعلوا ذلك أصلا فقالوا تترك الحقيقة بدلالة الاستعمال والعادة الخ.

(شرح عقود رسم المفتی ص ۳۷ والعرف فی الشرع له اعتبار)

الجواب: بشرط صدق وثبوت پہ دے خاوند بنحہ مطلقہ مغلطہ شوے ده بغیر دتحلیل نه اوس لاره نشته (۱) وهو الموفق

دری شرطه قائم کولو سره ئی طلاق ورکړل

اگرچه په مذاق کښې وی طلاق مغلطه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی د کورد ناچارې دوجه نه خپلې بنځې ته درې شرطه قائم کولو سره طلاق ورکړو د طلاق په وخت داسې په هوش او حواس کښې ووددې وجه نه جینئ د مورپلار کورته راغله هلک دوباره رجوع او کړه چه څه جینئ واپس راوړم اودا الفاظ مایه مذاق کښې وئیلی دی مادري طلاق شرط باندې کړی دی مگر دمذاق په شکل کښې، دده دا الفاظ ډیر وخلقو آوریډلی دی په طور د شهادت ددوو کسانو نومونه دادی..... که چرته ضرورت محسوس شی نونور کسان به هم شهادت ورکړی، نیز ذکر شوی دا تصدیق کړې دې چه مادا الفاظ په مذاق کښې وئیلی وواوس جینئ ده سره دتلونه انکار کوی دمستله څه حل دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل رحمن کوتکی باریاد کیمپ..... ۱۹۷۱ء ۱۲۱۲۸۱۲۳

جواب: په دې سړی باندې بنحہ مطلقه مغلطه شوې ده بغیر دتحلیل نه څه لاره نشته اگرکه دا الفاظ ده دمذاق او هزل په طور باندې وئیلی وی، فی الدر المختار: بخلاف الهازل فانه يقع قضاء وديانة لان الشارع جعل هزله به جداها ماش المختار ۵۸۵: ۲ (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل لحتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۴۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

﴿۲﴾ (الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۴۶۱ کتاب الطلاق)

د غصې په حالت کښې په ما باندې بنحہ په یولو

شرطونو باندې حرامه ده د وئیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه دیو سړی خپلې بنځې سره په معمولی بحث باندې تکرار او شوچه هغې کښې دسړی هوش او حواس صحیح نه وواو په غصه کښې راغلو او بنځې ته ئې اووئیل چه په ما باندې بنحہ په یولو شرطونو باندې طلاق ده، یوه گهنټه پس هغه په خپله خبره باندې پریشان شو او د طلاق نه ئې انکار او کړوچه مادغصې په حالت کښې طلاق ورکړې دې ځما هوش او حواس صحیح نه وو، په دې موقع باندې مونږ موجود وو او مونږ ددې تصدیق کووچه واقعی ددې سړی هوش او حواس صحیح نه وونیز په رنرا د شریعت کښې دیو دوه درې شرطونو نومونه ئې هم نه دی اخستلې، اوس شرعی حل څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اکرم خان شنکیاری مانسهره

جواب: که چرته ددې سړی دغصې په وخت کښې ټولې خبرې یا اکثرې خبرې بې خوده وې اودا کیفیت مقامی خلقتو ته معلوم وی نو دده طلاق نامنظور دې گنی بنحہ مطلقه مغلطه شوې ده بغیر دتحلیل نه څه لاره نشته.

فی ردالمحتار ۲: ۵۸۷ فالذی ینبغی التعویل علیه فی المنهوش ونحوه اناطة الحكم بغلبة الخلل فی اقواله وافعاله الخارجة عن عادته (الی ان قال) فما دام فی حال غلبة الخلل فی الاقوال والافعال لا تعتبر اقواله وان كان يعلمها ويريلها ﴿۱﴾. وهو الموفق

شپږو کلمو وئیلو سره ئی نکاح کړې وه اوس

هم دغه کلمو وئیلو سره د طلاق ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی دا الفاظ وئیلی دی چه د شپږو کلمو وئیلو سره ئې اووئیل چه مادا شپږ کلمې وئیلې وي دامې

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

پہ زوجیت کنبی راوستلی وہ او اوس دے کلمو و نیلو سرہ دے تہ طلاق ورکوم
دے دے خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اجمل..... ۱۲۹ ذی قعدہ ۱۳۹۱ھ

جواب: چونکہ الفاظ پہ عرف کنبی بینونت دیارہ استعمالیبری (۱) لہذا دا
نسخہ بغیرد تجدیدنکاح نہ واپس نشی راوستلی البتہ دحلالی ضرورت
نشہ (۲) و هوالموفق

کہ چرتہ بنخہ واقعی طلاق غواری نودری طلاقہ دی. دے حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ ایاداشان طلاق واقع
کیبری چہ گواہ ہم نہ وی نیزدنبسخی دیلارنوم ئی ہم نہ وی لیکلی اوبنسخی تہ
دطلاق اختیارورکری شوی دے طلاق نامہ خہ داسی دہ. مسماء فلانی طلاق
غواری کہ چرتہ دا واقعی طلاق غواری نودادری طلاقوسرہ طلاقہ دہ. دے
خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: ڈاکٹر مثل خان ڈاگئی صوابی..... ۱۹۸۸ء ۱۴۱۰ھ

جواب: داسی کلام دوه طریقواستعمالیبری اول تعلیق دویم مجازاۃ.

کما فی ردالمحتار ۳: ۳۴۳ قال فی البحر فلو سبته بنحو قرطبان وسفلة فقال ان كنت
قلت فانت طالق تنجز سواء كان الزوج كما قالت اولم يكن لان الزوج في الغالب لا يريد الا
(۱) قال العلامة ابن عابدين: واما الثاني (البائن) وهو ان يكون بحروف الابانة وبحروف
الطلاق لكن قبل الدخول حقيقة او بعده لكن مقرونا بعدد الثلاث نصا او اشارة او موصوفا
بصفة تنبي عن البينة او تدل عليها من غير حرف العطف او مشبها بعدد او صفة تدل عليها.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۷ مطلب الصريح نوعان رجعی وبائن)

(۲) وفي الهندية: اذا كان الطلاق بائنا دون الثلاث فله ان يتزوجها في العدة وبعد
ضائها. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

ایذاءها بالطلاق فان اراد التعليق يدين وفتوى اهل بخارا عليه (۱)
پس کہ چرتہ خاوند داتحریرد انتقام پہ ارادہ سرہ کری وی نودانبسخہ مطلقہ
مغلظہ شوی دہ او کہ چرتہ دتعلیق پہ ارادہ سرہ ئی کری وی نودنبسخی د
غوبنتلو نہ بغیر طلاق نہ واقع کیبری (۲) و هوالموفق

(تہ پہ ماباندی پہ دربو طلاقوسرہ طلاقہ ئی)

دا الفاظ پہ غلطی سرہ د خولی نہ وتل

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ دیوسری دخولی نہ دا
الفاظ او وتل چہ تہ پہ ماباندی پہ دربو طلاقوسرہ طلاقہ ئی پہ غلطی سرہ
او وتل دے خہ حکم دے؟ بینوا توجروا

المستفتی: مثل خان خلیل تھکال پایا پشاور..... ۱۳۷۸ھ ۱۴۰۱ھ

جواب: پہ ظاہرہ پہ دے خاوند باندی بنسخہ مطلقہ مغلظہ شوی دے (۳) ممکنہ
دہ (حاضرکیدلوسرہ) زبانی تفصیل نہ خہ مخرج پیدا شی (۴) و هوالموفق

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۳۶ مطلب التعليق المراد به المجازاة دون الشرط)

(۲) وفي الهندية: رجل قال لامرأته انت طالق ثلاثا ان شئت فقال انا طالق فهو باطل وان قالت
انا طالق ثلاثا فهو ثلاث كذا في فتاوى قاضى خان.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۰۳ الفصل الثالث في المشيئة)

(۳) وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا
صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

(۴) قال العلامة الحصكفي: او مخطئا بان اراد التكلم بغیر الطلاق فجرى على لسانه
الطلاق او تلفظ به غير عالم بمعناه او غافلا او ساهيا وبالفاظ مصحفة يقع قضاء فقط، قال
ابن عابدين: (قوله غير عالم بمعناه) كما لو قالت لزوجها اقرأ على اعتدى انت طالق ثلاثا
ففعل طلقت ثلاثا في القضاء لا فيما بينه وبين الله تعالى..... (بقية حاشیه په راروانه صفحہ)

تاتہ خما د طرف نہ پہ دري طلاقہ. طلاق مغلظہ دي

سوال: خہ فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه خما د خور واده خما د ترور زوئی سره او شود کور د معمولی ناچارې په بنیاد باندې هغه په یو وخت دري طلاقه ورکړه او وې وئیل چه تاته خما د طرفنه دري طلاقه، او دي ته ئې دوه دري خله یاد کړه خور د دي خبرې ذکر مونږ ته قطعانه دي کړې روستو خما کور ته راغله مایه خبرو خبرو کښې د دي نه دامعلومات حاصل کړه، ایاپه دي صورت کښې طلاق شوي؟ که چرته طلاق شوي وی نوجینئ دمهر حقداره ده یانه؟ بینوا توجروا

المستفتی: فواره چوک پشاور

الجواب: بشرط صدق وثبوت دمستفتی دانبخه پخپل خاوند باندې مطلقه مغلظه شوې ده سواد تحلیل نه خه لاره نشته دي (۱) او په دي خاوند مهر ورکول واجب دي (۲) داتول مسائل دآئمه اربعه په مینخ کښې اجماعی دي (۳) وهو الموفق

(بقیه حاشیه) اذا لم يعلم الزوج ولم ينو بحر عن الخلاصة. (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۶۱ قیل مطلب فی طلاق المدهوش)

﴿۱﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

﴿۲﴾ وفي الهندية: والمهر يتأكد باحد معان ثلاثة الدخول والخلو الصحيح وموت احد الزوجين سواء كان مسمى او مهر المثل حتى لا يسقط منه شيء بعد ذلك بالابراء من صاحب الحق كذا في البدائع. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۰۳ الفصل الثاني فيما يتأكد به المهر والمتعة)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث..... وقد ثبت النقل عن اكثرهم صريحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق الا الضلال. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۵۵ كتاب الطلاق)

درې خله د طلاق لفظ وئیلو سره د طلاق مغلظه حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه دوه دري میاشتونه خما او خما د ښخې په مینخ کښې خما د دوستانو او یارانو په باره کښې تکرار او سختې خبرې هفته کښې دوه ځل ضرور کیدلې ماخپل دوستان او یاران او کتل هغوی په کومه غلطه لاره باندې نه وو ماښخه بار بار پوهه کړه چه خما دوستان او یاران غلط نه دی بیا هم هغه په خپل ضد باندې ولاړه وه یو ځل خما دوکان ته راغله خما د دوستانو او یارانو ته ئې خبرې او کړې زه خاموش پاتې شوم دشیپې په کور کښې هم هنگامه شوه ما برداشت کړه په صبا ورځ ماښام کله چه زه کور ته راغلم نو ښخې خمانه طلاق او غوښتلو دمختصر تکرار نه پس زه کور نه بهر راووتلم دشیپې چه کله کور ته لاړم ښخې خمانه د طلاق حاصلولو دپاره انتهائی جذباتی الفاظ استعمال کړه چه هغه ما برداشت نه کړې شول ما دخپل عزیز په مخامخ درې خله د ښخې په مخکښې د طلاق لفظ استعمال کړو دهغې نه پس نن صبا هغه دخپلو بچو سره یو ځای خما د کور په یو حصه کښې او سیرې په هغه ورځو کښې هغه حامله هم وه تراوسه پورې ما د حقیقت نه څوک خبر کړی نه دی تاسو ښه مشوره را کړئ؟ بینوا توجروا

المستفتی: م، ی، لاندھی کراچی ۲۲..... ۱۹۷۱، ۱۹۸۱، ۱۳۱۹

الجواب: په تاسو باندې ښخه مطلقه مغلظه شوې ده بغیر د تحلیل خه لاره نشته (۱) وهو الموفق

لس دولس ځل متواتر د طلاق وئیلو حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښخې ته

﴿۱﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

متواترلس دولس حل دگواہانوپہ مخامخ طلاق ورکرو ددی سری د باربار طلاق وئیلو شرعی محمدی کنبی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد رفیق کوهالہ ایب آباد..... ۱۹۷۲ء ۲۲۱۸۱

الجواب: پہ دی سری باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ شوی دہ، الا ان ینوی التاکید فیدین (۱) وهو الموفق

د دربو کانرو طلاق سرہ بنخہ مغلطہ جو پیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید پہ کور کنبی غضب او غصی سرہ او وئیل چہ خما بنخہ پہ دربو کانرو باندی طلاق دہ ایپہ غضب او غصی کنبی کہ چرتہ د اطلاق واقع شوی وی نودری واقع دی یا پہ دی کنبی رجوع صحیح دہ؟ او دربو واقع کیدلو کنبی دابنخہ دزید دپارہ خرنگہ حلالہ کیدی شی؟ حتی تنکح زوجا غیرہ (الایۃ) ددی نہ خہ مراد دی، یعنی زوج ثانی دی دخول او کپی یا صرف خلوت صحیحہ ہم کافی دی؟ دحلت چہ کوم صورت وی لیکلو سرہ ارسال او فرمائی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسماعیل دیر..... ۱۹۷۵ء ۲۳۱۳۱

الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی بنخہ مطلقہ مغلطہ شوی دہ، بغیر دتحلیل نہ خہ لارہ نشته دی، دعدت نہ پس دی دویم خاوند سرہ نکاح او کپی او کم از کم یو حل جماع کولونہ پس دی طلاق ورکپی کہ چرتہ او غواری، او عدت تیریدلو نہ پس داو لنی خاوند سرہ دی نکاح او کپی کہ چرتہ بنخہ او غواری (۲) وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصفی: کرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاکید دین. (الدرا مختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۹۹ فروع باب طلاق غیر المدخول بها)

(۲) وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غیره نکاحا صحیحا ویدخل بها ثم يطلقها او یموت عنها..... ویشرط ان یكون الايلاج موجبا للغسل وهو التقاء الختانین. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فیما تحل به المطلقة وما يتصل به)

حاملی بنخہ تہ د طلاق ثلاثہ اود مخلص مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ (۱) حاملی بنخہ تہ دری طلاقہ ورکول موثر دی یا نہ؟ (۲) اود طلاق ثلاثہ نہ پس دجواز خہ صورت شتہ یا نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد فاروق واہ کینت..... ۱۹۷۷ء ۳۰۱۱۰

الجواب: دحمل پہ حالت کنبی دری طلاقہ موثر دی او پہ دی سرہ بنخہ مطلقہ مغلطہ جو پیری دآثار صحابہ، نصوص قرآنی، وائمه دمسلک نہ بعینہ دا ثابت دی (۱) طلاق بنخہ خپلہ اوریدلی وی یا معتمد علیہ گواہانونہ ثابت کیدلو سرہ طلاق واقع کیدلی شی اوروستود جواز دپارہ صرف دحلالی صورت

(۱) يجوز طلاق الحامل فی ای وقت شاء لما اخرجہ المشکوۃ عن عبد الله بن عمر رضی الله عنہما انه طلق امرأة له وهی حائض فذكر عمر لرسول الله ﷺ فتغیظ فیہ رسول الله ﷺ ثم قال لیراجعها ثم یمسکها حتی تطهر ثم تحيض فتطهر فان بداله ان يطلقها فلیطلقها طاهرا قبل ان یمسکها فتلك العدة التي امر الله ان تطلق لها النساء، وفي رواية مره فلیراجعها ثم لیطلقها طاهرا او حاملا متفق علیہ، اخرجہ مسلم والنسائی وابوداؤد وابن ماجه. وقال الطیبی: دل علی اجتماع الحيض والحبل وقيل الحامل اذا كانت حائضة حل طلاقها اذ لا تطویل للعدة فی حقها لان عدتها بوضع الحمل، قال الملا علی القاری: وعندنا ان الحامل لا تحيض وما رآته من الدم فهو استحاضة..... ولنا قوله ﷺ فیما رواه الدارقطنی عن ابن عمر انه طلق امرأته وهی حائض ثم اراد ان یتبعها بطلقتین اخیرتین عند القرائن فبلغ ذلك رسول الله ﷺ فقال يا ابن عمر ما هكذا امرک الله قد اخطأت السنة، السنة ان تستقبل الطهر فتطلق لكل قرء، فامرني فراجعته فقال اذا هی طهرت فطلق عند ذلك او امسک، فقلت: يا رسول الله لو طلقته ثلاثا اکان یحل لی ان اراجعها؟ فقال: لا كانت تبين منك وکان معصية، کذا ذکره ابن الهمام.

(هذا ما اخذت من مرقاة المفاتيح وغيره)..... (مرتب)

ممکن دے (۱) وهو الموفق

قرآن باندی لاس ایخودلو سرہ درې خله اووا نی

تہ پہ ماباندی طلاقہ نی ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ عموماً دینہ خہ خاوندیہ مینخ کنبی جگہری راخی خماہم پہ کور کنبی بنخہ دہ جہگہرہ اوشوہ اول خل کلہ چہ جہگہرہ اوشوہ نوبنخہ قرآن پاک راوړواو ماتہ نی اووئیل پہ دے باندی لاس ایخودلو سرہ اووایہ چہ تہ پہ ماباندی طلاقہ نی خہ دخدائی نہ ویریدم پہ هغی مے صرف لاس کنبیو دہ خوبیا صلح اوشوہ خہ وخت پس بیا زمونږ پہ مینخ کنبی ناچاری اوشوہ دے بیا قرآن پاک راوړلو سرہ اوئیل چہ پہ دے باندی لاس کیگدہ اووایہ چہ تہ پہ ماباندی طلاقہ نی بنده ډیرپہ غصہ کنبی وو، قرآن پاک باندی لاس ایخودلو سرہ مایہ یوساہ کنبی درې مرتبہ اووئیل چہ تہ پہ ماباندی طلاقہ نی طلاقہ نی دے نہ پس جہگہرہ ختمہ شوہ اوبنہ پہ خوشحالی زندگی تیریدلہ اوس زہ پہ ملائیشیاء کنبی یم او جینی دموریلار سرہ دہ زہ دادبنخہ پہ حیثیت سرہ ساتلې شم؟ بینوا توجروا

المستفتی: اقبال شاہ کولامپور..... ۱۷۱۱۱۷۸۷

جواب: ددی تحریر پہ بنیاد باندی ستانبنخہ مطلقہ مغلطہ شوی دہ بغیر دحلالي

نہ خہ لارہ نشته دے، فلا تحل له من بعد حتی تنکح زوجا غیرہ (الآیة) (۲) البتہ

﴿۱﴾ قال العلامة النسفی: (فان طلقها) مرة ثالثة بعد المراتین (فلا تحل له من بعد) من بعد التطليقة الثالثة (حتى تنکح زوجا غیرہ) حتى تتزوج غیرہ..... والاصارة شرطت بحديث العسيلة كما عرف فی اصول الفقه والفقه فيه انه لما اقدم على فراق لم يبق للنكاح مخلصا لم تحل له الا بدخول فحل عليها ليمتنع عن ارتكابه (فان طلقها) الزوج الثاني بعد الوطء (فلا جناح عليهما) على الزوج الاول وعليها (ان يتراجعا) ان يرجع كل واحد منهما الى صاحبه بالزواج.

(تفسير مدارك ۱۲۸: ۱ سورة البقرة آیت: ۲۳۰)

﴿۲﴾ (سورة البقرة آیت: ۲۳۰، رکوع: ۱۳، پارہ: ۲)

ممکن دہ چہ زبانی بیان سرہ خہ آسانی معلومہ شی (۱) وهو الموفق

تہ طلاقہ نی طلاقہ نی طلاقہ نی ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری خپلې بنخہ تہ پہ یو وخت اووئیل تہ طلاقہ نی طلاقہ نی طلاقہ نی ایاپہ یو وخت باندی درې طلاقہ واقع کیږی یا بہ یو طلاق متصوروی؟ بینوا توجروا

المستفتی: اصغر علی میلودی مارکیت اسلام آباد..... ۱۳۱۴۱۹۸۹

الجواب: دقرآن او احادیثو آثار صحابہ پہ رنړا سرہ درې طلاقہ درې وی نہ چہ یو، اوهم دادآئمہ اربعہ مذهب دے، خلافا للسلفية (۲) پس صورت مسئلہ کنبی پہ ظاهرہ درې طلاقہ واقع شوی دی، الا ان نوى التاكيد ولم ينوشئامن

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفی: كرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۲۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

﴿۲﴾ وفى تعليق بلوغ المرام للبسام السلفی: ذهب جمهور العلماء ومنهم الاثمة الاربعة وجمهور الصحابة والتابعين الى وقوع الطلاق الثلاث بكلمة واحدة اذا قال: انت طالق ثلاثا، ونحوه او بكلمات ولو لم يكن بينهن رجعة ولا نكاح، ودليلهم حديث ركانة بن عبد الله انه طلق امرأته البتة فاخبر النبي ﷺ بذلك فقال، والله ما اردت الا واحدة، وهذا الحديث اخرجه الشافعى وابوداؤد والترمذى وصححه وابن حبان والحاكم، ووجه الدلالة من الحديث استحلافه ﷺ للمطلق انه لم يرد بالبتة الا واحدة فدل على انه لو اراد بها اكثر لوقع ما اراده. واستدلوا ايضا بما فى صحيح البخارى عن عائشة ان رجلا طلق امرأته ثلاثا فتزوجت فطلقت فسل رسول الله ﷺ اتحل للاول؟ قال: لا، حتى يذوق عسيلتها كما ذاق الاول ولو لم تقع الثلاث لم يمنع رجوعها الى الاول الا بعد ذوق الشيء عسيلتها، واستدلوا ايضا بعمل الصحابة ومنهم عمر بن الخطاب رضى الله عنهم على ايقاع الثلاث بكلمة واحدة ثلاثا كما نطق بها المطلق وكفى بهم..... (بقيه حاشيه په راروانه صفحه)

التاکید والاستیناف کما فی شرح التنویر مع رد المختار (۱) لکن اللہ یعلم الکاذب من الصادق، وهو الموفق

یو دوه درې طلاقه. د درې څلورو څلو و نیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ما او ځمانښځې بهر په پټو کښې ونې کټکولې په خپلو کښې په جهگړه شوحتی چه څه په غصه کښې راغلم او دیته مه او وئیل ته یو دوه درې طلاقه، یو دوه درې طلاقه، هم دغه شان درې څلور ځله مې او وئیل او یو دوه درې مې وئیل په گوټو باندې مې اشاره او کړه ایا طلاق واقع شو؟ بینواتور جوا

المستفتی: ابن غلام محمدر او لپندې

الجواب: بشرط صدق وثبوت دانبځه خاوند باندې مطلقه مغلظه شوې ده (۲)

(بقیه حاشیه) قدوة واسوة ولهم ادلة غير ما سقنا، ولكن ما ذكرنا هو الصريح الواضح لهم..... وذهب جماعة من العلماء الى..... لا يقع عليها الا طلبة واحدة مروى عن الصحابة والتابعين وارباب المذاهب..... ومن ارباب المذاهب داود واكثر اصحابه..... منهم المجد عبد السلام بن تيمية وكان يفتي بها سرا وحفيده شيخ الاسلام ابن تيمية يجهر بها ويفتي بها في مجالسه وقد عذب من اجل القول بها هو وكثير من اتباعه ومنهم ابن القيم الخ.

(التعليق على بلوغ المرام من ادلة الاحكام ۳۶۱ كتاب الطلاق)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: كرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، قال ابن عابدين: اي ووقع الكل قضاء وكذا اذا طلق اشباه اي بان لم ينو استينافا ولا تاكيدا لان الاصل عدم التاكيد. (الدر المختار مع رد المختار ۲: ۳۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

﴿۲﴾ قال العلامة الموصلي: والبدعة ان يطلقها ثلاثا او ثنتين بكلمة واحدة او في طهر لارجعة فيه او يطلقها وهي حائض فيقع ويكون عاصيا.

(الاختيار لتعليق المختار ۲: ۱۶۰ كتاب الطلاق)

د حلالې نه بغير لاره نشته دې (۱) وهو الموفق

خدای او رسول حاضر او ناظر گنړلوسره طلاق ورکوم. درېو څلو و نیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د جینې دپلار د دباؤ او د ډیرې ویرې دوجه نه د جینې د خاوند نه مطالبه او کړي شوه چه طلاق ورکړه او ته به ضرور طلاق ورکوي، ته ددې قابل نه ئې چه ښځه او ساتي طلاق ورکړه او څه شابه ورک شه، وغیره، بیاني دوه سړی راوستل او په هلک باندې ئې قرآن مجید په لاس کښې اوچت کړود الفاظ ئې پرې درې ځله او وئیل چه زه قرآن مجید خدای رسول حاضر ناظر گنړلوسره خپلې ښځې ته طلاق ورکوم په رنړا د شریعت کښې به طلاق وی یانه؟ بینواتور جوا

المستفتی: سید مظفر احمد شاه مرزا اهک..... ۱۹۷۵، ۱۰، ۲۵

جواب: محترم المقام دامت برکاتکم السلام علیکم نه پس دې واضحه وی چه پیغمبر حاضر ناظر گنړل او منل غیر اسلامی عقیده ده ددې نه تائب کیدل ضروری دی، په تمام مخلوق کښې څوک الله تعالی حاضر ناظر نه دې جوړ کړې (۲) بهر حال دمسئله متعلق واضحه دې وی چه غیر مرتد خاوند باندې

﴿۱﴾ قال الشيخ شمس الحق الافغانی: ولو ابان الحرة بالطلقات الثلاث او الامة بالطلقتين فليس له تزويجها حتى تنكح زوجا غيره بنكاح صحيح مع الدخول ثم تحصل الفرقة بينهما بالموت او الطلاق (من المحل المزبور).

(معين القضاة والمفتين ۸: الفصل الخامس في الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة محمود الاوزجندی: رجل تزوج امرأة بغير شهود فقال الرجل والمرأة خدائے راویا پیغمبر مرا گواه کر دیم، قالوا یكون کفرا لانه اعتقد ان رسول الله ﷺ يعلم الغیب وهو ما كان يعلم الغیب حين كان فی الاحیاء فكيف بعد الموت.

(فتاویٰ قاضی خان علی هامش الهندية ۳: ۵۷۶ باب ما یكون کفرا من المسلم وما لا یكون)

دې الفاظو سره ښځه مطلقه مغلظه جوړېږي اگر که دا الفاظ په نه زړه او یا په زور او اکراه سره وئيلې شوي وي (۱) پس بغير حلالې نه به څه لاره نه وي (۲) ماخوډ از قاضی خان وردا مختار وغيره) وهو الموفق

څما ښځې ته مسلسل درې طلاقه دی او شل زړه خلع ده ددې حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته ددې په غير موجودگي کښې دگواهانو په مخامخ طلاق ورکړ او دائي او وئيل چه څما ښځې فلانې بنت فلانې ته مسلسل درې طلاقه دی او ورسره ئې داهم او وئيل چه په دې باندې شل زړه خلع ده دا الفاظ ئې درې ځله او وئيل ایا ښځه مغلظه کيدلو سره سره دشلو زرو روپو ورکولو هم ذمه داره ده یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری غلام رسول اسلا آباد ۱۷۷۸ء ۱۹۷۹

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دې سړی باندې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده (۳) او په دې ښځې باندې رقم ایخودل عوامی رسم دې اسلامی رسم نه دې (۴) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: ويقع طلاق كل زوج بالغ عاقل ولو عبداً او مكرهاً فان طلاقه صحيح. (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۳۵۶ كتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة الافغانی: ولو ابان الحرة بالطلقات الثلاث فليس له تزويجها حتى تنكح زوجا غيره بنكاح صحيح مع الدخول ثم تحصل الفرقة بينهما بالموت او الطلاق (من المحل المزبور). (معين القضاة والمفتيين ۸: الفصل الخامس في الطلاق)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله ثلاث متفرقة) وكذا بكلمة واحدة بالاولى وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۳ كتاب الطلاق)

﴿۴﴾ قال العلامة محمد امين: (وكره تحريما اخذ شيء) اي قليلا كان او كثيرا والحق ان الاخذ اذا كان النشوز منه حرام قطعاً لقوله تعالى فلا تأخذوا منه شيئاً الا انه ان اخذ ملكه بسبب خبيث وتماه في الفتح. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۶۰۹ باب الخلع)

تاته طلاق درکوم ته په ما باندې حرامه ئې وغيره حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه دزید او هندي جهگړه او شوه زید په غصه کښې او وئيل چه زه تاته طلاق درکوم ددې نه مخکښې دطلاق څه ذکر نه ووددې سره ئې په غصه کښې او وئيل چه ته په ما باندې حرامه ئې هنده لکه نزدې شوه نوزید بیا او وئيل وئيل هغه دی چه ته په ما باندې حرامه ئې په ذهن کښې مې داوو چه طلاق دې وئيلی دی، دې وجې نه ما باندې حرامه ئې په رنډا شریعت کښې دطلاق یار جوع څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: امین احسن بیت المحمود چکوال ۱۴۸۱ء ۱۹۸۹

الجواب: په صورت مسئله کښې تجدید دنکاح کافی دې، لان اللفظ الاول صريح واللفظ الثاني من الكنايات يقع به البائن عندية الطلاق والثالث لغولان البائن لا يلحق البائن (۱) وهو الموفق

ښځې ته مې طلاق ورکړې دې آئنده د پاره

ما باندې حرامه ده کښې تجدید د نکاح اوکړی

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته دا الفاظ او وئيل چه ما خپلې ښځې ته طلاق ورکړې دې او آئنده دپاره په ما باندې حرامه ده په دې سره کوم طلاق واقع شوي دې او دتجدید دنکاح گنجائش شته؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاضی سعید احمد راولپنډی ۱۸ شعبان ۱۴۰۹ هـ

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: الصريح يلحق البائن والبائن يلحق الصريح لا يلحق البائن البائن اذا امكن جعله اخباراً.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۵۰۸، ۵۱۰ مطلب الصريح يلحق الصريح والبائن)

الجواب: صورت مسئلہ کنبی تجدید نکاح پکار دی، لکن الجملة الثانية محتملة لانشاء الطلاق وللتفريع حسب زعمه الفاسد (۱) وهو الموفق

یو. دوه. دري. خمابنخه. خماد مخي خلاصه ده طلاقه ده.

ددي حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين دي مسئلي باره كنبي چه زید دمور پلار خوانبي سخر او دنورو خلقو په مخامخ دخپلي بنخي متعلق او وئيل، چه يو، دوه، دري، خمابنخه خماد مخي آزاده ده طلاقه ده، خوش دامن خپل داماد ته اوئيل چه په هوش ئي كنبي كه په نشه كنبي نو داماد ورته او وئيل چه په هوش كنبي يم يو، دوه، دري، خمابنخه خماد مخي خلاصه ده په دي صورت كنبي به كوم طلاق واقع وي، دي نه پس دابنخه درېو كالوراهسي مور پلار كره ده او خاوند ئي څه پوښتنه نه ده كړي؟ بينوا توجروا

المستفتي: سلطان محمود ناظم اعلى دارالعلوم حقانيه ۱۲۹۱۴۰ ۱۴۰ هـ

الجواب: بشرط صدق وثبوت دابنخه خاوند باندې طلاقه شوي ده او آزاده

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ثم ظهر لي بعد مدة ما عسى يصلح جوابا وهو ان لفظ حرام معناه عدم حل الوطء ودواعيه وذلك يكون بالايلاء مع بقاء العقد وهو غير معارف ويكون بالطلاق الرافع للعقد وهو قسمان بائن ورجعي لكن الرجعي لا يحرم الوطء فتعين البائن وكونه التحق بالصريح للعرف لا ينافي وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه شديدة ونحوه كما ان بعض الكنايات قد يقع به الرجعي مثل اعتدى واستبرئ رحمك وانت واحدة، والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه تحريم الزوجة وتحريما لا يكون الا بالبائن هذا غاية ما ظهر لي في هذا المقام الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۴ باب الكنايات قبيل مطلب لا اعتبار بالاعراب)

شوي ده او په بل ځاي كنبي نكاح كولې شي. لوجود ركن الطلاق، اود سابقه خاوند سره تجدید نکاح هم كولې شي (۱) وهو الموفق

د غصې دري قسمونه او په دي كنبي د طلاق حكم

سوال: څه فرمائي علماء دين دي مسئلي باره كنبي چه خماد تره زوي د غصې په حالت كنبي ددربونه زيات طلاقونه بنخي ته ور كړه دده دوه ماماگان او يو محلي والا پخپله ددي گواهي نه انكار نه كوي ليكن مولانا عبد المستعان تسلي وركړي ده چه دپريشانې ضرورت نشته دي ليكن خماد حيثيت كم دي زه درته لاره بنائم او تحرير د مولانا شفيع الله صاحب ته واخلي دالاره يا حيله داده چه د غصې يو حالت داسي وي چه په هغې كنبي طلاق نه واقع كيږي اگر كه شل ځله طلاق هم او وائي په ده باندې په دي درېو كنبي يو ماما هم گواهي وركړي ده چه هلك د غصې په حالت كنبي وودده سره دوه گواهان نور هم وو چه هغه په دي معامله كنبي موجود نه وو، بهر حال په دي صورت حال كنبي مولانا شفيع الله صاحب پر چه اوليكله چه طلاق واقع شوي نه دي،

﴿۱﴾ ددي طلاق وركونكي اوله جمله (زما دمخي خلاصه ده) ددي جملي مرادف ده چه زمانه آزاده ده، اودي الفاظوته په عربي ژبه كنبي سرحتك سره تعبير كولې شي چه په عرف د فرس (فارسي والو) كنبي صريح دي او په عربي كنبي كنايه ده او زمونږ حضرت مفتي صاحب دامت بركاتهم زمونږ په سليمانيه (پښتنو) علاقه كنبي هم دا كنايه شمار كړي دي لكه څنگه چه ددوي د نورو فتاوونه معلوم كيږي چه په عربي او سليمانيه ژبو كنبي دا الفاظ د كنايه ځني دي علامه شامي فرمائي: فاذا قال رها كردم اي سرحتك يقع به الرجعي مع ان اصله كناية ايضاً، (ردالمحتار ۲: ۵۰۳ باب الكنايات) په دي وجه دي اولي جملي سره طلاق بائن واقع كيږي او بيا دويمه جمله (طلاقه ده) دا صريح ده، وقال في الشامية واذا حق الصريح البائن كان بائنا لان البيئونة السابقة عليه تمنع الرجعة كما في الخلاصة، (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۹ مطلب الصريح يلحق الصريح والبائن)، پس دا طلاق به بائن وي، لهذا بل ځايي كنبي به نكاح هم جائز وي او رومي خاوند سره تجدید د نكاح هم كولې شي (از مرتب)

بلکہ داچہ ہلک او دجینی شریک رشتہ داران نور و عالمانو تہ لارل نو هغوئ او فرمائیل چہ پہ غصہ کنبی در بو طلاق و ور کولو سرہ طلاق واقع کیری چہ پہ دی باندی دہلک موریلار تر او سرہ پوری ناراض دی بلکہ دی دشمن گنری ما د مولانا صاحب سرہ ملاقات او کرو هغه صفا او فرمائیل چہ خما پیر چہ نہ قضا دہ نہ حکم دی بلکہ مسئلہ دہ ماتہ چہ خہ اوائی او استفتاء او کری زہ دہغی جواب ور کوم د آخرت ذمہ واری پہ گواہانو او پہ مدعی مدعی علیہ باندی دہ او س د کلی عام خلق او نہہ نوی فیصدہ عالمان دافرمانی چہ معاملہ پیرہ ناز کہ دہ کہ چرتہ ہلک د غصی دی حالت تہ نہ و و رسیدلی نو ہلک جینی بہ زنا کنبی مبتلا شی او د گواہانو آخرت بہ ہم خراب شی فرمائی چہ ددی معاملی زیات تعلق د تقوی سرہ دی فتوی سرہ نہ دی فرمائی چہ دسیاق او سباق نہ معلومیری چہ ہلک پہ سوچ سرہ طلاق ور کری دی خکہ چہ خانگی معاملات تقریباً د دولسو کالونہ خراب دی دبی انتہا احتیاط ترغیب ور کوی او وائی چہ بنہ خبرہ دادہ چہ ہلک او ددہ موریلار تہ بنہ پوہہ کری شی چہ ددین او د آخرت او د حل او حرمت معاملہ کنبی شکی معاملہ مکوی پہ دی کنبی دضد خہ خبرہ نشتہ دی حالانکہ پخپلہ مولانا شفیع اللہ صاحب پیر ترغیب ور کری دی چہ مسئلہ پہ خیل خائی دہ لیکن پہ دی معاملہ باندی کانری کیردہ او داسی او گنرہ چہ جینی کفن دفن شوہ، جینی ہم د مولانا صاحب ددی بیان سرہ متفقہ شوہ دجینی بیان دادی، خما صبر دی ما خیل قسمت او کتوماتہ نہ ددی خاوند ضرورت شتہ نہ دبل زہ د جانیب نو عزت کوم ما کفن دفن او گنری او مہر پوری ہم نہ غوارم، دجینی بل بیان دادی چہ زہ زہرو خور لو تہ تیارہ یم لیکن تلل نہ قبلوم خما آخرت ولې بریادوی حالانکہ ما ټول پہ ټولہ الفاظ پخپلہ اوریدلی دی او س سوال دادی چہ ددی مسئلې حل خہ دی؟ نیز کہ حالې دپارہ جینی تیارہ کری شی نو حالہ او کری یانہ؟ تفصیل سرہ اولیکئی، نیز پہ خدمت کنبی غرض دادی چہ دہلک دپلار پہ نوم یو نصیحت نامہ ارسال کری چہ تحقیق او گواہی کونکی دشمنان او نہ گنری محسن ئی او گنری؟ بینوا تو جروا

المستفتی: ا. ب. ت. بام خیل صوابی ۱۹۷۵ء ۱۱۳۸

جواب: واضحہ دی وی چہ درې حالتونہ دی اول داچہ ہوش او حواس او گفتار او کردار ټول باقاعدہ او صحیح وی، نو پہ دی حالت کنبی طلاق واقع کیری دویم داچہ دہغہ نہ بغیر د قصد او شعور، گفتار او کردار صادر وی نو پہ داسی حالت کنبی طلاق نہ واقع کیری، درېم داچہ دہغہ اکثر اقوال او افعال د عادت خلاف او بی خودہ غیر سنجیدہ وی نو پہ داسی حالت کنبی ہم طلاق نہ واقع کیری،
والتفصیل فی ردالمحتار ۵۸۹:۲ وبعض العبارة مانصہ: فالذی ینبغی التعویل علیہ فی المدهوش ونحوہ اناطة الحكم بغلبة الخلل فی اقوالہ و افعالہ الخارجة عن عادته وكذا يقال فیمن اختل عقله لكبر او لمرض او لمصيبة فاجأته فما دام فی حال غلبة الخلل فی الاقوال والافعال لا تعتبر اقوالہ وان كان يعلمها ويریدھا ﴿۱﴾
پس دمقامی او نزدی خلقونہ تحقیق او کری چہ ددی طلاق ور کولو پہ وخت یاپہ سابقہ وختونو کنبی ددہ د غصی خنگہ کیفیت و و او دہغی د حکم شرعی پہ مخکنبی سر تسلیم خم کری نیز واضحہ دی وی کہ چرتہ یوسری دی بنحی تہ د وقوع طلاق پہ صورت کنبی د تحلیل دیوشیدہ ارادی سرہ نکاح او کری نو دابہ مستحق ثواب او اجر وی، کما فی الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۵۴:۲ اما اذا اضر اذلك لایکرہ وکان الرجل ماجور القصد الاصلاح وتاویل اللعن اذا شرط الاجر ذکرہ البزازی ﴿۲﴾ پس جینی تہ د حالې دپارہ نصیحت کولو کنبی شرعی ضرورت نشتہ دی د دنیاوی ضرر موازنہ دی رشتہ دار او کری، و هو الموفق والمسہل ولا حول ولا قوة الا باللہ.

د متعلقہ استفتاء سرہ نصیحت نامہ

دی طلاق ور کولو والا او ددہ دپلار پہ خدمت کنبی سلام مسنون نہ پس دی

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

﴿۲﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۵۸۷:۲ باب الرجعة)

واضحہ وی چہ دمعمولی او عام غصی پہ حالت کنبی طلاق واقع کیبری پس دغصی ددی نوعیت پہ تقدیر باندی تاسود دویم وادہ انتظام او کرئی بنیخی کمی نہ دی، تاسو ضد مہ کوئی ددین او دنیا دو او و تباہی نہ بچ شئی او یا جینی درضا اور غبت سرہ تحلیل او حلالہ و کرئی تاتہ ددی مشوری ورکولو والا نیک او خدا ترس سہی ددی ددہ مشورہ خپلہ خپر خواہی او گنہی، دپتہ شرارت مہ وایی، کہ چرتہ ہلک پہ غیر معمولی غصہ کنبی چہ دہغی تفصیل پہ فتویٰ کنبی مسطور ددی مبتلا شئی طلاق ورکری وی او دغصی نہ پس دطلاق اعادہ اونہ کری نو ددی حکم آسان ددی. وهو الموفق

۱۲۷ صفر المظفر ۱۳۹۵ھ..... محمد فرید عفی عنہ

ما پریخی دہ.. د طلاق الفاظ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید دیو بنیخی سرہ نکاح او کرہ تقریباً دیارلس کالو پوری ئی وادہ اونہ کرو، دبنیخی رشتہ دارانو مطالبہ او کرہ چہ ددی سرہ وادہ او کرہ یا طلاق ور کرہ پریزہ، ددی پہ جواب کنبی زید او وئیل چہ دانہخہ ما پریخی دہ ددی سرہ خماخہ قسم تعلق نشتہ او خمانہ بالکل آزادہ دہ، دچاسرہ چہ او غواہی نکاح ددی او کری خما د طرفنہ اجازت ددی دا خبرہ ئی د عادل عاقل بالغ گواہانو پہ مخامخ بار بار کرہ دہ ایا دا بنہخہ اوس دویم خائی کنبی نکاح کولی شئی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ ارشاد حسین کالو خان صوابی..... ۱۹۲۹ء ۲۰۱۸ء

الجواب: دا الفاظ خصوصاً، ما پریخی دہ، دطلاق الفاظ دی لہذا بشرط

صدق دانہخہ دویم خائی کنبی نکاح کولی شئی (۱) وهو الموفق

(۱) پورتنی الفاظ بالخصوص "ما پریخی دہ"، "زمانہ آزادہ دہ"، دا بعضی علماء د کنایاتو نہ شمار کری دی. اود دلالت الحال پہ وجہ ددی الفاظو سرہ طلاق بائن واقع کیبری، پہ فتاویٰ دارالعلوم دیوبند کنبی دی. لفظ پریخودل ترجمہ دہ د سرحتک اود فارقتک، پس خنگہ چہ دا لفظ د کنایاتو نہ دی ددی (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

غیر مدخول بہا تہ د طلاق ورکولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید دیو نابالغی جینی سرہ عقد او کرو بیاد آباد کیدل ونہ مخکنی دپتہ دنا بالغی پہ صورت کنبی پہ یو وخت دری طلاقہ ور کرہ خہ وخت تیریدل ونہ پس دا جینی بالغہ شوہ زید بیاد ددی سرہ عقد نکاح کول او غوبنتل ایا ددی غیر مدخول بہالہ بغیر دحلالی دوبارہ عقد کنبی راوستلی شئی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی صاحب امام مسجد سیری گڑھی حبیب اللہ ۱۹۲۹ء ۸۱۵۸ء

الجواب: کہ چرتہ زید دالفاظ وئیلی وی چہ فلانی پہ ماباندی پہ دربو طلاقو سرہ طلاقہ دہ نو پہ ددی صورت کنبی جینی مطلقہ مغلطہ کیبری بغیر دحلالی لارہ نشتہ ددی او کہ چرتہ دا الفاظ ئی وئیلی وی چہ فلانی پہ ماباندی طلاقہ دہ پہ ماباندی طلاقہ دہ پہ ماباندی طلاقہ دہ نو پہ داسی صورت کنبی کتہ

[بقیہ حاشیہ] ترجمہ ہم کنایہ دہ نیت یا دلالت حال سرہ بہ طلاق واقع کیبری اود پریخودو لفظ زمونہ پہ عرف کنبی لکہ خنگہ چہ دنکاح پریخودلو تہ وائی دنفقی وغیرہ خبرنہ اخستلو اود حقوق زوجیت نہ ادا کولو دپارہ ہم وئیلی کیبری (فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۹: ۳۷۲ باب چہارم کنایات) حضرت مولانا مفتی فرید صاحب دامت برکاتہم پہ گنرو فتاویٰ کنبی دا پہ کنایاتو کنبی شمیر کری ددی چہ د پستنو پہ محاورہ کنبی دا د عربی پہ شان کنایہ دہ او کہ چری دا صریح او منلی شئی نو بیہ ہم دا د بائن پہ واقع کیدلو کنبی مشہور ددی چہ ددی الفاظو سرہ د بینونت ارادہ کوی (ملفوظات حضرت مفتی صاحب) او علامہ شامی ددی لہ صریح گرخولی ددی. حیث قال: فاذا قال رها کردم ای سرحتک يقع به الرجعی مع ان اصله کنایہ ایضا.

(ردالمحتار ۵۰۳: ۲ الکنایات)

پس پہ مذکورہ صورت کنبی چونکہ دا طلاق قبل الدخول ددی لہذا دا الفاظ بہ پہ طلاق بائن باندی حمل کولی شئی یا پہ صریح باندی. پہ دواہو صورتونو کنبی طلاق بائن واقع کیبری. واللہ اعلم..... (از مرتب)

چہ یکمشت درې طلاقہ نہ وی ورکړې شوې نوزیددې سره عقد کولې شی (۱) وهوالموفق

غیرمدخول بهاتہ د طلاق ثلاثہ ورکولو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چہ مطلقه بطلاق ثلاثہ هغې ته چہ دواده نه مخکښې طلاق ورکړې شوې وی ددې سره به تجدید د نکاح کافی دي یا که دحلالي هم ضرورت شته چونکه داطلاق غیرمدخول بها دې دې دپاره بعض علماء صرف دتجدید نکاح خبره کوی او دحسن بصری اود عطاء قول مخکښې کوی او آیات لره مدخول بهاسره خاص کوی حالانکه بعض عالمان آیات عام گنړلو سره غیرمدخول بها هم په دې کښې داخلوی دمسلې صحیح نوعیت څه دي؟ بنیواتو جروا

المستفتی: فضل الرحمن کهنډر بونیر..... ۱۵ جون ۱۹۷۵ء

جواب: که چرته غیرمدخول بهاتہ درې طلاقه درېو الفاظو سره ورکړې شوې وی نو دابه مغلظه نه وی. لعدم وقوع الثاني والثالث (۱) او که چرته یکمشت

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: وينكح مبانة بما دون الثلاث في العدة وبعدها بالاجماع ومنع غيره فيها لاشتباه النسب، لا ينكح مطلقة من نكاح صحيح نافذ بها ای بالثلاث لو حرة ولو قبل الدخول وما في المشكلات باطل او مؤول كما مر.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۵۸۲: ۲ مطلب في العقد على المبانة)

وفي الهندية: اذا طلق الرجل امرأته ثلاثا قبل الدخول بها وقعن عليها فان فرق الطلاق بانته بالاولى ولم تقع الثانية والثالثة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ الفصل الرابع في الطلاق قبل الدخول)

﴿۱﴾ قال التمرتاشی: قال لزوجته غير المدخول بها انت طالق ثلاثا وقعن وان فرق بانته بالاولى ولم تقع الثانية وكذا انت طالق ثلاثا متفرقات فواحدة.

(تنوير الابصار على هامش ردالمحتار ۴۹۲: ۲ باب طلاق غير المدخول بها)

ورکړې شوې وی نو دقرآن او حدیث او آثار په رنړاسره به دابنځه مطلقه مغلظه وی، وهو مذهب الائمة الاربعة خلافا للطائفة السلفية وللتحقيق مقام آخر (۱) وهوالموفق

د غیرمدخول بها په صورت کښې د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چہ دزید سره دروینې نابالغې نکاح او شوه پلارنې پخپله ایجاب او قبول او کړولیکن واده اونه شو، په دې دوران کښې زیږوینې ته یو طلاق ورکړو څه وخت پس دویم بیایي درېم هم ورکړو اهل علم والونه پوښتنه او کړې شوه چہ داطلاق به یو بائن وی یا مغلظ؟ اهل علم او فرمائیل چہ غیرمدخوله ته په دې صورت کښې یو طلاق بائن کیږی ددې نه پس روینې سره دوباره نکاح او کړې شوه تحلیل وغیره اونه کړې شوا یا دانکاح دشریعت په رنړا کښې صحیح ده؟ بنیواتو جروا

المستفتی: عبدالسمیع امام مسجد پشاور وروړا و لپنډی ۱۹۷۳ء ۱۱۴۱

الجواب: په صورت مسئله کښې تجدید دنکاح کافی دي دتحلیل ضرورت نشته دي ددې علماء مسئله صحیح ده.

فی الدرالمختار: وان فرق بوصف او خبر او جمل بعطف او غیره قال العلامة

الشامی: او جمل نحو انت طالق انت طالق بانت بالاولی ولذا لم تقع

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: لان الواقع عند ذكر العدد موصوف بالعدد ای تطليقا ثلاثا فتصير الصيغة الموضوع لانشاء الطلاق متوقفا حكمها عند ذكر العدد عليه بحر قال في الفتح وبه اندفع قول الحسن البصري وعطاء وجابر بن زيد انه يقع عليها واحدة لبينوتها بطالق ولا يؤثر العدد شيئا ونص محمد رحمه الله تعالى قال واذا طلق الرجل امرأته ثلاثا جميعا فقد خالف السنة واثم وان دخل بها اولم يدخل سواء بلغنا ذلك عن رسول الله ﷺ وعن علي وابن مسعود وابن عباس وغيرهم رضوان الله عليهم الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۴۹۳: ۲ باب طلاق غير المدخول بها)

الثانية الخ. (هامش ردالمحتار ۲: ۶۲۶) (۱) وهو الموفق

د کوزدنی نه پس اود نکاح نه مخکنې طلاق ورکول کالعدم دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی د کوزدنی نه پس اود نکاح نه مخکښې خپل سخرته خط اولیکلو چه ستالور ځماد طرفنه آزاده ده او په ماباندې طلاق ده ایا په دې سره طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا المستفتی: عبدود و د چار سده ۱۹۷۵ء ۴۱۳۱

جواب: چونکه قبل النکاح طلاق ورکول کالعدم دی لهذا دوی په مینځ کښې به نکاح کول صحیح وی،

کما فی الدر المختار علی هامش الشامیة ۶۸۱: ۲ (۲) وهو الموفق

تحریری طلاق سره طلاق واقع کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځمائیونز دې رشته دار دهغه سخر دیر تنگ کړو اولور ئې په زور دده د کور نه بهر کړه چه په لاهور کښې مقیم دي اودې ځای نه فاصله تقریباً دوه سوه پنځوس میله ده خو ځله هغه راغلور ایوسته مگر دڅه خاص وجه نه هغه خپله ښځه بونه تله په دې بنیاد باندې دده سخر د پولیس سره یو ځای شو او دخپلې لور په بوتلو کښې کامیاب شو او جینی هم بغیر د اجازت دخاوند نه دیلا سره یو ځای لاړه، ددې وجه نه هلک ته ډیره صدمه اور سیده او درنجش او د غصې د وجه نه ئې یو طلاق نامه اولیکله د ښځې په نوم باندې په ذریعه د جستری لاهور ته ئې اولیرله، (طلاق

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۹۳ قبیل مطلب الطلاق یقع بعدد قرن به لابه)

(۲) قال العلامة الحصکفی: فلغا قوله لاجنبیة ان زرت زیدا فانت طالق فنکحها فزارت

لعدم الملك والاضافة اليه.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۷ باب التعليق)

نامه ملفوفه ده، ایا په دې صورت کښې طلاق واقع کیږی یا نه؟ بینوا توجروا المستفتی: سید محمد رشید کهاور کلا بهکر ۱۹۷۲ء ۲۳۱۷

الجواب: په صورت مسئله کښې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده (۱) بغیر د تحلیل نه لاره نشته دې (۲) د تحلیل کیفیت دمقامی عالمانو نه معلوم کړئ. وهو الموفق

تحریری طلاق هم واقع کیږی زبانی وئیل ضروری نه دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه اووه میاشتي مخکښې ماد خپلې ښځې په نوم طلاق نامه رجستری کړه دواپسې په رسید باندې ددې گوته موجوده درې میاشتي پس (د طلاق نه) ددې پلاریعنی ځماسخر چه پخپله یو غټ عالم دې تشریف راوړ او وې فرمائیل چه کله پورې خاوند خپلې ښځې ته په زبان سره طلاق اونه وائی تر هغه وخته پورې طلاق نه موثر کیږی ایا د کاغذ په تحریر سره طلاق کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: شاهد بک دیو ضلع رحیم یار خان ۱۹۷۲ء ۱۴۱۸

الجواب: ددې تحریری طلاق نامې په بنیاد باندې ښځه مطلقه مغلظه شوې ده (۳) بغیر د تحلیل نه لاره نشته دې

(۱) وفي الهندية: بان كتب اما بعد فانت طالق فکما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۸ الفصل السادس فی الطلاق بالكتابة)

(۲) قال العلامة مرغینانی: وان كان الطلاق ثلاثاً فی الحرة او ثنتين فی الامة لم تحل له حتی تنکح زوجاً غیره نکاحاً صحیحاً ویدخل بها ثم يطلقها او یموت عنها.

(الهدایة ۲: ۳۹۹ باب الرجعة کتاب الطلاق)

(۳) قال العلامة الحصکفی: كتب الطلاق ان مستینا علی نحو لوح وقع ان نوى وقيل مطلقاً ولو علی نحو الماء فلا مطلقاً.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۶۵ قبیل باب الصریح)

صرف تجدید دنکاح ناکافی دی (۱) د ناوقفی دوجہ نہ دجماع کولو کفارہ توبہ او استغفار دی صدقہ ورکول مستحب دی وهوالموفق

په خپله لیکلو یا په بل چا لیکلوسره طلاق واقع کیږي

خواه که ښځه ئې اولولې یا نه

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه تقریباً شپږ میاشتې مخکښې ځما واده دمراد خان سره او شوبیائی زه دخپلې مور سره پریخو دم، دوه ورځې پس په ورځ دجمعی مالہ راغلو او ځمپه مخامخ ئې یو کاغذ باندې مندرجه ذیل عبارت اولیکلو او زه ئې مجبوره کړم چه دا ځمپه مخامخ درې ځل او وائی ماهغه پر هاؤ کړو نو عبارت داسې وو: مامسمی مراد خان خپلې ښځې نسیم بی بی دختر فلانې ته طلاق ورکړو په دویم او درېم سطر کښې ئې هم دغه الفاظ لیکلې وو او په آخر کښې دهغه دستخط وو. اوس سوال دادې چه طلاق او شو یانه؟ بیا توجروا

المستفتی: نسیم بی بی اسلام آباد..... ۱۹۸۴ء ۱۹۸۸ء

الجواب: چونکه په خپله لیکلو یا په بل لیکلوسره هم طلاق واقع کیږي لهذا که چرته ستا خاوند دا الفاظ لیکلې وی نو په تاباندې طلاق شوې دې خواهه که نه مجبوره وي یا غیر مجبوره او خواهه که تادا کاغذ لوستي وی یانه وی لوستي هندیه (۲) وهوالموفق

ساده کاغذ باندې طلاق نامې لیکل او ورکولو سره هم طلاق واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپله لور د یو

(۱) وفي الهندي: لا يحل للرجل ان تزوج حرة طلقها ثلاثا قبل اصابة الزوج الثاني. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۲ القسم التاسع المحرمات بالطلاق)

(۲) وفي الهندي: وان كانت (الكتابة) مرسومة يقع الطلاق نوى اولم ينو ثم المرسومة لا تخلو اما ان ارسل الطلاق بان كتب اما بعد فانت طالق فكما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۸ الفصل السادس فى الطلاق بالكتابة)

څو روپو په عوض باندې یو ظالم سړی ته په نکاح باندې ورکړه لیکن دجینې مرضی نه وه، راضی نامه په دې باندې اوشوه چه خاوند او وئیل که چرته ماجینې ته څه تکلیف او رسولونو داپه ماباندې درېو شرطونو سره طلاقه ده، لیکن هلک جینې سره واده کولو سره پردیس کښې په دې باندې ظلم شروع کړو آخر دې خاوند یو ساده کاغذ باندې طلاق لیکلو لوسره ښځې ته ورکړو او په دې کاغذ کښې دگواهانو نومونه نشته دې په دې حالت کښې یو بل سړی په دوه زره روپۍ باندې واخسته. اوس دا ښځه نه دمور پلار سره تلل غواړي اونه دسابقه خاوند سره بلکه ددې اخستلو والا سره دنکاح خواش لری او سابقه خاوند تقریباً شپږو میاشتو نه ددې دراوستلو کوشش اونه کړو آیا په دې صورت کښې دا ښځه دویم خاوند سره نکاح کولې شی؟ بیا توجروا

المستفتی: حسین جاوید بیروت راولپنډی..... ۱۳۷۲ ۱۳۸۰هـ

الجواب: بشرط صدق وثبوت مضمون هذا داجینې په اولنی خاوند باندې مطلقه شوې ده او په دویم ځای کښې باقاعده نکاح کولې شی. کما فی الهندیه ۳۶۵: ۲ اذا اضافه الى الشرط وقع عقيب الشرط (۱) وهوالموفق

د ویرولو د پاره دهمکنی ورکولو د پاره

د طلاق نامې دروغ خبرو کولو وغیره حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځماد عزیز دڅه ذاتی وجوهاتو په بنیاد باندې دخپلې ښځې سره ناچاری اوشوه دښځې څه قصور نه وو، لیکن عزیز مونږ سره دصلح خبرو کولو په دوران کښې څو ځله او وئیل چه زه فلانې نه ساتم ماهغې ته طلاق ورکړې دې او ما طلاق نامه اولیکله او ددې د مور پلار کور ته مې او غور زوله او زه راغلم، وغیره وغیره، حالانکه دطلاق نامې لیکلو او غور زولو څه ثبوت ملاؤ نشو. بالاخریه مفاهمت کښې زه کامیاب شوم اوس هغه خاشحالئ سره او سپړې اوس په حیثیت دمسلمان ځمپه زره

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۲۰ الفصل الثالث فی تعلیق الطلاق بکلمة ان واذا)

کنبی دا خبره راخی چه خدا نخواسته د عزیزانو طلاق خوبه واقع شوی نه وی؟
بینوا توجروا

المستفتی: تاج محمد سواتی ایبٹ آباد ۱۹۸۹ء ۷۱۰۱۰

جواب: که چرتہ دی خاوند دویرو لودهمکئی وغیره په خاطر کذب بیانی کرې
وی نو د اینه مطلقه شوې نه ده (۱) او که چرتہ دا حقیقت وی چه هغه تحریری
طلاق نامه مرتب کرې وی نو په ده باندې ښځه مطابق د تحریر مطلقه شوې
ده (۲) او معامله الله تعالی سره ده. وهوا الموفق

ښځې ته د طلاق ورکولو په صورت کنبی د درېو نوټسو د لیکلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه یو سړی په دې طریقی
سره طلاق ورکړ نو ټس نامه داده جناب د پتی کمشنر صاحب راولپنډی چه ما
فلانی خپلې ښځې ته طلاق ورکړې دې ځکه ددې د وینا مطابق بیماریم او
ددې د سنبهالو لونه قاصره یم دویم نوټس طلاق ما خپلې ښځې ته طلاق
ورکړې دی چه کوم اولنې نوټس مې درکړې دې درېم نوټس: دوه نوټسه مې
اول درکړې دی او دریم دا چه کاروائی مکمل شی درېو اړه نوټسونه په یو
وخت تقریباً شپږ میاشتې پس ماته موصول شول یونین کونسل کنبی ددې څه
ریکارډ نشته. د طلاق څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود الحسن آستانه قاضی صاحب راولپنډی ۱۳۰۱۷۸۵ء

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: نقل عن البرازية والقنية لو اراد به الخبر عن الماضي كذبا لا
يقع ديانة وان اشهد قبل ذلك لا يقع قضاء ايضا.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۵۹ قیل مطلب فی تعریف السكران و حکمه)

﴿۲﴾ قال القاضي خان: ان ارسل الطلاق بان كتب اما بعد فانت طالق فلما كتب هذا وقع
الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة.

(فتاویٰ قاضی خان علی هامش الهندية ۱: ۲۷۱ فصل فی الطلاق بالكتابة)

الجواب: ښځې ته نسبت کولو سره طلاق واقع کیږی خواه خطاب دیته وی یا
اجنبی ته (۱) او په ظاهره دې نوټس نه دا معلومه شوه چه دا ښځه صرف یو
طلاق سره مطلقه شوې ده په دې بنیاد باندې عدت تیرو لونه پس دویم ځای
کنبی نکاح کولې شی او د سابقه خاوند سره هم نکاح کولې شی د حلالی
ضرورت نشته دې ځکه چه دویم او درېم نوټس کنبی د سابقه طلاق یاد هانی
شوې ده تاسیس او انشاء د طلاق نه خالی دی (۲) وهوا الموفق

طلاق درې ځله اولیکي او نیت د یو طلاق وی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کنبی چه یو سړی په هوش او په
حواس کنبی اولیکل چه زه خپلې ښځې فلانی ته طلاق ورکوم طلاق ورکوم
طلاق ورکوم د تحریر بالا لیکلونه پس ئې او وئیل چه په دې سره ځمانیت دیو
طلاق ووباقی دوه مې صرف دویرو لودهمکئی ورکولو دپاره لیکلی وو چه
دا د غلطو حرکاتو نه منع شی په داسې صورت کنبی به کوم طلاق واقع وی؟
بینوا توجروا

المستفتی: اکتر عبدالرشید خان اټک ۱۹۸۷ء ۲۲۱۱۲۱

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله او لم ينو شيئا) لما مر ان الصريح لا يحتاج الى النية
ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه
الى ما يحتمله كما افاده في الفتح وحققه في النهر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۷۴ مطلب فی قول البحران الصريح يحتاج فی وقوعه)

﴿۲﴾ وفي الهندية: ولو قال لامرأته انت طالق فقال له رجل ما قلت فقال طلقها او قال قلت
هي طالق فهي واحدة في القضاء كذا في البدائع.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۵ مطلب اذا كرر الطلاق على المرأة المدخول بها ونوى

الاخبار)

الجواب: طلاق لیکنو یا پہ بل چا د لیکلو سرہ ہم واقع کیڑی شامی (۱) ہندیہ (۲) البتہ کلہ چہ خوخلہ دطلاق الفاظ اووائی یا اولیکی اونیت صرف دیو وی نو صرف یو طلاق بہ واقع وی. کما فی شرح التنویر علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۳۲ کررلفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين. وفي ردالمحتار وكذا اذا اطلق (۳) پہ یو طلاق رجعی کنبی زبانی مراجعت کافی دی (۴) وهو الموفق

د یو طلاق بانی د لیکلونی او وئیل لیکلو والادری اولیکل نو دا صحیح نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ ماستامپ نویس تہ او وئیل چہ خما د بنیچہ پہ نوم یو طلاق بانی اولیکہ. حکمہ چہ زمونہ پہ مینخ کنبی اختلاف وو او زہ شناختی کارہ اخستلو تہ تللی وم ہغہ ددوو گاہانوپہ مخامخ دري طلاق اولیکل کلہ چہ زہ واپس را غلم ہغہ او وئیل چہ پہ دی باندی دستخط او کرہ ما او کرو خما خیال وو چہ داخو یو لیکلی شوی دی اوس زہ او خما بنیچہ راضی یونو ایامونہ د بارہ نکاح کولی شوو؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسلم فیصل آباد ۱۲۷ جمادی الثانی ۱۴۰۳ھ

(۱) قال العلامة ابن عابدين: قال في الهندية الكتابة على نوعين..... بان كتب اما بعد فانت طالق فكما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت الكتابة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۵ مطلب في الطلاق بالكتابة)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۸ الفصل السادس في الطلاق بالكتابة)

(۳) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۹۹ قبيل فروع باب طلاق غير المدخول بها)

(۴) وفي الهندية: فاذا راجعها بالقول نحو ان يقول لها راجعتك او راجعت امرأتی ولم يشهد على ذلك او اشهد ولم يعلمها بذلك الخ.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۶۸ الباب السادس في الرجعة وفيما تحل به المطلقة)

الجواب: بشرط صدق وثبوت پہ تاباندی بنیچہ مطلقہ مغالطہ شوی نہ دہ کما فی الہندیہ ۳: ۲۶۹ رجل قال لغيره طلق امرأتی فطلقها الوكيل ثلاثا فان كان الزوج نوى الثالث يقع الثالث والا لم يقع شيء في قول ابي حنيفة وفي قول صاحبيه تقع واحدة (۱) وهو الموفق

بغیر د زور او اکراہ نہ یو طلاق لیکلو سرہ طلاق رجعی واقع کیڑی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو کس اغوا شوی وو ہغہ دا دیتونود وجہ نہ داسی قسمہ خط لیکلی وو. ماسرہ انتہائی ظلم کیڑی داسی بنکاری چہ زہ دخو ورخو مہمان پاتی شوی یم کیدی شی دی نہ پس زہ اللہ تعالیٰ تہ خویش کری شم خما د طرفہ خما بنیچہ تہ طلاق دی ددی وجہ نہ چہ زہ دخو ورخو مہمان پاتی شوی یم ہغہ دی سرہ وادہ او کرو زہ خود غلطی سرہ را غلم خما نہ غلطی او شویہ مادیلار صاحب نہ معافی او غو بنیتلہ کیدی شی ہغہ معافی نہ وی کری الخ. ددی بالا الفاظونہ دطلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود صرافہ بازار راولپنڈی ۱۱۳ جمادی الاول ۱۴۰۳ھ

الجواب: کہ چرتہ دامکتوب ددی د خاوندوی اودی خاوند دیتہ بغیر د زور او اکراہ نہ لیکلی وی نو پہ دہ باندی دانیچہ یو طلاق رجعی سرہ طلاقہ شوی دہ (۲) دعدت تیریدلونہ مخکنبی زبانی رجوع کافی دہ البتہ عدت تیریدلونہ

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۳: ۲۱۱ الفصل الثاني في الوكالة بالطلاق والخلع باب الوكالة)

(۲) وفي الهندية: وان كانت مرسومة يقع الطلاق نوى او لم ينو ثم المرسومة لا تخلو اما ان ارسل الطلاق بان كتب اما بعد فانت طالق فلما كتب هذا يقع الطلاق وتلزمها العدة من وقت

الكتابة..... وبعد صفحة..... رجل اكره بالضرب والحبس على ان يكتب طلاق امرأته فلانة بنت فلان بن فلان فكتب امرأته فلانة بنت فلان بن فلان طالق لا تطلق امرأته كذا في فتاوى

قاضى خان. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۸، ۳۷۹ الفصل السادس في الطلاق بالكتابة)

پس تجدید نکاح کافی دی (۱) وهو الموفق

کله چه طلاق نامه باندی دستخط موجود وی نوطلاق به واقع وی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چه یوسری پہ مستثنیٰ کنبی راغلو او دیوی جینی سرہ ئی نکاح او کرہ دجینی والا خلق ڍیری بدنایمی اوبدکاری کنبی مشهور دی اوبالخصوص داجینی ڍیرہ عیاشہ دہ او کوم سری چه نکاح کری دہ ددہ تقریباً درخن بجی دی چه هغه ڍیرہ مشکله سرہ ساتی ددہ اولئی بنجہ ڍیرہ شریفہ او دشریفی کورنئی سرہ تعلق لری چه پہ هغی کنبی کوم قسم نقص یا قصور نشته دی لیکن دی جینی والا خلقو پہ چه طریقہ سرہ پہ دی سری باندی جال واچولو او گیرئی کرو کله چه اولئی بنجی تہ پتہ اولگیدہ نودی دخیل خاوندنہ پوہنتنہ او کرہ چه خہ معاملہ دہ او ڍیر ملامتہ ئی کرو کله چه ددی سری سوچ او سمجھہ برابر شو چه ما ڍیرہ غمہ غلطی کری دہ نودہ طلاق نامہ اولیکله او جینی تہ ئی ارسال کرہ، روستو دجینی والا خلق دہ تہ راغلل او معلومہ ئی کرہ چه تا طلاق ولی ورکری دی نودا سری دطلاق نہ منکر شو او دوی تہ ئی او وئیل چه دا طلاق نامہ نہ دہ بلکہ یو کاغذ دی چه دامی سابقہ بنجی تہ ددہو کی دپارہ لیکلی دی طلاق نامہ کنبی ئی دالیکلی ووچہ زہ دا طلاق نامہ پہ هوش او حواس سرہ لیکم دانہجہ پہ ماباندی حرامہ دہ اودی تہ ما طلاق ورکری دی او پہ آخر کنبی ئی پہ دی باندی خیل دستخط ہم کری دی ایاد اطلاق واقع شوی دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالقیوم پشاور صدر ۱۹۷۲ء ۱۲/۱۱/۲۱

جواب: پہ دی سری باندی بنجہ مطلقہ شوی دہ، فی رد المختار: وان کانت مرسومة يقع الطلاق نوى اولم ينو (۲: ۵۸۹) (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة اكمل الدين البابر تى: فما دامت العدة باقية كانت ولاية الرجعة باقية واذا انقضت من غير رجعة بانت. (العناية على هامش فتح القدير ۳: ۳۵۲ باب ايقاع الطلاق)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۵ مطلب فى الطلاق بالكتابة)

خاوند پہ خپلہ دودہ طلاقہ ورکری دی مجتہدیت دري ليکلی دی ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چه زید دحاکم وخت مجتہدیت پہ مخکنبی بنجی تہ دودہ طلاقہ ورکولو سرہ خاموشی اختیار کرہ، حاکم وخت دطلاق نامی پہ تحریر کنبی دري طلاقہ ورکول اولیکل او وی لوستل، دزید بیان دادی چه مادغم او پریشانی پہ تخیل کنبی دري طلاقہ ورکول اوریدلو کنبی تہ راغلل دی نہ پس دحاکم دوئیلو مطابق تحریر شوی طلاق نامی باندی دستخط او کرواوس پہ دی صورت کنبی دري طلاقہ واقع شوی دی یادزید دوینا مطابق دودہ طلاقہ شوی دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: کہ چرتہ داوئیل صحیح وی او هغه یقین قلبی سرہ دامنی چه ما درہو طلاقو لفظ نہ دی اوریدلی اونہ ددی تصدیق کوی، او دطلاق ورکولو تصدیق پہ حکم حاکم کوی نو پہ داسی حالت کنبی دودہ طلاقہ کیڑی، ددرہم الزام صحیح نہ دی البتہ حاکم دظاہر مطابق چه دري اوریدلی شوی دی او دستخط اخستلی شوی دی درہو واقع کیدلو فیصلہ بہ کوی، لیکن دیانہ فیما بینہ و بین اللہ بس دودہ طلاقہ واقع شوی دی او وجہ دادہ چه اورؤلو دپارہ اوریدل لازم کری شوی نہ دی چه مخاطب پہ خہ غم او فکر کنبی مبتلاوی او بعض الفاظو طرفتہ توجہ نہ وی ذہن کنبی رانشی ددی ڍیر قرائن دی (۱) خہ خلق جہری قرات امام پسی آوری لیکن دہیان ئی نہ وی چه امام خہ خہ او وئیل، حافظ پہ تراویح کنبی دقرآن تلاوت کوی سامع ڍیر الفاظ نہ اوری بالخصوص کله چه توجہ کنبی فرق راشی (۲)، علماء معانی تاکید لفظی د جانی زید زید پہ فوائدو کنبی لیکلی دی چه زید تہ مکرروئیلی شی چه کیدی شی اول لفظ مخاطب نہ وی اریدلی ددہ توجہ دی طرفتہ نہ وی بیامکرر کوی چه متنبہ شی و اوری، قالوا فائده التاکید دفع غفلة سماع السامع

ئی ددی صورت پہ بارہ کنبی پوہنتنہ او کرہ عالمانود واپس راوستلو اجازت ورکرو چہ دواپس راوستلو شرعا حقد آرئی اود حمل دانکار دوجہ نہ پہ دہ باندی توبہ لازمہ دہ اوپہ ہغی باندی دري طلاقہ واقع شوی نہ دی صرف یو طلاق رجعی دی چونکہ دحضور ﷺ پہ زمانہ کنبی دري طلاقہ یو طلاق رجعی تسلیم شوی دی۔ ددی نہ پس دی عالمانوزیدتہ دتجدید نکاح ہم اووئیل۔ اوس سوال دادی چہ شیرا و وہ کالہ پس کومو عالمانو چہ طلاق ثلاثہ یو طلاق رجعی حساب کولو سرہ زید درجعت حقد ار جو رکری ووپخپلہ ئی نکاح ترلی دہ ای شرعا داقبصلہ تسلیم دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی ۱۹۷۵ء ۳۱۵

جواب: پہ دی سری زید باندی نبخہ مطلقہ مغلظہ شوی دہ۔ دا حدیث مرفوعہ نہ او آثار صحابہ نہ او قضا خلفاء راشدین نہ او اکابر صحابہ نہ ہم دا ثابت دہ۔ کما لا یخفی علی من راجع الی ابی داؤد و مصنف عبدالرازق، اودائمه اربعہ دا مذهب دی۔ خلافا لرئیس الطائفة السلفية یعنی ابن تیمیہ رحمۃ اللہ علیہ، وما روی من جعلها واحدة فمعناه انهم عند التکریر ای انت طالق یریدون التکید ومن التاسیس، فلما تغير العرف فی آخر خلافة الفاروق فجعلها ثلاثا فافهم ﴿۱﴾ لهذا بغير دتحلیل نہ خہ لارہ نشته دی۔ وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة شيخ الاسلام مولانا سيد حسين احمد المدني:

پہ یومجلس کنبی د دریو طلاق د واقع کید لو متعلق مجموعہ روایات دادی (۱) صحیح بخاری ۲: ۹۱ باب من اجاز الطلاق الثلاث عن عائشة ان رجلا طلق امراته ثلاثا فتزوجت فطلق فسنل النبي ﷺ اتحل للاول؟ قال لا حتى تذوق عسلتها كما ذاق الاول. (۲) حديث الملاعة وفيه: فطلقها ثلاثا قبل ان يأمره رسول الله ﷺ قال ابن شهاب فكانت سنة المتلاعنين. (بخاری شریف ۲: ۷۰۰). (۳) موطا امام مالک ۱۹۹: مالک انه بلغه قال لابن عباس اني طلق امرأتي مائة تطلقه، فما ذا تأمرني؟ فقال له ابن عباس منك بثلاث وسبع وتسعون اتخذت بها آيات الله هزوا. (۴) صحیح الامام المسلم مع النووی ۱: ۳۷۶ حديث ابن عمر: وفيه قال كان ابن عمر رضي الله عنه اذا سئل عن الرجل يطلق امراته وهي حائض يقول..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

(بقیه حاشیہ) اما انت طلقته واحدة او اثنين ان رسول الله ﷺ امره ان يراجعها ثم يمهلهما حتى تحيض حيضة اخرى ثم يمهلهما حتى تطهر ثم يطلقها قبل ان يمسهما واما انت طلقته ثلاثا فقد عصيت ربك فيما امرك به من طلاق امرأتك وبانت منك، قوله اما انت فقال القاضي عياض هذا مشكل قال انه بفتح الهمزة من آما اما ان كنت فحللوا فعل الذي يلي ان، وجعلوا ما عوضا من الفعل فتحوا ان وادغموا النون في ما وجاؤا بانك مكان العلامة في كنت الخ. (۵) صحیح مسلم ۱: ۴۷۷ عن ابن عباس رضي الله عنهما قال كان الطلاق على عهد رسول الله ﷺ وابی بكر وسنتين من خلافة عمر طلاق الثلاث واحدة فقال عمر بن الخطاب ان الناس قد استعجلوا في امر كانت لهم فيه اناة فلو امضينا عليهم فامضاه عليهم. (۶) صحیح مسلم ۱: ۴۸ ان ابا الصهباء قال لابن عباس رضي الله عنهما اتعلم انما كانت الثلاث تجعل واحدة على عهد النبي ﷺ وابی بكر وثلاث من اماره عمر؟ فقال ابن عباس نعم. (۷) ان ابا الصهباء قال لابن عباس هات من هنالك الم يكن الطلاق الثلاث على عهد رسول الله ﷺ وابی بكر واحدة فقال قد كان ذلك فلما كان في عهد عمر تتابع الناس في الطلاق فاجازه عليهم، قال النووی: وقد اختلف العلماء رحمهم الله تعالى فيمن قال للمرأة انت طالق ثلثا فقال الهافعي ومالك وابو حنيفة واحمد جماهير العلماء من السلف والخلف يقع الثلاث وقال طاؤس وبعض اهل الظاهر لا يقع الا واحدة واحتج الجمهور بقوله تعالى: ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه لا تدرى لعل الله يحدث بعد ذلك امرا، قالوا معناه ان المطلق قد يحدث له ندم فلا يمكنه تداركه لوقوع البيونة فلو كانت الثلاث لم يقع طلاقه الا رجعا فلا يندم واحتجوا بحديث ركانة انه طلق امراته البتة فقال النبي ﷺ واللہ ما اردت الا واحدة قال واللہ ما اردت الا واحدة فهذا دليل على انه لو اراد الثلاث لو قعن والا لم يكن لتحليفه معنى الخ واما حديث ابن عباس فاختلف العلماء في جوابه وتاويله فالاصح ان معناه انه كان في الامر الاول اذا قال لها انت طالق انت طالق ولم ينو تأكيدا ولا استينافا يحكم بوقوع طلاق واحدة لقلة ارادتهم الاستيناف..... (بقیه حاشیہ په راروانه صفحه)

طلاق ثلاثہ لڑہ پہ یو حساب کول صحیح نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی دیو نام نہاد خطیب دا عادت دی چہ طلاق ثلاثہ واقع کیدلونه پس د صاحب ضرورت د مجبور ی نہ فائدی او چتو لو دیارہ طلاق دهنده ته وائی چہ ته دا اولیکہ دا بیان ور کرہ چہ ماخپلی منکوچی ته طلاق ور کر ی دی یامی یو طلاق ور کر ی دی کله کله دا خدمت داسر ی دخپل قلم نہ ہم ادا کو ی بیامعقول فیس ادا کولوسره طلاق ثلاثہ لڑہ یو طلاق رجعی لیک ی حالانکہ ددی نہ خہ معلومیر ی چہ طلاق دهنده طلاق ثلاثہ ور کر ی دی ددی سری متعلق خہ حکم دی نیز د بنحی دخلت یا بینونت خہ مسئلہ ده؟ بینوا توجروا

المستفتی حاجی محمد یار شاہ دارالعلوم مدنیہ چینوت جھنگ ۱۶۱۴، ۱۹۸۶

(بقیہ حاشیہ) بذلک فحمل علی الغالب الذی هو ارادة التاکید فلما کان فی زمن عمر و کثر استعمال الناس بهذه الصیغة وغلب منهم ارادة الاستیناف بها حملت عند الاطلاق علی الثلاث عملا بالغالب السابق الی الفهم منها فی ذلک الخ نووی ۴۷۸ شرح مسلم (۸) دارقطنی ۴۴۰ ان حفص ابن المغیره طلق امرأته فاطمة بنت قیس علی عهد رسول الله ﷺ ثلاث تطلیقات فی کلمة واحدة فابانها منه النبی ﷺ ولم یبلغنا ان النبی ﷺ عاب ذلک علیک. (۹) عن ابن عباس رضی الله عنهما فی رجل طلق امرأته الفافقال اما ثلث فتحرّم علیه امرأتک وبقیتهن علیک وزرا اتخذت ایات الله هزوا (السنن الکبریٰ للبیہقی ۳۳۲: ۷). (۱۰) عن مجاهد عن ابن عباس رضی الله عنه انه سئل عن رجل طلق امرأته مائة تطلیقة قال عصیت ربک و بانئت منک امرأتک لم تتق الله فیجعل لک مخرجاً. (السنن الکبریٰ للبیہقی ۲۳۱: ۷) مخطوطات مبارکہ ۱۷۴۔

(فتاویٰ شیخ الاسلام ۹۶، ۱۹۷۷ ایک مجلس میں تین طلاقیں)

الجواب: بشرط صدق وثبوت نہ دافتویٰ صحیح ده (۱) اونه مغلفات بغیر دباقاعدہ حلالی جائز کیدلی شی اونه دافیس دده دیارہ حلال دی (۲) وحکم هذا الخطیب انه فاسق ان لم یکن مستحلاً وکافران کان مستحلاً (۳) وانه قلیل توبته وهذا کله علی تقدیر ثبوت ماحرره المستفتی. وهو الموفق

پہ یو وخت د دربو طلاقو وقوع او د حدیث مسلم نہ جواب

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ ایایوخل دربو طلاقو ور کولوسره دریو وارہ طلاقہ واقع کیڑی؟ مثلاً چا او وئیل یودودہ دری خل طلاق او د حدیث مسلم نہ بہ خہ جواب وی چہ پہ ہقی کنبی راغلی دی چہ مختلف مقاماتو کنبی وئیلوسره دری خلہ یوخل شمار کیڑی؟ بینوا توجروا المستفتی: عبد الجلیل ایم ای ارباب کالونی پشاور

﴿۱﴾ قال العلامة النووي: ويحرم التساهل في الفتوى..... ومن التساهل ان تحمله الاغراض الفاسدة على تتبع الحيل المحرمة او المكروهة والتمسك بالشبه طلباً للترخيص لمن يروم نفعه او التغليظ على من يريد ضره.

(شرح المذهب للنووی الملحقہ بشرح عقود رسم المفتی ۹ فصل فی احکام المفتین)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: واما اذا اخذ المفتي الهدية ليرخص في الفتوى فان كان بوجه باطل فهو رجل فاجر يبذل احكام الله تعالى ويشترى بها ثمنا قليلا.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۳۶ مطلب فی حکم الهدیۃ للمفتی)

﴿۳﴾ قال الملا علی قاری: ان استحلال المعصية صغيرة كانت او كبيرة كفر اذا ثبت كونها معصية بدلالة قطعية وكذا الاستهانة بها كفر بان يعدها هينة سهلة الخ.

(شرح فقہ الاکبر للقاری ۱۵۲ وبحث استحلال المعصية)

جواب: دقرآن او حديث او د آئمه اربعه په رنراسره د ادرېو او په طلاقه واقع شوى دى (١) واما حديث مسلم فمحملة اذا كرر الفاظ الطلاق ويريد التاكيد دون

﴿١﴾ وفى المنهاج: اعلم ان الائمة الاربعة اتفقوا على وقوع الثلاث جملة سواء كان بلفظ واحد مثل انت طالق ثلاثا او كان بثلاث الفاظ مثل انت طالق انت طالق انت طالق فاذا كان بلفظ واحد فلا فرق فيه بين المدخول بها وغير المدخول بها، واذا كان بثلاث الفاظ فهو مختص بالمدخول بها، الا اذا كرر الالفاظ واراد التاكيد دون الاستيناف او لم ينو شيئا من الاستيناف او التاكيد فتقع واحدة، وما نسب الى مالك انه قال بوقوع الواحدة بقوله انت طالق ثلاثا فى رواية، فيرده ما ذكره عبد الرحمن بن القاسم فى المدونة الكبرى، ومذهب الجمهور هو المروى عن عمر وعثمان وعلى وابن عباس وابن عمر وابن مسعود وعبد الله بن عمرو بن العاص وابى هريرة ومغيرة بن شعبة وعمران بن حصين رضى الله تعالى عنهم كما فى مصنف عبد الرزاق وزاد المعاد وغيره، واذا لو حظت الروايات والآثار فيعلم منها ان ابن عباس ايضا وافق جمهور الصحابة، وذهب الى ان البكر يعنى غير المدخول بها اذا طلقت بثلاث الفاظ تجعل واحدة، واما ما رواه ابو داؤد عن ابن عباس انه قال: اذا قال انت طالق ثلاثا بفم واحد فهى واحدة، فاشار ابو داؤد الى ضعفه بوجهين، الاول: ان عكرمة خالف الاكثر، لان الاكثرين رووا عنه انه اجاز الثلاث وقال بانت منك، والثانى: انه خالفه ابن عليه، فقال عن ايوب عن عكرمة جعله قول عكرمة ولم يذكر ابن عباس، ولو سلم صحة هذه الرواية فنقول ثلاثا قيد لقول، لا لقوله طالق، فمعناها قال انت طالق ثلاث مرات بالاتصال لثلاث يخالف الشاذ المحفوظ، وما ل ابن القيم ومتبعوه الى ان الثلاث تجعل واحدة مطلقا سواء كانت بلفظ واحد او بثلاث الفاظ وسواء كانت الزوجة مدخولا بها او غير المدخول بها وخالف السلف والائمة الاربعة، واستدل بما رواه ابو داؤد وغيره ان ابا الصهباء قال لابن عباس: اتعلم انما كانت الثلاث تجعل واحدة على عهد النبي ﷺ وابى بكر رضى الله عنه وثلاثا من اماره عمر رضى الله عنه، قال نعم، وفى رواية لابي داؤد زيادة، كان اذا طلق امرأته ثلاثا قبل ان يدخل بها..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

التاسيس كما هو مبسوط فى محله (١) وهو الموفق

(بقية حاشيه) وللجمهور حرج منها: قوله تعالى: الطلاق مرتان فامسك بمعروف او تسريح باحسان، الى ان قال فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره، لانه يصدق على من طلق المدخول بها مرتين فى مجلس واحد ثم طلقها مرة ثالثة فى ذلك المجلس، ومنها: حديث عباد بن الصامت انه طلق امرأته الفا فجعلها النبي ﷺ ثلاثا لا واحدا، ومنها: ما رواه البخارى ان عويمر العجلاني بعد اللعان طلق امرأته ثلاثا ولم يقل له انه واحد رجعى لا يحصل به البينة، ومنها الآثار التى ذكرنا من الخلفاء الراشدين وغيرهم رضى الله تعالى عنهم.

والجواب عن حديث ابن عباس: انهم تعارفوا التاكيد اذا طلقوها بثلاث الفاظ فى عهد النبي ﷺ وعهد ابى بكر واول عهد عمر رضى الله عنهما، فتحصل البينة بعد مدة مديدة ثم تفرقوا، بعضهم يقصدون التاكيد والبعض الاخرون يقصدون الاستيناف ويستعجلون البينة فى آخر عهده فحكم بوقوع الثلاث، وقال اجيزوهن عليهم واشير الى هذا فى حديث مسلم ان الناس قد استعجلوا فى امر كانت لهم فيه هنات، وليس هذا نسخا، لان النسخ لا يكون الا بالوحى وليس هذا معارضة للحديث بل هو تعين وبيان لمحل الحديث لا يظن بعمر ولا باحمد ترك الحديث الصريح، نعم نشاهد ان ابن القيم قد يذكر الاحاديث الصريحة ثم يتركها كما لا يخفى على من راجع الى هذا لمبحث فى زاد المعاد، او نقول انهم كانوا يطلقون غير المدخولة بها بثلاث الفاظ فتد الى واحدة فى اول الامر فلما تتابع الناس فيه اجازهن سياسة اى منعهم عن نكاحها حتى تنكح زوجا غيره، و اشار اليه النسائي فى ما ترجم به لهذا الحديث حيث قال: باب طلاق الثلاث المتفرقة قبل الدخول بالزوجة. (فائدة) اعلم ان للطلاق درجات فى الشرع بخلاف الشهادة واليمين، فاتضح الفرق بين اطلاق ثلاثا وبين اقسام ثلاثا واشهد ثلاثا، فالاول طلقات ثلاث والثانى شهادة واحدة ويمين واحدة.

(منهاج السنن شرح ترمذى ٣: ٢٠٣ باب ما جاء فى الرجل طلق امرأته البتة)

﴿١﴾ قال العلامة النووى: واما حديث ابن عباس فاختلف العلماء فى جوابه وتاويله فالاصح ان معناه انه كان فى اول الامر اذا قال لها انت طالق..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

په یومجلس کښې درې طلاقه په اجماع دصحابه هم درې دی

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو حنفی العقیده سړی خپې ښځې ته درې طلاقه ورکړه. مطلقې سامان جهیزو غیره دځان سره واخستل دموریلار کورته لاره څه وخت پس دې سړی خپل مطلقه دوباره آباد کولو دپاره دخپل مسلک دمفتی نه فتوی واخستله هغه دگواهانونه شهادت ساعت کولو سره ددرېو طلاقو کیدلو فتوی صادره کړه دې نه پس دې سړی یو غیر مقلد (اهل حدیث) عالم نه فتوی طلب کړه چه په مجلس واحد کښې یو ځل د یو کی درېو طلاقو ورکولو سره یو طلاق واقع کیږی چه هغه قابل رجوع دې پس دې سړی خپله ښځه ددې فتوی په رنراسره دوباره خپل کورته راوسته اوآباده ئي کړه ددې سړی ددې کار (بغیر دحلالې) څه حکم دې؟ اوپه مونږ مسلمانانو باندې ددې سړی سره کومه رویه ساتل پکار دی؟ بینواتو جروا المستفتی: محمد حبیب اندرون حرم گیت ملتان شهریکم ربیع الثانی ۱۴۰۳ هـ

الجواب: داسې دآئمه اربعه دمذهب نه منحرف شوی دې ده دقرآن او حدیث او آثار صحابه نه روگردانی کړې ده ځکه چه دادرې وایه طلاقه په اجماع دصحابه واقع شوی دی (۱) کما فی الشامیه:

(بقیه حاشیه) انت طالق انت طالق ولم ینو تاکیدا ولا استینافا بحکم بوقوع طلقه لقله ارادتهم الاستیناف بذلك فحمل على الغالب الذي هو ارادة التاكيد فلما كان في زمن عمر رضی الله عنه وكثر استعمال الناس بهذه الصيغة وغلب منهم ارادة الاستیناف بها حملت عند الاطلاق على الثلاث عملا بالغالب السابق الى الفهم منها وفي ذلك العصر الخ.

(نوروی علی مسلم ۱: ۲۷۸ باب طلاق الثلاث)

(۱) قال الشيخ محمد ادریس الکاندهلوی: ابن تیمیه. حنبلی رحمته الله او ددوی شاگرد ابن قیم حنبلی رحمته الله دخپل امام احمد بن حنبل رحمته الله په خلاف اود ټولو صحابو او تابعینو داجماع په خلاف اود آئمه مجتهدین په خلاف اود ټولو اهل سنت والجماعت په خلاف په شذوذ او تفرد کښې مبتلا شو. (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

وقد ثبت النقل عن اكثرهم صريحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق الا الضلال وعن هذا قلنا لو حكم حاكم بانها واحدة لم ينفذ حكمه ﴿۱﴾ داسې دتعزيز لائق دې تمام اهل اسلام باندې دده نه بائيكات كول ضروری دی. وهو الموفق

په یو وخت درې طلاقه په یو جلسه کښې واقع کیدل دآئمه اربعه مذهب دې

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه (۱) په یو وخت په یو جلسه کښې درې یا څلورو طلاقو سره ښځه حرامه کیدلې شی، بعض خلق په دې کښې اختلاف کوی؟ (۲) زمونږ په علاقه کښې دحلالې ویستلو داطریقه رائج ده چه طلاق ورکولو ولاسې دپورشته دارسره دښځې نکاح ترلې شی ټوله شپه هغه ښځه نوی خاوند سره تیروی سحر هغه سړی دې ښځې ته طلاق ورکوی ایات تحلیل دپاره داطریقه صحیح ده. جواب دقرآن او حدیث اود کتب فقهی معتبرې نه را کړئ؟ بینواتو جروا

المستفتی: عبد الجبر ربوہ ضلع جهنگ ۱۹۷۹-۲۵۱۷۸

ابقیه حاشیه] اود شیعه گانو په شان دریو طلاقو لره دیو طلاق کیدو قائل شو. داهل سنت والجماعت اجماعی مسلک دادې چه په دریو طلاقو ورکولو سره درې طلاقه واقع کیږی او دریو طلاقو سره ښځه مغلظه باینه کیږی. دټولونه اول شیخ تقی الدین سبکی رحمته الله او عزبن جماعه رحمهم الله وغیرهما دابن تیمیه رحمته الله رد او کړو دوی دابن تیمیه رحمته الله هم عصر اود یونبار وو. اودا ئي واضحه کړله چه دابن تیمیه رحمته الله مسئله په طلاق کښې تفرد او شذوذ دابن تیمیه رحمته الله دهغه مسائلو ځنې ده په کومو کښې چه ابن تیمیه رحمته الله دصحابو داجماع اود آئمه اربعه داجماع نه خلاف کړې دې اوپه مذاهب اربعو کښې څوک هم ددې قائل نه دی اوپه هره زمانه کښې علماؤ ددې مسلک په تردید کښې کتابونه او رسالې لیکلې دی اود بخاری اومسلم شارحینو خاص طور باندې دحدیث په شرح کښې ددې مسلک بطلان اود ابن تیمیه رحمته الله تردید کړې دي.

(معارف القرآن ۱: ۳۳۶ سورة البقرة آیت: ۲۳۰)

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۵ کتاب الطلاق)

الجواب: احادیث مرفوعہ (رواہ البخاری (۱) او عبد الرزاق (۲) او ابوداؤد (۳) او د آثار خلفاء راشدین او د اکابر صحابہ (د روایاتو د عبد الرزاق، نہ دامعلومہ ده چه درې طلاقه په یو وخت واقع کېږي (۴) او هم دا

﴿۱﴾ وفي البخاری: فتلاعنا وانا مع الناس عند رسول الله ﷺ فلما فرغا من تلاعهما قال عويمر كذبت عليها يا رسول الله ان امسكتها فطلقها ثلاثا قبل ان يامرہ رسول الله ﷺ، الحديث. (صحيح البخاری ۲: ۷۹۱ باب من اجاز طلاق الثلاث)

﴿۲﴾ عن عبادة بن الصامت قال طلق جدی امرأته الف تطليقة فانطلق ابی الی رسول الله ﷺ فذكر ذلك له فقال النبي ﷺ اما اتقى الله جدك، اما ثلاث فله واما تسع مائة وسبعون تسعون فعدوان وظلم ان شاء الله تعالى عذبه وان شاء غفر له.

(مصنف عبد الرزاق ۶: ۳۹۳ رقم حديث: ۱۱۳۳۹)

﴿۳﴾ وفي ابی داؤد: قال فطلقها ثلاث تطليقات عند رسول الله ﷺ فانفذه رسول الله ﷺ وكان ما صنع عند النبي ﷺ سنة. (سنن ابی داؤد ۱: ۳۰۶ باب في اللعان)

﴿۴﴾ عن زيد بن وهب ان بطالا كان بالمدينة فطلق امرأته الفا فرفع ذلك الى عمر بن الخطاب رضي الله عنه فقال انما كنت لعب فعلاه عمر رضي الله عنه بالدرة وقال انه كان يكفيك ثلاث. (سنن الكبرى ۷: ۳۳۴ ومصنف ابن ابی شيبة ۵: ۱۱)

☆ عن معاوية بن ابی يحيى قال جاء رجل الى عثمان بن عفان فقال امرأتی الفا فقال طلقت. (فتح القدير ۳: ۳۳۰ وزاد المعاد ۲: ۲۵۹)

☆ عن عبد الرحمن بن ابی ليلى عن علي رضي الله عنه في من طلق امرأته ثلاثا قبل ان يدخل بها قال لا تحل له حتى تنكح زوجا غيره. (سنن الكبرى ۷: ۳۳۴)

☆ عن علقمة قال جاء ابن مسعود رجل فقال اني طلقت امرأتی تسعا وتسعين واني سألت فقيل قد بانت مني فقال ابن مسعود قد احبوا ان يفرقوا بينك وبينها قال فما تقول رحمك الله فظن انه سيرخص له فقال ثلاث تبينها منك وسائرهن عدوان رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح. (مجمع الزوائد ۴: ۳۳۸)..... (بقيه حاشيه په راروانه صفحه)

دائمه اربعه مذهب دي (۱) البته د ابن تیمیه وغیره دامذهب دي چه درې طلاقه په یو وخت نه واقع کېږي لحدیث مسلم او ابی داؤد وغیره (۲) لیکن دا یو محتمل حدیث دي دي سره تمسک صحیح نه دي دي محمل دادی انت

(بقیه حاشیه) ☆ عن هارون بن عنزة عن ابيه قال كنت جالسا عند ابن عباس فاتاه رجل فقال يا ابن عباس انه طلق امرأته مائة مرة وانما قتلها مرة واحدة فتبين مني ثلاث ام هي واحدة فقال بانت ثلاث وعليك وزر سبعة وتسعين. (مصنف ابن ابی شيبة ۵: ۱۳)

☆ عن نافع كان ابن عمر اذا سئل عمن طلق ثلاثا قال لو طلقت مرة او مرتين فان النبي ﷺ امرني بهذا فان طلقته ثلاثا حرمت عليك حتى تنكح زوجا غيره.

(رواه البخاری تعليقا عن الليث بن سعد ۲: ۷۹۲ ومسلم شريف ۱: ۳۷۶)

﴿۱﴾ وقال البدر العيني: ومذهب جماهير العلماء من التابعين ومن بعد منهم الاوزاعي والنخعي والثوري وابو حنيفة واصحابه ومالك واصحابه والشافعي واصحابه واحمد واصحابه واسحاق وابوثور وابوعبيد وآخرون كثيرون على من طلق امرأته ثلاثا وقعن ولكنه ياثم وقالوا من خالف فيه فهو شاذ مخالف لاهل السنة وانما تعلق به اهل البدع ومن لا يلتفت اليه لشذوذه من الجماعة له. (عمدة القاري ۲۰: ۲۳۳ باب من اجاز طلاق الثلاث)

﴿۲﴾ دمشهور غير مقلد عالم مولانا ابوسعيد شرف الدين دهلوي منصفانه رأيي: دا (درې طلاقو لره د يومنلو) مسلك د صحابه، تابعينو او تبع تابعينو وغیره ائمه محدثينو او متقدمينو نه دي دا مسلك او وه كاله پس دمحدثينو دي. چه دشيخ الاسلام ابن تیمیه د فتاوى پابند او ددوى معتقد دي، دا فتوى شيخ الاسلام د اوومې صدئ په آخر كښي يا د اتمې صدئ په اول كښي وركړې وه نو دهغه وخت علماؤ ددوى سخت مخالفت كړې وو. نواب صديق حسن خان په اتحاف النبلاء، كښي چرته چه ئي دشيخ الاسلام ابن تیمیه تفردات ليكلي دي په دغه فهرست كښي ئي د طلاق ثلاثه مسئله هم ليكلي ده چه كله شيخ الاسلام ابن تیمیه دريو طلاقو لره په يومجلس كښي ديو طلاق كيدو فتوى وركړه نو ډير شور شو. په شيخ الاسلام او دده په شاگرد ابن قديم باندې مصيبتونه شروع شو، دوى ئي په اوښ باندې سواره كړل او په درو وهلو وهلو سره ئي په ښار كښي گرځول او توهين ئي او كړې شو قيد كړې شو حكه چه دغه وخت دا مسئله د روافضو نخښه وه.

(اتحاف ۳۱۸ بحواله عمدة الاثبات ۱۰۳)

وقال الشيخ حبيب الرحمن الاعظمي الديوبندي: (بقیه حاشيه په راروانه صفحه)

طالق درې ځله مکرر کړی او د تاکید نیت او کړی داسې لکه څنګه چه دانیت دخليفه اول او خليفه ثانی او د حضور ﷺ په ابتدائی دور کښې رائج وو (۱) (۲) د حلالې دا طريقه صحيح ده په دې کښې څه اشکال نشته. وهو الموفق

ابقيه حاشیه: د علامه ابن تیمیه جد امجد ابو البرکات مجد الدین عبد السلام الملقب بابن تیمیه الحنبلی په خپل مشهور کتاب "منتقى الاخبار" کښې "باب ما جاء فى طلاق البتة وجمع الثلاث وتفريقها" کښې د احادیثو او آثارو نقل کولونه پس لیکي: وهذا كله يدل على اجتماعهم على صحة وقوع الثلاث بالكلمة الواحدة، (منتقى الاخبار ۲۳۷) يعنى دا احاديث او آثار دلالت کوی چه یوې کلمې سره د دریو طلاقو واقع کیدو باندې د صحابه کرامو اجماع شوی ده د حافظ ابو البرکات حنبلی رحمه الله ددې واضح صراحت په مقابله کښې حافظ ابن القيم لیکي: ان شيخنا حكى عن جده ابى البركات انه يفق بذلك احيانا سرا، يعنى زمونږ شيخ امام ابن تیمیه دخپل نيکه حافظ ابو البرکات باره کښې دا اووئیل چه هغه به په خپل کتاب کښې د لیکلې شوی مسلك په خلاف کله کله په پټه د یو مجلس د دریو طلاقو باره کښې د یو کیدلو فتوی ورکوله. د حافظ ابن القيم او دده د شیخ حافظ ابن تیمیه د علمي جلالت شان اعتراف او ددوی په نقل باندې د اعتماد باوجود مونږ ددې خبرې منلو دپاره قطعې طور باندې تیار نه یو. ځکه چه ابن تیمیه دخپل نيکه د کومې روپې اطلاع ورکوی دا یو رښتونی پوخ مؤمن نه شی کیدې بلکه دغسې خو بزدل خلق کوی چه ددې په قرآن او حدیث کښې ډیر زیات مذمت راغلې دي. (مقاله طلاق ثلاثه للاعظمی ۴۹۶ مجموعه مقالات)

(۱) قال العلامة النووي: واما الرواية التي رواها المخالفون ان ركانة طلق ثلاثا فجعلها واحلة فرواية ضعيفة عن قوم مجهولين، واما الصحيح منها ما قدمناه انه طلقها البتة ولفظ البتة محتمل للواحدة وللثلاث ولعل صاحب هذه الرواية الضعيفة اعتقد ان لفظ البتة يقتضي الثلاث فرواه بالمعنى الذي فهمه وغلط في ذلك واما حديث ابن عمر فالروايات الصحيحة التي ذكرها مسلم وغيره انه طلقها واحدة، واما حديث ابن عباس فاختلف العلماء في جوابه وتاويله فالاصح انه معناه انه كان في اول الامر اذا قال لها انت طالق انت طالق ولم ينو تأكيدا ولا استينافا يحكم بوقوع طلاق لقله ارادتهم الاستيناف بذلك فحمل على الغالب الذي هو ارادة التاكيد فلما... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

د انت طالق ثلاثاً. اود عبدالله بن عباس رضی الله عنہ دروایت تحقیق

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړې خپلې منکوحي ته اوای، انت طالق ثلاثاً، کوم طلاق به واقع وی؟ اود عبد الله بن عباس رضی الله عنہ دروایت چه د حضور صلی الله علیه وسلم په زمانه کښې به درې طلاقه یو طلاقې رجعی وو ددې څه حکم دي؟ بینوا توجروا.

المستفتی: مولانا سعد الدین مردان ۲۰ ربيع الاول ۱۴۰۱ هـ

جواب: په صورت مسئله کښې د انبځه مطلقه مغلظه شوې ده. داد ائمه اربعه مذهب دي (۱) اود قرآن او حدیث او آثار نه هم دا ثابت ده.

قال الله تعالى: فلا تحل له من بعد، ولم يفرق بين ما اذا طلقها ثالثا في ذلك

المجلس او غيره (۲) وروى عبد الرزاق عن عباد

(بقية حاشیه) كان في زمن عمر رضي الله عنه وكثر استعمال الناس بهذه الصيغة وغلب منهم اراصة الاستيناف بها حملت عند الاطلاق على الثلاث عملا بالغالب السابق الى الفهم منها وفي ذلك العصر، وقيل المراد ان المعتاد في الزمن الاول كان طلاق واحدة وصار الناس في زمن عمر يوقعون الثلاث دفعة فنفاه عمر فعلى هذا يكون اخبارا عن اختلاف عادة الناس لا عن تغير حكم في مسئلة واحدة. (شرح النووي على مسلم ۱: ۲۷۸ باب طلاق الثلاث)

(۱) قال العلامة ابن الهمام: وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة المسلمين الى انه يقع ثلاث..... وايضا قال: وقد اثبتنا النقل عن اكثرهم صريحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق الا الضلال وعن هذا قلنا لو حكم حاكم بان الثلاث بفم واحد واحدة لم ينفذ حكمه لانه لا يسوغ الاجتهاد فيه فهو خلاف لا اختلاف.

(فتح القدير في شرح الهداية ۳: ۳۳۰ كتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة النسفي: قوله تعالى (فان طلقها) مرة ثلاثة بعد المرتين، فان قلت الخلع طلاق عندنا وكذا عند الشافعي رحمه الله في قول، فكان هذه تطليقة رابعة، قلت: الخلع طلاق ببدل فيكون طلاقا ثالثا وهذه بيان لتلك اي فان..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

انه طلق امرأته الفافاجاز النبي ﷺ ثلاثاً (١) وروى عن عمر وعثمان وابن عباس وابن مسعود وابى هريرة وعبد الله بن عمرو وابن العاص بانهم قضوا وافتوا بالثلاث (٢) واما حديث جعل الثلاث واحدة فقليل منسوخ وقيل بحمله اذا طلق بالفاظ ثلاثة واراد التاكيد دون التأسيس وكان المعروف فى عهد النبي ﷺ وعهد الصديق واول خلافة عمر التاكيد بخلاف العهد الآخر (٣) وهو الموفق

(بقية حاشيه) طلقها الثالثة ببدل فحكم التحليل كذا (فلا تحل له من بعد) من بعد التطليقة الثالثة (حتى تنكح زوجا غيره) حتى تتزوج غيره..... وفيه دليل على ان النكاح ينعقد بعبارتها، والاصابة شرطت بحديث العسيلة كما عرف فى اصول الفقه، والفقه فيه انه لما اقدم على فراق لم يبق للندم مخلصا لم تحل له الا بدخول فحل عليها ليمتنع عن ارتكابه.

(تفسير مدارك ١: ٢٨ سورة البقرة آيت: ٢٢٩)

(١) عن عبادة بن الصامت قال طلق جدى امرأته الف تطليقة فانطلق ابى الى رسول الله ﷺ فذكر ذلك له فقال النبي ﷺ اما اتقى الله جدك، اما ثلاث فله واما تسع مائة وسبعة وتسعون فعدوان وظلم، ان شاء الله تعالى عذبه وان شاء غفر له.

(مصنف عبد الرزاق ٦: ٣٩٣ رقم حديث: ١١٣٣٩)

(٢) قال الامير اليماني: واليه ذهب عمر وابن عباس وعائشة ورواية عن على والفقهائ الاربعة وجمهور السلف والخلف..... وقد اطبق اهل مذاهب الاربعة على وقوع الثلاث المتابعات. (سبل السلام شرح بلوغ المرام ٣: ٢١٣)

عن محمد بن اياس بن البكير عن ابى هريرة وابن عباس وعائشة وعبد الله ابن عمرو بن العاص سنلوا عن البكر يطلقها زوجها ثلاثا فكلهم قالوا لا تحل له حتى تنكح زوجا غيره. (مصنف ابن ابى شيبه ٥: ٢٣)

(٣) قال العلامة النووى: واما حديث ابن عباس فاختلف العلماء فى جوابه وتأويله فالاصح ان معناه انه كان فى اول الامر اذا قال لها انت طالق انت..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

په جلسه واحده كښې درې طلاقه يو طلاق

حسابول مخالفت د احاديثو اود آثار صحابه دي

سوال: څه فرمائي علماء دين دي مسئلې باره كښې چه طلاقې ثلاثه جلسه واحده كښې دفعه واحده ملت بيضاء كښې حرام او ممنوع او بدعت دي اوس كه چرته يوسړې وركړى نو ايا دده رجعت صحيح كيدلې شى يانه؟ په قاعده د فقهاء كرام آتمه احناف عند الضرورت حسب مذاهب رجوع كړې شى، چنانچه په مواقع كثيره كښې دا امر ثابت او جاري دي خاص كړدي مسئله كښې كذا فى فتوى عبدالحى اللكهنوى فى مجموعة الفتاوى، كذا فى المسك الختام فى شرح بلوغ المرام نقله عن الائمة الحنفية، مگر بعض محققين چه په هغې كښې بعض صحابه او تابعين هم شامل دي فرمائي چه درې نه بلكه يو طلاق به وي دهغوى دليل هم قوى دي. ستاسورائى دپه مسئله باره كښې څه ده؟ بينوا توجروا المستفتى: مولوى غلام رسول خطيب چكيان مانسهره يكم اكتوبر ١٩٧٥ء

جواب: دابن تيميه اود ابن القيم په قول باندې څه رنگه فتوى وركولې شى حالانكه هغوى دا بوداؤد حديث مخالفت كړې دي.

و فى ابوداؤد: والله ما اردت الا واحدة (١) وكذا خالفوا

(بقية حاشيه) طالق انت طالق ولم ينو تاكيذا ولا استينافا يحكم بوقوع طلاقه لقله ارادتهم الاستيناف بذلك فحمل على الغالب الذى هو ارادة التاكيد فلما كان فى زمن عمر رضى الله عنه وكثر استعمال الناس بهذه الصيغة وغلب منهم ارادة الاستيناف بها حملت عند الاطلاق على الثلاث عملا بالغالب السابق الى الفهم منها وفى ذلك العصر الخ. (شرح النووى على مسلم ١: ٢٤٨ باب طلاق الثلاث)

(١) عن نافع بن عجير بن عبد يزيذ بن ركانة ان ركانة بن عبد يزيذ طلق امرأته سهمة البتة فاخبر النبي ﷺ بذلك وقال والله ما اردت الا واحدة فقال رسول الله ﷺ والله ما اردت الا واحدة فقال ركانة والله ما اردت الا واحدة فردها اليه رسول الله ﷺ فطلقها الثانية فى زمان عمر والثالثة فى زمان عثمان. (سنن ابى داؤد ١: ٣٠٠ باب فى البتة)

حديث البخارى فى اللعان ان اللاعن طلقها ثلاثا عند النبي ﷺ ولم ينكر عليه ﴿١﴾ وكذا حديث جعل الالف ثلثا، رواه عبد الرزاق مرفوعا ﴿٢﴾ وكذا خالفوا قضايا الخلفاء الراشدين وابن مسعود وابى هريرة وسائر اكابر الصحابة كما فى مصنف عبد الرزاق وابى داود وكذا خالفوا الائمة الاربعة ﴿٣﴾ واما حديث جعل الثلث واحدة ﴿١﴾ وفى البخارى: قال سهل فتلاعنا وانا مع الناس عند رسول الله ﷺ فلما فرغا قال عويمر كذبت عليها يا رسول الله ان امسكتها فطلقها ثلاثا قبل ان يامرہ رسول الله ﷺ.

(صحيح البخارى ۲: ۹۱۷ باب من اجاز طلاق الثلاث)

﴿٢﴾ عن عباد بن الصامت قال طلق جدى امرأته الف تطليقة فانطلق ابى الى رسول الله ﷺ فذكر ذلك له فقال النبي ﷺ اما اتقى الله جدك، اما ثلاث فله واما تسع مائة وسبعة وتسعون فعدوان وظلم ان شاء الله تعالى عذبه وان شاء غفر له.

(مصنف عبد الرزاق ۶: ۳۹۳ رقم حديث: ۱۱۳۳۹)

﴿٣﴾ قال ابن رجب الحنبلى: اعلم انه لم يثبت عن احد من الصحابة ولا من التابعين ولا من ائمة السلف المعتقد بقولهم فى الفتاوى فى الحلال والحرام شئ صريح فى ان الطلاق الثلاث بعد الدخول يحسب واحدة اذا سبق بلفظ واحد، وقال: لا نعلم من الامة احدا خالف فى هذه المسألة مخالفة ظاهرة ولا حكما ولا قضاء ولا علما ولا افتاء ولم يقع ذلك الا من نفر يسير جدا وقد انكره عليهم من عاصرهم غاية الانكار وكان اكثرهم يستخفى بذلك ولا يظهر فكيف يكون اجماع الامة على اخفاء دين الله الذى شرعه على لسان رسوله واتباع اجتهاد من خالفه برأيه فى ذلك هذا لا يحل اعتقاده البتة، ولعله ظهر بهذا البيان ان امضاء عمر للثلاث حكم شرعى مستمد من الكتاب والسنة مقارنا لاجماع فقهاء الصحابة فضلا عن التابعين ومن بعدهم وليس بعقوبة سياسية ضد حكم شرعى فالخارج على امضاء عمر خارج على ذلك كله.

(بيان مشكل الاحاديث الواردة، بحوالها لاشفاق على احكام الطلاق للعلامة الكوثرى ۳۵، ۵۳)

فحديث محتمل ونحن نقول محتمل الحديث انهم كانوا اذا قالوا انت طالق انت طالق انت طالق يريدون التاكيد فى زمن النبي ﷺ والصديق الاكبر ثم ارادوا التأسيس فى زمن الفاروق الاعظم فكان يقضى على الثلاث وان كانت نية التاكيد معتبرة ديانة، والتعجب من عقل من يحسن الظن على نفسه ولا يحسن الظن على الخليفة الثانى انه ترك الحديث بالرأى فافهم ﴿١﴾. وهو الموفق

د طلاق ثلاثه نه پس د نوي نکاح د پاره د ارشاد الطالبين حيله غلطه ده

سوال: څه فرمائی علماء دين دې مسئلې باره کښې که چرته یوسړې خپلې ښځې ته طلاق ثلاثه ورکړی بیا د ښځې نه دا حکام او ارکان اسلام پوښتنه او کړې او جواب نه ورکولو سره په دې باندي دمرتد کیدلو حکم لگولو سره (په وخت د طلاق) عدم وقوع طلاق کنړلو سره بغیر د تحلیل نه دنوي نکاح کولو حيله څه رنگه ده. ځکه چه په ارشاد الطالبين کښې دى چه دامام احمد رحمته الله عليه په مذهب کښې دتولوا حکامو او ارکانو پيژندل فرض دى؟ بينوا توجروا

المستفتى: مولانا محمد شريف صاحب بیسک ټوپى

الجواب: واضحه دې وى چه کومه حيله دتحليل حرام دپاره نه وى نوهغه جائز ده ﴿٢﴾ البته د صورت مسئلوه تعلق دباب الحيل سره نه دې ددې تعلق د

﴿١﴾ قال الحافظ العسقلانى: فالراجح فى الموضوعين تحريم المتعة وإيقاع الثلاث للاجماع الذى انعقد فى عهد عمر على ذلك ولا يحفظ ان احدا فى عهد عمر خالفه فى واحدة منهما وقد دل اجماعهم على وجود ناسخ وان كان خفى على بعضهم قبل ذلك حتى ظهر بجمعهم فى عهد عمر فالمخالف بعد هذا الاجماع منا بذله والجمهور على عدم اعتبار من احدث الاختلاف بعد الاتفاق. (فتح البارى ۹: ۳۱۹)

﴿٢﴾ قال العلامة ابن نجيم: الحيل جمع حيلة وهى الحلق فى تدبير الامور وهى تقليب الفكر حتى يهتدى الى المقصود واختلف مشائخنا فى التعبير عن ذلك فاختر كثير التعبير بكتاب الحيل واختار كثير كتاب المخارج واختاره فى الملتقط وقال ابو سليمان: كذبوا على محمد ليس له كتاب الحيل وانما هو الهرب (بقيه حاشيه په راروانه صفحه)

افتاء علی مذهب الغیر سرہ دی چه پھ وخت د ضرورت جائزده پس په داسی مقاماتو کښې دوه امره د تحقیق طلب دی اول تحقق ضرورت، دویم داچه واقعی طور سره د احکم په دی مذهب کښې مروی هم دی یانه، ددی نه علاوه ددی حکم مذکور مذهب حنبلی کیدل د ارشاد الطالبین نه نشی ثابت کیدی و هو الموفق

الجواب الثاني: بغیر د تحلیل نه څه لاره نشته دی ارشاد الطالبین معتبر کتاب نه دی ددی ډیر مسائل و غیره غلط دی دی وجه نه ددی حیلہ کومه چه تاسو لیکلې ده صحیح نه ده. و هو الموفق

(بقیه حاشیه) من الحرام والتخلص منه حسن قال الله تعالى: وخذ بيدك ضعفا فاضرب به ولا تحنث وذكر في الخبر ان رجلا اشترى صاعا من تمر بصاعين فقال صلى الله عليه وسلم اربيت هلا بعت تمرک بالسلعة ثم ابتعت بسلتک تمر او هذا کله اذا لم يؤد الى الضرر باحد.

(الاشباه والنظائر ۳۹۷ الفن الخامس)

باب کنایات الطلاق

د کنایات مختلف الفاظ

سوال: څه فرمائی علماء دین دی مسئلې باره کښې چه مثلاً زید او زینب پخپلو کښې ښځه خاوند دی ددو اړو جهگړه او شوه نوزید زینب ته او وئیل چه دمور پلار کور ته لاره شه، حماد کور نه څه. خپل سامان هم د ځان سره یوسه. زینب او وئیل چه زه دمور پلار کور ته نه ځم ترڅه پورې چه تا ځما فیصله نه وی کړې نو زید ورته او وئیل چه څه ماستا فیصله کړې ده او دا الفاظ ئې پینځه شپږ ځل او وئیل چه څه ما اوس ستا فیصله کړې ده زینب د جهیز سامان اخستلو سره لاره بلکه ویستلې شوه اوس زید چه کوم الفاظ وئیلی دی په هغې سره کوم طلاق شوې دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاضی عبدالشکور نائب مفتی جمیعة العلماء کیملیپور اټک

الجواب: چونکه د اتمام الفاظ کنایات طلاق دی او په حالت غضب کښې دا الفاظ وئیلې شوی دی لهذا د قاضی په نزد د ښځه به مطلقه مېانه وی لیکن د مفتی په نزد بغیر د نیت د طلاق حکم ورکول صحیح نه دی بیشکه کله چه خاوند اقرار او کړی چه ماد طلاق په اراده سره دا الفاظ وئیلی دی نو د ښځه به مېانه وی.

فی الدر المختار: فالکنایات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال وهي حالة مذاكرة الطلاق او الغضب، وقوله قضاء قيد به لانه لا يقع دیانة بدون النية ولو وجدت دلالة

الحال فوقه بواحد من النية او دلالة الحال انما هو فی القضاء فقط ﴿۱﴾

﴿۱﴾ (الدر المختار مع رد المختار ۲: ۵۰۱، ۵۰۲ باب کنایات)

او صاحب بحریہ دی صفحہ کنبی صدر القضاء نہ روایت کری دی چہ خاوند
تہ بہ قسم ورکری شی کہ چرتہ قسم ئی او کرو نو قبہاگنی قاضی تہ بہ مرافعہ
کولی شی (۱) و هو الموفق

لفظ حرام د کنایاتو نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ لفظ، حرام، پہ کوم
طلاق کنبی مستعمل دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام سرور وزارت تجارت اسلام آباد

الجواب: لفظ حرام د کنایاتو نہ دی بغیر دینیت نہ دی سرہ طلاق نہ کیبری (۲)
و هو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجيم: وفي المجتبى عن صدر القضاة في شرح الجامع الصغير اذا
قال لم انو الطلاق فعليه اليمين ان ادعت الطلاق وان لم تدع يحلف ايضا حقا لله تعالى، قال
ابونصر قلت لمحمد بن سلمة يحلفه الحاكم ام هي تحلفه قال يكتفي بتحليفها اياه في منزله
فاذا حلفته فحلف فهي امراته والا رافعته الى القاضي فان نكل عن اليمين عنده فرق بينهما.
(البحر الرائق ۳: ۲۹۸ باب الكنايات)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: والحاصل ان المتأخرين خالفوا المتقدمين في وقوع البائن
بالحرام بلانية حتى لا يصدق اذا قال لم انو لاجل العرف الحادث في زمان المتأخرين
فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف كما في زمانهم..... ثم ظهر لي بعد مدة ما
عسى يصلح جوابا وهو ان لفظ حرام معناه عدم حل الوطاء ودواعيه وذلك يكون بالايلاء
مع بقاء العقد وهو غير متعارف ويكون بالطلاق الراجع للعقد وهو قسمان بائن ورجعي لكن
الرجعي لا يحرم الوطاء فتعين البائن..... والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه
حريم الزوجة وتحريمها لا يكون الا بالبائن هذا غاية ما ظهر لي في هذا المقام.

دالمختار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ قیل مطلب لا اعتبار بالأعراب هنا باب الكنايات

مبانہ بنخی باندي دوبارہ نکاح د پارہ د زور

الفاظ تہ خمانہ جدا ئی وغیرہ مسائل

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ (۱) کله چہ بنخی تہ طلاق
بائن ورکری شی نو واپس پہ دی باندي زور کوئی شی یا نہ یعنی پہ زور دنکاح
حکم خہ دی؟ (۲) دغصی پہ حالت کنبی بنخی تہ او وائی تہ خمانہ داسی
جدائی لکہ خنگہ چہ داشی خماپہ لاس کنبی دی هغه شی ئی دلاس نہ لری
گزار کرو منکوحی پہ جواب کنبی او وئیل چہ اوس ماتہ خما د نفس اختیار خما
پہ خیل لاس کنبی دی او خاوند وائی بلکل تهییک ده پہ دی صورت کنبی بہ
طلاق بائن واقع وی یارجعی؟ (۳) دایلا پہ عدت کنبی دتنہ دتنہ کله چہ
خاوند رجوع کول او غواری نو منکوحہ انکار کولو سرہ پخپله خیل خان د خاوند
نہ محبوس کری یعنی دقرب موقعہ نہ ورکوی ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: صاحبزادہ عبدالمالک ساگنی بالامهمندا یجنسی یکم ربیع الثانی ۱۳۸۹ھ
الجواب: (۱) چونکہ دانسخہ بالغہ ده لہذا پہ دی باندي زور نشی جاری کیدلی
البتنہ اکراه (یعنی تخویف او تحدید سرہ ایجاب یا قبول کول) پہ دی باندي
صحیح دی.

فی الدر المختار: وينكح مبائنه بما دون الثلث في العدة وبعلاها بالاجماع (باب
الرجعة) ﴿۱﴾ وفي الهنديه ۱: ۳۰۵ ولا يجوز نكاح احد على بالغة صحيحة العقل ﴿۲﴾
(۲) داخبرہ چہ تہ خمانہ خلاصہ ئی عرف کنبی طلاق د پارہ استعمالیبری
لہذا د الفاظ د طلاق صریح دی. لما فی الدر المختار: صریحہ ما لم يستعمل الا فيه
ولو بالفارسيه انتهى ما على هامش رد المختار ۵۹۰: ۲ ﴿۳﴾ لیکن داتشبیہ کہ چرتہ
د طلاق وی نو د اطلاق بائن دی. لما فی الهنديه ۱: ۳۹۷ الاصل عندابی حنفية انه

﴿۱﴾ الدر المختار على هامش رد المختار ۵۸۲: ۲ مطلب في العقد على المبائنه
﴿۲﴾ فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۷ الباب الرابع في الاولياء

﴿۳﴾ الدر المختار على هامش رد المختار ۲: ۲۶۵ باب الصريح

مقی شبه الطلاق بشی يقع بانناصغیرا کان او کبیرا (۱) او کہ چرتہ مقصود صرف تمثیل او توضیح وی دخیل فعل او دارادی نو طلاق رجعی به واقع وی، وهو الظاهر عندی (۳) چونکہ یہ ظاہرہ داناشرہ دہ لہذا دی تہ زبانی رجوع ہم کافی دہ، لما فی الدر المختار: وکذا حبسها ونشوزها ففیؤہ نحو قوله بلسانہ فئت الیہا او راجعتک والح (۲) وهو الموفق

پینتو کنبی لفظ (لو) سرہ د طلاق واقع کیدلو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ د بعضی قومونو پہ اصطلاح کنبی د طلاق دیارہ نور الفاظ موضوعہ لکہ افاغنه بلوچستان کنبی لفظ (لو) دی، دی سرہ طلاق واقع کیری یا نہ؟ کہ چرتہ ددی ویلو والانییت د طلاقو نہ وی ایا دہغہ نیت بہ یہ دی کنبی معتبر وی یا نہ؟ بینوا توجروا المستفتی: عبد الکرم حقانی بلوچستان ۱۲ ربیع الثانی ۱۴۰۲ھ

الجواب: یہ دی لفظ (زما دی لووی) (میرالوہو) سرہ طلاق نہ واقع کیری، حکہ چہ دا لفظ مطلق یمین او تعلیق طلاق بالشرط کنبی مشترک دی پس یہ دی کنبی نیت ضروری دی (۳) وعلی تقدیر ارادۃ الثانی ایضا لا وجہ لوقوع الطلاق

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۷۱ الفصل الثالث فی تشبیہ الطلاق ووصفہ)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۹۹ باب الایلاء)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: افتی بعض المتأخرين بان منها علی یمین لا افعل کذا ناویا الطلاق فتقع به واحده بانه لقولهم الکنايه ما احتمل الطلاق وغيره ورده عصریه السيد محمد ابو السعود فی حاشیة مسکین بانه لا یلزمه الا کفارة یمین لان ما ذکره فی تعریف الکنايه لیس علی اطلاقه بل هو مقید بلفظ یصح خطابها به ویصلح لانشاء الطلاق الذی اضمره او للاخبار بانه اوقعه کانت حرام اذ یحتمل لانی طلقک او حرام الصحبة وکذا بقیة الالفاظ ولس لفظ الیمین کذلک اذ لا یصح بان یخاطبها بانت یمین فضلا عن ارادة انشاء الطلاق به او الاخبار بانه اوقعه حتی لو قال انت (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

لعدم الاضافة الى المرأة (۱) وهو الموفق

لری شہ، اوخہ، د مور یلار کورتہ لارہ شہ، ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری د غصبی او د ناراضگی پہ حالت کنبی خیلہ بنخی تہ اووئیل چہ، تہ دخیل موریلار کورتہ لارہ شہ، حما د کورنہ اوخہ، لری شہ، زہ ستانہ بغیر ہم گزارہ کولی شم،، چہ هرکله پہ دی ویلو سرہ دخواند ارادہ د طلاقو نہ وہ، آیا پہ دی الفاظو سرہ طلاق واقع کیری؟ بینوا توجروا

المستفتی: آفتاب احمد ۱۹۷۳ء، ۱۰۲۱

الجواب: بغیر د نیت نہ پہ دی الفاظو سرہ طلاق نہ واقع کیری، فی الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۶۳۶، فالکنايات لا تطلق بها قضاء الابنية او دلالة الحال قوله قضاء قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۲) وهو الموفق

.. داسی بنخی لره نہ ساتم، تا پریزدم برردم، د الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین مسائل ذیل پہ بارہ کنبی چہ (۱) چہ یوسری خیلہ (بقیہ حاشیہ) یمین لانی طلقک لا یصح فلیس کل ما احتمل الطلاق من کنايته بل بهذين

القيدین ولا بد من ثالث هو كون اللفظ مسببا عن الطلاق وناشئا عنه كالحرمة فی انت حرام الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۱ باب الکنايات)

(۱) قال العلامة الشامي: (قوله لتركه الاضافة) ای المعنوية فانها الشرط والخطاب من الاضافة المعنوية وكذا الاشارة نحو هذه طالق.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۶ مطلب من الصريح الفاظ المصحفة)

(۲) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۵۰۱، ۵۰۲ باب الکنايات)

منکوحی مدخول بها تہ د غیظ و غضب پہ حالت کنبی کنخلی کولو سرہ دا اووائی چہ لارہ شہ دخیل فلانکی پلار کورتہ او برقعہ ہم د صندوق نہ راویستلو سرہ ورتہ غو خار کپی او دا ہم اووائی چہ زہ داسی بنخہ نہ ساتم، خو دنتہ ئی نیت بالکل د طلاق نہ وی بلکہ پہ خوا خاطر کنبی ئی ہم نہ وی صرف د دویرولو دیارہ وو (۲)، الفاظ خو بالکل ہم دغہ وی لیکن دنتہ نیت ہیخ نہ وی جاہل سپی دی (۳)، دنتہ نیت ہم وی د طلاق ورکولو (۴)، یوسپی دخیلی بنخی نہ ناراضہ کیدلو سرہ دا اووائی چہ تا زہ پریزدم، پریزدم، ددی نہ پس هغه بنخہ هغه لره خوراک خکاک ورکولو سرہ راضی کپی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الرحمن قطب امانکوت نوشهره ۳۰۱۹۱۱۹۷۲

جواب: (۱، ۲) پہ دی سپی باندي بنخہ مطلقہ نہ دہ حکہ چہ دا الفاظ د کنایاتو نہ دی او کنایاتو سرہ دنیت نہ بغير طلاق نہ واقع کیری (۱)، (۳)، طلاق بائن واقع شو بغير د تجدید دنکاح نہ چارہ نشته دی (۲)، (۴)، دا لفظ د اکثر و علماء پہ نزد صریح دی لهذا پہ یو او دوو کنبی زبانی واپسی کافی دہ (۳)، وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الهندية: الكنايات لا يقع بها الطلاق الا بالنية او بدلالة حال كذا في الجوهرية النيرة. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۴ الفصل الخامس في الكنايات)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن نجيم: (قوله وينكح مبانته في العدة وبعدها اي المبانة بما دون الثلاث لان المحلية باقية لان زوالها معلق بالطلقة الثالثة فيعدم قبلها.

(البحر الرائق ۳: ۵۶ فصل فيما تحل به المطلقة)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن نجيم المصري: (قوله سرحتك فارقتك) وجعلهما الشافعي من الصريح لورودهما في القرآن للطلاق كثيرا قلنا المعتبر تعارفهما في العرف العام في الطلاق لاستعمالهما شرعا مراداهما كذا في فتح القدير وفي الكافي ولنا الصريح ما لا يستعمل في غير النساء وهم يقولون سرحت ابلي وفارقت (بقية حاشیه په راروانه صفحہ)

..اووه وارہ لاری ستا د پاره خالی دی ته، تللی شی.. الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلې بارہ کنبی چہ پرون حما او د بنخی (بقیه حاشیه) غریمی و مشائخ خوارزم من المتقلمین ومن المتأخرین کانوا یفتون بان لفظ التصریح بمنزلة الصریح یقع به طلاق رجعی بدون النية کذا فی المجتبى وفي الخاتمة لو قال انت السراح فهو کقوله انت خلیة اعزبی وفي القنية والاقرار بالفرقة لیس باقرار بالطلاق لاختلاف اسبابها.

(البحر الرائق ۳: ۳۰۱ باب الكنايات في الطلاق)

دغسې په فتاویٰ شامی کنبی دی:

ثم فرق بينه وبين سرحتك فان سرحتك كناية لكنه في عرف الفرس غلب استعماله في الصريح فاذا قال رها کردم ای سرحتك یقع به الرجعی مع ان اصله كناية ایضا وما ذاك الا لانه غلب في عرف الفرس استعماله في الطلاق.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۲ قیل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

لیکن ددی سوال په جواب کنبی حضرت مفتی صاحب دامت برکاتهم اسلوب دییان خہ داسی اختیار کړې دی چہ د اکثر و علماء په نزد صریح دی،، په دی وجه ددی عبارت نه او دغسې د حضرت مفتی صاحب د نورو فتاواو نه معلومیری چہ دا الفاظ کنائی دی زموږ په عرف کنبی، او د حضرت مفتی صاحب ذاتی نسخه د شامی په حاشیه باندي دوی پخپله خہ داسی تفصیل لیکلې دی:

اعلم ان قول السليمانين "پر م خوده" ای ترکتها ومثله كناية في العربية كذا في السليمانية لانه يستعمل شائعا في غير الطلاق ويراد به الطلاق عند القرائن الخارجية فالظاهر انه كناية في السليمانية ايضا فاذا كرره فيقع به الواحدة لان البائن لا يلحق البائن ولو سلم انه صريح فالمتعارف به وقوع البائن لانهم يقصدون ذلك فافهم. (هذا من افادات شيخی دامت برکاتهم)

پس د بحر الرائق او شامی په عبارتو کنبی د غور کولو نه معلومیری چہ ددی په صریح او کنائی کیدلو کنبی اختلاف راروان دی او دوی دا په عرف باندي مبنی کړې دی، لیکن زموږ د علاقو په عرف کنبی د حضرت مفتی صاحب مذکورہ رائی کنائی کیدل، راجح معلومیری (از مرتب)

پہ مینخ کنبی پہ یوہ خبرہ باندی جھگرہ او شوه ما خبرہ برداشت نہ کری شوه او خما د خولی نہ دا الفاظ او وتل تاتہ اووہ واپہ لاری خالی دی تہ تللی شی، ستادپارہ اووہ واپہ لاری خالی دی تہ تللی شی ازروئے شرع ددی الفاظو خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: واجد گل ۳۰۱۷۸۴۱۹۸۶

الجواب: بلا ارادہ طلاق دا الفاظ د نکاح دپارہ خہ نقصانی نہ دی، البتہ دنکاح تجدید کول افضل دی، کما فی الہندیہ ۴۰۱:۱ رجل قال لامراته اربعة طرق عليك مفتوحة لا يقع بهذا شيء وان نوى الا اذا قال خذی ای طریق شئت وقال نويت الطلاق ولو قال ما نويت صدق ولو قال لها اذهبي ای طریق شئت لا يقع بدون النية (۱) وهو الموفق

د وھلو نہ پس اووائی ما تاتہ رخصت درکرو، خہ وغیرہ الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید خیلے بنخے تہ پہ حالت دغصہ کنبی وھلو سرہ اووائی چہ خہ تاتہ ما رخصت درکرو خہ، بنخہ روانیدلو سرہ دکورنہ اووتلہ پہ لارہ کنبی رشتہ داری بنخے واپس کولو سرہ د زید کور تہ راوستلہ چہ کلہ رشتہ دارہ واپس لارہ نوزید دوبارہ ہغہ بنخے تہ اووئیل چہ دا کپری بدللو سرہ دخیل پلارد کور کپری و اچوہ اوزہ لارہ شہ تاتہ رخصت دی، فی الحال بنخہ دھغہ کورنہ راوتلہ او دخیل پلار کوتہ اورسیدلہ، معلومات کولونہ پس گواہانو ہم گواہی ورکری چہ زید بنخے تہ رخصت ورکری دی اوس ددی الفاظو خہ حکم دی طلاق واقع شویا نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: فقیر بخت جمال مردان

الجواب: دا الفاظ کنائی دی بلانیت دی سرہ طلاق نہ واقع کیری کما فی ردالمختار

(۱) (فتاویٰ عالمگیریہ ۳۷۶:۱ الفصل الخامس فی الکنايات)

۶۳۶:۲ قوله قضاء قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية و وجدت دلالة الحال (۱) پس صورت مسئلہ کنبی دی دزوج نہ دنیت متعلق تحقیقات او کری وھوالموفق

داسی بنخے ضرورت نشتہ خما سلام دی، جھیز

یوسن جینی خلاصہ کری وغیرہ الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ شپارس میاشتی مخکنبی ما خیلے بنخے لارہ دکورنہ پہ ویستلو سرہ د سخرگنی کور تہ استولی وہ خکہ چہ ہغی هروخت خما موریلار او خوریانوسرہ جھگری کولی، ہفتہ پس موریلار ماتہ د بنخے راوستلو اووئیل ما اووئیل چہ ماتہ د داسی بنخے ہیخ ضرورت نشتہ دی ہغہ ماتہ نہ دہ پکار خما داسی بنخے تہ سلام دی، والدین خاموشہ شو، دویمہ یا دریمہ ورخ باندی ما ترہ د سخر کور تہ واستولو اوہم دا الفاظ می بیا سردوبارہ کری او ورسرہ می دا ہم اووئیل چہ ہغوی تہ اووایہ چہ خیل جھیز یوسن او جینی لارہ خلاصہ کری دھغوی جینی نہ راو لم، سخرگنی دا خبرہ اونہ منلہ، دا سلسلہ ہم داسی جاری وہ، یو کال پس والدینو زہ مجبور کرم او خما نہ خفہ شو او وپی وئیل چہ تہ بہ بنخہ خامخا راو لی، بیا ما سوچ اوکرو یو کالہ پوری چہ ما کوم انکار کولو دھغی اثر خما پہ نکاح باندی پریوتلی دی یا نہ، بہشتی زیور کنبی می اوکتل نو خما دا الفاظ ھوبھو کنایہ طلاق سرہ ملاویدل اوس دی الفاظو وئیلو وخت کنبی خما نیت باندی دارومداروو، ما کافی سوچ اوکرو خو یو کال تیرشوی وواو نیت لارہ می برقرار اونہ اساتلی شو، ما والدینو تہ اووئیل چہ خما مخکنبینی نکاح ماتہ شوی دہ پہ دی باندی والدین ډیر دشرم خبرہ دہ، تاسو صاحبان تسلی بخش جواب را کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: طارق علی کیمل پور ۱۹۱۱۸۴۱۹۲۹

الجواب: دا الفاظ کنایات دی بغیر د نیت نہ پہ دی سرہ طلاق نہ واقع کیری (۲)

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۵۰۲:۲ باب الکنايات)
(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله قضاء) قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۵۰۲:۲ باب الکنايات)

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۵۰۲:۲ باب الکنايات)

او روستو دا کلام چه خپل جھیز یوسه او جینئ لره خلاصه کړئ، قرینه ده د طلاق د عدم ارادې، لهذا طلاق واقع نه دې او که چرته احتیاطاً تجدید نکاح او کړې نو غوره ده او د عقد نکاح دپاره دا کافی دی چه زوجین د اقاربو په مخکښې ایجاب او قبول او کړی (۱) فقط وهو الموفق .

فارغه کړې مې ده، آزاده ده، حرامه ده، الفاظو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته د غصې په دوران کښې او وئیل ما هغې لره (ښځې لره) فارغه کړې ده چرته چه غواړی دا آزاده ده، مزید دا چه ددې نه پس هم په مختلفو موقعو باندې مذکور خپلې ښځې لره په خپل ځان باندې د حرام الفاظ دهر او کړی دی ددې ټولو خبرو باوجود په یو کور کښې او سپړی ددې شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالعزیز سیرهری پور... ۲۳۱۷۱۴۱۹۸۲

الجواب: صورت مسئله کښې تجدید دنکاح کافی دي، ځکه چه اولاً، آزاد دې زموږ په د علاقې په محاوره کښې د کنایاتونه دی او که چرته صریح کیدل او منل شی نو دا په بائن کښې استعمالیږی. وهکذا لفظ الحرام (۲)

﴿۱﴾ وفي الهندية: واما ركنه فالايجاب والقبول والايجاب ما يتلفظ به اولاً من اى جانب كان والقبول جوابه هكذا فى العناية. (فتاوى عالمگیری ۱: ۲۶۷ كتاب النكاح الباب الاول)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: وقد صرح البزازی اولاً بان حلال الله على حرام بالعربية او الفارسية لا يحتاج الى نية حيث قال ولو قال حلال ايزد بروى او حلال الله عليه حرام لا حاجة الى النية وهو الصحيح المفتى به للعرف وانه يقع به البائن لانه المتعارف ثم فرق بينه وبين سرحتك فان سرحتك كناية لكنه فى عرف الفرس غلب استعماله فى الصريح فاذا قال رها کردم اى سرحتك يقع به الرجعى مع ان اصله كناية ايضاً وما ذاك الا لانه غلب فى عرف الفرس استعماله فى الطلاق وقد مر ان الصريح مالم يستعمل الا فى الطلاق من اى لغة كانت لكن لما غلب استعمال حلال الله فى البائن..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

والاصل ان البائن لا يلحق البائن (۱) وهو الموفق

اوزه گنې زه به طلاق درکړم.. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه ځما ښځې ټول عمر ځما خدمت کړې دې مگر په څو کرته ماهغې ته وئیلی دی،، اوزه گنې زه به طلاق درکړم،، دې الفاظو وئیلوسره څو ځما ښځه د زوجیت نه وتلې نه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالحصیر خان پشاور... ۲۹۱۷۱۴۱۹۸۴

الجواب:،، اوزه،، الفاظ کنایات دی په دې سره دنورو کنایاتو په شان بغیر د نیت نه طلاق نه واقع کیږی، کما فی ردالمختار ۲: ۶۳۶ (۲) او چونکه تاسو دا الفاظ د طلاق په نیت سره نه دی وئیلی بقرینه ما بعده، گنې طلاق به درکړم،، لهذا تاسو باندې ښځه مطلقه شوې نه ده. وهو الموفق.

.. اوزه.. (نکل جا) لفظ کنایې دې او روستو د طلاق د خبر کاذبه حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه یو سړی ښځې سره

(بقیه حاشیه) عند العرب والفرس وقع به البائن ولولا ذلك لوقع به الرجعى..... والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه تحريم الزوجة وتحريمها لا يكون الا بالبائن هذا غاية ما ظهر لى فى هذا المقام. (ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۵۰۳، ۵۰۴ باب الكنايات)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفى: فالمعتبر فيه اللفظ لا المعنى على المشهور لا يلحق البائن البائن. (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۵۱۰ باب الكنايات)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفى: فالکنايات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال. قال ابن عابدين: (قوله قضاء) قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۰۲ باب الكنايات)

جھگڑہ کولہ د جھگڑی پہ وخت کنبی ئی اووئیل،، اوزہ،، یعنی نکل جا او
هغه هم په هغه وخت د کورنه اووتله هغه وخت د هغه سړی نیت د طلاق نه
وو هغه بنځه درې ورځې د والدینو په کور کنبی او سیدلو سره واپس راغله نو
خاوند ورته اووئیل بیا ځله راغلي ما خو ته په یو دوه درې سره طلاقه کړې
وي؟ او حال دادې چه د بنځې د وتلو په وخت په زړه کنبی د طلاق نیت نه وو
شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالغفار کبل، یکم اپریل ۱۹۸۴ء

الجواب: لفظ،، اوزہ،، (نکل جا) د کنایاتو نه دی او په کنایاتو کنبی بغیرد
طلاق د نیت نه طلاق نه واقع کیږي (شامی ۲: ۲۳۶)، (۱) نیز اخبار کاذبه سره
د دیانت په باب کنبی طلاق واقع کیږي نه (رد المحتار)، (۲) والهنديہ (۳)
وهو الموفق

.. ما ته پریخودلې ئی، کنبی احتمال د صریح او کنایه دي

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کنبی چه یو سړی د غصې په

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: فالکنايات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال، قال ابن
عابدين: (قوله قضاء) قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۵۰۲ باب الكنايات)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصکفی: قال انت طالق او انت حر وعنى الاخبار كذبا وقع قضاء الا
اذا شهد على ذلك، قال ابن عابدين: اى على انه يخبر كذبا.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۳۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

﴿۳﴾ وفى الهندية: روى ابن سماعة عن محمد رحمه الله تعالى فيمن قال لامرأته كوني
طالقا او اطلقى قال اراه واقعا ولو قال لها انت طالق او انت طالق او قال قد
طلقتك قد طلقك او قال انت طالق وقد طلقك تقع ثنتان اذا كانت المرأة مدخولا بها
لو قال عنيت بالشأنى الاخبار عن الاول لم يصدق فى القضاء ويصدق فيما بينه وبين الله
الى. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۵ مطلب اذا كرر الطلاق ونوى الاخبار)

حالت کنبی خپلې بنځې ته اووئیل چه ما ته پریخودلې ئی، دا الفاظ ئی
درې ځل اووئیل بیا دهغه نه پوښتنه او کړئ شوه چه تاسو دویم او دریم ځل
ولې اووئیل؟ نو هغه جواب ورکړو چه بنځه په دریو ځلو سره پریخودلې
کیږي ددې وجه نه ما درې ځلې اووئیل په دې صورت کنبی د طلاق څه حکم
دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالقیوم ماهر هادی آئی جان، ۱۱۸ رمضان ۱۴۰۲هـ

الجواب: بظاهر دا سړی تجدید نکاح کولې شی تحلیل ته محتاج نه دي. لان
هذا اللفظ يستعمل في الطلاق وغيره فيكون من الكنايات، ولو سلم غلبة
استعماله في الطلاق فكان صريحا لكنه مثل الحرام لا يستعمل الا لقطع النكاح فيقع
به البائن (۱) والباين لا يلحق البائن (۲) واعتقاد تأثير التثليث لا يستلزم ارادة
الطلقات الثلاثة (۳) فافهم. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: ثم ظهر لي بعد مدة ما عسى يصلح جوابا وهو ان لفظ حرام
معناه عدم حل الوطء ودواعيه وذلك يكون بالايلاء مع بقاء العقد وهو غير متعارف ويكون
بالطلاق الرافع للعقد وهو قسمان بائن ورجعي لكن الرجعي لا يحرم الوطء فتعين البائن
وكونه التحق بالصریح للعرف لاينا في وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه
شديدة ونحوه كما ان بعض الكنايات قد يقع به الرجعي مثل اعتدى واستبرئ رحمك
وانت واحدة والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه تحريم الزوجة وتحريمها لا
يكون الا بالبائن هذا غاية ما ظهر لي في هذا المقام وعليه فلا حاجة الى ما اجاب به في
البزازية من ان المتعارف به ايقاع البائن لما علمت مما يرد عليه.

(رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ قبيل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

﴿۲﴾ وفى الهندية: ولا يلحق البائن البائن بان قال لها انت بائن ثم قال لها انت بائن لا يقع
الا طلاق واحدة بائة. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۷ الباب الخامس فى الكنايات)

﴿۳﴾ وفى الهندية: الطلاق الصريح هو كانت طالق ومطلقة وطلقتك وتقع واحدة رجعية
وان نوى الاكثر او الابانة او لم ينو شيئا كذا فى الكنز.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۳ الباب الثانى فى ايقاع الطلاق الفصل الاول)

پہ ما خور مورثی پہ ما طلاقہ ئی او ورزہ حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری خپلی بنجی تہ او وائی، تہ پہ ما خور مورثی تہ ما طلاقہ ئی او ورزہ، ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: بوساطت مولانا عبدالحلیم دیروی مدرس حقانیہ ۱۵۸۸ھ ۱۴۰۱ھ
الجواب: بنجی تہ خور، مور او ترور بلاتشبیہ وئیل مکروہ دی مگرد موجب طلاق نہ دی. لما فی شرح التنویر: والاینوشینا او خذف الکاف لغا، هامش ردالمحتار ۲: ۷۹۴ (۱) او.. تہ پہ ما طلاقہ ئی.. موجب د طلاق رجعی دی (۲) او.. ورزہ.. د کنایاتو نہ دی چہ دہغی دارمدار پہ نیت باندي دي، كما فی ردالمحتار ۲: ۶۳۶ قوله قضاء قيد به لانه لا يقع دیانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۳) پس بھر حال دا بنجہ مغلظہ نہ دہ، رجوع یا تجدید سرہ کہ چرتہ نیت د طلاق وی نوخہ لارہ راوتلی شی. وهو الموفق

ما پریخودلی پریخودلی پریخودلی ئی وغیرہ الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری پہ غصہ کنبی راتللو سرہ خپلی بنجی تہ ئی پہ یو سا کنبی پریمینی پریمینی پریمینی خو خلی او وئیل بیا د کورنہ پہ وتلو سرہ ہم پہ ہغہ حالت کنبی او وئیل چہ پریبنودلو سرہ راغلی یم دکاندار د ہغہ نہ پوہستہ او کرہ چہ خہ پریبنودلو سرہ راغلی ئی، ہغہ او وئیل چہ بنجی تہ می طلاق ورکرو او کاغذ باندي مي هم ورته ليکلی دی د تحقیق نہ پس معلومہ شوہ چہ کاغذ ئی نہ وو

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۲۶ قبیل باب الکفارة باب الظهار

(۲) قال العلامة المرغینانی: الصریح ہو کانت طالق ومطلقة وطلقتک فهذا يقع به الطلاق الرجعی ولا يقع به الا واحدة وان نوى الاكثر. (هدایة ۲: ۳۶۰ باب ایقاع الطلاق)

(۳) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۲ باب کنایات)

ورکری او پہ یو تقریب کنبی ئی دري خلورو سرو وړاندي هم او وئیل چہ پریبنودلو سرہ راغلی یم طلاق ورکولو سرہ راغلی یم دے سرہ طلاق واقع شو یا نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ حبیب الہی جہلم ۱۹۷۹ء ۲۵۱۷

الجواب: بنکارہ دی وی چہ لفظ پریبنودلو د بعضی علماء پہ نزد طلاق صریح دی او پہ ظاہرہ دا د کنایاتو نہ دی. دا لفظ پہ طلاق او غیر طلاق دواړو کنبی استعمالیږی. کما لا یخفی علی من راجع الی المحاورات (۱) او بھر حال پہ دی سرہ طلاق بائن واقع کیږی. اما علی الثانی فظاہرو اما علی الاول فلانہ (۱) پہ فتاویٰ عالمگیری کنبی دی.

والاصل الذی علیہ الفتوی فی زماننا هذا فی الطلاق بالفارسیة انه اذا كان فیها لفظ لا يستعمل الا فی الطلاق فذلک اللفظ صریح يقع به الطلاق من غیر نية اذا اضيف الى المرأة وما كان بالفارسیة من الالفاظ ما يستعمل فی الطلاق وفي غیره فهو من کنایات الفارسیة فيكون حکمه حکم کنایات العربیة فی جمیع الاحکام کذا فی البدائع. (فتاویٰ عالمگیری ۳۷۹: ۱ الفصل السابع فی الطلاق بالالفاظ الفارسیة) او ددی نہ پس ئی ددی دوه مثالونه ذکر کری دی:

اذا قال الرجل لامرأته بهتتم ترا ازنی (ترکتک من الزوجية) فاعلم بان هذه اللفظة استعمالها اهل خراسان واهل عراق فی الطلاق وانها صریحة عند ابی یوسف رحمه الله تعالى حتی كان الواقع به رجعا ويقع بدون النية..... واذا قال بهتتم ترا ولم يقل ازنی (ترکتک ولم يقل من الزوجية) فان كان فی حالة غضب ومذاکرة الطلاق فواحدة يملك الرجعة وان نوى بائنا او ثلاثا فهو کما نوى (محولہ بالا) وقال العلامة ابن عابدين: فان سرحتک کنایة لکنه فی عرف الفرس غلب استعماله فی الصریح فاذا قال رها کردم ای سرحتک يقع به الرجعی مع ان اصله کنایة ایضا وما ذاک الا لانه غلب فی عرف الفرس استعماله فی الطلاق.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ باب کنایات)

وقد رأیت علی نسخة الشامیة لشیخی بقلم..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

تعرف به البائن مثل لفظ الحرام فليراجع الى كنايات ردالمختار (۱) نیز بنسكاره دي وی چه تكرار سره كله مقصود تاكيد او اصرار وی او كله تأسيس او تعود وی او كله نيت نامعلوم وی (۲) پس اول او ثالث كنبي صرف يو طلاق واقع كيرى او ثانى كنبي كله متعدد واقع كيرى اى اذا كان صريحا او كله يو

(بقية حاشيه) سيدى وشيخى ومولائى المحدث الكبير والفيقه النبيل المفتى الاعظم مولانا مفتى محمد فريد دامت بركاتهم العالیه حيث قال: اعلم ان قول السليمانيين "پرے سے خوده" اى تر كتها (جهوڑ ديا) ومثله كناية فى العربية كذا فى السليمانية لانه يستعمل شائعا فى غير الطالق ويراد به الطلاق عند القرائن الخارجية فالظاهر انه كناية فى السليمانية ايضا فاذا كرره فيقع به الواحدة لان البائن لا يلحق البائن ولو سلم انه صريح فالمتعارف به وقوع البائن لانهم يقصدون ذلك فافهم.

(هذا من افادات شيخنا المعظم مدظله العالى) (از مرتب)

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله على الحرام فيقع بلانية للعرف) اى فيكون صريحا لا كناية بدليل عدم اشتراط النية وان كان الواقع فى لفظ الحرام البائن لان الصريح قد يقع به البائن كما مر لكن فى وقوع البائن به بحث سنذكره فى باب الكنايات كما افتي المتأخرون فى انت على حرام بانه طلاق بائن للعرف بلانية مع ان المنصوص عليه عند المتقدمين توقفه على النية الخ.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۹ مطلب قولهم على الطلاق على الحرام)

(۲) قال العلامة الحصكفى: كرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، قال ابن عابدين: اى ووقع الكل قضاء وكذا اذا طلق اشباه اى بان لم ينو استينافا ولا تاكيدا لان الاصل عدم التاكيد.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۳۹۹ فروع قبيل باب الكنايات)

واقع كيرى. اى اذا كان باننا لان البائن لا يلحق البائن كما صرحوا به (۱) پس ددي قواعد و پيه بنا باندې دي سړى باندې تجديد دنكاح ضرورى دي د تحليل ضرورت نشته دي. هذا ما عندى ولعل عندى غير احسن منه، وهو الموفق

.. **خما د كټ نه لري شه په خپل كټ كنبي اوده شه.. وغيره الفاظو حكم**

سوال: شه فرمائى علماء دين دي مسئلي باره كنبي چه يوسړى د غصې په حالت كنبي بنځي ته او وئيل چه خما د كټ نه لري شه خپل كټ كنبي اوده شه.. يائي صرف دا او وئيل چه خما نه لري شه او جدا شه. يا د غصې په حالت كنبي ئي او وئيل چه الله تعالى دي مالره ستاسو نه خلاصې راكړى. دا ټول الفاظ د شه ناراضگي په وجه باندې خاوند خپلي بنځي ته او وائي او يقينى طور باندې د طلاق نيت بالكل نه وواو نه مذاكره د طلاق موجوده وه. په دي الفاظو كنبي د طلاق شه حكم دي؟ بينوا توجروا

المستفتى: حافظ هيبث خان حقانى ۱۹۷۵ء ۱۴۱۴ ۲۳

الجواب: صورت مسئله كنبي د عدم نيت د وجه نه هيڅ قسمه طلاق نه دي واقع شوي. كما فى الدرالمختار: لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال، وفي ردالمختار ۲: ۶۳۶ قوله قضاء: قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۲) وهو الموفق

ما ته پريښودلې ئي طلاق نامه يوسه.. وغيره حكم

سوال: شه فرمائى علماء دين دي مسئلي باره كنبي چه يوسړى خپلي ناراضه شوي بنځي ته پيغام واستولو چه ما ته پريښودلې ئي خپل پلار راوستې وي دپاره ددي چه ستا دپاره طلاق نامه يوسى. دا الفاظ ئي په څو كرتو او وئيل شه موده پس صلح او شوه او خپله بنځه ئي كور ته راوستله او په خوشحالي

(۱) (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۵۱۰ باب الكنايات)

(۲) (الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۰۲ باب الكنايات)

سره اوسیدل، ایا په دې الفاظوسره د دواړو په مینځ کښې طلاق نه دې واقع شوي؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری ضیاء الرحمن برهنه مانسهره ۱۸ رمضان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: چونکه دا الفاظ غالباً د طلاق دپاره استعمالیږي لهذا دا سرې دې زباني مراجعت باندې اکتفانه کوي، تجدید دنکاح دې اوکړي، ونظيره لفظ الحرام والتفصيل في رد المختار ۳: ۳۰۰ باب کنایات (۱) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وقد مر ان الصريح ما لم يستعمل الا في الطلاق من اى لغة كانت لكن لما غلب استعمال حلال الله في البائن عند العرب والفرس وقع به البائن ولولا ذلك لوقع به الرجعى، والحاصل ان المتأخرين خالفوا المتقدمين في وقوع البائن بالحرام بلانية حتى لا يصدق اذا قال لم انو لاجل العرف الحادث في زمان المتأخرين فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف كما في زمانهم واما اذا تعورف استعماله في مجرد الطلاق لا بقيد كونه بائنا يتعين وقوع الرجعى به كما في فارسية سرحتك ومثله من وقوع الرجعى بقوله سن بوش او بوش اول في لغة الترك مع ان معناه العربى انت خلية وهو كناية لكنه غلب في لغة الترك استعماله في الطلاق..... ثم ظهر لى بعد مدة ما عسى يصلح جوابا وهو ان لفظ حرام معناه عدم حل الوطء ودواعيه وذلك يكون بالايلاء مع بقاء العقد وهو غير متعارف ويكون بالطلاق الراجع للعقد وهو قسمان بائن ورجعى لكن الرجعى لا يحرم الوطء فتعين البائن وكونه التحق بالصريح للعرف لا ينا في وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه شديدة ونحوه كما ان بعض الكنايات قد يقع به الرجعى مثل اعتدى واستبرى رحمك وانت واحدة والحاصل انه لما تعورف به الطلاق صار معناه تحريم الزوجة وتحريمها لا يكون الا بالبائن.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۴ قيل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

.. ما خپلې ښځې لره پريښودلې ده.. ددې

درې خطونه مختلفو خلقو ته د ليکلو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين دې مسئلې باره کښې چه بنده د کورنۍ چارو په وجه ښځې ته د طلاق په ارادې سره يو خط يونين کونسل ته ليکلې وو چه ما خپله ښځه پريښودلې ده ددې نه پس دويم خط ئې خپل ورور او دريم خط ئې خپل پلار ته ليکلې وو چه ما خپله ښځه پريښودلې ده هغه د کور نه اوباسي، پلار صاحب ته چه کله خط ملاؤ شو نو فوراً ماته راغلو او وې وئيل چه تاسو داسې مه کوئ او طلاق نامه مه ليکئ، بالآخر د پلار صاحب په وينا سره ما دوباره رجوع اوکړه چه کوم خط ما يونين کونسل ته ليکلې وو په هغې کښې مې د طلاق شرطونه نه ووليکلي، بعضي علماؤ نه مې چه دلته ددې مسئلې پوښتنه اوکړه نو وائي چه تاسو درې خطونه چه يونين کونسل پلار او ورور ته ليکلي دي نو دا درې د طلاق شرطونه جوړيږي تاسو صاحبان جواب راکړئ چه په دې مسئله کښې درې طلاقه دي يا زه رجوع وغيره کولې شم؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد عبدالله ميان والي ۱۹۶۹، ۱۴، ۱۲۱۴

الجواب: که چرته تاسو په خطونو کښې دا جمله ليکلي وي چه ما ښځه پريښودلې ده نو تاسو هغه ښځې ته دوباره رجوع کولې شئ (۱) اگرچه داسې ﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: فان سرحتك كناية لكنه في عرف الفرس غلب استعماله في الصريح فاذا قال رها کردم اى سرحتك يقع به الرجعى مع ان اصله كناية ايضا. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ باب کنایات)

وفى الهندية: والاصل الذى عليه الفتوى فى زماننا هذا فى الطلاق بالفارسية انه اذا كان فيها لفظ لا يستعمل الا فى الطلاق فذلك اللفظ صريح يقع به الطلاق من غير نية اذا اضيف الى المرأة.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۹ الفصل السابع فى الالفاظ الفارسية)

خط تاسو درې یا د دریو نه زیاتو اشخاصو ته لیکلې وی (۱) او که چرته تاسو دا جمله لیکلې وی چه ما درې طلاقه ورکړی دی یا په دریو شرطو سره طلاق دې نو تاسو د تحلیل نه بغیر هغې لره ښځه نه شی جوړولې (۲) ستاسو د لیکلې شوی خط نه دا معلومېږي چه تاسو عدد نه دې لیکلې لهذا تاسو رجوع کولې شی، وهو الموفق

ښځه ئې نه جوړوم. ته ماته نه ئې پکار. ښځه ځما نه آزاده ده. الفاظو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې باره کښې چه د زید ښځه هنده د دریو کالو راسې جدا ده د څه د وجه نه هغه بوتلل نه غواړی او په دومره مده کښې ئې د خرچې دپاره یو کاتیره هم نه ده ورکړې او د جماعت کثیر په وړاندې ئې داسې قسم الفاظ وئیلی دی: یو ځل ئې او وئیل چه که چرته راغلې نو ناسته به ئې مگر ښځه به دې نه جوړوم که چرته رانه غله نو ماته نه ده پکار دویم ځل ئې او وئیل چه ځما ښځه ځما نه آزاده ده او زه د هغې نه آزادیم په دې الفاظو سره په هنده باندې طلاق واقع شوې دې؟ بینوا توجروا المستفتی: نامعلوم.....

الجواب: ښکاره دې وی چه زه به ئې ښځه نه جوړوم وعید دې (زور نه ده) انشاء د طلاق نه دې اوت ته ماته نه ئې پکار داهم د طلاق الفاظ نه دی، هندیه ۱: ۴۰۰

﴿۱﴾ وفي الهندية: في المنتقى لو كتب كتابا في قرطاس وكان فيه اذا اتاك كتابي هذا فانت طالق ثم نسخه في كتاب آخر او امر غيره ان يكتب نسخة ولم يملل هو فاتها الكتابان طلقت تطليقتين في القضاء اذا اقرانهما كتاباه واقامت به بينة واما فيما بينه وبين الله تعالى فيقع عليها تطليقة واحدة..... لانهما نسخه واحدة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۹ الفصل السادس في الطلاق بالكتابة)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

ولو قال لاحاجة لي فيك ينوي الطلاق فليس بطلاق (۱) او دا الفاظ چه مانه آزاده ئې اگر چه بظاهر صريح دی لان الصريح مالم يستعمل الا فيه ای غالبا ولو بالفارسية كما في ردالمحتار ۲: ۵۹۰ (۲) لیکن دا الفاظ چه زه دهغې نه آزادیم تقاضا کوی چه د آزادی نه یو داسې تعلق مراد دې چه د زوجینو په مینځ کښې مشترک وی مثلا حقوق نکاح، پس دا لفظ به هم په هغه تقدیر باندې د کنایاتو نه وی چه په هغې کښې بغیر د نیت نه طلاق نه واقع کیږي، کما صرح به فی ردالمحتار ۲: ۶۳۶ (۳) وهو الموفق

د خاوند ښځې لره د کور نه د ویستلو او د مختلفو الفاظو وئیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین د مسائلو ذیل په باره کښې چه (۱) یو سړی خپلې ښځې لره د لاس نه نیولوسره د کور نه او ویستله ښځه وائی چه ماته ئې طلاق راکړې دې سړې وائی چه نه ما طلاق ورکړې دې اونه مې په زړه کښې د هغې نیت کړې دې بلکه محض زور نه مقصود وه (۲) سړې وائی چه نه ما د کور نه ویستلې ده نه مې د طلاق لفظ وئیلې دې بلکه صرف دامې وئیلی دی چه د ښځې په شان گزاره کوه (۳) په ژبې سره ئې صرف دا وئیلی وی چه اوزه (۴) ښځه وائی چه زه په گواهانو سره ثابت کولې شم چه زه ئې د کور نه ویستلې یم لیکن سړې انکار کوی (۵) ښځه وائی چه زه په گواهانو سره ثابت کولې

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس في الكنايات)

﴿۲﴾ (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۶۵ باب الصريح)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: انت حرة اختارى امرک بيدک سرحتك فارقتک لا يحتمل السب والرد ففي حالة الرضا ای غير الغضب والمذاكرة تتوقف الاقسام الثلاثة تأثيرا على نية للاحتمال، قال العلامة ابن عابدين: لما ذكرنا من ان كل واحد من الالفاظ يحتمل الطلاق وغيره والحال لا تدل على احدهما فيستل عن نيته ويصدق في ذلك قضاء بدائع.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۵۰۳ مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

شم چه د کور نه ویستلې هم یم او ورسره ئې دا هم وئیلی دی چه زه تا نه غواړم لیکن سرې انکار کوی مندرجه بالا صورتونو کښې کوم یو طلاق واقع شوې دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد ظاهر بنون

جواب: (۱) د ښځې د کور نه ویستل طلاق نه دي لعدم الرکن (ماخوذ از شامی) (۱) (۲) د ښځو په شان گزاره کوه... نه صریح دي اونه کنایه بلکه نصیحت دي (ماخوذ از شامی) (۲) (۳) اوزه... کنایه دي په دي سره د نیت نه بغير طلاق نه واقع کیږي (شامی) (۳) (۴) نه ویستل طلاق دي او نه... اوزه... بغير د نیت نه طلاق دي (شامی) (۴) (۵) زه تا نه غواړم... نه صریح دي اونه کنایه (هنديه ۱: ۴۰۰ (۵) وهو الموفق

.. **خما نه خما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده.**

ددي شرعی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه خما ښځه خما د تره لور (۲، ۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ورکنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ على مامر واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة المستبينة الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۳ كتاب الطلاق)

(۲، ۳) قال العلامة الحصكفي: والكنایات ثلاث ما يحتمل الرد او ما يصلح للسب اولاً ولا فنحو اخرجى واذهى وقومى تقنعى تخمرى استترى انتقلى انطلقى اغربى اعزبى يحتمل رد او نحو خليه برية بائن الخ. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۵۰۳: ۲ باب الكنايات)

(۵) وفي الهندية: ولو قال لا حاجة لى فيك ينوى الطلاق فليس بطلاق. (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس فى الكنايات)

هم ده دخپل مورپلار کور ته بیاعت ناچاقی تلې وه دهغې په غیر موجودگي کښې خما دهغې ورور سره تلخ کلامی او شوه، ما په هغه دوران کښې په غصه کښې او وئیل چه خما نه خما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده، داسې مې نهه یا لس ځلې او وئیل، خما سپر ماته او وئیل چه ایا تاته طلاق ده؟ نو ماته فوراً احساس او شوچه زه طلاق نه ورکوم دراصل خما په زړه کښې دا ووچه خما ښځه دي د مورپلار په کور کښې او سپرې کورته به ئې نه راوړم آیا په دي الفاظو سره خما په نکاح باندې څه اثر پریوتلې دي یا نه؟ شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: کمال خان حائل سعودیه عربیه... ۱۴۰۱ هـ ۱۸۱۴

الجواب: ښځه خما پاتې شوې ده نه صریح دي نه کنایه په دي سره ښځه مطلقه نه کیږي چه کله نیت او اراده د طلاق هم نه وی (۱) وهو الموفق

د کور نه لاره شه خما نه فارغه شه خاوند اوکره وغیره الفاظو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته دا الفاظ وئیلی دی ته خما د کور نه لاره شه خما نه فارغه ئې. زه بل خاوند اوکره، اوس زه تا د ښځې په حیثیت سره ساتل نه غواړم، درې ځلې ئې دا الفاظ استعمال کړی دی او ډیر بې دردی سره ئې په بد شان ښځه وهلې ده او دائې هم وئیلی دی زه به ستا د پلار نه مبلغ پنځه زره روپۍ د واده خرچه اخلم، اوس د طلاق څه حکم دي؟ واقع دي یا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: میرعبدل ډهوک... ۱۹۷۲، ۹۱، ۲۹

الجواب: که چرته خاوند دا الفاظ د طلاق په نیت او ارادې سره وئیلی وی نو دا (۱) وفي الهندية: قد اتفقوا جميعاً انه لو قال والله ما انت لى بامرأة او لست والله لى بامرأة فانه لا يقع شئ وان نوى ولو قال لا حاجة لى فيك ينوى الطلاق فليس بطلاق.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس فى الكنايات)

شم چه د کور نه ویستلې هم یم او ورسره ئې دا هم وئیلی دی چه زه تا نه غواړم لیکن سرې انکار کوی مندرجه بالا صورتونو کښې کوم یو طلاق واقع شوې دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد ظاهر بنون

جواب: (۱) د ښځې د کور نه ویستل طلاق نه دي لعدم الرکن (ماخوذ از شامی) (۱) (۲) د ښځو په شان گزاره کوه... نه صریح دي اونه کنایه بلکه نصیحت دي (ماخوذ از شامی) (۲) (۳) اوزه... کنایه دي په دي سره د نیت نه بغیر طلاق نه واقع کیږي (شامی) (۳) (۴) نه ویستل طلاق دي اونه... اوزه... بغیر د نیت نه طلاق دي (شامی) (۴) (۵) زه تا نه غواړم... نه صریح دي اونه کنایه (هنديه ۱: ۴۰۰) (۵) وهو الموفق

.. ځما نه ځما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده..

ددي شرعی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه ځما ښځه ځما د تره لور (۲۰۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله ورکنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ على مامر واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة المستبينة الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۳ کتاب الطلاق)

(۲۰۳) قال العلامة الحصكفي: والكنایات ثلاث ما يحتمل الرد او ما يصلح للسب اولا ولا فنحو اخر جی واذهبی وقومی تقنی تخمري استتری انتقلی انطلقی اغربی اعزبی يحتمل رد او نحو خلیه بریه بائن الخ. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۵۰۳: ۲ باب الكنايات)

(۵) وفي الهندية: ولو قال لا حاجة لي فيك ينوي الطلاق فليس بطلاق.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس في الكنايات)

هم ده دخيل موريلار کور ته بياعت ناچاقئ تلې وه دهغې په غير موجودگي کښې ځما دهغې ورور سره تلخ کلامی او شوه، ما په هغه دوران کښې په غصه کښې او وئيل چه ځما نه ځما ښځه پاتې شوې ده پاتې شوې ده پاتې شوې ده، داسې مې نهه يا لس ځلې او وئيل، ځما سخر ماته او وئيل چه ايا تاته طلاق ده؟ نو ماته فوراً احساس او شو چه زه طلاق نه ورکوم دراصل ځما په زړه کښې دا وو چه ځما ښځه دي د موريلار په کور کښې اوسيدی کورته به ئې نه راوړم آيا په دي الفاظو سره ځما په نکاح باندې څه اثر پريوتلې دي يا نه؟ شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: کمال خان حائل سعودي عربيه... ۱۴۰۱ هـ ۱۸۱۴

الجواب: ښځه ځما پاتې شوې ده نه صریح دي نه کنایه په دي سره ښځه مطلقه نه کیږي چه کله نیت او اراده د طلاق هم نه وی (۱) وهو الموفق

د کور نه لاره شه ځما نه فارغه شه خاوند اوکړه وغيره الفاظو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین دي مسئلې باره کښې چه یو سړی خپلې ښځې ته دا الفاظ وئیلی دی ته ځما د کور نه لاره شه ځما نه فارغه ئې. زه بل خاوند اوکړه، اوس زه تا د ښځې په حیثیت سره ساتل نه غواړم. درې ځلې ئې دا الفاظ استعمال کړی دی او ډیر بې دردی سره ئې په بد شان ښځه وهلې ده او دائې هم وئیلی دی زه به ستا د پلار نه مبلغ پښځه زړه روپی د واده خرچه اخلم، اوس د طلاق څه حکم دي؟ واقع دي يا نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: میر عبدل ډهوک... ۱۹۷۶، ۱۹۸۱، ۲۹

الجواب: که چرته خاوند دا الفاظ د طلاق په نیت او ارادې سره وئیلی وی نو دا (۱) وفي الهندية: قد اتفقوا جميعا انه لو قال والله ما انت لي بامرأة او لست والله لي

بامرأة فانه لا يقع شيء وان نوى ولو قال لا حاجة لي فيك ينوي الطلاق فليس بطلاق.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس في الكنايات)

نسخہ مطلقہ شوه او د عدت نه پس باقاعدہ بل خائ واده کولې شی، کما فی شرح التنویر لا تطلق بها قضاء الابنية او دلالة الحال، وفی ردالمحتار: قول قضاء قید به لانه لا یقع دیانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال: ۱/۶۳۶ (۱) وهو الموفق

بنخي ته په ځه، ونيلو سره د طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علمائي دين د شرع متين دي مسئلې باره کښې چه ما بنخي ته وئيلي وو چه ته ډيره غټه ئې، نوهغي او وئيل چه نرئ مې کړه، نوما جواب ورکړو چه ځه، او معمولی وقفې سره مې وئيلي وو چه دا تا نوې خبره او کړه حالانکه د طلاق وغيره مې بالکل نیت نه وو، آیا په ځه، لفظ سره طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام سرور ډاک شېبینه راواپنډی..... ۱۸۹۱۱۹۷۰

الجواب: په مسئلله صورت کښې د طلاق نیت نه کیدوپه وجه په نکاح باندې څه اثر نه پریوځي. لان کنایات لا یقع بها الطلاق الا بالنية کما فی ردالمحتار ۲/۶۳۶ (۲) وهو الموفق

که..... زما په بنخه باندې څه حق نه وی، دا الفاظ کنایه دی

سوال: څه فرمائی علمائي دين دي مسئلې باره کښې چه زید دخپلې منکوحې په مخکښې دا الفاظ او وئيل په دي حال کښې چه ده د طلاق اراده کړې وه لیکن د گواهانو منع کولو سره ئې طلاق ور نکړل بیاني دا الفاظ او وئيل که چرې زه ددې کوهی نه د دوه درې ورځو په ارادې سره د منکوحې د اجازت نه بغیر چرته لارم نوبیا به زما په هغې باندې هیڅ حق نه وی، بیا زید په پټه د

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲/۵۰۲ باب کنایات)

(۲) قال العلامة الحصکفی: فالکنایات لا تطلق بها قضاء الابنية او دلالة الحال.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲/۵۰۱، ۵۰۲ باب کنایات)

منکوحې د اجازت نه بغیر چرته لاره، او یو کال پورې غائب او سیدلو، آیا طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالهادی گندف صوابی..... ۱۹۷۴، ۱۲۸۲

الجواب: دا لفظ چه زما به بنخي باندې څه حق نه وی، لا سیل لی علیک سره برابر دي او دا لفظ د کنایاتو نه دي. کما صرح به فی الهندية ۱/۴۰۰ (۱) پس دي لفظ سره یعنی زما به په بنخه باندې څه حق نه وی، طلاق بائن واقع شو په دي شرط چه خاوند په دي لفظ سره طلاق مراد اخستې وی.

کما فی ردالمحتار ۲/۶۳۶ قوله قضاء قید به لانه لا یقع دیانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۲). وهو الموفق

ماته ستا ضرورت نشته.. الفاظ کنایه دی

سوال: څه فرمائی علمائي دين دي مسئلې باره کښې چه زید خپې بنخي ته او وئيل چه ماته ستا ضرورت نشته، بنخه خپل مورپلار کره لاره، درې میاشتې تیرې شوې نود زید پلار د زید سخرگنئ کره لاره او خپله اینگور ئې کورته راوستله. اوس عرض دادې چه د پورته ذکر شوو الفاظو په وجه زید بنخي ته رجوع کولې شی؟ آیا دا مطلقه بانه شوې ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی عنایت الاسلام بلیتنگ کوهات..... ۱۹۷۰، ۵۱۹۱

(۱) وفي الهندية: والحق ابو يوسف رحمه الله تعالى بخلية وبرية وبائن وحرام اربعة اخرى ذكرها السرخسي في المبسوط وقاضي خان في الجامع الصغير وآخرون وهي لا سیل لی علیک لا ملک لی علیک.

(فتاویٰ عالمگیری ۱/۳۷۵: ۳۷۵ الفصل الخامس فی کنایات)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲/۵۰۲ باب کنایات)

الجواب: چونکہ دا الفاظ د کنایاتو نہ دی لہذا کہ خاوند د طلاق نیت او ارادی سرہ ویئیلی وی نویو طلاق بائن واقع شو. او کہ د طلاق ورکولو ارادی سرہ نہ وی، د توهین وغیرہ ارادی سرہ وی نو طلاق بہ نہ کیبری.

فی الدرالمختار: کنایۃ مالم یوضع لہ واحتملہ وغیرہ فالکنایات لا تطلق بہا قضاء الا بنیۃ او دلالة الحال، قال العلامة الشامی: قید بہ لانہ لا یقع دیانۃ بدون النیۃ

(ردالمختار ۲: ۶۳۶) ﴿۱﴾

بلکہ د بعضی عباراتو نہ معلومیبری چہ دا الفاظ د طلاق نہ نہ دی لہذا د نیت باوجود ہم دی سرہ طلاق نہ واقع کیبری. قالوا فی الہندیۃ ۱: ۴۰۰ ولو قال لا حاجة لی فیک ینوی الطلاق فلیس بطلاق ﴿۲﴾. وهو الموفق

د ``ما پریخودہ`` الفاظو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء ددین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ ``ما پریخودہ``، دا الفاظ پہ طلاق کنبی خہ حکم لری؟ بینوا توجروا المستفتی: نامعلوم.....

الجواب: واضحہ دی وی چہ دا لفظ یعنی ``پریخودل``، پہ طلاق او غیر طلاق دواړو کنبی کثرت سرہ استعمالیبری، د قرائتو پہ وجہ دیوتعین کیبری، پس پہ ظاہرہ بہ دا لفظ د ``ترکتھا``، پہ شان د کنایاتو نہ وی، چہ پہ دی کنبی د نیت نہ بغیر طلاق نہ واقع کیبری. د غسی دا لفظ کہ چری پہ طلاق کنبی مشہوروی نو پہ طلاق بائن کنبی بہ مشہوروی، د اہل عرف پہ نزد بینونت مراد اخستلی شی. والصریح قد یقع بہ البائن کما فی ردالمختار ۲: ۶۳۹ ﴿۳﴾ والصریح لا یقع بہ

الطلاق دیانۃ عند عدم النیۃ کما فی

﴿۱﴾ (الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۰۱، ۵۰۲ باب الکنایات)

﴿۲﴾ (فتاویٰ عالمگیری۱: ۳۷۵ الفصل الخامس فی الکنایات)

﴿۳﴾ (ردالمختار ہامش الدرالمختار ۲: ۶۳۹، ۵۰۲ قبیل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا باب الکنایات)

ردالمختار ۲: ۵۹۳ ﴿۱﴾ نعم اذا کان ہازلا فیقع طلاقہ لکونہ ناویا زجرا ﴿۲﴾ وللحدیث المشہور ﴿۳﴾ فافہم. وهو الموفق

نسخہ زما نہ آزادہ دہ زہ دہغی نہ آزادیم. یہ بائن کنبی مشہور دی
سوال: خہ فرمائی علماء ددین د شرع متین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ د زید نسخہ د دریو کالونہ جدا دہ پہ دی مودہ کنبی زید یوہ پیسہ ہم د خرچی دیارہ نہ دہ ورکری، اونہ ئی دا توجہ کری دہ چہ دا زما نسخہ دہ، د گنہ جماعت پہ مخکنبی ددہ نہ دہ قسمہ الفاظ اوریدلی شوی دی. یوئل ئی اووئل چہ کہ کورتہ راغلہ نو ناستہ بہ وی خو نسخہ بہ ترپ نہ جورؤم. کہ رانغلہ نو زما نہ دہ

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدین: (قوله غیر عالم بمعناہ) کما لو قالت لزوجها اقرأ علی اعتدی انت طالق ثلاثا ففعل طلقت ثلاثا فی القضاء لا فیما بینہ وبين اللہ تعالیٰ اذا لم یعلم الزوج ولم ینو بحر عن الخلاصۃ.

(ردالمختار ہامش الدرالمختار ۲: ۶۲۱ قبیل مطلب فی طلاق المدہوش)

﴿۲﴾ قال العلامة الشامی: (قوله ہازلا) ای فیقع قضاء و دیانۃ..... بانہ مکابر باللفظ فیستحق التغلیظ وكذا فی البزازیۃ..... وبعد صفحۃ..... (جعل ہزلہ بہ جدا) لانہ تکلم بالسبب قصدا فیلزمہ حکمہ وان لم یرض بہ.

(ردالمختار ہامش الدرالمختار ۲: ۵۹۳، ۶۲۱ مطلب فی تعریف السكران و حکمہ)

﴿۳﴾ قال رسول اللہ ﷺ: ثلاث جلدن جد و ہزلن جد النکاح والطلاق والرجعة وفی روایۃ والعتاق وفی روایۃ والیمین، وقال علی کرم اللہ وجہہ: ثلاثة لا لعب فیہن الطلاق والعتاق والنکاح. (رواہ الخمسة) (احمد واصحاب السنن) الا النسائی عن ابی ہریرۃ وقال الترمذی حدیث حسن غریب واخرجه الحاکم وصححه والدارقطنی وفی اسنادہ ابن ازدک وهو مختلف فیہ.

(نیل الاوطار ۶: ۲۳۴ وما بعدها نصب الراية فی الہامش ۳: ۲۲۳)

پکار، دویم خلئی اووئیل چہ زما بنسخہ زما نہ آزاده ده او زہ دہغی نہ آزادیم، کثیر جماعت ددی الفاظو شاهد دی، آیا دی سرہ طلاق واقع شوی دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری عبدالرؤف هائی سکول ۱۹۷۵ء تا ۱۹۹۱ء ۲۸۱۹۱۰
الجواب: واضحہ دی وی چہ دا لفظ زما نہ آزاده ده پخپله کنایہ دی لیکن زمونہ پہ عرف کنبی دا لفظ پہ طلاق بائن کنبی مشهور دی لهذا بشرط صدق وثبوت دی سرہ طلاق (بائن) واقع کیڑی.

فلیراجع الی ردالمحتار ۲: ۶۳۸، ۶۳۹ فقیہ ذکر بعض نظائرہ ﴿۱﴾. وهو الموفق
تہ زما ہیخ نہ کیڑی. زہ ذہنی طور باندي

ددی نہ فارغ یم. الفاظ کنائی دی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید پہ مزاق (توقو) کنبی خپلی بنسخی تہ اووئیل چہ زما ہیخ نہ کیڑی، ددی کلام پہ وخت کنبی دزید نیت دطلاق یا بنسخی سرہ د تعلق ختمولو وغیرہ نہ وو، آیا دی سرہ پہ نکاح باندي خہ اثر پریوخی؟ دغسی یوسری دخپلی بنسخی بارہ کنبی اووئیل چہ زہ ذہنی طور باندي ددی نہ فارغ یم، اوریدونکی اووئیل چہ آیا

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وقد صرح البزازی اولا بان حلال الله على حرام بالعربية او الفارسية لا يحتاج الى نية حيث قال ولو قال حلال ايزد بروی او حلال الله عليه حرام لا حاجة الى النية وهو الصحيح المفتی به للعرف وانه يقع به البائن لانه المتعارف ثم فرق بينه وبين سرحتك فان سرحتك كناية لكنه في عرف الفرس غلب استعماله في الصريح فاذا قال رها کردم ای سرحتك يقع به الرجعی مع ان اصله كناية ايضا وما ذاك الا انه غلب في عرف الفرس استعماله في الطلاق وقد مر ان الصريح ما لم يستعمل الا في الطلاق من ای لغة كانت لكن لما غلب استعمال حلال الله في البائن عند العرب والفرس وقع به البائن فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف وكونه التحق بالصريح للعرف لا ینا فی وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۰۳، ۵۰۴ قبیل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

ستا ددی نہ طلاق مراد دی؟ هغه پہ جواب کنبی اووئیل چہ زما نیت او مراد فی الحال دطلاق نہ دی، البتہ پہ آئندہ کنبی می دطلاق ورکولو اراده ده، ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اکرم کویت ۱۹ ربيع الثاني ۱۴۰۳ هـ

الجواب: پہ دی دواړو صورتونو کنبی بنسخہ نہ طلاقہ کیڑی. حکمہ چہ کنایاتو کنبی نیت د طلاق موجود کیدل ضروری دی او دلته نیت موجود نہ دی. (کما فی الشامیة ﴿۱﴾ والهنديہ ﴿۲﴾ والبحر ﴿۳﴾. وهو الموفق

ماتہ ددی حاجت نشته بل خائي کنبی ددی نکاح اوکره.

دی سرہ د طلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علمائی دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری اووئیل چہ ماتہ ددی (بنسخی) حاجت نشته بل خائي کنبی ددی نکاح اوکره، آیا دی دواړو الفاظو سرہ طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالحمید ایس وی لدها دی آئی خان

الجواب: دا لفظ چہ ماتہ ددی حاجت نشته، د طلاق د الفاظونہ نہ دی، او

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: فالکنايات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال، قال ابن عابدين: (قضاء) قيد به لانه لا يقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۰۱، ۵۰۲ باب الكنايات)

﴿۲﴾ وفي الهندية: الكنايات لا يقع بها الطلاق الا بالنية او بدلالة حال كذا في الجوهرة النيرة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۴ الفصل الخامس فی الكنايات)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن نجيم: (قوله لا تطلق بها الا بنية او دلالة الحال) ای لا تطلق بالكنايات قضاء الا باحدى هذين لانها غير موضوعة للطلاق بل موضوعة لما هو اعم منه.

(البحر الرائق ۳: ۲۹۸ باب الكنايات)

دا لفظ چہ "بل خائے کنبی ددی نکاح اوکرہ... دطلاق د الفاظو نہ دی، کله
چہ د طلاق نیت او ارادی سره وئیلی شوی وی (هنديہ) (۱) وهو الموفق

خوک بنه سري اوگوره د خيلي لور رسته ورسره اوکره ددي حکم

سوال: خه فرمائي علمائي دين د شرع متين دي مسئلي باره کنبی چہ د نابالغ
جینی او هلك نکاح شوي وه کله چہ هلك بالغ شو، د اختلاف په وجه ئي د
جینی مورپلار ته کراچي ته د خط په ذریعہ اولیکل چہ تاسو وایی چہ ته
خپل مورپلار پریږده پوهله به مونږ رسته درکوو گنی نه ئي درکوو، اوس
خوما واده هم نه دي کړي نو زما پلار زما نه جدا کوي، کله چہ زه واده اوکړم
نوبیا به مو خه رویه وي، زه قطعاً ستاسو د لور کومه چہ زما منکوحه ده
دهغي خواهش مند نه یم، تاسو خوک بنه سري اوگوري دخيلي لور رسته
ورسره اوکړي زما د طرفه اجازت دي او زما سامان کوم چہ ما دنکاح په
وخت جینی ته ورکړي وو هغه واپس زما کورته راوړسوي او زما خلاف
عدالت کنبی قانونی کاروائی مه کوي او په قومی جرگه کنبی کینی ماسره
لین دین ختم کړي وغیره، ددي الفاظو او د خط خه حکم دي آیا طلاق واقع
شوي دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: رفیق محمد هری پور ۲۰۱۱/۱۲/۱۹۷۱

الجواب: که خاوند دا الفاظ چہ "خوک بنه سري اوگوري دخيلي لور رسته
ورسره اوکړي... دنکاح ختمولو ارادي سره ئي وئيلي وي نو دا جینی طلاقه
شوي ده گنی نه ده طلاقه شوي، ونظيره ما في الهندية ۱:۴۰۰ وبابتغی الازواج

(۱) وفي الهندية: وبابتغی الازواج تقع واحدة بائنة ان نواها او اثنين وثلاث ان نواها هكذا

في شرح الوقاية..... ولو قال لا حاجة لي فيك ينوي الطلاق فليس بطلاق..... ولو قال لها
اذهي فتزوجي تقع واحدة اذ انوي.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۵، ۳۷۶ الفصل الخامس في الكنايات)

تقع واحدة ان نواها الخ (۱). وهو الموفق

طلاق ورکړه نو ته آزاد ئي، جواب کنبی ئي اووئیل زه آزاد یم.

دا طلاق بائن دي

سوال: خه فرمائي علمائي دين دي مسئلي باره کنبی چہ مثلاً د زيد نکاح په
ماشوم والي کنبی د زينب (نابالغي) سره شوي وه، د زيد د بالغ کيدونه پس
پلار هغه ته په يواخي والي کنبی اووئیل چہ اوس مونږ ستا دنبخي رخصتي
کوو او کورته ئي راوستل غواړو، زيد اووئیل چہ زه واده نه کوم، دده مراد
زينب سره واده نه کول وو. پلار ئي اصرار کولو او هلك انکار، بيا ورته پلار
اووئیل چہ بنه بيا طلاق ورکړه، هلك اووئیل چہ زه طلاق ورکوم، دا خبري
اتري په کمره کنبی کيدلي خلق بهر په انتظار کنبی وو، پلار خوي ته اووئیل
چہ بنه بهرته راشه د خلقو په مخکښي طلاق ورکړه، بهرته د راتلونو پس
داسي خبري اوشوي چہ پلار اووئیل طلاق ورکړه ته آزاد ئي، زيد اووئیل زه
آزاد یم، ددغسې الفاظو د دواړو طرفي نه خوخل تکرار اوشو، بيا
پلار اووئیل چہ آیا ته لا تعلق ئي زيد اووئیل چہ زه لا تعلق یم، په دي ليکلي
شوي صورت کنبی کوم طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد رمضان کنديان میانوالی ۳۰/۱۹/۱۹۷۲

الجواب: په زيد باندي خپله منکوحه مطلقه بائنه شوي ده،

لان هذين اللفظين من الكنايات لان الكناية ما لم يوضع للطلاق واحتمله وغيره

وحكمها وقوع الطلاق عند النية والارادة (۲). وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس في الكنايات)

(۲) قال العلامة الحصكفي: كناية (الطلاق) ما لم يوضع له اي الطلاق واحتمله وغيره

فالكنايات لا تطلق بها قضاء الا بنية او دلالة الحال.

(الدر المختار هامش رد المحتار ۲: ۵۰۱ باب الكنايات)

باب تعلیق الطلاق

پہ تعلیق طلاق کنبی شرط کہ اصالة پورہ کری یا وكالة حث واقع کری
سوال: خہ فرمائی علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ زید اووئیل چہ پہ ما باندی زما منکوحہ پہ دریو شرطو سرہ طلاقہ وی کہ زہ دخیلی لور رشتہ خورئی تہ ورکرم، اوس کہ زید دخیلی لور اختیار ترہ یا نیا تہ ورکری چہ ہغہ چاتہ غواہی زما لور ورکری، اوس کہ ترہ یا نیا ددی جینی رشتہ ہغہ ہلک تہ ورکری دچا قسم چہ زید کری دے نوآیا پہ دے صورت کنبی بہ زید باندی طلاق راحی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد سلیمان بابر گڑھی حبیب اللہ

الجواب: زید کہ دا لور اصالة یا وكالة خورئی تہ پہ نکاح کنبی ورکری، نوپہ دہ باندی بہ نسخہ مطلقہ مغلطہ شی، لوجود الشرط (۱) لہذا د زید دا اطلاع نہ بغیر اودہغہ د اختیار نہ بغیر دے نور رشتہ داران مثلاً ترہ یا پلار یا نیا عقد دنکاح اوکری اود جینی نہ دے اجازت واخلی کہ بالغہ وی، گنی داجازت نہ بغیر دے عقد دنکاح اوکری (۲) مختصر داچہ پہ دے نکاح کنبی دے زید ہیچ مداخلت نہ کوی (۳) وھوالموفق

(۱) قال الامام ابو الیث السمرقندی: والفاظ الشرط ستة..... فمتی ما وجدت هذه الشرائط انحلت الیمین وانتهی الامر. (خزانة الفقه ۱۱۹ مبحث الفاظ الشرط)

(۲) قال العلامة الحصفی: حلف لا یتزوج فزوجه فضولی فاجاز بالقول حث وبالفعل ومنه الکتابہ خلافا لابن سماعہ لا یحث بہ یفتی خانیة. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۱۵۰ مطلب حلف لا یتزوج فزوجه فضولی)

(۳) قال العلامة ابن عابدین: فلو حلف لا یتزوج فعقدہ بنفسه أو وکل فعقد الوکیل حث. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا یتزوج)

ارادہ د تعلیق طلاق وہ لیکن د غفلت پہ وجہ تنجیزی صادر شو

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دے مسئلے بارہ کنبی چہ زید خیل پلار تہ اووئیل چہ یا خو زما تنخواہ د درے سوہ نہ زیاتہ کرہ پنخہ سوہ ئی کرہ، یا ما دخیل خان نہ جدا کرہ، لیکن د زید پلار نہ منی، زید طلاق د وسلے پہ طور د استعمالو لو ارادہ او کرہ پہ دے وجہ دہ خیل زہہ کنبی دا الفاظ تیار کرل "فلانی نن تہ دخیل مورپلار کورتہ لارہ شہ گنی تاتہ درے طلاقہ او کہ زما داجازت نہ بغیر راغلی نو بیا ہم تاتہ درے طلاق،، کافی وختہ پورے پہ دے الفاظو باندی غور کولو چہ چرتہ دا الفاظ خطرناک نہ وی، دکافی سوچ او فکر نہ پس زید دے نتیجے تہ اور سیدہ چہ خہ دا الفاظ خطرناک نہ دی حکم کہ پلار صاحب رالہ تنخواہ زیاتہ کرہ نو خیلہ نسخہ بہ واپس راو لم، بہر حال زید دا الفاظ خو خلہ زہہ کنبی وارول، اوبنہ ئی یاد کرل لیکن ددی باوجود ئی دطلاق ورکولو پہ وخت پہ غلطی او جلتی کنبی دا الفاظ اووئیل "فلانی نن تہ دخیل پلار کورتہ لارہ شہ تاتہ درے طلاق،، دومرہ وئیلوسرہ دہ تہ دخیلی غلطی احساس او شو چہ دہ خو لفظ "گنی،، استعمال نہ کرو، لہذا د وقفی نہ بغیر ئی فوراً الفاظ صحیح کرل اوداسی ئی اووئیل "فلانی نن تہ دخیل مورپلار کورتہ لارہ شہ گنی تاتہ درے طلاق،، د زید نسخہ دغہ وخت د مورپلار کورتہ لارہ، دوه ورخی پس د زید پلار پہ تنخواہ زیاتولو باندی راضی شو بیا زید خیلی نسخی تہ کورتہ دراتلو اجازت ورکرو. اوس سوال دادی چہ آیا د زید دخطا پہ وجہ یعنی لفظ "گنی،، نہ استعمالو لو پہ وجہ اگرچہ دہ دوبارہ الفاظ صحیح کری دی آیا پہ زید باندی خیلہ نسخہ حرامہ شوے دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محبوب الرحمن..... ۱۹۷۵ء ۱۶/۴

الجواب: بشرط صدق دے خاوند (زید) باندی خیلہ نسخہ مطلقہ شوے نہ دہ، حکم چہ دہ ارادہ دتعلیق کری وہ لیکن د غفلت پہ وجہ دتنجیز الفاظ صادر شول، بدل علیہ ما فی الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۸۴ او مخطئان اراد التکلم بغیر الطلاق فجری علی لسانہ الطلاق (الی ان قال) یقع.....

قضاء فقط بخلاف الهازل واللاعب فانه يقع قضاء وديانة فافهم ﴿١﴾
نوب: کہ دی خاوند منجز عمداً ذکر کولو سرہ معلق مراد اخستی وی
نوپہ دہ باندی بہ نسخہ مطلقہ مغلطہ وی ﴿١﴾ وهو الموفق

پہ یمین بتعلیق الطلاق کنبی کفارہ ورکولو سرہ کارنہ جو پیری

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید دخیل خوی نہ
خفہ شوی دی او وائی چہ کہ زہ ستا نہ راضی شم یا خہ تعلق در سرہ اوساتم
نوپہ ما باندی زما نسخہ او ستا مور درې شرط سرہ طلاقہ دہ، اوس کہ
مسمی زید پہ خہ وجہ دھلک نہ راضی شی نو قسم بہ لازم وی یا نہ؟ او کفارہ
بہ لازم وی یا نہ؟ کہ کفارہ لازم شی نو خہ او خومرہ، لہ وضاحت غوارو؟
بینوا توجروا

المستفتی: مولوی جمیل احمد امام مسجد کلا اہیت آباد ۱۲/۱۱/۱۹۷۴
الجواب: واضعہ دی وی چہ یمین مذکورہ یمین باللہ نہ دی چہ کفارہ سرہ
کار جو رشی بلکہ دایمین بالتعلیق دی ﴿٣﴾ پہ دی وجہ کہ دا سپر زید دخیل
﴿١﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۶۱ کتاب الطلاق)

﴿٢﴾ وفي الهندية: ولو قال انت طالق ثم ان دخلت الدار فانه يقع الطلاق ولو نوى التعليق لا
تصح نيته اصلا. (فتاوى عالمگیری ۱: ۲۲۱ الفصل الثالث في تعليق الطلاق)

﴿٣﴾ قال العلامة الحصكفي: اليمين عبارة عن عقد قوى به عزم الحالف على الفعل
او الترك فدخل التعليق فانه يمين شرعا، قال العلامة ابن عابدين: لانه يقوى به عزم الحالف
على الفعل في مثل ان لم ادخل الدار فزوجته طالق وعلى الترك في مثل ان دخلت الدار.....
وبعد صفحة..... (وحكمها البر او الكفارة) اي البر اصلا والكفارة خلفا كما في الدر المنتقى
وانت خير بان الكفارة خاصة باليمين بالله تعالى.

الدر المختار مع رد المحتار ۳: ۴۹، ۵۰ کتاب الايمان

خوی نہ راضی شی یا دخی سرہ تعلق اوساتی نوپہ دہ باندی بہ نسخہ مطلقہ
مغلطہ شی لان المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط كما في شرح المجلة
﴿١﴾ ۵۴ اوس تدبیر دادی چہ دا شرط لگونکی (زید) دی بنسخی تہ یو طلاق
بائن ورکری اود عدت تیریدو نہ پس دی خوی سرہ راضی نامہ اوکری او
تعلق دی ورسرہ اوساتی ددی نہ پس دی تجدید د نکاح اوکری صرح ہا فی
الهندية ۴۱۰: ۶۰ ﴿٢﴾ وهو الموفق

د طلاق تفویض، عزل وکیل، اوپہ دی کنبی دگواہی وغیرہ مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی لاند بنو مسئلو بارہ کنبی:

(۱) زید پہ دی الفاظو خیل پلار تہ دحق طلاق تفویض اوکرو چہ کلہ غوارې
او خنگہ غوارې خما پلارہ خما بنسخی تہ طلاق ورکولی شی او بیا دا اختیار
واپس اخلی نو آیا دا اختیار واپس دخیل پلار نہ اخستلی شی؟ ﴿٢﴾ دزید پلار
طلاق ددی خبری سرہ معلق کرو کہ چرتہ دزید بنسخہ زمونہ دمرضی نہ بغیر
چرتہ لارہ شی یا دچاسرہ لارہ شی نو دیتہ شرعی طلاق مغلطہ دی لیکن ددی
خبری علم زید تہ ہم نشتہ اونہ دزید بنسخی تہ شتہ کہ چرتہ دزید بنسخہ ددی
شرط خلاف اوکری نو دعدم علم باوجود آیا طلاق واقع شو؟ کہ چرتہ طلاق
واقع کیبری نو آیا زید دوبارہ نکاح کولی شی؟ ﴿٣﴾ دزید پلار طلاق معلق کری
دا وائی کہ چرتہ دشرط خلاف ورزی وی نو شرعا طلاق مغلطہ، اوددی سرہ ئی
دبل کوم لفظ یانیت اظهار نہ ووکری نو آیا پہ دی سرہ طلاق واقع شو؟ ﴿٤﴾ کلہ
چہ زید اصرار کوی چہ مادخیل پلار نہ دطلاق اختیار ددہ دطلاق نافذیدو تہ
مخکنبی اخستی وو نو آیا دزید پلار سرہ دطلاق ورکولو اختیار بیا باقی
پاتی کیدیشی؟ ﴿٥﴾ زید پہ دی خبرہ کلک دی چہ خمانہ دتفویض پہ کاغذ

﴿١﴾ (شرح المجلة للآتاسی ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

﴿٢﴾ وفي الهندية: اذا حلف بثلاث تطليقات ان لا يكلم فلانا فالسبيل ان يطلقها واحدة
بأثنته ويدعها حتى تنقضي عدتها ثم يكلم فلانا ثم يتزوجها كذا في السراجية.
(فتاوى عالمگیری ۲: ۳۹۷ کتاب الحیل الفصل السابع في الطلاق)

باندی جبرادستخط اخستلی شویدی اوپہ دی وخت ددی الفاظو پہ مطلب باندی نہ پوہیدلم لیکن دزیدپلار دوه داسی گواہان پیش کرہ چہ دا گواہی باندی چہ زیدپہ خوبہ او بغير دجبر او اکراه نہ دستخط کری لیکن دادوہ ورکوی چہ زیدپہ ملازمان دی پہ دی صورت کنبی بہ دگواہانو سرہ دزید گواہان دزیدپلار ملازمان دی پہ دی صورت کنبی بہ دگواہانو سرہ دزید

خبرہ قابل ترجیح وی او کہ نہ دزید دپلار؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد ادریس ۷۵ ناظم مدرسه نصرۃ العلوم گجرانوالہ ۱۲ ربیع الثانی ۱۴۰۳ھ
جواب: کہ چرتہ داتفویض یعنی توکیل بالطلاق مسلم یا باقاعدہ مبرهن وی اودی حوی ددی عزل مزعومہ نہ پلار تہ باقاعدہ خبر نہ وی کری نوددی وکیل (والد) ورکری شوی طلاق نافذ او منظور دی گینی کالعدم دی مختصر جوابات لاندینی دی: (۱) داموکل داوکیل معزولولی شی لیکن دی وکیل تہ بہ باقاعدہ داطلاع کولو نہ مخکبسی عزل نامنظوروی (ہندیہ ۲: ۲۳۸) (۱)۔
(۲) داتعلیق صحیح دی اود تحقق پہ وخت کنبی بہ دابسخہ مطلقہ مغلظہ وی (ہدایہ ۲: ۳۲۵) (۲)۔ (۳) کہ چرتہ داوکیل تعلیم یافتہ نہ وی نو دبینونت خفیفہ احتمال قوی احتمال دی (۳)۔

﴿۱﴾ وفي الهندية: ومنه عزل الموكل اياه ولصحة العزل شرطان احدهما علم الوكيل به لان العزل فسخ للعقد فلا يلزم حكمه الا بعد العلم به كالفسخ فاذا عزله وهو حاضر انعزل وكذا لو كان غائبا فكتب اليه كتاب العزل فبلغه الكتاب وعلم بما فيه انعزل وان عزله الموكل واشهد على عزله وهو غائب ولم يخبره بالعزل احد لا انعزل ويكون تصرفه قبل العلم بعد العزل كتصرفه قبل العزل في جميع الاحكام.

(فتاویٰ عالمگیری ۳: ۲۳۷ الباب التاسع فيما يخرج به الوكيل عن الوكالة)

﴿۲﴾ قال العلامة المرغيناني: واذا اضافه الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول لامراته ان دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق. (هداية ۲: ۳۸۵ باب الايمان في الطلاق)
﴿۳﴾ وفي الهندية: ولو قال انت طالق اقبح الطلاق او افحشه او اخبثه او اسوأه او اغلظه او اشره او اطوله ولم ينو شيئا او نوى واحدة او اثنتين في غير الامة كانت واحدة بائنة وان نوى ثلاثا فثلاث كذا في التبيين.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۲ الفصل الثالث في تشبيه الطلاق ووصفه)

(۴) وکیل تہ داطلاع ورکولونہ مخکبسی دا عزل کالعدم گرخی (۱)۔ (۵) بینہ اکراه تہ بہ پہ بینہ طوع باندی ترجیح ورکولی شی (درمختار ۴: ۵۳۵) (۲)۔
وهو الموفق

حوی خیل پلار تہ تفویض طلاق کولی شی او وکیل ہم جوړولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوکس خیلہ بنجی تہ دطلاق ورکولو حق خیل پلار تہ داسی تفویض کرو چہ فلان بن فلان پہ بلوغ او عقل او هوش پہ خوبہ بلا جبر او اکراه خیلہ بنجی تہ دخیل طلاق ورکولو مکمل حق خیل پلار فلان تہ تفویض کومہ هغه چہ کله غواری حما منکوحی تہ طلاق ورکولی شی لاندی دستخط اود دوو گواہانو نومونہ ہم

دی ایا داپلار ددی هلک منکوحی تہ طلاق ورکولی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد عبد الله مدرسه تعلیم القران خانیوال ۱۲ ذی قعدہ ۱۴۰۱ھ

الجواب: دا توکیل اوتفویض صحیح اونا فذدی داپلار دحوی بنجی تہ هروخت او هر قسم طلاق ورکولی شی او حوی پلار معزول کولی ہم شی. يدل على ذلك ما في شرح التنوير: واذا قال لرجل ذلك لم يقيد بالمجلس لانه توکیل فله الرجوع (۳) وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الهندية: ومنه عزل المؤكل اياه وان عزله الموكل واشهد على عزله وهو غائب ولم يخبره بالعزل احد لا انعزل ويكون تصرفه قبل العلم بعد العزل كتصرفه قبل العزل في جميع الاحكام. (فتاویٰ عالمگیری ۳: ۲۳۷ الباب التاسع، كتاب الوكالة)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: وبينه الاكراه في اقراره اولى من بينة الطوع.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۴: ۲۳۱ قبيل باب الاختلاف في الشهادة)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: واما في طلقى ضرتك وقوله لاجنبي طلق امرأتى فيصح رجوعه منه ولم يقيد بالمجلس لانه توکیل محض.

(الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۱۷ باب تفويض الطلاق)

د قسم او طلاق معلق یو صورت

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو کس دخپلې لور رسته خپل وراره ته ورکړه د خفگان پیدا کیدونه وروسته ده په دې الفاظو سره انکار او کړو چه (۱) زه که چرته مذکوره وراره ته خپله لور واده کړم نوزه به قران مجید نه فارغ یم. (۲) زه که چرته مذکوره جینئ ورکړم نو په ما باندې ښځه طلاقه یوځلې وئیلې دی. (۳) په جرگه کښې چه کله هغه خلقو مجبور کړو اود اصرار په موقع باندې یو کس هغه ته او وئیل چه کله رسته شوی وی هغه په اصل شریعت کښې (بمعنی نکاح) شو په دې باندې ده جواب ورکړو چه زه دا شریعت (بمعنی نکاح) نه منم. اوس خلقو شور شروع کړیدې چه ده د شریعت نه انکار وکړو ځکه چه داهرڅه ده ناواقفی دوجې نه شوی دی اوس شریعت کښې ددې سړی څه حکم دی؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: حنیف الرحمن معلم دینیات پرائمری سکول مری

جواب: (۱) د اقسام دې په دې باندې نه کافر کیږي (۱) - (۲) د اطلاق معلق دی که چرته ده جینئ ورکړله نو دده ښځه په یو طلاق رجعی باندې طلاقیري (۲) لیکن ددې حکم اسان دې یعنی ښځې ته رجوع کولې شی ښځې ته به او وائی چه ماتاته رجوع او کړه (۳) - (۳) ده تاویل دوجی نه

﴿۱﴾ وفي الهندية: ولو قال ان فعلت كذا فانا برئ من القرآن او القبله او الصلاة او صوم رمضان فالكل يمين هو المختار وكذا كل ما يكون البراءة عنه كفرا كذا في الخلاصة.

(فتاوى عالمگیری ۲: ۵۳ الباب الثاني فيما يكون يمينا وما لا يكون الفصل الاول)

﴿۲﴾ وفي الهندية: واذا اضاف الطلاق الى شرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق)

﴿۳﴾ قال العلامة المرغيناني: واذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية او تطليقتين فله ان يراجعها في عدتها رضىت بذلك او لم ترض لقله تعالى فامسكوهن بمعروف من غير

فصل. (هداية ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

کافر نه دې (۱) او همداسې صرف رسته (بغیر ایجاب و قبول) نکاح هم نه ده (۲) خلاصه داده که چرته ده خپله لور په نکاح ورکړه نو کافر نه دې یو کفار به د قسم ورکوی او ښځې ته به رجوع او کړی - و هو الموفق

د طلاق بشرط تعلیق یا بطور تاکید مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه د پرویزه بی بی د خپل خاوند غلام سره جگړه وشوه د صلح دپاره ثالث د کلی نمبردار د پرویزه پلار زور آور ته اواز او کړو هغه حاضر شو نو غلام ثالث ته او وئیل چه زورور او دده ښځې دواړو نمبردار ته سختې کنځلې کړیدې په دې باندې زورور او دهغه سره یو څو گواهانو او وئیل چه مونږ ټول موجود وو اودوئ نمبردار ته هیڅ کنځلې نه دی کړی نو غلام د خپلې ښځې پرویزه او ددې ده پلار نیکه نوم واخستلو او درې ځلې ئې طلاق واچولو چه ځما ښځه د زورور لور اود فتح خان نوښتي په ماباندې په درې طلاقو حرامه ده چه زورور نمبردار ته کنځلې کړیدې نو زورور (د جینئ پلار) هم قران او طلاق واچولو او وئیل چه ما نمبردار ته بالکل کنځلې نه دی کړی او همداسې د زورور ښځې هم قران قسم او کړو او انکار کوي. ددې نه علاوه یو څو نور کسان چه په یو څو قدمه فاصله کښې موجود وو هغوی هم قران او طلاق اچوی او وائی چه مونږ بالکل کنځلې وغیره نه دی اوريدلې په دې صورت کښې چه غلام کوم طلاق

﴿۱﴾ وفي الهندية: اذا كان في المسئلة وجوه توجب الكفر ووجه واحد يمنع فعلى المفتي ان يميل الى ذلك الوجه كذا في الخلاصة.

(فتاوى عالمگیری ۲: ۲۸۳ قبيل الباب العاشر في البغاة)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن البزاز الكردي: النكاح ينعقد بلفظ النكاح والتزويج كان على وجه الخبر عن الماضي بمحض من الشهود فيقول الرجل قبلت الخ.

(فتاوى بزازية على هامش الهندية ۱: ۳۲۱ كتاب النكاح الفصل الاول)

اچولہ دی پہ دی باندی دده بنخہ پرویزہ بی بی طلاقہ او حرامیری او کہ نہ؟

بینوا توجروا

۲۲۱۸۱۹۶۹

المستفتی: فتح محمد تلہ گنگ کیملپور.....
الجواب: کہ چرتہ د طلاق پہ ذکر کولو باندی د غلام مراد تاکیدو نو بنخہ
 پہ دہ باندی مطلقہ مغلطہ شویدہ او کہ چرتہ مقصودئی تعلیق وی یعنی
 دامراد وی چہ کہ چرتہ دوئی کنخلی نہ وی کروی نوپہ ما بانہدی فلانہ طلاقہ
 دہ نو بنخہ مطلقہ شوئی نہ دہ کله چہ دا اصرار کوی. بیشکہ کله چہ کنخل نہ
 کول ثابت شول نو د غلام پہ اقرار یا د بنخی پہ قسم باندی (حاکم یا د ثالث پہ
 مخکبسی د طلاق د دعوی نہ پس نو بنخہ مطلقہ مغلطہ کیبری) (۱) قلت:
 ونظیر کونہ تعلیق مافی ردالمحتار لو قال انت طالق لدخلت، وعلى الطلاق لا افعل
 کذا (۲: ۲۸۷) لیکن عرف کبسی پہ جور نظر باندی معلومیری چہ
 تعلیق مراد دی. وهو الموفق

پہ جرگہ کبسی پہ طلاق ثلاثہ باندی د قسم اخستلو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کبسی چہ ددو و دلو پہ مینخ
 کبسی دخمکی جھگرہ وہ ددی فیصلہ پہ جماعت کبسی کیناستہ دجرگی پہ
 موجودگئی کبسی قران پاک پہ مینخ کبسی کیخو دو دیو اقرار نامی پہ

(۱) قال العلامة الخالد الآتاسی: المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط.

(شرح المجلة ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: قلت وقد يكون الكلام متضمنا للتعلیق بدون تصريح باداته
 كما مر في قوله ويكفي معنى الشرط الخ ومنه ما في البحر حيث قال وفي المحيط وعن ابي
 يوسف لو قال انت طالق لدخلت فهذا يخبر انه دخل الدار او اكده باليمين فيصير كانه قال
 ان لم اكن دخلت الدار فان لم يكن دخل طلقت ولو قال انت طالق لا دخلت الدار بتعلق
 بالدخول ثم قال ولو قال انت طالق والله لا افعل كذا فهو تعلیق ويمين ولو قال انت طالق
 والله لا افعل كذا طلقت للحال ذكرهما في جوامع الفقه.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۲۲ مطلب مايكون في حكم الشرط باب التعليق)

ذریعہ اوشوہ چہ پہ ہغی کبسی ئی اوویل شوچہ کومہ دلہ ددی اقرار نامی نہ
 واوریدہ دانبخہ پہ ہغہ باندی پہ دریو طلاقہ طلاقہ دہ خہ زمانہ تیریدلو نہ
 پس یوہ دلہ ددی وعدی نہ واوریدلہ اوس پہ دی دلہ باندی د طلاق د واقع
 کیدو خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحیم..... ۲۲۱۸۱۹۷۵

الجواب: کہ چرتہ دی دلہ دی تعلیق باندی رضا مندی بنکارہ کروی وی نو پہ دی
 دلہ باندی بنخہ مطلقہ کیبری او دخاموشی پہ صورت کبسی پہ دی دلہ باندی
 بنخہ نہ مطلقہ کیبری. کما فی الدرالمختار: جماعة يتحدثون في مجلس فقال رجل منهم
 من تكلم بعد هذا فامرته طالق ثم تكلم الحالف طلقت امراته، وفي ردالمختار
 ۶۳۵: ۲ سکت عما اذا تكلم غيره والظاهر انه لا يقع لان تعلیق المتكلم لا يسرى
 حكمه الى غيره الا اذا قال الغير وانا كذلك مثلاً فافهم (۱). وهو الموفق

کہ چرتہ بیع معلق بالطلاق کبسی اقالہ اوکری نو

دوبارہ د سرہ نوی بیع کبسی حانت کیدل نہ راخی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کبسی چہ زید دخیل پلار نہ جدا
 اوسیری ہغہ پہ پلار باندی دغوئی خرخولو خبرہ وکرہ یو زر روپی باندی
 بیع وشوہ لیکن کله چہ ہغہ بل ورور خبر شو نو ہغہ انکار اوکرو او پلار تہ
 ئی اووئیل چہ تا زیات قیمت مقرر کریدی مونر بنسو پہ نہہ سوہ روپی دا
 غوئی اخلو پلار او خامنو کبسی پہ دی خبرہ داتفاق راغلو بیا پلار تولی پنخہ
 سوہ روپی ورکری او بقایا خلور سوہ روپی دور کولو ئی اووئیل نو دی خوئی
 زید اووئیل چہ کہ چرتہ دی پنخو سوو روپی نہ علاوہ نور رقم واخلم نو خیلہ
 بنخہ بہ مطلقہ ساتم یعنی دائی اووئیل. چہ طلاقہ بہ ئی ساتم.، اوس کہ
 چرتہ پلار خوئی تہ بقایا پیسی ورکری نو بنخہ مطلقہ کیبری؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا احمد شاہ پشاوری..... ۲۱۳۱۹۷۴

(۱) الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۵۰۱ قبیل باب الکنايات

الجواب: واضحه دي وي چه اول دا الفاظ... طلاقه به ئي ساتم... الفاظ د طلاق نه دي اودويم که چرته دا خبره اومنلي شي نو طلاق رجعي دي په کوم کښي چه صرف رجوع کافي ده او تجديد نکاح ته ضرورت نشته پس دا خبره ښکي که چرته زيات رقم و اخلي نو هغه رجوع کولې شي (۱) او که چرته ددي بيع اقاله او کړي او غوښي واپس واخلې او ددي نه پس دوباره عقد وکړي نو دیکښي څه حرج نه راځي (۲) - وهو الموفق

په نکاح نامه کښي د طلاق د تعليق د شرط د ثبوت مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلي باره کښي چه زر خيز په وخت دو اده کښي دا شرط دخپلي ښځي په فارم نکاح کښي ليکلي وو چه ناجائز تکليف

(۱) قال العلامة القهستاني: وصريحه ما استعمل فيه دون غيره مثل انت طالق ومطلقة وطلقتك..... ويقع به اي بمثل ما ذكر طلاق رجعية لا يحتاج الى تجديد النكاح ولا رضاء المرأة الخ. (جامع الرموز ۱: ۵۵۸ كتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة الحصكفي: اعلم ان التعليق يبطل بزوال الحل لا بزوال الملك..... وبفوت محل البركان كلمت فلانا او دخلت هذه الدار فمات او جعلت بستانا كما بسطناه فيما علقناه. قال ابن عابدين: (قوله وبفوت محل البر) نقله في البحر عن الثاني لكن بلفظ ومما يبطله فوت محل الشرط كفوت محل الجزاء كما اذا قال ان كلمت فلانا الخ والتمثيل المذكور لفوات محل الشرط فان الشرط هو كلمت ودخلت اي مضمونهما وهو الكلام والدخول ومحلها هو فلان والدار المشار اليها وفوت محل الجزاء كموت المرأة التي هي محل الطلاق فان بفوت هذين المحليين يبطل التعليق لان التعليق لا بد ان يكون على امر على خطر الوجود وقد تحقق عدمه ولا يقال يمكن حياة زيد بعد موته واعادة البستان دارا لان يمينه انعقدت على حياة كانت فيه كما قالوا في ليقتلن فلانا وما اعيد بعد البناء دار اخرى غير المشار اليها كما صرحوا به ايضا في لا يدخل هذه الدار تامل.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۵۳۹، ۵۴۰ قبيل مطلب في مسئلة الكوز)

ورکړم کور نه ئي اوباسم يائي مورپلار کره اوليريم نو د ښځه مذکور په ما باندې مثلثه طلاقه شرعا گرځيږي وروسته دواډه نه دوه مياشتې پس زر خيز خپله ښځه واپس دپلار په کور کښي شپږو کالو نه پريخودلې ده او کونډې مور او ديتيمانانو بچوسره خرچه کوي اوزر خيز مذکور نه خرچه ورکوي اونه ئي کورته راوړي نو آيا په موجب د شرط مذکور طلاق کيږي؟ بلکه ددي خبرې گواه هم موجود دي او شرط مذکور په نکاح فارم خانه نمبر

۱۷ کښي هم موجود دي؟ بينوا توجروا

المستفتي: مولوي محمد اکبر موليا کوهاله مري..... ۱۹۲۹، ۱۵، ۲۰

الجواب: که چرته دا شرط نکاح د (ايجاب او قبول) کولو نه پس ليکلي شوي وي نو دا ښځه په خاوند باندې مطلقه مغلظه شويده او که چرته دنکاح نه مخکښي ليکلي شوي وي نو دنکاح طرفته اشاره نه کولو سره لغوه دي او ښځه مطلقه نه ده (۱) وهو الموفق

خربوزه راوړلو باندې طلاق معلق او وائي د خټکي

راوړلو څه حکم دي؟ او ددينه د وتلو حيله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلي باره کښي چه يو سړي ښځې ته او وئيل که چرته ما دو باره خربوزه کور ته راوړله نو ته په ما باندې طلاقه ئي داسې ئي درې ځلې او وئيل که چرته دا کس دخربوزي په ځاني خټکي کورته راوړي ددي څه حکم دي؟ ځکه چه خربوزه او خټکي کښي فرق دي ايا ستاسو په نزد په خربوزه او خټکي کښي فرق شته او که نه؟ چه په دي باندې

(۱) وفي الهندية: واذا اضاف الطلاق الى النكاح وقع عقيب النكاح..... واذا اضافه الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا مثل ان يقول لامرأته ان دخلت الدار فانت طالق ولا تصح اضافة الطلاق الا ان يكون الحالف مالكا او يضيفه الى ملك والاضافة الى سبب الملك كالتزوج كالاضافة الى الملك فان قال لاجنبية ان دخلت الدار فانت طالق ثم نكحها فدخلت الدار لم تطلق كذا في الكافي.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۴۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق بكلمة ان واذا وغيرهما)

حکم مرتب شی اوس دا کس خه حيله اختيار کړی چه ددې يمین د طلاق نه بری شی؟ بینوا تو جروا

المستفتی: دولت خان نریاب ۱۹۷۸، ۱۱۹۱

جواب: که چرته ددې کس ده درې خل مکرروئیلو سره ددرې طلاقو تعلیق مراد وی. تاکیدتی مراد نه وی نو د خربوزی د راوړلو په وخت په ده باندې بنځه مطلقه مغلظه کیږی. کما فی شرح التنویر: لوقال ان دخلت الدار فانت طالق ان دخلت الدار فانت طالق وقع الثلاث، وفي ردالمختار ۲: ۷۰۹ والظاهر انه ان نوى التاكيد دين (۱) باقى داچه خربوزه او ختکي يودا دی او که بیل بیل؟ په دیکنې ستاسو عرف معتبر دي. کما فی ردالمختار ۳: ۷۲ (قوله وعندنا على العرف) لان المتكلم انما يتكلم بالكلام العرفي (۲) او ددریو طلاقو دواقع کیدلو په صورت کښې مخرج او تدبیر دادې چه داسې دي بنځې ته یو طلاق (بائن) ورکړی. او د عدت تیریدونه پس دېکورتته دي خربوزه راوړی او بیا دي تجدیدد نکاح وکړی. کما فی الدرالمختار ۲: ۶۹۰ فحيلة من علق الثلاث بدخول الدار ان يطلقها واحدة ثم بعد العدة تدخلها فتحل اليمين فينكحها، فليراجع (۳) وهو الموفق

دچا سره د خبرو نه کولو طلاق باندې د قسم

په صورت کښې دخبرې تعین د عرف نه کیږی

سوال: خه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زید عمرو ته اوئیل که چرته ماتا سره خبرې وکړې نو په ماباندې خپله بنځه په دریو کانړو باندې

(۱) (الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۵۵۹ بعید مطلب فيما لو تعدد الاستثناء)

(۲) (ردالمختار هامش الدرالمختار ۳: ۷۸ مطلب الايمان مبنية على العرف)

(۳) (الدرالمختار على هامش ردالمختار ۲: ۵۳۵ قبيل مطلب اختلاف الزوجين في وجود الشرط)

طلاق ده اوس که چرته زید عمرو ته بغیر دارادی نه اواز اوکړو یا ئې د شپې په تیاره کښې خبرې وکړی لیکن ذیدته علم نه وو چه دا عمرو دي یا په غټ جماعت باندې عمرو سلام وکړو ذیدهم ناست وو هغه اووئیل وعلیکم السلام نو ایا طلاق واقع شو؟ ایا ددی طلاق ثلاثه نه دبیج کیدو خه حيله شته؟ یادارنگې زید او عمرو دواړو چائې روتی پخول زید یوه ورځ غصه شو اووې وئیل که چرته څوک شرکت کوی نو هغه به غټ طلاقى وی ددې خه حکم دي؟ بینوا تو جروا

المستفتی: اقبال حسین بی اید نو شهره ۱۹۸۸، ۱۱۲۱

الجواب: دخبرو کولو اونه کولو متعلق تعین د عرف نه کیږی (۱) پس کومو الفاظو ته چه عرف کښې خبرې کول وئیلې شی نو هغې سره طلاق ثلاثه واقع کیږی (۲) برابره خبره ده که په ارادې سره وی یا بغیر ارادې سره وی چه په هغې کښې باقاعدہ حلاله کول ضروری دی (۳) لیکن که چرته زید بنځې ته یو طلاق بائن ورکړی او د عدت تیریدونه پس عمرو سره خبرې وکړی او ددې نه پس تجدید نکاح وکړی ددې تجدید نه پس ائنده دپاره هر قسمه خبرې به ضرر رسان نه وی (۴) همدارنگې کوم کارونو ته چه عرف کښې

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وعندنا على العرف) لان المتكلم انما يتكلم بالكلام العرفي اعنى الالفاظ التى يراد بها معانيها التى وضعت لها فى العرف كما ان العربى حال كونه بين اهل اللغة انما يتكلم بالحقائق اللغوية فوجب صرف الفاظ المتكلم الى ما عهد انه المراد بها فتح. (ردالمختار هامش الدرالمختار ۳: ۷۸ مطلب الايمان مبنية على العرف)

(۲) قال العلامة المرغيناني: واذا اضاف (اي الطلاق) الى شرط وقع عقيب الشرط. (هداية ۲: ۳۶۳ باب الايمان فى الطلاق)

(۳) قال العلامة الغينى الميداني: واذا كان الطلاق ثلاثا فى الحرة..... ولو قبل الدخول لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها اى يطأها ثم يطلقها او يموت عنها وتنقضى عدتها منه. (اللباب فى شرح الكتاب ۲: ۱۸۳ كتاب الرجعة)

(۴) وفى الهندية: اذا حلف بثلاث تطليقات ان لا يكلم فلانا فالسبيل ان يطلقها واحدة بائنة ويدعها حتى تنقضى عدتها ثم يكلم فلانا ثم يتزوجها كذا فى السراجية.

(فتاوى عالمگیری ۶: ۳۹۷ كتاب الحيل الفصل السابع فى الطلاق)

شرکت و ٹیلی شی (۱) نو ہغہ موجب دطلاق رجعی گرخی کوم کنبی چہ
زبانى واپسى (رجوع) کافى ده (۲) وهوالموفق

.. کہ چرتہ تہ ناراضہ نی نو دطلاق نامہ واخلہ الخ..

تعليق دطلاق دي نہ چہ تحقيق دطلاق

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری وادہ وکرو یو
ہفتہ پس ئی کاغذ باندی طلاق نامہ ولیکلہ الفاظ صرف داؤو چہ کہ چرتہ
تہ ناراضہ ئی نو خمداد طرفنہ دا دطلاق نامی پرچہ واخلہ، بنخہ پہ دی کاغذ
باندی پریشانہ شوہ، دہ کاغذ واپس واخلستلو او کاغذ ئی او شلو لو دہ پہ
خولہ باندی طلاق نہ وہ وٹیلی اوس ددی سری دوه خامن او یوہ لورہم دہ آیا
طلاق واقع شویدی؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل محمود دھوبیان صوابی..... ۲۸ رمضان ۱۴۰۲ھ

الجواب: پہ ظاہرہ باندی ددی لیکلو نہ مقصود تعلیق دی تحقیق دطلاق نہ
دی (۳) لہذا پہ دی لیکلو سرہ طلاق نہ واقع کیبری، لعدم وجود الشرط وهو
عدم رضاها بالزوجية (۴) وهوالموفق

(۱) (تخریج سابق الايمان مبنية على العرف)

(۲) قال العلامة المرغینانی: واذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية او تطليقتين فله ان
يراجعها فی عدتها رضیت بذلك او لم ترض.

(هدایة ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

(۳) تبدل علیہ ما فی الہندیة: واذا كتب الطلاق واستثنى بلسانه او طلق بلسانه واستثنى
بالكتابة هل يصح لا رواية لهذه المسئلة وينبغي ان يصح كذا فی الظهيرية. (فتاویٰ
عالمگیریہ ۱: ۳۷۸ الفصل السادس فی الطلاق بالكتابة)

(۴) قال العلامة عبد الله بن مودود الموصلي: فاذا علق الطلاق بشرط وقع عقبيه وانحلت
اليمن وانتهت الافي كلما.

(الاختار لتعليل المختار ۲: ۱۸۲ والفاظ الشرط فصل كنايات الطلاق)

تول اهل شهر تہ طلاق معلق اچول اوپہ تول

اهل شهر باندی د وقوع یا عدم وقوع مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ دوه شہرونہ بصرہ او
کوفہ دی ددواروپہ مینخ کنبی عداوت او اختلاف پیدا شو تردی پوری چہ د
اهل بصری نہ یوسری پاسیدو او تولی اهل بصری تہ ئی او وٹیل چہ کہ چرتہ ما
پہ خیلہ یا اهل بصرہ والو ددی اهل کوفی والوسرہ تلل راتلل وکرل یا ئی ورسرہ
غم او بنادی کنبی شرکت وکرلو نو پہ ما باندی بہ خیلہ بنخہ طلاق ثلثہ وی او
پہ تولی اهل بصرہ باندی بہ ہم طلاق ثلاثہ وی، دی نہ پس اهل کوفی والا
دہغوی نہ معافی و غوبستہ، اوپہ خیلو مرو کنبی رستی و اچولی اوپہ خولہ
کنبی ئی گیا و نیولہ او د معافی درخواست ئی او کرو اوس بعض خلقو دہغوی
سرہ تعلقات قائم کریدی نو آیا پہ دوی باندی بنخہ طلاق کیبری؟ ہمدغہ
رنگی داہم عرض دی چہ د اهل بصرہ والوزمکہ کومہ چہ جغرافیائی لحاظ
سرہ د اهل بصرہ والو ملکیت دی یعنی اخوا دیخوا کوم چہ یو یودوہ دوه

مکانات دی داہم پہ اهل بصرہ کنبی داخل دی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا منہاج الدین مدرس دارالعلوم عربیہ گجرات مردان ۱۹۷۴ء ۲۸/۴

جواب: کہ چرتہ دی بصری سری سرہ دیمین بالتعلیق یعنی کہ چرتہ داهل
بصرہ والو نہ کوم یو سری داهل کوفہ والو سرہ پہ غم یا بنادی شرکت وکرو
نو پہ ہغہ باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ شوہ، پہ وخت نورواہلیان د بصری والو
ددی سری تائید کری وی نو ددی نہ پس شرکت کونکی باندی بنخہ مطلقہ
مغلطہ شوہ خوک چہ ہم وی او کہ چرتہ دی اہلیانوی یعنی تولو یا بعض سکوت
کری وی نو ددی سکوت کونکوپہ شرکت باندی طلاق نہ واقع کیبری،

ونظیرہ ما فی الدرالمختارورد المختار: جماعة يتحدثون فی مجلس فقال رجل منهم
من تكلم بعد هذا فامراته طالق ثم تكلم الخالف طلقت امراته قال العلامة
الشامي: سكت عما اذا تكلم غيره والظاهر انه لا يقع لان تعليق المتكلم لا يسرى

فی حکمہ الی غیرہ الا اذا قال الغير وانا كذلك (۲: ۶۳۵ قبیل الکنايات (۱))

داهل بصرہ کیدلو او نہ کیدلو دارو مدار بہ پہ عرف باندی وی،

(۱) (الدرالمختار مع ردالمحتار ۲: ۵۰۱ قبیل الکنايات)

للأصل المشهور: العادة محكمة (۱) قلت: ولو قال الخالف ان شارك احد من اهل البصرة ففساء جميع اهل البصرة مطلقة طلقت امرأة الخالف عند وجود الشرط وكذا نساء سائر اهل البصرة لو يسكتو افافهم. وهو الموفق

راضی نامہ نہ کولو باندی طلاق وٹیل بیا بل چا راضی نامہ وکرہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ خما مشر خوی خپلہ بنخہ اووہلہ بنخہ پلار اوورونو کرہ لارہ اوہغوی ئی راویرول خماپہ کشر خوی او ما باندی کورته راغلل اوپہ مونہ باندی حملہ وکرہ عام خلق پہ مینخ کنبی راغلل او خلاصی ئی او کړو. لک وخت پس دوئی خمونگ دکریانی دوکان ته لارل خما مشر خوی یواخی بیاموندلوپہ چاقوئی لس گزاره اووہلو اوہغہ بیہوشہ شر ماہغہ ہسپتال ته یورو اوپہ دوئی باندی مہی فوجداری مقدمہ دفعہ ۳۰۷ درج کرہ. پولیس والومانہ پہ ذریعہ دقسم وعدہ واخستہ چہ د مقدمہ مکمل کیدونہ پس ددوئی سرہ راضی نامہ نہ کوی نو ما اووٹیل چہ پہ ما باندی دہ بنخہ طلاقہ وی کہ چرتہ مادوئی سرہ راضی نامہ وکرہ، کلہ چہ مہی مشر خوی جوړ شو کورته راغلو نو ہغہ دخیلی بنخہ سرہ ددی دہ پلاریہ کور ملاقاتونہ شروع کرل. ماہغہ پوہہ کړو چہ تہ دہ بنخہ تہ طلاق وکرہ نو ہغہ اووٹیل چہ خہ خپلہ بنخہ دصدرایوب پہ وینا باندی ہم نہ طلاقہ کوم تہ خوک ئی؟ دلته فریق مخالف دکلی دتولو مشران پہ ذریعہ باندی دصلح کوششونہ شروع کری. خلاصہ دادہ چہ دہی مشر خوی راضی نامہ ولیکلہ. حالانکہ خما دناراضگی باوجود ہغہ پہ خپلہ مدعی جوړ شولو اوپہ راضی نامہ کنبی ئی کوشش اوکړو چہ خپلہ بنخہ واپس کورته راوولی ددی نہ پس فریق مخالف بلکہ پہ خپلہ خما خوی ماسرہ سخت بغض لری خکہ چہ ہغہ دخیلی بنخہ او سرخبرہ وحی گنری اوس ددی قسم راضی نامہ سرہ خما دقسم بہ خہ جوړیگی ایا خما بنخہ طلاقہ شوہ؟ بینوا توجرو

المستفتی: دوست محمد سول بازار کیمل پورہ..... ۱۹۷۰ء ۱۱۱۰

(الاشباه والنظائر ۹۳ القاعدة السادسة) و (شرح المجلة للآتاسی ۷۸: ۱ المادة: ۳۶)

الجواب: چونکہ تاراضی نامہ نہ دہ کری او نہ پہ دہ خوشالہ ئی لہذا پہ تاباندی بنخہ نہ دہ طلاقہ شوی (۱) او کہ چرتہ تا کلہ راضی نامہ وکرلہ نو پہ تاباندی بہ بنخہ پہ یو طلاق رجعی سرہ مطلقہ او کړخی (۲) چہ دہغی حکم اسان دہی یعنی تہ بنخہ تہ رجوع کولی شی پہ عدت کنبی دننہ. او کہ چرتہ پہ عدت کنبی دننہ تازیانی یا عملی رجوع ونہ کرلہ نو پہ تاباندی صرف تجدید نکاح کول دی (۳) - وهو الموفق

د طلاق ثلاثہ د معنی نہ د ناخبرہ سری د معلق طلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو خوکسان د خہ معاہدہ دپخولو پہ خاطر دطلاق ثلاثہ قسم او کری او وروستہ د نورو معاہدو نہ دطلاق ثلاثہ لفظ لری کری او ددی نہ پس ددوئی نہ خہ کسان ددی معاہدی نہ مخالفت او کری او بعض داغذریپیش کری چہ مونہ د طلاق ثلاثہ دمعنی نہ ناخبرہ ووددی متعلق شرعی حکم خہ دہی؟ بینوا توجرو

المستفتی: نامعلوم..... ۱۹۸۸ء ۲۷۱۱۲۱

الجواب: کومو کسانو چہ پہ معاہدہ اولہ باندی دستخط کری وی نو پہ ہغوی باندی طلاق ثلاثہ عائد او نافذ دی (۴) اگرچہ دہی کسانو د معاہدہ اولنی نہ

(۱) قال العلامة الحصکفی: ان لم تجیی بفلان او ان لم تردی ثوبی الساعة فانت طالق فجاء فلان من جانب آخر بنفسه واخذ الثوب قبل دفعها لا یحنت. (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۵۶۲: ۲ بعید مطلب لا یدع فلانا یسکن فی هذه الدار)

(۲) قال العلامة الحصکفی: وتنحل الیمین بعد وجود الشرط مطلقا.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۵۴۴: ۲ مطلب زوال الملك لا یبطل الیمین)

(۳) قال العلامة المرغینانی: واذا طلق الرجل امرأته تطلیقة رجعية او تطلیقتین فله ان یراجعها فی عدتها رضیت بذلك او لم ترض. (هدایة ۲: ۳ باب الرجعة)

(۴) وفي الهندیة: واذا اضافه (ای الطلاق) الی الشرط وقع عقیب الشرط اتفاقا.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث فی تعلیق الطلاق)

د واپسی نیت کری وی، اوپہ دوئی کنبی کہ چرتہ خوک د طلاق ثلاثہ د معنی نہ ناخبرہ وونوپہ هغوی بانندی دري طلاقہ نہ نافذ کیڑی نہ صرف یو طلاق رجعی پری عائد کیڑی، بدل علیہ ما فی فتح القدیر ۴: ۴ باب ایقاع الطلاق: ولا بد من القصد بالخطاب بلفظ الطلاق علما بمعناه... ولو قال لقوم تعلمت ذکر بالفارسیة فقولوه معی فقال زن من بسه طلاق، فقالوه لم يحکم علیهم بالحرمۃ (۱) وفي شرح التنویر علی ردالمحتار ۳: ۲۴۱ کتاب الطلاق: او تلفظ به غیر عالم بمعناه ای يقع فی القضاء دون ماینه وبين الله تعالى (۲) البتہ کومو کسانوچہ صرف ددویمی معاہدی دستخط کری وی نوپہ دوئی بانندی خہ طلاق نہ واقع کیڑی. وهو الموفق

د یمین طلاق باوجود د دروغو گواہی ورکری. کنبی د طلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې بارہ کنبی چہ یوسری دري طلاقہ اووئیل اود دي باوجود دي ددروغو گواہی ورکړه، ایا دده بنخہ مطلقہ مغلظہ کیڑی؟ ددی باوجود هم دادخپلې بنخې سره اباد دي، ایا داسې مسلمانانو سره دجنازی مونخ وغیرہ کنبی شرکت کولې شی یا مسلمانانوته دده نہ بچ کیدل پکار دی خکہ چہ مذکورہ سړې باقاعدہ دگواہانو پہ مخکنبی دري طلاقہ اووئیل اوددروغو گواہی ورکړیده؟ بینوا توجرو

المستفتی: غلام رضا کیمل پور..... ۱۹۷۵ء ۱۲ ۱۹۱۲

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دي کس بنخہ مطلقہ مغلظہ شويده، للاصل

(۱) (فتح القدیر ۳: ۳۵۱، ۳۵۲ باب ایقاع الطلاق)

(۲) قال العلامة الحصکفی: او تلفظ به غیر عالم بمعناه، قال ابن عابدين: کمالو قالت

لزوجها اقرأ على اعتدى انت طالق ثلاثا ففعل طلقت ثلاثا في القضاء لا فيما بينه وبين الله تعالى اذا لم يعلم الزوج ولم ينو بحر عن الخلاصة.

(الدرالمختار مع هامش ردالمحتار ۲: ۲۶۱ قبيل مطلب في طلاق المدهوش)

المشهور ان المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط، شرح المجلة ۵۴ (۱) دداسي بي دينه سره ترك موالات ضروري دي تردې چہ توبه گارشی (۲) - وهو الموفق

که چرتہ بنخي خما د خبري جواب راکړو نو

دري شرطونو باندي طلاقه ده. ددي حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې بارہ کنبی چہ زید دخپل مورپلار، او خور ورونو اود سخرپه مخکنبی اووئیل چہ خما بنخہ که چرتہ خما د خبري جواب راکړی نوپه ماباندي په دري شرطونو طلاقه ده اوخه به داداسي اووهم چہ ددي مور به ئي ددي په ددي اوگوري، خه ورخي پس دزید بنخي هغه ته دخه خبري جواب ورکړو چونکه زید خپله بنخه داسي اووهله چہ دهغي پختي ماتي شوی ایا طلاق واقع شو او که نه؟ بینوا توجرو

المستفتی: صوفي محمد ابراهيم واه کینت راوالپنډی..... ۱۹۷۵ء ۱۵ ۳۱۵۱

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دي سړي زید باندي بنخه مطلقه مغلظه شويده، کما فی شرح المجلة: المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط (۵۴) (۳). وهو الموفق

که چرتہ په ما باندي دفلانکی سړي د قرضي رقم ورکول وی

نوپه ما باندي بنخه په دریو شرطونو طلاقه ده. ددي حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې بارہ کنبی چہ مسمی افسر قرضدار وو

(۱) (شرح المجلة للآتاسی ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

(۲) قال العلامة الطرا بلسی: والتعزير لا يختص بفعل معين ولا قول معين فقد عزر رسول

الله ﷺ بالهجر وذلك في حق الثلاثة الذين ذكرهم الله تعالى في القرآن العظيم فهجروا

خمسین یوما لا یکلمهم احد بهم وقصتهم مشهورة فی الصحاح وعزر رسول الله ﷺ

بالنفي فامر باخراج المخنثين من المدينة ونفاهم وكذلك الصحابة من بعده.

(معین الحکام ۱۹۳ فصل فی التعزیر)

(۳) (شرح المجلة لسليم رستم باز ۱: ۵۳ مادة: ۸۲)

اودیرہ مودہ پس انکاری شو، تہانہ کنبی رپورت درج کرو. ہلتہ د اقرار نہ پس بیا انکاری شو بالاخر بیا تہانیدارہ پوری خبرہ ورسیدہ. تہانیدارہ تہ اووئیل چہ تہ پہ قران قسم اوخوردہ اووئیل چہ زہ طلاق کوٹم اووئی وئیل چہ پہ ماداکرم دائن ہیخ رقم وغیرہ قرضہ ورکول نشته کہ چرتہ پہ ماباندی قرضہ وی نوپہ ماباندی خپلہ بنخہ پہ دریو شرطونو طلاقہ دہ. یوخل بیا کانری واخستل اووئی وئیل دویم خلئی بیا اوئیل. بیا تہانیدار ہغہ تہ اووئیل چہ دنبخی نوم واخله او طلاقہ ئی کرہ. ہغہ دنبخی نوم واخستل ودری طلاقہ ئی ورکول. ددی شرعی حکم خہ دی لیکن اوسہ پوری ہغہ بنخہ نہ دہ جدا کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمدنعیم حقانی اٹک..... ۱۹۸۵ء ۳۱۸۳۱

جواب: کہ چرتہ مسمی افسر رشتونی نہ وی یعنی پہ دہ باندی داکرم رقم وغیرہ وی نوپہ دہ باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ شویدہ (۱) ٔتول با اثر حکام او عوامو باندی ضروری دہ چہ یاپہ دہ باندی حلالہ وکری یابنخہ ددہ نہ جدا کری (۲) - وهوالموفق

خپلہ خورکہ فلانی تہ وادہ کری نوخپلہ

بنخہ بہ مثلثہ طلاقہ وی. ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی یوسری اوئیلی چہ کہ (۱) قال العلامة الحداد الیمنی: (قوله واذا اضاف الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول ان دخلت الدار فانت طالق) هذا بالاتفاق لان الملك قائم في الحال والظاهر بقاؤه الى وقت الشرط ولانه اذا علقه بالشرط صار عند وجود الشرط كالمكلم بالطلاق في ذلك الوقت. (الجوهرة النيرة ۲: ۱۱۰ کتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة الحصكفی: ولا بد من سترۃ بینہما فی البائن لئلا یختلی بالاجنبیۃ ومفادہ ان الحائل یمنع الخلوة المحرمة. قال ابن عابدین: ای مفاد التعلیل ان الحائل یمنع الخلوة المحرمة ویمكن ان یقال فی الاجنبیۃ كذلك وان لم تکن معتدۃ الا ان یوجد نقل بخلافہ بحر. (الدر المختار مع رد المختار ۲: ۶۷۵ قبیل فصل فی ثبوت النسب)

چرتہ ماخپلہ خورمسمی فلانی تہ وادہ کرلہ نوپہ ماباندی دی خپلہ بنخہ مثلثہ طلاقہ وی. تقریباً دودہ میاشتی پس دہ خپلہ خور ہغہ سړی تہ وادہ کرلہ او وړئې کرلہ. پہ دی کارباندی درې څلور گواہان موجوددی اوس دی سړی تہ شریعت کنبی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عزیز الرحمن کوهالہ براہ کوه مری

الجواب: کہ معاملہ ہم دغومره وی او کمې زیاتی پہ دی کنبی نہ وی نوپہ دی سړی باندی خپلہ بنخہ مطلقہ مغلطہ شوې دہ (۱) دتخلیل نہ بغیر لارہ نشته. او کہ دہ دا وادہ اصالتہ یا وکالتہ نہ وی کری، نو بیا طلاق نہ دی واقع شوې (۲) وهوالموفق

کہ فلانی تہ د لور رشتہ ورکړم نوزمانخہ بہ پہ ما باندی مطلقہ مغلطہ وی

سوال: خہ فرمائی علمائی دین دی مسئلہ بارہ کنبی چہ مسمی سید علی دخپلې لور مسمی زرينہ بالغې رشتہ غلام اسلم تہ پہ عام اجلاس کنبی ایجاب و قبول او کړو ددی نہ پس ئی ہم دغه رشتہ بل خائي کنبی گل اکبر تہ ورکړلہ او خہ مودہ پس دخبرې نہ واوریدہ او وې وئیل چہ کہ زہ گل اکبر تہ رشتہ ورکړم نو زما بنخہ بہ پہ ما باندی مطلقہ مغلطہ وی. ددی باوجود دہ گل اکبر تہ رشتہ ورکړلہ، اوس د طلاق واقع کیدلو خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: رحمان شاہین بک پو کوهالہ مری..... ۱۹۷۲ء ۳۸۴۱

الجواب: بشرط صدق مستفتی پہ دی کس سید علی باندی بنخہ مطلقہ مغلطہ شویدہ، لوجود.....

(۱) قال العلامة الخالد الآتاسی: المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط. (شرح المجلة ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: حلف لا یزوج عبده او امته یحث بالتوکیل والاجازة لان ذلك مضاف الیه متوقف علی ارادته لملکہ وولایتہ وکذا فی ابنہ وبنته الصغیرین لو لایتہ علیہما. (رد المختار هامش الدر المختار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا یزوج عبده کتاب الایمان)

الشرط (۱). وهو الموفق

.. کہ چرتہ خیلہ لور بل خائی کنبی ورکرم نو پھ ما

باندی خیلہ بنخہ پھ دري شرطونو طلاقہ ده. ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پھ بارہ کنبی چہ یوسری د خیلہ بالغی لور نکاح دلور دا اختیار نہ بغیر وکری او باقاعدہ ایجاب او قبول اوشی کله چہ جینی خبرہ شوہ کور کنبی کپری وغیرہ شلوی اود نکاح چہ واوریدل ژاری بیادہ هلک د طرفہ بار بار باوقار خلق پھ جرگہ کنبی دوا دہ دیارہ راخی لگہ مودہ پس جینی انکار کوی ددی نہ پس ددی پلار او وئیل کہ چرتہ دا جینی خہ دویم خائی کنبی ورکرم نو پھ ما باندی خیلہ بنخہ پھ دري شرطونو طلاقہ ده، اوس کہ چرتہ داسری دا ولی نکاح دنہ کیدو پھ وجہ دا جینی دویم خائی کنبی ورکری یا بل کس تہ او وائی چہ خما دلور نکاح بل خائی وکړہ نو آیا پھ مذکورہ والد باندی بنخہ طلاقہ شوہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد طیب غرشین اٹک ۱۱ رمضان ۱۴۰۳ھ

الجواب: دامخ کنبی نکاح فاسد او کالعدم ده. کما فی الہندیہ ۱: ۲۸۷ ولا يجوز نکاح احد علی بالغۃ صحیحۃ العقل من اب او سلطان بغیر اذھا بکرا کانت او ثیا فان فعل ذلک فالنکاح موقوف علی اجازتها فان اجازته جاز وان ردتہ بطل کذا فی السراج الوھاج (۲) او پھ دویم عقد کنبی پلار مشورہ ورکولی شی لیکن پھ خیلہ ایجاب او قبول نشی کولی جینی اود جینی ورور یا ماما وغیرہ ایجاب او قبول کولی شی د جینی پھ اجازت باندی (۳) - وهو الموفق

(۱) وفي الہندیہ: واذا اضافہ (ای الطلاق) الی الشرط وقع عقیب الشرط اتفاقا. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۲۰ الفصل الثالث فی تعلیق الطلاق بکلمۃ ان)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۳) قال العلامة الشامی: (قوله ولا الانکاح) ای التزویج... (بقیہ حاشیہ پھ راروانہ صفحہ)

.. کہ ما دی سرہ نکاح وکړہ نو پھ دري طلاقہ دی. ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری گواہانوتہ مخامخ او وئیل کہ ما دخیلی کویژدن شوی فلانی سرہ نکاح وکړہ نو خما د طرفہ پھ دی باندی دري طلاقہ دی بیانی نکاح دھغی سرہ وکړہ. آیا پھ ده باندی دري طلاقہ واقع کپری او کہ نہ؟ طلاق ورکونکي پھ خیلہ اقرار نہ

کوی البتہ دا الفاظ ئی د گواہانو پھ مخامخ وئیلی دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ عبد الخالق چودھوادی آئی خان ۱۹۷۲ء ۱۷۱۷۲۰

الجواب: بشرط صدق مستفتی پھ دی سري باندی بنخہ مطلقہ مغلظہ شویده، لیکن بشرطیکہ دایمین باقاعدہ فسخ شوی نہ وی (۱) او بشرطیکہ دی سري د قبول بالفعل حیلہ نہ وی کپری (۲) فی الدر المختار: وتتحل الیمین بعد وجود الشرط مطلقا لکن ان وجد فی الملک طلقت الخ، هامش رد المختار ۲: ۶۹۰ (۳). وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) فلا یحنت بہ الا بمباشرتہ وهذا فی الولد الکبیر او الاجنبی لما فی المختار وشرحه حلف لا یزوج عبده او امته یحنت بالتوکیل والاجازۃ لان ذلک مضاف الیہ متوقف علی ارادته لملک وولایتہ، وکذا فی ابنہ وبنته الصغیرین لولایتہ علیہما وفي الکبیرین لا یحنت الا بالمباشرة لعدم ولایتہ علیہما فهو کالاجنبی عنہما فیتعلق بحقیقۃ الفعل.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا یزوج عبده)

(۱) قال العلامة ابن نجیم: ولو قال کل امرأة اتزوجها فهي طالق فتزوج فاذا حکما شافعیاً حکم

بیطلاق الیمین صح. (الاشباه والنظائر ۳۹۹ الفن الخامس الحیل الفصل السابع فی الطلاق)

ومثله فی الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۵۳۸ مطلب فی فسخ الیمین المضافة الی الملک)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: ای اذا قال کل امرأة اتزوجها طالق والحیلة فیہ ما فی البحر

من انه یزوجہ فضولی ویجیز بالفعل کسوق الواجب الیہا الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۷ باب التعلیق)

(۳) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۲ باب التعلیق)

کہ د بنخی پہ زندگنی کنبی می دویم واده وکرو
نو هغه دویمه بنخه به طلاقه وی ددی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبی چه یوسری خپلې بنخې ته دالیکل ورکړل چه که چرته ددې بنخې په زندگنی کنبی دویم واده کوی نو هغه دویمه بنخه به په ده باندې طلاقه وی. څه زمانه پس ده دویم واده وکړو نو ایادویمه بنخه اوس په ده باندې طلاقه کیږی او که نه؟ دطلاق واقع کیدو په صورت کنبی که چرته داییا دابنخه بنخه جوړوی نو ددی څه مسئله ده؟ بینوا تو جروا

المستفتی: نورالنبی جامعه مدنیه کیمیل پوره ۱۹۷۴ء ۸۱۲۱
الجواب: په صورت مسئله کنبی دوجود الشرط په وجه باندې دادویمه بنخه مطلقه شویده (۱) په ظاهره تجدید نکاح کافی دی. بشرطیکه دواده نه پس دځاوند په کور کنبی دوباره نکاح نه وي کړی شوي گینې تجدید نکاح ته هم ضرورت نشته (۲) - وهو الموفق

(۱) وفي الهندية: اذا اضاف الطلاق الى النكاح وقع عقيب النكاح نحو ان يقول لامرأة ان تزوجتك فانت طالق او كل امرأة اتزوجها فهي طالق.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق بكلمة ان واذا)
(۲) چونکه دلته اضافت دطلاق تزویج او نکاح طرف ته دي لهذا نکاح کیدو سره به طلاق واقع کیږی او دا طلاق به قبل الدخول وی او په مذکوره صورت کنبی تفريق دطلاق په وجه یو طلاق بائن واقع کیږی

كما في الهندية: فان فرق الطلاق بابت بالاولى ولم تقع الثانية والثالثة. (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۷۳ الفصل الرابع في الطلاق قبل الدخول)

چه په دي کنبی تجدید د نکاح کافی کیږی

كما في الهندية: اذا كان الطلاق بائنا دون الثلاث فله ان يزوجه في العدة وبعد انقضائها.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۷۲ فصل فيما تحل به المظلة وما يتصل به)

او زموږ په بعضې علاقه کنبی دا رواج دي چه د کویردن په ورځ د جیني د مور پلار په کور نکاح کولې شی بیا د واده نه پس دځاوند په کور دوباره نکاح کولې شی پس که دا دوباره نکاح شوې وی نو دا به د نکاح د تجدید قائم مقام وی د تجدید ضرورت به نه وي وهو الموفق (از مرتب)

د بنخی په موجودگنی کنبی دویم واده کولو
باندې د طلاق معلق تفصیلی مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبی چه زیدمشکوک کس وو ددی وجې نه دواده په وخت کنبی دده نه داسې قسم لیکل اخستې وولیکل دالاندې دی:

زه دفلاني په موجودگنی کنبی به دویم واده نه کوم، البته په صورت دنه کیدو داولاد په رضامندي دپلار اویاورور او یازوجه ام، نکاح ثانی یعنی دویم واده به کوی، که چرته دپاس صورت نه بغیر دویم واده وکړم نو نور څومره ودونه چه وکړم نو په ماباندې به طلاق ثلاثه واقع وی، او شرعي طور باندې په ماباندې به حرامه وی، زیاتلیکل کوم چه کله هم دویم واده کوم نو هغه په ماباندې په روئي دشرعي حرامه وی، -

نوایا که زید خپلې اولنې بنخه طلاقه کړی دویم واده کولې شی کنه دده دویم واده په مطابق داخری قول (چه کله هم دویم واده الخ) حرام متصور کیږی؟ بینوا تو جروا

المستفتی: بشیر احمد ایم اے دنده شاه بلال میاں والی ۱۹۷۰ء ۱۳۹۱

الجواب: په ظاهره داخری قول چه مرادهم دادی چه ده مسما فلاني په موجودگنی کنبی کله چه هم الخ، لهذا دفلاني د مطلقه کیدو نه پس په دویم واده کنبی څه حرج نشته (۱) یعنی دویمه بنخه نه مطلقه کیږی دزیات احتیاط دپاره دي د زیدنه استفسار وکړی شی چه داخری کلام نه ستاڅه مرادوو تقید مرادوو او که نه اطلاق دي مرادوو (۲) نودشق ثانی په بناء باندې داځاوند دویم واده په

(۱) وفي الهندية: واذا اضافه (الطلاق) الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق)

(۲) وفي الهندية: ان من قال لامرأته ان دخلت الدار فانت طالق يتعلق الطلاق بالدخول ولو قال ان دخلت الدار انت طالق يقع الطلاق للحال الا اذا قال عنت به التعليق فحينئذ يلين فيما بينه وبين الله تعالى.

(فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق بكلمة ان الخ)

یو وخت کنبی هم نه نشی کولی (۱) - بینوا توجروا

که چرته خماواده دست مطابق نه وی نویخته می طلاقه ده. ددی حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبی که چرته یوکس دا او وائی، که چرته خماواده دست مطابق نه وی نویخته می طلاقه ده، که چرته بالفرض دده واده کنبی فائرنګ وی یا پالنگ باندې یانشانه ویشتل یا ډهول وغیره، نو ددی په باره کنبی څه حکم کیږی؟ بینوا توجروا
 المستفتی: زبیر جان افریدی ۱۲۱۱۲۱۹۹۰

الجواب: که چرته دې سرې د نیت اضافت کړي وي او نکاح ئی مخکې د بڼه یعنې د واده نه کړي وي نو دده منکوحه باندې یو طلاق واقع کیږی گینې نه. **تنبيه:** در وطنه که ایجاب و قبول سه بار مکروه کرده می شوند، به مرت دوم و سوم نکاح عقد خواهد شد، فافهم - وهو الموفق .

کومی بنخي چه دروازي نه سربهر کړيدي هغې ته

درې طلاقه.. کورکنبې دوه بنخي وي ددې مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبی چه یو سرې کورته راتللو چه دده ددو و بنخو نه یوې ددروازې نه سربهر کړي وو، هغه کورته راغلو او وي وئیل چه کومی یوې سربهر کړي وه هغې ته درې طلاقه دی، د کوردواړو بنخو د سربهر کولونه منکړې شوي او س دې سرې ته ددې بنخو په حق کنبی څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مفتی محمد سردار دارالعلوم ټل ۲۹۱۷۱۹۸۲

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: كلما على التزوج نحو كلما تزوجت فانت كذا لدخولها على سبب الملك وهو غير متناه. قال ابن عابدين: (قوله لدخولها على سبب الملك) أي التزوج فكلمنا وجد هذا الشرط وجد ملك الثلاث فيتبعه جزاؤه بحر. (الدر المختار مع هامش رد المختار ۵۳۳: ۲ مطلب المنعقد بكلمة كلما ايمان منعقدة للحال)

جواب: که چرته دې کورکنبې صرف دادوه بنخي وي نورې بنخي نه وي نو دواړه بنخي په ده باندې حرامې دي مطلقې نه دي (۱) - وهو الموفق

یو هلک ته لوراو خور ورکولو باندې ئی د طلاق قسم

وکړو بیا هغه ددې باوجود وتختیده. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبی چه د زید لوراود خالد خور ده، زید او خالد باندې د لیکلو په طور د شرط ولگولو چه که چرته دې جینې د مرضي نه خلاف عارف سره نکاح وکړله نو زید او خالد دواړو باندې به بنخي طلاق ثلاثه باندې حرامې وي او س هغه جینې عارف سره نکاح باندې کلکه ده او دهغه سره لاړله، نو ایاددی جینې د عارف سره د تللو په وجه زید او خالد باندې بنخي مطلقې کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسرئیل کوه مری راولپنډی ۲۵۱۱۲۱۹۷۵

جواب: که چرته دې پلار او ځوی د الیکل شوې قسم (طلاق معلق) هز لا یا اکرها کړي وي نو دوي باندې بنخي نه مطلقې کیږی. كمايشيراليه ما نقله العلامة الشامي عن البحر: فلو اكره على ان يكتب طلاق امرأته فكتب لا تطلق لان الكتابة اقيمت مقام العبارة باعتبار الحاجة (أي حاجة التطبيق) ولا حاجة ههنا كذا في الخانية. رد المختار ۲: ۵۷۹ (۲) او که چرته په طیب خاطر سره ئې کړي وي نو

﴿۱﴾ وفي الهندية: ولو طلق احدي نسائه الاربع ثلاثا ثم اشتبهت وانكرت كل واحدة ان تكون هي المطلقة لا يقرب واحدة منهن لانه حرمت عليه احداهن ويجوز ان تكون كل واحدة وقد قال اصحابنا رحمهم الله تعالى كل ما لا يباح عند الضرورة لا يجوز التحري فيه والفروج من هذا الباب.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۶۳ قبیل الفصل الثاني فی اضافة الطلاق الى الزمان)

﴿۲﴾ (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۵۷۹ مطلب فی الاكراه على التوكيل بالطلاق والنكاح)

مطلقات مغلفات کیری (ای بشرط الحمل) (۱). وهو الموفق

کہ چرتہ خورنی فلان تہ پہ نکاح ورکرہ نو طلاق

بیا ہفہ جینی پہ خیلہ دھفہ سرہ لارلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید او وئیل چہ خما پلار کہ چرتہ خما خور فلان تہ پہ عقد نکاح ورکرلہ نو خما بنخہ ما باندی طلاقہ دہ اوس ہفہ خور پہ خیلہ دھفہ فلانی سرہ لارلہ او نکاح نی وکرلہ، اوس د طلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد روشن کوهالہ مری..... ۱۵ جمادی الثانی ۱۳۹۵

الجواب: کہ چرتہ الفاظ ہمدای چہ کہ چرتہ خما پلار دا جینی فلان الخ نو طلاق واقع نہ دی او کہ چرتہ دا الفاظ وی چہ کہ چرتہ د فلان پہ نکاح کنبی را غللہ نوالخ نو پہ دی صورت کنبی یو طلاق رجعی دی (۲) پس پہ عدت کنبی دننہ دننہ زبانی واپسی دہ، تجدید نکاح یا تحلیل تہ ضرورت نشته دی (۳) بینوا توجروا

(۱) قال العلامة المرغینانی: وإذا أضافه إلى شرط وقع عقيب الشرط مثل أن يقول لامرأته إن دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق لأن الملك قائم في الحال والظاهر بقاؤه إلى وقت وجود الشرط.

(هداية على صدر فتح القدير ۳: ۲۲۳ باب الايمان في الطلاق)

(۲) قال العلامة عبد الغني الغيني: وإذا أضاف الطلاق إلى النكاح وقع الطلاق عقيب النكاح..... وإذا أضافه إلى وجود شرط وقع عقيب وجود الشرط وذلك مثل أن يقول لامرأته إن دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق لأن الملك قائم في الحال والظاهر بقاؤه إلى وقت الشرط ويصير عند وجود الشرط كالمتكلم بالطلاق في ذلك الوقت.

(اللباب في شرح الكتاب ۲: ۱۷۳ كتاب الطلاق)

(۳) قال العلامة المرغینانی: وإذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية أو تطليقتين فله أن يراجعها في عدتها رضي بذلك أو لم ترض. (هداية ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

کہ چرتہ اتہ ورخو کنبی دننہ ستانہ طلاق نامہ وانظم

نو خما بنخہ پہ ما باندی طلاقہ دہ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ وروکی ورور مشر ورور تہ دیو خوکسانو پہ مخامخ دا الفاظ او وئیل چہ دخیل خوی سرہ بدگوئی وکرہ او خیل تہ دا اویہ چہ کہ چرتہ اتہ ورخو کنبی دننہ ستانہ طلاق نامہ وانظم نو خما بنخہ پہ ما باندی طلاقہ دہ، اوس دسخر دوینا مطابق اتہ ورخی تیری شوی، نو اوس ددہ دوینانہ بہ خہ جو ریگی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد رحمان سوارکلی..... ۱۹۷۵ء ۱۲۱۴

الجواب: بشرط صدق وثبوت پہ دی سخر باندی بنخہ طلاق رجعی سرہ طلاقہ شویده (۱) پہ کوم کنبی چہ زبانی مراجعت کافی دہ، دتجدید نکاح ضرورت نشته (۲) - وهو الموفق

کہ گیرہ می پری نہ خودلہ مونخ روزہ می ونہ ساتلہ

نو خما نکاح بہ باطلہ اوفسخ وی دخلاف ورزی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید دخیلی لورچہ دھفہ عمر دوه یادری کالہ وو بکر سرہ نکاح کرلہ دنکاح نہ مخکنبی نی دزید نہ اقرار و اخستلو تحریری اوزبانی پہ دی شرط چہ کہ چرتہ مطابق دشرعی نی گیرہ پری نہ خودلہ نو خما نکاح بہ باطلہ اوفسخ وی، بکر دشرط قبول کرلو، ددی نہ پس بکر دخیل اقرار نہ واوریدو نہ دروژی او مونخ پابند دی اونه نی مطابق دشرعی گیرہ پری خودلہ حالانکہ منکوحہ نوافل او تهجد هم

(۱) وفي الهندية: إذا أضافه (الطلاق) إلى الشرط وقع عقيب الشرط.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق)

(۲) قال العلامة المرغینانی: وإذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية أو تطليقتين فله أن يراجعها في عدتها رضي بذلك أو لم ترض.

(هداية ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

نه قضاء کوی، از روی شرع ددی اقرار نه پس دبر نکاح باقی پاتی کیری

او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الرؤف قریشی مسکین پور شریف مظفر گڑھ ۱۹۶۹ء ۱۱/۱۱/۲۵

الجواب: چونکہ دالفظ چہ حمانکاح باطلہ وی یا فسخ وی، دکنایاتو نہ دی

لہذا دشرط دتحقق پہ وجہ بانندی پہ دی سہی بانندی بنسخہ مطلقہ کیری

او تجدید دنکاح بہ کافی وی، لان الظاهر ارادة الطلاق، فی الدر المختار: کنایتہ

عند الفقهاء ما لم يوضع له واحتمله وغيره (۱) وفي الهندية: ولو قال فسحت النكاح

ونوى الطلاق يقع (۱: ۴۰۰) (۲) وفي الدر المختار: وتنحل اليمين بعد وجود

الشرط مطلقا لكن ان وجد في الملك طلقت وعقق والا لا، انتهى (۳)

قلت: هذا تعليق الطلاق بفعل الزوج وليس هذا تفويض الطلاق الى الزوجة وايضا

لايجزى فيه خيار البلوغ لان العاقد هو الاب. وهو الموافق

کہ چرتہ ما فلانی سرہ خبری وکری نو خمانسخہ طلاقہ دہ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید او وئیل چہ کہ

چرتہ خہ عمرو سرہ خبری وکرم نو خمانسخہ طلاقہ دہ، اوس زید عمرو سرہ

خبری کریدی زید سعودی عرب کنبی دہ او دہغہ بنسخہ افغانستان کنبی دہ

شرعی لحاظ سرہ بنسخہ طلاقیری او کہ نہ؟ زید ارادی سرہ رجوع ہم کریده

دده بنسخہ طلاقہ شوہ او کہ نہ؟ او کوم یو طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: عطاء محمد طائف سعودی عرب ۱۹۸۵ء ۱۱/۱۱/۳۰

(۱) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۰۱ باب کنایات)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس فی کنایات)

(۳) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۴۴ مطلب زوال الملك لا یبطل اليمين)

الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی دحادث کیدلو پہ تقدیر بانندی دانسخہ یو طلاق

رجعی بانندی مطلقہ شویده (۱) او پہ دیکنبی پہ عدت کنبی دتنہ دتنہ زبانہ

مراجعت کافی کیری، کہ چرتہ پہ عدت کنبی دتنہ ٹی مراجعت اونہ کرہ نو

تجدید دنکاح بہ ضروری وی، (قرآن (۲) حدیث (۳) معتبرات فقہ (۴) وهو الموافق

کہ دی امام پسې مي مونخ وکړونو خمانسخہ طلاقہ دہ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ دیوسری دمحلّی د امام

سرہ خفگان پیدا شولو او وئیل چہ کہ چرتہ ماثانیسی مونخ او کرونو

خمانسخہ طلاقہ دہ، یوخل ٹی داوئیل دی اوس ددی خہ حل دی حکہ چہ پہ امام

پسې مونخ کول هم ضروری دی او امام خفہ کول نہ دی پکار؟ بینوا توجروا

المستفتی: سعید الرحمن رستم مردان ۱۴۰۱/۱۱/۲۲

(۱) وفي الهندية: واذا اضاف الطلاق الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۲۰ الفصل الثالث فی تعليق الطلاق)

(۲) قال الله تعالى: الطلاق مرتن فامساک بمعروف او تسريح باحسان، فان طلقها فلا جناح

عليهما ان يترابعا ان ظنا ان يقيما حدودا لله. (سورة البقرة آیت: ۲۲۹، ۲۳۰ رکوع: ۱۳ پارہ: ۲)

(۳) عن ركانة بن عبد يزيد انه طلق امرأته سهيمة البتة فاخبر بذلك النبي ﷺ وقال والله

ما اردت الا واحدة فقال رسول الله ﷺ والله ما اردت الا واحدة فقال ركانة والله ما اردت

الا واحدة فردها اليه رسول الله ﷺ فطلقها الثانية في زمان عمر والثالثة في زمان عثمان رواه

ابوداؤد والترمذی وابن ماجه والدارمی الا انهم لم يذكروا الثانية والثالثة.

(مشکوٰۃ المصابيح ۲: ۳۰۶ باب الخلع والطلاق)

(۴) قال العلامة المرغيناني: واذا طلق الرجل امرأته تطليقة رجعية او تطليقتين فله ان

يراجعها في عدتها رضيت بذلك او لم ترض لقلوله تعالى فامسكوهن بمعروف من غير

فصل. (هداية ۲: ۳۷۳ باب الرجعة)

الجواب: داسری دے چہ امام یسے مونخ وکری اودمونخ کولونہ پس دے پے عدت کنبی دننه دننه دالفاظ اووای چہ ماخیلی بنخے ته مراجعت اوکرو اودطلاق نه واپس شوم (۱) قال الله تعالى: الطلاق مرتان فامساک بمعروف او تسریح باحسان (الایة) (۲). وهو الموفق

خما د اجازت نه بغیر که چرته ته د مور

پلار کور ته لارلے نو درې طلاقه دے

سوال: خه فرمائی علماء دین ددے مسئلې باره کنبی چہ یوسری خپلې بنخې ته اووئیل چہ که چرته ته خما د اجازت نه بغیر دخیل مورپلار کورته لارلے نو ته په ماباندې په دری طلاقو طلاقه ئی. لیکن یومیاشت پس کله چہ داسری کور کنبی موجود نه وونودده بنخه دخاوند د اجازت نه بغیر دخیل مور پلار کورته لاره، اوس ددے مسئلې خه حکم دے، او بنخه حامله هم ده؟ بینوا توجروا المستفتی: محمد سعید عباسی ۱۶۱۱۲۱۹۷۴

الجواب: بشرط صدق وثبوت دابنخه مطلقه مغلظه شویده، لوجود الشرط (۳). اوس بغیرد حلالې نه بله خه چاره نشته دے. وهو الموفق

که په مقررہ موده کنبی زه واپس نه شوم نو خما

او د منکوحې په مینخ کنبی به نکاح فسخ وي

سوال: خه فرمائی علماء دین ددے مسئلې باره کنبی چہ زید د بالغې جینئ سره

(۱) قال العلامة السغدی: والفاظ الرجعی عند ابی حنیفة واصحابه اربعة احداها انت طالق وهذا منصوص والرجعة نوعان قولية وفعلية والرجعة القولیه ان يقول راجعتک الخ.

(النتف فی الفتاویٰ ۱: ۲۰۵، ۲۰۷ الطلاق الرجعی)

(۲) (سورة البقرة آیت: ۲۲۹، رکوع: ۱۳ پارہ: ۲)

(۳) قال العلامة عبد الفنی المیدانی: واذا اضافہ ای الطلاق الی وجود شرط وقع عقیب وجود الشرط وذلك مثل ان يقول لامراته ان دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق.

(اللباب فی شرح الکتاب ۲: ۱۷۴ کتاب الطلاق)

نکاح وکره هلک په صوبه سنده حیدرآباد کنبی اوسیگی لیکن جینئ کلی کنبی والدینو سره ده دجینئ والدینو زوم ته خطونه ولیکل اووئی وئیل چہ راشه واده اوکره، کله چہ زید راغلونو دجینئ دورثا سره ئی فیصله وکره چہ (۱) مهر مبلغ پنجه زره روپې اداء کوي (۲) یومکان به ابادوی (۳) اوسیدل به خپل کلی اختیاروی. ددې شرائطو دپاره شپږ میاشتي موده مقررہ کړي شوه اووئی وئیل چہ که چرته مقررہ موده کنبی خه واپس نه شوم نو خما او خما د منکوحې په مینخ کنبی به نکاح فسخ وی، ددې شرطونو لیکل او همدارنگې دگواهانو دستخط اودگوتو نشانونه ئی هم ولگول شول. اوس ناکح (زید) دیونیم کال دتکمیل دشرائطو دپاره رانعلواونه دخط او کتابت جواب ورکوي نوایامذکوره لیکل او شرائط دنه موجودیدلویه وجه باندې نکاح فسخ کیږي او که نه؟ اخري دوه شرائط دنکاح نه پس لگولې شوي؟ بینوا توجروا

المستفتی: شیرین ۷۱۵ مولوی محمد عاتق سرخ دھیری صوابی ۱۹۷۲، ۳۱۴۱۰

الجواب: په صورت مذکوره کنبی په دې سړی باندې بنخه (منکوحه) مطلقه شویده، لان المعلق عند وجود الشرط کالمنجز (۱) وفي الهندیه ۱: ۴۰۰ ولوقال فسخت النکاح ونوی الطلاق يقع (۲). وهو الموفق

که چرته فلانی کار مي اوکړونو خما بنخه

په سلو کانرو سره طلاقه ده. طلاق مغلظه ده

سوال: خه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبی چہ یوسری اووئیل چہ که

(۱) قال العلامة القهستانی: والفاظ الشرط ان واذا واذا ما ان وجد الشرط مرة في الملك ينحل الى جزاء ای ينتهي التعليق الى وقوع الطلاق فيجری مجرى النظم.

(جامع الرموز ۱: ۵۳۲ فصل فی التعليق)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۵ الفصل الخامس فی کنایات)

چرتہ مافلان کارو کرو نو پھ ما باندی بنخہ سلو کانرو سرہ طلاقہ دہ، بیا زید
هغه کارو کرلو، نوایا پھ زید باندی دري طلاقہ واقع کیبری اوکھ نہ یو؟ بینوا
توجروا

۱۹۷۵ء ۱۹۱۹

المستفتی: گلزار مقام سیرت

الجواب: ددی سري بنخہ پھ دري طلاقو باندی مطلقه مغلظه شویده او باقی
لغوه دي، وهو قول الاثمة الاربعة (۱) خلافا للطائفة السلفية النجدية (۲) ولنا
﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وذهب جمهور الصحابة والتابعين ومن بعدهم من ائمة
المسلمين الى انه يقع ثلاث قال في الفتح بعد سوق الاحاديث الدالة عليه وهذا يعارض ما تقدم
واما امضاء عمر الثلاث عليهم مع عدم مخالفة الصحابة له وعلمه بانها كانت واحدة فلا يمكن
الا وقد اطلعوا في الزمان المتأخر على وجود ناسخ..... واما ثانيا فالعبرة في نقل الاجماع نقل ما
عن المجتهدين والمائة الف لا يبلغ عدة المجتهدين الفقهاء منهم اكثر من عشرين كالخلفاء
والعبادلة وزيد بن ثابت ومعاذ بن جبل وانس وابي هريرة والباقرن يرجعون اليهم ويستفتون
منهم وقد ثبت النقل عن اكثرهم صريحا بايقاع الثلاث ولم يظهر لهم مخالف فما ذا بعد الحق
الاضلال. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۵ كتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال الشيخ البسام السلفي: وذهب جماعة من العلماء الى ان موقع الطلاق الثلاث
بكلمة واحدة..... لا يقع عليهما الا طلقة واحدة..... منهم المجدد عبد السلام بن تيمية وكان
يفتي بها سرا وحفيده شيخ الاسلام ابن تيمية يجهر بها ويفتي بها في مجالسه..... ومنهم ابن
القيم الذي نصر هذا القول نصرا مؤزرا في كتابيه الهدى واغاثة اللهفان فقد اطال البحث
فيها..... قال مجلس هيئة كبار العلماء: بحث مسئلة الطلاق الثلاثة بلفظ واحد وبعد الدراسة
وتداول الرأي واستعراض الاقوال التي قبلت فيها ومناقشة ما على كل قول، توصل المجلس
بالاكثرية الى اختيار القول بوقوع الطلاق الثلاث بلفظ واحد ثلاثا وخالف من اعضاء
المجلس خمسة الخ. (التعليق على بلوغ المرام ۳۶۲، ۳۶۳ كتاب الطلاق)

روایات کثیر مذکورہ فی مصنف عبد الرزاق (۱) وهو الموفق

کہ چرتہ خمابنخہ بد چلنہ وی نوظلاقہ دہ.

یا کہ چرتہ طلاق ورنہ کری نو ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری اووائی چہ کہ
چرتہ خمابنخہ دوادہ نہ مخکنبی بد چلنہ وی نو هغه طلاقہ دہ. (ددی شہادت
یا ثبوت نہ وی اونہ خہ بل دلیل وی صرف د شک پھ بناء باندی اووائی نو
ایا پھ دی سرہ خہ واقع کیبری؟ حکم چہ پھ شریعت کنبی د شک پھ بناء باندی
دی وئیل شوو حروفو تہ مبہم او غیرواضح وئیلی شی اوچہ ددی سرہ ددہ
بنخہ پاک دامنه هم دہ؟ همدارنگی چہ یو سري اووائی چہ کہ چرتہ مادیتہ
طلاق ورنہ کرو نو..... او همدارنگی نیمگری خبری اووائی. ددی خہ حکم
دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: امان اللہ شمسی روہ مردان..... ۱۵ صفر ۱۴۰۳

﴿۱﴾..... ☆ عن هارون بن عنزة عن ابيه قال كنت جالسا عند ابن عباس فأتاه رجل فقال يا
ابن عباس انه طلق امرأته مائة مرة وانما قتلها مرة واحدة فتبين مني بثلاث ام هي واحدة؟ فقال
بانت بثلاث وعليك وزر سبعة وتسعين. (مصنف ابن ابي شيبة ۵: ۱۳)

☆ حدثنا سعيد المقبري قال جاء رجل الى عبد الله بن عمر وانا عنده فقال يا ابا
عبد الرحمن انه طلق امرأته مائة مرة قال بانت منك بثلاث وسبعة وتسعون يحاسبك الله
بها يوم القيامة. (مصنف عبد الرزاق ۵: ۱۳)

☆ عن الحكم ان عليا وابن مسعود وزيد بن ثابت رضى الله عنهم اجمعين قالوا اذا
طلق البكر ثلاثا فجمعها لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره. (مصنف عبد الرزاق ۶: ۳۳۶)

☆ عن عبادة بن الصامت قال طلق جدی امرأته الف تطليقة فانطلق ابی الى رسول
الله ﷺ فذكر ذلك له فقال النبي ﷺ اما اتقى الله جدك، اما ثلاث فله واما تسع مائة
وسبعة وتسعون فعدوا ان وظلم، ان شاء الله تعالى عذبه وان شاء غفر له.

(مصنف عبد الرزاق ۶: ۳۹۳)

الجواب: بنسخه باندی تهمت لگول او اراده د طلاق ظاهر کولوباندی طلاق واقع شوې نه دې په دې کښې دانشاء طلاق لفظ نشته دې نه صریح اونه کنایه. وهوالموفق

که چرته څه پشاور ته سبق ته لانه ږم نو بنځي ته درې طلاق ددې حکم سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو طالب العلم خپل پلار ته ولیکل چه که چرته څه مثلاً پشاور ته سبق ته لانه ږم نو ماباندې خپله بنسخه درې طلاق باندې مطلقه ده. اوس دې طالب العلم ته فوراً پشاور ته تلل ضروری دی او که نه کله چه هم ځی نو طلاق ختمیږي. همدارنگې صرف تللو باندې سبق ته دا حکم د تعلیق ختم کیږي یا هلته څه وخت پورې مقیم کیدل ضروری دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مفتی محمد سردار دارالعلوم عربیہ تل کوهاټ ۱۹۸۳ء ۱۱/۱۱/۱۰
الجواب: که چرته دې حالف دفوراً تللو نیت نه وی کړې نو دمرگ نه مخکښې چه کله هم سبق ته لاړشی نو دحانت کیدلو نه بچ کیږي. برابره خبره ده که په پیښور کښې اقامت او کړی او که نه. ونظیره الحلف علی الفعل کما فی ردالمحتار ۱۸۲:۳ فلیراجع (۱). وهوالموفق

که چرته د زید کورته لاړو نو زر روپی به صدقه کوی او

که چرته صدقه ئې ونه کړله نو بنسخه ئې طلاقه ده. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو سړې قسم او خوړو چه که چرته زه دزید کورته لاړم نو زر روپی به دخدائی په نامه ورکوم، که چرته صدقه مې ونه کړله نو بیا څما بنسخه په ما باندې طلاقه ده، اوس که چرته دا

قال العلامة الحصکفی: ان رأیته لا ضربته فعلى التراخی ما لوینوا الفور..... وبعد صفحتین..... ولو حلف لیفعله برمرة. قال ابن عابدين: واذا لم یفعل لا یحکم بوقوع الحنث حتى یقع الیأس عن الفعل وذلك بموت الحالف قبل الفعل فیجب علیه ان یوصی بالكفارة..... وهذا اذا كانت الیمین مطلقة.

(الدرالمختار مع ردالمحتار ۳: ۱۲۵، ۱۲۸ مطلب حلف لیفعله برمرة)

سړې دزید په کور کښې داخل شی نو ایادابه زر روپی ورکوی او که لس مسکینانو ته به روټی ورکوی، که چرته زر روپی ئې ورنه کړې اولس مسکینانو ته روټې ورکړی نو ایایا هم طلاق واقع کیږي؟ بینوا توجروا
المستفتی: مثل خان سانگره..... ۱۲۲ جمادی الثانی ۱۴۰۳ هـ

الجواب: چونکه دې سړې دحانت کیدلو په صورت کښې په زر روپی نه ورکولو باندې طلاق معلق کړیدې نوله دې وجې نه په ده باندې دحانت کیدلو په صورت کښې په زر روپی نه ورکولو باندې بنسخه مطلقه کیږي (۱). وهوالموفق

پلار او وئیلې، که چرته ته مې د خاوند په حواله کړي

نو ما باندې خپله بنسخه یو دوه درې او خور مور به وی.

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یوه جینئ دخاوند د کور نه دپلار کره راغله ددې خاوند نه ئې بال بچ هم شته لیکن دجهگړی او فساد د وجهې نه راغلې وه، پلار جینئ ته او وئیل چه که چرته مادوباره ته میره ته حواله کړی نو ما باندې خپله بنسخه یو دوه درې کانړی او مور خور به وی، اوس رسته داروددی جینئ سره دمصالحت نه پس دخاوند په حواله کړله لیکن پلار ئې په هغې باندې راضی هم نه دي، اوس دالفاظو مذکوره څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی گل فراز مدرسه عالیہ زرگری کوهاټ ۱۲۴ محرم ۱۴۰۱ هـ

الجواب: په دې الفاظو مسطورو سره په وقوع طلاق کښې تامل دي (۲) لیکن

قال العلامة عبد الله الموصلى: فاذا علق الطلاق بشرط وقع عقبيه وانحلت اليمين وانتهد لان الفعل اذا وجدتم الشرط فلا تبقى اليمين.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۸۱ فصل کنایات الطلاق)

(۲) چونکه یو دوه درې نه صریح دي اونه کنایه دي بلکه محض عدد او شمیر دي او کله چه دي سره د طلاق الفاظ ذکر نه وی نو صرف نیت او اراده کافی نه وی،

قال العلامة الشامي: ان من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة اججار ينوي الطلاق ولم يذكر لفظاً لا صريحاً ولا كناية لا يقع عليه كما افتى به الخیر الرملى وغيره وكذا ما يفعله بعض سكان البوادی من امرها..... (بقیه حاشیه) په راروانه صفحه

احتیاط دادی چه دانسته دیلارد اجازت نه بغیر اودموراو و غیره ایہ اجازت سره خاوند کورته لاره شی نو حث نه به بیج شی (۱) - وهو الموفق

که چرته خه فیصلی نه واوریدم نو ما باندی

دی ټول حلال حرام شی نه د طلاق حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه زیدد کومې تنازعې په سبب جرگه کښې دایبان ولیکلو چه جرگې خه فیصله وکړه هغه ماته منظوره ده او که چرته خه ددی فیصلی نه واوریدم نو په ما باندې دې ټول حلال حرام شی، اوس که چرته زیدد فیصلی نه واوریدو او وختې نو ایازید باندې طلاق هم عائد کیږی؟ بینوا تو جروا

المستفتی: قاضی محمد اکبر په گواړی رالپنډی..... ۳۱۵۱۹۷۰

الجواب: دالفظ ځمونږ په کلو اوزبان کښې په طلاق متعارف نه دې، ددی وجی نه غیر شادی شده هم دالفظ استعمالوی پس دې سرې یعنی زیدنه دی تپوس وشي چه دی الفاظو نه ستاخه مراد دې، صرف طلاق دی مراد وو که صرف ماکول او مشروب، یا ماکول او مشروب او جماع وغیره ټول مرادوو، پس خه چه مرادوو، بس هغه به منظور وی یعنی صورت اول کښې طلاق واقع

(بقیه حاشیه) بخلق شعرها لا يقع به طلاق وان نواه. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۵۳ کتاب الطلاق) البته بعضی علماء په دې کښې اختلاف کوی چه دې الفاظو سره یعنی صرف یو دوه درې سره ښځه مېانه کیږی چه په دې کښې تجدید دنکاح کافی کیږی، او دویم لفظ "خور مور"، کیږی سره د طلاق حکم ورکول دی بې قاعدې امر دې ځکه چه دې کښې حرف التشبیه نشته.

کما قال الحصكفي: والا ينوشئا او حذف الكاف لغا وتعین الادنی: قال ابن عابدين: والذي في الفتح وفي انت امی لا يكون مظاهرا وينبغي ان يكون مكروها. (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۲۶ باب الظهار)..... از مرتب

(۱) قال العلامة الحصكفي: ان لم تجي بفلان او ان لم تردى ثوبى الساعة فانت طالق جاء فلان من جانب آخر بنفسه واخذ الثوب قبل دفعها لا يحث.

لدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۶۲ قبيل باب طلاق المريض

کیږی، او صورت ثانی کښې قسم او په صورت ثالثه قسم او طلاق دواړه متحقق کیږی، بدل علیه ما فی الفتح: ۴: ۲۶ والحاصل ان المعتبر فی انصراف هذه الالفاظ عربية او فارسية الى معنى بلانية التعارف فيه فان لم يتعارف سئل عن نيته فقط (۱). وهو الموفق

که چرته خورمې ونه لیگله نو خما ښځه طلاق بائنه ده ددی حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه یو سرې خپله واده شوی خور په ځان بوج کړله په خپل کور کښې غیر آباده پریځي وه او وعده ئې کړې وه چه فلان تاریخ او فلان وخت به خپله خور سرځرگنئ ته لیږی، که چرته ئې ونه لیگله نو ځما ښځه طلاق بائنه ده، اوس په دې تاریخ او وخت باندې دوه ورځی نورې هم تیري شوې لیکن هغه خپله خور ونه لیگله، اوس د طلاق خه حکم دې؟ بینوا تو جروا

المستفتی: سیدان خان کوهاله مری..... ۲۰۱۳۱۹۲۹

الجواب: که چرته درې طلاقه مراد نه وی نو تجدید نکاح کافی دی (۲) ځکه چه د تحقق د شرط دو جې نه طلاق واقع شوی دې (۳) د تحلیل ضرورت نشته دی (۴) وهو الموفق

(۱) (فتح القدير ۳: ۳۷۴ فصل في الكفارة قبيل باب اليمين في الدخول والسكنى)
(۲) قال العلامة الحصكفي: ويقع بقوله انت طالق بائن او البتة..... واحدة بائنة في الكل لانه وصف الطلاق بما يحتمله ان لم ينو ثلاثا.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۲۸۷ فرع باب الصريح)

(۳) قال العلامة ابن نجيم: (قوله فيقع بعده) اي يقع الطلاق بعد وجود الشرط في المسئلتين سواء كان التعليق في الملك او مضافا اليه. (البحر الرائق ۳: ۸ باب التعليق)

(۴) قال العلامة الموصلي: وله ان يتزوج مطلقته المبانة بدون الثلاث في العدة وبعدها لان حل المحلية باق اذ زواله بالثالثة ولم توجد وانما لا يجوز لغيره في العدة تحرزا عن اشتباه الانساب. (الاختيار لتعليق المختار ۲: ۱۹۳ باب الرجعة)

کہ ما پہ خیل سخرگنی باندی سلام اوکرو

نو خما بنخہ بہ طلاقہ وی۔ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو سرے دوه ځله دا قسم او خوړو چہ کہ چرته ما په سخرگنی باندی سلام اوکرو نو خما بنخہ طلاقہ ده، په دې سره کوم یو طلاق واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید اغیار شاه..... ۱۹۷۵ء ۱۰/۱۱/۱۰

الجواب: صرف سلام کولو باندی دوه طلاقہ رجعی واقع کیږي، کما فی الهندیة ۲:۳۶۵ اذ اضافه (الطلاق) الى الشرط وقع عقيب الشرط (۱) وقال الصريح مالم يستعمل الا فيه ولولا الفارسية كطلقتك الخ کما فی شرح التنویر علی هامش ردالمختار ۲:۵۹۰ (۲)۔ وهو الموفق

کہ چرته تاسو ټول مې قتل نه کړی نو ما باندی بنخہ طلاقہ ده۔ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یو سرے دویم کس ته غصه په حالت کنبی او وئیل چہ کہ چرته ما تاسو ټول قتل نه کړی نو په ما باندی خما بنخہ طلاقہ ده، په هم دې مجلس کنبی دا الفاظ دوباره او وائی، اوس که چرته داسرې قتل اونه کړی نو بنخہ طلاقہ کیږي او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: مکرم خان صالح خانہ نو شهره..... ۱۹۷۲ء ۱۱/۷

الجواب: دې سرې باندی فی الحال بنخہ طلاقہ نه ده کله چہ داسرې قریب الموت شي او مرشي نو هغه وخت کنبی په ده باندی بنخہ په یو طلاق مطلقه کیږي یا کله چہ دا کسان چاته چہ دقتل دهمکی ورکړي شوي ده) نه یو کس مرشي نو دې کس (زید) باندی بنخہ یو طلاق باندی مطلقه کیږي، په کوم

(۱) فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث فی تعليق الطلاق بكلمة ان واذا

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمختار ۲: ۲۶۵ باب الصريح)

کنبی چہ زبانی رجوع کافی ده دتجدیدنکاح ضرورت نشته دې، فی الدر المختار: ولو حلف ليفعلنه برمرة وفي ردالمختار ۳: ۱۸۹ واذا لم يفعل لا يحكم بوقوع الحنث حتى يقع الياس عن الفعل وذلك بموت الخالف قبل الفعل..... او بقوت محل الفعل (۱)۔ وهو الموفق

خما کلی ته راغلي تا لره مې قتل نه کړو نو

خما بنخہ طلاقہ ده۔ ددرې ځلي وئیلو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید د عمر او خې دې دواړو کنبی په دې خبره جهگړه شوه چہ زید خپله وړه لور پیدل کلی ته بوتلل غواړي لیکن عمر چہ دزید د بنخې ورور دې انکار کوي چہ څه دا پیدل نه پرېږدم بلکه مو ترسائیکل باندی ئې رسوم، لیکن زید فوراً جینی بوتلل غواړي، زید یو دم جوش کنبی راغلو او قسم ئې اوکړو چہ که چرته تبه خما کلی ته راغلي او څه تالره قتل نه کړم نو خما بنخہ طلاقہ ده درې ځلي دا الفاظ تکرار کړل، زید لاړو او سخر پریشان شو، دشیپي عمر دیو بل کس سره دزید کلی ته لاړل دواړو هلته روټي او خوړه او شپه ئې هم هلته تیره کړه، زید او وئیل ما په غصه کنبی دا الفاظ وئیلې و او اوس ددې الفاظو څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا غلام رسول مدرسه عربیہ نظامیہ تربیت مکران ۱۹۷۴ء ۱۱/۸

الجواب: که چرته دزید د درېو ځلو تکرار نه درې طلاقه نه وی مراد بلکه اصرار او تاکید ئې مراد وي، یا خالي الذهن وی نو زید باندی بنخه مطلقه مغلظه نه کیږي، کما فی ردالمختار ۲: ۶۳۲ قبیل الکنايات (۲) او که چرته درې طلاقه

مراد وی نو بنخه مطلقه مغلظه شویده، اما حالا عند ارادة الفور وهو المتبادر

(۱) (الدر المختار مع ردالمختار ۳: ۱۲۸ مطلب حلف ليفعلنه برمرة كتاب الايمان)

(۲) قال العلامة الحصكفي: كرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، قال ابن عابدين: اي ووقع الكل قضاء وكذا اذا طلق اشباه اي بان لم ينو استينافا ولا تأكيدا لان الاصل عدم التاكيد. (الدر المختار مع ردالمختار ۲: ۳۹۹ فروع قبیل باب الكنايات)

واما عند الموت (۱) وهو الموفق

کہ چرتہ پہ حقوق زوجیت اونان نفقہ کنبی

کوتاهی اوکرم نو درې طلاقہ ددی مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبې چه ځماد خور واده دماما ځوئ سره شويدي، دواده په وخت کنبې ده ليکلی ووچه، که چرتہ زه د خپلي ښځې حقوق زوجیت اونان نفقہ کنبې کوتاهی اوکرم نو داپه ماباندی حرامه ده اوپه دری طلاقوباندی طلاقه ده، دواده نه پس به هلک دکورنه غائب وو چه دهغي دوجی نه دښځی اوځاوند په مینځ کنبې جهگړه وشوه اوښځه ئې کورنه اوويستله څه موده پس روغي جوړی واله صلح اوکړله اوځما خور دهغه کورته لاړله، څه موده پس بيا جهگړه وشوه اوبيا ئې ښځه دکورنه اوويستله لیکن روغي جوړی والوبيا اتفاق وکړ اوښځه ئې دهغه کورته بوتله، دریم ځل بيا ده دښځې سره جهگړه اوکړله اوکورنه ئې ويستله، اته مياشتې کيږي نه څه خرچه ورکوي اوس روغي جوړې والييا دصلح خبرې کوی اوس دطلاق او حرام کيدلوپه باره کنبې دشریعت څه حکم دي؟ بینوا توجروا المستفتی: کبير خان اسلام آباد..... ۱۲۷ شعبان ۱۴۰۲ هـ

الجواب: که چرتہ دښځه دي ځاوند دکورنه ويستلې وی او دحقوق مسکنت نه ئې محروم کړي وی (۲)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: ولو حلف ليفعلنه برمرة لان النكرة في الاثبات تخص والواحد هو المتيقن ولو قيدها بوقت فمضى قبل الفعل حنث ان بقى الامكان والا بان وقع اليأس بموته او بفوت المحل بطلت يمينه كما مر في مسئلة الكوز.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۳: ۱۲۸ مطلب حلف ليفعلنه برمرة)

﴿۲﴾ وفي الهندية: تجب السكنى لها عليه في بيت خال عن اهله واهلها الا ان تختار ذلك كذا في العيني.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۵۵۶ الفصل الثاني في السكنى)

نودا ښځه په ځاوند باندې مطلقه مغلظه شويده (۱) او که چرتہ دوهلونه پس دښځه بلا مرضی او بلا اخراج دځاوند دکورنه راغلي وی نو مطلقه شوي نه ده دغه ځاوند سره اوسيدلې شی، لعدم وجود الشرط (۲) وهو الموفق

که چرتہ دفلان فلان سره راضی نامه وکرم نو

په ما باندې یو طلاق دوه طلاق درې طلاق الخ.

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبې چه یو سړې روغي جوړې واله سره دڅه ذاتی اختلاف په بناء باندې دنورو ملگرو سره وعده وکړه چه که چرتہ څه ستاسو خلقونه جدا شوم او دفلانې فلانې حضراتو سره مې خوراک سکاکی وکړه نولگاتارد درې ځلی یو یو کانړې اوچت کړو او ځمکه باندې او غورځول چه ماباندې ځمابښځه یو طلاق بیا دویم ځل ئې دویم کانړې او غورځولو او ئې وئیل چه دوه طلاقه بيا ئې دریم ځل وکړلو او ئې وئیل دری طلاقه، ځمابښځه دي په ماباندې طلاقه وی که ماتا سوپړي خود ئې اود دي خلقو سره راضی نامه وکړم بيا ئې تقریبا دوه کاله پس هم دغه شان دخپل رور دواده په موقع باندې ددی خلقوپه مخامخ پرله پسې درې ځلي او وئیل چه ځمابښځه په ماباندې یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه ده چه څه ستاسونه جدا شوم او فلانې فلانې سره راضی نامه وکړم، بيا یو کال پس ده دخپل یو قریبی رشته دار په وینا باندې ددی ملگرو درضاء مندي نه بغیر راضی نامه دهغه کسانو سره وکړه دکوم متعلق چه ده طلاق وئیلې وو ددی وجې نه ایا دده ښځه دته جائز ده؟ یادو باره تجدید نکاح وکړی؟ همدارنگې کوم خلق چه دده سره خوری سکی دهغوي دپاره څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: الطاف حسین ملکوت ایبټ آباد..... ۱۹۷۵ء ۱۱۴

﴿۱﴾ قال الحداد اليمنى: واذا اضاف الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول ان دخلت الدار فانت طالق هذا بالاتفاق لان الملك قائم في الحال والظاهر بقاؤه الى وقت الشرط ولانه اذا علقه بالشرط صار عند وجود الشرط كالمتكلم بالطلاق في ذلك الوقت. (الجوهر النيرة ۲: ۱۱۰ كتاب الطلاق)

﴿۲﴾ المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط. (شرح المجلة ۱: ۲۳۲ مادة: ۸۲)

الجواب: یہ ظاہر ہے دی سہری باندی نبخہ مطلقہ مغلظہ شویده (۱) بغیر د تحلیل نہ چارہ نشته دی (۲) د تحلیل نہ مخکینی و زسرہ جماع حرامہ ده (۳) او دده سره دکتلو او اودریدلو او د غیر ضروری تعلقاتو ساتلو والا هم گناهگار دی (۴) - وهو الموفق

د طلاق معلق یو صورت

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه دیو سهرې دخپل سخر سره اختلاف پیدا شو څه موده پس ئې دسخر په کور کښې دوا ده پروگرام وو، سخر گنئی دهغه د راضی کولو ته جرگه ولیکله چه واده کښې شرکت وکړی، ده (۱) قال العلامة الموصلي: فاذا علق الطلاق بشرط وقع عقبيه وانحلت اليمين وانتهت لان الفعل اذا وجدتم الشرط فلا تبقى اليمين.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۸۱ فصل کنايات الطلاق)

(۲) وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

(۳) وفي الهندية: اذا طلقها ثلاثا او واحدة بائنة وليس له الا بيت واحد فينبغي له ان يجعل بينه وبينها حجابا حتى لا تقع الخلوة بينه وبين الأجنبية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۳۵ الباب الرابع عشر في الحداد)

(۴) قال العلامة الطبرابلسي: والتعزير تأديب استصلاح وزجره عن ذنوب لم تشرع فيها حدود ولا كفارات..... والتعزير لا يختص بفعل معين ولا قول معين فقد عزر رسول الله ﷺ بالهجر وذلك في حق الثلاثة الذين ذكرهم الله تعالى في القرآن العظيم فهجروا خمسين يوما لا يكلمهم احدهم وقصتهم مشهورة في الصحاح وعزر رسول الله ﷺ بالنفي فامر باخراج المختنئين من المدينة ونفاهم وكذلك الصحابة من بعده.

(معين الحکام ۱۹۵ فصل من الزواجر الشرعية والتعزير)

جرگه واپس کړه او اوئې وئیل چه ماقسم بالطلاق کړیدی چه څه به دسخر گنئی کورته نه ځمه، جرگې والو او وئیل چه داقسم غلط دي قسم خود الله په نوم کيږی، طلاق باندې نه کيږی، داروا جی قسم دي، ده بیا او وئیل که چرته ماد سخر گنئی سره په غم خوشحالي کښې شرکت او کړو نو ما باندې نبخه طلاقه ده، ده دا الفاظ او وئیل او سحر واده وشو، هغه وخت داسې دسخر کړه بیمار پُرسئ ته لاړ واته نهه ورځې پس ده خپله نبخه رخصت کړه چه په ما باندې طلاقه ده، بیا ده دخبرو کولو نه پس خپلې مور ته اوئیل که چرته ستاشک وی نوزه ئې بیا وایمه چه فلانکئ په ما باندې په دریو کانړو باندې طلاقه ده او دویم ځل ئې بیا هم دغه رنگې او وئیل، ددی متعلق دشریعت څه حکم دي؟ بینوا توجروا المستفتی: محمد ضمیر استاذ گمیت مردان..... ۱۹۷۲ء ۳۱۷۸

الجواب: بشرط صدق مستفتی په دی سهرې باندې نبخه مطلقه مغلظہ شویده بغیر د تحلیل نه چارہ نشته دي (۱) د تحلیل کیفیت دي دمقامی علماء نه معلوم کړی شی. وهو الموفق

دوکانداری نه کولو باندې طلاق معلق کول کله چه

مراد ئې په شرکت سره دوکانداری وی. ددی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه یو سهرې او وئیل چه څه دوکان نه کووم که چرته مادوکان او کړو نو په ما باندې خپله نبخه په درې طلاق مطلقه ده، داقسم هغه دوجی د شرکت نه خوړلې دي، چه که چرته شرکت وی نو دوکانداری به نه کوم، اوس که چرته ځانته ددوکانداری کار وکړی نو آیا طلاق واقع کيږی؟ لیکن هغه وائي چه ځمانیت دطلاق نه وو؟ بینوا توجروا المستفتی: زاهد علی باچا حقانی..... ۱۹۷۵ء ۱۲۱۱۲

(۱) قال العلامة عبد الغني الغينمي: واذا كان الطلاق ثلاثا في الحرة او التين في الامة ولو قبل الدخول لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها اي يطأها ثم يطلقها او يموت عنها وتنقضي عدتها منه. (اللباب في شرح الكتاب ۲: ۱۸۳ كتاب الرجعة)

الجواب: کہ چرتہ دہ دشرکت کولونہ قسم خورلی وی نوبلا شرکت دوکان کولو باندی پہ دہ بنسخہ نہ مطلقہ کیبری، او کہ چرتہ مطلق دوکانداری نہ ئی قسم کریوی (۱) نوبغیر دحیلپی نہ دوکانداری کول موجب تغلیظ دی یعنی موجب طلاق مغلط دی (۲) - وهوالموفق

د مٹ زنی کولوپہ وجہ باندی طلاق معلق واپوی

او بیا ئی تفخیز وکرو نو خہ حکم دی؟

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلپی بارہ کنبی چہ یوسری دمشت زنی عادت دی، ددینہ دنجات موندلودوجی نہ دہ دااوئیل چہ کہ چرتہ ائندہ مامشت زنی وکرہ نوهرہ هغه بنسخہ چہ دهغی سرہ خہ نکاح کوم هغه طلاقہ دہ، ددینہ پس دادشہوت نہ مغلوبہ شواوتفخیزئی شروع کرلودتکیہ وغیرہ سرہ، اوس هغه دطلاق بارہ کنبی وائی چہ داپہ مٹت زنی کنبی داخل نہ دی، خکہ چہ دہ صرف دلاس دمشت زنی پہ صورت کنبی طلاق وئیلی دی، نو آیاپہ تفخیزوغیرہ سرہ دری طلاقہ واقع کیبری او کہ بائن؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الخالق شادمان لاهور..... ۱۲۹۸/۱۲/۱۴۰ھ

جواب: داتفخیزوغیرہ مٹت زنی نہ دہ اگرچہ پہ مقصد کنبی دمشت زنی پہ شان دہ اوحرام دی (۳) پس دی سری حالف باندی بنسخہ مطلقہ شوپ نہ دہ

(۱) وفي الهندية: واذا اضافه (ای الطلاق) الى الشرط وقع عقيب الشرط اتفاقا.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث فی تعليق الطلاق)

(۲) قال العلامة الحصكفي: وتنحل اليمين بعد وجود الشرط مطلقا لكن ان وجد في الملك طلقت وعق والا لا فحيلة من علق الثلاث بدخول الدار ان يطلقها واحدة ثم بعد العدة تدخلها فتحل اليمين فينكحها.

(الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۴۵ مطلب زوال الملك لا يبطل اليمين)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: ان علة الاثم هل هي كون ذلك استمتاعا بالجزء كما يفيدہ حلیث وتقیدہم کونہ بالكف ويلحق به مالو ادخل ذكره.. (بقیه حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

لیکن دمشت زنی دکولوپہ صورت کنبی پہ دہ باندی بنسخہ پہ یوطلاق مطلقہ کیبری (۱) - وهوالموفق

د مالی جرمانہ نہ ادا کولو پہ صورت کنبی دطلاق معلق تفصیلی مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علمائی دین ددی مسئلپی بارہ کنبی چہ یوسری یوخو کارونہ ولیکل چہ کہ چرتہ داپورہ نہ کری نوپہ ماباندی زرروپی مالی جرمانہ لازمہ دہ، او کہ چرتہ مالی جرمانہ می ادا نہ کرہ نوپہ ماباندی خما بنسخہ طلاقہ دہ، اوس کہ چرتہ دی سری د شروط پورہ والی ونہ کرلو اونقض عہد ئی او کرلو نوایاد مالی جرمانہ پہ نہ ادا کولوباندی دری طلاقہ کیبری او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام عباس نقوی پشاور..... ۱۱۲ ذی قعدہ ۱۳۹۷ھ

الجواب: مالی جرمانہ اخستل یا ورکول دامور محرمہ نہ دی (۲) لیکن دحرمت

(بقیہ حاشیہ) بین فخذیه مثلاً حتی امنی ام هی سفح الماء وتهیج الشهوة فی غیر محلها بغیر عذر کما یفیدہ قوله واما اذا فعله لاستجلاب الشهوة الخ لم ار من صرح بشئ من ذلك والظاهر الاخير لان فعله بید زوجته ونحوها فيه سفح الماء لكن بالاستمتاع بجزء مباح كما لو انزل بتفخیز او تبطين بخلاف ما اذا كان بكفه ونحوه وعلى هذا فلو ادخل ذكره فی حائط او نحوه حتى امنی او استمنى بكفه بحائل يمنع الحرارة یأثم ایضا ویدل ایضا علی ما قلنا ما فی الزیلعی حیث استدل علی عدم حله بالكف بقوله تعالى والذين هم لفروجهم حافظون، الآية الخ. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۱۰۹ مطلب فی حکم الاستمناء بالكف)

(۱) قال العلامة المرغینانی: واذا اضافه (ای الطلاق) الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول لامرأته ان دخلت الدار فانت طالق وهذا بالاتفاق لان الملك قائم فی الحال والظاهر بقاؤه الى وقت وجود الشرط فیصح یمینا او ایقاعا. (هدایة ۲: ۳۶۳ باب الایمان فی الطلاق)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله لا باخذ مال فی المذهب) قال فی الفتح وعن ابی یوسف یجوز التعزیر للسلطان باخذ المال وعندهما وباقی الاثمة لا یجوز. ومثله فی المعراج وظاهره ان ذلك رواية ضعيفة عن ابی یوسف قال فی الشربلالية..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

باوجود یہ دی سرہ طلاق معلق کول درست اونا فذدی، بخلاف النذر (۱) او چونکہ دا ادا مطلق نہ وقت نہ ده لہذا دا عہد کونکے بہ پہ اخی لمحاتو د زندگی کنبی حانت شی، کما فی رد المختار ۳: ۱۸۶ واذالم یفعل لایحکم بوقوع الحث حتی یقع الیاس عن الفعل (۲). وهو الموفق

کہ چرتہ افیون اوخوری نوبخہ بہ طلاقہ وی.

بیا د افیونو نہ جوہرہ شوے دوا اوخوری نو..؟

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے بارہ کنبی چہ یوسری او وئیل چہ کہ چرتہ ما افیون اوخورل نوماباندی بنخہ طلاقہ ده، ناخاپہ داسری بیمار شو (بقیہ حاشیہ) ولا یفتی بهذا لما فیہ من تسلیط الظلمة علی اخذ مال الناس فیاکلونه..... وافاد فی البزازیة ان معنی التعزیر باخذ المال علی القول بہ امساک شی من ماله عنه مدة لینزجر ثم یعیده الحاكم الیه لا ان يأخذه الحاكم لنفسه او لبيت المال كما یتوهمه الظلمة اذلا یجوز لاحد من المسلمین اخذ مال احد بغير سبب شرعی..... وفی شرح الآثار التعزیر بالمال کان فی ابتداء الاسلام ثم نسخ والحاصل ان المذهب عدم التعزیر باخذ المال.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۱۹۵، ۱۹۶ مطلب فی التعزیر باخذ المال)

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله ان لا يكون معصية لذاته) قال فی الفتح واما كون المنذور معصية يمنع انعقاد النذر فيجب ان يكون معناه اذا كان حراما لعينه او ليس فيه جهة قرينة فان المذهب ان نذر صوم يوم العيد یعقد ويجب الوفاء بصوم يوم غيره ولو صامه خرج عن العهدة ثم قال بعد ذلك قال الطحاوی اذا اضاف النذر الى المعاصی كسله علی ان اقتل فلانا كان يمينا ولزمته الكفارة بالحنث.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۷۴ مطلب فی احکام النذر)

﴿۲﴾ (ردالمحتار ۳: ۱۳۸ مطلب حلف لیفعلنه برمرة كتاب الايمان)

داکتر چہ ده ته کومه دوائی ورکرہ پہ هغی کنبی افیون هم اچولی وویعنی د افیونونه جوہرہ شوے دوائی وه نوپہ دی صورت کنبی پہ ده باندی طلاق واقع شواو کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: صاحبزادہ اکبر دارالعلوم مردان ۱۵ رمضان المبارک ۱۴۰۳ھ
الجواب: ددی مرکب دوائی پہ خوراک کنبی حث نشته دی، الا ان یرید الحالف، ماخوذ از ہندیہ ۲: ۸۵ وعبارتها، سئل شیخ الاسلام الزاهد رحمۃ اللہ علیہ عن حلف لا یأکل لحما وحلف الآخر لا یأکل بصلا وآخر لا یأکل فلان فالتخذ محشوا جعل فیہ هذه الاشياء کلها فاکلها الحالفون کلهم لم یحنث احد الا صاحب الفلفل لان الفلفل لا یؤکل الا هکذا فانصرفت یمینه الیه (۱). وهو الموفق

کہ چرتہ خہ د خوی کورتہ لارم نو بنخہ.

می طلاقہ ده.. ددی نہ مراد د سکونت کوردی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے بارہ کنبی چہ زید قسم خورلی دی چہ کہ چرتہ خہ دخیل خوی کورتہ لارم نو خما بنخہ طلاقہ ده یا کہ چرتہ خما د خوی بنخہ خما کورتہ راغله نوییاهم خما بنخہ طلاقہ ده، پس کہ چرتہ زید خیل کورہبہ کری اود هغه پہ نوم باندی ئی منتقل کری، اویا دزید خوی خیل لور (د زید نویی) ته ئی هبہ کرو، اوس کہ چرتہ زید دی کورتہ لارشی نو طلاق واقع کیبری او کہ نہ؟ حکم چہ دزید خوی هم پہ دی کور کنبی اوسیبری او کہ چرتہ دزید اینگورد زید رهائشی کورتہ کوم چہ اوس دزید ددو و خما نوپہ نوم باندی موهوب دی راشی نو دزید بنخہ طلاقہ کیبری او کہ نہ؟ بینوا توجروا
المستفتی: روح الامین گرهی کیپورہ مردان ۱۹۸۵ء ۱۱۱۱۱۱۱۱

الجواب: کوم کس چہ دا الفاظ او وائی،، کہ زہ دفلا نی کرہ لارم نوپہ مالخ،، کہ ماکرہ فلانکی راغی نوپہ مالخ،، نو د عرف پہ بناء باندی ددی نہ مراد د سکونت کور او مکان دی نہ مملو کہ کور، ومدار الايمان علی العرف، پس پہ دی بناء باندی پہ صورت اول کنبی طلاق نہ واقع کیبری، البتہ کہ چرتہ دا سری

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیریہ ۲: ۸۵، ۸۶ الباب الخامس فی اليمين علی الاکل والشرب وغيرهما)

(زید) دارمملو کہ مراد اخستلی وی نود و او و صورتونو کنبی طلاق نہ واقع کیری (۱) - وهو الموفق

د طلاق معلق یو تفصیلی مسئلہ او متعدد استفسارات

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کنبی چه عبد الله یو ملازم پیشه سړې دې کورته راغلې دې، دده دوه خویندې دې، د خورد واده متعلق ئې خبری کیدې، په څه خبره باندې دپلار او عبد الله په مینځ کنبی سخت کلامی وشوه، پلار ئې هغه ته او وئیل چه دا ځمالمورده ددې سره ستا څه تعلق نشته دې په دې باندې عبد الله ته غصه ورغله چه څه دخویندو مشر وروریم که چرته ځما حق نه وی نو ځما بښځه یو دوه درې باندې طلاق ده، که چرته ما د خویندو پوختنه هم وکړه (۱) اوس هغه کوم حالات دی په کوم سره چه طلاق واقع کیری عبد الله ته څه کول ممنوع شول ځکه ددو وارو خوایندو کوښښ هم شویدي؟ (۲) که چرته طلاق واقع شی نوددې نه پس څه حل دي؟ (۳) آیا د غصې په حالت کنبی ده ته یمین متصور کولو سره کفارہ کیری او څه کفارہ به ئې وی؟ (۴) دوقوع طلاق په صورت کنبی خاوند ملازم پیشه اود کورنه درې میاشتي بهر تیرولو په وجه دښځې په کور کنبی اوسیدل جائز دی؟ او که یاد والدینو کورته به ځی؟ (۵) بښځه دده د ترور لورده دواډه نه مخکښې ئې هم

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله الايمان مبنية عندنا على العرف) لان المتكلم انما يتكلم بالكلام العرفي اعني الالفاظ التي يراد بها معانيها التي وضعت لها في العرف كما ان العربي حال كونه بين اهل اللغة انما يتكلم بالحقائق اللغوية فوجب صرف الفاظ المتكلم الى ما عهد انه المراد بها..... نعم ما وقع مشتركا بين اللغة والعرف تعتبر فيه اللغة على انها العرف فاما الفرع المذكور فالوجه فيه ان كان نواه في عموم قوله بيتا حنث وان لم يحظر له فلا لانصراف الكلام الى المتعارف عند اطلاق لفظ بيت فظهر ان مرادنا بانصراف الكلام الى العرف اذا لم تكن له نية وان كان له نية شيء واللفظ يحتمله انعقد اليمين باعتباره.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۷۸ مطلب الايمان مبنية على العرف كتاب الايمان)

پرده نه کوله نوایا بښځه به اوس د خاوندنه پرده کوی؟ بینوا توجروا المستفتی: حوالدار کلرک رحمان گل کوئته..... ۱۹۶۹ء ۹۱۵

الجواب: (۱) د خویندو متعلق تپوس اودوې سره تعلقات ساتلو باندې طلاق واقع کیری (۱) ددې وجی نه تپوس کول او تعلقات ساتل ده ته موجب طلاق دي او تپوس نه کول او تعلقات نه ساتل گناه ده (۲) - (۲) ددې علاج تحلیل دي چه د هغې تفصیل دي دمقامی علماء نه معلوم کړیشي (۳) دغصې په حالت کنبی هم طلاق واقع کیری - (۴) لیکن دلته طلاق مغلظه واقع کیری لهذا دتحلیل نه بغیر چاره نشته دي - (۴) بښځې ته دپلار کره تلل ضروری نه دی په دې کور کنبی هم اوسیدلې شی - (۵) کله چه طلاق واقع شی نود جانبینو د طرف نه پرده کول ضروری دی (۵) - وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الموصلي: فاذا علق الطلاق بشرط وقع عقيبه وانحلت اليمين وانتهت.

(الاختیار لتعلیل المختار ۲: ۱۸۰ فصل کتایات الطلاق)

﴿۲﴾ عن ابي ايوب رضى الله عنه ان رسول الله ﷺ قال لا يحل لمسلم ان يهجر اخاه فوق ثلاث ليال يلتقيان فيعرض هذا ويعرض هذا وخيرهما الذي يبدأ بالسلام متفق عليه.

(بلوغ المرام ۳۸۰ باب البر والصلة)

﴿۳﴾ وفي الهنذية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

﴿۴﴾ قال العلامة ابن عابدين: والذي يظهر لي ان كلا من المدهوش والغضبان لا يلزم فيه ان يكون بحيث لا يعلم ما يقول بل يكتفي فيه بغلبة الهذيان واختلاط الجد بالهزل كما هو المفتى به في السكران. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۳ مطلب في طلاق المدهوش)

﴿۵﴾ قال العلامة الحصكفي: ولا بد من ستره بينهما في البائن لئلا يختل بالاجنبية ومفاده ان الحائل يمنع الخلوة المحرمة..... قال ولهما ان يسكنا بعد الثلاث في بيت واحد اذا لم يلتقيا التقاء الأزواج ولم يكن فيه خوف فتنة انتهى.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۶۷۵ قبيل فصل في ثبوت النسب)،

پہ دی جواب باندی دوبارہ استفسار

سوال: ستا سوال موصول شواو دمعاملی تاسوتہ پورہ پتہ لگیدلی دہ، زیات داچہ: (۱) دخوئیندوسرہ تعلق ساتلو باندی کوم یو طلاق واقع کیڑی حکہ چہ تاسو صفاونہ وئیل (۲) کہ چرتہ طلاق مغلطہ شی لکہ خنگہ چہ تاسولیکلی دی نوبنخہ کور کنبی خنگہ اوسیدلی شی، کہ چرتہ دی تہ دویم کس سرہ نکاح کول وی حالانکہ تاسولیکلی دی چہ بنخہ دی کور کنبی اوسیری دوتلو ضرورت نشته؟ (۳) تالیکلی دی چہ کہ چرتہ بنخہ غواری نودویم سري سرہ دی نکاح او کری او کہ چرتہ بنخہ نہ غواری او هغه دعدت پورہ کیدونہ پس دخیل خاوند سرہ نکاح کول غواری؟ (۴) چونکہ دقسم کولو پہ وخت دبحث مسئلہ دخوئیندو واده وودلتہ یومعزز عالم صاحب چہ پہ کوئتہ کنبی امام او خطیب دی هغه فرمائی چہ عبد الله تہ پکار دی چہ دخوئیندو واده پہ معاملہ کنبی بالکل دخل ونہ کری، او کله چہ ئی دخوئیندو واده وشی نوییا عبد الله دخوئیندوسرہ تعلق ساتلی شی، طلاق نہ واقع کیڑی، دیرہ مهربانی داهم لگ شان صفا کرہ چہ کہ چرتہ دخوئیندو پہ واده کنبی عبد الله بالکل غیر جانبدار دی او دوا دہ نہ پس تعلقات اوساتی نوخیر دی حکہ چہ دده والد صاحب پہ دی خبرہ باندی غصہ شوی وو چہ تہ دخوئیندو واده ذمہ وار نہ ئی داخما کاردی، او عبد الله دخوئیندو درشتی نہ مجبور وو مگرد غلطی نہ خبرہ او وتلہ- (۵) پہ دی تعلقاتونہ ساتلو کنبی کومی، کومی خبری شاملی دی حکہ کور کنبی اوسیدو سرہ بعضی خبری کیڑی یا صرف دوا دہ متعلق خبری؟ بینوا تو جروا

المستفتی: حوالدار کلرک رحمان گل کوئتہ کینتہ..... ۱۷۸۲۸، ۱۹۲۹

الجواب: (۱) دخوئیندوسرہ تعلقات ساتلو باندی دري طلاقہ (طلاق مغلط) واقع کیڑی حکہ چہ عبد الله وئیلی دی، کہ چرتہ خما حق نہ وی نوخما بنخہ یودوہ

دری باندی طلاقہ دہ او کہ چرتہ مادخوئیندو تیوس هم او کروی (۱) - (۲) د شریعت حکم دادی چہ دعدت پہ ورخو کنبی دخاوند پہ کور کنبی سکونت ضروری دی لیکن دخاوند نہ بہ پردہ ضرور کوی، (فی الہندیہ ۲: ۴۰۸) وعلی المعتدہ ان تعتدی المترلة الذی یضاف الیہا بالسکنی حال وقوع الفرقة والموت لقوله تعالى: ولا تخرجوهن الاية.... ثم ان وقعت الفرقة بطلاق بائن او ثلث لا بد من سترۃ بینہما ثم لا باس لانه معترف بالحرمة الا ان يكون فاسقا (۲) - (۳) دعدت پورہ کیدونہ پس دخیل خاوند سرہ ہیخ کله نکاح نہ شی کولی تردی پوری چہ تحلیل نہ وی شوی، یعنی دویم خاوند سرہ دجماع کولونہ پس کہ چرتہ هغه او غواری طلاق ورکری او دطلاق نہ پس کله چہ عدت تیر شی نواول خاوند سرہ تجدید دنکاح وکری (۳) - (۴) کہ چرتہ د عبد الله مراد دی الفاظونہ کہ چرتہ مادخوئیندو تیوس هم او کروی، کہ صرف دوا دہ د امور متعلق تیوس وی نو نور تعلقات ساتلی شی لیکن دامعاملہ ئی د الله تعالی سرہ دہ دروغ نہ وئیل ضروری دی حکہ چہ پہ ظاہرہ پہ دی الفاظو باندی قطع دتولو تعلقاتو داخوت مراد دہ (۴) - (۵) داسوال دی د عبد الله نہ اوشی چہ دده ددی الفاظونہ خہ مراد وو مطلق تعلقات ئی مراد وو او کہ نہ دوا دہ متعلق. وهو الموفق

(۱) وفي الہندیة: واذا اضافہ (ای الطلاق) الی الشرط وقع عقیب الشرط اتفاقا.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث فی تعلیق الطلاق بکلمۃ ان)

(۲) (ہدایہ ۲: ۴۰۷، ۴۰۸ قبیل باب ثبوت النسب کتاب الطلاق)

(۳) قال العلامة الغینمی المیدانی: واذا کان الطلاق ثلاثا فی الحرۃ..... ولو قبل الدخول لم تحل لہ حتی تنکح زوجا غیرہ نکاحا صحیحا ویدخل بہا ای یطأها ثم یطلقها او یموت عنها وتنقضی عدتها منہ. (اللباب فی شرح الکتاب ۲: ۱۸۳ کتاب الرجعة)

(۴) قال العلامة الحصکفی: الایمان مبنیة..... عندنا علی العرف مالہ ینو ما یحتملہ اللفظ فلا حنث فی لا یهدم الا بالنیۃ فتح.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳: ۷۸ مطلب الایمان مبنیۃ علی العرف)

دریم خل استفسار:

سوال: جواب موصول شوی دے لیکن یواشکال باقی دے چہ دوا دہ متعلق خوبہ عبد اللہ دوالدینوسرہ یاد کومی خور سرہ خہ عرض نہ ساتی، لیکن بیاہم د اخوت اود وروز خور رشتہ دہ ددی وجہ نہ کہ چرتہ خور تہ پہ وادہ کنبی تحفہ ورکول غواہی مثلاً دکیپو جوہرہ بکس زیورات وغیرہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: رحمن گل کلرک حولدار کوئٹہ

الجواب: عبد اللہ پہ خپلہ خور تہ خہ تحفہ نہ شی ورکولے، بل خوک کہ چرتہ دہ د طرفنہ (بغیر دہ د امر نہ) تحفہ ورکری نو عبد اللہ باندی خہ حرج نشہ (۱) - وهو الموفق

خلورم خل استفسار:

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے بارہ کنبی چہ مسئلہ تاتہ پورہ معلومہ شوہ چہ اوس حماد پاره دخوئیندوسرہ تعلق ساتل موجب دطلاق مغلظ دے لیکن دخوئیندوسرہ رشتہ نہ ساتل ہم گناہ دہ ددی وجہ نہ کہ چرتہ زہ کوم یوی خور تہ یو جوہرہ ورولیگم نو طلاق واقع کیڑی، اوس مخکنبی حماد پاره خہ کول ضروری دی، درے میاشتی پس بہ پہ دویم خل نکاح کول وی یا کوم حل چہ زماد پاره مطابق دشریعت محمدی وی ستاسود فیصلی بہ منتظریم؟ بینوا توجروا

المستفتی: رحمن گل حولدار کلرک

الجواب: کہ چرتہ تادخپلی خور سرہ خہ تعلق داخستوا ورکولو وغیرہ قائم کرو ﴿۱﴾ قال العلامة التمرتاشی: ويحتمل بفعله وفعل مأموره في النكاح والطلاق والعناق والخلع..... والهبة والصدقة الخ.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا يتزوج)

نوستا بنخہ پہ تا باندی حرامیڑی ﴿۱﴾ اود عدت (دری حیضہ) دتیریدونہ پس بنخہ کہ چرتہ غواہی نو دویم کس سرہ نکاح کولے شی اوداسری بہ ددی سرہ جماع کوی، اود جماع نہ پس کہ چرتہ داسری غواہی نو بنخہ تہ دے طلاق ورکری اود طلاق ورکولونہ پس کلہ چہ عدت تیرشی نو کہ بنخہ چرتہ غواہی نو تاسرہ دوبارہ نکاح کولے شی ﴿۲﴾ - وهو الموفق

کومی بنخہ سرہ چہ زہ نکاح وکرم ہفہ پہ ما

باندی مطلقہ ثلاثہ دہ.. ددی حکم اود فضولی نکاح

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے بارہ کنبی چہ (۱) چہ یوکس اوئیل چہ دکومی بنخہ سرہ زہ نکاح وکرم نو پہ خدائی قسم کہ چرتہ زہ ہفہ تہ نزدی شم نو ہفہ پہ ما باندی حرامہ دہ (۲) یاد او وائی چہ کومہ بنخہ ما او کرہ نو ہفہ پہ ما باندی پہ درے طلاق باندی طلاقہ دہ، اوس کہ چرتہ دے سری تہ نکاح فضولی وکریشی نو طلاق واقع کیڑی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الواسع اکبریورہ..... ۷۱۹۱۴۱۹۷۵

الجواب: کلہ چہ فضولی عقد نکاح وکری اودا کس ئی قبول بالفعل کری یعنی مہر معجل ورکری وغیرہ نو دطلاق دو قوع نہ بہ بچ شی، کما فی رد المحتار ۲: ۶۸۱ اذا قال کل امرأة اتزوجها طالق، والحيلة فيه ما في البحر من انه يزوجه

﴿۱﴾ قال الحداد اليمني: واذا اضاف الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول ان دخلت الدار فانت طالق هذا بالاتفاق. (الجوهر النيرة ۲: ۱۱۰ کتاب الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة المرغينانی: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها والاضل فيه قوله تعالى فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره.

(هدایہ ۲: ۳۷۸ فصل فیما تحل بہ المطلقة)

فضولی و یحییٰ بالفعل کسوق الواجب الیها او یتزوجها بعد ما وقع الطلاق علیها (۱) او دسوال اول په صورت کښې هم دایلا یی طلاق نه دبیچ کیدو دا حیل ده او دبینونت حقیقه په صورت کښې تجدید دنکاح هم مخرج او حیل ده، کما مر (۲). وهو الموفق

په عرفی کلام طلاق سره طلاق نه واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زید عمرو ته او وئیل چه که چرته تا او دس اونه کړو نو په تا باندې خپله ښځه کلام طلاقه ده یعنې د طلاق سره ئې کلام لفظ او وئیلو، لیکن عمرو د اودس کولو باوجود ده په خبره باندې صرف او او کړو یعنې لفظ د طلاق وغیره ئې ذکر نه کړلو ددې الفاظو شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: روح الامین توردهیر صوابی ۴۱۵۱۹۹۰

الجواب: عمرو باندې ښځه طلاقه شوې نه ده ځکه دایمین عرفی کلامدې شرعی په دې طریق ده کلام تزوجت امرأة فهی طالق، کما فی الشامیه ۲: ۳۰۷ باب الصریح طبع حلبی، انه قد اشتهر فی رساتیق شروان ان من قال جعلت کلاما او علی کلاما انه طلاق ثلاث معلق وهذا باطل ومن هذیانات العوام (۳) انتهى. وهو الموفق

(۱) ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۷ باب التعليق

(۲) قال العلامة ابن عابدين: ان لفظ حرام معناه عدم حل الوطء وداوغيه وذلك يكون بالايلاء مع بقاء العقد وهو غير متعارف ويكون بالطلاق الراجع للعقد وهو قسمان بائن ورجعي لكن الرجعي لا يحرم الوطء فتعين البائن وكونه التحق بالصریح للعرف لا ينافي وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه شديدة ونحوه الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ قیل مطلب لا اعتبار بالأعراب هنا)

(۳) ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۵ اول باب الصريح

عوامی طلاق کلام لغوه اوبې اثره دي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو سړې داسې قسم او خوری چه، زه په طلاق کلام او په الله باندې قسم کومه او قران باندې قسم دې چه کوم شخصی تنظیم او د شخصی پالیسې لاندې په کوم تحریک کښې به حصه نه اخلم او په طور د منافقت به په دې جبهه کښې شمولیت نه کوم، دا واقع دیو اتحاد په صورت کښې شوي وه چه افغانی طالبانوپه عرض د اتحاد او تاکید دا الفاظ لیکلی وو اوس په مخالفت کولو باندې طلاق کلام واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: قاری غلام فاروق افغانی دارالعلوم رحمانیه پشاور ۱۹۸۵ ۱۰ ۱۲۱۱
الجواب: په صورت مسئله کښې صرف یو کفار په تقدیر د حنث واجب کیږي (۱) او دا طلاق کلام شرعی طلاق کلام نه دي بلکه عوامی طلاق کلام دي کوم چه لغوه اوبې اثره دي، کما فی ردالمختار ۲: ۵۹۰ باب الصریح قد اشتهر فی رساتیق شروان ان من قال جعلت کلاما او علی کلاما انه طلاق ثلاث معلق وهذا باطل ومن هذیانات العوام (۲). وهو الموفق

خما کلام طلاق دي. سره صرف یو طلاق رجعی واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه دوو ډلو کښې دقتل معامله وه بیاد مقتول او قاتل ددو ډلو په مینځ کښې فیصله شوي وه لیکن د مقتول د طرفه یو کس چه کله قاتل ځانته او موندونوپه قاتل باندې دوه ډزې وکړې لیکن ټوپک خراب شو هغه بیچ شو، بیا دې ډزې کولوواله قاتل ته او وئیل چه زه تا صرف په دې شرط پریرېدم چه ته کلام طلاق او کړې، قاتل درې (۱) قال العلامة المرغینانی: والمنعقدة ما يحلف على امر في المستقبل ان يفعله او لا يفعله واذا حنث في ذلك لزمته الكفارة.

(هدایة ۲: ۳۵۷ کتاب الايمان)

(۲) ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۵ اول باب الصريح

خلہ دخاورو گتھی او غورخول او وئی وئیل چه زما کلمہ طلاق دی، لیکن دا کس قاتل کلمہ طلاق نہ پیژندلو اوس ددی طلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: مولوی نعیم اللہ ساوتھ وزیرستان ۸۱۸۱ء ۱۹۸۴

الجواب: پہ دی قاتل باندی باقاعدہ یو طلاق رجعی نافذ کیڑی، پہ کوم کنبی چه دعدت تیرو لونه مخکنبی زبانی رجوع کافی ده (۱) او پہ دیکنبی نور خطرات نشته دی، کما فی ردالمحتار ۲: ۵۹۰ باب الصریح قد اشترت فی رسایق شروان ان من قال جعلت کلمہ او علی کلمہ انه طلاق ثلاث معلق وهذا باطل ومن هذیانات العوام انتهى (۲) پہ هر حال دا شرعی طلاق کلمانه دی بلکه عوامی طلاق کلمادی- وهو الموفق

د طلاق کلمہ حث کنبی د عمد او نسیان او د حیلى اومخرج حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبی چه یو کس قسم او کړوچه زه به دا کار نه کوم او که چرته اومی کړو نوچه کومې بنځې سره زه نکاح کوم هغه طلاق ده، ددی نه پس دده نه هغه کار هیر شو او وئی کړلو نوده خپل خان حاث او گنړلو او دوباره ئې قصد او عمد ا هغه کار او کړلو، اوس ددی خہ حکم دی ایایه ده باندی همیشه دپاره نکاح حرامه شوه یاد خلاصی دپاره خہ حیلہ شرعیہ شته؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد القادر هزاروی

الجواب: په حث کنبی د عمد او نسیان یو حکم دی، من فعل الخلو ف علیه مکرها

(۱) قال العلامة القهستانی: وصریحه ما استعمل فيه دون غيره مثل انت طالق ومطلقة وطلقتک ويقع به ای بمثل ما ذکر طلقة رجعية لا يحتاج الى تجديد النكاح ولا رضا المرأة الخ. (جامع الرموز ۱: ۵۵۸ کتاب الطلاق)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۵ اول باب الصریح)

اونا سیا فهو سواء (۱) (وهكذا في جميع كتب الفروع) (۲) او حیلہ کومه چه فقهاؤ په کتب فروع کنبی ذکر کړي ده واکتفی بعبارة الاشياء والنظر ۲۰ قوله فالحيلة ان يزوجه فضولي ويجيزه بالفعل (۳) هذا هو المختار كما في الزيلعي وعليه الفتوى كما في منح الغفار نقلا عن الخانية (۴). وهو الموفق

په الفاظ د طلاق کلمہ کنبی حیلہ او د اجازت بالوطی مسئله

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کنبی چه (۱) یو طالب العلم او وئیل چه که چرته زه دی کمرې ته داخل شوم نو په ماباندی کلمات زوجت طلاق ده، بیا دا طالب العلم کمرې ته داخل شو ددی نه پس دا طالب العلم کوم مفتی صاحب ته لارو مفتی صاحب او وئیل چه ته د فضولی په ذریعه نکاح کولې شی ددی نه پس دا طالب العلم کورته راغلو او پلارته ئې ذکر کړو چه ما داسې طلاق اچولی دی او دنکاح فضولی نه بغیر خه چاره نشته دی بیا پلار زوی ته نکاح فضولی او کړله او دمستلی بیانولونه پس ئې داهم او وئیل چه ته زما وکیل نه ئې اوتاته اجازت دی ددی خہ حکم دی؟ (۲) زمونږ علاقه کنبی دنکاح فضولی نه پس دوو کالو پورې واده نه شی کولې او خاوند خپلې بنځې سره هم نه شی ملاویدی، که چرته په کومه طریقه باندی ورسره ملاؤشی نو د

(۱) (هدایة ۲: ۳۵۷ کتاب الايمان)

(۲) قال العلامة الحصکفی: ولو الحالف مکرها او مخطئا او ذاهلا او ساهیا او ناسیا.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۵۳ مطلب فی الفرق بین السهو والنسیان)

(۳) (الاشباه والنظائر ۳۹۸ الفن الخامس فی الحیل السادس فی النکاح)

(۴) قال العلامة الشامی: هذا هو المختار كما فی التبيين وعليه اکثر المشائخ والفتوى علیه كما فی الخانية.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۱۵۰ مطلب حلف لا يتزوج فزوج فضولي)

وطی پہ دوران کنبی عزل کوی یاد منصوبہ بندی خہ طریقہ اختیاروی ددی متعلق وضاحت او فرمائی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الصمد بلوچستانی ۱۳۸۹ء ۱۹۸۹

جواب: (۱) پہ ظاہرہ دا الفاظ موجب طلاق نہ دی حکہ چہ پہ دیکنبی شرط او جزاء متحقق نہ دی (۱) او قسم او طلاق کنبی صرف نیت ناکافی وی، الا اذا تلفظ بهذا، کہ چرتہ مافلانی کار او کرلو نوهرخل چہ زہ نکاح کوم نوپہ ما باندی بنسخہ مطلقہ دہ، فیبتلی بما هو شاق و یحتال بما هو مستطور فی السؤال کما فی الهندیہ (۲) والشامیہ (۳) (۲) کوم خت چہ دی کس تہ اطلاع اوشی چہ زما د فلانی سرہ عقد فضولی شویدی نوپہ دی کس باندی فی الحال اجازت ورکول ضروری نہ دی پس کلہ چہ دا کس اجازت بالوطی او کپی نوددی نہ پس فلانی تہ زوجہ وئیل ضروری نہ دی، وهو واضح (۴)۔ وهو الموافق

﴿۱﴾ قال العلامة الشامي: قلت لكن قال في نور العين الظاهر انه لا يصح اليمين لما في البرازية من كتاب الفاظ الكفر انه قد اشتهر في رسايق شروان ان من قال جعلت كلما او على كلما انه طلاق ثلاث معلق وهذا باطل ومن هذيانا العوام فتأمل.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۵ باب الصريح)

﴿۲﴾ وفي الهندية: اذا قال كل امرأة تزوجها فهي طالق فزوجه فضولي واجاز بالفعل بان ساق المهر ونحوه لا تطلق بخلاف ما اذا وكل به لانتقال العبارة اليه.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۱۹ الفصل الثاني في تعليق الطلاق بكلمة كل وكلمما)

﴿۳﴾ قال العلامة ابن عابدين: اذا قال كل امرأة تزوجها طالق والحيلة فيه ما في البحر من انه يزوجه فضولي ويجيز بالفعل كسوق الواجب اليها.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۷ باب التعليق)

﴿۴﴾ قال العلامة محمد امين: (قوله وبالفعل) كبعث المهر او بعضه بشرط ان يصل اليها وقيل الوصول ليس بشرط نهر وكتفيلها بشهوة وجماعها لكن يكره تحريما لقرب نفوذ العقد من المحرم بحر قلت فلو بعث المهر او لا لم يكره التقييل والجماع لحصول الاجازة قبله. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۱۵۰ مطلب حلف لا يتزوج فزوجه فضولي)

پہ طلاق کنبی حیلہ اوپہ مذهب غیرباندی دفتوی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی کہ چرتہ یوکس او وئیل کہ چرتہ زہ، لو فعلت هذا الفعل الحرام فكلما تزوجت امرأة فهي على طالق ثلاثا، او وروسته هغه حرام فعل دده نہ صادرشی نو ایا شرعاً دده دیارہ خہ طریقہ دنکاح کولوشتہ او کہ نہ؟ ہمدارنگی ددی بارہ کنبی دمذهب غیردفتوی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد انور حقانی کوئٹہ شہر ۱۲ ربيع الثاني ۱۴۰۱ھ

الجواب: کوم کس چہ پہ طلاق کلما سرہ قسم او کپی مثل ان يقول: ان فعلت كذا فكلما تزوجت امرأة فهي على طالق ثلاثا، نوددی دیارہ دتوسط فضولی حیلہ بہر حال جائزہ، لما فی ردالمختار ۲: ۶۱۱ والحيلة فيه ما في البحر من انه يزوجه فضولي ويجيز بالفعل كسوق الواجب اليها انتهى ﴿۱﴾ قلت لا يلزم القبول بالفعل في مجلس النكاح نعم يلزم الايجاب والقبول في ذلك المجلس، اوداكس دضرورت پہ وخت کنبی یعنی کلہ چہ لواطت، زنا، استمناء بالكف وغيره کنبی واقع کیدل متیقن یا مظنون وی نوپہ مذهب دشوا فعباندی عمل کولی شی لیکن د عادل مفتی دفتوی نہ پس، لما فی شرح التنوير علی هامش ردالمختار ۲: ۶۱۳ بل افتاء عدل ﴿۲﴾ نوبت: کلہ چہ یوحنفی، پہ مذهب غیر باندی دفتوی ورکپی نو دا بہ حنفی شماریری، کما فی حيلة الناجزة ﴿۳﴾۔ وهو الموافق

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۷ باب التعليق)

﴿۲﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۹ مطلب في معنى قولهم ليس للمقلد الرجوع عن مذهبه)

﴿۳﴾ قال الشيخ اشرف على التهانوي: د غير مذهب اخستلو دیارہ دا شرط دی چہ د اتباع هو ی پہ وجه نہ وی بلکه د داعیہ ضرورت پہ وجه وی او ضرورت هغه معتبر دی کوم چہ اهل بصیرت علماء ضرورت او گنری اوداهم ضروری دہ چہ دفتوی ورکونکی داسی کس وی چہ هغه دیوماہر استاذ نہ فن حاصل کری وی (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

د معلق بالشرط طلاق عجیبہ صورت او د دویم واده د پاره حیلہ اوچل

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو کس په وخت د نکاح کښې د لاتدیني الفاظ اولیکل او ورښي کړل، چه فلانی منکوحه د مور په جوند کښې که چرته کوم دویم کس سره نکاح حقیقی یا غیر حقیقی، فضولی یا غیر فضولی، وکاله یا اصاله یا دلالة برابره خبره ده که په کومه د مذهبو اربعو کښې جائز وی او وې کړه نو دویمه ښځه د مسماة فلانی په موجودگی کښې د مذکوره الصدریه وصف سره په نکاح کښې راوړه نو هغه مطلقه مثلثه طلاق باندې طلاقه ده، یعنې درې شرائطو سره طلاقه طلاقه ده، اوس هغه کس ددې ښځې په موجودگی او زندگی کښې د دویمې ښځې سره نکاح کوی بلکه ښځې هم اجازت ورکړېدې، اوس د مذکوره لیک په موجودگی کښې دویم واده د پاره څه طریقه ده، بینوا توجروا

المستفتی: قاری محمد اکبر شاه گیلانی مری هزاره ۱۷۸۳، ۱۹۷۵

الجواب: دې کس ته بغیر د دینه هیڅ تدبیر او حیلہ نشته دې چه اولاکومی غیر مرغوبې ښځې سره نکاح او کړی نو هغه به مطلقه معلظه شی او د دینه پس مرغوبې ښځې سره نکاح او کړی په دیکښې څه خطر نشته دې، ځکه چه هغه کلما او دهغې کوم مرادف لفظ نه دې استعمال کړې، کما فی الدر المختار: وفيها کلها تنحل ای تبطل اليمين بطلان التعليق اذا وجد الشرط مرة الا في کلما الخ، هامش رد المختار ۲: ۶۸۸ (۱). وهو الموفق

که ستاځوی ته مې رښته ورکړله نوپه ما

باندې خپله ښځه طلاقه ده. نه مختصی او حیلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زید خپلې ځینې ته د (بقیه حاشیه) او اهل بصیرت دهغه په فقه کښې د مهارت تامه په حاصلیدو باندې شهادت ورکوی، لما قال الشامي في عقود رسم المفق الخ، (حیلہ ناجزه ... ۳۴، ۳۵ دغیر مذهب اختیارولو باندې اشکال او جواب.

(۱) الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۵۳۲ مطلب ما يكون في حكم الشرط باب التعليق

جهگړې په دوران کښې او وئیل که چرته ماستاځوي ته دخپلې لور رښته درکړله نوپه ما باندې خپله ښځه طلاقه ده، اوس هغه رښته ورکول غواړی لیکن په بل صورت کښې خپلې کښې د فساد خطر ده ددې دحل متعلق یو مولوی صاحب وئیلی دی چه د جینې پلار زید به په دې مجلس د انعقاد نکاح کښې نه وی او داجینې په خپله بالغه ده لهذا کوم دویم کس دې وکیل جوړ کړی نوپه دې صورت کښې نکاح به هم اوشی او پلار یعنې زید به دیمین د طلاق نه هم بچ شی، ایاپه شرعه کښې دا طریقه درست ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوفی محمد دین کوټ فتح خان ۱۹۷۲، ۹۱۹

الجواب: دا تدبیر او حیلہ درسته ده (۱) او که چرته دې کس په دې کلام باندې زیادت نه وی کړې نور رښته ورکولو په صورت کښې یو طلاق رجعی واقع کیږی (۲) په کوم کښې چه زباني مراجعت کافي دې، تجدید د نکاح یاد تحلیل ضرورت نشته دې (۳) - وهو الموفق

(۱) قال العلامة الحصكفي: ويحنت بفعله وفعل مأموره في النكاح لا الانكاح، قال ابن عابدين: أي التزويح فلا يحنت به الا بمباشرة وهذا في الولد الكبير او الاجنبى لما في المختار وشرحه حلف لا يزوج عبده او امته يحنت بالتوكيل والاجازة لان ذلك مضاف اليه متوقف على ارادته لملكه وللايته وكذا في ابنه وبنته الصغيرين لولايته عليهما وفي الكبيرين لا يحنت الا بالمباشرة لعدم ولايته عليهما فهو كالاجنبى عنهما فيتعلق بحقيقة الفعل. (ردالمحتار مع الدر المختار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا يزوج عبده كتاب الايمان)

(۲) قال العلامة الحداد اليمنى: واذا اضاف الى شرط وقع عقيب الشرط مثل ان يقول ان دخلت الدار فانت طالق هذا بالاتفاق لان الملك قائم في الحال والظاهر بقاؤه الى وقت الشرط ولانه اذا علقه بالشرط صار عند وجود الشرط كالمتكلم بالطلاق في ذلك الوقت. (الجوهر النيرة ۲: ۱۱۰ كتاب الطلاق)

(۳) وفي الهندية: الرجعة ابقاء النكاح على ما كان مادامت في العدة ان يراجعها بالقول وان راجعها بالفعل مثل ان يطأها او يقبلها بشهوة الخ.

(فتاوى عالمگیری ۲: ۲۶۸ الباب السادس في الرجعة وفيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

د مطلقہ مغلظہ نہ دوبارہ نکاح باندی

طلاق معلق نہ دویستلو حیلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوکس باندی جبرا طلاق ثلاثہ و اچولی شو، اوبیا دشرط هم جبرایہ ده باندی اولگولی شو کہ چرتہ تادوبارہ ددی بنجی سرہ دنکاح خواهش اوکرواوپہ نکاح باندی دی واخستہ نودا بنجہ بیا پہ تاباندی طلاقہ ده پہ طلاق ثلاثہ باندی، اوس پہ شریعت کنبی ددی خہ حکم دی؟ اوددی مشکل نہ دویستلودپارہ خہ لارہ ده؟
بینوا توجروا

المستفتی: قاری محمد خان باندہ پیران بفع مانسهره

الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی پہ دی سرپی باندی بنجہ مطلقہ مغلظہ شویده بغیر دتحلیل نہ چارہ نشته دی (۱) اود تحلیل نہ پس کہ چرتہ دی سرپی دی بنجی سرہ اصالة یا و کالة عقد نکاح و کرہ نود و وجود الشرط دوجی نہ دوبارہ مطلقہ مغلظہ کیری (۲) لهذا دتحلیل نہ پس کوم فضولی یعنی داسی کس کوم چہ دی خاوند وکیل نہ وی جور کیری دده دپارہ عقد نکاح و کیری اودا کس
(۱) قال العلامة احمد بن محمد القدوری: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة..... لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها.

(القدوری علی صدر الباب فی شرح الکتاب ۲: ۱۸۳ کتاب الرجعة)

(۲) قال العلامة الحصکفی: ويحتمل بفعله وفعل مأموره لم يقل وكيه لان من هذا النوع الاستقراض والتوكيل به غير صحيح في النكاح، قال العلامة الشامي: فلو حلف لا يتزوج فعقده بنفسه او وكل فعقد الوكيل حتم.

الدر المختار مع رد المختار ۳: ۱۲۹ مطلب حلف لا يتزوج

(خاوند) ئی قبول بالقول ونه کیری بلکه قبول بالجماع وغيره وکیری، صرح بمذه الحيلة في رد المختار (۱) والاشباه والنظائر (۲) وغيره.
نوٹ: دفسخ یمین د کولوپہ نسبت دا حیلہ بهتره ده، صرح به الشامي (۳) وهو الموفق

کہ چرتہ مادی کس سرہ ددویمی او دریمی نکاح نہ پس

هم خبری اوکری نودری طلاقہ نہ مخلص او حیلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ یوسری او وئیل کہ
(۱) قال العلامة الحصکفی: حلف لا يتزوج فزوجه فضولی فاجاز بالقول حتم وبالفعل لا يحتم به يفتی خانية. (الدر المختار علی هامش رد المختار ۳: ۱۵۰ مطلب حلف لا يتزوج فزوجه فضولی)
(۲) قال العلامة ابن نجيم: حلف لا يتزوج فالحيلة ان يزوجه فضولی ويجيزه بالفعل.
(الاشباه والنظائر ۳۹۸ الفن الخامس، الحيل في النكاح)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله وللحنفي تقليده الخ) اى تقليد الشافعي قال في البحر وللحنفي ان يرفع الامر الى شافعي يفسخ اليمين المضافة فلو قال ان تزوجت فلانة فهي طالق ثلاثا فتزوجها فخاصمته الى قاض شافعي وادعت الطلاق فحكم بانها امراته وان الطلاق ليس بشي حل له ذلك الخ..... وليس للمفتي الافتاء بالرواية الضعيفة وكونها افتى بها كثير من ائمة خوارزم لا ينفي ضعفها ولذا تقدم عن الصدر انه لا يحل لاحد ان يفعل ذلك وكذا ما تقدم عن الحلواني من انه يعلم ولا يفتي به فلو ثبتت هذه الرواية عن محمد او كانت صحيحة لبنوا الحكم عليها ولم يحتاجوا الى بنائه على مذهب الشافعي فهذا يدل على انها رواية شاذة كما يشير اليه كلام المجتبى المار فافهم هذا وفي البحر عن البزازية والتزوج فعلا اولي من فسخ اليمين في زماننا وينبغي ان يجرى الى عالم ويقول له ما حلف واحتياجه الى نكاح الفضولی فيزوجه العالم امرأة ويجيز بالفعل فلا يحتم وكذا اذا قال لجماعة لي حاجة الى نكاح الفضولی فزوجه واحد منهم. (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۸، ۵۳۹ مطلب في فسخ اليمين المضافة الى الملك)

چرتہ مافلانی کس سرہ خبری او کړې نوزمابه بنځه باندې درې طلاقه دې او که چرتہ ددویمې اودریمې نکاح نه پس مې هم خبرې او کړې نودرې طلاقه، اوس که چرتہ ده ددې کس سره خبرې او کړې نو دطلاق نه پس به حلاله کوی اویابه نکاح کوی اوس که چرتہ ددویمې نکاح نه پس ئې خبرې او کړې نو ایابه دې اولنی حلالې سره دا اول تعلیق باطل شویدي او که نه؟ که چرتہ باطل نه وي نو بیا خبرې کول هم ضروری دی په کومه طریقه دوباره دطلاق نه بچ کیدی شي؟ بینوا توجروا

المستفتی: لطف الله حقانی شب قدر قلعه چارسده..... ۱۲ رمضان ۱۴۰۹ هـ

الجواب: دا کس ددې دویمې نکاح نه پس ددې کس سره دې خبرې نه کوی او بنځې ته دې یو طلاق ورکړی او کله چه عدت تیرشی نودریم حل نکاح دی او کړی اوددې نه پس یو طلاق دې بنځې ته دجماع او خلوت نه مخکېنې ورکړی نوددې خلورمې نکاح نه پس دا کس ددې کس سره خبرې کولې شي لیکن ددې سړی په خپله بنځه باندې دیو طلاق حق پاتې دي-وهوالموفق

درې طلاق تعلیق نه د بچ کیدلو د پاره د فقهاء ذکر کړي شوي حيله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه درې رونه دې یوپه وجه دکورنې ناراضگي خپل اسباب بل کورته یوړل، سخر دته راغلو او تپوس ئې او کړو چه څه وجه ده چه دومره خفه شوې ئې واپس خپل رونه وروته کور راوړه، تانبو مشترک خوشحالي سره زندگي تیروله، ده په غصه کښې دا الفاظ اووئیل که چرتہ زه ټوله زندگي ددې رونه ورسره دخیر او شریعی غم او خوشحالي کښې شرکت او کرم او تعلق اوساتم نوزمابه بنځه په ثلاثه طلاق طلاقه ده، یعنی زه تر مرگ پورې ټوله زندگي ددوې سره کوم قسم تعلق نه ساتم، اوس پیش نظر دصله رحمی کښې اودرورولی پیش نظر ددې نه علاوه دځانله ژوند تیروولو اود کور په یواځې والې په وخت دعدم وجود کښې د تعلق ساتلو نه چاره نشته، اوس ددې شرعی حل څه دي؟ آیا داسې درست

دې چه داسرې خپل ځان حانت کړی، بیا حلاله او کړی، بعض علماء دا تدبیر خودلی چه ته رجعی طلاق ورکړه او عدت تیر کړه، اودهغې نه پس تعلقات اوساته یعنی واپس یوځای شي، اویا تجدید نکاح او کړه نو دطلاق مغلظه نه به هم بچ شي اودصله رحمې دگناه نه به هم بچ شي، ایاداحيله صحيح ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عماد الدین قریشی فورټ سنډیمن بلوچستان ۱۹۷۹ء ۸۱۷۸

الجواب: فقهاء کرامودا تدبیر په خپل عباراتو کښې لیکلی دی لهادادعمل لاندي راوستلې شي (۱)-وهوالموفق

په مقررہ تاریخ باندې رقم داداء کولو دطلاق قسم اوکړی

بیا دچیک په ذریعہ بیګ وروسته رقم اوکړی...

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زید اووئیل چه فلانی تاریخ ته مې ستادومره رقم ادا نه کړلو نوزمابه بنځه درې طلاقه ده، په مقررہ تاریخ باندې زید عمرو ته چیک ورکړو چه دادیبنک نه کیش کړه، عمرو په هم هغه ورځ چیک واخستو اودیبنک ته لاړو، منیجر هغه ته اووئیل چه دزید رقم خو مونږ سره نشته دي، لیکن مونږ به ئې تاسوته درکړو، په دویمه ورځ باندې په بینک کښې چتی وه، ددې نه پس دیبنک منیجر عمرو ته مطلوبه رقم ورکړو

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: فحيلة من علق الثلاث بدخول الدار ان يطلقها واحدة ثم بعد العدة تدخلها فتتحل اليمين فينكحها. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۵: ۵۳۵ قیل مطلب اختلاف الزوجين فی وجود الشرط)

وقال العلامة ابوبکر الحداد الیمینی: (قوله ولم يقع شيء) لانعدام المحلثة مثل ان يقول ان دخلت الدار فانت طالق ثم طلقها قبل دخول الدار فدخلت بعد الطلاق وانقضاء العدة ثم يستأنف العقد عليها وتدخل لا يقع شيء لانحلال اليمين. (الجوهرة النيرة ۲: ۱۱۲ کتاب الطلاق)

آیاد صورت مذکورہ مطابق دزید منکوحہ طلاقہ شوه اوکھ نه؟ دینک
منیجر د ادا کولو درقم په صورت کنبی وکالت شویا کفالت یا حواله؟

بینوا توجروا

المستفتی: عبد المتین مفتی ضلع پونچھ آزاد کشمیر... ۱۹۷۳ء ۱۰۴۱

الجواب: چونکہ زید په مقررہ تاریخ باندې رقم ادا کړې نه دې نه اصله اونه
وکاله، لهذا په ده باندې بنخه مطلقه شوې ده، لان المعلق بالشرط یجب ثبوتہ
عند ثبوت الشرط کما فی شرح المجلة ۵۴ وغیرہ (۱) او منیجر وکیل وی یعنی
د مالکانو د بینک اودهغوی د طرفنه بعض خلقتو ته د قرض ورکولو مجاز وی
پس په ظاهره دامعامله حواله ده- وهوالموفق

﴿۱﴾ (شرح المجلة ۱: ۲۳۲ القاعدة: ۸۲)

فصل فی عد الطلاق

والقاء الاحجار وغيرهما

صرف یودوه درې وئیلو سره طلاق نه واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره چه دیوسرې کوژدن اوشوه،
نکاح هم اوشوه، درخصتي نه مخکښې دناراضگې دوجې نه دې سړی صرف
یوده درې وئیلې دی، دطلاق څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا مفتی سید قمر صاحب دارالعلوم سرحد پشاور ۱۵۱۷۱۱۴۰ هـ
الجواب: داالفاظ دطلاق دپاره موضوع دي نه دانشاء دطلاق
دپاره (۱) همدغه رنگې دیکښې دکوم قسم اضافت او حکم هم نشته دي (۲)
پس ددې الفاظو وئیلو سره دطلاق واقع کیدو څه وجه نشته دي. وهوالموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى
الطلاق من صريح او كناية..... وبه ظهران من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ينوى
الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا يقع عليه..... وكذا ما يفعله بعض سكان
البوادي من امرها بحلق شعرها لا يقع به طلاق وان نواه.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۳۳ بعيد مطلب طلاق الدور كتاب الطلاق)
(۲) كه چرې دا شمير په عرف كښې طلاق او كڼرلې شى او په دې كښې دطلاق
حكم فرض كړې شى نو بيا هم طلاق نه واقع كيږي. په هندي كښې دى.
سئل الامام احمد القلاسى: عن وكز امرأته وقال اينك يك طلاق ثم وكزها ثانيا وقال
اينك دو طلاق وكذا الثالث (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

کانری غورخول او دیو دوه درې وئیل وغیره په باره کښې تفصیلی ستوی
سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه (۱) که چرته یو خاوند خپلې ښځې ته دطلاق په نیت باندې درې کانرې وراو غورزوې (۲) یا کانرې او غورزوې او یو دوه درې او وائی (۳) او یادا الفاظ او وائی یو دوه درې ته په ماطلاقه یې او یادا الفاظ او وائی چه ته په ماطلاقه یې یو دوه درې، ددې صورتونو حکم شرعی څه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم..... ۱۹۸۸ء ۷۱۱۰

الجواب: واضحه دي وی چه دطلاق دارومدار په لفظ باندې دي یا قائم مقام دلفظ باندې، کما فی ردالمحتار ۱: ۳۰۶ لان الطلاق او العتق لا يتعلق بالنية بل بالقول حتى لو نوى طلاقها او عتقه لا يصح بدون لفظ (۱) وفي ردالمحتار ۲: ۵۷۴ (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ على مامر. واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكناية المستبينة واشارة الاخرس واشارة الى العدد في قوله انت طالق هكذا (۲)

(بقیه حاشیه) قال تطلق ثلاثا فشيخ الاسلام يقول سمي الضرب طلاقا فيبطل والامام احمد يقول سمي الطلاق فيقع.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۸۲ الفصل السابع في الطلاق بالفارسية) فنقول: وفي الصورة المذكورة لم يسم الطلاق فلا وجه للوقوع عند القلانسی ايضا، او په دې الفاظو کی اضافت هم نشته، وقال ابن عابدين: ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۷ مطلب ان الصريح لا يحتاج في وقوعه الى النية). (از مرتب)

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۱: ۳۲۲ فرع في النية قبيل باب صفة الصلاة)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۳ اول كتاب الطلاق)

پس ددې قاعدې په بناء باندې کانرې غورزول یو لغو کار دې په دې سره طلاق نه واقع کیږي، کما فی ردالمحتار ۲: ۵۷۴ وبه ظهر ان من تشا جرمع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ينوي الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا يقع عليه كما افق به الخير الرملي وغيره وكذا ما يفعله بعض سكان البوادي من امرها بحلق شعرها (احلقى راسك) لا يقع به طلاق وان نواه (۱). وفي ۲: ۵۹۰ فلا يقع باللقاء ثلاثة احجار اليها او بامرها بحلق شعرها وان اعتقد باللقاء والحلق طلاقا كما قدمناه (۲) او ددې قاعدې په بناء باندې دیو دوه درې حکم هم همدغه دې ځکه چه دا لفظ نه صریح دي اونه کنایه اونه په دې کښې اثبات اونه نفی موجود ده اونه په دې کښې ښځې دطرف ته اضافت موجود دی.

اوپه صورت ثالثه کښې یو طلاق واقع کیږي ځکه که چرته د،، یو دوه درې،، لفظ سره کانرې شمارل مقصود وی نومعامله واضحه ده، او که چرته دطلاق شمارل مقصود وی نو چونکه په دې کلام کښې ثلاثا یاد دې د مساوی لفظ ذکر نشته دي نو بالضرورة دا خاوند د نیت شمار به مقصود وی یعنی خاوند ددې صریح لفظ نه ددرې طلاقه ورکولو قصد او اراده کړي وه نو ددې شمار کوی او قاعده داده چه صریح کښې دانیت نه درست کیږي، کما فی شرح التنوير وغيره (۳)، پس رکن د طلاق صرف باقی مانده لفظ کیږي.

واضح دي وي چه دیو دوه درې لفظ د مابعد سره نه دي تړلې شوي، نه مفعول مطلق دي اونه مفعول به وغیره دي، کما لا يخفى على من راجع الى المحاوره، پس که چرته ددې نه دطلاق شماره مرادواخلي نوبياهم مؤثر نه دي،

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۳ بعيد مطلب طلاق الدور)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۵ باب الصريح)

(۳) قال العلامة الحصكفي: ويقع بها اي بهذه الالفاظ وما بمعناها من الصريح..... واحدة رجعية وان نوى خلافها من البائن او اكثر..... اولم ينو شيئا.
 (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۳۶۶ باب الصريح)

ونظيره مافی ردالمختار ۲: ۶۲۷ فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلاثا فواحدة (۱) حكه چه په دي صورت كنبی ثلاثا نه دري مراد دي ليكن كله چه د محخكنبی جملی سره مربوط نه وو نولغوشو، نه صريح دي اونه كناية، نو همدارنگي كله چه د كلام په اول كنبی وي ليكن مربوط نه وي نولغو كيږي. اود صورت رابعه حكم هم دثالثه پشان دي (۲) - وهو الموفق

.. يودوه دري په ماطلاقه ده. متعلق استفسار باندې تفصيلی جواب

سوال: ريكارډ كنبی سوال موجود نه دي صرف دمستلى اهميت اود شيخ الحديث مولانا عبدالحق صاحب رحمته الله بانی او مهتمم جامعه حقانيه اكوره خټك دمن جمله تصحيح اود تصويب د وجهي نه جواب پيش كولوباندې اكتفاء كولو سره په فتاویٰ كنبی شاملولي شی -

استفتاء نمبر ۵۹۵۷ ۱۹۷۲، ۱۱۳۱

الجواب: محترم المقام جناب قاضي صاحب دامت برکاتهم

السلام عليكم نه پس عرض دي چه مسمى فلان اودده درشته دارو بيان

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لابه)

(۲) وقد رأيت ما افاده سيدى وشيخى ومولائى المحدث الكبير والفقير النبيل المفتى الاعظم العارف بالله مولانا مفتى محمد فريد دامت برکاتهم على هامش ردالمحتار بقلمه حيث قال: اعلم انه اذا قال الزوج (به ماطلاقه ئي يودوه دري) والقي ثلثة احجار فقل انها تصير مغلظة وقيل لا لانه يعد القاء الاحجار ظانا انه يقع به الطلاق وقيل اراد عد التطليقات، قلت: فلا يقع الطلاق بالشك مع ان العرف على الاول اى عد القاء الاحجار.

(هذا من افادات حضرت مفتى اعظم على هامش ردالمحتار ۲: ۴۵۳ بحث وركنه لفظ

مخصوص)

دادې چه ده دري كانړی وغيره او غورزول اود الفاظ ئي وئيلي دي،، يودوه دري په ماطلاقه ده،، نوددي متعلق باوجودد كافى تتبع صريح جزئية ملاؤنه شوه ددي وجي نه ما عرف او قواعدوته او كتل ديوطلاق رجعى د وقوع فتوى مي وركړيده حكه چه يودوه دري،، دعداوشمار كولو دپاره استعماليرى نو كه چرته خاوند او وائي چه،، په ما په دري شرطه طلاقه ده يودوه دري،، نودلته تعليل كنبی خه شك او شبه نشته برابره خبره ده كه د طلاق شمار مرادوي او كه دكانړو، ليكن كله چه دا او ائي،، چه په ماطلاقه ده يودوه دري يا دا او وائي،، يودوه دري په ماطلاقه ده،، نود خاوند مراد كه چرته دكانړو شماروي نوپه دي سره طلاق نه واقع كيږي، لعدم كونه من الفاظ التطلاق لا من الصريح ولا من الكناية، او كه چرته زړه كنبی نيت ددري طلاقوشمار مرادوي نوپه صريح كنبی دانيت نامقبول دي، في الدر المختار: ويقع بها اى بهذه الالفاظ وما بمعناها من الصريح واحدة رجعية وان نوى خلافها من البائن او اكثر. (هامش الرد ۲: ۴۴۲) (۱) او كه چرته دي الفاظو،، يودوه دري،، سره طلاق وركول مرادوي نودالفظ عد (شماره) دپاره موضوع او مستعمل دي نه دانشاء طلاق دپاره، لهذا ددي سره طلاق واقع كيدل به خلاف قاعده امروى، ونظيره مافی ردالمختار: وكذا ما يفعله بعض سكان البوادی من امرها بحلق شعرها لا يقع به الطلاق وان نواه (اى لعدم ذكره لفظ الطلاق لا صريحاً ولا كناية) (ردالمختار ۲: ۴۲۸) (۲) پس باقى پاتي شودالفظ،، په ماطلاقه ده،، نوپه دي سره يوطلاق رجعى واقع كيږي، ددي فتوي نه پس ماد حضرت شيخ الحديث صاحب مد ظله رحمته الله سره هم مشوره او كړله هغه او فرمائيل چه صرف تجديد دنكاح كافى دي، شايد هغوي په دي بنا باندې دا جواب وركړي دي چه دامجموعه دري كلمات بغيرد كمى اوزياتى نه طلاق دپاره استعماليرى نود مجموعي نه به يوطلاق بائن واقع شي، لعدم كوفا صريجة، اود دپنه پس صريح هم بائن كيږي، لهذا تجديد دنكاح كافى كيږي، دا

(۱) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۴۶۶ باب الصريح)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۵۳ كتاب الطلاق بعد مطلب طلاق الدور)

فتویٰ ما کافی سوچ نہ پس لیکلی ده په دې باندې حُما انشراح صدر دې تاسو داپه مکرر تنقیدی نظر سره مطالعه کړئ که چرته ستاسو تسلی اونه شوه نوموړته په غلطۍ باندې اطلاع او کړئ ددې دپاره چه مونږ ئې مخ نیوي او کړو-وهوالموفق

یودوه درې ته په ما باندې مور خور او

درې کانږې ئې هم او غورزول ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو سړې خپلې ښځې ته دجنگ او جدال په وجه غصه کښې راغلو وئې وئېل چه یودوه درې ته په ما باندې مور خور بلا حرف تشبیه او ددې الفاظوپه وئیلوسره درې کانږې هم او غورزوې ښځې طرفته، لیکن صراحة لفظ طلاق ئې اونه وئیلې، فتاوی دیوبند ۵: ۸ مفتی عزیز الرحمن فرمائی چه لفظ دمور او خور که چرته دطلاق په نیت هم او وائی نو طلاق نه واقع کیږي ځکه چه دا الفاظ نه خود کنایاتود طلاق نه دي اونه دا الفاظ دظهارنه دي اونه ایلاء ده، او فرمائی چه شامې کښې دې چه، ویدل علیه مانذکره عن الفتح من انه لا بد من التصريح بالارادة الخ، وفيه ايضا والذي في الفتح وفي انت امي لا يكون مظاهرا وينبغي ان يكون مكروها الخ، ومثله ان يقول لها يا بنتي اويا اختي ونحوه الخ لیکن مونږ ته اشکال په دې صورت کښې پیدا کیږي چه یو دوه درې وئیلونه پس ئې کانږې هم غورزولې دی او پښتانه رونه اکثر دطلاق په وخت کښې کانږې غورزوی اود دینه علاوه دغصې چه کوم حالت دې داهم په طلاق باندې دلالت کوی تاسو صاحبان دشرعی رائي نه خبردارې او فرمائی؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید احمد سردهیری پایان

الجواب: لاشک فی ان المراد من هذا اللفظ عد الطلاق كانه قال: "يو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه، لكن ليس في هذه الكلمات الحكم ولا الاضافة اليها والطلاق لا يقع بدونها كما صرحوا به ويشير اليه كلامهم ايضا كما في ردالمحتار

۲: ۶۲۷ فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلثا فواحدة فافهم (۱) وفيه ۲: ۵۹۳ ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضاقة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه (۲). وهوالموفق

یو دوه درې څلور کانږو سره..... طلاقه ده ددې مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه خاوند په کورنې جهگړه کښې دغصې په حالت کښې خپلې ښځې ته او وئیل چه ته یودوه درې څلور کانږو سره کوم چه زمونږ په عام عرف دې طلاقه ئې اوته په ما باندې زما مور او خور ئې، په دې سره کوم طلاق واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالقادر رزمک شمالی وزیرستان..... ۱۹۷۳ء ۴۱۸۱

الجواب: چونکه د عرف په بناباندې کانږې په طور د تعداد ذکر کیږي لهداپه دې سړی باندې ښځه مطلقه مغلظه شویده. وهوالموفق

یو دوه درې تا اوساتم نو مور اوساتم ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه څوک سړې دڅه ناخوځي وغیره په بناء باندې خپلې ښځې ته او وائی یودوه درې تا اوساتم نو مور اوساتم، ددې شرعی حکم څه دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: بابور اجه خان راولپنډی..... ۱۹۷۳ء ۱۷۱۲

الجواب: واضحه دي وي چه صرف یودوه درې نه صریح دي اونه کنایه بلکه عد او شماره ده او کله چه الفاظ دطلاق موجودنه وی نو صرف نیت او اراده کافی نه ده، قال العلامة الشامي في ردالمحتار ۲: ۴۲۸ وكذا ما يفعله بعض سكان البوادي

﴿۱﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لا به)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۷ مطلب الصريح نوعان رجعي وبائن)

من امرها بخلق شعرها لا يقع به طلاق وان نواه (۱) لیکن بعض علماء فرمائی
چہ ددی الفاظویہ وئیلوسرہ نبخہ بآئنه کیڑی (۲) او صرف تجدید دنکاح
کافی دی او واضحہ دی وی چہ دا الفاظ چہ، تا ساتم نومور به ساتم،
ظہار نہ دی، والذی فی الفتح وی انت امی لایکون مظاهرا، ردالمحتار ۲:
۵۹۲ (۳) او کہ چرتہ دی اخی لفظ پہ تشبیہ باندی محمول کری شی نو د
نیت پہ موافقت باندی به دالفظ ظہار یا طلاق جو ریڑی اود طلاق د نیت پہ
وخت کنبی تجدید دنکاح کافی کیڑی (۴) - وهو الموفق

(۱) ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۵۳ کتاب الطلاق بعید مطلب طلاق الدور

(۲) قال العلامة ابن البزاز الكردي: تراسه ذكر الصدر انه لا يقع لانه لا اضمار في
الفارسية والمختار الوقوع اذا نوى وقد ذكرنا عن صاحب المنظومة جريان الاضمار في
الفارسية ولفظه يحتمل الطلاق وغيره فاذا نوى تعين وفي موضع آخر قال الصدر يقع وقال
ابو القاسم لا وقال غيره ان في المذاكرة او الغضب يقع والا لا.

(فتاویٰ بزازیة علی هامش الهندیة ۳: ۱۷۹ مسائل الايقاع بلا قصد و اضافة)

وقال العلامة طاهر الانصاري: رجل قال لامرأته ترايكي وتراسه او قال تويكي سه،
قال ابو القاسم الصفار لا يقع شيء وقال صدر الشهيد يقع اذا نوى وبه يفتي.

(خلاصة الفتاوى ۲: ۹۸ الفصل الثاني في الكنايات جنس: ۴)

(۳) ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۲۶ باب الظهار

(۴) قال العلامة الحصكفي: وان نوى بانث على مثل امي او كامي وكذا لو حذف
على خانية برا او ظهرا او طلاقا صحت نيته ووقع ما نواه لانه كناية، قال ابن
عابدين: اي من كنايات الظهار والطلاق قال في البحر واذا نوى به الطلاق كان بائنا
كلفظ الحرام الخ.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۲۶ باب الظهار)

زہ زما درتہ اجازت دی یودوہ دری پہ دی سرہ طلاق نہ واقع کیڑی
سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ نبخہ او خاوند کنبی
جگہرہ راغلہ یودوہ لتی وھلوسرہ خاوند او وئیل چہ زما د خوانہ پاسہ، نبخہ
پہ جواب کنبی او وئیل چہ ماتہ د تللو اجازت را کرہ، خاوند پہ جواب کنبی
او وئیل، زہ زما درتہ اجازت دی یودوہ دری، کانری ئی ہم اونہ غورزول
اولفظ د طلاق ئی نہ دی وئیلی اونہ ئی ارادہ د طلاق وہ، ددی خہ حکم دی؟
بینوا توجروا

المستفتی: مولانا سخی بادشاہ تعلیم القرآن کرک ۱۲۹ جمادی الاول ۱۴۰۳ھ
الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی دانبخہ مطلقہ شوی نہ دہ (۱) حکہ چہ دی
خاوند عد الطلاق (شمارہ) کریدہ او محض عدد او عد سبرہ طلاق نہ واقع کیڑی،
کما يفهم من ما في الشاميه ۲: ۶۲۷ فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلاثا
فواحدة انتهى (۲) والوجه المراد من الثلاث ههنا الطلقات الثلاث لكنه لما انقطع عن
الفعل بقي عددا محضا (۳). وهو الموفق

(۱) دلته چہ خاوند کومہ رومبی جملہ استعمال کری دہ چہ لارہ شہ زما تاتہ
اجازت دی، دا الفاظ کنائی دی اود اذہی برابر دی او چونکہ دلته د خاوند نیت د
طلاق نہ وو پہ دی وجہ طلاق نہ دی واقع شوی

قال في الشامية: في شرح الجامع الصغير لقاضي خان ولو قال اذهي فتزوجي وقال لم انو الطلاق
لا يقع شيء لان معناه ان امكنك بحر على ان تزوجي كناية مثل اذهي فيحتاج الى
النية ويؤيده ما في الذخيرة اذهي وتزوجي لا يقع الا بالنية وان نوى فهي واحدة بآئنه.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۱۴ قبيل باب تفويض الطلاق)

(۲) ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لابه

(۳) قال العلامة الحصكفي: والطلاق يقع بعدد قرن به لابه نفسه عند ذكر العدد وعند
عدمه الوقوع بالصيغة.

(الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۴۹۴ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به)

یو دوه درې په ما باندې بنځه طلاقه ده. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه یو صاحب گوتې اوشمارلې اووې وئیل یو دوه درې په ما باندې بنځه طلاقه ده که چرې ما آئنده خپل رورته څه نصیحت او کړو، آیا په دې صورت کښې یو طلاق رجعی واقع کیږي او که نه مغلظ؟ په ظاهره داد مغلظ صورت معلومیږي لیکن بعض مفتیان صاحبان ددې گنجائش په بناء باندې چه خپله یو دوه درې د طلاق الفاظ نه دی اولفظ طلاق یواځې یو دې ددې وجې نه ده طلاق رجعی فتوی ورکوي، مولانا عزیز الرحمن صاحب د عزیز الفتاوی ۲۰۵:۲ باندې دا وائی که چرې طلاق ورکونکی او وئیل چه ماتاته طلاق درکړو او په ژبه ئې څه وئیلو بغیرده کانړونه په زمکه ویشته او اراده ئې ده درې طلاقووی نو طلاق مغلظ واقع کیږي ده عزت ده لارې جواب راکړه ستاسو شکر گزار یو؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبد القدوس صدر شعبه اسلامیات

اسلامیه کالج پشاور ۱۹۷۲ء ۱۲۱۹۱

الجواب: د ډیر تلاش سره هم صریح جزئی ملاونه شوه لیکن د مثالونو او شواهدو په بناء باندې جواب لیکلی کیږي، هغه دا چه په صورت مسئلې کښې یو طلاق واقع کیږي ځکه چه یو دوه درې د حساب او د شمار دپاره موضوع دی نه ده انشاء د طلاق دپاره، لعدم الحكم فی الاسماء المعدودة فلا یكون صریحاً ولا کنایة ونظيره ما اذا قال لها احلقى شعرك لا يقع به طلاق وان نواه صرح به العلامة الشامي فی رد المحتار ۵۷۳:۲ (۱) همدارنگه په عوامو کښې دامشهوره ده چه هغوی دکانړو وغیره د شمار لوته طلاق وائی نو که چرې په دې کښې حکم هم فرض کړې شی نوبیا هم طلاق نه واقع کیږي، ونظيره ما فی الهندیه: سئل الامام احمد القلانسی رحمته الله عن وكز امرأة وقال اينك يك طلاق ثم وكزها ثانيا

(۱) قال العلامة ابن عابدين: وكذا ما يفعله بعض سكان البوادي من امرها بحلق شعرها لا يقع به طلاق وان نواه.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۳ بعيد مطلب طلاق الدور)

وقال اينك دو طلاق وكذا الثالث قال تطلق ثلاثا شيخ الاسلام يقول سمي الضرب طلاقاً فيبطل والامام احمد يقول سمي الطلاق فيقع (۱: ۴۰۸) (۱) قلت وفي الصورة المسئلة لم يسم الطلاق فلا وجه للوقوع عند القلانسی ايضاً، بس صرف په دې الفاظو سره چه، په ما باندې طلاقه ده، طلاق رجعی واقع کیږي، وقلت واما مانسب الى عزيز الفتاوى فلم اجده ومع ذالك فهو مخالف لما في الخانية قال انت طلاق و اشار بثلاث اصابع ونوى الثلث ولم يذكر بلسانه فانها تطلق واحدة. (بحواله الشامي ۲: ۶۱۶) (۲) هذا ما عندي ولعل عند غيري احسن منه.

نوبت: تجديد دنكاح كول بهتر دي - وهو الموفق

صرف درې لكيري وهل، زه لارښه وئيلو وغيره مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زمونږ په کور کښې جهگړه اوشوه دې وخت کښې زماتره مونږ ته راغلوده ته کتلو سره می په غصه کښې په زمکه درې کرښې زر زر رابښکلې او په دې دوران کښې ماد خولې نه هیڅ لفظ اونه ویستلو ددې نه پس ښځې ته می او وئیل چه زه لاره شه، دې کتلو سره زماتره مطلب ووجه ښځه دکورنه او نه ځی اوماته غصه راغله، ما بیا او وئیل چه ته ځما کور کښې نه شی اوسیدلې ماهغې ته طلاق ورکړې دې، زماتره ماته او وئیل چه داتاخه او کړل؟ داسې طلاق نه واقع کیږي، ما او وئیل چه اوس زه د ښځه اوساتم نودخپل پلار ځوی به نه یم، دا ټول الفاظ اتفاقاً دخولې نه وتلی دی.....

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۸۲ الفصل السابع فی الطلاق بالالفاظ الفارسیة)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۸۲ مطلب فی قول الامام ایمانی کایمان جبریل)

وفي الهندية: ولو قالت لزوجها طلقني فاشار بثلاث اصابع واراد بذلك ثلاث تطليقات

لا يقع ما لم يقل بلسانه.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۷ الفصل الاول فی الطلاق الصریح)

د طلاق ہیخ نیت نه وو. اوس ددی الفاظوڅه حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: خادم حسین..... ۱۹۷۴ء ۲۱۱۱

الجواب: واضحه دي وی چه دري ليکري وهل اودري کانري غورخول
يولغوه (بي مقصده) کاردي دي سره طلاق نه واقع کيږي، لعدم الرکن وهو
اللفظ او مايقوم من الخط (۱) اودالفظ، زه، دکنایاتونه دي اويہ دي سره طلاق
بائن واقع کيږي کله ئي چه اراده دطلاق کړي وی. وهو المصريح في ردالمحتار ۲:
۶۳۶ (قوله قضاء) قيده لانه لايقع ديانة بدون النية ولو وجدت دلالة الحال (۲)
اودالفظ چه اوس که چري دابنځه اوساتم نودپلارخوي به نه يم طلاق نه دي
قسم عرفي دي (۴) بس مختصر داچه دطلاق دنيت په صورت کښي دنکاح

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق
من صريح أو كناية..... واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة المستبينة..... وبه ظهر ان من
تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احرار ينوي الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا
يقع عليه كما افتي به الخير الرملي وغيره.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۳ کتاب الطلاق مطلب طلاق الدور)

(۲) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۵۰۲ باب الكنايات)

(۳) وفي الهندية: ولو قال لامرأته انت طالق فقال له رجل ما قلت فقال طلقته او قال
قلت هي طالق فهي واحدة في القضاء كذا في البدائع.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۵ مطلب اذا كرر الطلاق..... ونوى الاخبار)

وفي الشامية: لو اخبر بالطلاق كاذبا لايقع ديانة.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۶ مطلب من الصريح الالفاظ المصحفة)

(۴) دا الفاظ قسم شرعي اود حلف ځني نه دي بلکه عام طور باندې خلق داسي
قسم الفاظ دتوثيق او تاكيد يا دكلام دبنائست په طور استعمالوي چه په دي
کښي حقيقت کښي قسم او حلف مراد نه وي،..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

تجدید کافی دي (۱) په دي شرط چه سوال کښي کښي زیاتي نه وي- وهو الموفق

په عد او عدد د طلاق کښي فرق

سوال: محترم جناب مفتی صاحب زید مجدکم

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! ما یوفتوه او کته په کوم کښي چه
تاسو لیکلي دي حاصل ئي دادې چه دقائل خپلي ښځي ته داوینا یودوه دري
دا اسم عدد محض بلاضافت دي پس دالغوه دي، بحواله ردالمحتار ۲: ۶۲۷
لیکن ماهغه په کتاب مذکوره صفحه مذکوره کښي اونه موندلو کيږي شي
چه دا اختلاف دنسخي نه مي نه وي موندلي لیکن ما په ۲: ۴۹۴ کښي د
موندلي دي والطلاق یقع بعدد قرن به لابه، لکنه لایفی بالمقصود فان المجرور المتصل

(بقیه حاشیه) قال العلامة ابن عابدين: وما روى من النهی محمول على الحلف بغير الله
تعالى لا على وجه الوثيقة كقولهم وایک ولعمري، ونحوه في الفتح وحاصله ان اليمين
بغيره تعالى تارة يحصل بها الوثيقة ای اثنان الخصم بصدق الحالف كالتعليق بالطلاق
والعتاق مما ليس فيه حرف القسم وتارة لا يحصل مثل وایک ولعمري فانه لا يلزمه
بالحنث فيه شيء فلا تحصل به الوثيقة بخلاف التعليق المذكور.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۳: ۵۰ مطلب في حكم الحلف بغيره تعالى)

او مفتی عزیز الرحمن صاحب رحمہ اللہ دیر سوال په جواب کښي لیکلي دي:

سوال: که دا او وائی چه که زه خپل کورته لاشم نود خپل پلار نه به نه يم، بيا که لار
شي نو کفاره لازمه ده يا نه؟ الالجواب: په دي کښي هيڅ کفاره نشته تلل صحيح
دي (عزیز الفتاویٰ ۱: ۵۷۲ کتاب الايمان)..... از مرتب

(۱) قال العلامة المودود الموصلي: وله ان يتزوج مطلقته المبانة بدون الثلاث في العدة
وبعد لها لان حل المحلية باق اذ زواله بالثالثة ولم توجد وانما لا يجوز لغيره في العدة تحوزا
عن اشتباه الانساب وهو معدوم في حقه.

(الاختيار لعلي المختار ۲: ۱۹۳ باب الرجعة)

فی لابه عائد علی صفة الطلاق لا علی العدد كما اوضحه فی رد المختار وجمع
الاخر، فان كان عندكم غیر هذه یکفی فی الباب فعلى الراس والعین وایضا قول
القائل الموصوف، یاسه مورکره زه، لیس بمنفصل بل هو متصل مثبت للاضافة
بانه نسب قوله یودوه درى اليها، وایضا ان لم یقع الطلاق باسم العدد فكیف یقع
بانت واحدة مع ان الواحد داخل فی العدد ههنا ویدخل فی العدد اصله وهو
الواحد، رد المختار ۲: ۴۹۴؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی عبدالستار نوشهره..... ۳۰۱۱۱۱۱۹۷۵

جواب: اعلم ان الکلام المعروف (یودوه درى ته په ما طلاقه ئی) لا یوجب
التغلیظ والتحلیل لان کلمه، یودوه درى، لا تعلق لها بما بعد هامن کونها
مفعولا مطلقا و غیره کما لا یخفی علی من تأمل ادنی تأمل بل معناها عدالشیئ
وتعداده من غیر اضافة لفظیه ولا معنویه و کذا لیست فیها معنی الانشاء والعدد المحض
لا یقع به الطلاق کما فی رد المختار ۲: ۶۲۷ فلو قال انت طالق وسکت ثم قال ثلثا
فواحدة (۱) ای لمافات الاتصال فبقی عددا محضا فکما لفظ الثلث لا یؤثر فکذا کلمته
یودوه درى فافهم وللتفصیل مقام آخر -

تنبيه:.... انت واحده من الفاظ الطلاق معناه انت طالق تطليقة واحدة فی شمل
على الاضافة والحکم. وهو الموفق

بی اراده خپلي بنخي ته یکدم

د. طلاق طلاق طلاق.. ونیلو حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه یو سړې بغیر د خه ارادې

(۱) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۹۵ قبیل مطلب فی قبل ما بعد قبله رمضان)

لر لونه خپلي بنخي ته یکدم طلاق طلاق او وائی بغیر د خه واقعي نه،
آیا په دې سره طلاق واقع کیږي؟ او کوم؟ کله چه د درې ځل و نیلو خه اراده نه
وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد ایوب لاهور کینت..... ۳۱۱۸۱۹۷۲

جواب: که چرې دې خاوند د تاسیس په اراده باندې د الفاظ و نیلی وی و هدا
هو الظاهر اذا كان الزوج عالما بحکام الطلاق ونتیجته، نود تغلیظ په وجه باندې
بغیر د تحلیل نه چاره نشته او که چرې د تاکید او اصرار په اراده ئې و نیلی وی
یا خه نیت ئې مستحضر نه وی نو صرف یو طلاق رجعی واقع کیږي، کما فی
الدر المختار: کرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، وفي رد المختار
۲: ۶۴۲ ای ووقع الكل قضاء وكذا اذا اطلق اشباه ای بان لم ينواسستينافا
ولا تأكيد لان الاصل عدم التاكيد انتهى (۱) قلت والفتوى على الديانة دون
القضاء فافهم (۲) وهو الموفق

بنخي ته صرف. یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه.. د ونیلو مسئله

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې باره کښې چه یو کس خپلي بنخي ته
(۱) (رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۳۹۹ فروع قبیل باب الکنايات)

وقال العلامة الاوزجندی: رجل قال لامرأته انت طالق انت طالق انت طالق وقال
عنيت بالاولی الطلاق وبالثانية والثالثة افهامها صدق ديانة وفي القضاء طلقت ثلاثا. (فتاویٰ
قاضی خان علی هامش الهندية ۱: ۳۶۱ کتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة محمد امين ابن عابدين: المراد من قولهم يدين ديانة لا قضاء انه اذا
استفتى فقيها يجيبه على وفق مانوى ولكن القاضى يحكم عليه بوفق كلامه ولا يلتفت الى
نيته اذا كان فيما نوى تخفيف عليه.

(تنقيح الفتاوى الحامدية ۱: ۳ فوائد بأداب المفتى)

د غصی پہ حالت کنبی پہ یوساه کنبی دالفاظ او وائی، یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه، اوددې نه مخکښې ئې څه الفاظ په خوله نه وی وئیلې، ددې واقعې نه پس دوه میاشتی اووه ورځو پورې ده طلاق مغلظه گنرلو او خپلې ښځې سره ئې قطع تعلق او کړو، بیایو مولوی صاحب راغلو وئې وئیل چې طلاق مغلظه دې سره نه واقع کیږی، بلکه طلاق بائن دې، او تجدید نکاح ئې او کړو، ډیره مهربانی ددې مسئلې وضاحت او کړئ چې دا طلاق بائن دې او که مغلظه، همدارنگه ددې مولوی صاحب څه حکم دې چاچه بغیر د حلالې نه تجدید نکاح او کړه؟ بینوا توجرو!

المستفتی: مولوی عبدالوحید مدرس مدرسه ریاله..... ۱۹۷۴ء ۱۲/۱۱/۱۶
الجواب: په ظاهره دې الفاظو باندې یو قسم طلاق نه واقع کیږی، لانه عد، وتعداد الطلاق ليس بالانشاء، ولعدم الاضافة الى المراجعة لالفاظ ولا معنى (۱) ومحض نية الاضافة لا يفيد (۲) كما في الهندية ۱: ۴۰۸ رجل قال لامرأته اكرتوزن مني سه طلاق مع حذف الياء لا يقع اذا قال لم ينو الطلاق لانه لما حذف لم يكن مضيفا اليها، وفيها ايضا ولو قالت: طلقني فضر بها وقال لها اينك طلاق لا يقع ولو قال اينك طلاق يقع (۳) هذا ما عندي ولعل عند غيري احسن منه. وهو الموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله كما افاده في الفتح، وحققه في النهر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۷ مطلب ان الصريح لا يحتاج في وقوعه ديانة الى النية)

(۲) يدل عليه ما في الشامية: فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلاثا فواحدة.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لابه)

(۳) (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۸۲ الفصل السابع في الطلاق بالالفاظ الفارسية)

تاته یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه دی که چرې

ته می پریخودی نو مورې پریخوده. ددې حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې باره کښې چې يو کس مختار خپلې ښځې ته طلاق ورکړې دې واقع څه په دې ډول ده چې گواه مستری فلان کوم چې دده کور جوړولو بيان کوی چې مختار د ځنگل نه لرگی راوړل راغلو دده د ښځې او مور په مینځ کښې سختې خبرې او تکرار کیدو، ښځې د نوي تعمير مکان پلستر کولو چې مختار هغه وهله مادهغه مور او خور ونيوله بهر مې راوستل دې د غصې په وخت کښې هغه خپلې ښځې ته وئیل چې زما د کور نه زه مگر هغې د تلونه انکار او کړو چې زه همداسې هېڅ کله نه ځم دې وخت کښې مختار او وئیل چې تاته یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه دی که چرې ته مې کور کښې پریخوې نو خپله دا مور به مې پریخیوی کومه چې مخامخ ولاړه وه، دویم گواه یو شپونکې دې وائی چې ما تقریباً ۲۲۰ گز په فاصله باندې چیلئ څرولې چې ددوئ په مینځ کښې جهگړه شوه او مختار او وئیل چې تاته یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه دی که چرته ته مې کور کښې پریخوې نو د مور نوم ئې واخستو چې دابه مې پریښیوی، اوس د مختار بیان دادي چې مالرگی راوړل راغلم زما د مور او ښځې په مینځ کښې جهگړه وه ما ښځه او وهله په کوم باندې چې مستری ځما مور او خور ونيول او بهر ئې راوستل اوس ماته علم نشته چې ما کوم الفاظ استعمال کړي دی وروسته ماته خلکو داسې خبرې شروع کړې چې تاته درې طلاقه ورکړې دی لیکن زه خپله ښځه هېڅ کله نه پرېږدم داهم وائی چې دویم گواه هلته نه وو او د یو گواه گواهی قبوله نه ده، اوس د مختار د ښځې بیان دادي چې ما د نوي کور پلستر کولو زما او زما د خوا ښې په مینځ کښې په کورنۍ خبرو باندې دخولې جهگړه وه چې زما خاوند زه او هلم چې زما د کور نه اوځه، ما صفا جواب ورکړو چې زه نه ځم، په دیکښې فوراده د الفاظ او وئیلې چې تاته یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه دی، او که چرته ته مې پریخودی نو مور به مې پریخیوی، بیازه خپلو والدینو کره لارم اوس سوال دادي چې صورت مذکوره کښې د طلاق څه حکم دې؟

دگواهانو څه حیثیت دې؟ بینوا توجرو!

المستفتی: مولوی عبدالشکور د اخلی گهمبیر لوری هزاره... ۱۹۲۹ء ۱۱/۸

الجواب: کہ چرتہ مسمیٰ مختار د اطلاق د غصی دوجی نہ شوی وی او طلاق بی ہوشہ ئی ورکری وی اود مختار د غصی پہ وجہ پہ مقامی خلقوباندی پتہ نہ وی پہ دی تقدیر باندی کوم طلاق واقع نہ دی، صرح بہ فی ردالمحتار: ۲: ۵۸۷ (۱) او کہ چرتہ مختار د غصی پہ وخت دی حالت تہ رسیدل ثابت او معروف نہ وی نو دویم گواہ کہ چری سماع اولیدل نہ بغیرداشتبہ باندی گواہی د حکم یا د حاکم پہ مخکبندی ادا کرہ (۲) نو د بنسختی د مطلقہ مغلطہ کیدلو فیصلہ بہ خلاف شرع نہ وی، لتحقق شہادۃ الاثنین (۳)، وهو الموفق

دیو طلاق دودہ طلاقہ درې طلاقہ دونیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کبني چه کس د غصې په ﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: فالذي ينبغي التعويل عليه في المدهوش ونحوه اناطة الحكم بغلبة الخلل في اقواله وافعاله الخارجة عن عادته وكذا يقال فيمن اختل عقله لكبر او لمرض او لمصيبة فاجأته فمادام في حال غلبة الخلل في الاقوال والافعال لا تعتبر اقواله وان كان يعلمها ويريدها لان هذه المعرفة والارادة غير معتبرة لعدم حصولها عن ادراك صحيح كما لا تعتبر من الصبي العاقل الخ.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۳ مطلب في طلاق المدهوش)

﴿۲﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانی: يلزم ان يكون الشهود قد عاينوا بالذات المشهود به وان يشهدوا بذلك الوجه..... والامور التي يعتذر على كثير من الناس مشاهدتها ويبقى احكامها ممر الدهور يجوز الشهادة بها بالتسامع وهي النسب والنكاح والدخول بالزوجة وولاية القاضي والموت واصل الوقف (معين القضاة والمفتين ۲۸ الفصل الثاني في كيفية اداء الشهادة)

﴿۳﴾ قال العلامة الحصكفي: ونصابها لغيرها من الحقوق..... ما لا او غيره كنكاح وطلاق..... رجلان..... او رجل وامرأتان.

(الدرالمختار على هامش ردالمختار ۳: ۴۱۳ كتاب الشهادات)

حالت کبني خپلې بنسختي ته وائي يو طلاق دودہ طلاقہ درې طلاقہ، بله کومه خبره دده دخولي نه نه ده وتلې ددی څه حکم دي؟ بينوا توجروا
المستفتی: عبدالرزاق راولپنډی..... ۱۲ ستمبر ۱۹۷۹ء

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دي کس باندې بنسخته نه ده مطلقه شوي دا الفاظ دعداوشمار دپاره وضع شوي دي نه د حکم او انشاء دپاره (۱) وهو الموفق
یودوه درې طلاقہ دی باندې بنظام الفتاویٰ اعتراض اود مفتی صاحب جواب

سوال: بحضور سیدی وشيخي ومولائي حضرت مولانا مفتی محمد فرید صاحب دامت برکاتهم! دام المدارس جامعہ دارالعلوم دیوبند اندیا حضرت مولانا مفتی نظام الدین اعظمی صاحب مدظلہ العالی د جدید مسائل او معاملاتو په باره کبني منتحب دفتاوو مجموعه په نوم د...، منتخبات نظام الفتاوی،، په حال کبني شائع شوي ده په هغې کبني ستاسو صاحبانو یو فتوی هم په اشاعت کبني شامله ده دکوم په باره کبني چه حضرت مولانا مفتی نظام الدین اعظمی صاحب مدظلہ څه اعتراض کړي دي دخپله طرفه ئي تفصیلی جواب لیکلي دي،

﴿۱﴾ که څوک سرې صرف دا الفاظ ادا کړي "یو طلاق دودہ طلاق درې طلاق،، نو دا طلاق شمیرل دی په دي کبني د هست یا نیست حکم نه دي لگولې شوي،
فليراجع الى محاورۃ السليمانيين.

وقال العلامة الشامي: ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله كما افاده في الفتوح. (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۶۷ مطلب ان الصريح لا يحتاج في وقوعه ديانة الى النية)

وهكذا يشير اليه كلام الفقهاء ايضا كما في الشامية: فلو قال انت طالق وسكت ثم قال ثلاثا فواحدة.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق يقع بعدد قرن به لا به)

لاندی من او عن ذکر کبری، تا سو صاحبان خپله معائنہ او کړئ خپله رایہ بیان کړئ چه د بنده فقیر تسلی اوشی؟

نظام الفتاویٰ صفحہ ۲۱۹ جلد ۲ کنبی عبارت دادی:

سوال: څه فرمائی علماء دین دې مسئلې کنبی چه زید د الفاظ او وئیل یودوه درې طلاق ده په ماباندې دخپلې منکوحي زینب په باره کنبی که چرې دا زما کورته واپس راغله لیکن نیمه گنټه پس زینب کورته راغله دا طلاق مغلظه شو؟

الجواب: وبالله التوفیق: په دې کنبی د حرمت مغلظه کیدلو هیڅ وجه نشته، لانه عد الطلاق اولاً وعد الطلاق لیس بطلاق فبقی لفظ الصریح وهو یوجب الرجعة كما فی الشامی. وهو الموفق

والله اعلم بالصواب..... مفتی محمد فرید عفی عنه

په دې جواب باندې سوال:

په دې کنبی مدخول بها او غیر مدخول بها آیا برابر دی؟ همدارنگه دا عبارت په شامی صفحہ مذکوره کنبی نشته دې، په شرط مقدم او مؤخر کیدلو کنبی مسئله هم داسی ده؟

الجواب: جناب یودوه درې نه صریح دې اونه کنایه دې صرف عدد طلاق دې، همدارنگه په دې کنبی حکم هم نشته دې او دخبریه محوله په بناء باندې داسې عدد سره طلاق نه واقع کیږی، په دې کنبی د عدد په ماباندې د طلاق کیدلو سره څه تعلق د ظرفیت یا مصدریت نشته دې، بس صرف یو طلاق په ما باندې طلاقیدو په بناء باندې واقع کیږی، په دې کنبی د مدخول بها او غیر مدخول بها یوشان حکم دې.

جواب: دمفتی نظام الدین الاعظمی صاحب:

دا جمله (یودوه درې) په مختلف علاقو کنبی دمختلف محاورو مطابق وئیلی شی نو په دغه علاقه کنبی ددغه علاقې دمحاورې مطابق حکم کیږی، په تقاضا د آیت کریمه وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه. (الایة) پس کومه علاقه

کنبی چه عرف عام او مشهوروی چه مذکوره جمله یواځې دخپل قوه ظاهرولو دپاره او مخاطب دخپلې ارادې نه خبرولو دپاره وائی اوددې تعلق ددې نه وروسته لفظ سره نه وی نو په دغه علاقه کنبی په دې سوال کنبی دې ذکر شوي جملې باندې په صرف دیو طلاق واقع کیدو حکم کیږی- او کومه علاقه کنبی چه دا عرف عام مشهوروی چه دامذکوره جمله (یودوه درې) ددې نه وروسته لفظ به د شمار دپاره وائی نوددې نه وروسته لفظ معدودوی او مفهوم چه داوی (یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه) پس دغه علاقه هغه کنبی په دې سوال کنبی دمذکوره جملې نه درې طلاقه واقع کیږی حرمت مغلظه وی او کوم علاقه کنبی چه ددې دواړو عرفونو نه یو عرف نه وی هلته به د خاوند وینا ته اعتباروی کوم به چه هغه سره د قسم نه بیانوی، لهذا دده دا دواړه جوابونه نیمگړی دی. فقط والله تعالی اعلم

کتبه: الاحقر نظام الدین غفرله دارالعلوم دیوبند..... ۲۹/۵/۹۹ هـ

المستفتی: محمد وهاب عفی عنه مرتب فتاویٰ فریدیہ..... ۲۰۰۱ء ۲۵/۷

جواب: (۱) (یو دوه درې ته په ماباندې طلاقه ئی) د تغلیظ په اراده باندې دا استعمال غلط دې، دې سره طلاق رجعی واقع کیږی ځکه چه (یودوه درې) د څه څیز شماره کیدلې شی نه انشاء، او که چرته دامراد وی چه (یو طلاق دوه طلاقه درې طلاقه) نو دا د طلاق شماره ده دیکنبی حکم نشته دې نه هست نه نیست، او که چرې ائنده جمله (په ماباندې مطلقه ده) ددې خیال او کړې شی نوددې جملې سره هیڅ رابطه نشته دې نه دمفعول مطلق اونه د تمیز وغیره، دا دخپل فاسد گمان شماره ده، فلیراجع الی محاوره السلیمانین.

وهو الموفق محمد فرید عفی عنه

(۲) څه ورځې پس حضرت مفتی صاحب دامت برکاتهم په دې باره کنبی دویم جواب هم اولیکو او ما ته ئې را کړو دا استفادې دپاره هغه هم دلته کنبی ذکر کولې شی:

پہ پینستو کنبی چہ کوم دادستوردی چہ کله خووک خیلې بنځې ته او وائی (ته طلاقه ئې یودوه درې) نودې سره طلاق مغلظه نه واقع کیږي، ځکه چې (۱) دې الفاظونه مراد عد او شماره وی نه انشاء طلاق (۲) همدارنگه دا اسماء معدوده دې په دې کنبې حکم د... دې... یا... نه دې... نه وی (یعنی هست یا نیست) (۳) که چرې دې کنبې حکم او منلې شی چہ ددې معنی (یو طلاق دې دوه طلاقه دې درې طلاقه دې) نود محاورې په بناء باندې د... په... لفظ ضروری دې... ته په یو طلاق طلاقه ئې ته په دوه ته په درې... حالانکه د... په... لفظ نه وی (۴) او که چرې دا کس ددریو طلاقونیت او کړی او دا الفاظ یودوه درې ددې منوی تفصیل وی نو صراحتاً طلاقو کنبې ددریو طلاقونیت غیر صحیح دې- وهو الموفق

کتبه محمد فرید عفی عنه

(۳) ددې نه وروسته بنده فقیر حضرت مفتی صاحب دامت برکاتهم ذاتی نسخه شامې باندې دحضرت صاحب دلاس لیکلې یو حاشیه او کته، دمستلې په مناسبت باندې هغه دلته نقل کول مناسب دی:

«اعلم انه اذا قال الزوج... (په ماطلاقه ئې یودوه درې)... والقی ثلاثاً احجار، فقیل انها تصیر مغلظه، وقیل لا، لانه یعدالقاء الاحجار طائناً یقع به الطلاق، وقیل اراد عدالتطليقات، قلت: فلا یقع الطلاق بالشک مع ان العرف علی الاول ای عدالقاء الاحجار... (هذاما حرره الشیخ علی هامش الشامیه بقلمه)..... (از مرتب)

صرف په کانړي ویشلو سره طلاق نه واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبې چہ ماجواری هم کوله او یوکس سره مې مزدورې هم کوله یو ورځ ما هغه نه پیسې او غوښتې هغه زما په لاس کنبې درې کانړي کینودل هیڅ ئې اونه وئیل او ما هم هیڅ اونه وئیل، بیا هغه ته او وئیل چہ دا او غورزوه او اوایه چہ زه جواری نه کوم، مالاس کنبې واغستل هغه کانړي مې او غورځول او په خوله مې څه اونه وئیل، ایا په دې سره طلاق واقع شویږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسحاق عرب امارات..... ۱۲ ربيع الاول ۱۴۲۲ هـ

الجواب: صرف په کانړو غورزو لوباندې طلاق نه واقع کیږي دطلاق دپاره الفاظو د طلاق باندې تلفظ یا لیکل ضروری دی، کما فی ردالمحتار ۲: ۵۹۰. فلیقع بالقاء ثلاثة احجار اليها وبامرها بحلق شعرها وان اعتقد الالقاء والحلق طلاقا كما قدمناه لان ركن الطلاق اللفظ او ما يقوم مقامه مما ذكر كما مر (۱). وهو الموفق

د درې کانړو اغستلو او یو دوه درې

ونیلو اود لفظ طلاق نه ونیلو حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبې چہ یو بنځې خاوند ته او وئیل چہ ماته طلاق را کړه، دزیاتې وینانه پس خاوند درې کانړي واغسته بنځې ته ئې او وئیل، یودوه درې، اود طلاق لفظ ئې نه دې وئیلې، ددې څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل مولی..... ۱۹۷۲، ۲۸۲۱

الجواب: په صورت مسئله کنبې طلاق نه دې واقع شوې، ځکه چہ دا الفاظ دعد یعنی د شمار دپاره استعمالیږي دون الانشاء، والعدد المحض من دون الحكم لا یقع به الطلاق ونظيره ما فی ردالمحتار ۲: ۶۲۷. فلو قال انت طالق وسکت ثم قال ثلثاً فواحدة انتهى (۲) فلفظ الثلث یرید به الطلاق جزماً ولكن لما انقطع عن قوله انت طالق فبقی عدد محض من غیر حکم. وهو المصوب

د بنځې په لاس کنبې جدا جدا کانړي ورکړي

او او وائی ته زمانه آزاده ئې. ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبې چہ یوکس خیلې بنځې

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۵ اول باب الصریح)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۹۵ مطلب الطلاق یقع بعدد قرن به لابه)

تہ یو کانرې لاس کښې ورکړی او اوای چې یو کانرې اوبیادویم کانرې بیادریم او په آخر کښې اوای چې تہ زمانه ازاده ئې، یعنی درې طلاقه ئې مراد وی، اود ښځې هم خواش داوی چې زه دده نه آزاده شم نو داصورت دبائن دې که دمغلظ؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ رحمت الله کنديان شريف

جواب: کانرې ورکول او کانرې شمارل لغوه کارونه دې دې سره طلاق نه واقع کیږي. لعدم کوهما من الفاظ الصریح والکنایات، صرح العلامة الشامي بالاول والثاني في حکم الاول (۱) اود الفاظ چې تہ زمانه ازاده ئې صریح دې اود عرف په اصطلاح باندې هغه صریح په کوم باندې چې طلاق واقع کیږي هغه بائن وی. کماحقه العلامة الشامي في لفظ الحرام فليراجع الى ردالمحتار ۲: ۳۰۰ (۲، ۳). وهو الموافق

﴿۱﴾ قال العلامة محمد امين ابن عابدين: ان من تشاجر مع زوجته فاعطاها ثلاثة احجار ينوي الطلاق ولم يذكر لفظا لا صريحا ولا كناية لا يقع عليه كما افتي به الخیر الرملى وغيره.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۳ كتاب الطلاق بحث وركنه لفظ مخصوص)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: والحاصل ان المتأخرين خالفوا المتقدمين في وقوع البائن بالحرام بلانية حتى لا يصدق اذا قال لم اتو لاجل العرف الحادث في زمان المتأخرين فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف كما في زمانهم واما اذا تعورف استعماله في مجرد الطلاق لا بقيد كونه باثنا يتعين وقوع الرجعى به كما في فارسية سرحتك ومثله ما قلناه في اول باب الصريح الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۰۳ قبيل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

﴿۳﴾ وقد رأيت على هامش نسخة الشامية من قلم سيدى وشيخى ومولائى المحدث الكبير والمفتى الاعظم مولانا مفتى محمد فريد دامت برکاتهم انه قد كتب وعلق على الشامية في باب الصريح مطلب سن بوش يقع به الرجعى حيث قال: اعلم ان قول السليمانين "برى من خوده" جهوزديا "اي ترکتها"..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

.. ته په ماباندې په درې کانرو باندې طلاقه ئې کښې د دوو معنوا احتمال دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چې یو ښځې خپلې خواښې سره جهگره کوله دجهگرې په وخت کښې خاوند حاضر شو او خپله ښځه وهل ئې شروع کړل او په دې الفاظو ئې طلاق ورکړو، ته په مایه درې کانرو طلاقه ئې، ښځه خپل کورته لاړله تقریباً میاشت پس خاوند جرگه او کړله او وئی وئیلې چې زه په قسم سره وایم چې ما طلاق نه دې ورکړې او ښځه باقاعدہ وائی چې ماته ښه معلومه ده چې ده ماته طلاق را کړې دې لیکن دښځې سره گواه نشته، اوس په دې الفاظو سره کوم یو طلاق واقع شوی دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل سبحان چارسده..... ۱۹۸۴، ۸۱۸۱

الجواب: واضحه دیوې چې دا کلام، چې په مایه درې کانرو طلاقه ئې، دوه معنی لری (۱) اول دا چې ته په ماباندې داسې طلاقه ئې څنگه چې خاوند درې کانرې او غورزوی او او وائی یو دوه درې ته په ما طلاقه ئې، اود دې معنی په تقدیر باندې صرف یو طلاق واقع کیږي، (۲) دویم دا چې ته په ماباندې په درې طلاقو باندې مطلقه ئې اود کانرونه په طلاق تعبیر او کړی نو دادشیخ الاسلام په نزد باطل کیږي اود احمد قلانسی په نزد درې طلاقه واقع کیږي،

(بقیه حاشیه) ومثله کنایه فی العربیة کذا فی السلیمانیة لانه ینستعمل شائعا فی غیر الطلاق ویراد به الطلاق عند القرائن الخارجیة فالظاهر انه کنایه فی السلیمانیة ایضا فاذا کرره فیقع به الواحده لان البائن لا یلحق البائن ولو سلم انه صریح فالمتعارف به وقوع البائن لانهم یقصدون ذلك فافهم.

(هذا من افادات شیخی دامت برکاتهم)..... (از مرتب)

کما فی الہندیہ ۱: ۴۰۸ الفصل السابع فی الطلاق بالالفاظ الفارسیة (۱) بس کہ چری پہ صورت مسئلہ کنبی خاوند منکروی اود بنیخی سرہ گواہ نشته دی نو خاوند بہ قسم او کری اوزبانی مراجعت بہ ہم او کری چہ پہ یقین باندي عمل متحقق شی۔ وهو الموفق

پہ دریو گوتو باندي اشارہ او یو خل د طلاق و نیلوحکم

سوال: څہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې پہ بارہ کنبی چہ تہانیداریو کس تہ او وئیلې چہ او وایہ پہ ماباندي بنیخہ طلاقہ دہ کہ چری مادغہ کارکری وی، اودی سرہ ئی دلاس پہ دریو گوتو اشارہ او کرلہ اودی کس دہغہ درې گوتی پہ لاس کنبی او نیولې او صرف دومرہ ئی او وئیل چہ پہ ماباندي طلاقہ دہ کہ چری مادغہ کارکری وی لیکن پہ حقیقت کنبی دہ ہغہ کارکری دی، نودی سرہ کوم یو طلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد امیر بجلی گھر رامداس پشاور... ۱۹۸۲ء ۱۵۱۶۲۵
الجواب: کہ چری پہ صورتہ مسطورہ کنبی د (ہکذا) لفظ نہ وی وئیلې نود حنث پہ صورت کنبی صرف یو طلاق رجعی واقع کیږی، کما فی رد المحتار ۲: ۶۱۶ باب الصریح، قوله ولولم یقل ہکذا ای بان قال انت طالق و اشار بثلاث اصابع ونوی الثلث ولم یدکر بلسانہ فانت تطلق واحدة، خانیة (۲). وهو الموفق

﴿۱﴾ وفي الہندیة: وفي مجموع التوازل سئل شیخ الاسلام عن ضرب امرأته فقال دار طلاق (خذی الطلاق) قال لا تطلق وسئل الامام احمد القلاسی رحمہ اللہ تعالیٰ عن وکز امرأته وقال اینک یک طلاق (هاک طلقہ) ثم وکزها ثانيا وقال اینک دو طلاق (هاک طلقین) وكذا الثالث قال تطلق ثلاثا فشیخ الاسلام یقول سمي الضرب طلاقا فیبطل والامام احمد یقول سمي الطلاق فیقع.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۸۲ الفصل السابع فی الطلاق بالالفاظ الفارسیة)

﴿۲﴾ (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۸۶ بعید مطلب فی قول الامام ایمانی کایمان جبریل)

پہ یوسوال باندي دوبارہ استفسار

او د دارالعلوم کراچی فتویٰ

سوال: محترم مفتی صاحب اددی استفتاء او جواب یونقل دارالعلوم کراچی نمبر ۱۴ تہ ہم لیگلې وو، ددی جواب حرف بحرف لاندي نقل کیږی۔

الجواب: فی الدار المختار فی ایمان الفتح مالفظہ وقد عرف فی الطلاق انه لو قال ان دخلت الدار فانت طالق ان دخلت الدار فانت طالق ان دخلت الدار فانت طالق وقع الثلاث فتح اقره المصنف ثم رده. (بحوالہ امداد الفتاویٰ ۲: ۳۵۴) دی روایت نہ دامعلومہ شوه چہ کہ چری زید درې ځلہ داوئیلی وی چہ زمانبځہ ہندہ کہ خپل روربکر کرہ لارہ توهغہ زما د طرفنہ طلاقہ دہ، اوس کہ چری ہندہ خپلہ روربکر کرہ لارہ شی نوپہ دی باندي درې طلاقہ واقع کیږی پہ دی شرط چہ الفاظ ئی داسې وئیلې وی چہ کوم پہ سوال کنبی لیکلې شوي دی۔ واللہ اعلم رفیع اللہ خادم دارالافتاء دارالعلوم کراچی نمبر ۱۴..... ۵۲/۳۱۴

الجواب الصحيح

بنده محمد شفيع عفا الله عنه

المستفتی: محمد اختر داجل براستہ بهکرمیاں والی..... ۱۹۲۹ء ۱۶۱۴۱۶

الجواب: محترم المقام دالسلام علیکم نہ پس واضحه دي وی چہ فتاویٰ ہندیہ

مصری ۱: ۴۲۱ (۱) کنبی پہ حوالہ دخلاصہ اور دالمختار ۲: ۷۰۹ داجزیہ

﴿۱﴾ وفي الہندیة: ولو خلل الشرط فقال انت طالق ان دخلت الدار انت طالق ان دخلت الدار انت طالق ان دخلت الدار او قدم الشرط مالم تدخل لا يقع الطلاق فاذا دخلت وقعت

ثلاث تطليقات بالاتفاق كذا في الخلاصة.

ثلاث تطليقات بالاتفاق كذا في الخلاصة.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۴۳۰ الفصل الثالث فی تعليق الطلاق بكلمة ان واذا)

مسطوره ده او علامه شامی دې نه پس ليکلی دی: والظاهر انه ان نوى التاكيد دين انتهى (۱) او حضرت تھانوی رحمہ اللہ ہم پہ امداد الفتاویٰ کنبی ددې عبارتہ نہ پس ليکلی دی: او کہ چري دسائل خہ نورنيت وى نوپيا به ترينه تپوس او کري شى (۲) دې عبارتونه معلومہ شوه چه دتغليظ او تحفيظ دارومدار په نيت باندې دې کہ چري دتاكيد او دخيل اول كلام پخولو او مضبوطولو په اراده باندې تکرار کري نو يو طلاق واقع کيږي اوزمونږ ټوله علاقہ کنبی دامشهوره ده چه کله طلاق وغيره دو قفي وقفي نه پس مکرر کري نو تاکيد ئې مرادوى لهذا مونږ د تخفيف فتوى ورکري ده اودزيات احتياط دپاره ددې کس (زيد) نيت او اراده معلومہ کړه چه ده تکرار دتاكيد په اراده سره کري دې او که نه د تکثير په اراده سره، اود نيت دنه معلوميدوپه وخت مونږ عرف نشو نظر انداز کولې اود تغليظ فتوى نشو ورکولې (۳) - وهو الموفق

په دولسو خلو طلاق ونيلو باندې د تاسيس

او تاکيد مسئله او د غير مقلدينو د فتوى حکم

سوال: خه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کنبی چه زيد خپلې بنسختې ته ډير ځله تقريباً دولس ځل طلاق ورکړې دې په دې صورت کنبی د طلاق خه

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۵۹ فروع بعيد مطلب فيما لو تعدد الاستثناء)

(۲) (امداد الفتاوى ۲: ۳۱۱ رقم سوال: ۳۹۳ لا يلحق البائن البائن كتاب الطلاق)

(۳) قال العلامة الشامي: فللمفتي اتباع عرفه الحادث في الالفاظ العرفيه وكذا في الاحكام التي بناها المجتهد على ما كان في عرف زمانه وتغير عرفه الى عرف آخر..... وفي القنية ليس للمفتي ولا للقاضي ان يحكما على ظاهر المذهب ويتركا العرف..... فقد ظهر لك ان جمود المفتي او القاضي على ظاهر المنقول مع ترك العرف والقرائن الواضحة والجهل باحوال الناس يلزم منه تضييع حقوق كثيرة وظلم خلق كثيرين. (شرح عقود رسم المفتي ۳۸، ۳۹، ۴۰ والعرف في الشرع له اعتبار)

حکم دې؟ او که چري کوم غير مقلد عالم خه فتوى ورکړې نو دهغي په باره کنبی موخه رائي ده؟ بينوا تو جروا

المستفتي: حاجي محمد دين حافظ آباد گجرانواله..... ۱۹۸۸ء ۲۸۲۸

الجواب: کوم خاوند چه متعدد ځله بنسختې ته طلاق ورکړي نو که چرته هغي خاوند دتاكيد او اصرار په نيت باندې داتکرار کري وى صرف يو طلاق رجعى واقع کيږي او که چري دتاسيس او استيناف په نيت سره ئې تکرار کړيوى نو بنسخته مطلقه مغلظه کيږي (۱) دسلفيانو او اهل حديثوپه مذهب باندې عمل کولو سره کارنه جوړيږي (۲)

(۱) وفي الهندية: ولو قال لها انت طالق طالق او انت طالق انت طالق او قال قد طلقك قد طلقك او قال انت طالق وقد طلقك تقع ثتان اذا كانت المرأة مدخولا بها ولو قال عنيت بالثاني الاخبار عن الاول لم يصدق في القضاء ويصدق فيما بينه وبين الله تعالى.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۵ الباب الثاني في ايقاع الطلاق الفصل الاول في الصريح)

(۲) قال شيخ الاسلام الحافظ ابن تيمية: فيمن نكح عند شهود فسقة ثم طلقها ثلاثا فاراد التخلص من الحرمة بان النكاح كان فاسدا في الاصل على مذهب الشافعي فلم يقع الطلاق مانصه وهذا القول يخالف اجماع المسلمين فانهم متفقون على ان من اعتقد حل الشيء كان عليه ان يعتقد ذلك سواء وافق غرضه او خالف ومن اعتقد تحريمه كان عليه ان يعتقد ذلك في الحاليين وهؤلاء المطلقون لا يقولون بفساد النكاح بفسق الولي الا عند الطلاق الثلاث لا عند الاستمتاع والتوارث يكونون في وقت يقلدون من يفسده وفي وقت يقلدون من يصححه بحسب الغرض والهوى ومثل هذا لا يجوز باتفاق الامة..... وكذا من بنى على صحة ولاية الفاسق في حال نكاحه وبنى على فساد ولايته حال طلاقه لم يجز ذلك باجماع المسلمين ولو قال المستفتي المعين انا لم اكن اعرف ذلك وانا اليوم التزم ذلك لم يكن من ذلك له لان ذلك يفتح باب التلاعب بالدين ويفتح الذريعة الى ان يكون التحليل والتحریم بحسب الاهواء. (فتاوى ابن تيمية ۲: ۲۴۰)

وقال العلامة ابن عابدين: وان من يكتفى..... (بقية حاشية په راروانه صفحه)

او کہ چری داخاوند خالی الذهن وی نویو طلاق رجعی واقع کیڑی (شامی ۶۳۲:۲ باب الطلاق غیر مدخول بها) (۱). وهو الموفق

(بقیه حاشیہ) بان یكون فتواه او عمله موافقا لقول او وجه فی المسئلة ويعمل بما شاء من الاقوال والوجوه من غیر نظر فی الترجیح فقد جهل وخرق الاجماع..... وبعد الورقین..... واما اتباع الهوى فی الحكم والفتيا فحرام اجماعا واما الحكم والفتيا بما هو مرجوح فخلافا لاجماع. (شرح عقود رسم المفتی ۱۰۰، ۱۰۰۳ آخر النظم)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفی: كرر لفظ الطلاق وقع الكل وان نوى التاكيد دين، قال ابن عابدين: اى ووقع الكل قضاء وكذا اذا طلق اشباه اى بان لم ينو استينافا ولا تأكيدا لان الاصل عدم التاكيد.

(الدر المختار مع رد المحتار ۴: ۳۹۹ فروع باب طلاق غير المدخول بها)

فصل فی طلاق المکره والصبی والمجنون والسكران وغيرهم

په زبردستی د طلاق لیکلو یا په بل چا

لیکلو کښې د زوراو زبردستی نوعیت

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه که چری په زبردستی داخاوندنه طلاق نامه لیکلې شوي وی یا دستخط یا گوته لگولې شوي وی او خاوند د زړه نه طلاق نه وی ورکړې یعنی مجبورائي کړي وی نو دا صحیح ده چه طلاق نه واقع کیڑی؟ اوس خبره داده چه طلاق څه لوبه خونه ده چه په خوشحالي سره لوبه کوی یائي لوبه کړي وی داسی کارونه خو مجبورا کولې شی ددې مجبورئي، او جبر او زبردستی په شریعت کښې څه تعریف دي؟ ډیره مهربانی د زبردستی د شرعی نوعیت نه مو خبردار کړئ؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: مستر محمد بشیر اختر نمک مندی راو لپنډی ۱۳ رمضان ۱۳۸۸ هـ
جواب: ددې جبر او زبردستی شرعی نوعیت دادې که چری داخاوندنه طلاق لیکي اونه ئې په بل چالیکی نو دا زبردستی کولو واد ا قتلوی یائي یو اندام کت کوی یا دامحبوس او بند کوی یائي تړی قال فی الهندیه ۵: ۳۹ فالاکراه الملجئ هو الاکراه بوعید تلف النفس او بوعید تلف عضو من الاعضاء والاکراه الذی هو غیر ملجئ هو الاکراه بالحبس والتقييد (۱) او همدارنگه کله چه د سختو وهلو قوی اندیښنه وی نو دا هم زبردستی ده،

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۵ کتاب الاکراه الفصل الاول)

صرح به العلامة الشامي ۵: ۸۳ (۵) وهو الموفق

د جبر اطلاق ليکلو يا په بل چا د ليکلو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه يو کس خپلې ښځې ته داسې طلاق ليکلي دي او ورکړي دي چه زه فلان ولد فلان په هوش او حواس خمسې کښې بلا کړه وجبر خپلې ښځې ته درې طلاقه ورکوم چرته چه هم غواړي واده کولې شي زما څه عذر او حق نشته دي، څه ورځې پس دا خبره ظاهره شوه چه دې جينئ ته جبر اطلاق اچولي شوي دي بهر حال ددواړه طرفونو نه ليکل او کړئ ايا جبر ايا پرې د شراب څکولو طلاق واقع کيږي او که نه؟ بينوا توجروا

المستفتي: محمد طاهر مدرس پرائمری سکول بيروت مری ۱۹۷۲، ۱۲، ۱۷۱۱
جواب: که چرې د اثبات شي چه خاوند جبر او کرها طلاق ليکلي دي او يا جبرا او کرها د شراب څکلونه پس ئې طلاق ليکلي دي نو په دې سري ښځه مطلقه نه ده، يدل عليه مافي رد المختار ۲: ۵۷۹ وفي البحران المراد الاكراه على التلظ بالطلاق فلو اكره على ان يكتب طلاق امراته فكتب لا تطلق (۲) وفيه ايضا ۲: ۵۸۳ قوله (واختلف التصحيح الخ) فصيح في التحفه وغيرها عدم الوقوع وجزم في الخلاصة بالوقوع قال في الفتح والاول احسن لان موجب الوقوع عند زوال العقل ليس الا التسبب في زواله بسبب محظور وهو منتف وفي النهر عن تصحيح القدوري انه التحقيق (۳). وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وعبر في الشرب ليلية عن البرهان بقوله او ضرب يخاف منه على نفسه او عضو من اعضائه. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۸۹ كتاب الاكراه)
﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۷ مطلب في الاكراه على التوكيل بالطلاق)
﴿۳﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۰ مطلب في الحشيشة والافيون والبنج)

د نکاح نه وړاندې او روسته په زبردستی طلاق اخستلو مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې باره کښې چه (۱) ايا په زبردستی طلاق واقع کيږي؟ (۲) که چرې څوک په کوژدن کښې په زبردستی طلاق واخلي نو څه حکم دي؟ (۳) که چرې څوک سړې چاته په زبردستی دا او وائي چه په تا باندې طلاق دي که چرې تا فلاني کار او کړو نو آيا طلاق واقع کيږي کله چه هغه هم هغه کار کوي؟ بينوا توجروا

المستفتي: عبد الباري دمام سعودی عرب ۲۰ صفر ۱۴۰۳ هـ

جواب: (۱) زبردستی سره طلاق واقع کيږي البته زبردستی سره ليکل شوي طلاق بغير دنيت نه نه واقع کيږي (۱) - (۲) که چرې د کوژندې په صورت کښې نکاح نه وي شوی نو طلاق لغوه او باطل دي او که چرې نکاح شوي وي نو طلاق واقع کيږي (۲) - (۳) په دې صورت کښې طلاق واقع کيږي (۳)
(ماخوذ از شامي و بحر و مشکوة). وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وفي البحران المراد الاكراه على التلظ بالطلاق فلو اكره على ان يكتب طلاق امراته فكتب لا تطلق لان الكتابة اقيمت مقام العبارة باعتبار الحاجة ولا حاجة هنا كذا في الخانية. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۷ مطلب في الاكراه على التوكيل بالطلاق)
﴿۲﴾ عن علي عن النبي ﷺ قال لا طلاق قبل نكاح ولا عتاق الا بعد ملك وعن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده قال: قال رسول الله ﷺ: لا نذر لابن آدم فيما لا يملك ولا عتق فيما لا يملك ولا طلاق فيما لا يملك رواه الترمذي وزاد ابوداؤد ولا بيع الا فيما يملك. (مشکواة المصابيح ۲: ۳۰۶ باب الخلع والطلاق الفصل الثاني)

وقال العلامة ابن نجيم: فلو قال لا جنبيه ان زرت زيدا فانت طالق فنكحها فزارت لم تطلق لانه حين صلب لا يصح جعله ايقاعا لعدم المحل.

(البحر الرائق ۴: ۸ باب التعليق تحت قوله فلو قال لا جنبيه)

﴿۳﴾ وفي الهندية: واذا اضاف (اي الطلاق) الى الشرط وقع عقبيه اتفاقا.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۲۰ الفصل الثالث في تعليق الطلاق بكلمة ان واذا)

د مکره طلاق بالکتابت منظور نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے پہ بارہ کنبی خہ چہ دلاندی بیاناتو نہ معلوم میری (۱) بیان د قیوم خان: اشہد زہ بیان کوم چہ تقریباً درمی میاشتی ورائدی ماتہ بنیخی اووئیل ایاتہ ماسرہ بدی کوی یعنی طلاق را کوی؟ خبری مو کولی کولی آخر ماپہ قرآن کریم باندی لاس کیسود و اوامی ویل چہ زہ تاتہ طلاق نہ در کوم، اوہغی زماپہ دی قسم باندی اعتبار اوکرو، خہ مودہ پس مانہ زما سخر غلام خان بالجبر طلاق اغستل غوبستل، دی وخت کنبی حیدر خان زما بنیخی تہ اووئیل اوہغی نہ ئی پونستہ اوکریہ چہ طلاقیدل غواپی؟ دی اووئیل چہ زہ طلاقیدل نہ غواپم، دی نہ پس حیدر خان ماتہ اووئیل چہ تہ بہ طلاق اچوی ما اووئیل چہ زہ طلاق نہ اچوم، پہ دی خبرہ ئی دیر تکرار اوکرو، دی نہ پس حیدر خان لارو، ددی نہ پس امام خان او جمل اوئیل چہ تہ بہ طلاق اچوی او دیر تکرار او شوچہ زہ طلاق نہ کوم، دی نہ پس زہ دکور نہ اووتم بیازہ دوو کسانو واپس راوستلم او دہغی نہ پس ماتہ علم نشتہ، نہ ما طلاق نامہ لیدلی دہ اونہ ماتہ دستخط کول یادی، چہ چا اوکرو خہ ئی وکریہ، خہ ماتہ معلوم نہ دی..... دستخط قیوم خان

(۲) بیان د گواہ عمر خان: اشہد زہ بیان کوم چہ قیوم خان تہ ما اووئیل چہ غلام خان دخیلی لور طلاق غواپی ستاخہ ارادہ دہ؟ نوہغہ اووئیل چہ ماکتل کریہ لیکن زہ طلاق نہ ورکوم، پہ دی شپہ حیدر خان ہم موجود و نو قیوم خان زمونہ سرہ بہرا ووتو، دہغہ پہ غیر موجود گئی کنبی طلاق نامہ اولیکلی شوہ او د گواہانو دستخط ئی ہم ورائند نہ کری و و، بیانی قیوم خان تلاش کرو دیروخت پس ئی ہغہ راوستلو اوہغہ دبہ ہوشی پہ حالت کنبی ووددہ بنیخی دیرو سرو تہ منت اوزاری اوکرل ہغی زماپہ خیوباندی ہم (۴۶۶) اووئی وئیلی چہ زہ طلاق نہ غواپم او فریادی کو و مادہغی پلار غلام خان تہ

منت اوکرو لیکن ہغہ پہ جواب کنبی اووئیل کہ چری دامر ہشی نو ددی لاش بہ زہ ضرور ددی خائی نہ ورم، دبنیخی ددی فریاد پہ دوران کنبی قیوم خان یووپی کمری تہ راوستو، د شپی وخت وو، دتہ اوئیلی شوچہ کاغذ دی کتلی دی دہ اوئیل اودہ تہ اووئیلی شوچہ پہ دی باندی دستخط اوکریہ، دہ پہ دی باندی دستخط اوکرو دی نہ پس دائی دہغہ خائی نہ واپس راوستلو اوہغہ دبہ ہوشی پہ حالت کنبی وو او بیاتہ لس ورخی ہغہ دبہ ہوشی پہ حالت کنبی وو..... دستخط عمر خان

(۳) بیان د گواہ حاجی اللہ خان: اشہد زہ بیان کوم چہ طلاق نامہ ئی ورائد لیکیلی وہ، او قیوم خان وتلی و و اوہغہ ئی دبہرنہ راوستلو اوہغہ وئیلی چہ زہ طلاق نہ ورکوم اگرچہ ماکتل کری او او مرمی کری، خوخل اووتلو لیکن کسان ئی ورپسی لیگل او واپس ئی راوستو آخر کنبی قیوم خان اووئیل چہ د طلاق اختیار زما دبنیخی سرہ دی ہغہ مختارہ دہ، دی نہ پس قیوم خان تہ طلاق نامہ راوولی شوہ اوور تہ ئی اووئیل چہ دا اوگورہ نو قیوم خان اووئیل چہ بس کتلی می دہ او دہغہ نہ ئی دستخط و اغستلو اوپہ ژبہ ئی ہیخ اونہ وئیل، لیکن د قیوم خان بنیخی وئیل چہ زہ دخاوند سرہ اوسیرم زہ طلاق نہ غواپم ہریوتہ ئی منت زاری کولہ او فریادی کولو او دخیل پلار پہ سرئی دسر کپہ اچولہ چہ ما مہ حساب کری، او داللہ واسطہ ئی ورتہ اچولہ اوپہ موجودہ کسانو کنبی ہریوتہ ئی منت اوزاری کول، لیکن پہ دی وخت کنبی د قیوم خان حالت بی ہوشی، سترگی سری او مخ بدل وو..... دستخط حاجی اللہ خان پہ دی حالا تو کنبی ددی طلاق نامی او د طلاق شرعی حیثیت خہ دی؟

الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی مسمی قیوم خان نہ طلاق نامہ لیکیلی دہ او نہ ئی پہ بل چاباندی لیکیلی دہ اونہ دیدہ دانستہ د طلاق نیت او ارادہ کری دہ لہذا پہ دہ باندی بنیخہ مطلقہ نہ دہ، لان الطلاق بالکتابۃ لایقع بالاکراہ

کما فی رد المحتار ۵۷۹:۲ لواء کره علی ان یکتب طلاق امراته فکتب لاتطلق لان الكتابة اقيمت مقام العبارة باعتبار الحاجة ولا حاجة هنا كما فی الخانیة، انتهى (۱) قلت: حکم الاکراه والهزل واحد كما صرح جوابه (۲) وهو الموفق

طلاق مکره کسبی په مذهب غیر فتویٰ جائز نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کسبې چه یو کس په زور آوري سره دویم کس ته دقتل دهمکې ورکړی طلاق پرې او غورزوی نوایا طلاق د مکره واقع کیږي؟ او د ضرورت په وجه په دې کسبې به د مذهب غیر دفتویٰ ورکولو څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: طلاق بالا کراه کسبې عموم بلوی نشته دي لهذا په صورت مسئوله کسبې په مذهب غیر باندې فتویٰ ورکول بې قاعده او غلط امر دي، فی رد المحتار: ويقع طلاق كل زوج بالغ عاقل ولو تقدير (بدائع) ليدخل السكران ولو عبدا او مکرها فان طلاقه صحيح،

(۱) (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۷ مطلب فی الاکراه علی التوکيل بالطلاق)

(۲) قال العلامة الشامي: واما ما فی اکراه الخانية لو اكره علی ان یقر بالطلاق فاقر لا یقع كما لو اقر بالطلاق هازلا او كاذبا فقال فی البحر ان مراده لعدم الوقوع فی المشبه به عدمه دیانة ثم نقل عن البزازیة والقنیة لو اراد به الخبر عن الماضي كذبا لا یقع دیانة وان اشهد قبل ذلك لا یقع قضاء ایضا، ويمكن حمل ما فی الخانية علی ما اذا اشهد علی انه یقر بالطلاق هازلا ثم لا یخفی ان ما مر عن الخلاصة انما هو فیما لو انشأ الطلاق هازلا وما فی الخانية فیما لو اقر به هازلا فلا منافاة بينهما قال فی التلویح وكما انه یبطل الاقرار بالطلاق والعتق مکرها كذلك یبطل الاقرار بهما هازلا لان الهزل دلیل الكذب كالا کراه الخ.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۹ قیل مطلب فی تعریف السكران وحكمه)

در مختار ۵۷۹:۲ (۱) ومسئلة جواز الافتاء بمذهب الغير عند الضرورة وعدم الجواز عند عدمها فی رسالة رسم المفتی ۵۰ فلیراجع (۲) وهو الموفق

نابالغ نه خپله طلاق ورکولې شی او

نه څوک وکیل د طلاق جوړولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کسبې چه دیو نابالغ هلک نکاح دیو بالغې جینئ سره او شوداجینئ طلاق اخستل غواړي ایاداهلک په خپله طلاق ورکړي نو واقع کیږي او که نه؟ یا دیلا رطلاق ورکول کافی کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ عبد الاکبر نریاب هنگو..... ۱۹۸۷ء ۱۱/۲۴

الجواب: نابالغ نه په خپله طلاق ورکولې شی اونه څوک وکیل جوړولې شی اونه پلار وغیره دده د طرفنه خلع کولې شی، کما فی الهندیه ۱: ۳۷۶ ولا یقع طلاق الصبی وان کان یعقل (۳) وفی رد المحتار ۵۷۹:۲ ثم کلامه شامل لما اذا وکل به او اجازه من الفضولی فمر (۴) وفی الهندیه ۱: ۵۲۹ اذا خالع الاب علی ابنه الصغیر لا یصح ولا یتوقف علی اجازته (۵) وهو الموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۵۶ کتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة الشامي: وقولی لکنما القاضی به لا یقضى الخ ای لا یقضى بالضعیف من مله وکذا بمذهب الغير. (شرح عقود رسم المفتی ۳۳ ولا یجوز بالضعیف العمل)

(۳) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۳۵۳ فصل فیمن یقع طلاقه وفیمن لا یقع طلاقه)

(۴) (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۵۶ قیل مطلب الاکراه علی التوکيل بالطلاق الخ)

(۵) (فتاویٰ عالمگیریه ۱: ۵۰۳ قیل الباب التاسع فی الظهار)

نابالغ ہلک خپلی بنھی یا ددہ پلار ددہ بنھی تہ طلاق نہ شی ورکولی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ بارہ کنبی چہ زید او بکر دو ارہ سکہ ورونہ دی زید دودہ لونہ دیکر دودہ نابالغ ہلکانوتہ ورکولی دگواہانو پہ مخامخ ایجاب او قبول او شو، دزید او بکر یوتنازعہ شروع شوہ بکر زید تہ وائی چہ د شرعی پابندی لازمی دہ لیکن زید دبنار اکثر اعتباریانونہ پردہ نہ کولہ، چاتہ خپل ورور او چاتہ دبنھی ورور وئیل کور کنبی تگ راتگ کیدہ لیکن بکر شرعی پردی باندی قائم وو، دزید یوہ لور بالغہ شوہ او وادہ او شولیکن دپردی خبرہ بیا مینخ تہ راغلہ او ناراضگی دطلاق صورت اختیار کرو، بیا زید مطالبہ او کرہ چہ بکر دی خماوپی لورتہ ہم طلاق ورکری لیکن بکر انکار او کر وچہ د الطلاق لمن اخذ بالساق،، مطابق خماخوی نابالغہ دی طلاق نہ شی ورکولی او نہ ماتہ شرعاً حاصل دی چہ زہ طلاق ورکرم، دجھگری د ختمولو پہ نیت سرہ بل فریق دزید پہ وینا باندی بکر داتحریر اولیکلو چہ خما وپہ لور سرہ ہیخ تعلق نشتہ زہ بیزاریم خماخوی چہ خوان شی خنگہ ئی چہ مرضی وی ہغہ بہ او کری زہ شریعت تہ زما سربسکتہ دی، زید دا تحریر دضد بازی پہ بنیاد باندی طلاق گنری اود جینی پہ دویم خائی کنبی نکاح کول غواری لیکن بکر وائی چہ کلہ پوری خماخوی بالغ نہ وی طلاق ورکولی نہ شی تہ پہ بل خائی کنبی دی جینی تہ مطابق دفعہ حنفی نہ شی ورکولی، د اصول فقہ او حدیث پہ اصطلاح کنبی دوی کنبی د کوم کس خبرہ صحیح دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد تاج الدین امام مسجد کنجور کیمل پور ۱۹۲۹ء ۱۱۱۰

الجواب: د بکر د خوی نہ بغیر ہیخ شوک دی جینی تہ طلاق نہ شی ورکولی اود بکر ہلک ہم ہغہ وخت کنبی دطلاق ورکولو مختار دی کلہ چہ ہغہ بالغ شی دی نہ ورا ند طلاق ورکول نامنظور دی، قال رسول الله ﷺ: الطلاق لمن اخذ بالساق، رواہ ابن ماجہ (۱) وفي الهندية ۱: ۳۷۶ يقع طلاق كل

(۱) الطلاق لمن اخذ بالساق رواہ ابن ماجہ: رواہ عن ابن عباس من طريق فيها ابن لهيعة رواہ الدارقطني ايضاً من غيرها كما في الفتح ومراد تقوية الحديث لان ابن لهيعة متكلم فيه فقد اختلف المحدثون في جرحه وتوثيقه. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۲ قيل مطلب في طلاق الملهوش)

زوج اذا كان بالغاً عاقلاً وفيها ايضاً يقع طلاق الصبي وان كان يعقل انتهى (۱) قلت: والاب ليس بزواج. وهو الموفق

د طلاق د صحت د پارہ د خاوند بالغ کیدل شرط دی پہ خلاف د بنھی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ ہلک کوم عمر کنبی طلاق ورکولی شی؟ ہمدارنگہ دبنھی بلوغت طلاق دپارہ شرط دی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوبیدار عبد الکریم مینگورہ سوات

الجواب: دصحت دطلاق دپارہ د خاوند بالغ کیدل شرط دی، کما فی شرح التنویر: ويقع طلاق كل زوج بالغ عاقل (هامش ردالمحتار ۲: ۵۷۹) (۲) وفي الهندية: ولا يقع طلاق الصبي (۱: ۳۷۶) (۳) او بلوغ داحتلام یا پنخل سو کالہ پورہ کیدونہ معلومولی شی (۴) واضحه دي وي چہ دصحت دطلاق دپارہ دبنھی بلوغت شرط نہ دی۔ وهو الموفق

د بالغ خاوند نابالغی تہ قبل الدخول د یو طلاق ورکولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یو ہلک بالغ دی او (۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه وفیمن لا يقع طلاقه)

(۲) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۴۵۶ کتاب الطلاق)

(۳) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه وفیمن لا يقع طلاقه)

(۴) قال العلامة الحصكفی: بلوغ الغلام بالا حلام والاحبال والانزال والاصل هو الانزال والجارية بالا حلام والحیض والحبل ولم يذكر الانزال صریحاً لانه قلما يعلم منها فان لم يوجد فيهما شیئ فحتى يتم لكل منهما خمس عشرة سنة به یفتی لقصر اعمار اهل زماننا وادنی مدته له اثنتا عشرة سنة وهو المختار كما فی احكام الصغار.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۵: ۱۰۷ فصل بلوغ الغلام بالا حلام)

جینی کم عمرہ ماشومہ ده اوده داجینی په نکاح باندې اخستی ده هلیک د غصې په حالت کښې یو د طلاق لفظ دخولې نه ویستی دې دخپل ورشته دارو مخکښې یادهم عمره هلیکانو مخکښې ددې بالغ ددې لفظ نه په دې نابالغه باندې کوم یو طلاق واقع کیږي؟ یتوا توجروا

المستفتی: خليل الرحمن ۷۴، ۷۵، ۷۶

الجواب: که چرې داجینی غیر شادي شده وی نو دینونت په وجه باندې تجدید د نکاح ضروری ده (۱) او که چرې شادي شده وی او ددې سره مجامعت یا خلوت شوې وی نو مراجعت کافی دې. کله چه ایام عدت باقی وی (۲) گڼي تجدید د نکاح ضروری ده (۳) صرح به فی الهندیه ورد المختار. وهو الموفق

د مدهوش او مغلوب العقل د طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس په مدهوشۍ اود مغلوب العقل کیدو په حالت کښې ښځې ته دوه ځله داوئیلې دی چه ته طلاقه ئې، د طلاق دور کولو په وخت کښې یو څو گواهان هم موجود وو څوک چه حلفا وائی چه ده د مدهوشۍ په کیفیت کښې طلاق ورکړې دی اوس په صورت مسئله کښې طلاق رجعی واقع کیږي او که بائن؟ همدارنگه ددې مدهوشۍ په حالت کښې د دریو طلاقو ورکولو څه حکم دې؟ د احنافو په کتابونو کښې د

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: وان فرق بوصف او خبر او جمل بعطف او غیره بانت بالاولی لا الی عدة.

(الدر المختار علی هامش رد المختار ۲: ۴۹۴ باب طلاق غیر المدخول بها)

﴿۲﴾ وفي الهندية: الرجعة ابقاء النكاح علی ما كان ما دامت فی العدة کذا فی التبیین.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۶۸ الباب السادس فی الرجعة وفي ما تحل الخ)

﴿۳﴾ قال العلامة المرغینانی: واذا كان الطلاق بائنا دون الثلاث فله ان يتزوجها فی العدة وبعد انقضائها لان حل المحلية باق.

(هدایة ۲: ۳۷۸ باب الرجعة کتاب الطلاق)

معتوه طلاق غیر موثر گرځولې شوې دې مذکوره صورت کښې ددې کس کیفیت دمعتوه پشان وو؟ یتوا بسند الكتاب توجروا من الله يوم الحساب المستفتی: قاضی محمد مشتاق مانسهره

الجواب: که چرې دخاوند مدهوش کیدل معروف یا مبرهن وي نو دده طلاق نه واقع کیږي برابره خبره ده که دوه وی یا درې، کما فی رد المختار ۲: ۵۸۷ فلیراجع (۱) اود غیر مدهوش دوه ځله طلاق وئیلو باندې دوه طلاقه رجعی واقع کیږي (۲) قال الله تبارک وتعالی: الطلاق مرتان فامساک بمعروف او تسریح باحسان (الایة) (۳) لیکن په دې شرط چه ددې نه مخکښې ئې څه طلاق دې ښځې ته، نه وی ورکړی - وهو الموفق

د مدهوش او د پاگل د طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیوکس یو څو ظاهری عاداتو او اطوارونه معلومیږي چه دامحیوط الحواس دې ځکه او هغه باقاعده مزدوری کوی، څه ورځې مخکښې ده خپلې ښځې ته طلاق ثلاثه ورکړل اود هغې بار بار اعاده ئې او کړه، تردې پورې ئې او وئیل که چرې زه خپلې ښځې ته دوباره نزدې شومه نو دخپلې مور سره به مې رسته دزوجیت

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: وسئل نظما فیمن طلق زوجته ثلاثا فی مجلس القاضی وهو مغتاض مدهوش فاجاب نظما ایضا بان الدهش من اقسام الجنون فلا یقع واذا كان يعتاده بان عرف منه الدهش مرة یصدق بلا برهان.

(رد المختار هامش الدر المختار ۲: ۴۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

﴿۲﴾ قال العلامة الزیلعی: کقوله انت طالق انت طالق فیکع رجعتان اذا كانت مدخولا بها.

(تبیین الحقائق شرح کنز ۲: ۱۹۹ کتاب الطلاق)

﴿۳﴾ (سورة البقرة آیت: ۲۲۹ پاره: ۲ رکوع: ۱۳)

مترادف وی، دطلاق باوجود دابدستور دبنسخی سره اوسپیږی، که چرې د
ډاکټری معائنې نه پس دده ددماغی خرابی پته اولگی نوبیاددې څه حکم
دې او که چرې دماغی توازن ئې صحیح وی نوبیاڅه حکم دې؟ بینوا توجروا
المستفتی: شبیر حسین شاه هوتر تیرهی مری راولپنډی ۲۷ شوال ۱۳۹۹ هـ
الجواب: که چرې داسرې مدهوش یا پاگل نه وی (۱) نو دده بنسخه مطلقه
مغلظه شویده (۲) - وهوالموفق

د عقل د فاسدیدو په وخت کښې د طلاق لیکلو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس او وئیلې چه
ماخپلې بنسخې ته طلاق ورکړې دې روسته دده نه تپوس او شو که چرې واقعی
تاخپلې بنسخې ته طلاق ورکړې وی نولیکل وکړه، ده او وئیل صحیح ده، یو
ویونکی ده ته مضمون او وئیلو اوده اولیکلو، یعنی لیکلو والاداپه خپله دې
اود وئیلو والابل کس دې چه مضمون وائی اودائې لیکي، مضمون دادې:

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله والمجنون) قال في التلويح الجنون اختلال القوة
ال مميزة بين الامور الحسنة والقيحة المدركة للعواقب بان لا تظهر آثارها وتتعلل افعالها
اما نقصان جبل عليه دماغه في اصل الخلقة واما لخروج مزاج الدماغ عن الاعتدال بسبب
خلط او آفة..... (قوله والمدهوش)..... في القاموس قال بعده او ذهب عقله من ذهل او وله
بل اقتصر على هذا في المصباح فقال دهش دهشا..... ذهب عقله حياء او خوفا وهذا هو
المراد هنا ولذا جعله في البحر داخلا في المجنون الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۲، ۲۶۳ قیل مطلب فی طلاق المدهوش)

﴿۲﴾ قال العلامة المودود الموصلي: (ويقع طلاق كل زوج عاقل بالغ مستيقظ) لقوله عليه
السلام: كل طلاق واقع الا طلاق الصبي والمعتوه (اخرجه الترمذي) وفي رواية "الاطلاق
الصبي والمجنون" ولا يقع طلاق الصبي والمجنون لما روينا ولانهما عديما العقل والتمييز
الاهلية بهما. (الاختيار لتعليق المختار ۲: ۱۲۲ كتاب الطلاق)

ماخپلې بنسخې مسماة فلانې ته طلاق ثلاثه ورکړې دې دادې زمانه دمهر
مطالبه نه کوی اوبه زه دهغې دجهیز سامان سره چیرنه کوم، -

دا طلاق صرف په یو لیکلو کښې دې اوبه یو وخت کښې لیکلې شوې
دې، لیکن یوه خبره داده چه داسرې ددماغی خرابی په وجه شپاړس ورځې
یو غټ هسپتال کښې داخل وو اوبه علاج باندې تقریباً درې سوه روپۍ
لگیدلې دی، اودهسپتال سرتیفیکیت هم دده سره دې، ایاداطلاق واقع
کیرې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا الطاف الرحمن ماری شرقی توتیال هزاره ۱۰ محرم ۱۳۹۲ هـ
جواب: که چرې دې سړی د عقل د فاسدیدو په وخت طلاق ورکړې وی یا لیکلې
وی نوبنسخه نه ده مطلقه شوې کښې مغلظه شویده، فی الدر المختار: والمجنون
والمعتوه والمغمی علیه والمدهوش مختصرا (هامش ردالمحتار ۱: ۵۸۶) (۱). وهوالموفق

د مدهوشی او غضب په حالت کښې د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې باره کښې چه زید چرس څکل کوم
سره چه شرعاً نشه نه کیرې، لیکن په طبیعت کښې بې اودسی اودعدم تحمل
کیفیت پیدا کیرې په دې حالت کښې هغه کورته راغلو دبنسخې سره ئې د
روپو او پیسوپه معامله کښې جهگره او شوه دکوم نه چه هغه سخت درون
شو اوبه دماغو ئې چکر راغلو، ددې چکر په حالت کښې ده دکور سامان
اوسوزولو، په دې حالت کښې ده بنسخې ته درې طلاقه زبانی هم ورکړل اود
یو کس په وینا باندې ده په لیکلو هم درې طلاقه ورکړل، کله چه دهغه هوش
په ځانې راغلو نو ده ته او وئیلې شو چه تادکور سامان هم سوزولې دې او
بنسخې ته دې طلاق هم ورکړې دې، اوس زید ته دومره شعور دې چه ده بنسخې
ته هم څه وئیلې دی او نور حرکتونه ئې هم کړي دی، لیکن څه چه شوي دی په
بې هوشی کښې شوي دی نو آیادی سره طلاق ثلاثه واقع شوې دې؟

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۶۲ مطلب فی طلاق المدهوش)

نوب: دچرس خکلو تذکرہ پہ سوال کنبی ددی دیارہ ہم ضروری دہ چہ دایو امر واقعہ دی کہ چری پہ سوال کنبی ددی تذکرہ نہ وی نوبعض هلک دینہ طلاق سکران جوړوی نو ددی وجی نہ سوال نامکمل کیږی، گینې مسئله د مدهوش او غضبان دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید فقیر ملک پشاور

الجواب: بشرط صدق دزید بنسخه نه ده مطلقه شوی ځکه چہ دا الفاظ د زید د عقل دخرابیدوپه وخت صادر شوی دی، فی ردالمختار ۲: ۵۸۷: فالذی ینبغی التعویل علیہ فی المدهوش ونحوه اناطۃ الحکم بغلبۃ الخلل فی اقواله وافعاله الخارجة عن عادته وكذا يقال فیمن اختل عقله لکبر او لمرض او لمصیبة فاجاته فمادام فی حال غلبۃ الخلل فی الاقوال والافعال لاتعتبر اقواله وان کان یعلمها ویریدها لان هذه المعرفة والارادة غیر معتبرة لعدم حصولها عن ادراک صحیح (۱). وهو الموفق

د وهلو په وجه سره بی هوشه شی.. طلاق ورکړی.. د ویلوحکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کنبی چہ یوکس مورته بدې ردې او ویلی او دمور دوجې نه ئې بنسخه هم دوه درې سپیږې او وهله او خپل پلار ته ئې هم یو څو کنزې او کړې پلار ئې غصه شو په لرگی باندې ئې دوه ځل او وهلو، اول گذار دده په شارک باندې اولگیده، هغه بی هوشه راپریوتله دریم کس راغلو دایې اوچت کړو او وئې مگلو، دده دژبې نه درې څلور ځله دطلاق ورکولو الفاظ اووتل، کوم چہ والدینو واوریدل او نورو هم، وروسته خلقو هغه ته اووئیل چہ تاولې بی وجې بنسخې ته طلاق ورکړو، دہ ویل چہ ماته هیڅ هم معلوم نه دی چہ ماڅه ویلی دی او هغه حلفیه په قرآن هم لاس ایگدی وائی چہ ماته علم نشته، دترغیب او تخویف ټولی طریقې استعمال کړې شوي لیکن هغه بیاهم وائی چہ ماته هیڅ هم معلوم نه دی چہ ماڅه ویلی دی، والدین ئې

(۱) (ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

وائی چہ او دہ دطلاق الفاظ ویلی دی او خدای پوهیږی چہ بی هوشه وو او که نه، لیکن خورنگ ئې زیرو و همدارنگه په مقامی طور باندې چہ کله چہ دده حالت معلوم کړې شول چہ داڅنگه سړې دې چہ خیانت کړ، دروغژن او په معاملاتو کنبی څنگه دې نود محلی چہ کوم عزت مند خلق دی هغوی دده صفائی پیش کوی چہ نیک سړې دې نو طلاق واقع دې او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اقبال کنز العلوم مظفر کړه..... ۱۹۷۵، ۳۱۹۱

الجواب: بشرط صدق وثبوت په دې کس باندې بنسخه نه ده مطلقه شوی (۱) لکونه مغمی علیه وعلى انه ترک الاضافة الى الزوجة (۲) فلیراجع الى ردالمختار ۲: ۵۸۶ (۳) والهندية ۱: ۴۰۱ (۴). وهو الموفق

(۱) وفي الهندية: ولو زال عقله بالضرب او ضرب هو على رأسه حتى زال عقله وطلق لا يقع طلاقه كذا في فتاوى قاضى خان.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۲۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه الخ)

(۲) قال العلامة محمد امين: ان الصريح لا يحتاج الى النية ولكن لا بد في وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الى ما يحتمله.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۷ مطلب ان الصريح لا يحتاج في وقوعه الخ)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: (قوله المغمی علیه ای المغشى) قال في التحرير الاغماء آفة في القلب او الدماغ تعطل القوى المدركة والمحركة عن افعالها مع بقاء العقل مغلوبا..... وهو فوق النوم فلزمه ما لزمه.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۳ قبيل مطلب في طلاق المدهوش)

(۴) وفي الهندية: ولا يقع طلاق الصبي والمجنون والنائم والمبرسم والمغمی علیه والمدهوش هكذا في فتح القدير.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه وفيمن لا يقع طلاقه)

د مسحور (جادو و ہلی) کس د طلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زید خیلہ بنسختی تہ طلاق ورکروخہ مودہ پس زید او وئیل چہ پہ ماباندی بعض انسی شیطانانو د طلاق ورکولوزور اوکرو، او د خوف قتل دوجی نہ ماطلاق ورکرو او ددی نہ علاوہ پہ ماباندی سحرهم شوی وود کوم پہ وجہ چہ زما عقل او هوش تلی وو هغه دارنگہ چہ زمونږ ددروازی نہ لاندی نہ خہ تعویذات او موندلی شوپہ کوم کنبی چہ ستن، انسانی ویخته دچرگی نوکان، گومنز اوخہ خاوره کاغذ کنبی وه ددی سحرپہ وجہ زہ بلکل معتوه جوړ شوې وم او وهمونه او غمونه پہ ماباندی پراته ووپه دې وخت کنبی زمانه دغه دطلاق الفاظ صادر شوي وو، نو آیا د مسحور او مجنون یو حکم دې؟ اوپه دې صورت کنبی ددی طلاق خہ حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی مولانا بہادر خان c۱۵ امام خواجہ اسرار الدین کریم پورہ

پشاور ۲۷ شوال ۱۳۸۹ھ

الجواب: زمونږ پہ نیز طلاق د مکړه واقع کیږی، فی الدر المختار: ویقع طلاق کل زوج ولو عبدا او مکړها فان طلاقه صحیح (۱) واما المسحور فان کان هو مغلوب العقل بحیث اختل اکثر کلامه فلا یقع طلاقه، قال العلامة الشامی: فالذی ینبغی التعویل علیه فی المدهوش ونحوه اناطه الحکم بغلبة الخلل فی اقواله وافعاله الخارجة عن عادته وكذا ینقال فی من اختل عقله لکبر او لمرض او لمصیبة فاجاته فما دام فی حال غلبة الخلل فی الاقوال والافعال لا تعتبر اقواله وان کان یعلمها ویریدها الخ (۲). وهو الموفق

(۱) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۵۶ کتاب الطلاق)

(۲) (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

پہ وسوسہ او وهم کنبی د مبتلاء سری د طلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی کہ چری یو سودائی (وسواسی او وهمی) سری تہ یو آسان کاری پیدا شو او وئیل وئیل کہ چری دا کار ما اونه کړو نوپه ماباندی خپله بنسختہ طلاقه ده، اوس ده تہ ددی دوئیلو اونه وئیلو شک دې، دطلاق خہ حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: ارشد علی خان مردان ۱۸ شعبان ۱۴۱۰ھ

الجواب: کوم کس چہ دوسوسې او دوهم په بیماری کنبی مبتلاء وی (۱) اوپه غیر ارادی طور باندی یا په مشکوک طور باندی دده دخولې نه دطلاق الفاظ اوخی نوپه دې باندی طلاق نه واقع کیږی (۲) - وهو الموفق

دوسوسې په صورت کنبی وئیل چہ په بنسختہ باندی منحوس الفاظ ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زمانه بنسختی او وئیلی چہ زه دفلانی کورته یم، نو ما او وئیل کہ چری تہ لاری نوپه تاباندی منحوس الفاظ، بیا چہ کله دده موروائی چہ هغه تلله نو ما وئیلی کہ چری لاره نوپه دې

(۱) عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ ان الله تجاوز عن امتی ما وسوست به صدورها ما لم تعمل به او تتکلم متفق علیه. قال الملا علی قاری: الخواطر ان كانت تدعو الى الرذائل فهي وسوسة..... ما وسوست صدورها ای ما خطر فی قلوبهم من الخواطر الرديئة..... (مالم تعمل به) ای ما دام لم يتعلق به العمل ان كان فعليا، (او تتکلم به) ای ما لم يتکلم به ان كان قوليا کذا فی الازهار الخ.

(مرقاة المفاتيح شرح المشکواة ۱: ۲۳۸ باب فی الوسوسة)

(۲) قال العلامة الحصکفی: علم انه حلف ولم یدر بطلاق او غيره لغا کما لو شک اطلق

ام لا ولو شک اطلق واحدة او اکثر بنی علی الاقل.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۹۲ قبیل باب طلاق غیر المدخول بها)

باندی منحوس الفاظ، اوس پہ دے الفاظ کسبے ماتہ د آواز پتہ نشته مگر خولہ او ژبه حوزیدله بیازما په دماغ کسبې خلل راغلواو آواز وتلې دې او که نه نو ما همدارنگه اړول راړول او خوخل مې دوئیلونیت نه دې کړې، وغیره، کسبې زه چونکه دوهم دیماری مریض یم په دې صورت کسبې دطلاق څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: ماستر محمد حسین چکوال جهلم

الجواب: په صورت مسئلې کسبې طلاق نه دې واقع شوې، لعمدہ الرکن وهو اللفظ ولکون الزوج موسوسا (۱) فلیراجع الی ردالمحتار ۲: ۵۷۸ (۲) و ۲: ۵۸۷ (۳). وهو الموفق

﴿۱﴾ عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ ان الله تجاوز عنی امتی ما وسوست به صدورها مالم تعمل به او تتکلم متفق علیه. قال الملا علی بن سلطان محمد القاری: (مالم تعمل به) ای مادام لم يتعلق به العمل ان كان فعليا (او تتکلم) به ای مالم يتکلم به ان كان قوليا کذا فی الازهار.

(مرقاۃ المفاتیح شرح مشکوٰۃ ۱: ۲۳۸ باب فی الوسوسة)

وقال العلامة ابن عابدين: وعن الليث لا يجوز طلاق الموسوس قال یعنی المغلوب فی عقله وعن الحاكم هو المصاب فی عقله اذا تکلم يتکلم بغير نظام کذا فی المغرب. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۱۲ باب المرتد)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله وركنه لفظ مخصوص) هو ما جعل دلالة علی معنى الطلاق من صريح او كناية فخرج الفسوخ علی ما مر واراد اللفظ ولو حکما ليدخل الكتابة المستبينة. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۵۳ كتاب الطلاق)

﴿۳﴾ قال العلامة محمد امين: وعرفه فی التحرير بما يثبت حكمه الشرعي بلانية واراد بها اللفظ او ما يقوم مقامه..... لان ركن الطلاق اللفظ او ما يقوم مقامه مما ذكر كما مر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۵ باب الصريح)

په مرض سرسام کسبې د ورکړې طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کسبې چه یوکس باندي د سرسام بیماری ده په بعض وختونو کسبې په ده ددیوانو غوندي دحرکاتو کیفیت راځي، بې هوډه اوبې ربط خبرې کوی نوایا ددې کس طلاق واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل زمان بنون..... ۱۹۷۸، ۳۱، ۲۹

الجواب: که چرې د امراض د عقل ختمولو ترحد پورې رسیدلې وی (۱) او په دې صورت کسبې یعنی د عقل د ختمیدو په وخت کسبې دده نه طلاق صادرشوی وی نو طلاق نه واقع کیږي. فی شرح التنویر: والمرسم من البرسام بالكسر علة كالجنون (۲) لیکن متوازن خبرو کولو والا ته مجنون وئیل قابل تسلیم نه دی. وهو الموفق

په مالیخولیا کسبې د مبتلا کس د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کسبې یوکس چه حافظ قرآن او حکیم حاذق دې دیونیم کال نه په ده باندي دویږي او غلبه ده او هریوکس ته مشکوک کوری چه کینی دایې مخالف دې ده نه زما ځان ته خطر ده حالانکه دچا سره ئې ذاتی مخالفت نشته دې لیکن دا احساسات ئې هروخت په دماغو مسلط وی، په یو رشته دارباندي اعتماد نه کوی. دده خوانبې بیمار ده وه کله

﴿۱﴾ قال الجفمینی: السرسام..... دموى وصفراوى، اما الدموى فعلامته حمرة الوجه وعظم النبض وحمرة لون البول واختلاط العقل والسهر..... واما الصفراوى فعلامته صفرة الوجه وسواد اللسان وحدة النبض ونارية البول والحمى الحادة وشدة العطش واختلاط العقل والسهر والهذيان. (قانونچه (طب) ۱۲۰ الفصل الثانی فی السرسام)

﴿۲﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۶۲ قییل مطلب فی طلاق المدهوش)

چه ده او کتلو نوده او وئیل چه داییمارنه دې بلکه خپله لور زمانه د خلاصولو دپاره ئې منصوبه جوړه کړې ده حالانکه مرض ئې دومره سخت ووچه په هغه مرض کښې وفات شویائې دښځې په باره کښې وئیل شروع کړه چه زمانه طلاق اخستل غواړی حالانکه دشلو کالونه ددوئی نه چاته دطلاق تصوري قدری هم نه دې شوې بالاخره هغه کس خپلې ښځې ته یو طلاق رجعی ورکړو څه وخت پس ئې طلاق مغلظه ورکړو، دمذکوره کس ویناده چه زه ددې کلي نه کوم بل ځائې ته منتقل کیږم ځکه چه دکلي خلق دده مخالف دی حالانکه دا خاندان دپنځه څلوېښت کالونه په دې کلي کښې اوسیدلې او دکلي ټول خلق دا په زړه سره خوښوی په دې وخت کښې دوی (امامت) هم پریښودو مگر خپل مونځ ځانته کوی بلکه دجمعی په ورځ باندې تقریرهم کوی او د خلقو سره خبرې هم صحیح کوی مگرددې باوجود ددشمنانو نه ځان ته خطر محسوسوی او کله چه ددشمن تیوس ترینه اوشی نوداوائی چه ماته معلوم نه دی، اوس سوال دادې چه دمذکوره کیفیاتوپه روښنئ کښې طلاق نافذ کیږی او که نه او ډاکتر ده ته مجنون وئیلې دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی عبدالغفور قاضی محمد فضلی مانسهره هزاره

الجواب: بلاشک دمجنون طلاق نه واقع کیږی (۱) لیکن باوجود دمتوازن کلام کولو کس ته مجنون وئیل ناقابل تسلیم دی (۲) البته دا کس په مالیخولیا او سودا کښې گرفتار معلومیږی لیکن مالیخولیا په جنون کښې داخلول مطلقاً

﴿۱﴾ قال العلامة صدر الشریعة: لا طلاق صبی ومجنون ونائم.

(شرح الوقایة ۲: ۱ باب ایقاع الطلاق)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: الجنون اختلال القوة المميزة بين الامور الحسنة والقبیحة المدركة للعواقب بان لا تظهر آثارها وتتعطل افعالها اما لنقصان جبل علیه دماغه فی اصل الخلقة واما لخروج مزاج الدماغ عن الاعتدال بسبب خلط او آفة واما لاستیلاء الشیطان علیه والقاء الخیالات الفاسدة الیه بحيث یفرح ویفزع من غیر ما یصلح سبباً.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۶۲ قیل مطلب فی طلاق المدهوش)

غیر صحیح دی (۱) لهذا داطلاق نافذ دې-وهوالموفق

په حالت د خوب کښې طلاق معتبرنه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې یو سړي په خوب کښې خبرې کوی یو ځل ده دخوب په دوران کښې (کله چه هغه سخت اوده وو) اچانک ئې خبرې شروع کړې او وئې وئیل چه فلانئې (ښځه) ته طلاق طلاق طلاق دې، ددې څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید کمال صنوبر کلي مردان ۱۹۷۷ ۲۶۱۳۱۴

الجواب: دخوب په حالت کښې دطلاق دالفاظوپه وئیلوباندې طلاق نه واقع کیږی ځنګه چه نورې خبرې لغوه دی داسې طلاق هم لغوه دې، فی الدرالمختار: والنائم لانتفاء الارادة (۲). وهوالموفق

د نشې، غصې او د جبر په صورت کښې د طلاق حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه (۱) دنشې په حالت

﴿۱﴾ ډاکتر کیپتن اخترازیلیکی: د مالی خولیا مریض بالکل د مې نیا د مرض ضد وی خاموش پروت وی ډیرې کمې خبرې کوی خوراک ځکاک هم کم کوی یا بعضې وخت بالکل نه کوی، ولږه ختمه شی، د ولږې تندې، اودس ماتې، لامبلو یا کپړې بدلولو ډیر ورځو پورې خیال نه راځی سست پروت وی د پریښائې خبرې کوی او په خبره خبره باندې ژاړی خپل ځان گناهگار گنړی او خودکشئ ته تیاریږی، مې نیا او ډی پریښ (مالی خولیا) په اصل کښې د یو مریض دوه حالتونه دی چه خپل مینځ کښې بدلیری رابدلیری دا بیماری د یو سائی کوسز قسم دې چه دې ته مینک ډیسپریسو سائی کوسز وئیلې شی. (ایلوپیتتهک پریکتیس آف میډیسن ۳۱۳ مالی خولیا یعنی ډی پریښ)

﴿۲﴾ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

کنبی د طلاق خه حکم دی؟ (۲) د غصې په حالت کنبی د طلاق خه حکم دی.
(۳) په جبری طور باندې د طلاق اخستلو خه حکم دی؟ بینوا تو جروا

المستفتی: مولانا شوکت علی اسماعلیه مردان ۲۹ صفر ۱۴۰۲ هـ

الجواب: (۱) دنشی په حالت کنبی طلاق نافذ او واقع دی تغلیظاً (شامیه) (۱).
(۲) د غیر معمولي غصې په حالت کنبی (خکه چه ددی کس نه په دې حالت کنبی اکثریاتولي خبرې بې هوډه اوخی او یا په غیر ارادي طور باندې دده د ژبې نه خبرې اوخی) طلاق نه واقع کیږي (شامی) (۲) - (۳) په جبري طور باندې طلاق نافذ او واقع کیږي (۳) - وهوالموفق

د نشي په حالت کنبی طلاق واقع کیږي

سوال: خه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبی یو کس د بازانه کلي ته راغلو او چرس ئې او سکل. په دې حالت کنبی یوه ښځه د مردان د کوریوه وینزه

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: او سکران ولو بنیذ او حشیش او افیون او بنج زجرأ به یفتی.

(الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۶۰ مطلب فی تعریف السکران و حکمه)

﴿۲﴾ قال العلامة الشامی: فالذی ینبغی التعویل علیه فی المدهوش ونحوه اناطة الحکم بغلبة الخلل فی اقواله و افعاله الخارجة عن عادته و کذا یقال فیمن اختل عقله لکبر او لمرض او لمصيبة فاجأته فما دام فی حال غلبة الخلل فی الاقوال و الافعال لا تعتبر اقواله وان کان یعلمها و یریدها لان هذه المعرفة و الارادة غیر معتبرة لعدم حصولها عن ادراک صحیح کما لا تعتبر من الصبی العاقل.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۳ مطلب فی طلاق المدهوش)

﴿۳﴾ وفي الهندية: يقع طلاق كل زوج اذا كان بالغاً عاقلاً سواء كان حراً او عبداً طائفاً او مکرها کذا فی الجوهره النيرة.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاقه و فیمن لا يقع طلاقه)

ئې غوښتله د کور ښځې وینزه ورکړه په دې وخت کنبی د بهر نه راتلونکې کس په نشه کنبی و و خپله ښځه ښه او وهله خکه چه ددې بلې ښځې سره د کور نه بهر کس په لیدو باندې دته خیال راغلو چه شائد هغه دده د ښځې سره خراب تعلقات ساتی. د ښځې دوهلونه پس ئې طلاق ورکړو دې نه پس د کور نه دهغه کس سره لاړو کوم چه ددې بلې ښځې سره د خادمې غوښتو دپاره دده کور نه بهر ولاړو. هغه ته ئې او وئیل چه ستاز ما د ښځې سره خراب تعلقات ووددې وجې نه ما ښځې ته طلاق ورکړو. لهدا هغه خپل کور ته راو له اوماته دهغې په بدله کنبی خپله خور را کړه، وروسته چه کله د چرسو نشه لاړه نوده قران او چت کړو خلقوته ئې او وئیل چه ما ښځې ته طلاق نه دې ورکړې لیکن په موقع باندې کله چه هغه طلاق ورکولو ددې کس د ښځې مور هم موجوده وه هغه په خپله هم گواه ده چه زما لورته ئې طلاق ورکړې دې، اوس عرض دادې چه دنشی په حالت کنبی طلاق واقع کیږي او که نه؟ د مسئلې مذکورې خه حکم دی؟ بینوا تو جروا

المستفتی: محمد رفیق ۱۹۷۴، ۲۰۱۲

الجواب: په ظاهره په دې سرې باندې ښځه طلاقه شوي دی، لما فی الدر المختار: او سکران بنیذ او حشیش الخ (۱) و بمعناه فی جمیع الفتاوی (۲). وهوالموفق

د نشي په حالت کنبی. ته مې پریځي ئې. د درې ځله وئیلو حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبی چه یو کس چرس په طور

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۵۹ مطلب فی تعریف السکران و حکمه)

﴿۲﴾ وفي الهندية: و طلاق السکران واقع اذا سکر من الخمر او النبیذ وهو مذهب اصحابنا کذا فی المحيط ومن سکر من البنج يقع طلاقه و یحد لفشو هذا الفعل بین الناس و علیه الفتوی فی زماننا کذا فی جواهر الاخلاطی.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن يقع طلاق و فیمن لا يقع طلاقه)

د نشی سکی، دعادت پہ شان ئی چرس اوسکل دکوم پہ وجہ چہ ددہ پہ دماغو باندی بد اثر اوشوراغلونو کر ئی ہم اووہلو، کله چہ کورته راغلونو دبنخی سرہ ئی جھگرہ شروع کرہ وئی ہم وہلہ، مورئی راغلہ دخلاصی کوشش ئی کولو ہغہ ئی ہم اووہلہ پہ دی وخت کبئی پہ کور کبئی صرف بنخی موجودی وی اوس بنخی وائی چہ دہ دری خلئی وئیلی دی چہ تہ می پریخی ئی پریخی ئی لیکن داسری قسمیہ وائی چہ ماتہ خہ علم نشہ، اوس دطلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: الطاف حسن خان..... ۱۴۰۴ھ ۱۱۱۱ھ ۹۱۱۱

الجواب: پہ صورت مسئلہ کبئی تجدید نکاح کافی دی، حکم چہ، پریخی ئی دہ، محاورہ کبئی دطلاق اوغیر طلاق دوارو دیارہ استعمالیری، فیکون من الکنايات ويكون الواقع به بائنا والاصل ان البائن لا يلحق البائن (۱) وحکم البائن الواحد تجدید النکاح (۲) او کہ چرتہ دالفظ صریح واخستلی شی نو اہل عرف داپہ قطع نکاح اودیینونت پہ ارادی سرہ وائی لہذا پہ دی صریح سرہ ہم بائن واقع کیبری، کماحقہ العلامة الشامی فی ردالمحتار ۲: ۶۳۹ فی اوائل الکنايات (۳، ۴). وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: وعلى المشهور لا يلحق البائن البائن. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۱۰ باب الکنايات)

﴿۲﴾ قال في شرح التنوير: وينكح مبانته بما دون الثلاث في العدة وبعدها بالاجماع ومنع غيره فيها لاشتباه النسب. (شرح التنوير على هامش ردالمحتار ۲: ۵۸۲ مطلب في العقد على المبانة)

﴿۳﴾ قال العلامة محمد امين: او حلال الله عليه حرام لا حاجة الى النية وهو الصحيح المفتى به للعرف وانه يقع به البائن لانه المتعارف ثم فرق بينه وبين سرحتك فان سرحتك كناية لكنه في عرف الفرس غلب استعماله في الصريح فاذا قال رها كردم اي سرحتك يقع به الرجعي مع ان اصله كناية ايضا..... والحاصل ان المتأخرين خالفوا المتقدمين في وقوع البائن بالحرام بلانية حتى لا يصدق اذا قال لم انو لاجل العرف الحادث في زمان المتأخرين فيتوقف الآن وقوع البائن به على وجود العرف كما في زمانهم واما اذا تعورف استعماله في مجرد الطلاق لا بقيد كونه بائنا يتعين وقوع الرجعي به كما في فارسية سرحتك..... وكونه التحق بالصريح للعرف لا ينافي وقوع البائن به فان الصريح قد يقع به البائن كتطبيقه شديدة الخ. (فتاوى شامية ۲: ۵۰۳ قبيل مطلب لا اعتبار بالاعراب هنا)

﴿۴﴾ وقد رأيت على هامش نسخة الشامية حيث كتب..... (بقية حاشية په راروانه صفحه)

د نشی پہ حالت کبئی د طلاق او د بنخی د دری طلاقو دعوی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے پہ بارہ کبئی چہ یوسری چرس اوسکل دنشی پہ حالت کبئی کورته راغلودمیرئی مورسرہ ئی جھگرہ اوکرہ، دی دوران کبئی ددہ بنخہ راغلہ دبنخی دیان مطابق دہ خیلے بنخی تہ اووئیل کہ چری تہ زما دیلار کورته راغلی نوتہ پہ ماباندی پہ دری شرطونو طلاقہ ئی، دسری بیان دادی چہ ماسرطونہ نہ دی یاد کری بلکه صرف دمرہ می وئیلی دی کہ چری تہ زما دیلار کورته لاری نوتہ پہ ماباندی طلاقہ ئی، اوس چونکہ بنخہ دیلار کورته لارلہ دمحلے خلقو جھگرہ واوریدہ راغلی وو هغوی وائی چہ دالفاظ ئی دلک لک وققی نہ پس دری خلونہ ہم زیات وئیلی دی اوس دخواند او بنخی پہ بیان کبئی فرق دی ددی مسئلے حل خہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالحی..... ۲۵۱۳۱۱۹۷۴

الجواب: کہ چری بنخی تہ پہ جزوی طور باندی یادوی چہ خاوند دری طلاقہ ورکری دی نو دیتہ دخواند سرہ اوسیدل جائز نہ دی، کمایدل علیہ مافی الہندیہ ۵: ۶۳۴ (۱) لان طلاق.....

(بقیہ حاشیہ) سیدی وشیحی ومولائی المحدث الکبیر والفقہ النبیل المفتی الاعظم العارف بالله مولانا مفتی محمد فرید دامت برکاتہم بقلمہ: فقال: اعلم ان قول السليمانين (پٹھان) ”پرے مے خودہ“ ای ترکتھا ومثلہ کنایہ فی العربیہ کذا فی السليمانية لانه يستعمل شائعا فی غیر الطلاق ويراد به الطلاق عند القرائن الخارجية فالظاهر انه كناية في السليمانية ايضا فاذا كرره فيقع به الواحدة لان البائن لا يلحق البائن ولو سلم انه صريح فالمتعارف به وقوع البائن لانهم يقصدون ذلك فافهم. (من افادات حضرت مفتی اعظم دامت برکاتہم)

﴿۱﴾ وفي الهندية: وكذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا وجحد الزوج ذلك وحلف فردھا علیہ القاضي لم يسعها المقام معه وينبغي لها ان تفتدى بما لها او تهرب منه وان لم تقلر على ذلك قتلته. (فتاوى عالمگیری ۵: ۳۱۳ الفصل الثاني في العمل بخبر الواحد في المعاملات)

السكران واقع (۱). وهو الموفق

د نشي په حالت کښې د طلاق او عدد کښې د شک مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلې باره کښې چه يوسړی دنشي په حالت کښې بنځي ته طلاق ورکړو. دوه کسان دده دمسلوب العقل گواهي ورکوي بيا دده نشه کول پريخودل دوه کاله پس ده او وئيل چه ماطلاق نه دي ورکړي په شرع کښې ددي څه حکم دي. بينوا تو جروا

المستفتی: امير محمد هرنائی بلوچستان ۱۹۱۷۱۹۷۹

الجواب: دنشي په حالت کښې طلاق واقع کيږي. کما في طلاق شرح التوير (۲) وغيره (۳) ليکن عدد کښې د شک په وجه د تغليظ حکم نه نافذ کيږي، يو طلاق واقع کيږي. کما في الهندية ۱: ۳۶۳ اذ اشک في انه طلق واحدة او ثلثا فهي واحدة حتى يستيقن او يكون اكبر ظنه على خلافه (۴). وهو الموفق

بنځي ته درې طلاق تعلیق ورکړی بيا د نشي**په حالت کښې د طلاق اقرار او کړو ددي حکم**

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلې په باره کښې چه ما خپلې بنځي ته

﴿۱﴾ قال العلامة ابن الهمام: وطلاق السكران واقع.

(فتح القدير ۳: ۳۲۵ فصل ويقع طلاق كل زوج الخ)

﴿۲﴾ قال العلامة الحصكفي: او سكران ولو بنبيذ او حشيش او افیون او بنج زجرا به يفتي.

(الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۲۶۰ مطلب في تعريف السكران)

﴿۳﴾ وفي الهندية: ومن سكر من البنج يقع طلاقه ويحد لفشو هذا الفعل بين الناس وعليه الفتوى في زماننا كذا في جواهر الاخلاط.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فيمن يقع طلاقه وفيمن لا يقع)

﴿۴﴾ (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۶۳ مطلب اذا شك انه مطلق واحدة او ثلاثا)

دوه ورځې وړاندوئيلی وو که چرې ته خاموش نه شولي نوزه به تاپه درې طلاقو باندې پريږدم. دي نه پس زمانښځه په ژړا شوه په دي کښې زما مشره خور کور ته راغله. زه دکور نه او و تم کله چه دشپې کورته راغلم ښځه مې په کور کښې نه وه. په دي وخت کښې زه په نشه کښې اوم. ددي نه پس زه دمولوی صاحب خواته بوتللي شوم دنشي په حالت کښې. مامولوی صاحب ته بيان او کړو په دي باندې مولوی صاحب د طلاق مغلظ حکم اولگو و او وس زه حلفيه بيان کوم چه ماصرف داپاسنی کلمات ذکر کړي دی ايا په دي سره واقعي طلاق مغلظه واقع کيږي؟ بينوا تو جروا

المستفتی: ابو الخير عبد القدوس خطيب جامع مسجد دی آئی خان ۹ رمضان ۱۴۰۵ هـ
الجواب: بشرط صدق وثبوت په دي خاوند باندې ښځه نه ده مطلقه شوي ځکه چه ده تعلیق بالشرط کړي دي. والاصل ان المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت شرطه لاقبله (۱) والاقرار بالطلاق وبالاطلاق، فان الاول راجع قضاء وديانة عند الشامي والثاني يعتبر قضاء لاديانة كما صرحوا به في الاقرار بالطلاق هاذلا او كاذبا (۲) فالظاهر ان السكر لا يفوق الهزل فافهم ولا تعجل في الرد والقبول فاني لم اجد التصريح به. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الآتاسي: المعلق بالشرط يجب ثبوته عند ثبوت الشرط.

(شرح المجلة للآتاسي ۱: ۲۳۲ ماده: ۸۲)

﴿۲﴾ قال العلامة محمد امين: (قوله او هازلا) اي فيقع قضاء وديانة كما يذكره الشارح وبه صرح في الخلاصة معللا بانه مكابر باللفظ فيستحق التغليظ وكذا في البزازية واما ما في اكراه الخانية لو اكره على ان يقر بالطلاق فاقر لا يقع كما لو اقر بالطلاق هازلا او كاذبا فقال في البحر ان مراده لعدم الوقوع في المشبه به عدمه ديانة ثم نقل عن البزازية والقنية لو اراد به الخبر عن الماضي كذبا لا يقع ديانة وان اشهد قبل ذلك لا يقع قضاء ايضا، ويمكن حمل ما في الخانية على ما اذا اشهد على انه يقر بالطلاق هازل (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

(بقیہ حاشیہ) اثم لا یخفی ان ما مر عن الخلاصة انما هو فيما لو انشا الطلاق هازلا وما فی الخایة فیما لو اقر به هازلا فلا منافاة بینهما قال فی التلویح وکما انه یبطل الاقرار بالطلاق والعتاق مکرها کذلک یبطل الاقرار بهما هازلا لان الهزل دلیل الکذب کالاکراه حتی لو اجاز ذلک لم یجز لان الاجازة انما تلحق سببا منعقدا یحتمل الصحة والبطالان وبالا جازة لا یصیر الکذب صدقا وهذا بخلاف انشاء الطلاق والعتاق ونحوهما مما لا یحتمل الفسخ فانه لا اثر فیہ للهزل.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۵۹ قیل مطلب فی تعریف السكران وحکمہ)

باب ما لا یقع به الطلاق

پہ معصیت سرہ پہ نکاح بانڈی اثر نہ غور خیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے پہ بارہ کنبی چہ پہ مونہ کنبی دا مشہورہ دہ چہ کلہ کومہ نسخہ صرف نیمہ گانہ ہم اووائی ددی نکاح ماتیری ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الحمید ہائی سکول لدها وزیرستان ۱۲۴ شعبان ۱۳۹۵ھ

الجواب: پہ معصیت سرہ پہ نکاح بانڈی اثر نہ پریوخی، والمسئلة من الواضحات (۱). وهو الموفق

خپلی نسخی تہ طلاق ورکول غواہم، دانشاء طلاق نہ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے پہ بارہ کنبی چہ یوکس پہ مسافرئ کنبی دی دہ خپلی مورثہ اولیکل چہ زہ خپلی نسخی تہ طلاق ورکول غواہم لیکن مورثی دا خبرہ اینگورثہ اونہ کرلہ، پہ دی صورت کنبی طلاق واقع شو اوکہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی فضل شاہ کرم ایجنسی ۱۹۷۲ء ۱۱۹۱

﴿۱﴾ قال العلامة محمد عبد العزيز القرهاری: ان الكبيرة التي هي غير الكفر لا تخرج العبد المؤمن من الايمان لبقاء التصديق الذي هو حقيقة الايمان..... ان حقيقة الايمان هو التصديق القلبي فلا يخرج العبد المؤمن عن الاتصاف به الا بما ينافي به وهو التكذيب.

(النبراس شرح شرح العقائد ۲۲۶ بحث الكبيرة لا تخرج عن الايمان)

جواب: دالفاظ دانشاء طلاق نہ دی (۱) پہ دی سرہ طلاق نہ واقع کیڑی برابرہ خبرہ ده که بنسخی ته ئی اورسوی او که نه وهوالموفق

بنسخه وهلو اوغیر محرم سره یواخی پریخودلو باندی طلاق نه واقع کیڑی
سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه دیوکس دواده تقریبا شیر میاشتی شوي دی ددواړوپه مینخ کښې ناروغی اوفسادشروع شو، یوورخ خاوند خپله بنسخه ډیره زیاته اووهله بیائی په دی هم بس نه کرله بلکه هره ورخ به ئی وهله، یوورخ ئی غیر محرم کس ته آواز اوکړو یواخی ئی دخپلې بنسخې سره دننه پریخودو، هغه هم دده بنسخه اووهله اودهغې کپړې ئی اوشلولې دهغې بی حرمتی ئی وکړه، ایاپه داسې قسم حالاتو کښې طلاق نه واقع کیڑی چه غیر محرم سره ئی یواخی پریږدی؟ بینوا توجروا

المستفتی: صوفی قائم دین راو لپنډی ۱۴۱۲، ۱۹۷۳

الجواب: بشرط صدق مستفتی داخاوند ظالم اوبې غیرته دی (۲) ده ته پکار دی چه امساک بالمعروف یا تسریح بالاحسان اوکړي (۳) - وهوالموفق

(۱) قال العلامة الحصکفی: ورکنه لفظ مخصوص، قال ابن عابدين: هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية..... واراد اللفظ ولو حكما.

(الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۳۵۳ کتاب الطلاق)

(۲) قال العلامة ابن عابدين: (قوله يا قرطبان مرادف ديوث) قال الزيلعي هو الذي يرى مع امرأته او محرمه رجلا فيدعه خاليا بها وقيل هو المتسبب للجمع بين اثنين لمعنى غير ممدوح وقيل هو الذي يبعث امرأته مع غلام بالغ او مع مزارعه الى الضيعة او يأذن لهما بالدخول عليها في غيبته. (رد المختار هامش الدرا المختار ۳: ۲۰۲ قبيل فروع باب التعزير)

(۳) قال الله تبارك وتعالى: الطلاق مرتان فامساک بمعروف او تسریح باحسان.

(سورة البقرة پاره: ۲ رکوع: ۱۳ آیت: ۲۲۹)

طلاق رجعی کښې د عدت تیروولو نه پس طلاق نه واقع کیڑی

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه زید دخپلې بنسخې ته طلاق رجعی ورکړو دعدت د ختمیدو نه وروسته ددی سره ئی نکاح اوکړه، خه زمانه پس دخبروپه دوران کښې دده دبسخې دخولې نه اووتل چه فلان بزرگ زما خدائی دی، ددی ویناشیر میاشتی پس زید په احتیاط باندې تجدید د نکاح اوکړه، لیکن د حالاتو دنه بنه کیدوپه وجه زید بیایو طلاق رجعی ورکړو جینی د مور کورته لاړه او عدت ئی هم تیر شو، ددی نه پس د جینی دکوروالا چه کله د دوباره نکاح تقاضا اوکړه نوزید ددوی په دی مطالبه باندې دی بنسخې ته درې طلاقه نورورکړل، اوس د جینی دکوروالا وائی چه دادرې طلاقه دعدت نه پس واقع شوي دی دی وجې نه دالغوه شو، د زید بنسخه نه ده مغلظه شوې، د جینی والا وائی چه دوه طلاق رجعی اول واقع شوي دی درې نورزیات واقع شول، ددی وجې نه نکاح بغیر د حلالې نه جائز نه دی، ددی مسئلې حل خه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد عبدالله اداره تعلیم القرآن باغ محله، جهلم شهر ۱۹۷۰، ۱۴۱۴
الجواب: بشرط صدق دانسخه مطلقه مغلظه نه ده، خکه چه دادرې طلاقه کوم چه یوخل ورکړي دی دعدت تیریدلوپه وجه نامنظور دی، لهذا په صورت مسئله کښې دبسخې په رضامندي باندې تجدید دنکاح جائز او کافی دی، لانه یشرط لصحة النکاح او العدة فقط، قال فی الدار المختار مع رد المختار: ومحلله المنکوحه ای ولومعتدة عن طلاق رجعی الخ (۱). وهوالموفق

د بنسخې د ویروولو د پاره د طلاق د نویس د نیکولو مسئله

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه زید دکورنی ورائی په وجه باندې بنسخه ویرولودپاره کچه روته لاړو عرائض نویس ته ئی اووئیل چه

(۱) (رد المختار هامش الدرا المختار ۲: ۳۵۲ مطلب طلاق الدور)

زما بنسختی ته د طلاق نوټس ولیکه، عرائض نویس نوټس د طلاق درې باره شرع محمدی اولیکل، زید هم بغیر دوئیلونه په نوټس باندې دستخط اوکړو، زید په حالت حمل کښې نوټس ورکړو، ددې نه پس ئې دویم نوټس نه دې ورکړې، آیا زید په میعاد دننه رجوع کولې شی؟ بینوا توجروا

۱۹۸۳ء ۱۰ ۹۱۱

الجواب: که چرې خاوند د الفاظ، طلاق درې باره شرع محمدی، نه لیکلې وی او نه ئې په بل چالیکلې دې اونه ده د الیکل وئیلې وی او یا د خاوند گمان او خیال د ادې چه د بنسختی د وصولی نه پس به د اطلاق موثر کیږی، نو په دې صورتونو کښې دا خاوند په عدت کښې دننه رجوع کولې شی، ونظیره مافی الهندیه: ۳: ۶۶۹ رجل قال لغيره طلق امرأتی فطلقها الوکیل ثلاثافان کان الزوج نوى الثلاث يقع الثلاث والالم يقع شیئ فی قول ابی حنیفة وفی قول صاحبيه تقع واحدة (۱). وهو الموفق

د طلاق نامې د لیکلو په وخت اراده د طلاق بدلول

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس بنسختی ته د طلاق ورکولو اراده اوکړه په دې عرض باندې کچهر و ته لاړ او ستامپ نویس ته ئې د طلاق لیکلو او وئیل، هغه لیکل شروع کړه مگر په دغه وخت دده اراده بدله شوه او د خط لیکلو نه ئې مخ واړولو، بهر حال هغه طلاق ثلاثه اولیکل ده ستامپ نویس ته او وئیل چه زه داسې نه کوم، ستامپ نویس ده ته او وئیل چه دستخط اوکړه او کله پورې چه د بنسخته وصول نه کړی طلاق نه واقع کیږی ده دستخط اوکړو، آیا طلاق ثلاثه واقع شوي دې که نه ځکه چه بنسختی ته ئې دانه دې ورکړې؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل شمروز چترال ۱۹۷۲ء ۱۰ ۱۱۸

الجواب: صورت مسئله کښې تجدید دنکاح کافی دې ځکه چه دې خاوند د

﴿۱﴾ (فتاویٰ عالمگیری ۳: ۲۱۱ الفصل الثانی فی الوكالة بالطلاق والخلع)

طلاق لیکلو په وخت کښې د طلاق ورکولو اراده منقطع کړي وه، همدارنگه ده په خپل گمان کښې د طلاق موثر کیدو د بنسختی په وصول کولو موقوف کړی وو. وهو الموفق

د بنسختی دا وینا چه ته زما خاوند نه ئې موجب د طلاق نه دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه خاوند بنسختی ته او وئیل چه ماته دا خیزرا کړه بنسخته انکار اوکړی، خاوند د محبت په لهجه کښې او وائی چه ایاته زما محبوبه بنسخته نه ئې؟ بنسخته او وائی چه محبت والا بنسخته پریږده ستا بنسخته نه یمه، په دې باندې کوم یو طلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عزیز الرحمن رابع سعودی عرب ۱۳۵۰ ۱۱ ۱۴هـ

الجواب: د بنسختی دا وینا (د خوش طبعی په طور باندې) چه زه ستا بنسخته نه یم ضرر رسان نه دې اگر چه دا کلام دروغ دې یا هزل، که چرې په ارادې طلاق سره او وائی بیا هم طلاق نه دې، لحديث الطلاق لمن اخذ بالساق (ابن ماجه) (۱). وهو الموفق

د شک په صورت کښې د تعلیق طلاق مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس دیو کار مکمل اراده کړي وی مگر نا کام شو، اوس په شک کښې دې چه هسې نه مادي سره دا وئیلی وی که چرې ما دا کار مکمل نه کړو نو په ما باندې بنسخته طلاق ده آیا په شک سره طلاق واقع کیږی او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: الف، س، ع، گوجر گرهی مردان ۱۲ رمضان ۱۴۰۹هـ

الجواب: د شک په صورت کښې طلاق نه واقع کیږی (حموی) (۲). وهو الموفق

﴿۱﴾ (سنن ابن ماجه ۱۵۱ باب طلاق العبد)

﴿۲﴾ قال العلامة الحموی: فحلقة باطل ای فلا شیئ علیه قبل اما الطلاق والعناق فانهما لا

يقعان بالشک. (غمر عیون البصائر علی الاشباه ۱: ۹۸ القاعدة الثالثة)

پہ شک سرہ طلاق نہ واقع کیجی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یوکس پہ دی کلام کنبی مشکوک دی چہ مانت طالق یا طلقتهاباندی تلفظ کری دی او کہ نہ، لکہ خنگہ چہ سہی مونخ کوی اودھغہ پہ ذہن کنبی دکومی واقعی تصور راشی بیادہ تہ خطرہ راشی ہسی نہ چہ مایہ دی واقعہ باندی تلفظ کری دی او ہغہ تہ دمونخ خرابید و خطرہ راشی، اودی کس تہ داشک پہ مونخ کنبی عارض شوی وی او کہ بغیر دمونخ نہ، اوس دطلاق خہ حکم دی؟ بینوا توجروا المستفتی: مولانا عبد الرشید حقانی دیرہ اسماعیل خان

الجواب: چونکہ چہ نکاح یقیناً موجودہ لیکن پہ طلاق کنبی شک واقع شوی دی لہذا دی امر مشکوک سرہ امر متیقن نہ زائلہ کیجی (۱) قال فی الاشباہ والنظائر القاعدة الثالثة: اليقين لا يزول بالشك (۲). وهو الموفق

پلار د نابالغہ خوی بنخی تہ طلاق نہ شی ورکولی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی کہ چری پلار دخیل نابالغ خوی دطرفہ نہ ددہ بنخی تہ طلاق ورکری نودا طلاق واقع کیجی او کہ نہ؟ خنگہ چہ پہ نکاح کنبی نابالغ اولاد دپارہ دیلار ولایت صحیح کیجی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد الودود معلم دینیات پائمال شریف هزارہ... ۲۰۱۸۱۹۷۲

(۱) قال العلامة ابن نجيم: ومنها شك هل طلق ام لا؟ لم يقع، شك انه طلق واحدة او اكثر؟ بنى على الاقل كما ذكره الاسي جابى.

(الاشباہ والنظائر ۶۳ قاعدة من شك هل فعل ام لا)

(۲) الاشباہ والنظائر فى الفقه الحنفى ۶۰ القاعدة الثالثة)

الجواب: پلار د خوی بنخی تہ نہ طلاق ورکولی شی اونہ د خوی د طرفہ خلع کولی شی، لحديث ابن ماجه: الطلاق لمن اخذ بالساق (۱) قال الشامي: كناية عن ملك المتعة (۲) فى الهندية ۱: ۵۲۹ باب الخلع: اذا خالع الاب على ابنه الصغير لا يصح ولا يتوقف على اجازته وفيها: خلع الصبي باطل (۳). وهو الموفق

پہ ما باندی حلالہ دنیا حرامہ دہ، ونیلوسرہ دطلاق حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یوکس خیل افسر تہ اولیکل چہ زہ فلان تاریخ تہ کورتہ خم او کہ لانرم نوپہ ما باندی حلالہ دنیا حرامہ دہ پہ دی لیکلو باندی دلیکونکی اودوہ گواہانودستخط دی لیکن تر مقررہ وخت پوری شخص مذکورہ کورتہ لانہ روبلکہ دی وختہ پوری نہ دی تلہ، ایاپہ مذکورہ کس باندی بنخہ مطلقہ دہ؟ حالانکہ ددی سہی دلیکلویہ وخت داوہم او گمان ہم نہ ووچہ، حلالہ دنیا حرامہ دہ، سرہ ہم طلاق واقع کیجی اوس ددی مسئلہ خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد فاروق خطیب ملکوت مری..... ۱۴۱۲۱۸۸

الجواب: چونکہ دایمان (قسم) دار و مدار پہ عرف باندی کیجی اوزمونر دکلویہ عرف کنبی دالفظ دجماع متعلق معروف نہ دی اودا حالف ہم دجماع متعلق خالی الذہن وو، لہذا پہ دی حالف باندی بنخہ نہ دہ مطلقہ شوی نہ قضاء اونہ دیانہ، والتفصیل فی کتاب ایمان ردالمحتار ۳: ۸۹ (۴). وهو الموفق

(۱) (سنن ابن ماجه ۱۵۱ باب طلاق العبد)

(۲) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۲ قبیل مطلب فی طلاق المدہوش)

(۳) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۰۳ قبیل الباب التاسع فی الظہار)

(۴) قال العلامة ابن عابدين: قال فى الهداية: ولو قال كل حل على حرام فهو على الطعام

والشراب الا ان ينوى غير ذلك والقياس ان يحث (بقية حاشية به راروانه صفحہ)

خپلي لورته کنزلي کولو باندي په نکاح باندي اثر نه پريوزی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه خپلي لورته بې هوډه کنزلي کول حتی چه دا او وائی چه زه تاسره زنا کوم دې سره طلاق خونه واقع کیږي؟ بینوا توجروا

المستفتی: اسماعیل شاه مرزا کیمیل پور

الجواب: دا کنزلي حرامې دی (۱) په نکاح باندي څه اثر نه پريوځي - وهو الموفق

د الیکشن په دوران کښې د خاوند نوم غلط خودل**په نکاح باندي اثر نه غورځیږي**

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه د الیکشن په دوران کښې د ووټ اچولو په وخت کښې یو بنځه دخپل خاوند دویم نوم واخلې، یعنی دروغ او وائی لیکن ددې خاوند بل سړي دې نودې سره په نکاح کښې څه فرق غورځیږي او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: بادشاه نورناظم جمیعت علماء

(بقیه حاشیه) کما فرغ لانه باشر فعلا مباحا وهو التنفس ونحوه وهذا قول زفر وجه الاستحسان ان المقصود وهو البر لا يحصل مع اعتبار العموم فيصرف الى الطعام والشراب للعرف فانه يستعمل فيما يتناول عادة ولا يتناول المرأة الا بالنيه لاسقاط اعتبار العموم واذا نواها كان ايلاء ولا يصرف اليمين عن المأكول والمشروب وهذا كله جواب ظاهر الرواية الخ. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۱۷ مطلب كل حل على حرام)

(۱) عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله ﷺ سباب المسلم فسوق، قال النووي: السب في اللغة الشتم والتكلم في عرض الانسان بما يعيبه والفسق في اللغة الخروج والمراد به في الشرع الخروج عن الطاعة، واما معنى الحديث فسب المسلم بغير حق حرام باجماع الامة وفاعله فاسق كما اخبر به النبي ﷺ.

مسلم شريف مع شرحه النواوي ۱: ۵۸ باب سباب المسلم فسوق)

الجواب: په دروغ وئیلوسره (۱) نکاح باندي اثر نه غورځیږي - وهو الموفق

صرف په خیال او تصور کولوسره طلاق نه واقع کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې که چرې یو کس صرف په خیال او تصور کښې داتلفظ او کړې چه کله زه ددې جینې سره نکاح او کرم نو په ماباندي طلاق ده، یا زه به هغه طلاقوم، اوس پلا رهغه ته هغه جینې په نکاح کښې راوسته، نود هغه تصور او خیال والا خبرې څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: فریق الله عرف حبیب الله ۱۹۷۴ ۱۵۱۴

الجواب: صرف په تصور اونیت سره نه یو قسم طلاق واقع کیږي اونه تعلیق درست دي (۲) ردالمحتار ۶: ۴۰ (۳). وهو الموفق

په طلاق کښې د دروغو د هوکې او د هزل فرق

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دزید دوه ښځې دي

(۱) عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: آية المنافق ثلاث اذا حدث كذب واذا وعد اخلف واذا اؤتمن خان.

(مشکواة المصابيح ۱: ۱۸ کتاب الايمان في الكبائر)

(۲) عن ابی هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: ان الله تجاوز عن امتي ما وسوست به صدورهم ما لم تعمل به او تتكلم بها، متفق عليه.

(مشکواة المصابيح ۱: ۱۸ باب الوسوسة الفصل الاول)

(۳) قال العلامة الحصكفي: بلفظ مخصوص هو ما اشتمل على الطلاق وركنه لفظ

مخصوص، قال ابن عابدين: هو ما جعل دلالة على معنى الطلاق من صريح او كناية واراد اللفظ ولو حكما ليدخل الكتابة.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۲۵۳ کتاب الطلاق)

دواہ اکثر یہ خیل مینخ کنبی جھگرہ کوی، یوخل زید دخیلی بنخی د خاموش کولو دیارہ دادرامہ اوکرہ چہ ددویمی بنخی حقیقی نوم ئی پریخودو فرضی نوم ئی اولیکلویولیک ئی پہ صورت دطلاق نامی کنبی تیار کرو، اول الذکر بنخی تہ ئی اووئیل چہ اوگورہ مادویمہ بنخہ فارغہ کری دہ دویمہ بنخہ مطمئنہ شوہ، اوس زید پہ شک کنبی دہ چہ مانہ خوخیلی بنخی تہ طلاق ورکری او نہ می ارادہ وہ، او نہ می اصلی نوم لیکلی دہ، پہ دہ صورت کنبی دا بنخہ طلاقہ شوہ اوکنہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود الحسن شنکیاری مانسہرہ... ۱۰ رمضان ۱۴۰۹ھ

الجواب: دزید دا کلام دروغ، دھوکہ یاتدبیردی ہزل نہ دہ، حکایت دہ انشاء نہ دہ، لہذا پہ زید باندی بنخہ نہ دہ مطلقہ شوہ نہ اول نہ دویمہ (۱)۔
وہوالموفق

دخر طلاق زویہ کنزلی دی طلاق نہ دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زید دغصبی پہ حالت کنبی خیل زوی تہ اووائی، دخر طلاق زویہ، دہ کلماتوسرہ زید باندی طلاق واقع کیڑی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل مولا بابوزئی مردان... ۱۹۷۲ء ۱۹۷۷ھ

﴿۱﴾ وفي الهندية ولو قال امرأته الحبشية طالق ولا نية له في طلاق امرأته وامرأته ليست بحبشية لا يقع عليها وعلى هذا اذا سمى بغير اسمها ولا نية له في طلاق امرأته فان نوى طلاق امرأته في هذه الوجوه طلقت امرأته كذا في الذخيرة.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۵۸ الباب الثانی فی ایقاع الطلاق الفصل الاول)

وقال العلامة ابن نجيم: لو قال امرأته الحبشية طالق وامرأته ليست بحبشية لا يقع... وفي المحيط الاصل انه متى وجدت النسبة وغير اسمها بغيره لا يقع لان التعريف لا يحصل بالتسمية متى بدل اسمها لان بذلك الاسم تكون امرأة اجنبية.

البحر الرائق ۳: ۲۷۳ باب طلاق الصريح

الجواب: چونکہ دالفظ (سب) دکنزلودیارہ استعمالیڑی نہ د انشاء دطلاق دیارہ، لعدم الاضافه الى المرأة، لہذا پہ دہ کس باندی بنخہ نہ دہ مطلقہ شوہ (۱) والدلیل علی السب ان هذا اللفظ يستعمله الايم ايضا، فافهم. وہوالموفق

د مختلف احتمالاتو پہ وجہ باندی د طلاق حکم لگول بی قاعدی امردی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ دیوکس دہ بنخی دہ دخیل کورزیورات پہ ھیر احتیاط باندی پہ خیل تحویل کنبی ساتی بیا ہغہ زیورات ورک شول ددہ دسخت اخلاقونہ اودگندہ کردار اوسیرت پہ بناء باندی دکلی ٲول خلق ددی ورک شوہ واقعہ ددی کس خیل فریب گنہری داپہ ضد دہ چہ زیورات ورک شوہ دی، لیکن خلق ئی منلو تہ تیار نہ دی نوہغہ خیلہ صفائی پہ دہ الفاظوسرہ کوی، کہ چری زمازیورات نہ وی ورک شوی، نو پہ ما باندی خیلہ بنخہ پہ ہردی طلاقوسرہ حرامہ دہ یاماتہ دہغی خہ علم وی یاماپہ خیلہ دبل چاپہ حوالہ کری وی، دقسم کولونہ پس داخیلی دواہ بنخی مجرمی گنہری، بنخی دقسم کولودیارہ تیاری دی لیکن دادقسم اچولو پہ خائی بدستور ہغوی ملزمانی جوڑوی، خہ ورخی پس ددہ دویمہ (نوی) بنخی سرہ پہ

معمولی خبرہ باندی جھگرہ او شہ، پہ غصہ کنبی ہغہ دواہ خالی لاس

اولیگی اودالہ دیلارکرہ لارہ شی ددی نہ پس دہ سہری دخیلی یوی بنخی پہ

نوم یونوتس جاری کریو پہ کوم کنبی ئی چہ الزام لگولی دہ چہ تازماپہ عدم

موجودگی کنبی زیورات اونقدی وری دی اوخیل والدینوکرہ تلہ ئی، دنوتس

ملاویدوسرہ ٲول سامان سرہ واپس کورتہ راشہ گینی زہ دیوانی دعوی لیکمہ

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: والكنایات ثلاث ما يحتمل الرد او ما يصلح للسب او لا ولا،

قال ابن عابدين: (قوله خلية) اى خالية اما عن النكاح او عن الخير اى فهو على الاول جواب

وعلى الثانى سب و شتم ومثله ما يأتى.

(الدر المختار مع رد المحتار ۲: ۵۰۲، ۵۰۳ باب الكنايات)

پہ دی باندی ددی سری دگوتی نشان اود عرائض نویس دستخط اومهرهم لگیدلی دی. یہ نوٹس کنبی دزیوراتواندراج دی چہ دده نہ دده د وینامطابق وړاندی ورک شوی ووبل طرفته ئی هغه دوه ښځې طلاقې کړې دا اعلان کوی چہ زیورات ورک شوي دی او اوس وائی چہ دښځې سره دی یعنی دلیک په طور باندی دورک شوو زیوراتوپه موجودگئی (خپل کور کنبی) تسلیم کړی دویم ځل دښځې په سر باندی اړوی. حالانکه ښځه ده یک یواځې خالی لاس دکورنه ویستلې ده نوددی تضادیانی په وجه دده طلاق واقع دی او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام رسول کاجوډیره اسماعیل خان..... ۱۹۷۵ء ۲۵/۸

الجواب: چونکه دطلاق اچولونه پس دزیوراتوپیدا کیدو احتمال موجود دی همدارنگه دنوروزیوراتو جوړولو احتمال هم موجود دی اوددروع بیانی (څنگه چہ ئی عام طور باندی په نوټسونو کنبی کړي ده) هم احتمال موجود دی لهاددی احتمالاتوپه موجودگئی کنبی دښځو مطلقه کیدل بی قاعدی امر دی (۱) - وهوالموفق

د فلانی تقریرکه می واوریدو نو ښځه می طلاقه..

بیانی دتیپ ریکاره نه واورى ددی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کنبی چہ زید او وئیل که چرې دفلانی تقریرمی واوریدو نوزمانښځه طلاقه ده، بیا هغه اچانک تیپ ریکاره اولگولونوپه هغې کنبی دغه کس تقریروا وڅه الفاظ ئی واوریدل سمدستی ئی بند کړو. ایا طلاق واقع شو؟ بینوا توجروا

المستفتی: احمد علی حقانی جنوبی وزیرستان..... ۱۹۸۷ء ۱۴/۹

(۱) دصدق الزوج فی الشرط په صورت کنبی دا احتمالات مفید اود کذب په صورت کنبی بی فائدي دی..... (سیف الله حقانی)

جواب: دا کس نه حانت کیږی ځکه چہ ده تقریرنه دی اوریډلی، بلکه دتقریر عکس ئی اوریډلی دی (۱) - وهوالموفق

که دا کار ما اوکړو نو زه به طلاقیم. ددی حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کنبی که چرې یوکس او وائی څنگه چہ عام رواج دی، که مادا کاراونه کړو نوزه به طلاقیم، یعنی که چرې زما دا کار اوکړو نوزه طلاقیم، نو ایا ددی کار کولونه پس طلاق واقع کیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا سراج الدین حقانی خطیب سفید مسجد بدرشی نوشهره ۱۹۸۴ء ۲۱/۳
الجواب: په دی کس باندی ښځه نه ده مطلقه شوی عرف کنبی دا الفاظ سب د (کنزلو) په طور باندی استعمالیږی نه د انشاء طلاق په ارادې سره (۲) همدارنگه په دی کنبی اضافت هم موجود نه دی (۳) - وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن نجيم: ولو حلف لا يتكلم..... ولو كتب اليه كتابا او ارسل اليه رسولا لا يحنث لانه لا يسمى كلاما عرفا..... واعلم ان الكلام لا يكون الا باللسان فلا يكون بالاشارة ولا بالكتابة والاخبار والاقرار والشارة تكون بالكتابة لا بالاشارة والايماء والظهار والافشاء والاعلام يكون بالاشارة ايضا الخ.

(البحر الرائق ۴: ۳۳۳ باب اليمين في الاكل والشرب واللبس والكلام)

(۲) قال العلامة ابن نجيم لو قال لها يا مطلقة ان لم يكن لها زوج طلقها قبله او كان لها زوج لكن مات وقع الطلاق عليها وان كان لها زوج طلقها قبله ان لم يتو الاخبار طلقت، وان نوى به الاخبار صدق ديانة وقضاء على الصحيح ولو نوى به الشتم دين.

(الاشباه والنظائر ۵۱ التاسع بيان محل النية)

(۳) قال العلامة ابن عابدين: ان الصريح لا يحتاج..... (بقية حاشيه په راروانه صفحه)

د خپلي ښځې په ځاني د بلي ښځې نوم واخلې طلاق نه واقع کيږي

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه ديوکس نکاح د صاحبزادگي سره اوشوه بياپه خپلو کښې دا اختلاف په وجه بعض خلقو دې مجبور کړو چه دې ښځې ته طلاق ورکړه، د سخت مجبوري په وجه ده دا حيله وکړله چه دده د ښځې د خور نوم نواب زادگي ده هغې ته او وئيل چه دده د ښځې نوم څه دې؟ دې وخت کښې د جيني رشته دار موجود نه وو، او نورو خلقو ته هم ددې نوم نه ورتلو، نواب زادگي قصد او وئيل، دوي ددې د طلاق ورکولو مطالبه او کړه نو دې کس او وئيل چه مانواب زادگي پريخي ده درې ځله ئې اوئيل، نو ايا دده په غلط نوم اخستلو باندې طلاق واقع کيږي کله چه ئې خپلې ښځې صاحبزادگي ته د طلاق ورکولو اراده نه وي؟ بينوا توجروا

المستفتی: مولوی محمد امين مهتمم مدرسه تعليم الاسلام قائد آباد سرگودھا ۱۹۷۷ء

الجواب: په صورت مسئلې کښې په دې خاوند باندې ښځه نه ده مطلقه شوې، کما في الهندية ۱: ۳۸۲ قال امراته عمرة بنت صبيح طالق وامراته عمرة بن حفص ولانية له لا تطلق امراته (الی ان قال) ولو قال امراته الحيشية طالق ولانية له

(بقیه حاشیه) الی النية ولكن لا بد فی وقوعه قضاء وديانة من قصد اضافة لفظ الطلاق اليها عالما بمعناه ولم يصرفه الی ما يحتمله كما افاده فی الفتح وحققه فی النهر.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۶۷ مطلب ان الصريح يحتاج فی وقوعه ديانة الی النية)

وفی الهندية: وفي الفتاوى رجل قال لامرأته اگر تو زن منی سه طلاق (ان كنت امرأتی طالق ثلاثا) مع حذف الياء لا يقع اذا قال لم انو الطلاق لانه لما حذف لم يكن مضيفا اليها.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۳۸۲ الفصل السابع فی الطلاق بالفارسية)

فی طلاق امراته وامراته ليست بحشية لا يقع عليها وعلى هذا اذا سمي بغير اسمها ولانية له فی طلاق امراته (۱). وهو الموفق

د خپلي ښځې متعلق خوښي ته دا وئيل چه

دا ځما ښځه ده او که ستا ددې حکم

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه يوکس د خپلې ښځې ځوئ ته چه کوم ددې د دويم خاوند نه وو هغه ته او وائي چه، دا زما ښځه ده او که ستا، يعنی دهغه حقيقي مور هغه ته د ښځې په نسبت منسوب کړي، ايا په دې خبرې سره حرمت واقع کيږي؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد فاضل هزاره ۱۹۷۷ء ۳۱۹

الجواب: دا جاهلانه کلام دې گنهگار پرې ليکن طلاق يا حرمت نه واقع کيږي. وهو الموفق

بغير د اضافت او حکم نه اووه طلاقه وئيل لغوه دي

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې باره کښې چه يوکس او وئيل چه "اووه طلاقه"، يعنی صرف دا او وائي نور څه ئې نه دي وئيلې وروسته ئې او وئيل چه قسم دي ددې څه حکم دي؟ بينوا توجروا

المستفتی: طالب جان حقاني يکم ذيقعد ۱۴۰۱هـ

الجواب: دې کښې نه اضافت الی الزوج موجود دي او نه حکم، پس دالفظ لغوه دي (۲) - وهو الموفق

(۱) (فتاوى عالمگیری ۱: ۳۵۸ الباب الثاني فی ايقاع الطلاق الفصل الاول)

(۲) قال العلامة الحصكفي: صريحه مال لم يستعمل الا فيه كطلقتك وانت طالق ومطلقة قيد بخطابها لانه لو قال ان خرجت يقع الطلاق او لا تخرجي الا باذني فاني حلفت بالطلاق فخرجت لم يقع لشركه الاضافة اليها، قال ابن عابدين: لشركه الاضافة اي المعنوية فانها الشرط والخطاب من الاضافة المعنوية وكذا الاشارة نحو هذه طالق.

(الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۳۶۲ باب الصريح)

ای طلاق دی وی کہ نی اوخوړو.

یعنی طلاق دی کہ چرې اونې خوړلو ددې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دبغض خلقو میلمانه راشی کوروالاور ته دگد دذبح کولو اراده او کره نویو میلمه او وئیل چه مونږ داگه نه خوړو او الفاظ دطلاق ئې دارنگه په پښتو کښې استعمال کړل، ای طلاق دی وی که ئې اوخوړلو، په دې صورت کښې ددې څه حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد هاشم حقانی ۲۷ دسمبر ۱۹۸۷ء

الجواب: په ظاهره دالفاظ لغوه ددې دې سره طلاق نه واقع کیږی ځکه چه په دې کښې اضافت ښځې ته نه لفظ موجود دې اونه معنی، اول خو ظاهر دې (۱) او دویم ځکه چه دالفاظ غیر شادی شده هم استعمالوی-وهوالموفق

ښځې ته د مورسختې کنزلي کولو سره طلاق نه واقع کیږی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس دښځې مور ته سختې کنزلي کوی ایا په دې سره په نکاح باندي دطلاق وغیره اثر غورځیږی؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل رازق امان کوټ پشاور ۱۹۷۲ء ۲۱۱

الجواب: چونکه دمورسختې کنزلي دالفاظو دطلاق نه دې نه صریح دې اونه

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: لو قال ان خرجت يقع الطلاق او لا تخرجی الا باذنی فانی حلفت بالطلاق فخرجت لم يقع لتركه الاضافة اليها. قال ابن عابدين: ای المعنوية فانها الشرط.

(الدرالمختار مع ردالمختار ۲: ۳۶۶ قیل مطلب من الصریح الالفاظ المصحفة)

کنایه دې. لهادي سره طلاق نه واقع کیږی (۱)-وهوالموفق

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله ما لم يستعمل الا فيه) ای غالبا کما یفیده کلام البحر وعرفه فی التحریر بما یثبت حکمه الشرعی بلانیة واراد بما اللفظ او ما یقوم مقامه من الكتابة المستبينة او الاشارة المفهومة..... لان رکن الطلاق اللفظ او ما یقوم مقامه.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۵ باب الصریح)

ای طلاق دی وی کہ ئی اوخورو.

یعنی طلاق دی کہ چری اونی خورلو ددی حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پی بارہ کنبی چہ دبغض خلقو میلمانہ راشی کورو الاور تہ دگود دبح کولو ارادہ اوکرہ نوبو میلماہ اووئیل چہ مونہ داگہ نہ خورو او الفاظ دطلاق ئی دارنگہ پیہ پنبستو کنبی استعمال کرل،، ای طلاق دی وی کہ ئی اوخورلو،، پیہ دی صورت کنبی ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد ہاشم حقانی..... ۲۷ دسمبر ۱۹۸۷ء

الجواب: پیہ ظاہرہ دالفظ لغوہ دی دی سرہ طلاق نہ واقع کیبری خکہ چہ پیہ دی کنبی اضافت بنخی تہ نہ لفظ موجود دی اونہ معنی، اول خو ظاہر دی (۱) او دویم خکہ چہ دالفاظ غیر شادی شدہ ہم استعمالوی- وهوالموفق

بنخی تہ د مورسختی کنزلی کولو سرہ طلاق نہ واقع کیبری

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پیہ بارہ کنبی چہ یوکس دنبخی مور تہ سختی کنزلی کوی ایٹا پیہ دی سرہ پیہ نکاح باندي دطلاق وغیرہ اثر غور خیبری؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل رازق امان کوت پشاور..... ۱۹۷۲ء ۲۱۱

الجواب: چونکہ دمور سختی کنزلی دالفاظو دطلاق نہ نہ دی نہ صریح دی اونہ

(۱) قال العلامة الحصکفی: لو قال ان خرجت يقع الطلاق او لا تخرجی الا باذنی فانی حلفت بالطلاق فخرجت لم يقع لتركه الاضافة اليها. قال ابن عابدين: ای المعنوية فانها الشرط.

(الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۳۶۶ قیل مطلب من الصریح الالفاظ المصحفة)

کناية دي. لهذا دي سره طلاق نه واقع کیبری (۱)- وهوالموفق

(۱) قال العلامة ابن عابدين: (قوله مالم يستعمل الا فيه) ای غالباً کما یفیدہ کلام البحر وعرفہ فی التحریر بما یثبت حکمہ الشرعی بلا لیه و ارادہما اللفظ او ما یقوم مقامہ من الكتابة المستبينة او الاشارة المفهومة..... لان رکن الطلاق اللفظ او ما یقوم مقامہ.

(ردالمختار هامش الدرالمختار ۲: ۳۶۵ باب الصریح)

باب القضاء ودعوى الطلاق والنكاح

بخه د طلاق ثلاثه دعوى اوکړې او خاوند منکړوى ددې څه حکم دي؟

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیوېنښځې بیان دي چه زما خاوند ماته درې طلاقه په یو وخت راکړل دواعې گواهي ددې ښځې د پنځلسو کالو وروړکوى چه زما پلار طلاق ورکړي دي او درې طلاق ئې په یوځل ورکړي دي. لیکن خاوند منکړدي او وائی چه ما طلاق نه دي ورکړي بلکه ما وئیلی دی چه زه ستامورته آواز کوم اودهغې په مخ کښې تاته طلاق درکوم او فارغوم دي. ددې نه علاوه دا خاوند کچه خبرووالادي او دروغ هم وائی په خپله خبره قائم نه پاتې کیږي لیکن ښځه نیک چلنه اود پخو خبرو والاده او ریښتوني ښځه ده. لهاددې طلاق حکم واضح کړئ؟ بینوا توجروا المستفتی: عبدالخالق جامع مسجد حاجیه ایبته آباد... ۱۲۱ شوال ۱۴۰۲ هـ

الجواب: بشرط صدق وثبوت دانبځه په دي خاوند باندي حرامه شوي ده په دي ښځه اوددي په اولیاء باندي ضروري ده چه دي خاوند ته په جماع وغيره باندي قدرت ورنه کړي. کما فی الهندية ۵: ۲۴۶ وکذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا ووجد الزوج ذلك وحلف فردها عليه القاضي لم يسعها المقام معه وينبغي لها ان تفتدى لها بما لها او تقرب منه وان لم تقدر على ذلك قتلته الخ (۱). وهو الموفق

بخه د درې طلاقو مدعيه ده او خاوند د طلاق رجعي مدعي دي؟

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه مسمی زید خپلې

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ الفصل الثاني فی العمل بخبر الواحد فی المعاملات)

ښځې ته طلاق ورکړې دي عمر حلفیه گواهي ورکوي چه زید درې طلاقه ورکړې دي او بکر دا گواهي ورکوي چه زید طلاق رجعي ورکړې دي. زید په خپله هم وائی چه ما طلاق رجعي ورکړې دي او هنده وائی چه زه ئې په درې طلاقو باندي طلاقه کړې يم، اوس فیصله په څه قسم ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل واحد... ۱۹۷۷ ۸۱۵۱۰

الجواب: په صورت مسئله کښې که چرې ښځې درې طلاقه په خپله اوریدلې وي نو دانبځه دي خاوند ته نه شی حلالیدي اگرچه خاوند مکمل نصاب د شهادت پیش کړي. وفي الهندية ۵: ۳۴۶ وکذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا ووجد الزوج ذلك وحلف فردها عليه القاضي لم يسعها المقام معه (۱) انتهى بقدر الضرورة واما شهادة بينة الزوج فهي على النفي فتكون ردا (۲). وهو الموفق

خاوند طلاق ورکولونه پس منکرشی او ښځه قسم خوري په طلاق باندي؟

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یوکس خپلې ښځې ته درې طلاقه ورکړې او بیا منکرشی او ښځه قسم خوري چه ده ماته درې طلاق راکړي دي ددې څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: شوکت علی اسماعيله مردان... ۱۹۷۴ ۲۷۱۹۱۰

جواب: که چرې واقعی درې طلاقه ئې ورکړې وي نو بیادي کس باندي دانبځه

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ قبیل الباب الثاني فی العمل بغالب الرأی)

(۲) وفي الهندية: شاهدان شهدا على رجل بقول او بفعل يلزمه بذلك اجارة او كتابة او

بيع او قصاص او مال او طلاق او عتاق فی موضع و صفاه او فی يوم سمياه فاقام المشهود

عليه بينة انه لم يكن في ذلك الموضع اولا في ذلك اليوم في الموضع الذي و صفاه لم

تقبل منه البينة على ذلك. (فتاویٰ عالمگیری ۳: ۵۱۲ الباب التاسع فی الشهادة على النفي)

ساتل یا بنیجی تہ ددی خاوند سرہ وخت تیرو ل ناجائز دی (۱) خو کہ چری
حلالہ او کری نو جائز دہ (۲)۔

نوٹ: دا بنیجہ ددی خاوند نہ تختید ی شی (۳)۔ و هو الموفق

د خاوند او بنیجی د طلاق پہ تعداد کنبی اختلاف پہ صورت کنبی فیصلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یو جینی وائی چہ
ماتہ زما خاوند دوه خلہ طلاقہ بنو خہ زمانہ مخکنبی را کری وو بیائی ددی نہ
پس یکدم دری طلاقہ را کرل، گویا چہ تول پنخہ طلاقہ ئی را کری دی؟ ددی پہ
جواب کنبی هلک داو لودوه خلوا قرار کوی مگر دہ چہ پہ کوم کلمات باندی
د تلفظ اقرار کری ددی هغه الفاظ هغه کس د طلاق الفاظ نہ گنری، ددہ پہ خیال
کنبی هغه صرف دهمکی وه یا پہ مستقبل کنبی د طلاق ور کولوارادہ دہ او
روستہ دوه خلہ طلاق منی، ددریم طلاق هغه اقرار نہ کوی، دجینی پلار تہ ددی

﴿۱﴾ وفي الهندية: واما حكم (الطلاق) فوقع الفرقة بانقضاء العدة في الرجعي وبدونه في

البائن وزوال حل المناكحة متى تم ثلاثا كذا في محيط السرخسي.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۳۸ کتاب الطلاق الباب الاول)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وان كان الطلاق ثلاثا في الحرة لم تحل له حتى تنكح زوجا غيره نكاحا
صحيحا ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها كذا في الهداية.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۳ فصل فيما تحل به المطلقة وما يتصل به)

﴿۳﴾ وفي الهندية: وكذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا وجحد الزوج ذاك وحلف فردھا
عليه القاضي لم يسعها المقام معه وينبغي لها ان تفتدي بمالها او تهرب منه وان لم تقدر على
ذلك قتلته واذا هربت منه لم يسعها ان تعتد وتتزوج بزواج آخر قال شمس الائمة
السرخسي رحمه الله تعالى ما ذكر انها اذا هربت ليس لها ان تعتد وتتزوج بزواج آخر
جواب القضاء اما فيما بينها وبين الله تعالى فلها ان تتزوج بزواج آخر بعد ما اعتدت كذا في
المحيط. (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ الفصل الثاني في العمل بخبر الواحد في المعاملات)

واقعی پتہ اولگیدہ هغه دموئخ روژوپابند او دین دار سپی دی هغه وائی چہ
طبعاً خوماتہ داخو خہ دہ چہ نکاح ماتہ نہ شی او دارشتہ قائمہ پاتی شی
لیکن دشریعت حکم اگر چہ بل خہ دی نوزہ هغه تسلیموم، لہذا هغه د دوارو
بیانات پہ خپلہ دھغوی نہ اولیکل او یو عالم دین تہ ئی حوالہ کرل چہ ددی
بیاناتو پہ روشنی کنبی تا سو فیصلہ او کری او شرعی حکم واضح کری چہ
آیا حرمت مغلظہ ثابت کیری او کہ نہ طلاق رجعی دی؟

دجدایی نہ پس دیر مفاسد دی اونکاح پہ خپل حال پاتی کیدلو باندی
دجینی اصرار دی چہ ماتہ هر کله بنہ یقین دی ما پہ خپلہ پہ خپلو غور و نو
پنخہ خلہ د طلاق دا الفاظ اوریدل دی اوزہ قسم خورم او وائے چہ ماتہ د
تفسیر قرآن او بهشتی زیور نہ اوس مسئلہ هم معلومہ شویده چہ زما دپارہ
دده سرہ اوسیدل حرام دی، نوزہ خنگہ دداسی کس بنیجہ جوړہ شم، پہ دی
صورت حال کنبی ستاسو پہ خدمت کنبی دا استفتاء در لیریم تا سود دوارو
لیکل شوی بیان غور سرہ او گوری ددی متعلق شرعی حکم اولیکئی.

(۱) دجینی هغه الفاظ کوم چہ دوه خلہ مخکنبی وئیلی وو،، طلاق واخله،،
آیا موجب د طلاق دی؟ (۲) جینی وائی چہ کہ چری گواه نشته نوایا پہ خپلہ
ددی لیکلونه نہ ثابتیری چہ دہ ماتہ دوه خلہ طلاق بنو مخکنبی را کری دی
او ورستہ ددوه خلہ هم هغه اقرار کوی نوزہ پنخہ خلہ وایم او هغه خلورخلہ
منی پہ دی صورت کنبی شرعی حکم خہ دی؟ (۳) کہ چری هغه پہ دوه خلہ
باندی قسم خوری نوزہ دری خلہ بلکه پہ پنخہ خلو باندی قسم خوړوته
تیاره یم- (۴) هغه عالم دین ددی پہ بارہ کنبی خہ فیصلہ صادر کری چہ
دجینی پلار تہ هغه خبره معلومہ شی او هغه جینی پہ دی باندی آمادہ کری
او عمل پری او کری خواه کہ هغه وصل وی او کہ فصل؟ بینوا توجروا

المستفتی: نامعلوم

الجواب: کہ چری د خلورو والا واقعہ د سابقہ واقعی نہ پہ مقدار عدت
تیریدلونه پس وی نو دا بنیجہ دی خاوند تہ بغیر د تحلیل تہ واپس کیدی
شی، پہ شرط ددی چہ رجعت قولی یا عملی نہ وی شوی، لان کلمة "جا"،

یتکلم بمعاودة لاعلى نية الطلاق، وكلمة، طلاق لے لو، يقع بها الطلاق كما في
الهندية ۴۰۸:۱ ولوقال لها خذى طلاقك يقع من غير نية (۱) او كه چري د
خلورو واقعه دعوت تيريدونه مخکينې وى اويادرجعت نه وروسته وى نو
خاوند ته به قسم ورکولې شى، لکونه منکرا، او که چري د قسم کولو په
صورت کينې به فيصله په ظاهره د خاوند په حق کينې کيرې، ليکن دفتوى
په روسره دابنحه ازاده ده، كما فى الهندية ۳۴۶:۵ وکذلك ان سمعت انه طلقها
ثلاثا وجد الزوج ذلك وحلف فردها عليه القاضى لم يسعها المقام معه وينبى لها ان
تفتدى بما لها او تقرب منه وان لم تقدر على ذلك قتلته واذا هربت منه لم يسعها ان
تعتد وتزوج بزواج آخر قال شمس الائمة السرخسى ما ذكرناها اذا هربت ليس لها ان
تعتد وتزوج بزواج آخر جواب القضاء اما فيما بينهما وبين الله تعالى فلها ان
تزوج بزواج آخر بعد ما اعتدت كذا فى المحيط (۲). وهو الموفق

خاوند د طلاق ورکولو باوجود انکار کوی اوبنحه اقرار کوی نو....؟

سوال: څه فرمائی علماء دين ددي مسئلې په باره کينې چه يوې بنحې دعوى
او کره چه زما خاوند ماته په حالت دجهگړې کينې پرله پسې دوه ځله وئيلی
دی چه ته مې په درې طلاقو سره طلاقه کړې ئې، خاوند په جواب کينې
او وئيلو چه زما دبنحې دمور دعوى غلطه او دروغ ده په مينخ کينې څه
شهادت نشته دې. په دې بناء باندې خاوند ته قسم واچولې شو، خاوند
حلفیه او وئيل چه ما د مدعيه ذکر کړې شوی الفاظو باندې طلاق وغيره څه
نه دې ورکړی. په دې حالت کينې مدعيه په خپل بيان باندې کلکه ده نو په
دې صورت کينې هغه د خاوند سره اوسيدلې شى؟ بينوا توجروا

المستفتی: محمد عبدالحی ماهره دی آئی خان..... ۳۰۱۳۱، ۱۹۷۵

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۸۳ الفصل السابع فى الطلاق بالالفاظ الفارسية)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ قبيل الباب الثانى فى العمل بغالب الرأى كتاب الكراهية)

الجواب: که چري بنحې ته ددې تغليظ جزم اويقين وى او خاوند منکروى نو که
چري دا بنحه په خلع يا فرار باندې قدرت نه لری نو دحاکم يا محکم ته دې
مرافعه او کړی پس که چري خاوند حلف واخستونوپه دې تقدير باندې دې
بنحې ته ددې سړى سره اوسيدلو کينې به گناه نه وى، كما فى ردالمحتار: ترفع
الامر للقاضى فان حلف ولائنه فالائم عليه وان قتلته فلا شى عليها، وفى ردالمحتار
۷۴۸:۲ وينبى تقييده بما اذا لم تقدر على الافتداء او الهرب (۱). وهو الموفق

که چري گواه عادل وى نو د طلاق نه انکار غير معتبر دې

سوال: څه فرمائی علماء دين ددي مسئلې په باره کينې چه دوه کسانو گواهی
ورکړه چه زید زمونږ په مخامخ خپلې بنحې ته طلاق ورکړې دې ليکن خاوند
منکر دې په دې صورت کينې د طلاق څه حکم دې؟ بينوا توجروا
المستفتی: پرويز احمد گوجرخان پندى..... ۲۶۱۲۱، ۱۹۸۵

الجواب: که چري دواړه گواهان عادلان وى نو د خاوند انکار غير معتبر دې
او طلاق واقع دې، كما فى الدر المختار ۴: ۵۱۵ ونصا بما لغيرها من الحقوق سواء
كان الحق مالا او غيره كنكاح و طلاق وو كالة الخ رجلا ن الخ او رجل
وامر تان (۲). وهو الموفق

په طلاق کينې مختلف او مضرب شهادت

او په الفاظو د طلاق کينې د اختلاف حکم

سوال: څه فرمائی علماء دين ددي مسئلې په باره کينې چه ما خپله بنحه په
اجازت په خپله دوالدينو کورته اوليرله، اته مياشتې پس دهغې راوستلو
دپاره لارم، خواخې ته مې او وئيل چه جينئ ماسره روانه کړه، په دې کينې
زمونږ په مينخ کينې سخت کلامى راغله، په دې وخت کينې د شدت او غضب په

(۱) (الدر المختار مع ردالمحتار ۲: ۵۹۰، ۵۹۱ قبيل باب الايلاء)

(۲) (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۳: ۲۱۳ كتاب الشهادات)

حالت کنبی زما دخولی نہ درې ځله دا الفاظ او وتل، که چرې ته داز ماسره نه پرېږدې نوزه طلاق ورکوم، الفاظ خومې یاد دی لیکن قصد او اراده مې نه وه، ماڅه نور څه وئیل لیکن زما دخولی نه دا الفاظ او وتل، یوه نیمه میاشت پس سرځنئ مې د طلاقه کیدلو دعوه او کړه، ما ورته او وئیل چه ماد مستقبل الفاظ وئیلی دی بیاز ماسرمانه تپوس او کړو لیکن هغه په دې مجلس کنبی نه وو چه زوم مې څه وئیلی دی، بنځود الاندې شهادتونه ورکړی دی، یوې بنځې او وئیل چه الله حاضر او ناظر گنړلو حلفیه بیان ورکوم چه ده دکورنه د وتلو په وخت درې ځله د طلاق لفظ صرف وئیلې دې ددې نه وروسته او وړاندې ئې څه نه دی وئیلی، دویم دا گواهی ورکړه چه ده درې ځله دا الفاظ وئیلی دی زه طلاق ورکوم، دوه ځله په ناسته وو او یو ځل او دریدو، یوې جینئ دا گواهی ورکړه چه یو ځل په کت باندې ناست وو او دوه ځله او دریدو او دا الفاظ ئې وئیلی دی چه ما طلاق ورکړو، منور او وئیل چه تقریباً د شپې یو ولس بجې د وقفې وقفې نه پس درې ځله دا الفاظ ئې استعمال کړل چه ما طلاق درکړې، اوس هر کله چه د گواهانو بیانات هم مختلف دی همدارنگه داهم یقین دې چه داپنځه سړی او بنځه کوم چه گواهان دی زمونږ او ددوی په مینز کنبی دنیوی عداوت هم دې، دې پورې چه زمونږ او ددوئې په مینځ کنبی زبانی جهنگرې هم شوي دی په دې صورت کنبی د طلاق د وقوع څه حکم دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرشید حیدر آباد سنده..... ۱۹۷۲، ۱۸، ۲۴

الجواب: په صورت مسئلې کنبی دابنځه مطلقه مغالطه نه ده ځکه چه د اختلاف او اضطراب په وجه دا گواهی کالعدم او ناقابل کیرې (۱) البته که چرې

(۱) قال العلامة ابن الشحنة: وفي المنع الموافقة كما تشترط بين الشهادة والدعوى فكذلك تشترط بين شهادة الشاهدين فيما يشترط فيه العدد حتى لو وقع الاختلاف بين شهادتهما لم تقبل شهادتهما وهذا لان اختلافهما اختلاف بين الدعوى والشهادة.

(لسان الحکام الملحقه بمعین الحکام ۲۲۷ نوع فی الاختلاف فی الشهادة)

بنځې په خپله د طلاق الفاظ یعنی طلاقه ده او طلاقه کیرې وغیره) اوریدلې وی نوددې دپاره ددې خاوند سره اوسیدل حرام دې، کما فی الهندیة ۳۴۶:۵ وکذلك ان سمعت انه طلقها ثلاثا وجمد الزوج ذلک وحلف فردها علیه القاضی لم یسعها المقام معه وینبغی لها ان تفتدی بما لها او تقرب منه وان لم تقدر علی ذالک قتلته (۱). وهو الموفق

په طلاق کنبی د مدعی مطلقې گواهان منظور اود ناکح منکر نامنظور دې

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کنبی چه دیوکس سره روپئ نه وي دا اعتبار دپاره ئې دا الفاظ او وائیلې که چرې زه صبادې وخته پورې روپئ درنه کړم نوپه ماباندې بنځه طلاقه ده درې ځله ئې دا الفاظ او وئیل او ددې واقعي گواهان موجود دې اوس هغه کس انکار کوی اوس ددې فیصله په څه ډول کیدې شی دچا گواهی معتبر ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عتیق الله..... ۱۳۹۱، ۲، ۳

الجواب: په صورت مسئلې کنبی منکوحه مدعيه طلاق ثلاثه ده او ناکح منکر دې پس دمدعيه گواهان منظور دې، لان البینه للمدعی واليمين علی من انکر (۲) اود ناکح گواهی نامنظور دې. لانها شهادة علی النفی،

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۵: ۳۱۳ الفصل الثاني فی العمل بخبر الواحد فی المعاملات)

(۲) قال الشيخ محمد خالد الآتاسی: البینه علی المدعی واليمين علی من

انکر..... وهذه القاعدة بعينها لفظ حديث مشهور تلقته الائمة بالقبول، منقول فی

شرح العناية بهذا اللفظ، وفي رواية: البینه علی المدعی واليمين علی المدعی علیه

وفي رواية مسلم واحمد: لو اعطى الناس بدعواهم لا دعى ناس دماء رجال واموالهم

لكن البینه علی المدعی الخ.

(شرح المجلة ۱: ۲۱۳ مادة: ۷۶)

کما فی ردالمحتار ۳: ۳۸۸ (۱) وغیرہ فلیراجع - هوالموفق

پہ طلاق کنبی د پنخو گواہانوپہ بیان کنبی باختلاف پہ صورت کنبی حکم
سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یوکس خیلہ بنسختی
تہ خور اووئیل او طلاق ئی ورکرو پہ ددی باندی گواہان موجوددی، یوگواہ
نہ عدد ہیر شوی ددی او دودہ وائی چہ دري خلہ ئی خوراودودہ خلہ ئی طلاق
وئیلی ددی او باقی دودہ گواہان وائی چہ صرف دودہ خلہ ئی وئیلی دی، اوس
پہ ددی صورت کنبی د طلاق خہ حکم ددی؟ بینوا توجروا

المستفتی: غلام جیلانی ناظم مدرسه تدریس القرآن فتح جنگ ۱۹۷۳ء ۱۸۱۷۸
الجواب: واضحہ ددی وی چہ پہ صورت مسئلہ کنبی پہ ددی کس باندی بنسختہ
مطلقہ مغلطہ نہ دہ شوی، ددہ دپارہ زبانی مراجعت کافی ددی، لیکن پہ یو
خاص وجہ باندی تجدیدنکاح کول بہتر ددی، والدلیل علی المرام ان اطلاق
الاخت علی الزوجة وان کان یکرہ لکن لا یقع بہ الطلاق لما فی الدرالمختار
۳۹: ۲ والاینوشینا اوحذف الکاف لغاوتین الادنی ای البرویکرہ قوله انت امی
ویا بنتی ویاختی ونحوہ انتہی (۲) وراجع الی ردالمحتار، وكذا الشاهد الواحد لا یخبر
عن العدد والاثنان یخبران عن التغلیظ وآخران عن غیر التغلیظ ای عن طلقین
فتها تری البینتان لما فی الدرالمختار ۳: ۶۲ ولوشهدا حدهما بالف والآخر بالفین اومأة
﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدین: (قوله لم تقبل) ای عندهما لانها قامت علی النفی وحاصله

انه لا یفصل فی النفی بین ان یحیط بہ علم الشاهد فتقبل الشهادة به اولا فلا بل لا تقبل علی
النفی مطلقا نعم تقبل علی النفی فی الشروط حتی لو قال لعبدہ ان لم تدخل الدار الیوم فانت
حرفشہدا انه لم یدخلها قبلت ویقضى بعقده کما فی المبسوط. (ردالمحتار هامش
الدرالمختار ۳: ۱۳۷ باب الیمین فی البیع مطلب شهادة النفی لا تقبل فی الشروط)

﴿۲﴾ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۲۶ باب الظہار)

ومأتین او طلقہ و طلقین او ثلاث ردت باختلاف المعنین، انتہی (۱)
پس چونکہ دا خلورگواہان پہ دودہ طلاقومتفق دی او دریم کنبی مختلف دی
لہذا دادودہ واقع کیبری او چونکہ دادوارہ صریح ددی لہذا پہ عدت کنبی دتنہ
رجوع درست دہ. وهوالموفق

محکم تہ باقاعدہ د ثبوت راؤرلو

نہ بغیر بنسختہ مطلقہ نہ دہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ ماخیلہ بنسختہ د
گواندیانو دکورونوتہ تللو نہ منع کرہ، دبنسختی پہ ددی حرکت نہ سمیدو
باندی زمونہ پہ مینخ کنبی تنازعہ پیدا شوی، زما دسخرخواست ددی چہ
خما بنسختہ زما نہ جدا کری اوبلہ قبیلہ کنبی نکاح کری، دشیپی وخت کنبی
زمونہ بحث او مباحثہ او تکرار جاری ووحتی چہ پہ ما باندی ئی دباؤ
واچولو بلکہ دقتل دہمکی ئی را کرہ چہ خیلہ بنسختہ دگواندیانو کرہ
دتللو نہ مہ منع کوہ، چنانچہ ما صرف داسی اووئیل چہ دازماخہ موریہ
خورنہ دہ زہ ئی ہیخ کلہ ہم دا گواندیانو کرہ نہ پریردم دجینی د والدینو
اودطرفدارئ کولو والاخو کسان خما خلاف بیان کوی چہ ما پہ یوخل
طلاقہ ثلاثہ وئیلی دی او بنسختہ پہ خیلہ زمانہ جدا کوی، اوس وضاحت
او کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: بشیر روشن کوالہ ہری پور ہزارہ ۱۹۷۵ء ۸۱۴۸

الجواب: حسب بیان مستفتی پہ ددی خاوند باندی نہ خہ کفارہ واجب دہ

﴿۱﴾ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۳۳۳ باب الاختلاف فی الشهادة)

اونه بنسخه طلاقه شویده لیکن محکم ته د باقاعدہ ثبوت راوړلونه پس به بنسخه مطلقه وی (۱) - وهو الموفق

طلاق مغلظه او په دې باندې د شهادت

موجودگي کښې د زوجیت دعوی مردود ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یوکس خپلې منکوحې بنسخې ته طلاق ثلاثه ورکړل جدائی کړه اودده گواهان هم موجود دې بنسخې دعوت تیرولونه پس دویم ځایې کښې نکاح او کړه چه دهغې اووه بجې پیدا شول، اوس شل کاله پس هغه کس وائی چه ما طلاق نه دې ورکړې اود منکوحې کیدو دعوی کوی لیکن شل کاله هغه خاموش و، ایاد دوو گواهانو په مخکښې زبانی طلاق کیږي؟ آیا شل کاله تیریدونه پس دده دا حق شته چه محض د عناد د وجې نه هغه خپله سابقه بنسخه بدناموی؟ بینوا توجروا

المسفتی: نامعلوم ۱۴۲۱، ۱۹۷۳

الجواب: په شرط دصدق دمستفتی په دې کس باندې بنسخه مطلقه مغلظه شوې ده اود شهادت طلاق په موجودگي کښې به دده دعوی مردود ولې شی (۲) فی الدر المختار: ورکنه لفظ مخصوص خال عن الاستثناء (هامش ردالمحتار ۵۷۴: ۲) (۳) - وهو الموفق

د وفات نه پس د طلاق د خبر حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زما پلاریو واده (۱) وفی الهندیه: وشرط فیها شهادة رجلین او رجل وامرأتین سواء کان الحق مالا او غیر مال کالنکاح والطلاق. (فتاوی عالمگیری ۳: ۲۵۱ کتاب الشهادات الباب الاول) (۲) قال العلامة الحصکفی: ونصابها لغيرها من الحقوق سواء کان الحق مالا او غیره کنکاح وطلاق ووکالة..... رجلا..... او رجل وامرأتان. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۳: ۲۱۳ کتاب الشهادات)

(۳) (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۵۳ کتاب الطلاق)

او کړو بیایې دویم واده او کړو، ددویم واده نه ئې څه اولاد دې چه په هغې کښې زمونږ مشر ورور هم وو، مشر ورور پلار ددریم واده نه منع کول غوښتل چه دریم واده مه کوه لیکن پلار مودریم واده او کړو، چه دهغې نه څه اولاد پیدا شول، اوس مویلا روفات شوي دې دمال موروثه دتقسیم مسئله ده، اوس مشر ورور مویلا وائی چه په مال متروکه کښې ددریم واده والاد اولاد څه حصه نشته دې ځکه چه کله مویلا ددریم واده کولونوزما دمنع کولوپه وجه هغه او وئیل که چرې زه دریم واده او کړم نوپه ماباندې هغه طلاقه ده، لیکن دهغې باوجود د فعل حرام مرتکب شولهذا هغه اولاد کوم چه ددریمې بنسخې نه دې دهغوی په دې کښې څه حق نشته دې، اومشر ورور داهم زیاتوی چه ماته دا حق دې چه زه ددې اظهار او کړم ورنه عندالله زه مجرم یم، ایاد دا دعوی (دمشر ورور) صحیح ده، بینوا توجروا

المستفتی: عبدالستار بلوچستان ۱۹۷۷، ۲۲۱۱۰۱۰

الجواب: کله چه مدعی او گواهان تاحین وفات ساکت وی (۱) نودفسق اود تهمت په وجه نه ددوی خبر واجب القبول نه کیږي (۲) خصوصاً چه درې الفاظو باندې (۱) قال الشيخ الافغانی: والدعوی تندفع بمرور الزمان ایضا اذا کان الترك بلا عذر من کون المدعی غائباً او صبیاً او مجنوناً وليس لهما ولی او کون المدعی علیه امیراً جائراً يخاف منه الخ.

(معین القضاة والمفتیین ۲۳ الفصل الخامس فی دفع الدعاوی)

(۲) قال العلامة الطرابلسی: ومنه ما حکاه عن شرح الزیادات: مات عن امرأة وورثة فشهد الشهود انه کان اقر بحرمتها حال صحته ولم يشهدوا بذلك حال حیاته لا تقبل اذا كانت هذه المرأة مع هذا الرجل وسکوته لانهم فسقوا وشهادة الفاسق لا تقبل.

(معین الحکام ۷۲ فصل حد العدالة الخ)

دری طلاق و رکول او د حسب العرف د تجدید نکاح احتمال (۱) و تحلیل (۲) یا قبول بالفعل (۳) یا دامام محمدیہ قول باندی د عمل کولو احتمال موجود دی (۴) - وهو الموفق

د نکاح د ثبوت د پاره د نکاح خوان په ځانې د دویم امام د گواهی حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه دیو ښځې د نکاح تقریباً لس کاله شوي دی دیو کس سره شوي وه حقوق زوجیت ئې ادا کول، اوس دا ښځه یو بل کس سره او تختیده او په حکومت کښې ئې دعوی او کره چه زما نکاح ددی مخکینی کس سره نه ده شوي. اوس هغه امام کوم چه نکاح ترلې

﴿۱﴾ قال العلامة ابن نجيم: ولو كرر لفظ الطلاق فان قصد الاستئناف وقع الكل او التاكيد فواحدة ديانة والكل قضاء وكذا اذا اطلق. (الاشباه والنظائر ۵۷۷ قيل القاعدة الثالثة) چونکه زموږ په عرف کښې د طلاق تکرار د تاکید د پاره وی او بغير د نیت نه په عرف کښې هم تاکید مراد اخستلې شئ په دې وجه دې صورت کښې زموږ شیخ دامت برکاتهم د طلاق رجعی حکم ورکوی ځلانکه بعضې علماء دا تکرار په بائن باندې محمول کوی په دې وجه د نکاح تجدید حکم هم کوی.

(فليراجع الى فصل عد الطلاق والقاء الاحجار من هذه الفتاوى)
﴿۲﴾ مثلاً طلاق مغلظه ئې ورکړی وی او بیا د حلاله نه پس دوباره دده په نکاح کښې راغلې وی.

كما في الهداية: وان كان الطلاق ثلاثاً في الحرة او ثنتين في الامه لم تحل له حتى تنكح زوجاً غيره نكاحاً صحيحاً ويدخل بها ثم يطلقها او يموت عنها. (الهداية ۲: ۳۹۹ باب الرجعة كتاب الطلاق)

﴿۳﴾ قال العلامة الشامي: اذا قال كل امرأة اتزوجها طالق والحيلة فيه ما في البحر من انه يزوجه فضولي ويجيز بالفعل كسوق الواجب اليها.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۵۳۷ مطلب فسخ اليمين المضافة الى الملك)

﴿۴﴾ قال العلامة الحصكفي: وفي المجتبى عن محمد في المضافة لا يقع وبه ائمة خوارج انتهى وهو قول الشافعي ولحنفي تقليده بفسخ قاض بل محكم بل افعاء عدل وبفتوتين في حادثين وهذا يعلم ولا يفتي به بزاوية. (الدر المختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۸، ۵۳۹ مطلب في فسخ اليمين المضافة الى الملك)

ده حکومت کښې دعوی نه کوی ځکه چه مد علیه او امام دیو قوم دی، اوس که چرې ددی امام په ځانې دویم امام د نکاح کولو گواهی ورکړی نو دا حیلہ څنگه ده؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: نظام الدین احاطه مدنیہ دارالعلوم حقانیہ

الجواب: که چرې د عرف نه معلومه وی چه دا خاوندو غیره به دمقدمې گټلونه پس دا ښځه قتل کړی نو ددی امام دوم د پاره د قتل کید و سبب جوړیدل سخت دې په نسبت د زنا کاری باندې اطلاع کیدلونه، ځکه دا امام دوم ددوې د زنا سبب نه دې جوړ شوي - وهو الموفق

د خاوند په طلاق باندې مجبوره کولو وجوهات او د خنثی مشکل حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه ښځه خاوند په کوم وخت کښې په طلاق باندې مجبوره کولې شی؟ همدارنگه خنثی مشکل فاعل یا مفعول جوړیدې شی؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: تخته خان سعودی عرب ذی القعدة ۱۴۰۳ هـ

الجواب: خاوند په ماسیو اذظهار (۱) لعان (۲) اورعنیت نه (۳) په نورو صورتونو کښې په طلاق نه شی مجبوره کولې، او خنثی مشکل نه فاعل جوړیدې شی

﴿۱﴾ وفي الهندية: المظاهر اذا لم يكفر ورفع امره الى القاضي يحبس القاضى حتى يكفر او يطلق كذا في الظهيرية. (فتاوى عالمگیری ۱: ۵۰۷ الباب التاسع في الظهار)

﴿۲﴾ وفي الهندية: اذا التعنا فرق الحاكم بينهما ولا تقع الفرقة حتى يقضى بالفرقة على الزوج فيفارقها بالطلاق فان امتنع فرق القاضي بينهما.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۵۱۶ الباب الحادى عشر فى اللعان)

﴿۳﴾ وفي الهندية: ان اختارت الفرقة امر القاضى ان يطلقها طليقة بائنة فان ابى فرق بينهما هكذا ذكر محمد رحمه الله فى الاصل كذا فى التبيين والفرقة تطليقة بائنة كذا فى الكافى.

(فتاوى عالمگیری ۱: ۵۲۳ الباب الثانى عشر فى العنين)

اونہ مفعول یعنی نہ خاوند جو پریدی شی اونه بنسخہ (ردالمحتار) (۱). وهو الموفق

خاوند طلاق معلق ورکری وواووه کاله پس

بنخی انکار اوکرو اوس ته حکم دی؟

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه یو خاوند خپلې بنځې ته او وائی که چرې ته زما د اجازت نه بغیر خپل مورپلار کور ته لارې نوتاته درې طلاقه دی هغه بنسخه لارله. اوس اووه کاله پس بنسخه وائی چه ماته خاوند اجازت را کړې نوهله زه لارم، او خاوند وائی چه ماته صحیح طور باندې یادنه دی چه ما اجازت ورکړې او که نه؟ اوس شرعی حکم څه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: دستی خان ۱۷ ربیع الاول ۱۴۰۳ هـ

الجواب: په صورت مسئلې کښې که چرې دې بنځې په شهادت عادلې سره اجازت ثابت کړو نو مطلقه مغلظه نه ده، که چرې د بنځې سره شهادت عادلې د خاوند اجازت نه وی (۲) او خاوند ته د اجازت ورکولو اونه ورکولو متعلق معلومات نه وی نو صرف د شک په وجه باندې طلاق نه واقع کیږي لیکن که چرې خاوند د اجازت ورکولو نه انکار علی وجه الجزم کړې وی نو دې خاوند ته به قسم ورکړې شی او که چرې د قسم نه انکار او کړې نو بنسخه مطلقه مغلظه نه

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: (قوله فخرج الذكر والخنثى المشكل) ای ان يراد العقد عليهما لا يفيد ملك استمتاع الرجل بهما لعدم محليتهما له وكذا على الخنثى لامرأة او لمثله ففي البحر عن الزيلعي في كتاب الخنثى لو زوجه ابوه او مولاه امرأة او رجلا لا يحكم بصحته حتى يتبين حاله انه رجل او امرأة فاذا ظهر انه خلاف ما زوج به تبين ان العقد كان صحيحا والافباطل لعدم مصادفة المحل وكذا اذا زوج خنثى من خنثى آخر لا يحكم بصحة النكاح حتى يظهر ان احدهما ذكر والآخر انثى.

(ردالمحتار هامش الدرالمختار ۲: ۲۸۱ كتاب النكاح)

﴿۲﴾ وفي الهندية: وشرط فيها شهادة رجلين او رجل وامرأتين سواء كان الحق مالا او غير مال كالنكاح والطلاق. (فتاوى عالمگیری ۳: ۲۵۱ كتاب الشهادات الباب الاول)

کیږي او که چرې قسم او کړې نو بنسخه مطلقه مغلظه ده (۱). وهو الموفق

د خیار بلوغ په وجه باندې د تنسیخ نکاح په صورت کښې د صحیح فیصلې صورت

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه دیو کس نکاح په شرعی طور باندې یو جینی سره او شوه، بلکه جینی نابالغه وه او داکار د هغې د مور په سرپرستی کښې او شو، بیاد هغې مور وفات شوه او ورور یې د هغې سرپرست جوړ شو، د جینی د بلوغ نه پنځه کاله پس د چاپه شرارت باندې دې جینی دعوی کړیده چه ماد بلوغ په کال باندې دناراضگي اظهار کړې دې او نکاح مې فسخه کړې ده، قاضی ته فیصله پیش شوه، قاضی صاحب ددې جینی نه په دعوه باندې گواهان طلب کړل او هغې گواهان پیش نه کړل، قاضی صاحب ددې نه د پردې نه اخواء قسم واخستو، داهم معلومه نه ده چه داهغه جینی وه او که بله، بیاقاضی صاحب د خاوند نه د څه مطالبه اونه کړه ځکه چه هغه دعوی کوی چه د بلوغ په وخت دې جینی سکوت اختیار کړې وو او په دې خبرې باندې گواه هم موجود دې، اوس سوال دادې چه ددې قاضی فیصله درسته ده او که نه؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اسحاق میان مایار تیمرگره دیر ۱۹ جمادی الثاني ۱۳۸۹ هـ

الجواب: ددې قاضی دافیه غلطه ده ځکه چه بنځې ته هغه وخت قسم ورکولې شی کله چه د اصل نکاح په رد او سکوت کښې اختلاف وی، زوج وائی چه تاد نکاح د رد نه سکوت کړیدی او بنسخه بالغه وائی چه مارد کړیده او دامسئله بحر الرائق ۳: ۱۱۷ باندې لیکلې شوي ده (۲)

﴿۱﴾ قال العلامة الحصكفي: فان اختلفا في وجود الشرط ای ثبوته ليعم العدمي فالقول له مع اليمين الا اذا برهنت فان البينة تقبل على الشرط وان كان نفيا كان لم تجز صهرتي الليلة فامرأتی کذا فشهد انها لم تجئه قبلت وصلقت. (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ۲: ۵۳۵، ۵۳۶ مطلب اختلاف الزوجين في وجود الشرط)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن نجيم: ای لو قال الزوج بلغك النكاح فسكت وقال رددت ولا بينة لهما ولم يكن دخل بها فالقول قولها الخ. (البحر الرائق ۳: ۱۱۷ باب الاولياء والاكفاء)

لیکن داخیا رد بلوغ په وجه سره درد او سکوت مسئله ده کوم کسبې چه بنسخته
دفسخ مدعيه ده او خاوند منکردي لهذا گواهان به د بنسختي منظوروی او قسم
به خاوند ته ورکولې شی (في الهندية ۱: ۳۰۴) ولووقع الاختلاف في خيار البلوغ
فقالت المرأة احترت نفسي ورددت النكاح كما بلغت، وقال الزوج بل سكت
وسقط خيارك فالقول قول الزوج كذا في المحيط انتهى (۱)، لهذا قاضی
مذکور دوه واضح غلطیانی کړيدي- وهو الموفق

شرعی نکاح شوي ده خاوند منکردي په دي صورت کسبې عدالتی ډگری حکم
سوال: څه فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کسبې چه دیوي بنسختي شرعی
نکاح دگواهانو مخکسبې شوي دي لیکن زید د چا نکاح چه ددي بنسختي سره
شوي دي هغې په عدالت کسبې خلفایان کړي دي چه زمان نکاح دده سره نه ده
شوي، عدالت هم حکم جاری کړيدي چه دابنسخه دزید بنسخته نه ده آیا شرعاً دا
نکاح قائمه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبد العزيز کالاباغ هزاره..... ۱۷ ذی قعدة ۱۳۹۲ هـ

الجواب: که چري دنکاح په وخت کسبې دابنسخه نابالغه وه یا بالغه کیدلوپه
صورت کسبې والد ددي بنسختي په رضانکاح کړي وی نو ددي عدالتی
کاروایی نه پس هم دانکاح په قانونی طور سره خو کالعدم لیکن شرعی طور
باندې به لازم او نافذ دي، لعدم وجود رافع النکاح. وهو الموفق

بلا قاعده عدالتی طلاق قانونی کيدي شی شرعی نه

سوال: څه فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کسبې چه ماخپله لور کومه چه
کم عمره او نابالغه وه، امیرگل ته په نکاح باندې ورکړه لیکن نه زمالورپه دي

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۶ الباب الرابع فی الاولیاء)،

نکاح باندې راضی وه او نه هلک په دي وخت کسبې بالغ وو، مجبوراً دغه
وخت نکاح او شوه، بیا هلک دویم واده او کړو، وروسته مادهلک والدينوته
او وئیل چه زما د لور واده او کړه، لیکن هغه نه واده ته تیار وو او نه په طلاق
ورکولو باندې، بیا مافیملی کور ته رجوع او کړه، عدالت کسبې هلک
حاضر شو زما د لور سره واده ته تیار وو او راضی وولیکن جینی راضی نه وه
بیاعدالت فیصله واوروله چه جینی راضی نه ده دي وجې نه عدالت طلاق
ورکړي دي، دشرع په رو باندې ددي طلاق څه حکم دي؟ بینوا توجروا
المستفتی: پیر غلام دره پیزو بنون..... ۸۱۸۱۹۹۰

جواب: که چري داهلک واده کول غواړي او په حقوق زوجیت ادا کولو باندې
قادر وی یعنی مستقل کمره او نفقه ورکولې شی نو دا عدالتی طلاق صرف
عدالتی او قانونی طلاق دي نه اسلامی او شرعی طلاق (۱)- وهو الموفق

د ارتداد اود الفاظ کفریه نه پس بلا طلاق دویم خاوند سره دنکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کسبې چه یو مسلماني واده
شوي بنسختي لفظاً اقرار او کړو چه حضرت عیسی علیاً (نعوذ بالله) د خدائي

(۱) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: حکم القاضي على خلاف النص كالحكم بحل
متروك التسمية عمداً او على خلاف السنة المشهورة كالحكم بتحليل المطلقة ثلاثاً
بمجرد عقد المحلل بلا دخول او على خلاف الاجماع كالحكم بصحة نكاح المتعة باطل
ولكل قاض نقضه اذا رفع اليه..... الخطاء الذي قضى به القاضي اما ان يختلف الفقهاء في
كونه خطأ او لا يختلفوا الثاني يرجع عنه ويرده لا محالة..... الثانية اذا قضى ثم ظهر له خطاه
في القضاء بان ظهر ان الشهود كانوا عبيدا او محدودين في قذف ينقض قضائه الثالثة اذا
قضى بخلاف مذهبه على طبق ما مر سابقاً.

(معين القضاء والمفتيين ۲۸، ۲۹ اقسام القضاء وما يرد منها وما لا يرد)

خوئی دے اود زہ نہ ئی ددی تصدیق او کرواویہ دے باندی عقیدہ جوہرہ کرہ
دے عقیدہ ساتلو باندی ہغہ مرتدہ شوہ اوہغی خیل بنار پریخودو بل بنار
تہ لارلہ، اوہلتہ ددوبارہ مسلمانیدونہ پس ددویم کس سرہ ئی نکاح اوکرہ،
نو آیا ددی دوارو بنجی خاوند جماع وغیرہ جائزہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرب حیدر آبارسندھ..... ۲۹۱۹۱۰۱۹۷۹

الجواب: بنایہ قول مفتی بہ (وہو قول مشائخ بلخ) دانہ بخہ داوول خاوندیہ نکاح
کنبی دہ (۱) دے دویم خاوند تہ ددی بنجی سرہ جماع وغیرہ حرام دی، خنگہ
چہ اول خاوند تہ د تجدید نکاح نہ وړاندی استمتاع حرام دہ، والتفصیل فی
الحیلة الناجزة ۱۵۸ (۲).....

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: لو ارتدت لمجی الفرقہ منها..... وتجبر علی الاسلام وعلی
تجدید النکاح زجراً لها بمهر یسیر..... وافتی مشایخ بلخ بعدم الفرقہ بردتها زجراً وتیسیراً
لا سیما التی تقع فی مکفر ثم تنکر قال فی النہر والافتاء بهذا اولی من الافتاء بما فی
النوادر. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۲۶ باب نکاح الکافر)
﴿۲﴾ قال الشاہ اشرف علی التہانوی: حاصل دادی چہ کہ بنجہ مرتدہ شی نو دہغی
دنکاح پہ بارہ کنبی د احنافو دری قولہ دی، یودا چہ نکاح فسخ کیبری لیکن د
اسلام د تجدید نہ پس بہ ہغہ لہ دنکاح پہ تجدید باندی مجبورہ کولی شی اوبل
خائی کنبی دنکاح کولو اختیار بہ نہ شی ورکولی، وهو ظاهر الروایۃ، دویم داچہ
نکاح بہ نہ فسخ کیبری بلکہ دوی دوارہ دغہ شان بنجہ او خاوند اوسیری، دریم
داچہ بنجہ بہ د وینجی پہ طور ساتلی شی

پہ دے دریو وارو اقوالو کنبی اگرچہ لہ اختلاف شتہ لیکن پہ دومرہ خبرہ
دری وارہ متفق دی چہ بنجی تہ بہ پہ ہیخ شان دا حق نہ ورکولی کیبری چہ ہغہ
دخیل رومبی خاوند دنکاح نہ جد اشی اوبل خائی کنبی نکاح اوکری، پہ دے کنبی
دا خبرہ متفق علیہ شوہ چہ بنجی تہ بہ بل خائی کنبی دنکاح بالکل اختیار نہ وی،
اوس پہ ہندوستان کنبی پہ موجودہ حالت کنبی پہ دے متفق علیہ صورت باندی
عمل کول ناممکن دی..... اود نوادر پہ روایت باندی عمل کول خود ظاهر الروایت
نہ ہم زیات مشکل بلکہ پہ موجودہ حالت کنبی غیر ممکن دی. پہ دے وجہ اوس
بغیر ددی نہ بل ہیخ صورت باندی عمل نہ شی کیدی چہ د بلخ او سمرقند
دمشائخو قول اختیار کرے شی اوپہ دے باندی فتویٰ ورکری شی
دبلخ د مشائخو قول موافق چہ دنکاح د بقاء..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

کفایت ۱۶۷ (۱). وهو الموفق

د مرتد او کافر کیدو والا نکاح پہ خیلہ ختمیری

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے پہ بارہ کنبی چہ نولس کالہ شوی دے
چہ زما وادہ دیو کس سرہ شوی دے پہ دے وخت کنبی زما دودہ بچی دی زما
خاوند د اتو کالونہ مادا سلامی رکنیت نہ منع کوی حتی چہ مونخ، روزہ،
تلاوت کلام پاک او کلمہ شریفہ تہ مے نہ پریزدی، کہ چری خمادخولی نہ کلمہ
اوخی نومواوہی تکیوی، مایوخل کلام پاک شروع کرلو نو قرآن پاک ئی او
غورزولو، ما پت پہ غلاباندی مونخ کوو نو اوئی لیدم زہ ئی داسی اووہلم چہ
بی ہوشہ شوم، پہ رمضان شریف کنبی مامونخ شروع کرو نو ہغہ دورخی زما د

(بقیہ حاشیہ)..... فتویٰ ورکری شی نو دے سرہ ددی خبری لحاظ ساتل ضروری دی چہ
د اسلام د تجدید نہ مخکنبی خاوند دیارہ دغی مرتدی سرہ استمتاع یعنی جماع
او ددی دواعی مثلاً تقبیل، لمس بالشہوة وغیرہ تہ بہ جائز نہ شی وئیلی، حکہ چہ
آیت کریمہ لا تنکحوا المشرکات حتی یؤمنن پہ وجہ کافرو بنجہ سرہ نکاح او استمتاع
حرام کیدل بنکارہ دی اوپہ دے اجماع ہم دہ..... ددی مجموعہ خلاصی نہ ددی فتویٰ
حاصل دا شوچہ بنجہ بہ دمخکنبی پہ شان ددی خاوند پہ قبضہ او نکاح کنبی
اوسیری بل سری سرہ نکاح کول بالکل نہ دی جائز، لیکن چہ ترخو پوری تجدید
د اسلام کولو سرہ تجدید دنکاح اونہ کری ترہغہ وختہ پوری بہ ددی سرہ جماع او
دواعی دجماع تہ جائز نہ وئیلی کیبری. (حیلہ ناجزہ ۱۸۲ تا ۱۸۵ حکم ارتداد زوجہ)

﴿۲﴾ قال المفتی الاعظم مولانا کفایت اللہ الدہلوی: مرتد کیدو سرہ رومبی نکاح ختمہ
شوہ لیکن مسلمانیدو سرہ بل سری سرہ نکاح نہ شی کولی، بلکہ مجاز قاضی بہ
جبراً رومبی خاوند سرہ ددی نکاح کوی،

وارتداد احدهما فسخ عاجل فللموطوءة کل مهرها ولغیرها نصفہ لو ارتد، ولاشی لو
ارتدت وتجبر علی الاسلام وعلی تجدید النکاح زجراً لها بمهر یسیر کدینار وعلیہ الفتویٰ
والوالجیۃ (درمختار مختصراً).

(کفایت المفتی ۶: ۱۳۹ چوتھا باب مرتدہ اور مرتد)

روڑی ماتولو کوشش او کړو بلکه زما دلاس روتی هم نه خوری، زما خاوند نه غسل جنابت کوی او نه ماورته پریردی نه هغه د اسلام قائل دی ماتول روداد چیترمین پیلز پارتی حله کران ته بیان او کړو، هغه او وئیل چه په دې باره کښې د علماء سره مشوره کول لازم دي، هغه زما د ابيان قلمبند کړو او وئیل چه مولانا عبدالحق صاحب اکوړه خټک والاچه کومه فیصله او کړی هغه مونږ ته منظور ده، هغه زمونږ د ټولو غټ مذهبی پیشوادی نوپه دې باره کښې د شریعت څه حکم دي ایا زما نکاح ددې کس سره باقی پاتې کیدلې شی؟ بینوا توجروا
المستفتی: شاه زیبرکرا ۱۹۷۳ء ۲۵/۲

الجواب: بشرط صدق وثبوت ددې کس نکاح باطل او کالعدم ده دده ښځه د عدت تیرو لونه پس بل ځای کښې نکاح کولې شی (۱) ځکه چه دا کس د اهانت قرآن او د انکار شریعت وغیره په وجه کافر او مرتد دي (۲) - وهو الموافق محمد فرید عفی عنه دارالعلوم حقانیة اکوړه خټک

(۱) قال العلامة الحصكفي: وارتداد احدهما ای الزوجین فسخ عاجل بلا قضاء، قال ابن عابدین: ای بلا توقف علی قضاء القاضي وكذا بلا توقف علی مضي عدة فی المدخول بها وافاد وجوب العدة سواء ارتد او ارتدت بالحیض او بالاشهر لو صغيرة او آيسة او بوضع الحمل كما فی البحر. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۲۵ باب نکاح الکافر)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: ان الشارع جعل بعض المعاصی اماره علی عدم وجود التصديق كالهزل المذكور وكما لو سجد لصنم او وضع مصحفا فی قاذورة فانه يكفر وان كان مصدقا لان ذلك فی حکم التكذيب فان فعل ذلك استخفاف واستهان بقالدين فهو اماره عدم التصديق ولذا قال فی المسایرة وبالجملة فقد ضم الى التصديق بالقلب او باللسان فی تحقیق الايمان امور الاخلال بها بالايمان اتفاقا كترك السجود لصنم وقتل نبی والاستخفاف به وبالمصحف والكعبة وكذا مخالفة او انكار ما اجمع علیه بعد العلم به لان ذلك دليل علی ان التصديق مفقود. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۱۰ باب المرتد)

فصل فی تنسیخ النکاح

د موجوده عدالتونو د تنسیخ نکاح فیصلې که چرې

باقاعده وی نو تسلیمولی به شی کښی نه

سوال: محترمی و مکرمی جناب مولانا مفتی محمد فرید صاحب زید مجدکم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته! ستاسو صاحبانو خیریت نیک مطلوب دي اود دعاگانو خصوصی اپیل دي، دایو مسئله مونږ ته راپیښه شویده چه موجوده گورنمنټ د شریعت دیمین او یسار نه دلا علمی باوجود د تنسیخ طلاق فیصلې کوی، د گوجرانواله مفتی اوزمونږ د مدرسې مهتمم صاحب تنسیخ نکاح نافذ گنړی، مونږ اوریدلی چه مولانا خیر محمد صاحب مرحوم و مغفور هم ددې په حق کیدي، لیکن ماته په دې باندي صبر اونه شو، جج اگر چه مسلمان هم دي لیکن نه د متعنت مفهوم پیژنی او نه تحقیق کوی- بلکه په اکثر اوقاتو کښې د خاوند په نه حاضرې کښې یو طرفه فیصله کوی کومه چه قضاء علی الغائب ده، حضرت مولانا تها نوي رحمته الله علیه په الحيلة الناجزة کښې چه کوم شرائط ذکر کړیدی زما په نظر کښې په مسئله مسئوله کښې مفقود دي امید دي تاسو د جواب نه خبر کړئ؟ بینوا توجروا

المرسل: امان الله گوجرانواله ۱۹۷۳ء ۱۰/۴

الجواب: محترمی المقام مولانا امان الله صاحب وفقه الله تعالی لما یحب ویرضی وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته! نه پس واضحه دي وی چه زه په بفضل الله تعالی خیریت سره یم الله کریم دي تاسو په خیریت سره ساتی، اود علم دین په خدمت کښې دي مشغول او ساتی، آمین
محترم! تاسو ته به شاید معلومه وی چه د علماء په کوششونو سره د بعض مسائل په قانون کښې داخل کړی شوی وو، لیکن دي اهل هوی په

هغه مسائلو کښې ترميمات کړې دي بس مونږ ددوی فيصلې ته چه کله باقاعده وی نافذه وو گيڼي مسترد کوو ئې (۱) د احکام په خپل خیال کښې دا مسائل محمد بن لا (شریعت) گنړی فقط محمد فرید عفی عنه دارالعلوم حقانیه اکوړه حتی

په ابتدائی عدالت او وړاندنی عدالت کښې د متضادو

فیصلو په صورت کښې د تنسیخ نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو ښځې په ابتدائی عدالت کښې د خاوند په نوم د تنسیخ نکاح دائر کړلو، ابتدائی عدالت خاوند طلب کړو، خاوند بیان ورکړو چه ښځې ته زه نان نفقه ورکوم او آبادول ئې غواړم ښځې د تنسیخ نکاح په دعوی کښې اظهار او کړو چه څلورو کالونه نه ماته خاوند څه نان نفقه نه دي را کړې اونه ئې حقوق زوجیت ادا کړې دي ابتدائی عدالت د ښځې دعوی تنسیخ نکاح خارج کړله او د خاوند په حق کښې فیصله صادر کړه، په پاس عدالت کښې د ښځې په اپیل باندې بغیر د خاوند نه بیانونه واخستل، عدالت پاسنی د تنسیخ نکاح حکم صادر کړو او عدالت ابتدائی یعنی د ماتحت فیصله مسترد کړه. ایا شرعاً د تنسیخ نکاح درست دي؟ بیا توجروا

المستفتی: خواجه عبد المجید مانسهره هزاره

الجواب: که چرې د مقدمې لیکلونه وړاندې دا خاوند نه ښځه ازادوی اونه باقاعده ابادوی او د حاکم وړاندې اوس آبادولو ته تیار دي نو ددې خاوند نه څه بعیده ده چه دا خبره صرف دفع الوقتی وغیره دپاره کوی، لهذا ددې تنسیخ عدم نفاذ متعلق مونږ فیصله نه شو کولی. وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة بدر الدين الشهير بابن قاضي سمانه: قضايا القضاة ثلاثة اقسام الاول: حكمه بخلاف نص واجماع وهذا باطل فلكل من القضاة نقضه اذا رفع اليه وليس لاحد ان يجيزه، الثاني: حكمه فيما اختلف فيه فهو ينفذ وليس لاحد نقضه، الثالث: حكمه بشئ يتعين فيه الخلاف بعد الحكم ان يكون الخلاف في نفس الحكم فقليل نفذ وقيل يوقف على امضاء آخر فلو امضاه يصير كان القاضي الثاني حكم في مختلف فيه فليس للتالث نقضه فلو ابطله الثاني بطل وليس لاحد ان يجيزه الخ. (جامع الفصولين ۱: ۲۴) قبيل توکيل ابن القاضي وما يتصل به

د دروغو گواهیانو سره د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زمونږ یو پیش امام (ناخوانده) خپله لور د یوکس سره عقد نکاح او کړله ور ئې کړه، دا خاوند باشعور او صحت مند کس دي قومی لحاظ سره هم کفو او ښځه هم درې څلور کاله دده سره اباده وی، د ناچاقۍ په بناء باندې دي پیش امام خپله لور پټه کورته راوسته او څه وخت پس ئې د خاوند خلاف باندې دعوی د تنسیخ نکاح دائر کړله، د دروغو گواهۍ ئې قائمې کړې فیصله ئې د خاوند خلاف او کړه، آیا د جج په طلاق باندې طلاق واقع کیږي؟ دویم ځایي کښې نکاح کولی شی؟ بیا توجروا

المستفتی: احمد عبد الرحمن صدیقی ناظم انجمن خدام القرآن نوشهره ۱۹۲۹ء ۱۹۵۱ء
الجواب: د کومو وجوها تویه بنا باندې چه مسلمان حاکم د فسخ نکاح (طلاق) مجاز دي که چرې بالفرض هغه وجوہات د دروغ گواهۍ نه ثابت کړې شوي وی بیا هم د فسخ او طلاق صحیح دي او دویم ځایي کښې نکاح مشروع دي، ځکه حاکم عالم الغیب نه دي، مدعی علیه دپاره ضروری دی چه هغه جرح او کړی، فی الدر المختار: ولو قضی بطلاقها بشهادة الزور مع علمها بذلك نفذ وحل لها التزوج بآخر بعد العدة (وفي رد المختار ۲: ۴۰۴) قوله وبقولهما يفتي قال الكمال وقول الامام اوجه واستدل له بدلالة الاجماع الخ (۱). وهو الموفق

بي قاعده تنسیخ نکاح شرعاً مسترد اوپه دي کښې معاونت وغیره حرام دي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دهندي اوزید نکاح په حالت د بلوغ کښې شوي ده ددوی مور یلار هم مجلس نکاح کښې موجود وو شاهدین او د نکاح تر لړ والا د مسجد امام هم موجود دي

﴿۱﴾ (الدر المختار مع رد المختار ۲: ۳۱۹) قبيل باب الولی

اوپہ رجسٹر کنبی ہم پہ فارمونو باندی د دستخطونو سرہ ہر خہ موجود دی
پس خہ زمانہ پس د دواو پلارانو پہ مینخ کنبی نالری پیدا شوہ، نو دھندی
پلار دبل کس سرہ ملاو شو د جینی د طرفنہ ئی پہ عدالت کنبی دفسخ نکاح
دعویٰ اولیکلہ، ددی نہ وړاندی دزید پلار خو جرگی دھندی پہ پلار باندی
کړی وې، رشتہ واپس کړی او ورتی کړی، لیکن دھندی پلار اول اخوا دیخوا
کول وروستہ ددبہ صفامنکر شو او بیانی دفسخ نکاح دعویٰ اولیکلہ، پہ
عدالت کنبی نکاح هو ان او گواہانو د جینی دبلوغ کیدلو او تولو تقاضو پوره
کولو او دنکاح پوره کیدلو گواہی ورکړه او زید پہ عدالت کنبی بار بار او وئیل
چہ هغه جینی ابادول غواړی لیکن ددی ہر خہ باوجود عدالت دفسخ نکاح
فیصلہ د جینی یعنی دھندی پہ حق کنبی او کړه او دنکاح ثانی اجازت ئی
ورکړو آیا پہ شرع کنبی دانکاح فسخہ کیدلې شی؟ او نکاح ثانی کولې شی؟ او د
دویمی نکاح تر لولو او د گواہانو جوړیدلو والو شرعا خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: عبد الرؤف قریشی کړھی حبیب اللہ خان..... ۱۹۷۲ء ۱۲۱۷
الجواب: کلہ چہ خاوند د بنخې باقاعدہ آبادولو تہ تیار وونو د افسخ شرعا
مسترد ده، لانه فسخ من غیر ضرورۃ (۱) او نکاح ثانی اوپہ دی کنبی شہادت
او معاونت وغیرہ حرام دی (۲) - وهو الموفق

بلا وجہ شرعی د تنسیخ نکاح وگری وغیرہ شرعا قبول نہ ده

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې بارہ کنبی چہ یوې بنخې د خاوند د
(۱) قال العلامة شمس الحق الافغانی: الخطاء الذی قضی به القاضی اما ان یختلف
الفقهاء فی کونه خطأ او لا یختلفوا، الثانی یرجع عنه یرده لا محالة والاول یمضیه اذا کان
بعد دعویٰ صحیحة وشهادة مستقیمہ.

(معین القضاة والمفتیین ۷۰ الفصل الثامن فی رجوع القاضی عن حکمہ)

(۲) قال اللہ تبارک وتعالیٰ: ولا تعاونوا علی الاثم والعدوان (الآیة).

(سورة المائدة آیت: ۲ رکوع: ۱ پارہ: ۶)

وفات نہ دوه کالہ پس دلیور سرہ پہ خپلہ نکاح دشرع پہ طریقہ او کړه درې
ورخې خاوند سرہ د تیرو لونه پس دمذکورہ بنخې پلار د لالچ پہ وجہ خپلہ لور
جدا کړه او دنکاح بالجبر دعویٰ ئی او کړه، دسیشن جج پہ عدالت کنبی
مقدمہ دروغ ثابتہ شوہ د فیصلې اورؤلونه پس دتحقیق نہ وروستہ ثابتہ شوہ
چہ دمذکورہ بنخې پلار کمینہ اخلاقو والادی او داہر خہ ئی د خہ لالچ پہ
خاطر کړی دی او دانکاح درضا اورغبت پہ وجہ درست ده او دممدعی دروغ
دعویٰ ئی ختم کړه، ددی نہ پس دمذکورہ بنخې پلار جو نئیرسول عدالت
کنبی دتنسیخ دعویٰ او کړه او دی عدالت دسیشن جج د فیصلې خلاف دخلع
وگری ورکړه مقدمہ ئی خارج کړه، ددی تنسیخ خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
المستفتی: فرمان الدین اونور مشران جلی صوابی ۱۲۰ جمادی الاول ۱۴۰۳ھ
الجواب: کہ چری دا امر تسلیم شدہ یاد شہادت شرعیہ نہ ثابت شدہ وی چہ دی
بنخې ددی لیور سرہ پہ رضا اورغبت نکاح کړی وی نو دانکاح لازم او ناقابل
فسخ ده، لوجودرکن النکاح و شرائطه (۱) وهو الموفق

د نابالغہ د خیاریلوغ او دی سی د طرف نہ د طلاق نامی د ورکولو مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلې بارہ کنبی چہ یوہ نابالغہ جینی
پلار پہ نکاح شرعی باندی ورکړه، دی جینی پہ دی وخت دنکاح نہ انکار
او کړو، بیادامقدمہ دی سی صاحب دکوہات سرہ پیش شوہ او هلک او جینی
هم موجود شو، جناب دی سی صاحب دی کس پہ مخ کنبی طلاق نامہ ورکړه
او خاوند هم موجود وو، اوس دانکاح فسخ کیدلې شی او کہ نہ؟ او دنابالغہ
جینی انکار قوی دی او کہ نہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محبت خان مندوری ضلع کوہات..... ۱۹۶۹ء ۱۱۱۱

(۱) قال العلامة الحصکفی: نقد نکاح حرۃ مکلفۃ بلا رضا ولی..... وله ای للولی اذا کان
عصبۃ..... الاعتراض فی غیر الکف، قال ابن عابدین: (فیفسخه القاضی) فلا تثبت هذه
الفرقة الا بالقضاء لانه مجتهد فيه وكل من الخصمین يتشبت بدلیل فلا ینقطع النکاح الا
بفعل القاضی. (الدرا المختار مع رد المختار ۲: ۳۲۲ باب الولی)

الجواب: چونکہ نکاح ئی پلار تر لپی ده لهادا جینی د ا عقد اونکاح نه شی فسخ کولی، نه د قبول په وخت نه د قبول نه وړاندې (۱) او چونکہ حاکم صرف دناکح په مخکښې طلاق نامه ورکړې ده ناکح خو طلاق نه دې ورکړې لهادا فسخ د نکاح دپاره ناکافی ده (۲) - وهوالموفق

سره د آبادولو نه خاوند ته د تنسیخ نکاح وړکول شرعاً کالعدم ده
سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه د کوثر بی بی واده د رشید خان سره شوي دی. درواج مطابق یو ورځ خاوند کره او وسیده د پلار کورته لاړه. شپږ میاشتې پس دې د تنسیخ نکاح دعوی او کره لیکن رشید خان بهر ملک ته لاړ و او دې ښځې وئیلی و وچه زه د خاوند په عدم موجودگي کښې د پلار کور کښې او سپرم اوانان نفقه نه راوړی لیکن ددې باوجود ئې خپل ورور د تنسیخ نکاح پیروي ته مقرر کړو، کیس شروع شو د مقدمې په وخت کښې رشید خان په خپله په عدالت کښې حاضر شو او د ابیان ئې ورکړو چه د ادمال په واپسئ یعنی دمهر یادڅه په صورت کښې ښځه طلاقول نه غواړی بلکه هغه داپه هر صورت کښې آبادوی، لیکن عدالت د طلاق خلع وگری ورکړه. آیا دا طلاق واقع کیدی شی اونکاح فسخ شوي ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرشید گوجر خان راولپنډی..... ۱۵ ذی قعد ۱۴۰۱ هـ

(۱) وفي الهندية: فان زوجهما الاب والجد فلا خيار لهما بعد بلوغهما وان زوجهما غير الاب والجد فلكل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء اقام على النكاح وان شاء فسخ.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۵ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۲) وفي الهندية: وكذلك كل كتاب لم يكتب بخطه ولم يملئه بنفسه لا يقع به الطلاق اذا لم يقر انه كتابه كذا في المحيط.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۷۹ قبیل الفصل السابع فی الطلاق بالفارسية)

الجواب: کومه ښځه چه خاوند باقاعده آبادوی او ابادولې شی نو هغه د تنسیخ نکاح حقداره نه ده اوده ته د تنسیخ نکاح وگری ورکول شرعاً کالعدم دې (۱) - وهوالموفق

مجبوراً ښځه تنسیخ نکاح په مسلمان حج باندي کولی شی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دهندي نکاح د صابر خان سره په پاکستان کښې او شوه ددې نه یوه جینی پیدا شوه د هغې نوم ئې په پاسپورټ کښې اولیکلو، صابر دانگلینډ نه دخپلې ښځې هندي په نوم طلاق اولیکلو او راوئ لیگو. هندي د عدت نه پس د حسین خان سره واده او کړو اودا ماشومه ددې سره په پرورش کښې وه، کله چه پیغله شوه نو د هغې واده انگلینډ کښې دنثار علی سره باقاعده شرعی او شوه، ایجاب او قبول د عالم دین په مخ کښې او شو، مگر د هغې ځانې د قانونی اعتبار سره نکاح رجسټر نه شوه دخاوند خیال و وچه د ادیلا ریوه لورده لهادا دیر دولت سره به راځی، په دې کښې صابر خان او وئیل چه د ازمالور نه ده اود ناکح په خیالاتو کښې تبدیلی شروع شوه چه دولت خوا وس نه راځی لهادا خاوند اوس ددې د ښځې جوړولونه انکار او کړو، چه د ازمال ښځه نه ده اونه مې ورسره نکاح شویده، په دې کښې د نثار علی نه یو هلک هم پیدا شوي و او درې میاشتې پس هغه مړ شو، اوس دا هلک د ازدواجی تعلقاتو نه منکر دې، او طلاق هم نه ورکوی چه فارغه ئې کړی او وائی چه اول پنځه زره پونډه را کړئ نومونږ به ئې فارغه کړو، لیکن د جینی والا ددې رقم نه معذوره دی اوس جینی په دې چکر کښې ده لهادا که چرې د خلاصی څه صورت وی نو وئلی لیکی او پیش ئې کړی؟ بینوا توجروا

المستفتی: یو بنده مسلم برمنگهم انگلینډ..... ۲۷ محرم ۱۴۰۳

(۱) قال العلامة الحصكفي: ولا يفرق بينهما بعجزه عنها بانواعها الثلاثة ولا بعدم ايقاته لو غائبا حقها ولو موسرا وجوزه الشافعي باعسار الزوج وبتضررها بغيبته ولو قضى به حنفى لم ينفذ. (الدر المختار على هامش رد المحتار ۲: ۱۲ مطلب فى فسخ النكاح بالعجز عن النفقة)

الجواب: یہ صورت مسئلہ کنبی دامجبورہ بنسخہ دمسلمان جج پہ ذریعہ سرہ طلاق (تنسیخ نکاح) حاصلولی شی، اودعدت تیرو لونه پس بل خائی کنبی نکاح کولی شی (حیلہ ناجزہ) (۱) - وهوالموفق

تنسیخ نکاح پہ ظاہرہ خلع بالاکراہ او حقیقت کنبی طلاق بائن دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ عدالت دتنسیخ نکاح فیصلہ صادرہ کری دہ ایپہ دی سرہ بنسخہ طلاقیری، اودویم خائی کنبی نکاح کولی شی؟ کہ چری طلاق واقع کیری نوددی خہ صورت دی؟ خلع او کہ بل صورت؟ ددی پہ بارہ کنبی فیصلہ صادرہ کری؟ بینوا توجروا المستفتی: قاری محمد انور گلو الہ سرگودھا..... ۱۵۱۹۱۷۹

الجواب: کوم خاوند چہ بنسخہ نہ باقاعدہ آبادہ وی اونہ ئی آزادوی، نودامظلومہ بنسخہ دتنسیخ نکاح مستحقہ دہ اودا تنسیخ نکاح جائز اونا فزده دی (۲) اودا تنسیخ پہ

(۱) قال الشاہ اشرف علی التہانوی: اوصورت دتفریق (زوجہ متعنت) دادی چہ بنسخہ خیلہ مقدمہ داسلام قاضی یا مسلمان حاکم اوددوی دنہ موجود کیدوپہ صورت کنبی دمسلمانانو جماعت تہ پیش کری اوچاتہ چہ پیش کری شی ہغہ دشرعی شہادت وغیرہ ذریعہ سرہ دمعاملہ پورہ تحقیق اوکری او کہ دبنسخی دعویٰ صحیح ثابتہ شی چہ دوسعت (طاقت) باوجود خرچ نہ ورکوی نودہغی خاوند تہ دی اووئیلی شی چہ دخیلی بنسخی حقوق ادا کر دیا طلاق ورکری گنی مونز بہ ئی درنہ جدا کرو، کہ ددی نہ پس ہم دغہ ظالم پہ دی صورت باندی عمل اونہ کری نو قاضی یا شرعاً چہ خوک دہغہ قائم مقام وی طلاق دی واقع کری (حیلہ ناجزہ ۴۷ حکم زوجہ متعنت)

(۲) قال الشاہ اشرف علی التہانوی: زوجہ متعنت لہ اول لازم دی چہ پہ خہ طریقہ خاوند سرہ خلع وغیرہ اوکری لیکن کہ دیرکوشش باوجود ہم خہ صورت نہ جوړ نہ شی نود سختی مجبوری پہ حالت کنبی پہ مالکی مذهب باندی دعمل کولو گنجائش شتہ... صورت دتفریق دادی چہ بنسخہ خیلہ مقدمہ داسلام قاضی یا مسلمان حاکم تہ اوددوی دنہ موجود کیدوپہ صورت کنبی دمسلمانانو جماعت تہ پیش کری اوچاتہ چہ پیش کری شی ہغہ دشرعی شہادت وغیرہ ذریعہ سرہ دمعاملہ پورہ تحقیق اوکری او کہ دبنسخی دعویٰ صحیح ثابتہ شی چہ دوسعت (طاقت) باوجود خرچ نہ ورکوی نودہغی خاوند تہ دی اووئیلی شی چہ دخیلی بنسخی حقوق ادا کر دیا طلاق ورکری گنی مونز... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

ظاہرہ خلع بالاکراہ اوپہ حقیقت کنبی طلاق بائن دی (۱) - وهوالموفق

چرتہ چہ قاضی نہ وی ہلتہ د علماء جمعیت د

ضرورت پہ وجہ سرہ تنسیخ نکاح کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ دیوکس دودہ بنسخی دی دیوی بنسخی خہ نہ خہ حقوق اداکوی لیکن دویمہ پہ خیل خائی باندی ہمداسی پریخی دہ حقوق شرعی ئی نہ اداکوی اونہ ئی دنان نفقی خہ بندوبست کوی اوداخائی داسی آزادہ علاقہ دہ ہلتہ خہ قاضی وغیرہ نشتہ دی چہ ہغہ دانسخہ آزادہ کری او حال دادی چہ خاوند ئی ہم طلاق نہ ورکوی، پس کہ چری دانسخہ پہ دی حالت کنبی دطلاق نہ بغیرد خاوند نہ مجد اشی او دویم وادہ اوکری چہ خاوند دچا خبرہ نہ اوری نوبنسخی تہ ایادا کارکول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ شیر عالم دوآبہ ہنگو کوهاٹ..... ۱۷۸۶-۱۴۰ھ

الجواب: کہ چری دتفحص او تحقیق نہ پس دامعلومہ شی چہ داخاوند ظالم دی نہ دانسخہ آبادوی اونہ ئی آزادوی نودخو باثرہ علماء پہ جمعیت کنبی ددی تحقیق نہ پس دانسخہ طلاقولی شی اودا دامام مالک رحمہ اللہ مذهب دی اود

(بقیہ حاشیہ) بہ ئی درنہ جدا کرو، کہ ددی نہ پس ہم دغہ ظالم پہ دی صورت باندی عمل اونہ کری نو قاضی یا شرعاً چہ خوک دہغہ قائم مقام وی طلاق دی واقع کری پہ دی کنبی دغہ مودی انتظار او مہلت تہ پہ اتفاق د مالکیہ ضرورت نشتہ (الحیلہ ناجزہ ۷۴ حکم زوجہ متعنت)

﴿۱﴾ وفي الهندية: ان اختارت الفرقة امر القاضی ان يطلقها طلاقاً بائناً فان ابی فرق

بينهما هكذا ذكر محمد رحمه الله تعالى في الاصل كذا في التبيين والفرقة تطليقة بائنة

كذا في الكافي.

(فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۲۳ الباب الثانی عشر فی العین)

ضرورت پہ وخت د احنافو پہ نزدیہ دی باندی عمل کول جائز دی (۱) وهو الموفق
د باقاعدہ تحقیق نہ پس د قاضی یکطرفہ د تنسیخ نکاح فیصلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ مونږ دخپلی خور
نکاح درفیق خان سرہ کړی وه کله چہ دواډه وخت راځی نو هغه یو دوه ورځی
وړاندی او حتی ډیره پریشانی ده دخور عمر موهم پنځه ویش کاله دی د مور
پلار په کور کنبی ده پنځه نیم کاله وړاندی ئی نکاح شوی ده اورفیق خان
همدغه روپوشی اختیاروی لهذا زمونږ خور په عدالت کنبی درخواست
ورکړو او تنسیخ نکاح ئی او کړو نو آیا د خاوند د روپوشی باوجود دا
سرتیفیکیټ حاصلول د عدالت نه درست دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حامد شیر شیلہ بلاک اټک ۱۱۲۱۱۲ ۱۴۰۱ هـ

الجواب: کله چہ خاوند جوندي غائب شی نو باقاعدہ د تحقیق نه پس جج غائبانه

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوی: او چرته چہ مسلمان حاکم موجود نه وی یا مسلمان
حاکم ته په عدالت کنبی د مقدمی اوړلو قانوناً اختیار نه وی یا مسلمان حاکم د
شرعی قواعدو مطابق فیصله نه کوی نو په دی صورت کنبی د فقه حنفی مطابق خو
دنبځی جدا کولو دپاره د خاوند د طلاق وغیره نه بغیر هیڅ صورت نشته، او ممکن
حده پورې لازم ده چہ دخلع وغیره کوشش او کړی لیکن که خاوند په هیڅ شان نه منی
یا دمجنون کیدو په وجه یا د لایته کیدو په وجه هغه سره خلع وغیره ممکن نه وی او
نبځه صبر نه شی کولی نو مجبوراً د مالکی مذهب مطابق د دینداره مسلمانانو جماعت
کنبی معاملې پیش کولو گنجائش شته، لیکن په مالکی مذهب کنبی د قاضی وغیره
نه کیدو حالت کنبی د صورت هم جائز دی چہ دمحلې د دینداره مسلمانانو یو جماعت
چہ ددوی شمیر کم از کم درې وی مشری او کړی او د واقعی تحقیق او کړی اود شریعت
موافق حکم او کړی نو د اہم د قاضی د قضاء قائم مقام کیدی شی.

صرح بذلك العلامة الصالح التونسي مفتی المالکیة فی المسجد النبوی بالمدينة المنورة
فی فتاواه الملحقه بهذه الرسالة فی الروایة السابعة عشر،

اود سخت ضرورت اود عام ابتلاء په وخت د احنافو په نزد د نورو امامانو مذهب
اختیارولو سره په هغی باندی فتوی ورکول هم جائز دی. الخ (الحيلة الناجزة ۳۴
تفریق زوجین بحکم حاکم)

فیصله (یکطرفه فیصله) کولو مجازوی، کذا فی قضاء رد المختار عن جامع
الفصولین (۱). وهو الموفق

بلا وجه تنسیخ نکاح کول غیر معتبر اود دینی امور و ختمول دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی که چرې نبځه د خاوند
نه په خه خبره خفه شی او کورته لار له شی او بیا تنسیخ نکاح او کړی، نو آیا
ددی تنسیخ خه اعتبار شته؟ بینوا توجروا

المستفتی: چوهدری صفدر راولپنډی ۱۲ ربیع الثانی ۱۴۰۲ هـ

الجواب: که چرې خاوند د نبځه نه آبادوی اونه ئی په ښه طریقه آزادوی نود
تحقیق نه پس د مسلمان جج د تنسیخ نکاح ډگری جاری کول قابل قبول ده، اود
عدت نه پس دی نبځی ته دویم ځای کنبی نکاح جائز کیږی (حيلة ناجزة) (۲)
او که چرې نبځه آبادوی یائی په ښه طریقه آزادوی نو بیا ددی تنسیخ شرعاً
اعتبار نشته، اود دویم ځای کنبی نکاح درست نه ده اود دینی امور و دپامالئ

(۱) قال العلامة الشامي: لكن في الخامس من جامع الفصولين عن الخانية: غاب المدعي
عليه بعد ما برهن عليه او غاب الوكيل بعد قبول البينة قبل التعديل او مات الوكيل ثم عدلت
تلك البينة لا يحكم بها وقال ابو يوسف يحكم وهذا ارفق بالناس. (رد المحتار هامش
الدر المختار ۳: ۳۷۳ مطلب في القضاء على الغائب)

(۲) قال الشاه اشرف على التهانوی: نبځه دی خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم
ته اود دوی دنه موجود کیدو په صورت کنبی د مسلمانانو جماعت ته پیش کړی
او چاته چہ پیش کړی شی هغه د شرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره
تحقیق او کړی او که دنبځی دعوی صحیح ثابتہ شی چہ د وسعت (طاقت) باوجود خرچ
نه ورکوی نو دهغې خاوند ته دی او وئیلې شی چہ دخپلې نبځې حقوق ادا کړه یا طلاق
ورکړه گنی مونږ به ئی درنه جدا کړو، که ددی نه پس هم دغه ظالم په دی صورت
باندی عمل اونه کړی نو قاضی یا شرعاً چہ څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دی واقع
کړی په دی کنبی دڅه مودی انتظار او مهلت ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته.

(الحيلة الناجزة ۱۶۳ المرقومات للمظلومات حکم متعنت في النفقة)

مترادف دی (۱) - وهو الموفق

د تعنت فی النفقة په وجه په مذهب غیرباندې فتویٰ

او د قضاء علی الغائب حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه هنده ددې خاوند تر څلورو کالو پورې غیرآباده اوساتله اود خوړلو دپاره نه نان نفقه ورکوی نه ئې معاف کړه اونه ئې دې عرصه کښې دننه خبرواخستلو دهندي اقرباء اورشته دارو خاوند کافی پوهه کړو او دیر خطوط ئې ورله اولیرل چه هنده آباده کړه گینې د خرچې دعوی به درباندي اولیکو، لیکن خاوند هیڅ پروا اونه کړه، آخر دهندي پلارد خاوند پلار بکر طرفته څو خطوط اولیکل او یورجستری ئې وراولیکل چه زما دلور څه انتظام او کړه گینې زه دتنسیخ نکاح دعوی کوم، چنانچه مجبورا عدالت سول جج دمسلمان په عدالت کښې هندي دتنسیخ نکاح دعوه اولیکله عدالت څو ځله سمن رجستریه نوم د خاوند کوم چه دپلار سره اوسیرې وراو لیکله باوجود دعلم نه درجستریانونه پتیرې اودده پلار لیکي چه فلان چک کښې اوسیرې لهذا واپس لار شئې، په اخبار کښې نوټس جاری کړې شو لیکن عدالت ته حاضر نه شو، بالآخره د خاوند پلار ته ئې رجستری اولیرله چه ته هلک عدالت ته حاضر کړه او یا په خپله حاضر شه د مقدمې پیرداری او کړه مگر په دواړو کښې یوهم حاضر عدالت نه شو، آخر عدالت د خاوند په عدم موجودگي کښې د طلاق حکم ورکړو، ایا شرعاهم د اطلاق واقع کیرې؟ آیا شرعی تقاضی

په تقاضاي فقہ حنفی په دې کښې پوره دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: محبوب الهی ساهیوال ۱۹۷۰ء ۵۱۵۸۳

الجواب: په صورت مسئلله کښې د اېنځه مطلقه شویده د عدت د تیرولونه پس

﴿۱﴾ قال العلامة ابن قاضي سماونه: حكم القاضي بخلاف نص واجماع وهذا باطل فلكل من القضاة نقضه اذا ارفع اليه وليس لاحد ان يجيزه.

(جامع الفصولين ۲۲ الفصل الثاني في القضاء في المجتهد فيه)

بل ځاي کښې نکاح کولې شی په دې شرط چه ددې ښځې دنفقي څه انتظام نه وی یعنی نه ئې په خپله کولی شی اونه ئې بل څوک ذمه اخلي اویا دنفقي انتظام ممکن وی لیکن بغیر د خاوند نه دعصمت د (وقوع زنا) ویره موجود وی، دلیل ددې دادې چه دتعنت فی الفقه په وجه دامام مالک په نزد فسخ نکاح جائز دې ﴿۱﴾ اود احنافو په نزد په مذهب غیرباندې قضاء اوفتوی د ضرورت په وخت جائز ده، صرح به فی ردالمحتار فی مواضع منها (۳: ۵۶۴) ﴿۲﴾ اوقضاء علی الغائب هم عند الضرورت جائز دې، قال العلامة الشامي فی ردالمحتار ۴: ۲۳۹

﴿۲﴾ قال الشاه اشرف علی التهانوی: زوجه متعنت له اول لازم دی چه په څه طریقه خاوند سره خلع وغیره او کړی لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نود سختې مجبورې په حالت کښې په مالکی مذهب باندې د عمل کولو گنجائش شته ځکه چه ددوی په نزد زوجه متعنت ته د تفريق حق ملاویرې، اود سختې مجبورې دوه صورته دی یودا چه دښځې دخرچ څه انتظام نه کیرې، او دویم داچه د خاوند نه جدا اوسیدو کښې په معصیت کښې د مبتلا کیدو قوی خطر وه وی او صورت د تفريق دادې چه ښځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اود ددوی دنه موجود کیدو په صورت کښې دمسلمانانو جماعت ته پیش کړی او چاته چه پیش کړې شی هغه دشرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق او کړی او که دښځې دعوی صحیح ثابت نه شی چه د وسعت (طاقت) باوجود خرچ نه ورکوی نود هغې خاوند ته دې او وئیلې شی چه دخپلې ښځې حقوق ادا کړه یا طلاق ورکړه گنی مونږ به ئې درنه جدا کړو، که ددې نه پس هم دغه ظالم په دې صورت باندې عمل اونه کړی نو قاضی یا شرعاً چه څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دې واقع کړی په دې کښې دڅه مودې انتظار او مهلت ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته.

(الحيلة الناجزة ۱۶۳ حکم زوجه متعنت فی النفقة المرقومات للمظلومات)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدین: (قوله خلافا لمالك) لقول القهستاني لو افتى به في موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن قلت ونظير هذه المسئلة عدة ممتدة الطهر التي بلغت برؤية الدم ثلاثة ايام وعند مالك تنقضي عدتها بتسعة اشهر وقد قال في البرازية الفتوى في زماننا على قول مالك وقال الزاهدي كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة واعترضه في النهر وغيره بانه لا داعي الى الافتاء بمذهب الغير لا مكان الترافع الى مالكي يحكم بمذهبه وعلى ذلك مشي ابن وهبان في منظومته هناك لكن قدمنا ان الكلام عند تحقق الضرورة حيث لم يوجد مالكي يحكم به. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲) متنب في الافتاء بمذهب مالك في زوجة المفقود

فالظاهر عندی ان يتامل فی الوقائع ويلاحظ الحرج والضرورات فيفتي بحسبها جوازا وفسادا (۱). وهو الموفق

د باقاعده آبادی په صورت کښې د طلاق ورکولو

نه بغير په تنسيخ نکاح باندې ډگری د کارنه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زمونږ یو دوست د لور واده پنځه کاله مخکښې په پاکستان کښې شوي دي د واده نه پس دښځې او خاوند جهگړه او شوه جینې هالیند ته دوالدینو خواته راغله، ددې ځانې نه په لاهور کورټ کښې په ذریعه دوکیل د طلاق مطالبه او شوه کیس اوس هم چلیږي. جینې د څلورو کالونه په هالیند کښې ده دلته ددې بچی هم پیدا شو اوس دا جینې دویم ځانې کښې واده کول غواړي لیکن هغې ته طلاق نه دي ملاؤ شوي. ایا شرعاً دیته د جواز گنجائش دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد طارق خان هالیند ۱۲۱۱۱۴۱۹۷۴

الجواب: که چرې ددې ښځې خاوند د ښځه باقاعده آباده ساتله په حقوق کښې د څه شی مرتکب نه وو نو بیاد دې باوجود د ښځې او خاوند په مینځ کښې د نالگۍ په صورت کښې د خاوند د طرف نه باقاعده د طلاق نه بغير ښځه نه شی آزادیدلې، او په داسې صورت کښې د عدالت نه تنسيخ نکاح ډگری حاصلولو سره هم ښځه نه آزادېږي (۲) پس په صورت مسئله کښې د حالات مسطورو

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۷۷ قبیل مطلب فی القضاء علی المسخر)

(۲) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: حکم القاضي علی خلاف النص کالحکم بحل متروک التسمیة عمدا او علی خلاف السنة المشهورة کالحکم بتحلیل المطلقة ثلاثا بمجرد عقد المحلل بلا دخول او علی خلاف الاجماع کالحکم بصحة نکاح المتعة باطل ولکل قاض نقضه اذ ارفع الیه.

(معین القضاء والمفتیین ۲۸ الفصل السادس فی اقسام القضاء)

مطابق د ښځه تراوسه پورې آزاده نه ده ددې د خاوند سره چه رابطه قائمه شی د طلاق اچولونه پس به د ښځه آزاده شی (۱) - وهو الموفق

مجبوره ښځه اولاً مصالحت ثانياً خلع او په

آخر کښې د تنسيخ نکاح مطالبه کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یوه ښځه چه د څو بچو مورده خاوند هغه اوس په کور کښې نه اوسوي او د کور نه ئې ویستې ده ددې تقریباً دوو کالونه زیات موده شوي ده چه دوالدینو په کور کښې کښې ده او خاوند نان نفقه هم نه ورکوي ددې څه حل دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد فرید عباسی مری ۱۲۱۱۰۱۴۱۹۷۸

الجواب: اول ددې زوجینو په درمیان کښې د مصالحت کوشش دي او کړې شی، ثانياً په خلع باندې راضی کړئ او که چرې دا دواړه کارونه ناممکن وي نو بیا کوم مسلمان حاکم یا د مسلمان نیک او د صلحاء د جماعت په واسطه دي تنسيخ نکاح او کړې شی (از حیلہ ناجزه) (۲) - وهو الموفق

(۱) قال الشاه اشرف علی التهانوی: او چرته چه مسلمان حاکم موجود نه وی یا مسلمان حاکم ته په عدالت کښې د مقدمې اورلو قانوناً اختیار نه وی یا مسلمان حاکم د شرعی قواعدو مطابق فیصله نه کوي نو په دې صورت کښې د فقه حنفی مطابق خو د ښځې جدا کولو دپاره د خاوند د طلاق وغیره نه بغير هیڅ صورت نشته. او ممکن حده پورې لازم ده چه د خلع وغیره کوشش او کړي. (الحیلة الناجزه ۳۴ جماعت مسلمین کاحکم)

(۲) قال الشاه اشرف علی التهانوی: زوجه متعنت له اول لازم دی چه په څه طریقه خاوند سره خلع وغیره او کړي لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نو د سختې مجبورې په حالت کښې په مالکي مذهب باندې د عمل کولو گنجائش شته ځکه چه ددوی په نزد زوجه متعنت ته د تفريق حق ملاویري. او د سختې مجبورې دوه صورت ته دی صورت د تفريق دادې چه ښځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته او ددوی دنه موجود کیدو په صورت کښې د مسلمانانو جماعت ته پیش کړي او چاته چه پیش کړې شی هغه د شرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق او کړي او که د ښځې دعوی صحیح ثابت نه شی چه د وسعت (طاقت) باوجود خرچ نه ورکوي (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

صرف د مهر نه ورکولو په وجه باندې تنسیخ نکاح نه کیږي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یوې ښځې په عدالت حاضره کښې دمهر دعوی او کره چه ماته دې خاوند مهر را کړی، خاوند په عدالت کښې حاضر نه شو عدالت تنسیخ نکاح او کره، ایاد اښځه اوس بل ځایې کښې نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی دواخانه اندرون مهربان گیت بنون ۱۹۸۵ء ۱۸۱۸۲۹

الجواب: په ظاهره دا تنسیخ نکاح قانونی تنسیخ دې نه اسلامی، نکاح دڅه د ماشومانو لوبې نه دی چه په هر علت سره ختمیږي (۱) - وهو الموافق

د خاوند اراده د قتل او نفقه نه ورکولو په صورت کښې د تنسیخ یا د خلع حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زید هندي سره نکاح او کره، دزید سره ئې وخت تیر کړولیکن دبلوغه پورې نه وه رسیدلې، یوه ورځ زید دمورد کورنه دبو تلوی په بهانه په لاره کښې ددې دقتل په اراده باندې په ټوپک ډزې او کړې او او تختیدو، ښځه زخمی شوه او دیپلار کور کښې اوسیدې علاج ئې کولو پینځلس کاله تیر شول او خاوند په دې موده کښې تپوس اونه کړو، نو په دې عمل طلاق واقع کیږي او که نه؟ اودویم ځایې کښې واده کولې

(بقیه حاشیه) ... نودهغې خاوند ته دې او وئیلې شی چه دخپلې ښځې حقوق ادا کړه یا طلاق ورکړه گنی مونږ به ئې درنه جدا کړو، که ددې نه پس هم دغه ظالم په دې صورت باندې عمل اونه کړی نو قاضی یا شرعاً چه څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دې واقع کړی په دې کښې دڅه مودې انتظار او مهلت ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته. (الحیلة الناجزه ۷۴ حکم زوجه متعت)

﴿۱﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانی: الاعسار بالصدّاق یوجب التّخیر اذا لم یدخل بها وبه قال الشافعی ومالک، وقال ابنو حنیفة هو غریم من الغرما لا یفرق بینهما، واما الاعسار بالنّفقة فقال مالک والشافعی واحمد یفرق بینهما وقال ابو حنیفة لا، كما فی بدایة المجتهد. (معین القضاة والمفتیین ۸۹ الفصل الرابع عشر فی زوجة المفقود والمجنون وغیره)

شی او که نه؟ که چرې نه ئې شی کولې نو دخلاصی څه صورت دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: خائسته رحمن ۱۹۷۴ء ۱۴۱۶۲۰

الجواب: قتل اودقتل اراده او نفقه نه ورکول ټول په ټول حرام اونا جائز دی لیکن دې سره ښځه نه طلا کیږي (۱) لهذا طلاق یا خلع یاد مسلمان حاکم تنسیخ نکاح نه وړاندې د اښځه بل ځایې کښې نکاح نه شی کولې (۲) - وهو الموافق

د عجز عن النفقه وغیره په وجه باندې د جرگې فیصله د تنسیخ نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه تنسیخ نکاح د لاندینو بیاناتو په روشنی کښې شوي ده ایا شرعاً داتسليم دې؟ بیانات دادی: بیان مدعیه: ... زه فلان ولد فلان قوم فلان تحصیل بهکرمیاں والی دعوی کوم چه درې څلور کالونه پیغله شوې یم مسمی فلان ولد فلان سره ځما پلار ځما نکاح کړي وه، هغه په وخت دنکاح او اوس هم نابالغ دې د حقوق زوجیت اود واده کولو په مذکور کښې صلاحیت نشته دې هغه په خپله اونه ئې پلار آئنده دواده کولو اراده ساتی، ځمادنان نفقې اودزندگۍ د ضروریاتو خرچه ورکولو نه هم دهلک والدا وهلک انکاری دې زه په خپله هم دزندگۍ د ضروریاتو متکفل نه یم ځکه چه ځما پلار وفات شوي دې لهذا جرگه کوم چه په یولسو کالو باندې مشتمل ده استدعا کوی چه ناکح اودده پلار ځمادنان او نفقه قطعاً انتظام نه شی کولې مجبوراً جرگه مذکور حکم تسلیم کوم چه زما نکاح فسخ کړی

دستخط اودگوتې نشان

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: ورنه لفظ مخصوص خال عن الاستثناء طلقه الخ. (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۲۵۳ کتاب الطلاق)

﴿۲﴾ وفي الهندية: لا يجوز للرجل ان يتزوج زوجة غيره وكذلك المعتدة كذا في السراج الوهاج. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۰ القسم السادس المحرمات التي یعلق بها حق الغير)

بیان والد مدعایه

مسماء فلانہ پہ ما باندی اوزمانا بالغ خوی مسمی فلان باندی چه دعوه کیریده جرگی والالفظ پہ لفظ ما اورولی ده دمسماه فلانی دعویٰ بلکل صحیح ده زه خیل خوی ته نه واده کوم اونه دنان نفقی (تربلوغ هلك) په وجه او چتوم نه هلك په خپله دنان نفقی کفیل کیدی شی لهذا دفسخ نکاح کومه فیصله چه جرگه او کری نوهغه ماته په حیثیت دمتولی منظورده.

المستفتی: شیرعباس اعوان کلورکوت میان والی ۱۹۷۰ء ۱۳۱۰۳۰

الجواب: چونکه د شوافع او حنابلہ وغیره په نزد عجز عن النفقه په وجه فسخ نکاح صحیح ده اوفقهاء احناف د ضرورت په وخت کنبی په مذهب غیر فتویٰ ورکول جائزگزولی دی (۱) لهذا که چری ددی نسخی دنفقی خه انتظام نه وی اونه ئی څوک ذمه اخلی نوپه دې صورت کنبی دمسلمان جج په ذریعې سره فسخ نکاح فیصله حاصلول جائز دی. یعنی حاکم دتحقیق نه پس دافصله او کری چه ماستانکاح فسخه کړه صرف اختیار او مرضی باندی به ئی نه پریردی اوداهم جائزده چه مقامی بااثر علماء او غیر علماء (چیرمین ممبران) دتحقیق نه پس که چری دافصله او کری چه مونږ دانکاح فسخه کړه نوداهم کافی ده (۲) وهوالموفق

(۱) قال الشيخ شمس الحق الافغانی: طریق تطليق زوجة المفقود او الغائب الذي تعذر الارسال اليه او ارسل اليه فتعاند لعدم النفقة فان الزوجة تثبت بشاهدين ان فلانا زوجها وغاب عنها ولم يترك لها نفقة ولا وكيلا بها ولا اسقطتها عنه وتحلف على ذلك فيقول الحاكم فسخت النكاح او طلقته منه او يأمرها بذلك ثم يحكم به وهذا بعد التلوم بنحو شهر او باجتهاده عند المالكية او فوراً او متراخياً عند الحنابلة.

(معين القضاة والمفتين ۸۹ الفصل الرابع عشر في زوجة المفقود وغيره)

(۲) قال الشاه اشرف على النهاوی: زوجة متعنت له اول لازم دی چه په خه طریقه خاوند سره خلع وغیره او کری لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم خه صورت نه جوړ نه شی نود سختی مجبوری په حالت کنبی په (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

بنخه د مجبوری په وجه باندی تسخ نکاح کولی شی

سوال: خه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کنبی چه یوه جینی کومه چه عیسائی مذهب کنبی وه د کومې نوم چه مارگریټ ووهغه جینی خوانه شوه مسلماننه شوه اودیو مسلمان کس سره ئی نکاح اوکړه ددی نوم بشیره بی بی کیخودلې شو. دخاوند سره څلور کاله وه. څلور کاله پس خاوند هغه دکورنه ویسته نه نان نفقه ورکوی اونه ورسره خه تعلقات ساتی تقریباً دوه څلور ځله په جرگه امام صاحب اودوه څلور کسان دده خواته لارل چه خپله بنخه بشیره بی بی ځان سره اوساته اویاخرچه ورکوه. لیکن خاوند وائی چه نه داکور کنبی پریردم اونه خرچه ورکوم اونه دیته طلاق ورکوم اوس ددی مسئلې شرعی حل خه دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد اکبر اسلام آباد

الجواب: داجینی مسلمان حاکم یا بااثر جمعیت د مسلمانان په کوم چه اکثریت علماء وی. په ذریعه فسخ نکاح حاصلولی شی اود ډگری نه پس کله چه عدت تیرشی نوبل ځائی کنبی نکاح کولی شی (هكذا في الحيلة الناجزة) (۱) وهوالموفق (بقیه حاشیه) مالکی مذهب باندی دعمل کولو گنجائش شته ځکه چه ددوی په نزد زوجه متعنت ته دتفریق حق ملاویرې. اوصورت دتفریق دادی چه بنخه خپله مقدمه داسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اوددوی دنه موجود کیدوپه صورت کنبی دمسلمانانو جماعت ته پیش کری اوچاته چه پیش کری شی هغه دشرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق اوکری اوکه دنسخی دعویٰ صحیح ثابته شی چه د وسعت (طاقت) باوجود خرچ نه ورکوی نودهغې خاوند ته دی اووئیلې شی چه دخپلې نسخی حقوق اداکړه یا طلاق ورکړه گنی مونږ به ئی درنه جدا کړو. که ددی نه پس هم دغه ظالم په دې صورت باندی عمل اونه کری نوقاضی یاشرعاً چه څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دی واقع کری په دې کنبی دڅه مودی انتظار اومهلت ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته (الحيلة الناجزة ۱۶۴ حکم زوجة متعنت في النفقة)

(۱) قال الشاه اشرف على النهاوی: اوصورت دتفریق دادی چه بنخه خپله مقدمه داسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اوددوی (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

مجبورہ بنخہ باقاعدہ د مسلمان جج پہ ذریعہ تنسیخ نکاح کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یو بنخہ دکومی نکاح چہ دیو کس سرہ شوی وولیکن یولس کالوپوری خاوند تعلقات منقطع کری اوبیادویمہ نکاح اوکری اوس دقرآن اوحدیث پہ روشنی کنبی ددی مجبورہ بنخہ خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: حاجی محمد اسلم پند گھیب اٹک ۱۹۹۱ء ۹۱۱

الجواب: کومہ بنخہ چہ خاوند نہ ابادوی اونہ ئی ازادوی نوداسی مجبورہ بنخہ پہ ذریعہ دمسلمان جج تنسیخ نکاح کولی شی اودعدت تیریدلونه پس بل خانی کنبی نکاح کولی شی (والتفصیل فی الحیلة الناجزہ) (۱). وھوالموفق

(بقیہ حاشیہ)..... دنہ موجود کیدوپہ صورت کنبی دمسلمانانو جماعت تہ پیش کری اوچاتہ چہ پیش کری شی ہغہ دشرعی شہادت وغیرہ ذریعہ سرہ دمعاملہ پورہ تحقیق اوکری اوکہ دبنخہ دعوی صحیح ثابتہ شی چہ دوسعت (طاقت) باوجود خرچ نہ ورکوی نودہغی خاوند تہ دی اووئیلی شی چہ دخیلی بنخہ حقوق اداکریہ یا طلاق ورکری گنی مونہ بہ ئی درنہ جدا کری، کہ ددی نہ پس ہم دغہ ظالم پہ دی صورت باندي عمل اونہ کری نوقاضی یا شرعاً چہ خوک دہغہ قائم مقام وی طلاق دی واقع کری پہ دی کنبی دغہ مودی انتظار او مہلت تہ پہ اتفاق د مالکیہ ضرورت نشتہ (الحیلة الناجزہ ۱۶۴ حکم زوجہ متعنت فی النفقة)

(۲) قال الشاہ اشرف علی التھانوی: زوجہ متعنت لہ اول لازم دی چہ پہ خہ طریقہ خاوند سرہ خلع وغیرہ اوکری لیکن کہ ددیرکوشش باوجود ہم خہ صورت نہ جوہ نہ شی نود سختی مجبوری پہ حالت کنبی پہ مالکی مذهب باندي دعمل کولو گنجائش شتہ خکہ چہ ددوی پہ نزد زوجہ متعنت تہ دتفریق حق ملاویری، اود سختی مجبوری دودہ صورتہ دی یودا چہ دبنخہ دخرچ خہ انتظام نہ کیبری،..... اودویم داچہ دخاوند نہ جدا اوسیدو کنبی پہ معصیت کنبی د مبتلا کیدو قوی خطرہ وی او صورت دتفریق دادی چہ بنخہ خیلہ مقدمہ داسلام قاضی یا مسلمان حاکم تہ اوددوی دنہ موجود کیدوپہ صورت کنبی دمسلمانانو جماعت تہ پیش کری اوچاتہ چہ پیش کری شی ہغہ دشرعی شہادت وغیرہ ذریعہ سرہ دمعاملہ پورہ تحقیق اوکری اوکہ دبنخہ دعوی صحیح ثابتہ شی چہ دوسعت (طاقت) باوجود خرچ نہ ورکوی نودہغی خاوند تہ دی اووئیلی شی چہ دخیلی بنخہ حقوق اداکریہ یا طلاق ورکری گنی مونہ بہ ئی درنہ جدا کری،..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

دغلط تنسیخ نکاح نہ پس ددویم وادہ دوجی نہ دطعن اوبائیکات مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ تقریباً ۱۹۳۹ء کنبی د زینب خاوند قتل عمد پہ جرم کنبی د عمرقید سزاتوری اوبہ شو، زینب مذکورہ دسول جج پہ پہ عدالت کنبی دتنسیخ نکاح دعوی اوکری، جج دیو طرفہ کاروائی لاندي نکاح فسخہ کری اوبنخہ دویمہ نکاح اوکری، علماء کرامو داتنسیخ ناجائز اوگرزؤلواودنوی خاوند مثلاً زید نہ ئی دبائیکات حکم اوکری بلکہ بعض علماء پہ خیلہ فتوی کنبی کافرہم کری (چہ حرام تہ حلال وائی) خو میاشتی اوشوی چہ زید مرشو، او عام خلق د علماء دبائیکات دوجی نہ دیرکم تعداد باندي پہ جنازہ کنبی شریک شو او حال دا دی چہ زید پہ ژوند کنبی داول خاوند درہائی نہ پس پہ دی کنبی ہرقسمہ کوششونہ اوکریل چہ ہغہ خلع اوکری یا طلاق علی المال ورکری لیکن ہغہ او نہ منلہ، ددہ دوفات نہ پس ددی بنخہ بچوہم کوشش اوکری مگر ہغہ پہ ضد دی اوس دتپوس دا دی چہ پہ زینب باندي طعن کول، ددی نہ دبائیکات کول، ددی دمرگ پہ صورت کنبی عواموتہ ددی پہ جنازہ شرکت نہ کول وغیرہ خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبد السلام مدرسہ اشاعت القرآن حضرو ۱۳ شعبان ۱۴۰۲ھ

الجواب: واضحہ دی وی دعصمت دخوف پہ صورت کنبی دمسلمان حاکم تنسیخ نکاح نافذ او منظوریری (۱) ہمدارنگہ واضحہ دی وی چہ بغیر د

(بقیہ حاشیہ)..... کہ ددی نہ پس ہم دغہ ظالم پہ دی صورت باندي عمل اونہ کری نو قاضی یا شرعاً چہ خوک دہغہ قائم مقام وی طلاق دی واقع کری پہ دی کنبی دغہ مودی انتظار او مہلت تہ پہ اتفاق د مالکیہ ضرورت نشتہ. للروایۃ الثالثة والعشرين من الفتاوی للعلامة سعید بن صدیق. (الحیلة الناجزہ ۷۴ حکم زوجہ متعنت)

(۲) قال الشاہ اشرف علی التھانوی: زوجہ متعنت لہ اول لازم دی چہ پہ خہ طریقہ خاوند سرہ خلع وغیرہ اوکری لیکن کہ ددیرکوشش باوجود ہم خہ صورت نہ جوہ نہ شی نود سختی مجبوری پہ حالت کنبی پہ مالکی مذهب باندي دعمل کولو گنجائش شتہ خکہ چہ ددوی پہ نزد زوجہ متعنت تہ دتفریق حق ملاویری، اود سختی مجبوری دودہ صورتہ دی یودا چہ دبنخہ دخرچ خہ..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

ضرورت نہ تنسیخ نکاح نامنظورہ وی. خوبیاہم ددویم خاوند و وفات دو جہی نہ اصرار گناہ ختم شو او دہری گناہ نہ پس توبہ منظور دہ. لمافی الحدیث: التائب من الذنب کمن لا ذنب لہ (الحديث) (۱) بس بہر حال پہ صورت مسئلہ کنبی بایکات ختمول یکاردی. وهو الموفق

پہ رسم سورہ کنبی د نابالغو جینکو د ورکولو صورت کنبی د حق تنسیخ نکاح او د خیار مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ پہ دو و قبیلو کنبی جہرہ وہ پہ مینخ کنبی جنگونہ او شول او پہ دے جنگ کنبی. دخیل خہ کسان زخمی شول خہ ورخی پس صلح او شول او پہ صلح کنبی دافصلہ او شولہ چہ. چہ خیل دے لس زره روپی او دودہ جینکئی ورکری دوی داسی او کرل لیکن دجینکو خاوند نامعلوم وودمہر ذکر ہم نہ ووشوی والدین پہ دے باندي ہرگز راضی نہ وو. خہ زمانہ پس پہ فیصلہ کنبی خلل پیدا شولو. خیل دري جینکئی نوری ورکری. دلته ہم دجینکو پلاران موجود نہ وو. داهم یادساتہ چہ دا تولی جینکئی نابالغی وی او س سوال دادی چہ ایا داجینکئی تنسیخ نکاح کولی شی او کہ نہ؟ لیکن داهم اندیشہ نہ چہ کلہ داجینکئی بالغی شی نو د نورو سرہ بہ او تختی؟ براہ کرم زرنہ زردی مسئلہ وضاحت او فرمائی؟ بینوا توجروا

المستفتی: پیر عبد الرزاق مالی باغ کوئٹہ بلوچستان ۱۹۸۴ء ۱۹۱۵

الجواب: پہ صورت مسئلہ کنبی داجینکئی دخیار بلوغ پہ وجہ باندي باقاعدہ تنسیخ نکاح کولی شی. لان العاقدہنہا غیر الاب والجد (۲) وعلی تقدیر کون غیر

(بقیہ حاشیہ) انتظام نہ کیری. اونہ پخیلہ د کار کسب طاقت لرلی شی. او دویم صورت د مجبوری داچہ اگرچہ پہ سہولت یا پہ مشککہ د خرچ انتظام کیدی شی لیکن د خاوند نہ جدا اوسیدو کنبی پہ معصیت کنبی د مبتلا کیدو قوی خطرہ وی.

(الحیلة الناجزة ۷۳ حکم زوجہ متعنت)

(۱) (رواہ ابن ماجہ والبیہقی فی شعب الایمان مشکوٰۃ المصابیح ۲۰۶: ۱ باب الاستغفار والتوبہ)

(۲) وفی الہندیۃ: وان زوجها غیر الاب والجد فلکل واحد منهما الخيار اذا بلغ ان شاء اقام علی النکاح وان شاء فسخ وهذا عند ابی حنیفۃ ومحمد رحمہما اللہ تعالیٰ ویشرط فیہ القضاء. (فتاویٰ عالمگیریہ ۲۸۵: ۱ الباب الرابع فی الاولیاء)

الاب عاقدا کونہ معروف بسوء الاختیار مانع من لزوم النکاح (۱) واعلم ان انکار الآباء علی نکاح بناتہم الغیر البالغات یفسخ بہ النکاح الموقوف (۲). وهو الموفق

د بلوغ نہ پس د جج د تنسیخ نکاح مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زید دخیلی نابالغی خور وادہ د بکر سرہ او کرو. د بکر پلار عمر دخیلی لور زینب نکاح دخالد سرہ او کرو دزید چہ کشر ورودی ہغہ سرہ ئی پہ نکاح کرہ. یعنی د تبادلہ او شغار نکاح شولہ. ہندہ نابالغہ او ورہ دہ د کوم چہ رخصتی نہ دہ شوی او دویم خائی کنبی زینب یعنی د عمر لور کومہ چہ بالغہ وہ ددی رخصتی شوی وہ. بیا خو کالونہ پس عمر خیلہ لور زینب دہو کہ کرہ او د خاوند د کورد او سیدونہ انکاری کرہ زینب د خاوند کور پریخود او دوالد سرہ اوسیدہ. پیرہ مودہ پس ئی د تنسیخ نکاح او کرہ او دخالد د طرفنہ جج زینب تہ طلاق ورکرو او د بکر بنحی ہندی تہ جج طلاق ورکرو. ددی تنسیخ نکاح شرعی حیثیت خہ دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل منان کرک ۱۹۹۰ء ۲۴۱۷

الجواب: کہ چری دا خاوند دانبخہ آبادولہ او کولی ہم شولہ نو دمسلمان جج دا

(۱) قال العلامة الشامی: والحاصل ان المانع هو كون الاب مشهورا بسوء الاختیار قبل العقد فاذا لم یکن مشهورا بذلك ثم تزوج بنته من فاسق صح وان تحقق بذلك انه سئ الاختیار واشتہر بہ عند الناس فلو زوج بنتا اخرى من فاسق لم یصح الثانی لانہ کان مشهورا بسوء الاختیار قبلہ بخلاف العقد الاول لعدم وجود المانع قبلہ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۳۰: ۲ باب الولی)

(۲) قال العلامة ابن عابدین: (والا الخ) ای وان لم یستورا فی الدرجۃ وقد رضی الابعد فللا قرب الاعتراض بحر عن الفتح وغیرہ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳۲۳: ۲ باب الولی)

تتسیخ نکاح صرف قانونی تتسیخ دی شرعی نه دی (۱) او که چری دی منکو حی د علم بلوغ نه پس متصل په دی نکاح باندی دناراضگی اظهار کړی وی نو حاکم ددی تتسیخ نکاح کولی شی کینی نشی کولی (۲) وهوالموفق

د سنی الاختیار نیکه او د عدالت د یو طرفه تتسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کینی چه نیکه دخپلې نمسئ رشته په وخت دپیدائش کینی وکړله لیکن دجینی پلازراضی نه وو، درې کالو پورې رشته په خپل ځای وه او بیادجینی والدوفات شو، دوالدوفات نه پس په فریقینو کینی جهگړې شروع شوی، نیکه چه ئې کوم ځای کینی رشته ورکړې وه هغه انکار او کړو او فوراً ئې دنمسئ نکاح دخپل نمسی سره او کړه ددی دپاره چه هر خاص او عام ته پته اولگی چه رشته ختمه شوه نوسی ئې په وخت دنکاح کینی نابالغه وو، دجینی دطرفه نیکه ایجاب او قبول او کړو کومه چه ددی نمسی په نامه (کویردن) وه، اوس مسئله داده چه د نابالغه جینی نکاح ددی پلاریا نیکه او کړی نودیتته خیاری بلوغ نه وی، مگر چه نیکه یاپلار په سیئ الاختیار کیدل ثابت شی، نو ایپه دی صورت کینی چه د نابالغه نمسی نکاح د نوسی سره ئې او کړه، بیا څه وخت پس دنمسئ دتره لور، سره ئې نکاح او کړه آیا د نمسی سره زیاتې نه دی که چری داسیئ الاختیار نه وی نودائی ولې کول چه هغه رشته دنمسئ دپاره بهتره نه وه مزید تحقیق دادی چه جینی مجبوره شوه عدالت ته لاړه، هغه په عدالت کینی حاضر نه شو عدالت یونیم کال پس یو طرفه فیصله دجینی په حق کینی او کړه، اوس ددی حالاتو پیش نظر جینی خیاری بلوغ

﴿۱﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانی: حکم القاضي على خلاف النص او على خلاف السنة المشهورة او على خلاف الاجماع باطل ولكل قاض نقضه اذ ارفع اليه.

(معین القضاة والمفتیین ۲۸ الفصل السادس فی اقسام القضاء وما یرد منها)

﴿۲﴾ قال الحصکفی: ولكن لهما ای لصغير وصغيرة خيار الفسخ ولو بعد الدخول بالبلوغ او العلم بالنکاح بعد بشرط القضاء للفسخ.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۳۳۲ باب الولی)

حاصلولی شی او عدالتی فیصله شرعاً جائز ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مشتاق احمد سنگهوئی جهلم ۱۹۷۲، ۱۰، ۱۳۱۱

الجواب: که چری دا کس (زوج) داجینی باقاعده نه آبادوی اونه ئې ازادوی اوپه دی بناء باندی حاکم مسلمان فسخ نکاح د (طلاق) فیصله کړی وی نو شرعاً دا جینی آزاده شوی ده، بل ځای کینی نکاح کولی شی (۱) او که چری داتتسیخ دخیار بلوغ په بناء باندی شوی وی نودنیکه سیئ الاختیار د غیر معروف کیدلو په وجه نامنظوره ده ځکه چه نه دنوسی سره نکاح عقد کولو کینی څه سوء الاختیار موجود دی اونه ئې سابق نکاح کینی سوء الاختیار معلوم دی، فی ردالمختار ۲: ۴۱۸: والحاصل ان المانع هو كون الاب مشهورا بسوء الاختيار قبل العقد فاذا لم يكن مشهورا بذلك ثم زوج بنته من فاسق صح الخ (۲). وهوالموفق

﴿۱﴾ وفي الحيلة الناجزة: زوجة متعنت له اول لازم دی چه په څه طریقه خاوند سره خلع وغیره او کړی لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نود سختې مجبورې په حالت کینی په مالکی مذهب باندی د عمل کولو گنجائش شته ځکه چه ددوی په نزد زوجة متعنت ته د تفريق حق ملاویرې، او صورت د تفريق دادی چه بنځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اوددوی دنه موجود کیدوپه صورت کینی دمسلمانانو جماعت ته پیش کړی او چاته چه پیش کړی شی هغه دشرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق او کړی او که دبنځې دعوی صحیح ثابته شی چه د وسعت (طاقت) باوجود خرچ نه ورکوی نودهغې خاوند ته دی اووئیلې شی چه دخپلې بنځې حقوق ادا کړه یا طلاق ورکړه گنی مونږ به ئې درنه جدا کړو، که ددی نه پس هم دغه ظالم په څه صورت باندی عمل اونه کړی نو قاضی یا شرعاً چه څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دی واقع کړی په دی کینی دڅه مودی انتظار او مهلت ته په اتفاق د مالکیه ضرورت نشته.

(الحيلة الناجزة ۱۶۳ المرقومات للمظلومات حکم زوجة متعنت فی النفقة)

﴿۲﴾ (ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۰ قبیل مطلب مهم هل للعصبة تزويج باب

الولی)

د پلار دوکیل کړې د نکاح په وجې سره جینی

ته د خیار بلوغ او د تنسیخ حق حاصل دي

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه زید په یو ناحقه قتل کيس کښې گرفتار شو په کوم کښې چه څلور واقعي قاتلان اوزید هسې هم بدنام وو. بالاخر د ملزمانو ورثاء دمقتول د وارثانو سره صلح او کره. په صلح کښې د قاتلینو ورثه د درې جینکو رشتې او څلور زره روپۍ باندې رضامند شول. درې دتی ماشومانو جینکو عقد نکاح ئې او کره او ورثې کړلې د زید د لور نکاح دهغه پنځه دیرش کالو عمر کس سره او کړې شوه کوم چه دمقتول ورور اولوفر کس وو د زید په اجازت باندې عقد نکاح او کړې شو وروسته پنځو ملزمانو ته د سزائې موت حکم واورولې شو. څلور زره روپۍ خوثالث دور کولونه انکار او کړو چه تادهو که کړیده لهذا دمقتول وارثان حقدار نه دی لیکن عقد خو وړاندې شوي وو. اوس لس پنځلس کاله پس د زید لور ځوانه شوله نو هغې دخپل عقد د تنسیخ اعلان او کړو. اوس شرعی طور باندې مسئله پکار ده چه پلار ئې کله د مرگ او ژوند کشمکش کښې مبتلاء وو او د دښمن په کور کښې د تی د ماشومې جینې عقد او کړوبله داچه یولوفر او په عمر کښې د دمره غټ تضاد باوجود صرف دخپل ځان دخلاصولو د پاره او ددې مظلومې جینې به هلته ذلت او خواری نصیب شی ایا شرعاً دا عقد درست دي؟ ایا دا جینې بل ځانې کښې د عقد کولو اوزندگي تیرولو مجاز ده؟ ایا په پلار باندې په دې صورت کښې د سوء الاختیار مسئله نه جاری کیږي؟ بینوا تو جروا

المستفتی: خدا بخش سرگودها..... ۱۹۲۹ء ۲۷۱۹۱

الجواب: چونکه دا عقد د پلار وکیل کړې دي او پلار په خپله نه دي کړې لهذا د خیار بلوغ په وجه سره حاکم (مسلمان) ددې نکاح تنسیخ کولې شی او ددې نه پس بل ځانې کښې نکاح کولې شی. فی الدر المختار: وان کان المزوج غیرهما ای غیر الاب وجده ولوالام او القاضی او وکیل الاب..... لا یصح النکاح من غیر

کفو..... وبمهر المثل صح، ولکن لهما ای لصغیر وصغیرة خيار الفسخ ولو بعد الدخول بشرط القضاء للفسخ انتهى مختصراً (۱) وهکذا فی کتب الفروع. نوبت: چونکه دانکاح د دفع دفتني دپاره دي لهذا ددي وجې نه پلار سيي الاختيار نه جوړیږي (۲) - وهو الموفق

د عاقلې بالخي نکاح کښې د والدينو د عدم موجودگي

په بناء باندې د عدالت د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائي علماء دين ددې مسئلې په باره کښې که د جينې او ددې د والدينو او قريبي رشتنه دارانوپه رضامندئې او دگواهانو په موجودگي کښې په حکم دوالد جرگې ته دنکاح کولو دا اجازت باوجود که چرې اوس والدين دا اعتراض او کړې چه دانکاح زمونږ په عدم موجودگي کښې شوي ده نو ايا ددي وجې نه په عدالت عاليه کښې د تنسیخ نکاح شرعی لحاظ سره حق رسيږي؟

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۲: ۳۳۱، ۳۳۲ مطلب مهم هل للعصبة تزويج

الصغير امرأة غير كف له)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: ان المانع هو كون الاب مشهورا بسوء الاختيار قبل العقد فاذا لم يكن مشهورا بذلك ثم زوج بنته من فاسق صح وان تحقق بذلك انه سيئ الاختيار واشتهر به عند الناس فلو زوج بنتا اخرى من فاسق لم يصح الثاني لانه كان مشهورا بسوء الاختيار قبله بخلاف العقد الاول لعدم وجود المانع قبله..... قلت ومقتضى التعليل ان السكران او المعروف بسوء الاختيار لو زوجها من كف بمهر المثل صح لعدم الضرر المحض ومعنى قوله والظاهر من حال الصاحي انه يتأمل اي انه لو فور شفقتة بالابوة لا يزوج بنته من غير كف او بغبن فاحش الا لمصلحة تزيد على هذا الضرر كعلمه بحسن العشرة معها وقلة الاذى ونحو ذلك الخ. (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۰، ۳۳۱ قبيلى مطلب مهم هل للعصبة تزويج الصغير)

چہ ہر کلمہ ہی دگو اہانوپہ مخامخ ہی ددو و کنا لوزمکی مہرہم مقرر کری وو،
ہمدارنگہ دجینی عمر کاغذی اوہ اکثری دواو لحاظ سرہ تقریباً تلس کالہ
وو؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی محمد روشن کو کاروی..... ۱۹۷۳ء

الجواب: دعاقلی بالغی پہ خپلہ مرضی نکاح کول نافذ اولازم ناقابل تنسیخ
دی، اگرچہ والدین راضی نہ وی، فی الہندیہ ۱: ۳۰۵ نفذ نکاح حرة مکلفہ
بلاولی عندابی حنیفہ وابی یوسف رحمہما اللہ تعالیٰ کذا فی التبین (۱) و فی الہندیہ
۲: ۲۹۳ وینعقد نکاح الحرة العاقلۃ البالغة برضاہا وان لم یعقد علیہا ولی الخ (۲)
والمسئلة واضحة. وهو الموفق

د صغیری د پلار د فسخ نکاح د اختیار پہ بارہ کسب د حیلہ ناجزہ د عبارة وضاحت

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کسب پہ حیلہ ناجزہ ۱۴۸
بانڈی خزانہ المفتیین پہ حوالہ لیکلے دی چہ... د صغیری پلار تہ دنکاح
فسخ کولو اختیار شتہ دی کلمہ چہ دتہ معلومہ شی چہ ہغہ نان نفقہ اود مہر
معجل ور کولونہ قاصر دی یاد تہ یعنی پلار تہ ددی گمان اوشی چہ ہغہ بہ
قاصروی دنان نفقی او معجل نہ، اوس ددی فسخ کولو دپارہ بہ پلار ازروی
شرع کوم طریقہ اختیار وی د جواب نہ موخبر کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا حافظ گل رحیم جامع مسجد اہلہ ضلع صوابی ۱۹۷۴ء ۵۱۵
الجواب: ددی مقصد دادی چہ والد دحاکم یاد جماعت علماء پہ وساطت سرہ
نکاح باقاعدہ فسخ کولے شی پہ خپلہ ہی نہ شی کولے (۳) - وهو الموفق

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۸۷ الباب الرابع فی الاولیاء)

(۲) (ہدایہ ۲: ۲۹۳ باب فی الاولیاء والا کفاء)

(۳) ☆ و فی الہندیہ: ولا یكون التفريق بذلك الا عند القاضي اما بدون فسخ القاضي فلا
تفسخ النکاح بينهما وتكون هذه فرقة بغير طلاق حتى..... (بقیہ حاشیہ پہ راروانہ صفحہ)

د والدینو د نابالغو کری شوی نکاح ناقابل فسخ دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کسب پہ دیون نابالغی جینی
نکاح ددی پلار دیون نابالغہ ہلک سرہ او کری، دہلک او جینی د طرفنہ ایجاب
او قبول ددواو والدین او کری، اوس ددواو والدین غواپی چہ دانکاح باقی
پاتے نہ شی، ہلک او جینی اوسہ پوری نابالغ دی ایپہ دی صورت کسب د
ہلک پلار تہ دا حق حاصل دی چہ دخیل نابالغ خوی د طرفنہ نابالغہ جینی تہ
طلاق ور کری یائی فسخ کری؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحیم پیش امام مسجد میان خانی مایار مردان ۱۹۷۳ء ۲۲۸

الجواب: دانکاح دفسخ قابلہ نہ دہ، فی الہندیہ (۱: ۳۷۶) لایقع طلاق الصبی وان کان
یعقل (۱) و فیہا ایضاً (۱: ۵۲۹) اذا خالغ الاب علی ابنہ الصغیر لایصح ولا یتوقف
علی اجازتہ کذا فی فتاویٰ قاضی خان (۲) و فی رد المحتار (۲: ۵۸۵) قوله الطلاق لمن
اخذ بالساق کتایہ عن ملک المتعہ انتہی (۳) ولا ملک للاب، فافہم. وهو الموفق

(بقیہ حاشیہ) لو لم یکن الزوج دخل بها فلا شیء لها من المهر. (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۲۹۲)
الباب الخامس فی الا کفاء

:: و فی الحیلۃ الناجزۃ: پہ دی تولو صورتونو کسب د بنسخی خلاصولو دپارہ شرعی
صورتونہ جدا جدا دی چہ دا بہ تفصیل سرہ لیکلے شی لیکن پہ دغہ تولو کسب دا
خبرہ مشترک دہ چہ پہ دی آزادولو کسب بنسخہ یا دہغی اولیاء خود مختارہ نہ دی
بلکہ قضاء د قاضی شرط دہ یعنی ضروری دہ چہ بنسخہ خپلہ مقدمہ د قاضی پہ
عدالت کسب پیش کری او قاضی د باقاعدہ شرعی تحقیق نہ پس د تفریق وغیرہ
حکم او کری. (حیلہ ناجزہ ۱۴۸ مقدمہ فسخ نکاح)

(۱) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۳۵۳ فصل فیمن یقع طلاقہ وفیمن لا یقع طلاقہ)

(۲) (فتاویٰ عالمگیری ۱: ۵۰۴ قبیل الباب التاسع فی الظہار)

(۳) (رد المحتار هامش الدر المختار ۲: ۲۶۲ قبیل مطلب فی طلاق المدہوش)

د مهر نہ ادا کولو پہ وجه باندی بنی تہ د تنسیخ نکاح حق حاصل نہ دی
 سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یونہی د خاوند سرہ
 آبادہ وی او مبلغ پنخہ زرہ روپی مهر مقرر شو، اوددی ادا کول ہم اونہ شول،
 بنی دعوی او کرہ چہ ماتہ دی مہر را کرہ شی او پادی پہ بل حائی کنبی
 دنکاح کولو حکم را کرہ شی، دادشیر کالونہ دخیل موریلاریہ کور کنبی غیر
 آبادہ دہ داسی بنی تہ ددویمی نکاح کولو خہ حکم دی؟ بینوا توجروا
 المستفتی: محمد احمد ۱۹۷۴ء ۲۱۴۱

الجواب: چونکہ دامہر معجل نہ دی، لہذا دطلاق یا مرگ نہ ورائدی پہ خاوند
 باندی ادا کول ضروری نہ دی، لما فی الہندیہ ۱: ۳۳۹ وان کان لالی غایۃ معلومۃ
 فقد اختلف المشائخ فیہ قال بعضهم یصح وهو الصحیح وهذا لان الغایۃ معلومۃ فی
 نفسہا وهو الطلاق او الموت (۱) پس ددی بنی دپارہ دمہر دوجی نہ دتنسیخ
 نکاح حق حاصل نہ دی، وهو الموفق

د نکاح پہ وخت، پہ عدالت کنبی بلا خلع د فسخ نکاح، شرط لکولو حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زید دزینب سرہ
 نکاح او کرہ او پہ ستامپ کنبی ئی اولیکل کہ چری زمونہ پہ مینخ کنبی
 نالگی را غلہ نور جوع عدالت تہ کولو سرہ زینب بلا خلع د فسخ نکاح حق
 لری، اوس بغیر دنالگی نہ زینب رجوع عدالت تہ کرہ دفسخ نکاح حکم ئی
 آخستی دی ددی خہ حکم دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مقبول الرحمن ہزارہ ۱۹۷۵ء ۲۹۱۱۲

(۱) فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۱۸ الفصل الحادی عشر فی منع المرأة نفسها بمهرها الخ

الجواب: بشرط صدق مستفتی داتنسیخ دیلا وجی نہ شرعاً درست نہ دی (۱)۔
 وهو الموفق

د جنازی د مونخ نہ د منکر او د لوفر خاوند نہ نکاح فسخ کول

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ زماوادہ فلان بن
 فلان سرہ او شوی، دہ اوددہ کورو الاؤ زما سرہ نارواسلوک شروع کرل، کلہ چہ
 زہ مونخ کوم نوہغہ ماتہ وائی چہ زہ کمیونسٹ یم زما پہ مخ کنبی مونخ مہ
 کوہ، زما دختی نہ مریچی ہسپتال کنبی پیدا شو ما او ئیلی چہ دمریچی
 جنازہ نشتہ دی بیادہ او ئیلی چہ کمیونسٹ یم زما پہ مخ کنبی دجنازی
 دمونخ ذکر مہ کوہ، ددی نہ علاوہ زما خاوند دشیپ خانتہ کمرہ کنبی غلطو
 خلقو سرہ دقوم لوط پہ فعل کنبی مصروفہ وی، پہ دی حالاتو کنبی خمانکاح
 ددہ سرہ برقرارہ دہ یا خود بخود ختمہ شوی دہ؟ بینوا توجروا

المستفتی: مسماة سٹیلائیٹ ٹاؤن راولپنڈی ۱۷ شعبان ۱۴۱۰ھ

الجواب: کہ چری داخاوند انکاری نہ وی نوستادہ سرہ نکاح ختمہ شوی دہ (۲)
 (البتہ دقانونی خطراتونہ دبیج کیدلودپارہ حاکم تہ مرافعہ ضروری دہ،
 وهو الموفق)

د بی غیرتہ خاوند سرہ اوسیدل حرام او تختیل ضروری دی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ پہ بارہ کنبی چہ یو بد کردار کس دی
 (۱) قال الشیخ سلیم رستم باز: المعلق بالشرط یجب ثبوته عند ثبوت الشرط ای اذا علق
 بالشرط یلزم ثبوت المعلق بہ مثلاً اذا قال لاخر انا ضامن مالک اذا سرقہ فلان فمتی ثبت
 الشرط ای السرقة یثبت المعلق بہ ای الضمان

(شرح المجلة لرستم باز ۱: ۵۴ المادة: ۸۲)

(۲) وفي الہندیۃ: ارتد احد الزوجین عن الاسلام وقعت الفرقة بغير طلاق فی الحال قبل
 الدخول وبعده. (فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۳۳۹ الباب العاشر فی نکاح الکفار)

او خپلې ښځې باندې جبرازناکوی ښځې کافی منت اوزاری او کړل چه د خدائي نه او ویرېږه زه دذلت رزق نه غواړم مادعذاب الهی نه بیج کړه، مگر هغه خاوند یو خبره هم نه منی، د خاوند څه حلال کار وبارنشته دې اونه څه مزدوری کوی ښځه ددې بې غیرته او ذلیل نه او تختیده دیورشته دارپه کور کښې ناسته ده اوس د ښځه دیو شریف انسان سره واده کول غواړی لیکن بې غیرته خاوند طلاق نه ورکوی نو ایاددې خاوند (کوم چه ښځه چلوی په بد چلنی باندې ئې مجبوره وی) سره ددې ښځې نکاح باقی ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: عزیز خان خیبر بازار پشاور ۱۹۷۷ء ۸۱۶ ۳۰

الجواب: دې ښځې ته ددې خاوند سره اوسیدل حرام دی او ددې خاوند نه تختیدل ضروری دې او د ښځه بغیر د طلاق نه یا بغیر د تنسیخ نکاح نه بل ځای کښې نکاح نشی کولې په گناه اوزناسره نکاح نه ماتیږی (۱).

وهوالموفق

(۱) قال الشيخ عزيز الرحمن الديوبندي: هرکله چه داسې دومره شریر النفس او ظالم او بد کار دې (یعنی په بد فعلی او کسب کولو باندې مجبوره کوی) کوم چه په سوال کښې ذکر دی او سائله په معصیت باندې مجبوره کوی نو په مذکوره حالت کښې دهغه سره اوسیدل پکار نه دی، او داسې ظالم او فاسق سره اوسیدلو باندې شریعت نه مجبوره کوی البته دهغه (خاوند) د طلاق ورکولو نه بغیر د نکاح ماتیدلو او د بلې نکاح کولو د جواز هیڅ صورت نشته پس چه هر څنگه وی د حکام وغیره په ذریعه په هغه باندې زور راوستلې شی او په زبردستی سره په هغه طلاق ورکړې شی د طلاق او عدت تیروولو نه روسته دویمه نکاح صحیح ده.

فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۲۴۹: ۱۰ باب سیزدهم، د نامرد مجنون وغیره احکام

.....

فصل فی تفریق زوجة

مفقود الخبر والمجنون وغيره

د مفقود الخبر د ښځې د پاره د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس د څلور کاله اووه میاشتونه مفقود دې د ډیر تلاش نه پس اوسه پورې دهغه څه پته اونه لگیده، او ټول رشته داربې ناامیده شوي دی، د مفقود یو ځوی او ځوانه ښځه هم شته، او ښځې مطالبه کړي ده چه یازما خاوند پیدا کړی، یازه په خپل اختیار دویم واده کول غواړم د مفقود رشته دارهم تنگ راغلی دی او ښځه هم هغوی تنگوی لهدا ددې باره کښې شرعی حکم څه دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: عصمت الله ناوگي ۱۹۷۵ء ۸۱۶ ۲۸

الجواب: که چرې د ښځه د نفقې انتظام نه شی کولې، یا په عصمت باندې ویرېږی نود مسلمان حاکم (جج) په ذریعه د تنسیخ نکاح کولې شی، په داسې طریقه چه مسلمان حاکم باقاعده د تفتیش نه پس د یته دکم از کم د یو کال زیات انتظار حکم ورکړی او داهم ظاهره کړی چه په دې زیات وخت کښې د مایوسۍ په صورت کښې (د یو کال تیریدونه پس) د عدت نه پس نکاح کولې شی او د ظاهره کړی چه نکاح ماتنسیخ کړیدې، والتفصیل فی الحيلة الناجزة (۱). وهوالموفق

(۱) قال العلامة اشرف على التهانوي: د مفقود د ښځې د پاره د نورو څلورو کالو د انتظار حکم په دې صورت کښې خو بالاتفاق ضروری دې کله چه ښځه دومره مودې پورې صبر او برداشت او پاکدامنی سره تیرولې شی لیکن که دا صورت ممکن نه وی یعنی ښځه د ابتلاء خطر ښکاره کړی او هغې یوې اوږدې مودې پورې د مفقود د انتظار کولو نه پس مجبوره کیدو. (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مفقود الخبر د بنخي په فسخ نکاح کښې د شرائطو رعایت ضروری دي

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیو جینئ نکاح د ماما دځوئ سره شویوه واده ئې په کم عمر کښې شوي ووهغه هلک بیاد سخرگنئ سره اوسیدلو څه وخت پس دغه هلک دخپلې منکوحي بنخي خور اوختوله لیکن هغه جینئ په لاره کښې اونیولې شوه او واپس راغله څه وخت پس هغه هلک واپس راغلو چه زمانه څه ماسره اولیگئ گینې ماسره دخپلې جینئ فیصله اوکړې، نو د جینئ پلار او وئیل چه زمونږه تاسره د فیصلې ضرورت نشته دې مونږ په عدالت فیصله کړي ده. فیصله داسې شوي وه چه د جینئ والو چیئرمین یونین کونسل ته درخواست ورکړو چه زمونږ لورد ډیرې زمانې نه غیر آباده ده او ددې خاوند د کله نه ورک شوي دي، چیئرمین قاضی صاحب ته د فیصلې لیکلو او وئیل قاضی صاحب د هلک د تلاش کولو او وئیل او که چرې د تلاش نه پس هلک ملاونه شونوپه عدالت کښې به نکاح فسخ کړې شی، څه زمانه پس د جینئ والا د قاضی خواته لاړل چه هلک مونږه تلاش کړو لیکن مونږ ته ملاونه شو، قاضی صاحب عدالت ته ولیکل چه هلک د دمره وخت نه ورک دي نو ددې وجې نه دي نکاح فسخه کړې شی، عدالت نکاح فسخه کړه اوس چونکه زه د نکاح رجسټراریم دازما خواته راغلو چه نکاح رجسټر کړه، ما او وئیل چه زه دامستله نه منم دي وجې نه زه د نکاح مجلس ته نه راځم اونه نکاح رجسټر کوم او نکاح دمحلې امام او ترله، اوس دمحلې خلق

(بقیه حاشیه) ... سره په دې حالت کښې درخواست ورکړې وی چه د صبر نه عاجزه شوه نو په دې صورت کښې ددې گنجائش هم شته چه د مالکیه مذهب موافق د څلورو کالوپه موده کښې کموالې اوکړې شی ځکه چه کله د بنخي د ابتلاء سخته خطر وه وی نو ددوی په نزد کم از کم د یو کال صبر نه پس تفریق جائز دي ... لیکن چرته چه د قوی قرائنو نه په زنا کښې د مبتلا کیدو قوی خطر وه وی نو د یو کال په قول باندي هم حاکم له د حکم ورکولو گنجائش شته خو معامله د الله تعالی سره ده بهانه دي تلاش نه کړې شی

(الحيلة الناجزة ٧١ اندیشه ابتلاء کی وقت ایک مزید وسعت)

وائی چه دي امام پسي مونځ نه کيږي، ځکه چه نکاح نه ده فسخه شوي ترڅو پوري چه خاوند طلاق ورنه کړي، بياديونين کونسل د طرفنه ماته حکم ملاؤ شو چه نکاح رجسټر کړه، مانکاح رجسټر کړه، ايا په ماباندي څه شرعي حکم عائد کيږي؟ بينوا توجروا

المستفتی: حافظ محمد امين کيمليپور ۱۹۷۴ء ۲۰۱۷

الجواب: واضحه دي وی چه اولاد اهلک مفقودنه دي ثانيا په دي فسخ کښې د شرائطو رعایت هم نه کړې شوي، مثلاً کم از کم یو کال نه زیات انتظار کول (۱) لهذا په جینئ والو ضروري ده چه دغه هلک په خلع باندي راضی کړي ددې نه مخکښې په نکاح کښې کوم قسم اعانت کول اگرچه قانونی طور باندي جائز دي لیکن د اسلامی اصولوپه بناء باندي ناجائز دي، او ضروري ده چه د الله تعالی نه معافی طلب کړي - وهو الموفق

زوجه مفقود الخبر کښې قضاء د قاضی یا د علماء جماعت

ضروری دي په فتوی باندي اکتفاء کافی نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس د لسو کالونه د محنت او مزدوری دپاره د کورنه وتلې دي او اوسه پوري واپس راغلو، د

﴿١﴾ قال العلامة شمس الحق الافغانی: المفقود غائب لم تدر حياته ولا موته كما في البحر وهو حي في حق نفسه لا تتزوج امرأته عن أبي حنيفة ان مدة الفقد مفوض الى رأى القاضى فيحكم بما ادى اليه اجتهاده فيقسم ماله حينئذ بين الاحياء من ورثته فتاوى انقروى واختار الزيلعى تفويضه للامام قال فى الفتح فای وقت رأى المصلحة حكم بموته قال فى النهر وفى الينابيع قيل يفوض الى رأى القاضى ولا تقدير فيه فى ظاهر الرواية كذا فى ردالمحتار وتعد زوجة المفقود بعد مضى اربع سنين عند مالک وهو مذهب الشافعى القديم قال القهستانی لو افتى بقول مالک فى موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن (من المحل المذبور).

(معین القضاة والمفتیین ٨٨ الفصل الرابع عشر فى زوجة مفقود)

پاکستان پہ گوت گوت کنبی دده کلک تلاش او کړې شو مگر پته ئې اونه لگیده، دده په جائیداد باندې هم بل وارث قابض دې ښځه دځوان عمروالاده د خواهشاتو نفسیانی اوانان نفقې نه مجبوره ده د حرامو دارتکاب احتمال غالب دې آیا شرعاً دې څه لاره کیدلې شی؟ بینوا توجروا
المستفتی: نامعلوم..... ۱۹۲۸ء ۱۱/۱۱/۲۲

الجواب: بتوفیق الملک الوهاب هو اعلم بالصواب: شرعاً د اول نه اختلاف بین الائمة المجتهدین واقع دې، په مذهب حنفیه کنبی څه لاره نشته څنگه چه د حضرت علی رضی الله عنه قول دې چه دهغې مؤید حدیث شریف دې مگرد محدثینو په نزد ددې سند ضعیف دې کوم چه د هدایه په حاشیه باندې مفصل تشریح شوي دې او موده او یا اونوی کاله دی، په مسلک د امام مالک باندې فتویٰ حاصلولې شی چه د قاضی د حکم نه پس عدت تیر کړی او بل ځای کنبی نکاح او کړی نجات حاصلولې شی، هدایه ۲: ۲۰۶ وقال مالک اذا مضی اربع سنين يفرق القاضي بينه وبين امراته تعددة الوفات ثم تزوج من شاء ت لان عمر هكذا قضی فی الذی استهواه الجن بالمدينة وكفی به اماما الخ، او د امام مالک رحمه الله نه طاؤس روایت کوی، ان عمر بن الخطاب قال ايما امرأة فقدت زوجها فلم تدر اين هو فانتظر اربع سنين ثم تعتد اربعة اشهر وعشرا ثم تحل للازواج، او محمد بن عبد الباقي ددې په شرح کنبی لیکي: وروی نحوه عن عثمان وعلى قيل واجمع الصحابة عليه ولم يعلم لهم مخالف في عصرهم وعليه جماعة من التابعين، د امام مالک رحمه الله په مذهب باندې د افتویٰ ضرورت جائز ده، په جامع الرموز ۴۶۸ کنبی دی: وقال مالک والاوزاعی الى اربع سنين فينكح عرسه بعدها كما في النظم فلوافقي به في موضع الضرورة، ینبغی ان لا باس به علی ما ظن، او رد المحتار حاشیه در مختار کنبی دی ذکر ابن وهبان فی منظومة انه لو افقي بقول مالک في موضع الضرورة يجوز، او په فتاویٰ عبدالحی ۱۳۹: ۱ کنبی فتویٰ ورکړې ده د مفقود الخبریه موت باندې په موجب د مسلک د امام مالک په دې کنبی اختلاف بین الصحابة والتابعين وبين الائمة المجتهدین شوي دې نو په صورت

مجبورئ کنبی په قول د حضرت عمر رضی الله عنه په مذکوره صورت کنبی څه وخته پورې تفتیشات او بیادور کیدو په شهادت باندې جائز ده چه دویم خاوند نکاح حاصل کړی، د فیصله شرعی نه بغیر نکاح هرگز جائز نه ده، په دې باندې زیات حکومت اسلامی فقط

کتبه..... محمد مرتضیٰ مولیا..... ۲۲۱۱۱۱۲۸

الجواب صحيح: لانه جازا لافتناء عند الضرورة بمذهب مالک وغيره صرح به العلامة الشامي وغيره (۱) لكن لا بد من قضاء القاضي المسلم او حكم جماعة العلماء وعامة المسلمين، ولا يصح الاكتفاء بالافتاء وتفصيل المسئلة مسطور في الحيلة الناجزة فليراجع اليها (۲). وهو الموفق..... محمد فرید عفی عنه

﴿۱﴾ قال العلامة ابن عابدين: لقول القهستاني لو افقي به في موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن..... وقد قال في البزازية الفتوى في زماننا على قول مالک وقال الزاهدي كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة..... لكن قدما ان الكلام عند تحقق الضرورة حيث لم يوجد مالكي يحكم به.

(رد المحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ كتاب المفقود)

﴿۲﴾ وفي الحيلة الناجزة: مالكيه په نزد د مفقود د ښځې د پاره د مفقود د زوجيت نه آزادولو د پاره په دارالاسلام کنبی خودا صورت دې چه ښځه د قاضی په عدالت کنبی مرافعه پيش کړی او د شرعی شهادت په ذریعه دا ثابتہ کړی چه زما نکاح فلانی سړی سره شوې وه..... کما في المتقى للباقي المالكي..... ددې نه پس گواهانو سره دهغه (خاوند) لایته کیدل ثابتہ کړی. ددې نه پس دې قاضی پخپله هم د مفقود تفتیش او تلاش او کړی..... د مفقود ښځه په هیڅ صورت کنبی دنکاح نه خارجیدو کنبی خود مختاره نه ده، بلکه په هر حال کنبی قضاء د قاضی شرط ده..... او که مسلمان حاکم موجود نه وی..... نو بیا د مالکی مذهب موافق د دینداره مسلمانانو یو جماعت مشری او کړی او د مذکوره بیان مطابق دې تحقیق او کړی او د کامل تحقیق نه پس دې فیصله او کړی نو دا فیصله به هم د قاضی د قضاء په حکم کنبی وی، الخ. (الحيلة الناجزة ۶۲، ۶۴ حکم زوجه مفقود)

په افغان جنگ کښې د مفقود مجاهدينو د ښځو د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه څه مجاهدين په محاذ جنگ افغانستان کښې په محاصره کښې راغلل یا شهیدان شول د شپږ اووه کالونه مفقود دی ددوئ ښځې په کورونو کښې موجودې دی ایادانښځې بل ځایې کښې نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمود حقانی افغانستان..... ۱۴۱۲، ۱۹۸۷

الجواب: ددې خاوندانو ښځې د ضرورت په وخت کښې یعنی د خوف زنا یا د خوف د نفقې مسلمان حاکم یا د با اثر علماء په وساطت سره تنسیخ نکاح کولې شی (۱) وهو مذهب مالک و جاز علیه الفتوی کما فی ردالمحتار باب المفقود (۲). وهو الموفق

په جهاد افغانستان کښې د مفقود الخبر مجاهدينو د ښځو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین په حق د مجاهدينو د افغانستان کښې چه په

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوي: که چرې ښځه د ابتلاء خطر نه ښکاره کړې او هغې یوې اوږدې مودې پورې د مفقود د انتظار کولو نه پس مجبوره کیدو سره په دې حالت کښې درخواست ورکړې وی چه د صبر نه عاجزه شوه نو په دې صورت کښې ددې گنجائش هم شته چه د مالکيه مذهب موافق د څلورو کالو په موده کښې کموالي او کړې شی ځکه چه کله د ښځې د ابتلاء سخته خطر وه نو ددوئ په نزد کم از کم د یو کال صبر نه پس تفريق جائز دي. کما فی الرواية الثانية من فتوى العلامة الفهاشم لیکن چرته چه د قوی قرائنونه په زنا کښې د مبتلا کیدو قوی خطر وه نو د یو کال په قول باندې هم حاکم له د حکم ورکولو گنجائش شته. (الحيلة الناجزة ۷۱ فائده)

(۲) قال العلامة الشامي: وقال في الدر المنقي ليس باولي لقول القهستاني لو افتى به في موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن وقد قال في البازية الفتوى في زماننا على قول مالک وقال الزاهدي كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ مطلب في الافتاء بمذهب مالک في المفقود)

صفوف د جنگ کښې د کفارو سره په معرکه کښې مفقود شوي دی او اوسه پورې ئې د مرګ او ژوند حالت معلوم نه دي او غالبه داده چه د دهریانو د ظلم په وجه سره مړه شوي دی اوس ددوئ د ښځو د نکاح څه مسئله ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید رسول مجاهد اکوړه مهاجر کیمپ..... ۱۲۱۱، ۱۹۸۵

الجواب: په دې صورت کښې پس د حکم د حاکم نه په مرګ ددې مفقود، په دې مفقود باندې احکام د مړې جاری کیږي. کما فی ردالمحتار ۳: ۵۷ ومقتضاه انه یجتهد ویحکم القرائن الظاهرة الدالة على موته الخ (۱). وهو الموفق

د سقوط مشرقی پاکستان په وخت د مفقود أزواج د ښځو مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه د سقوط مشرقی پاکستان په وخت کوم فوجیان چه هلته ورک شوي دی اوس خوتول قیدیان واپس شوي دی او ددې ورک شويو فوجیانو نومونه حکومت د شهداء په فهرست کښې درج کړي دی اودته ئې پنشن جاری کړي دي ددې مفقود الخبر فوجیانو ښځې دویمه نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: محمد سعید شاه شکری علی خیل کرک..... ۱۲۱۱، ۱۹۷۵

الجواب: د انښځې د مسلمان حاکم یا د څو با اثره علماؤ په ذریعه باندې فسخ نکاح (حکم بالموت) حاصلولې شی کله چه حکم ورکونکی د باقاعدہ تلاش کولو نه پس فیصله او کړي، بدل علیه مافی ردالمحتار ۳: ۳۳۱ ومقتضاه انه یجتهد ویحکم بالقرائن الظاهرة الدالة على موته وعلى هذائتني مافی جامع الفتاوى حيث قال واذا فقد في المهلكة فموته غالب فيحكم به كما اذا فقد وقت الملاقاة مع العدو، قال العلامة الشامي لكن لا يخفى انه لا بد من مضي مدة طويلة حتى يغلب

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۳ مطلب الافتاء بمذهب مالک في زوجة

المفقود)

على الظن موته لا بمجرد فقدده عند ملاقة العدو الخ (۱) اوددي حكم نه پس دي عدت وفات تير كړي دويمه نكاح كولي شي (۲) - وهو الموفق

مقتوه الخبر بنهي ته د مسلمان حاكم په

ذريعه د حكم بالموت حاصلولو نتيصه

سوال: څه فرمائي علماء دين ددي مسئلي په باره كښي چه يو كس په مشرقى پاكستان (بنگلہ ديش) په مخكښي جنگ كښي ورك شوي دي ددي نه مخكښي هغه په باقاعدي سره كله كله كورته تلو راتلو او او خطونه ئي هم ليكل دي ځائي نه دده په تلاش كښي خلق هم لارل مگر هلته ئي دنشت والي نه علاوه هيڅ اونه ليدل. اوس په داسي جنگ كښي په كوم كښي چه دعام مغربي پاكستان خلقو قتل مقاتله وي، په دي صورت كښي بنځه بل ځائي

كښي نكاح كولي شي؟ بينوا توجروا

المستفتي: گل عظيم جهلم..... ۱۹۷۵ء ۲۱/۱۱

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ كتاب المفقود)

(۲) قال العلامة شمس الحق الافغانى: عن ابى حنيفة ان مدة الفقد مفوض الى رأى القاضى فيحكم بما ادى اليه اجتهاده فيقسم ماله حينئذ بين الاحياء من ورثته فتاوى انقروية، واختار الزيلعي تفويضه للامام قال فى الفتح فاى وقت رأى المصلحة حكم بموته قال فى النهر وفى التنايع قيل يفوض الى رأى القاضى ولا تقدير فيه فى ظاهر الرواية كذا فى ردالمحتار..... وتعتد زوجة المفقود بعد مضي اربع سنين عند مالك وهو مذهب الشافعى القديم..... وعند احمد ان كان يغلب على حاله الهلاك كمن فقد فى الصفين او فى مركب قد انكسر او خرج لحاجة قريبة فلم يرجع فهذا بعد اربع سنين يقسم ماله وتعتد زوجته بخلاف ما اذا لم يغلب كالمسافر لتجارة او سياحة فانه يفوض الى رأى الحاكم فى رواية..... قال القهستاني لو افتى بقول مالك فى موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن (من المحل المزبور).

(معين القضاة والمفتيين ۸۸ الفصل الرابع عشر فى زوجة المفقود)

الجواب: په صورت مسئوله كښي دمسلمان حاكم دحكم بالموت يا دحكم طلاق نه وړاندي دامنكوحه دا بل ځائي كښي نكاح نه شى كولي، لان هذا المفقود لم يبلغ سبعين سنة وما فقد فى المهلكة كما اذا فقد فى وقت الملاقات مع العدو وقال العلامة الشافعى فى حقه لا يخفى انه لا بد من مضي مدة طويلة حتى يغلب عن الظن موته لا بمجرد فقدده عند ملاقات العدو وسفر البحر ونحوه (ردالمختار ۳: ۴۵۸) (۱) واما تطبيق الحاكم فبناء على الافتاء بمذهب الامام مالك عند الضرورة (۲). وهو الموفق

(۱) (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ كتاب المفقود)

(۲) قال العلامة محمد امين: لقول القهستاني لو افتى به فى موضع الضرورة لا بأس به على ما اظن..... وقد قال فى البزاية الفتوى فى زماننا على قول مالك وقال الزاهدى كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة..... لكن قدمنا ان الكلام عند تحقق الضرورة حيث لم يوجد مالكي يحكم به. (ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ كتاب المفقود مطلب الافتاء بمذهب مالك)

☆ وقال العلامة عبد الحى اللكنوى: عمل كرده شود (بر مذهب امام مالك) فى جامع الرموز: وقال مالك والاوزاعى الى اربع سنين فينكح عرسه بعده كما فى النظم فلو افتى به فى موضع الضرورة ينبغى ان لا بأس به كما اظن انتهى، وفى تعاليق الانوار على الدر المختار: نعم مذهب مالك والقديم من مذهب الشافعى تقديره بربع سنين لكن فى حق عرسه لا غير فينكح بعدها كما فى النظم فلو افتى به فى موضع الضرورة ينبغى ان لا بأس به على ما اظن كما فى القهستاني، انتهى، وفى حسب المفتين: قول مالك معمول به فى هذه المسئلة وهو احد قولى الشافعى ولو افتى الحنفى فذلك يجوز فتواه لان عمر رضى الله عنه قضى هكذا فى الذى استهوته الجن بالمدينة وكفى به اماما ولانه منع حقها بالغيبة فيفرق القاضى بينهما بمضى هذه المدة اعتبارا بالايلاء فى العدد وبالعته فى السنة عملا بالشبهين انتهى.

(مجموعة الفتاوى على هامش خلاصة الفتاوى ۳: ۳۳۷ كتاب المفقود)

د مقنود الخبر په باره کښې د مسلمان حاکم د فیصلې حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس د څلورو کالو نه ورک دې ددې کس ښځه او بچي هم دې ددې کوشش باوجود هم ورک دې اوس ښځه وائی چه زه ددویم خاوند سېره واده کووم مقامی علماء دیونیم کال نور انتظار کولو وویل مگر ښځه وائی چه زه نکاح کول غواړم، ایایه دې صورت کښې څه شرعی جواز شته؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولوی نور الحق باره پشاور..... ۱۸ شعبان ۱۴۰۳ هـ

الجواب: د ښځه دې حکومت ته مرافعه او کړې او حکومت دې باقاعده د تفتیش نه پس کله چه مایوسه شی نو دې ښځې ته دې کم از کم دیو کال انتظار حکم او کړې او یادې حالاتنسیخ نکاح او کړې په حالت اولی کښې دې دیو کال ختمیدو نه پس عدت دوفات تیر کړې او په دویم صورت کښې دې عدت د طلاق تیر کړې او بل ځایې کښې دې عقد نکاح او کړې (۱) - وهو الموافق

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوی: د مالکیه په نزد د مقنود د ښځې دپاره د مقنود د زوجیت نه آزادولو دپاره په دارالاسلام کښې خودا صورت دې چه ښځه د قاضی په عدالت کښې مرافعه پیش کړې او د شرعی شهادت په ذریعه دا ثابت کړې چه زما نکاح فلانی سړی سره شوې وه..... ددې نه پس گواهانو سره دهغه (خاوند) لایته کیدل ثابت کړې ددې نه پس دې قاضی پخپله هم د مقنود تفتیش او تلاش او کړې او کله چه د پتې ملاویدو نه مایوسه شی نو ښځې ته د نورو څلورو کالو د انتظار حکم ورکړې بیا که په دې څلورو کالو کښې دننه هم د مقنود پته اونه لگی نو مقنود به ددې څلورو کالو مودې ختمیدو باندې مې تصور کولې شی، او ددې څلورو کالو تیریدو نه پس به څلور میاشتې او لس ورځې د وفات عدت تیرولو سره به ښځې ته بل ځایې کښې د نکاح کولو اختیار وای..... فائده: که چرې دا صورت ممکن نه وی یعنی ښځه د ابتلاء خطره ښکاره کړې او هغې یوې اوږدې مودې پورې د مقنود د انتظار کولو نه پس مجبوره کیدو سره په دې حالت کښې درخواست ورکړې وی چه د صبر نه عاجزه شوه نو په دې صورت کښې ددې گنجائش هم شته چه د مالکیه مذهب موافق د څلورو کالو په موده کښې کموالی او کړې شی ځکه چه کله د ښځې د ابتلاء سخته خطره وی نو ددوی په نزد..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مقنود الخبر په باره کښې ظاهر الروایت او

په مذهب د امام مالک باندې د فتویٰ حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیو ښځې خاوند چرته ورک شوي دې ددې ښځې د نکاح په باره کښې زمونږ په مذهب کښې مفتی به قول کوم دې؟ او په دې مسئله کښې دامام مالک مذهب اختیارول څنگه دی یعنی دهغه په مذهب باندې فتویٰ ورکول ضروری دی او که نه د ضرورت په وخت کښې پرې فتویٰ ورکړې شی؟ دام مسئله په دلیل سره اولیکئ مهربانی به مووی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالقاهر بندر رود پشین بازار کوئته..... ۱۹۷۷ء ۱۸۱۸۲۰

الجواب: محترم المقام دامت برکاتکم! د السلام علیکم نه پس واضحه دې وی چه تاسو ددې سوالو تفصیلی جوابات په حیلنه عاجزه کښې او گورئ (۱) مختصر طور باندې زه هم څه لیکمه، هغه دادې چه د مقنود متعلق ظاهر الروایت موت الاقران دې، کما فی شرح التنویری باب المقنود بل یوقت قسطه الی موت اقرانه فی بلده علی المذهب (۲) الی آخر کلامه، که چرې تعین د مودې وی نو او یا کاله (د پیدائش دورځې نه) ارجح دې په نسبت د نورو اقوالو، کما فی رد المحتار: وقدره ابن الهمام بسبعین للحديث لانها نهاية هذا الغالب (۳) او د ضرورت

(بقیه حاشیه) کم از کم د یو کال صبر نه پس تفريق جائز دې، که چرې تفريق ددې قاعدې موافق او کړې شی نو ددې خبرې خیال ساتل ضروری دی چه دا تفريق به طلاق رجعی وی او په دې صورت کښې به د مقنود ښځه د وفات د عدت په ځایې د طلاق عدت درې حیضه تیروی (الحیلة الناجزة ۶۲، ۷۱ حکم زوجه مقنود)

(۱) (الحیلة الناجزة ۵۶) زوجه مقنود کا حکم

(۲) (الدر المختار علی هامش رد المحتار ۳: ۳۶۲ مطلب الافتاء بمذهب مالک فی زوجة المقنود)

(۳) (رد المحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۳ مطلب الافتاء بمذهب مالک باب المقنود)

پہ وخت یعنی کلمہ چہ دینہی دنفقی خہ انتظام نہ وی یابغیر دخواند نہ پہ
گناہ کنبی دابتلاء ظن غالب وی نوپہ مذهب غیرباندي فتویٰ جائزده، وفی
ردالمحتار: وقال الزاهدی كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة الخ (۱)
(۳: ۳۳۰) اودفتویٰ ورکولونه پس به دې دیتہ مذهب حنفی وئیلی شی
فافهم (۲). وهو الموفق

د مفقود الخبر د بنخي د پاره د انتظار مسئله

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کنبې چه د مفقود الخبر بنخه
خومره وخته پورې بل خاوندنه شی کولې؟ بینوا توجروا
المستفتی: گل محمد خان سرائي نورنگ ۱۹۷۴ء ۴۱۵

الجواب: کم از کم اویا کالو رسیدلو پورې انتظار ضروری دې (۳) یا په موافق د
(۱) (فتاویٰ شامیه ۳: ۳۶۳ مطلب فی الافتاء بمذهب مالک باب المفقود)

(۲) وفی البشری لاریاب الفتوی: لما كان الافتاء عليه عند الضرورة من اصول الحنفية
كان الحكم المبني عليه مذهب الحنفية ايضا لا ببناءه على قواعدهم كما صرح به العلامة
الشامی فی عقود رسم المفتی فیما اذا خالف فيه الاصحاب امامهم الاعظم.

(البشری لاریاب الفتوی ۳۷ الفصل السادس الافتاء بالقول المرجوح وبمذهب غيره)

(۳) قال العلامة الشامی: (قوله على المذهب) وقيل يقدر بتسعين سنة بتقديم التاء من حين
ولادته واختاره في الكنز وهو الارفق هداية وعليه الفتوى ذخيره وقيل بمائة وقيل بمائة
وعشرين واختار المتأخرون ستين سنة واختار ابن الهمام سبعين لقوله عليه الصلاة والسلام
اعمار امتي ما بين الستين الى السبعين فكانت المنتهى غالبا وذكر في شرح الرهبانية انه
حكاه في النبايع عن بعضهم قال في البحر والعجب كيف يختارون خلاف ظاهر المذهب
مع انه واجب الاتباع على مقلد ابي حنيفة واجاب في النهر بان التفحص عن موت الاقران
غير ممكن اذ فيه حرج فعن هذا اختاروا تقديره بالسن الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۳: ۳۶۲ كتاب المفقود)

مذهب دامام مالک رحمہ اللہ حکم بالموت دې حاصل کری. والتفصيل في الحيلة
الناجزة (۱). وهو الموفق

په بل خائي کنبې د نکاح نه پس د مفقود الخبر د واپس د صورت مسئله

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددي مسئلې په باره کنبې چه یوکس تقریباته
کاله مفقود الخبر وی. په دې وخت کنبې دده بنخي دویم خاوند اختیار کړو،
حالانکه دې خاوند بنخي ته ډیر اخراجات پریځي وو، اوس هغه کس اچانک
کورته راغلو او بنخه ئې د دویم خاوند سره واده کنبې اومونده، د ابال بچه داره
هم دې ددي کس په حق کنبې شرعی فیصله به څنگه وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عزیز الرحمن خطیب کوهاله ۱۹۷۵ء ۲۲۱

الجواب: په صورت مسئله کنبې دابنخه به اول خاوندته حواله کیولی
شی، او که چرې د دویم خاوندنه ئې اولاد پیدا شوي وی نو د اولاد د دویم
خاوندنه ثابت النسب دې اول خاوندته د تجدید نکاح ضرورت نشته دې
لیکن د دویم خاوند د جماع وغیره په وجې سره عدت تیروول واجب دې
(والتفصيل في الحيلة الناجزة ۱۰۴ تا ۱۰۷) (۲). وهو الموفق

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوی: د مالکيه په نزد د مفقود د بنخي د پاره د مفقود د
زوجیت نه آزادولو د پاره په دارالاسلام کنبې خودا صورت دې چه بنخه د قاضی په
عدالت کنبې مرافعه پیش کری اود شرعی شهادت په ذریعه د اثباته کری چه زما
نکاح فلانی سړی سره شوې وه د دې نه پس گواهانو سره دهغه (خاوند) لایته
کیدل ثابته کری. د دې نه پس دې قاضی پخپله هم د مفقود تفتیش اوتلاش او کری
او کله چه د پتې ملاویدو نه مایوسه شی نو بنخي ته د نورو خلورو کالو د انتظار
حکم ورکړی بیا که په دې خلورو کالو کنبې دننه هم د مفقود پته اونه لگی نو مفقود
به د دې خلورو کالو مودې ختمیدو باندې مړ تصور کولې شی، او د دې خلورو کالو
تیریدو نه پس به خلور میاشتې او لس ورځې د وفات عدت تیروولو سره به بنخي ته
بل خائي کنبې د نکاح کولو اختیار وی. (الحيلة الناجزة ۶۲ حکم زوجه مفقود)

(۲) قال الشاه اشرف على التهانوی: دامام ابو حنيفة رحمه الله مذهب په دې باره کنبې
دادې چه که چرې مفقود د حکم بالموت نه پس هم واپس راشی نو دهغه بنخه به په
هر حال کنبې هغه ته ملاویري (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د غائب خاوند واپس راتل اود بنھی

دویم واده اود طلاق اونکاح مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه یو کس واده کړې دولس کالونه ورک وو دده بنهي ددويم خاوند سره نکاح کړي ده دولس کاله پس هغه واپس راغلو اوس دده دبنهي دطلاق یا نکاح متعلق دشریعت څه حکم دي؟ بینوا توجروا

المستفتی: بشیر خټک کوهان شهر ۱۴۱۰ رمضان ۱۴۱۰ هـ

(بقیه حاشیه) ... که د وفات په عدت کښې دننه راشی او که د عدت تیریدو نه پس، یا اگر چه دنکاح ثانی اود خلوت اوصحبت نه پس راشی او که مخکښې. کما صرح به شمس الائمة فی المبسوط حیث قال وقد صح رجوعه (یعنی عمر رضی الله عنه) عنه الی قول علی رضی الله عنه فانه (ای علیا رضی الله عنه) کان یقول ترد الی زوجها الاول ویفرق بینهما وین الآخر ولها المهر بما استحل من فرجها ولا یقربها الاول حتی تنقضی عدتها من الآخر وبهذا کان یأخذ ابراهیم فیقول قول علی رضی الله عنه احب الی من قول عمر رضی الله عنه وبه تأخذ ایضا (۱: ۳۷) وفي میزان الشعرانی ۲: ۱۲۴ ومن ذلك قول ابی حنیفة ان المفقود اذا قدم بعد ان تزوجت زوجته بعد التربص یطل العقد وهی للاول وان کان الثانی وطئها فعليه مهر المثل وتعتد من الثانی ثم ترد الی الاول، او احنافودپاره د غیر احنافو په مذهب باندي فتوی ورکول د سخت ضرورت په وخت جائز دی لکه د مفقود د بنهي تاجیل وغیره صورتونو کښې، لیکن د مفقود د واپس په صورت کښې په بل مذهب باندي د عمل کولو ضرورت داعی نشته.

(وقال فی ذیلہ: وما فی العالمگیریة ۳: ۱۷۶ عن التاتارخانية فان عاد زوجها بعد مضي المدة فهو احق بها وان تزوجت فلا سبیل له علیها الخ فلا یعول علیه فی مقابلة تصریح المبسوط والله اعلم) ددې اولاد نسب به دویم خاوند نه ثابت وی، کما صرح به العلامة الشامي فی ردالمحتار (باب المفقود ۳: ۳۶۱) والیه ذهب المالکیة ایضا کما صرح به فی الروایة الثالثة والثلاثین من فتوی العلامة الصالح المالکی الملحقه بآخر الكتاب.

(الحیلة الناجزة ۶۸، ۷۱ واپس مفقود کے احکام)

الجواب: که چرې دې بنهي دتنسیخ نکاح نه پس بل واده کړې وی نو دابنهي ددې دویم خاوند سره به اوسیدگی، او که چرې دتنسیخ نکاح نه بغیر ئې دویم واده کړې وی نو داول خاوند مرضی ده چه طلاق ورکوی او که واپس ئې اخلی نو: د عدت خیال ساتل ضروری دی (۱) - وهوالموفق

د مفقود او متعت فی النقه په وجه باندي د

تنسیخ نکاح په صورت کښې د خاوند د واپس مسئلہ

سوال: څه فرمائی علماء دین ددی مسئلې په باره کښې چه یو بنهي کومه چه د خاوند نه پنځلس کاله جدا اوسیدی. اودې خاوند په دې موده کښې دیته څه خرچه وغیره نه وی ورکړی. پنځلس کاله پس دې بنهي د کوم بل کس سره دویم (۱) قال الشاه اشرف علی التهانوی: که غائب د حکم بالطلاق نه پس راشی نو ددې دوه صورتونه دی یو دا چه په عدت کښې دننه دتنه واپس راشی او باقاعده په خرچ ورکولو باندي راضی وی نو په دې صورت کښې خوده ته د رجعت حق شته که رجعت او کړی نو صحیح به وی او که رجعت اونه کړی نو د عدت نه پس به دده د نکاح نه بالکل آزاده شی.

دویم صورت دا چه د عدت ختمیدو نه پس واپس راغلي وی نو په دې کښې تفصیل دې چه که هغه د بنهي د دعوي خلاف څه خبره ثابته کړه مثلاً دا چه ما دې ته دمخکښې نه خرچ ورکړې وو یا دا چه دهغه ځانې نه به مې رالیرلو یا دا چه بنهي نفقه معاف کړې وه بیا خوبه هغه ته په هر حال کښې بنهي ملاویږی یعنې اگر چه دغه بنهي د عدت نه پس دویمه نکاح هم کړې وی تردې که چرې د دویم خاوند نه ئې اولاد هم وی بیا به هم د رومبې خاوند نکاح باقی گنرلې کیږی. اود دویم خاوند نکاح به اوس باطل گرځولې شی او که خاوند د بنهي د دعوي خلاف څه خبره ثابته نه کړه نو بنهي به هغه ته نه ملاویږی ځکه چه د عدت ختمیدو نه پس د رجعت حق نه پاتې کیږی. وهذا كله مصرح فی الروایة الرابعة عشر والسادسة عشر. اود دویم صورت په رومبې جزء کښې کوم کښې چه رومبې خاوند ته بنهي ملاویږی هغې کښې نه تجدید دنکاح ته ضرورت شته نه تجدید د مهر ته، البته چه دویم خاوند سره ئې خلوت صحیح شوی وی نو عدت واجب دي یعنې د عدت تیریدو نه مخکښې رومبې خاوند ته د جماع او ددې د دواعی ارتکاب جائز نه دي.

(الحیلة الناجزة ۷۸، ۷۹ حکم زوجه غائب غیر مفقود)

واده وکړو، اوس پنځلس کاله پس هغه سابقه خاوند ددې ښځې د اخستو دپاره راشی نو آیا سابقه خاوند ددې ښځې حقداردی؟ بینوا توجروا

المستفتی: نثار الله بقلم خود

الجواب: که چرې مسلمان حاکم ددې غائب نکاح د تعنت فی النفقه (ښځې ته نان نفقه نه ورکول، په وجه باندې فسخ کړی وی نو دا ښځه به د دویم خاوند سره اوسېږي) (۱) او که چرې حاکم د افسخ دمفقود او دور کیدو په وجه کړي وی نو دا ښځه به اول خاوند ته واپس کولې شی، دویم خاوند ته د طلاق ورکولو او د اول خاوند سره د تجدید نکاح څه ضرورت نشته، لیکن اول خاوند به د عدت تیریدو نه پس جماع کوی، ددې نه وړاندې جماع کول جائز نه ده (۲) والتفصیل فی الحیلة الناجزة ۱۰۴. وهو الموفق

د مفقود الخبر دمرگ په باره کښې د یوکس په خبر باندې د اعتماد مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه جان احمد غالباً د دوو کالونه مفقود ددې دده سره ماما گل احمد هم وو، یو څو ورځې هغه دده نه غائب شوي و وروسته چا او وئیل چه فلانی کس مړ شوي دي کله چه هغه هلته

(۱) قال العلامة اشرف علی التهانوی: متعنت که دخیل حرکت نه هغه وخت منع شی کله چه حاکم دهغه په ښځه باندې طلاق واقع کړی او عدت هم تیرشی نو اوس دهغه هیڅ اختیار په ښځه باندې نه پاتې کیږي... الخ.

(الحیلة الناجزة ۷۴ حکم زوجه متعنت)

(۲) قال العلامة التهانوی: لیکن دامام اعظم ابو حنیفه رحمه الله مذهب په دې باره کښې دادي چه که مفقود د حکم بالموت نه پس هم واپس راشی نو دهغه ښځه به هر حال کښې هغه ته ملاوېږي که د وفات په عدت کښې دننه راشی یا د عدت تیریدو نه پس، او که د دویمې نکاح او خلوت او صحبت نه پس راشی یا مخکښې، كما صرح به شمس الانمة فی المبسوط... الخ، (الحیلة الناجزة ۶۸ واپسې مفقود کی احکام)

حاضر شونو پولیس و الا هلته جمع و و او هغه ئې په خپل تحویل کښې واخسته او هغه مړ وو بیا هغه وائی چه زه چونکه هلته بیمار اوم دي وجې نه دري میاشتي پس مې دهغه خور ته اطلاع ورکړه چه جان احمد مړ شوي دي اوس سوال دادي چه دده په ښځه باندې د وقوع زنا سخته خطر ده او دنان نفقې والا ئې هم څوک نشته نو دې ښځې ته د نکاح ثانی څه حکم دي؟

بینوا توجروا

المستفتی: عبد الرحمن حقانی لنډیوه بنون..... ۱۱۵ محرم ۱۳۹۲ هـ

الجواب: دې ښځې ته ددې کس په خبر باندې اعتماد کول جائز دي، فی الهندیة ۳۴۶: ۵ اذا غاب الرجل عن امراته فاتاها مسلم عدل فاخبرها ان زوجها طلقها ثلاثا ومات عنها فلها ان تعتد وتزوج بزواج آخر وان كان المخبر فاسقات تحرى ثم اذا اخبرها عدل مسلم انه مات زوجها انما تعتمد على خبره اذا قال عاينته ميتا وقال شهدت جنازته اما اذا قال اخبرني مخبر لا تعتمد على خبره (۱). داجواب په دې تقدیر باندې دي چه دې کس گل احمد دمرگ مشاهده کړي وی یا په جنازه کښې شریک وی او که چرې نه ئې مشاهده کړي وی اونه ئې په جنازه کښې شریک شوي وی او یائي د پولیس وغیره معین کسانونه اوریدلی وی چه فلانی مړ شوي دي نو په دې باندې هم اعتماد درست دي، لما فی رد المختار عن جامع الفصولین: ولو سمع من هذا الرجل آخر له ان يشهد لانه من باب الدين فيثبت بخبر الواحد (رد المختار ۲: ۸۴۷). وهو الموفق

د پخلس کالو نه د ورک شوي خاوند ښځې ته د تنسیخ نکاح حکم

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو ښځه دخپل

(۱) (فتاویٰ عالمگیریة ۵: ۳۱۲ الفصل الثانی فی العمل بخبر الواحد فی المعاملات)

خاوند په نکاح کښې ده او دمهر څه رقم ئې هم ادا کړې دی، دواده نه پس ئې خو میاشتي تیرې کړې ورک شوو وروسته پته اولگیده چه هغه په کراچي کښې دې او دویم واده ئې کړې دې. په کراچي کښې په اوسیدو پخلس کاله تیر شو، اوس اوله ښځه مطالبه کوی چه یادي زما خاوند ماته طلاق را کړي یادي زما سره زندگی تیره وی، دې ښځې په عدالت کښې مقدمه درج کړي ده، د حکومت د بار بار اطلاع اود اخباری اشتها زاتو باوجود خاوند نه حاضرېږي، اوس ښځې ته دشرعی فتوی مطابق څه کار پکار دي ددې دپاره چه دامعامله حل شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا محمد یوسف قریشی جامعہ اشرفیہ پشاور ۱۹۸۵ء ۲۲/۷/۸۵
الجواب: کومه ښځه چه خاوند نه باقاعده آبادوی اونه ازادوی، نودامجبوره ښځه دمسلمان حاکم په ذریعه تنسیخ نکاح کولې شی، یعنی کله چه ددې د نفقي څه انتظام نه وی اویا بغير د خاوند نه په عصمت باندي ویريږي (ماخوذ از حیلہ ناجزہ) (۱) - وهو الموفق

(۱) قال الشاه اشرف على التهانوی: زوجه متعنت له اول لازم دی چه په څه طریقه خاوند سره خلع وغیره او کړي لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نود سختې مجبورې په حالت کښې په مالکی مذهب باتدي د عمل کولو گنجائش شته..... اود سختې مجبورې دوه صورته دی یودا چه د ښځې دخرج څه انتظام نه کیږي..... او دویم داچه اگر چه په آسانی یا په مشکله سره دخرج انتظام کیدي شی لیکن د خاوند نه جدا اوسیدو کښې په معصیت کښې د مبتلا کیدو قوی خطر ه وی. او صورت د تفریق دا دي چه ښځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته اوددوی دنه موجود کیدو په صورت کښې دمسلمانانو جماعت ته پیش کړي او چاته چه پیش کړې شی هغه دشرعی شهادت وغیره ذریعې سره د معاملي پوره تحقیق او کړي او که د ښځې دعوی صحیح ثابته شی چه د وسعت (طاقت) باوجود خرج نه ورکوي نو دهغې خاوند ته دي او وئيلي شی چه دخپلې ښځې حقوق ادا کړه یا طلاق ورکړه گني مونږ به ئې درنه جدا کړو. که ددې نه پس هم دغه ظالم په هیش صورت باندي عمل اونه کړي نو قاضی یا شرعاً چه څوک دهغه قائم مقام وی طلاق دي واقع کړي..... وبعد صفحتین..... (زوجه غائب غیر مفقود) اول دي قاضی ته مقدمه پیش کړي د گواهانو په ذریعه دي دي غائب سره..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مفقود الخبر لور سړی د ښځې د پاره بل ځایي کښې د نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زیديو آواره اودبد کردار والا انسان دي، یوه جینئ ئې اوتختوله اوپت شو، داتو کالونه دده څه پته نشته چه ژوندې یا مړیا چرته دي، وارثانو ئې ډیر کوشش او کړو لیکن څه پته ئې اونه لگیده، اوس ددې زید منکوحه داتو کالونه بې یاره او مدد گاره ده او ځوانه ده، ایاددي دپاره بل ځایي کښې واده کول جائز دی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالرحمن..... ۱۹۷۴ء ۱۴/۷/۸۵

الجواب: دمسلمان حاکم د حکم بالموت یاد تنسیخ نکاح نه وړاندي ددې ښځې سره دچا نکاح کول مشروع نه دي (۱) قال الله تبارک وتعالی: والمحصنت من النساء (الایة) (۲). وهو الموفق

د خاوند په لرې وطن کښې د ښځې اوسولو

او بیا هلته د تلو نه د انکار وغیره مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه زید عمر ته خپله لور په دي شرط سره په نکاح ورکړه چه عمر به جیتي خپل وطن ته نه بوځي بلکه دزید په وطن کښې به اوسیدي. عمر شرط منظور کړو نکاح ئې او کړه، څه موده (بقیه حاشیه)..... دخپلې نکاح کول ثابت کړي بیا دي دا ثابت کړي چه ده ماته نفقه نه وه را کړې او تلې وو اونه ئې دهغه ځایي نه ماته نفقه رالیرله، نه ئې دلته څه انتظام او کړو اونه ورته ما نفقه معاف کړې ده..... قاضی دي دغه سړی ته حکم اولیږي چه یا خوته پخپله حاضر شه دخپلې ښځې حقوق ادا کړه یا دا ځانته او غواړه یا ددغه ځایي نه څه انتظام او کړه گني دي ته طلاق ورکړه او که تا په دي خبرو کښې یوه خبره هم اونه منله نویا به مونږ په خپله دواړو کښې جدائی راولو..... الخ

(الحیلة الناجزة ۷۳، ۷۷ حکم زوجه متعنت و حکم زوجه غائب غیر مفقود)

(۱) (الحیلة الناجزة ۵۹ حکم زوجه مفقود)

(۲) (سورة النساء آیت: ۲۳ پاره: ۵ رکوع: ۱)

پس ئی یوچی هم پیدا شو، ددی نه پس عمر خیل وطن بدخشان ته لارو او غائب شو، بیایوه ورخ دیو خط په ذریعه ئی خیلې بنسختې ته دبده خشان تللو او وئیل، لیکن والدی نو بدخشان ته دتگ نه منع کړه اگرچه هغه غواړی چه بدخشان ته لاره شی، په دې وخت کښې اوه کاله تیر شو، بنده عارض وطن بدخشان ته لارو نو هلته معلومه شوه چه دزید وطن ته لار شه مگر عمر اوئیل چه زه هیڅ کاله نه ځم اونه طلاق ورکوی دازمانېځه ده اودلته به وی چه زه ددې دتولو اخراجاتو ذمه واریم که چرې دیلا رکور کښې اوسیدې نو صحیح ده خرچه به ورکوم لیکن طلاق به هیڅ صورت کښې نه ورکوم اوس دزید د وطن نه بعض مولیانویه بل مذهب باندي فتوی ورکړې ده چه دانکاح ددویم خاوند سره نکاح کولې شی اگرچه عمر طلاق ور نه کړی صحیح مسئله څه ده؟

بینوا توجروا

المستفتی: لعل بادشاه مهمند ۱۹۷۲ء ۱۵۱۰ ۳۰

الجواب: دزید دا شرط لگول بې سوده دې ځکه چه ددې شرط په عدم ایفاء باندي نکاح ته نقصان نه رسی، فی الدر المختار: وما یصح ولا یبطل بالشرط الفاسد القرض والهبة والصدقة والنکاح، (هامش ردالمحتار ۴: ۲۲۸) (۱) قلت: هذا الشرط فاسد عندنا یخالف قوله تعالى: اسکنوهن من حیث سکنتم (۲) خلافا للامام احمد والامام البخاری (۳)

(۱) الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۴: ۲۵۳ کتاب البیوع، ما یبطل بالشرط الفاسد ولا یصح تعلیقه به)

(۲) (سورة الطلاق پاره: ۲۸ آیت: ۶)

(۳) وفي المنهاج: اعلم! ان الشرائط ثلاثة اقسام، الاول ما یكون مقتضى النکاح كالنفقة وهو مقبول، والثاني ما یكون معارضا للوحي وهو (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

وافقی فقهاء نابعذهب الغیر عندالضرورة والظاهرانه لاضرورة ههنا لرضاء الزوجة بالذهاب الى بدخشان (۱). وهو الموفق

(بقیه حاشیه) مردود لحديث البخاری كل شرط ليس في كتاب الله فهو باطل، والثالث ما لا يكون كذلك فيلزم عند الاشتراط، قوله وشرط لها ان لا يخرجها من مصرها: فيلزم الايفاء به لحديث الباب ولما ذكره البخاری عن عمر رضى الله عنه ووصله سعيد بن منصور وابن ابى شيبة، مقاطع الحقوق عند الشروط، اى ايها الزوج كان لك حق الاخراج شرعا ولكن لما قبلت عند العقد شرطها بعدم الاخراج فقطعت حقك، وقال فقهاء نا لا يلزم الايفاء بهذا الشرط لانه معارض بقوله تعالى: اسكنوهن من حيث سكنتم، وهو عبارة فى المطلقات ودلالة فى المنكوحات، ولما ذكره الترمذی وغيره عن على رضى الله عنه، والجواب عن حديث الباب واضح لانه شرط معارض بالقرآن، والجواب عن اثر عمر ان ابن وهب روى عن عمر انه وضع الشرط وقال: المرأة مع زوجها، قال ابو عبيد تضادت الروايات عن عمر فى هذا، فبقى اثر على بلا معارض فيكون اولى بالعمل وهى رواية عن مالك والشافعى ايضا (فائدة) قال الله تعالى: ﴿ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن﴾ فلا بد للقاضى والمفتى من ان يجتهد حتى يعلم المفسد من المصلح.

(منهاج السنن شرح سنن الترمذی ۴: ۲۷۶ باب فى الشرط عند عقدة النکاح)

﴿۱﴾ قال العلامة الشامی: واختار فى الفصول قول القاضى فيفتى بما يقع عنده من المضارة وعدمها لان المفتى انما يفتى بحسب ما يقع عنده من المصلحة، فقوله فيفتى الخ صريح فى انه لم يجزم بقول الفقيه ولا بقول القاضى وانما جزم بتفويض ذلك الى المفتى المسئول عن الحادثة وانه لا ينبغى طرد الافتاء بواحد من القولين على الاطلاق فقد يكون الزوج غير مامون عليها يريد نقلها من بين اهلها ليؤذيها او يأخذ مالها بل نقل بعضهم ان رجلا سافر بزوجه وادعى انها امته وباعها فمن علم منه المفتى شيئا من ذلك لا يحل له ان يفتيه بظاهر الرواية لانا نعلم يقينا ان الامام لم يقل بالجواز فى (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د دیوانه او عمر قید کس د بنځي د نکاح د تنسیخ مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیو بنځي خاوند دیوانه او پاگل وی نو هغه به خپلې بنځې ته څنگه طلاق ورکوی چه په شریعت کښې هغه درست وی، همدارنگه چه دیو بنځي خاوند تقریباً شل کاله قید شوی نو دده بنځه طلاق حاصلولې شی او که نه؟ بینوا تو جوړوا

المستفتی: ملک ممتاز پشاور..... ۱۷ رمضان ۱۳۹۹ هـ

الجواب: دیوانه د طلاق ورکولو اهل نه دې (۱) البته په بعض سورتونو کښې د دیوانه بنځه د مسلمان حاکم په ذریعه تنسیخ نکاح کولې شی (۲).....

(بقیه حاشیه) مثل هذه الصورة والحاصل انه لم يوجد الضرر الذي علل به القائل بخلافه بل وجد الضرر للزوج دونها فعلم يقينا ايضا ان من افتى بخلاف ظاهر الرواية لا يقول بالجواز في مثل هذه الصورة الا ترى ان من ذهب بزوجه للحج فقام بها في مكة مدة ثم حج وامتنعت من السفر معه الى بلده هل يقول احد بمنعه عن السفر بها وبتركها وحدها تفعل ما ارادت فتعين تفويض الامر الى المفتي وليس هذا خاصا بهذه المسئلة الخ.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۹۱ مطلب في السفر بالزوجة)

(۱) قال العلامة الحصكفي: لا يقع طلاق..... والمجنون والصبي الخ. (الدر المختار على

هامش ردالمحتار ۲: ۲۶۲ قبيل مطلب في طلاق المدهوش)

(۲) قال الشاه اشرف على التهانوي: اصل په دې باره کښې دادي چه هغه جنون چه دهغي په وجه بنځي ته دامام محمد رحمه الله په نزد خيار فسخ حاصلیدې شی ددې په حد بیانولو کښې مختلف الفاظ مذکور دي د مبسوط الفاظ دادي لا تطبق المقام معه، او په کتاب الآثار کښې يخاف عليها قتله مذکور دی په دې دواړو کښې د تطبیق صورت دا کیدې شی چه کوم مجنون نقصان رسولې شی دهغه متعلق د غالب عادت نه اکثر دا خطر هم وی چه کیدې شی قتل ئې کړی خلاصه داشوه چه د کوم مجنون نه چه ناقابل برداشت ایداء رسیږي دهغه دا حکم دې... الخ

(الحيلة الناجزة ۵۲ حکم زوجه مجنون)..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

..... همدارنگه د عمر قید کس بنځه هم (۱) حيلة ناجزه). وهو الموفق

(بقیه حاشیه)..... قال الشيخ شمس الحق الافغانی: زوجة المجنون اذا كانت لا تطبق المقام معه فلها خيار الفسخ كالعنة عند محمد كما في كتاب الآثار لمحمد في باب الرجل يتزوج وبه العيب، ان كان الجنون حادثا وان كان قديما او به مرض لا يرجي برئه كالجب فلها الخيار ان شاءت رضيت وان شاءت رفعت الامر الى الحاكم حتى يفرق بينهما كذا في المضمرات وفي الهندية عن الحاوي القدسي وبه ناخذ.

(معين القضاة والمفتين ۸۹ الفصل الرابع عشر في زوجة المفقود)

(۱) حيلة ناجزه کښې دی وجه متعنت له اول لازم دی چه په څه طريقه خاوند سره خلع وغيره او کړی لیکن که د ډیر کوشش باوجود هم څه صورت نه جوړ نه شی نو د سختې مجبورې په حالت کښې په مالکی مذهب باندې د عمل کولو گنجائش شته. او د سختې مجبورې دوه صورته دی..... دویم صورت د سختې مجبورې داچه اگر چه په آسانئ یا په مشکله سره د خرج انتظام کیدې شی لیکن د خاوند نه جدا او سیدو کښې په معصیت کښې د مبتلا کیدو قوی خطر ه وی. او صورت د تفريق دادې چه بنځه خپله مقدمه د اسلام قاضی یا مسلمان حاکم ته او ددوی دنه موجود کیدو په صورت کښې د مسلمانانو جماعت ته پیش کړی او چاته چه پیش کړې شی هغه د شرعی شهادت وغيره ذریعې سره د معاملې پوره تحقیق او کړی..... په دې کښې د څه مودې انتظار او مهلت ته په د اتفاق د مالکیه ضرورت نشته انتهای، هم دې زوجه متعنت سره د جدید اضافې په طور باندې د حضرت مولانا مفتی محمد شفیع رحمه الله فتویٰ ملحق کړې شوې ده، دوی فرمائی: اصل خبره داده چه د غائب غیر مفقود د نکاح د فسخ مسئله د مالکی مذهب نه اخستې شوي ده خو بعضې قیود او شرائط احتیاطاً زیات کړې شوي دی او په آخر کښې لیکي بناء علیه خیال هم دادې چه په مذکوره صورت کښې فسخ د نکاح شرعاً صحیح او درست او نافذ شوي ده. (حيلة ناجزه ۳۷ حکم زوجه متعنت، وفتویٰ دربارہ بیس ساله قیدی)

په فتاویٰ دارالعلوم دیوبند کښې د دیر شو کالو د قیدی باره کښې مولانا مفتی عزیز الرحمن صاحب لیکي: اصل مذهب د احنافو په دې صورت کښې دادې چه نکاح نه فسخ کیږي او د خاوند د طلاق ورکولو نه بغیر دویمه نکاح بنځي له کول صحیح نه دی، كما في الدر المختار: ولا يفرق بينهما بعجزه عنها ولا بعدم ايفائه لو غائبا حقها الخ در مختار، لیکن بعضې نور آئمه په داسې صورت کښې (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د مجنون منکوحہ د خوف زنا او عدم نفقی وغیرہ

په وجه تنسیخ نکاح کولې شی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو ښځه دیو کس په نکاح کښې ده او دلس کالونه زیاتې شوې دی چه هغه پاگل دې ددې پاگل والدین دې ښځې ته نان نفقه نه شی ورکولې، جینئ دلسو کالونه دوالدینوپه کور کښې ده، ددې والدین هم غریبانان دې ښځه هم ځوانه ده اوس دې ښځې ته ددویم کس سره دنکاح شرعی اجازت به څنگه وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: ماستر عنایت علی نوشهره..... ۱۹۷۲ء ۲۸/۲

(بقیه حاشیه).... فسخ د نکاح ته جائز وائی او احنافو له په وخت د ضرورت کښې دې باندي عمل کول صحیح دی، او احوط دادی چه دچا مذهب د تفریق او دنکاح د فسخ کولو دې په هغې باندي فسخ اوکړی.

قال فی الدر المختار: وجوزہ الشافعی باعسار الزوج وبتضررها بغیبه ولو قضی به حنفی لم ینفذ حکمه نعم لو امر شافعیاً فقضی به نفذ اذا لم یرتش الأمر والمأمور، بحر درمختار، او په شامی کی دی: والحاصل ان عند الشافعی اذا اعسر الزوج بالنفقة فلها الفسخ وكذا اذا غاب وتعلل تحصيلها منه على ما اختاره كثيرون منهم لكن الاصح المعتمد عندهم ان لا یفسخ ما دام موسراً (شامی) وفيه بعد اسطر قال فی غرر الافکار ثم اعلم ان مشائخنا استحسنوا ان ینصب القاضی الحنفی نائباً لمن مذهبہ التفریق بینهما اذا کان الزوج حاضراً وابی عن الطلاق لان رفع الحاجة الدائمة لا یتیسر بالاستدانة اذا لظاهر انها لا تجد من یقرضها وغنی الزوج مآلاً امر متوهم بالتفریق ضروری اذا طلبته وان کان غائباً.....

پس ښکاره ده چه روایات په دې باره کښې ډیر مختلف او مضطرب دی لیکن په وخت د ضرورت کښې حنفی له گنجائش شته چه تفریق اوکړی اود عدت نه پس د دویمې نکاح د جواز فتویٰ ورکړی.

(فتاویٰ دارالعلوم دیوبند ۲۳۰: ۱۰ کتاب الطلاق سوال: ۹۴۹)

الجواب: د ښځه ددې وجوہاتوپه بناء باندي (یعنی دزنادویرې اودعدم انتظام نفقه (۱) په ذریعه دمسلمان حاکم فسخ نکاح حاصلولې شی، اودفسخې نه پس باقاعده بل ځائې کښې نکاح کولې شی. کذا فی الحیلة الناجزة (۲) وهوالموفق

په خاوند باندي د جنون راتلو په وجه باندي تنسیخ نکاح کولومسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو کس دواوډه نه پس پاگل شو او دپنځو کالونه ئې دماغی توازن خراب دې، اوپه ظاهره دده دصحیح کیدلو توقع نشته دې، نوایا دده ښځه په ذریعه دعدالت تنسیخ نکاح کولې شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: فضل الرحمن..... ۱۹۷۴ء ۱۹/۵

(۱) قال العلامة اشرف علی التهانوی: د سختې مجبورې په حالت کښې په مالکی مذهب باندي دعمل کولو گنجائش شته ځکه چه ددوی په نزد زوجه متعنت ته د تفریق حق ملاویرې. اود سختې مجبورې دوه صورته دی یوداچه دښځې د خرچ څه انتظام نه کیږی یعنی نه خوڅوک سرې دخرچ بندوبست کوی اونه پخپله ښځه دعزت حفاظت سره په کسب دمعاش باندي قدرت ساتلې شی. اودویم صورت دمجبورې دادی..... دخاوند نه جدا اوسیدو کښې په معصیت کښې د مبتلا کیدو قوی خطره وی. (حیلة ناجزة ۳۷ حکم زوجه متعنت)

(۲) قال الشاه اشرف علی التهانوی: صورت د تفریق دادې چه د مجنون ښځه د قاضی په عدالت کښې درخواست ورکړی اود خاوند خطرناک مجنون کیدل ثابت کړی قاضی د واقعي تحقیق کولو سره که صحیح ثابته شی نومجنون ته دې علاج دپاره د یو کال مهلت ورکړی اود کال ختمیدونه پس که ښځه بیا درخواست ورکړی اود خاوند دجنون مرض اوس موجود وی نوښځې ته دې اختیار ورکړې شی په دې باندي که ښځه هم په دغه مجلس دتخییر کښې جدائی طلب کړی نوقاضی دې تفریق اوکړی. کما مر فی الجواب الاول من العالمگیرية.

(الحیلة الناجزة ۵۴ حکم زوجه مجنون)

الجواب: کہ چری دجنون د حادث کیدلونه پس، بنسختی نه په رضامندئی باندې تصریح کړې وی اونه ئې په جماع وغیره باندې قدرت ورکړې وی نوپه دې صورت کښې دابنسخه دمسلمان حاکم په ذریعه طلاق حاصلولې شی په دې شرط چه داجنون خطرناک وی. دناقابل برداشت تکلیف سخته خطر ه وی، نو دا بنسخه به حاکم ته مرافعه او کړی حاکم به د علاج دپاره نوریو کال موقع ورکړی پس که چری صحیح نه شونو بنسختی ته به اختیار ورکولې شی اوبنسخه به په هغه مجلس کښې نکاح ختمه کړی او واضحه دې وی که چری دنان نفقی خه انتظام نه وی نوپه دې صورت کښې هم مسلمان حاکم طلاق ورکولې شی او تنسیخ نکاح کولې شی، په دې شرط چه د لیونتوب د حادث کیدونه وړاندې یعنی دنکاح په وخت دا کس غریب نه وو. والتفصیل فی الحیلة الناجزة (۱). وهوالموفق

(۱) قال الشاه اشرف علی التهانوی: دمذکوره عبارتونه معلومه شوه چه د شیخینو په نزد خو د خاوند دجنون په وجه بنسختی ته دنکاح فسخ کولو اختیار نشته لیکن دامام محمد رحمه الله په نزد دې ته دا اختیار حاصل دې چه قاضی ته درخواست ورکړی اود تفریق مطالبه او کړی اویا خپل خان د مجنون د زوجیت نه جدا کړی په دې شرط چه جنون دومره وی چه دهغه سره اوسیدل د قدرت نه بهروی مثلاً دهغه نه د قتل خطر ه وی..... خلاصه داشوه چه دکوم مجنون نه ناقابل برداشت تکلیف رسیږی دهغې حکم دادې..... صورت د تفریق دادې چه دمجنون بنسخه دقاضی په عدالت کښې درخواست ورکړی اود خاوند خطرناک مجنون کیدل ثابت کړی، قاضی د واقعی تحقیق کولو سره که صحیح ثابت شې نومجنون ته دې علاج دپاره د یو کال مهلت ورکړی..... په دې کښې اکثر شرائط دمجنون بنسختی دپاره هم دی چه دهغې اجمال دادې (۱) دنکاح نه مخکښې بنسختی ته د خاوند د مجنون کیدو علم نه وی (۲) دنکاح نه پس علم کیدو باندې د رضا صراحت نه وی (۳) کله چه د مهلت کال تیریدو نه پس په دوباره درخواست باندې قاضی بنسختی ته اختیار ورکړی نوبنسخه هم په دغه مجلس کښې جدائی اختیار کړی..... فائده: دمجنون د زوجي دنکاح فسخ کولو دپاره چه کوم شرائط پورته مذکور دی که دا شرائط چرته موجود نه وی نود جنون په بنا باندې تفریق نه شی کیدې لیکن که دا مجنون د آمدنی خه ذریعه نه لری او بنسختی دپاره دخپلې نفقی خه بله لاره هم نه وی نوپه داسې صورت کښې مفتی دپاره د بنسختی د اضطرار (مجبوری) پوره تحقیق کیدلو او دیوڅو عالمانو سره د مشورې نه پس ددې فتوی گنجائش دې چه د مالکی مذهب په بنیاد باندې د عدم نفقی په وجه قاضی یا دهغه قائم مقام په دوی واپو کښې جدائی او کړی..... چه دهغې نه یو شرط داهم دې چه (بقیه په راروانه صفحه)

د لیونتوب په وجه باندې د تنسیخ نکاح حکم

سوال: خه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه یو دماغی مریض د اکثر په مشورې سره واده او کړولیکن دې بیمار ئې زیات شدت اختیار کړو اوس دده بنسخه ددې کس په نکاح کښې اوسیدل نه غواړی ځکه چه دابنسخه خوانه ده بغیر د خاوند نه اوسیدلو کښې په عصمت باندې ویریزې دنان نفقی هم خه انتظام نشته ددې دماغی مریض کس دوه بچی دی یو دیولسو کالو دې دویمه جینی د اتوکالوده، داتوکالونه ددې بنسختی سره خه همبستری نه ده شوې بلکه د خاوند نه ئې دمرگ خطر ه ده تردې پورې چه دمرگ په ویره باندې مونږ هغه په یو خانله کوا تر کښې بند کړې شرعی حل خه دې؟ بینوا توجروا المستفتی: سیدرحمن تهانیه متنی پشاور..... ۱۹۸۵ء ۱۴۱۷

الجواب: که چری دې لیونتوب شدت اختیار کړې وی بنسخه دده نه دهلاکت خطر ه لری اوپه دې بنسخه باندې بغیر د خاوند نه دعصمت ویره وی اویا دا بنسخه داخراجاتونه په خپله طاقت لری اونه ئې بل څوک دکفالت بوج اوچتوی نو ددې وجوهاتوپه وجه باندې دامجبوره بنسخه تنسیخ نکاح کولې شی (۱).
نوبت: که چری دادیوانه صاحب جائیدادوی نو صرف په اوله وجه هم تنسیخ نکاح کولې شی - وهوالموفق

(بقیه حاشیه)..... عدم نفقی په وجه دنکاح د فسخ حکم هغه وخت ورکولې شی کله چه د عقد نکاح نه مخکښې هغې ته د خاوند د فقیر او غریب کیدو علم نه وی گنی که د فقیری علم کیدو سره عقد دنکاح شوې دې نود عدم نفقی په وجه به هغې ته د تفریق دمطالبې حق نه وی..... الخ (الحیلة الناجزة ۵۲ تا ۵۸ حکم زوجه مجنون)

(۱) قال الشاه اشرف علی التهانوی: دامام محمد رحمه الله په نزد هغې ته داحق حاصل دې چه قاضی ته درخواست ورکړی اود تفریق مطالبه او کړی او خپل خان دمجنون د زوجیت نه جدا کړی په دې شرط چه جنون دومره زیات وی چه هغه سره اوسیدل د قدرت نه بهروی مثلاً دهغه نه د قتل خطر ه وی، اصل په دې باره کښې دادې چه هغه جنون چه دهغې په وجه بنسختی ته دامام محمد رحمه الله په نزد خیارد فسخی حاصل دې کیدې شی چه..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د لیونتوب پہ وجہ باندی د امام محمد او

امام مالک رحمہما اللہ پہ نزد فسخ نکاح مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلے پہ بارہ کنبی کہ چری خاوند پاگل شی نود بنحی پہ درخواست باندی ددوی پہ مینخ کنبی جدائی کیدلے شی؟ داجواب لیکلے شوے دی کہ چری جنون حادث شی نود عنین پہ شان بہ یو کال مهلت ورکولے شی ددی نہ پس کہ چری صحیح نہ شونو بنحی تہ اختیار دی او کہ چری لیونتوب مطبق وی نونکاح فی الفور فسخ کولے شی، دمہلت ورکولو حاجت نشته دی، فی الجمع البرکات ان کان بالزوج جنون او جذام او برص فلا خيارها وقال محمد لها الخيار دفعا للضرر عنها كفا في الحب والعنة كذا في الكافي، قال محمدان كان الجنون حادثا يوما يؤجله سنة كالعنة ثم يخير المرأة بعد الحول اذ لم يبرأ وان كان مطبقا فهو كالجلب وبه نأخذ كذا في فتاوى العالمگیریة ناقلا من الحاوی (از مجموعه الفتاوى ۲: ۸۶) لو كان احدهما مجنونا فانه لا يؤخر الى عقله في الحب والعنة لعدم الفائدة، ويفرق بينهما للحال، باب العنين بحر الرائق جلد چهارم صفحه ۱۲۳، وقد كتبنا في القواعد الفقهية من مذهب الحنفية ان القاضي لو قضى برد احد الزوجين بعيب نفذ قضاءه، از بحر الرائق ۴: ۱۲۷، که چری داجواب صحیح نہ وی نود مفصل جواب نہ موخبر کری؟ بینوا توجروا المستفتی: عبد المالک مہمند ایجنسی

(بقیہ حاشیہ) ... چہ ددی پہ حد بیانولو کنبی مختلف الفاظ مذکور دی د مبسوط الفاظ دادی لا تطبق المقام معہ، اوپہ کتاب الاثار کنبی یخاف علیہا قتله مذکور دی پہ دی دواہو کنبی د تطبیق صورت دا کیدی شی چہ کوم مجنون نقصان رسولی شی دہغہ متعلق د غالب عادت نہ اکثر دا خطرہ ہم وی چہ کیدی شی قتل ئی کری خلاصہ داشوہ چہ دکوم مجنون ناقابل برداشت ایذاء رسیبری دہغہ دا حکم دی

الحیلة الناجزة ۵۲ حکم زوجہ مجنون)

الجواب: کوم لیونتوب چہ دنکاح نہ مخکنبی موجود وی ددی وجی نہ فسخ د نکاح دامام محمد رحمہما اللہ پہ نزد جائزہ، او کوم لیونتوب چہ دنکاح نہ پس حادث وی نوددی پہ وجہ باندی دمالکیانوپہ نزد فسخ نکاح جائزہ، پہ دی شرط چہ بنحی ددی لیونتوب پہ موجب دفسخ کیدلود علم نہ پس دی خاوندتہ پہ خیل اختیار او ارادہ باندی قدرت علی الجماع والدواعی نہ وی ورکری، گینی دی بنحی تہ حق دفسخ نکاح نہ حاصلیری، خنگہ چہ دزیانی رضایہ وخت دا اختیار نہ دی حاصل، واجازہ الفقہاء عند الضرورة والتفصیل فی الحیلة الناجزة ۹۵ (۱). وهو الموفق

﴿۱﴾ (الحیلة الناجزة ۵۱ حکم زوجہ مجنون) (قد مر مراراً)

محکمہ عالیہ قضاء د سوات ریاست متفقہ فیصلہ

الحکم المحمود فی مسئلہ المفقود

سوال: پہ حضور د عالی مفتی اعظم شیخ الحدیث مولانا مفتی محمد فرید صاحب دارالعلوم حقانیہ اکوڑہ خٹک زمونہ دنیکہ مولانا فضل سبحان صاحب (کا کاجی) رحمۃ اللہ علیہ او مولانا فضل الرحمن صاحب (لا جی) رحمۃ اللہ علیہ پہ ذاتی کتب خانہ کنبی د مسئلہ مفقود پہ بارہ کنبی د علماء او قضاة سوات متفقہ فیصلہ او فتویٰ پہ نوم د (الحکم المحمود فی مسئلہ المفقود) د اقلمی نسخہ موجودہ ده ایادامسئلہ او فیصلہ صحیح او قابل عمل ده، دمستلٰی فوتو کافی هم ورسره ده.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى، اما بعد فاقول: دا علی حضرت میان گل عبد الودود صاحب بادشاه صاحب ریاست سوات خلد الله ملكه دخیل ریاست علماء دمفقود خاوند د بنحیٰ پہ بارہ کنبی پہ مذهب مالکی باندي د فتویٰ طلب کولو وجه داوه چه خه ضروریات او اسباب کوم چه علماء مالکیه په دي مسئلہ کنبی د فتویٰ او عمل سبب جوړ کړي دي یعنی دمفقود بنحیٰ ته دمفقود نه د جدا کولو نه پس د میعاد خلور کاله هغه اسباب دادی:

(۱) د خاوند نه واجب نفقه نه ملاویدل (۲) د خاوند حق واجبه نه ادا کول (۳) اود خاوند دخپلې بنحیٰ سره نه اوسیدل چه په دي کنبی ډیر مفاسد دی (۴) ضروری مسکن نه مهیا کول (۵) اود دي حقوق دفوت کیدلو په وجه باندي بنحیٰ په زنا کنبی مبتلا کیدل وغیره.

دا هغه اسباب دي کومو که چه مختلف وطنونو او ممالکو کنبی علمائي حناف په مذهب غیر باندي په فتویٰ ورکولو باندي مجبور کړي، مثلاً د دي

علماء احنافونه یو صاحب جامع الرموز دي. دویم ابن عابدین صاحب فتاویٰ شامیه دي دریم صاحب بزازیہ دي. خلورم مولانا عبدالحی صاحب دي. صاحب مجموعه الفتاویٰ، او همداسي ډیر علماء دي لکه علماء دیوبند، علماء مظاہر العلوم سهارنپور وغیره وغیره.

اودا واقعات د داسي قسم بنحیٰ دي چه دهغوئي خاوندانودوي پریخي وي اودا بلانفقه، بلا مسکن، بلا شوهر، په زنا کنبی مبتلاء، د حقوق شرعيه نه محروم، د بي اسري او خاوندانودر اتلو په ناامیدی سره خپل وطنونو کنبی زندگی تیروي حکومت سوات ته پیش وو، نو حکومت د دي فساد عظیم په ازاله او رفع باندي مجبور شو، اود دي فساد دفع په مذهب مالکی باندي د فتویٰ نه بغیر نه شوه کیدی د دي وجي نه علماء ریاست سوات صافاً الله عن الافات خاص په مسئلہ مفقود کنبی دوخت دمجبوري په وجه باندي په مذهب مالکیه باندي عمل او فتویٰ ورکړه، چه په لاندینو شروطو باندي مشروط ده کوم چه علماء مالکیه معتبر منلی دي.

(۱) بنحیٰ دپاره مرافعه الی القاضی یا قائم مقام د قاضی ته (۲) د دي بنحیٰ د دي مفقود سره دنکاح شرعی اثبات (۳) د دي مفقود په شهادت شرعی سره د مفقودیت اثبات (۴) د قاضی په خپله د دي مفقود په حال او تحقیق دمیلایویدو پته (۵) د قاضی دپاره د ناامیدی او مایوسی نه پس د بنحیٰ دپاره خلور کاله نور انتظار (۶) خلور کاله تیریدونه پس که چري دمفقود معلومات اونه شو نودا مفقود به مرمّتصور کیږي او قاضی به دي بنحیٰ ته دعدت وفات تیرولو حکم کوي، دعدت دمودي تیریدونه پس به دي بنحیٰ ته اختیاروي چه نکاح ثانی کوي او که صبر اختیار کوي او که چري نکاح ثانی کوي نود دي دپاره حکم د قاضی شرط دي (۷) د خلورو کالو دمودي ابتداء به قاضی ته د مرافعه کولو اود قاضی د دي مفقود حالت او پته لگولونه پس کیږي.

نور تاکید دادی چه قاضی به صرف په بنحیٰ اود دي دا ولیاء په بیان باندي اکتفاء نه کوي، بلکه په خپله به دمفقود تحقیق او طلب کوي.

په وجه مذکوره لیکل شوي وجوهات مع دلائل، او په وجه دلحاظ دوخت

اوپہ ضرورت شدیدہ کنبی یعنی خادم الاسلام قاضی محکمہ عالیہ حضور شاہی برنگل پہ وجہ عدم وجود فتویٰ اتفاقیہ پہ مذهب حنفی کنبی ما پہ دی مخصوص مسئلہ کنبی د ضرورت پہ بناء باندی پہ مذهب دامام مالک باندی فتویٰ ورکرہ، باسناد قولہ تعالیٰ: وما جعل علیکم فی الدین من حرج، وبدلیل قولہ علیہ السلام: الدین یسر۔

اوددی وجوہاتوپہ وجہ باندی جمع عظیم علماء عظام ریاست سوات د ضرورت احساس او کرواود دفع فساد او د جرم زنا لحاظ ئی او کرواود اهل اسلام حتی الوسع اصلاح ئی خیل فرض منصبی و گنرلہ نودا فتویٰ ئی لازمی او واجبی جوہ کرہ اووئی و ئیلی چہ مونر خادمین اسلام (کوم چہ لاندینی علماء دی) تہ پہ دی مسئلہ باندی عمل دی۔

دستخط د علماء د سوات ریاست

(۱) العامل قاضی عبد الجلیل خادم باباجی سید و شریف (۲) مولوی عبد المتین الپوری (۳) قاضی محمود برکانجو (۴) قاضی عبد الکریم شیرپلم (۵) مولوی عبد الحکیم صاحب چارباغ (۶) مولوی خونہ گل کیملپور چارباغ (۷) قاضی امیر حاجیان علی گرامہ (۸) مولوی شیرزادہ مینگورہ (۹) مولوی محمد علم گل سید و شریف (۱۰) مولوی عبد الرحیم منگورہ (۱۱) مولوی فضل الرحمن (للاجی) منگلور (۱۲) مولوی رحیم اللہ دردیال (۱۳) شفیع الرحمن قاسم خیل (۱۴) مولوی عبد العنی تندوہاگ (۱۵) مولوی امیرزادہ مینگورہ (۱۶) احقر العباد محمد مفتاح الدین جوہرہ (۱۷) مولوی گل نبی تندوہاگ (۱۸) مولوی حبیب اللہ چارباغ (۱۹) قاضی سید باچا کوزہ بانہی (۲۰) مولوی عبد المستعان کاتیلی (۲۱) کا کا میان صاحب نلکوٹ (۲۲) قاضی محمد حق صاحب الحق دوبیر (۲۳) مولوی محمد یعقوب دوبیر (۲۴) قاضی پائندہ خان دوبیر (۲۵) قاضی خلیل الرحمن قاسم خیل (۲۶) مولوی فضل سبحان منگلور (۲۷) قاضی تیغک بقلم خود۔

استفتاء

خہ فرمائی علماء دین متین د مفقود پہ مسئلہ کنبی د ضرورت شدیدہ پہ وخت چہ حنفی علماء فتویٰ او عمل دامام مالک پہ مذهب باندی د شرائطو سرہ کولی شی او کہ نہ؟ او کومہ فتویٰ چہ حنفی علماء پہ دی خاص مسئلہ مثلاً د مفقود د نسخی د تفریق اود نکاح ثانی اجازت د خلورو کالو میعاد تیریدو نہ پس جاری کری ده او دامام مالک د مذهب تقلید ئی کری دی خنگہ چہ پہ لاندینی کتب حنفیہ کنبی لیکلی شوی دی صحیح دی او کہ نہ؟

(۱) جامع الرموز (۲) فتاویٰ جوہری (۳) فتاویٰ بزازیہ (۴) شامیہ (۵) مجموعۃ الفتاویٰ مولانا عبدالحی صاحب (۶) مولانا اشرف علی صاحب (۷) علماء دارالعلوم دیوبند (۸) علماء مظاہر العلوم سہارنپور۔ بینوا توجروا اوفکم اللہ تعالیٰ للبیان وایان العمل بالبیان فقط

الجواب الاول من دارالافتاء مدرسه امینیہ دہلی

علماء حنفیہ د حضرت امام مالک رحمہ اللہ د مذهب موافق د مفقود د نسخی پہ بارہ کنبی د مالکیہ مذهب د شرائطوپہ رعایت سرہ د خلورو کالو انتظار نہ پس د تفریق د جواز فتویٰ او حنفی قاضی حکم تفریق ورکولی شی، بلاشبہ د ضرورت شدیدہ پہ وخت کنبی داسی فتویٰ او حکم جائز دی، واللہ اعلم

محمد کفایت اللہ کان اللہ له دہلی

الجواب الثاني من دارالافتاء دارالعلوم دیوبند

د مفقود د نسخی پہ بارہ کنبی علماء احنافو د ضرورت شدیدہ پہ وخت پہ لیکلو مطابق فقہاء احنافو دامام مالک پہ مسلک باندی فتویٰ ورکری ده اود حاکم او مفتی دیارہ اجازت شتہ چہ د ضرورت شدیدہ پہ وخت ددوی پہ مسلک باندی عمل او کری، لیکن د عمل پہ وخت د مالکیانو د تولو شرائطو لحاظ ساتل ہم ضروری دی او کہ چری پہ خہ وخت کنبی د شرائطو د مذهب خلاف فیصلہ او کری شہ نو دافیصلہ بہ شرعا غیر صحیح او ناقابل اعتبار وی۔

علماء دیوبند بعض نسخود تکلیف او مظلومیت په خیال سره په مسئله مذکوره او همدارنگه په بعض مسائلو کښې د ډیر زیات فکر او سوچ او د محنت شاقه نه پس دامام مالک په مسلک باندې فتوی ورکړې ده او احتیاط ئې دومره کړې دې چې مالکی علماؤ سره هم په دې مسائلو کښې خط او کتابت کړې اطمینان قلب ئې حاصل کړې ددې نه پس ئې دیورسالي په شکل کښې دا ټول مسائل شائع کړی دی ددې رسالې نوم "الحيلة الناجزة"، دې چې په اردو کښې ده په هغې کښې د لیونی نسخہ، مفقود، عنین، د متعنت وغیره مسائل بالتفصیل سره د شرائطو لیکلې شوی دی، فی زمانه هر حاکم ته ضروری ده چې دا کتاب په مطالعه کښې اوساتی او واضحې دې وی چې دامام مالک د مسلک په اعتبار سره صرف څلور کالو تیریدو باندې د نکاح ثانی اجازت نه شی ورکولې بلکه د نسخې دعوی او دهغې د تحقیق نه پس کله چې حاکم د تلاش نه عاجز شی نو د څلور کالو میعاد دې مقرر کړی پس که چرې په څلور کاله تیریدو هم هغه راغلونو دا به مرمّتصور کیږی، او ددې نه پس به څلور میاشتې لس ورځې د عدت موده تیروی، بیادې نسخې ته د نکاح ثانی کولو اجازه شته دې بلکه د ضرورت او وخت په لحاظ باندې مالکیانو د لته په دې څلور کالو کښې هم تخفیف کړې دې او صرف دیو کال د انتظار اجازت ئې ورکړې دې لیکن هغه دا وخت دې چې کله نسخہ څلور کاله صبر او تحمل او عفت سره نه شی تیروولې، او د ابتلاء قوی اندیښنه د حاکم په مخکښې بیان کړی، لیکن په دې صورت او په صورت اول کښې فرق دادې چې دیو کال د انتظار د حکم په صورت کښې د کال تمامیدونه پس حاکم ته د اطلاع ورکول پکار دی چې مفقود نه دې راغلې، او دهغه څه پته اونه لگیده، په دې درخواست باندې به حاکم تحقیق د واقعی او کړی او په دې دواړو کښې به د جدایی حکم او کړی. او هغه تفريق طلاق رجعی دې او عدت ئې درې حیض دی او په صورت اول کښې د څلور کالو د تمامیدونه پس د حاکم نه د حکم

پنجم جلد
38

بالموت حاصلولو عند المالکيه هيخ ضروری نه دې لیکن احتیاط په دې کښې دې چې د حاکم نه دې حکم بالموت حاصل کړې شی.

او دادې هم واضحه وی چې په مذکوره کرځو کښې چې کله هم د حاکم لفظ راغلې دې ددې نه حاکم مسلمان مراد دې ځکه چې د حاکم غیر مسلم فیصله شرعا غیر معتبره ده او دهغه په حکم سره فسخ وغیره هيخ کله نشی کیدلې، لان الکافر ليس باهل للقضاء على المسلم كما هو مصرح في جميع الكتب الفقه والله اعلم

لیکونکې... سید احمد علی سعید نګینوی المفتی دارالعلوم دیوبند

الجواب الثالث من دارالافتاء دارالعلوم دیوبند

د اجواب صحیح دې په مسئله مفقود کښې ددې لیکلو په بناء فقهاء حنفیه د مالکیه مذهب په لحاظ د شرائطو د شدید ضرورت په وخت اختیار کړې دې لیکن په هر ضرورت کښې هر کس په داسی کولو مختار نه دې چې کومه مسئله غواړی په خپل زدهغه ضرورت او گنډې د بل امام مذهب اختیار کړی بلکه ضرورت هغه معتبر دې کوم چې فقهاؤ تسلیم کړې. والله اعلم

بنده محمد شفیع عفا الله عنه المفتی دارالعلوم دیوبند

الجواب الرابع

در مقام ضرورت چنانچه خوف زنا باشد فتوی بمذهب امام مالک جائز است، كما قال في الدر المختار قيل باب الاذان لا باس بالتقليد عند الضرورة انتهى ملخصا، در شرح صراط المستقيم: ۲۱ گفته علماء بر آنند که انتقال از مذهب بشهوت نفس و اتباع هوا و تتبع رخص درست نبود، مگر در واقع صعب و حرج عظیم مبتلاء گردد و بجز رجوع بمذهب دیگر مخلصي نیابد، بحکم ضرورت در این صورت جائز بود انتهى ملخصا، قال في حجب المفتين: وقول مالک في هذه

المسئلة معمول به وهو احد قولى الشافعى رحمته الله، ولوافى الحنفى بذلك يجوز فتواه لان عمر رضى الله عنه حكم هكذا فى من استهواه الجن بالمدينة وكفى به امام انتهى.

وفى جامع الرموز: وقال مالك والاوزاعى الى اربعين سنين فليتكح عرسه بعد كما فى النظم فلو افى به فى موضع الضرورة ينبغى ان لا باس به كما ظن انتهى وايضا فى الدر المنلقى وكذا فى تعاليق الانوار على الدر المختار. انتهى

وقال صاحب رد المحتار فى باب المفقود نقلا عن جامع الرموز: لو افى به فى موضع الضرورة لا باس به على ما ظن انتهى، ونظير هذه المسئلة عدة ممتدة الطهر التى بلغت برؤية الدم ثلاثة ايام ثم امتد طهرها فانها تبقى فى العدة الى ان تحيض ثلاثا حيض وعند مالك تنقضى عدتها بتسعة اشهر وقد قال فى البرازية الفتوى فى زماننا على قول مالك، وقال الزهرى كان بعض اصحابنا يفتون به للضرورة واعترضه فى النهر وغيره بانه لا داعى الى الافتاء بمذهب الغير لامكان الرفع الى مالكى يحكم بمذهبه وعلى ذلك مشى ابن وهبان فى منظومته هناك لكن قدمنا ان الكلام عند تحقق الضرورة حيث لم يوجد مالكى يحكم به انتهى وما ذكر فى شرح الهداية انه خبر اخرجه الدارقطنى فى سننه عن سوار بن مصعب حدثنا محمد بن شرحبيل عن المغيرة بن شعبة قال ابن ابى حاتم فى العلل سئلت ابى عن حديث رواه سوار عن محمد بن المغيرة فقال ابى هذا حديث منكرو محمد متروك الحديث يروى عن المغيرة مناكير وابطال.

وذكر عبد الحق فى احكامه من طريق الدار وعلة بمحمد بن شرحبيل وقال انه متروك وقال ابن القطان فى كتابه سوار اشهر فى المتروكين انتهى ملخصا. وهكذا فى عمدة الرعاية حاشية شرح الوقاية، وقال فى شرح الموطا للزرقانى مالك عن يحيى بن سعيد عن سعيد بن المسيب ان عمر بن الخطاب رضى الله عنه

قال ايمامراة فقدت زوجها فلم تدر اين هو فانها تنتظر اربع سنين ثم تعتد اربعة اشهر وعشر ثم تحل للازواج وروى نحوه عن عثمان وعلى، وقيل اجمع الصحابة ولو يعلم لهم مخالف فى عصرهم وعليه جماعة من التابعين انتهى ملخصا. وفى العيني شرح البخارى وقال ابن بطال اختلف العلماء فى حكم المفقود اذالم يعلم مكانه وعمى خبره فان امراته لا تنكح ابداء ولا يفرق بينه وبينها حتى يوقن بوفاة او ينقضى تعميره وسبيل زوجته..... وروى هذا القول عن على وهو قول الثورى وابى حنيفة ومحمد والشافعى واليه ذهب البخارى، وقالت طائفة تتربص امراته اربع سنين ثم تعتد عدة الوفاة وروى ايضا عن على بن ابى طالب وابن عباس وابن عمرو وعطاء بن ابى رباح واليه ذهب مالك و اهل المدينة واحمد واسحاق انتهى ملخصا (٥٨٨:٩).

وتأيد ميدهد قول شامى ودر مختار بقول مذكور راكه در موضع ضرورت فتوى بر مذهب غير جائز است چنانچه در باب سرقة بدى تصريح نموده است (٢٠٧:٢) ولا يقطع بسرقة مثل دينه اذا كان من جنسه واطلق الشافعى اخذ خلاف الجنس للمجانسة فى المالية قال فى المجتبى وهو اوسع فيعمل به عند الضرورة انتهى ملخصا.

در مختار وفى رد المحتار قوله اطلق الشافعى رحمته الله الخ وهذا اوسع فيجوز الاخذ به وان لم يكن مذهبنا فان الانسان يعذر فى العمل به عند الضرورة به وايضا صرح الشافعى فى باب الرجعة ٥٥٢:٢ ان امام مالك كالتلميذ لابي حنيفة ولذا مال اصحابنا الى بعض اقواله ضرورة كما فى ديباجة المصطفى القهستاني، انتهى ملخصا وقال الطحطاوى: وجاز للحنفى ان يفتى بمذهب مالك انتهى وايضا، وقال الشامى فى كتاب القضاء ذيل قول المصنف لا يقضى على الغائب عن الفتح

القديم من باب المفقود ولا يجوز القضاء على الغائب الا اذ اراد القاضى مصلحته في الحكم له وعليه فحكم بانه مجتهد فيه الخ قلت وظاهره ولو كان القاضى حنفية ولو في زماننا ولا منافى مامر لان تجويز هذا للمصلحة والضرورة وايضا قال الشامى في جلد الخامس ١١٠ وموضع الضرورة مستثناة من قواعد الشرع انتهى، ايضا قال الشامى في الجلد الخامس ٣٦ في عدم جواز الاستيجار على الطاعة بعد نقل اقوال العلماء فهذا المجموع ما افق به المتأخرون من مشائخنا وهم البلخيون على خلاف في بعضه المخالفين مذهب اليه الامام وصاحبه وقد اتفقت كلمتهم جميعا في الشروح والفتاوى على التعليل بالضرورة انتهى.

وشاه عبد العزيز دهلوى در فتاوى عزيزى گفته: اگر حنفى المذهب در ضيقى مبتلاء شود كه گزاره بدون مذهب شافعى نماند عمل بر مذهب شافعى نمايد مثل احكام مياہ در اين ديار يا احكام مفقود انتهى (١٨٤: ١).

از مولوى نياز الدين صاحب اتكى دو آبه هشنگر

ليكونكى: مرزا عبد الغفار كو كاروى سوات سوات ستيت ١٩٤١ء ١٢١٨١ء
المستفتى: مولانا اقبال على حقانى منگلور سوات..... ٢٠٠٢ء ٢١١٣١ء

الجواب: وبالله التوفيق: نحمدہ ونصلی علی رسولہ الکریم اما بعد! فقد رايت رسالة "الحکم المحمود فی مسئلة المفقود"، تفصيلا فوجدتها موافقة لما فی الحيلة الناجزة لشاه اشرف علی التهانوی، حيث افق علماء الاعلام فی هذه المسئلة بمذهب مالک، وقال شيخنا الزروبووى فی البشرى لارباب الفتوى: لما كان الافتاء عليه عند الضرورة من اصول الحنفية كان الحكم المبنى عليه ايضا مذهب الحنفية لا بتناءه على قواعدهم كما صرح به العلامة الشامى فی شرح غرر درسم المفتى فيما اذا خالف فيه الاصحاب امامهم الاعظم. (انظر البشرى لارباب الفتوى ٣٧) وقال شيخنا زروبووى دامت برکاتہم بعدمطالعة هذه الرسالة: انه لا بد فی هذه المسئلة من

قضاء القاضى المسلم او حكم جماعة العلماء وعامة المسلمين ولا يصح الاكتفاء بالافتاء فقط فنقول هذه الرسالة صحيحة وموافقة لمذهب الحنفية واصول الفقه. وهو الموفق

الجواب الصحيح

محمد فريد عفى عنه

ليكونكى محمد وهاب منگلورى عفى عنه

دارالافتاء دارالعلوم صديقيه زروبي (صوابى) ٢٠٠٢ء ٢١٥١ء

فصل فی العنین

د هیجرا د پاره واده جائز او بنجی ته د تنسیخ نکاح حق حاصل دی

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه دیو جینئ رسته دیو شریف ځوان او کړې شوه، وروسته داراز افشاء شو چه دا ځوان د اول نه ډاکټر د واده ناقابل گنرلې وو چه دا unfit دې او که چرې واده او کړی نو اولاد به ئې هرگز نه کیږي، لیکن د جینئ والا ئې په د هو که کښې واچول او خبره ئې پته کړه رسته ئې او کړه ددې واده څه حکم دې؟ بینوا تو جروا

المستفتی: محمد زکریا آصف مسلم بازار دی آئی خان ۱۹۸۲ء ۱۷۸۳ء ۳۰

الجواب: هیجراته واده کول ناجائز نه دي لیکن هغه بنجی ته د تنسیخ نکاح حق حاصل دې (۱) ډیر ځله د ډاکټرانو تشخیص غلط ثابت کیدې شی بس دې معاملې ته د هو که او فریب نه شی وئیلې (۲) - وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحداد اليمنى: قوله: فان كان عينا اجله الحاكم حولا كاملا فان وصل اليها والا فرق الحاكم بينهما ان طلبت المرأة ذلك هذا اذا لم تكن رتقا اما اذا كانت رتقا فلا خيار لها الخ.

(الجوهرية النيرة ۲: ۹۰ قيل كتاب الرضاع)

﴿۲﴾ يدل عليه ما قال العلامة ابن نجيم: لكن قالوا في العنين لو ادعى الوطاء وانكرت وقلن بكر خيرت وان قلن: ثيب فالقول له لكونه منكرا استحقاق الفرقة عليه والاصل السلامة من العنة.

(الاشباه والنظائر ۲۵ قاعدة الاصل العدم)

د نامرد یعنی د عنین د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کښې چه کس خپله لور د یو کس سره واده او کړو، یو کال پس پته اولگیده چه هلک نامرد دې، هلک ته د جینئ والدینو او وئیل چه جینئ رها کړی، او دا هلک جینئ ته د نان نفقې انتظام هم نه شی کولې او طلاق هم نه ورکوي، اوس دې جینئ ته به خاوند طلاق ورکوي یا خاکم؟ بینوا تو جروا

المستفتی: حفیظ الله تجوری لکی مروت ۱۹۲۹ء ۱۷۸۲ء

الجواب: که چرې دا کس واقعی نامرد وی او بنجی ته د نکاح نه مخکښې دهغه د نامردی علم نه وی او بنجی د نامردی معلوم کیدلونه پس درضا تصریح نه وی کړی مثلاً دایې نه وی وئیلې چه هر څنگه وی اوس خوبه زه دهغه سره زندگی تیروم، او د نکاح نه پس یو ځل ئې هم جماع نه وی کړی نو خاکم به ور ته دیو کال علاج د پاره مهلت ورکوي که چرې دمهلث باوجود جماع او نه کړی شی او بنج دده سره په اوسیدونه وی راضی نو که چرې دا خاوند طلاق نه ورکوي نو مسلمان خاکم د نکاح فسخ (طلاق) کولې شی او په شریعت کښې د اطلاق او فسخ منظور ده (۱) فلیراجع الی الهندية ۲: ۱۵۶ (۲)

﴿۱﴾ قال الشاه اشرف على التهانوى: دعنين بنجی ته دخپل خاوند نه د جدا کیدو اختیار څه شرائط سره حاصلیدې شی، (۱) د نکاح نه مخکښې بنجی ته دخاوند د عنین کیدو علم نه وی، (۲) د نکاح نه پس ئې یو ځل هم دې بنجی سره جماع نه وی کړې، (۳) کله نه چه دې بنجی ته دخاوند د عنین کیدو خبر شوي دې دهغه وخت نه بنجی دده سره په اوسیدو باندي رضا نه وی ښکاره کړې، (۴) کله چه د پوره کال موده تیریدو نه پس قاضی بنجی ته اختیار ورکړی نو بنجی هم په دغه مجلس کښې جدائی اختیار کړی، (۵) دا ټول امور د قاضی د قضاء محتاج دی د قاضی د حکم نه بغیر بنجی ته پخپله د جدا کیدو اختیار نشته الخ (الحيلة الناجزة ۷۴ حکم زوجه عنین)

﴿۲﴾ وفي الهندية: اذا رفعت المرأة زوجها الى القاضي (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

.....ورد المختار ۲: ۹۷۷ (۱) والدر المختار ۲: ۹۸۱ (۲) والهدایة باب

العین (۳). وهو الموفق

(بقیه حاشیہ) وادعت انه عین وطلبت الفرقة فان القاضی یسأله هل وصل الیها اولم یصل فان اقر انه لم یصل اجله سنة سواء كانت المرأة بکرام ثبیا وان انکر وادعی الوصول الیها فان كانت المرأة ثبیا فالقول قوله مع یمینه انه وصل الیها.....وبعد صفحة.....ان اختارت الفرقة امر القاضی ان یطلقها بآئنة فان ابی فرق بینهما هکذا ذکر محمد رحمه الله فی الاصل والفرقة تطلیقة بآئنة کذا فی الکافی.

(فتاویٰ عالمگیریہ ۱: ۵۲۴ الباب الثانی عشر فی العین)

(۱) قال العلامة الشامی: (قوله علی جماع فرج زوجته) ای مع وجود الآلة سواء كانت تقوم اولا اخرج الدبر فلا ینخرج عن العنة بالادخال فيه خلافا لابن عقیل من الحنابلة معراج لان الادخال فيه وان کان اشد لكنه قد ینکون ممنوعا عن الادخال فی الفرج لسحر.....لکن قولهم لو رضیت به فلا خيار لها ینافیہ وله نظیر ان احدهما لو خرب المستأجر الدار الثانی لو ا تلف البائع المبیع قبل القبض ای فانه لیس له فسخ الاجارة ولا الرجوع بالثمن.

(ردالمحتار ۲: ۶۴۳ باب العین وغیره)

(۲) قال العلامة الحصکفی: ولو وجدته عینا هو من لا یصل الی النساء لمرض او کبرا او سحر.....او خصیا.....اجل سنة لا شتما لها علی الفصول الاربعة ولا عبرة بتأجیل غیر قاضی البلدة الخ.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۴۵ مطلب لفک المسحور والمربوط)

(۳) قال العلامة المرغینانی: واذا کان الزوج عینا اجله الحاکم سنة فان وصل الیها فبها والا فرق بینهما اذا طلبت المرأة ذلک هکذا روی عن عمر وعلی وابن مسعود ولان الحق ثابت لها فی الوطی ویحتمل ان ینکون الامتناع لعلة معترضة ویحتمل لآفة اصلية فلا بد من مدة معرفة للذلک وقدرناها بالسنة لاشتمالها.....(بقیه حاشیہ په راروانه صفحه)

عنه (د نامردی) په صورت کښې د يو کال

مهلت نه بغير تنسيخ نکاح منظورنه ده

سوال: څه فرمائی علماء دين ددې مسئلې په باره کښې چه یو ښځې دخپل خاوند خلاف دتنسيخ نکاح دعوی داسې اولیکله چه زما خاوند نامرد دې اود حق زوجیت ادا کولو قابل نه دې، عدالت مدعی علیه طلب کړو مگر هغه قصداً حاضر نه شو، عدالت یو طرفه کار وائی او کړه دتنسيخ نکاح فیصله ئې او کړه، آیا موجوده عدالتونو ته دتفریق بین الزوجین حق حاصل دې څنگه چه شرعی عدالت کښې قاضی ته حاصل دې؟ بینوا توجروا

المستفتی: حافظ غلام رسول ناظم جمیعت علماء السلام

تهنډه کوئی صوابی ۱۹۷۳ء ۲۲/۲

الجواب: مسلمان جج وغیره باقاعدہ تنسيخ نکاح کولې شی اود ضرورت په وخت یو طرفه کار وائی هم کولې شی (والتفصيل فی الحيلة الناجزة) (۱) لیکن

(بقیه حاشیہ) علی الفصول الاربعة فاذا مضت المدة ولم یصل الیها تبین ان العجز بآفة اصلية ففات الامساك بالمعروف ووجب علیه التسريح بالاحسان فاذا امتنع ناب القاضی منابه ففرق بینهما ولا بد من طلبها لان التفریق حقها وتلك الفرقة تطلیقة بآئنة الخ.

(هدایة ۲: ۳۹۹ باب العین وغیره)

(۱) وفی الحيلة الناجزة: د ارسال الی الغائب دپاره شهادت شرط کیدل په کتاب القاضی الی القاضی باندي قیاس کولو سره لیکلی شوی دی حالانکه دلته هیڅ یوه فیصله د قضاء دیو طرف نه بل طرف ته نه منتقل کیږی بلکه صرف د دومره خبرې تحقیق او ثبوت مطلوب دې چه دقاضی په عدالت کښې د مقدمې پیش کولو اطلاع هغه ته داسې صورت سره اوشی چه په هغې باندي یقین یا ظن غالب اوشی په دې وجه کوم صورت کښې چه ارسال الی الغائب متعذر او ناممکن وی هلته د ارسال د خبر نه هم فیصله د تفریق صادر کول په مالکی مذهب کښې مصرح دی.....که چرې ارسال الی الغائب اویا د غائب دطرفه د تعاذر ثبوت په شرعی شهادت باندي موقوف وی اود دې نه بغير قضاء دقاضی نه نافذ کیده نود تعذر په دې صورت کښې هم د قضاء د نفاذ هیڅ معقوله وجه نه شوه کیدې، ددې نه معلومیږی چه د قضاء د نفاذ په دې باندي مدار نشته.....الخ (الحيلة الناجزة ۷۵ تحت مبحث حکم زوجه متعت)

چونکہ یہ صورت مسئلہ کنبی دانتسیخ دیو کال مہلت ور کولونہ ورا ندی دی لہذا دانتسیخ شرعاً منظور نہ دی (۱) وهو الموفق

نامرد کہ چری یہ طلاق یا خلع باندی راضی

نہ وی نوبخہ باقاعدہ تنسیخ نکاح کولی شی

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ یہ بارہ کنبی چہ یوکس دری کالہ ورا ندی دیو جینی سرہ نکاح کرے وہ، دی نہ پس دی کس دیر علاج او کرو لیکن معلومہ شوہ چہ دانامرد دی او یہ مذکورہ دری کالو کنبی داپہ حقوق زوجیت ادا کولونہ دی قادر شوے ایاددی کس نبخہ ددی کس نہ جدا کیدی شی؟ (د سی ایم ایچ مری داکٹر صاحب سندد نامردی ورسرہ لگیدلی دی بینوا توجروا)

المستفتی: نور افضل خان مری..... ۱۹۸۵ء ۱۰/۴

الجواب: یہ صورت مسئلہ کنبی کہ چری داخاوند طلاق ور کولویا خلع کولوتہ تیار نہ دی نودا جینی دمسلمان جج یہ ذریعہ باقاعدہ تنسیخ نکاح کولی شی (۲) وهو الموفق

﴿۱﴾ قال العلامة الحصکفی: ولو وجدته عینا هو من لا یصل الی النساء لمرض او کبر او سحر..... اجل سنة لاشتمالها علی الفصول الاربعة..... فان وطئ مرة فیها والا بانت بالتفریق من القاضی ان ابی طلاقها بطلبها الخ.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۳۵، ۶۳۷ باب العنین وغیرہ)

﴿۲﴾ قال الشیخ العینی المیدانی: وان کان الزوج عینا وهو من لا یصل الی النساء یصل الی الثیب دون الابکار..... فهو عنین فی حق من لا یصل الیها فاذا رفعته الی الحاکم اجله الحاکم المولی حولاً تاماً لاشتماله علی الفصول الاربعة فان وصل الیها مرة فی ذلک الحول فیها والا فرق القاضی بینهما ان طلبت المرأة ذلک وابی الزوج الطلاق.

(اللباب فی شرح الکتاب ۳: ۱۵۸ کتاب النکاح)

د مقطوع الذکر (محبوب) خاوند حکم

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ یہ بارہ کنبی چہ دیوکس الہ تناسل کت شوے دی بالکل تراخری حصی پوری نشته دی ایاددی کس نبخہ دده نہ جدائی اختیار و لی شی؟ بینوا توجروا

المستفتی: سید نواب نریاب هنگو..... ۱۹۷۲ء ۱۳/۲

الجواب: مقطوع الذکر چہ جماع باندی قادر نہ وی بغیر دخہ مہلت ور کولونہ قاضی ددوی یہ مینخ کنبی تفریق کولی شی. یہ دی شرط چہ نبخہ مطالبہ کوی، وفی الدر المختار اذا وجدت المرأة زوجها محبوباً ومقطوع الذکر الخ فرق الحاکم بطلبها بینهما فی الحال (۱) وهو الموفق

یہ رسم سورہ کنبی معمر کس تہ د ورکری

شوی جینی یہ صورت کنبی د عنین مسئلہ

سوال: خہ فرمائی علماء دین ددی مسئلہ یہ بارہ کنبی چہ قاتل پلار د مصالحت یہ وجہ خیلہ نابالغہ لور پنخہ پنخوس کالہ بو داتہ ورکرہ، نکاح ہم اوتری شوہ اوس دا کس دیو دا والی یہ وجہ باندی مجامعت باندی ہم قادر نہ دی، نوایادی جینی تہ بہ بعد البلوغ خیاردفسخ حاصل وی؟ اودا پلار بہ معروف یہ سوء الاختیار وی؟ بینوا توجروا

المستفتی: عبدالغفور نوشہرہ..... ۱۹۸۲ء ۱۱/۳

الجواب: دا اقدام سوء الاختیار نہ دی حکہ چہ ددی منشامصلحت دی لالچ نہ دی (۲) البتہ کہ چری دامعمر ددی دنھو کالو جینی یہ صحبت باندی قدرت نہ

﴿۱﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۳۳ باب العنین وغیرہ)

﴿۲﴾ قال العلامة ابن عابدين: والحاصل ان المانع هو كون الاب مشهوراً بسوء الاختيار قبل العقد فاذا لم يكن مشهوراً بذلك ثم زوج بنته من فاسق صح وان تحقق بذلك انه سعى الاختيار واشتهر به عند الناس فلو زوج بنتاً أخرى من فاسق لم يصح الثاني لانه كان مشهوراً بسوء الاختيار قبله بخلاف العقد الاول لعدم وجود المانع... (بقية حاشية به راروانه صفحہ)

لری نوپه دې بوډا باندې د عین احکام جاری کیږي (۱) - وهو الموفق

د هیجره سره د نکاح په صورت کې د تنسیخ نکاح مسئله

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې ددوؤ یادري کالونه د یو جینئ واده دهیجره (خنثی) سره شوی، دې کس خپل ورشته دارانوته د واده نه وړاندې وئیلی ووچه زه د واده لائق نه یم بلکه پیدائشی (خنثی)، هیجره) یم لیکن ددې باوجود ده ته واده او کړې شو اوس د شریعت مطابق ده ته څه حکم دي او جینئ هم دده دهیجره کیدو ثبوت ورکوی یعنی دواړه

ثبوت ورکوی اوس ددوې د جدایی دپاره شرعا څه طریقه ده؟ بینوا توجروا

المستفتی: مولانا عبدالحلیم صاحب خطیب دروازه هزاره ۱۹۶۹ء ۲۲۸۴

الجواب: دې نامرد ته ضروری ده چې په طلاق یا خلع باندې راضی شي گیني

په ذریعه د مسلمان حاکم باقاعده طلاق حاصل کړي شي (۲) - وهو الموفق

(بقیه حاشیه) قبله ولو کان المانع مجرد تحقق سوء الاختیار بدون الاشتهار لزم احالة المسئلة اعني قولهم ولزم النکاح ولو بغبن فاحش او بغير کفء ان کان الولی ابا او جداً.

(ردالمحتار هامش الدر المختار ۲: ۳۳۰ باب الولی)

(۱) قال العلامة الحصکفی: العین هو..... من لا یقدر علی جماع فرج زوجته یعنی لمانع منه کبر سن او سحر اذ الرتقاء لاخيار لها للمانع منها الخ.

(الدر المختار علی هامش ردالمحتار ۲: ۶۲۳ باب العین وغیره)

(۲) قال العلامة الموصلي الحنفی: والعین الذی لا یصل الی النساء او یصل الی الثیب دون الابکار او یصل الی غیر زوجته ولا یصل الیها وتكون العنة لمرض او ضعف او کبر سن او من اخذ بسحر فاذا کان الزوج عیناً وخاصمته المرأة فی ذلک اجله القاضی سنة فان وصل الیها والافرق بینهما ان طلبت المرأة ذلک..... (بقیه حاشیه په راروانه صفحه)

د عقیم کس نه د تنسیخ نکاح مطالبه صحیح نه ده

سوال: څه فرمائی علماء دین ددې مسئلې په باره کې چې یو کس په جماع باندې قادر دي لیکن دواکثري رپورټ مطابق دده ماده منویه د اولاد پیدا کولو صلاحیت نه لري، او ښځه د بچی پیدا کولو صلاحیت لري ایا د ښځه د فسخ نکاح مطالبه کولې شي؟ بینوا توجروا

المستفتی: گل نواز دی آئی خان..... ۱۹۷۵ء ۲۵۱۳

الجواب: اولاد ورکول اونه ورکول د الله تعالی په قدرت کې دي (۱) او خاوند چې کله په جماع باندې قادر وي نو عدم صلاحیت د اولاد څه داسی عیب نه دي چې دهغې په وجه ښځه د تنسیخ نکاح او کړي اونه د حاکم د تنسیخ کول منظور دي - وهو الموفق

(بقیه حاشیه) لان لها حقاً فی الوطء فلها المطالبة به ويجوز ان يكون ذلك لمرض ويحتمل ان يكون لآفة اصلية فجعلت السنة معرفة لذلك لاشتمالها على الفصول الاربعة..... فاذا مضت السنة ولم يصل اليها علم انه لآفة فتخير فان اختارت نفسها قال ابو يوسف ومحمد بانت وهو ظاهر الرواية وروى الحسن عن ابي حنيفة لا تبين الا بتفريق القاضي وهو المشهور من مله به..... وله ان النکاح عقد لازم وملك الزوج فيه معصوم فلا يزول الا باذنه دفعا للضرر عنه لكن لما وجب عليه الامساك بالمعروف او التسريح بالاحسان وقد عجز عن الاول بالعنة ولا يمكن القاضي النيابة فيه فوجب عليه التسريح بالاحسان فاذا امتنع عنه ناب القاضي منابه لانه نصب لدفع الظلم فلا تبين بدون تفريق القاضي فاذا فرق يصير كانه طلقها بنفسه فتكون تطليقة بائة ليحصل مقصودها وهو دفع الظلم عنها بملكها نفسها ويشترط طلبها لان الفرقه جقها. (الاختيار لتعليق المختار ۲: ۱۵۰ فصل في العيوب التي يثبت بها الخيار)

(۱) قال الله تعالى: يهب لمن يشاء اثناً ويهب لمن يشاء الذكور، او يزوجهم ذكراً وانثاً

ويجعل من يشاء عقيماً، انه عليم قدير. (سورة الشورى آيت: ۳۹، ۵۰، پار ۵: ۱۵)

مجموع الفتاوی

مشہورہ پہ

مسائل رفعت قاسمی
مکملہ او مدللہ

د قرآن او سنت پہ رنرا کنبی

د دارالعلوم دیوبند د لویو مفتیانو
او علماء کرامو تصدیق سرہ

تالیف

حضرت مولانا محمد رفعت قاسمی صاحب
مفتی و مدرس دارالعلوم دیوبند

ناشر

مکتبہ رشیدیہ

سردار پلازہ اکوڑہ خٹک